

ΣΥΛΛΑΒΟΣ.

1. Ο' ἡφισμα τὰ δημοσίων ἐπι-
χῶν μοναχίδες
λόγος.

2. Τὸ κηρυγμα Βασι-

3. σπικόν ἐπι τὸ ἐξεπάξιας ταύ-
τιω τῆς Βίβλου.

4. Τὰ φερεγμύρα.

5. Διατριβὴ περὶ τῆς Τελετῆς ἰνα-
πὶ αὐτῶν ἀκρῶν, αὐτῶν βεβα-
ῶν.

6. Ἡ τάξις ὅπως ἀναγνώσειον ὅτι
τὸ Ψαλμειον.

7. Ἡ τάξις ὅπως τὰ λοιπὰ παρ-
αγίων τῆς Γραφῶν ἀναγνωθῆ-
ναι φερεγμύρα.

8. Ἰδοὶ φαλμοὶ, ἔτι ἰδοὶ τὰ ἀνα-
γνώσματα, ἐν Ἐωθιναῖς τε καὶ
Ἐσπεριναῖς ἐυχαῖς, ἐπι τὰς Κυ-
ριακάς τε, καὶ ἄλλας πνας Ἐσπε-
ρῶν ἡμερῶν.

9. Πίναξ Διατάξεως φαλμῶν,
καθ' ὅλον τὸ ἔνιαυτὸν ἐν Ἐωθι-
ναῖς τε, καὶ Ἐσπεριναῖς ἐυχαῖς,
ἐρημῶν.

10. Τὸ Μηρολόγιον.

11. Πίναξ καὶ Καλανδρίειον τῆς
φαλμῶν, καὶ ἀναγνωσμάτων.
καθόνων πνον ἀνασχάτων
ἀπαρτηθέντων.

12. Τὰ τυπνὰ Ὁρθεϊῶν καὶ
Ἐσπερινῶν ἐυχῶν ὁσημέρας
καὶ ἔτος.

13. Λιτανεία.

14. Συλλογαὶς Ἐπιστολῶν τε, καὶ
Εὐαγγελίων, ὅσων ἀνέκει χεῖ-
ρα ἐν τῇ ἑορτηθῆσι παραγίας
τῆς Συναξείως καὶ ἔτος.

15. Ἡ τάξις παραγίας τῆς Συνα-
ξείως.

16. Βαπτισμὸς δημοσιῶν, καὶ
ἰδιῶν.

17. Ἐγκύρωσις, ὅπου δὴ καὶ Κατό-
χησις τῆς παιδείας.

18. Τελήωσις τῆς Γάμου.

19. Ἐπίσκεψις τῶν Καμνόντων.

20. Συναξίς τῶν Καμνόντων.

21. Ἡ Ταφὴ τῶν Νεκρῶν.

22. Εὐχαιεῖσιον γυναικῶν
τῶν Λοχίαν.

23. Ἡ Ἀπειλή καθ' ἀμφοτέρων.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΩΝ

Δημοσίων ενυχών, τ' τε Λειτουργίας, κ' τ' τῆς Μυστικῆων
ὑπηρεσίας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν
Ἀγγλικανῆ, μονοθεοῦ λόγου.

Πεδίον ὡς ἀπὸ
τελοποιήσεως ὅ
λαμπριωτάτη Κυεὶν
ἡμῶν ἀσπίδος Ἐδ-
άρδου τὸ ἐκτε, μί-
κ' ἡ Θεοτότῳ ὅ
πίστις δημοσίου τ' Λειτουργίας ενυχών,
κ' διαγονήσεως Μυστικῶν, Θεσμῶν
τε, κ' Τελετῶν, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ-
μῶν Ἀγγλικανῆ, ἀχι ἀεὶ ἐπιβε-
στέ ἐν βίβλῳ πρι. ἡ ἐπιγενησθε
βίβλῳ δημοσίων ενυχών, Λετι-
γησῶν, Μυστικῶν τε, κ' ἄλλων
Θεσμῶν, κ' Τελετῶν, ἐν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ Ἀγγλικανῆ, ἐξουσία φροῖσε
ματ' τῷ Παρλιαμῆντι ἐνιαυ-
τοῦ. ε. κ' ὅ. τοῖσδε γαλλωιστάτε
Κυεὶν ἡμῶν Βασιλέως Ἐδάρδου
ἐκτε βεβαίως ἡπὲ νόμῳ πρι
Παρλιαμῆντι ἐνιαυτοῦ γαλλωισ-
τάτης διασίνης ἡμῶν Βασιλείας
τ' Μαιείας πρώτω, ὡς τὸν πρῶ-
τῶ Θεῷ ὀφειλομένης ἐμφανισ-
μῶν, κ' ὡς τῶ τῆς Θεοσεβείας
χειριανικῆς ὁμολογῆτων ἀ-
πηρεσίαν, ἀνήσεται κ' ἀπαλεί-
λυται.

Ἐγγραμμένον ἀρα εἶν τῇ τῷ
περὶ τῷ Παρλιαμῆντι ἐξουσία,
ὅτι τῷ τῷ συμβεβλημένῳ, κ' πάντων

αὐτῶν Σελεχόμενον, ἔσοντων κ' τ'
ταύτων τῶν βίβλων, δεῖαὶ τε
Λειτουργίας, κ' ὑπηρεσίας Μυστικῶν,
Θεσμῶν τε, κ' Τελετῶν, καθῶς ἐν
ταύτῃ τῇ βίβλῳ κατέχεται κ'
ὑποτυπᾶται, ἀπὸ τῆς Ἐορτῆς γενε-
θλίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐξου-
τάτω παραγομένης, ἀκυρα γενε-
σῶν, κ' ὑδαίας τ' ἰσθῶ. Καὶ μὲν
κ' ὅτι αὐτῇ ἡ βίβλῳ, ἀμα κ' αὐτῇ
ἡ τάξις τ' δεῖας Λειτουργίας τε, κ'
ὑπηρεσίας Μυστικῶν, Θεσμῶν, κ'
Τελετῶν, κ' τὰ μεταβληθέντα, ἡ
φροῖσθέντα, κ' τὰλλα τῶ τῶ
φροῖσματι ἀπαρτηθῆσθαι, ὡς
Ἐορτῆς γενεθλίου Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ, κ' τῶν, σωθήσεται, κ'
ἐνέργειαν τέτε τῷ συμβεβλημένῳ
ἀνὴρ κληρῖκα (ὡς ἐπὶ τῷ ἐν ἐκαν-
παρῶν) ἰσθῶ, κ' βέβαια, γενήσε-
σαι τε κ' ὡς ἐπιμένειν.

Ἐπὶ δὲ ἐγνωσθῆσθαι, Μεγᾶ-
λεβήτη τῇ βασιλικῇ, μὲν τ' τῆς
Δωμῶν, Μεγιστῶν, κ' τῶ δὲ
μὲν ἐνεσῶ τῶ Παρλιαμῆντι συλ-
λεχθέντῳ φροῖσθολογίας τε κ'
συμφωνήσεως, κ' ἐξουσία αὐτῶν
ἵνα ἀπαξάπαντες, κ' ἕκαστοι οἱ
ὑπρέται ἐν ὡπρῶν νῶν Καθε-
δραῖω τε, κ' παρῶν κ' ἄλλῶ π' ἡ

Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α :

πνι εν χωρω κη τωπω, εσω τ βα-
 σλειας τ Αγγλιας, κη εσω τ
 Ουακλιας, υ Μυχαων αυτης, κη
 μαλα εν ανη πνι ποτ εν Βασι-
 λιασης ημων διακρατεια, απο τ
 Εορτης γενεθλιου Ιωαννη τ
 Βαπτιστη ες υτατω μελλουσης, οφει-
 λουσι λεσαι κη τελεσαι ευχαρις Εω-
 θινος τε, κη Εσπεινας, τελειωσιν
 εσειπνυ τω Κυριακω, εσπεισαν τω
 Μυσειων, κη τω λοιπα τω κοι-
 νων κη δημοσιων ευχαριων, κη τειν
 διαδω κη μορετω, τω εν βιβλω
 δια Παρλιαμντω ενιωπω ε, κη ε.
 Εδραρδε τω εκτω Βασιλεως
 ημων κατασθεσει δια πλειονων
 εξηγημενων, μεθ' εικηις μονον
 ανθρωπων, η σεραφικης πνθ
 ανγνωσμων εις μια ενδωλω
 τω Κυριακω κατ' ετθ εστ-
 μενων, αμα κη υτ πυπε πνθ λι-
 ταντων αλλαπομενων κη επωορ-
 θυμενων, κη σερεπ υτ διπων των
 ρησειδων, εω τω τωις κοινοισι
 μεταδουαι το εηπρω, σερε-
 θεντων, κη εδαμωσ αλλη πη. Ει
 αρα πς Βικλησρχων, η ποποτη-
 ρων, η αλλων πνων εν υπαρετων,
 αν οστιν αλειν η λεγειν δημοσιας τας
 ευχαρις, αν πει εν σεραφικη
 βιβλω ανω μνημεσθεται, η δε τα
 Μυσεια επιτελειν, απο τ Εορ-
 τως γενεθλιου Ιωαννη τ Βα-
 πτιστη ες υτατω μελλουσης αναση-
 ται, ητοι χησ ταυται τας ευ-
 χαρις, η διακονησαι τα Μυσεια
 εν πνι εν Καθεδρατω η περιου-
 κω νεω, η αλλαθρεν, η γεν οπε
 ειν οβη ταυτα τελεσαι, κη τειπν
 κη τυπον, ως κη εν ταυτη τη βιβλω
 παραγγελαται κη διατετακται,

κη σερε τωτω, τη αυθαδεια κη
 ισχυρνωμοσων σεραφικω ενμενη,
 εαν δε κη αλλω πνι Θειω, τελε-
 τη, ταξει, τειπω, κη τυπω χη-
 σνται εν τω διακονηται εηπρω
 τω Κυριακω, δημοσια, η ιδια.
 εαν δε κη εθιζηται λεγειν Εωθι-
 νας κη Εσπεινας ευχαρις, διακονη-
 σιν Μυσειων, κη οπιας τας δημο-
 σιας ευχαρις, τας εν ταυτη τη
 βιβλω μη σεραφικισας, κη
 ενδρασεας [Δημοσιας τας ευ-
 χαρις, εν ολω τωτω τω ψηφισματι,
 δε εννοησαι τας ενταυθα πεποι-
 ημεσας, οσα ει πολλαι εν τωις ναοις
 δημοσιοις, η ιδιοις ευχρησικοις,
 η δωθησων φοιταν κη ενωπιας,
 κοινη λεγμεσας Λεταρτια τ Εκ-
 κλησιας] εαν δε δε πε ανακηρυξη-
 ται, εσηγυσεται, η αρραθεται π
 σερε τω απωσαν, ψιν, κη σερα-
 τειπω τ σερημενης βιβλω, η
 εηπρω εν αυτη πεσεραφικη
 εργαμω, η μερις πνος αυτης
 κη κη τα εομια ταυτης της βα-
 σλειας τη αυτηση ηρω δωω κη
 δεκα των αυτων, η τη σερερε
 αυτ ομολογησιν, η ενεργει πνε
 αποδειξει ταυτα καταδικασθεται
 περα σερω τωω πλημελειν
 τη Βασιλινη ημων, ητοι κληρο-
 μοις, η διαδοχοις αυτης, παντα
 συμφορα ευεργισων κη οπιας
 των πνωματικων, δι' ενα
 σωδον αν ενιωτων, η γεν τ
 ταυτω τω ελεσχω επηνεμενων,
 εσο διαζωμνα ζημωθισεται, κη
 καταγνωθισεται. Και σερε τοις
 ετθ ο υπαδωω δια τω δε τω
 σεραφικω, εε μωσ, τω τ
 εσηγης κη ομυρειας, δεσποθειν δι-

Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α :

κλω ήπεραχθήσεται. Ε'αν δέ τις
 ἀπαξ ἀπὸ τῶν περὶ ἐμῶν κα-
 κειμήσθ, μετέπειτα εἰς ταύτην
 τὴν αἰτίαν παραπεσῆται, καὶ αὐθις
 καὶ τρίτον περὶ ἐμῶν ταύτης
 εὐρεθῆ νομίμως κτηρηθῆσθ·
 εἴτα ἐκείνθ παρὰ τῆ δ' αὐτῆς
 πλημμελίμαθ ὅλον ἢ ἐνιαυ-
 τὸν δευτοκείσ θίκω πείσεται,
 καὶ περαιτέρω, Αὐτῶ ἔργω, πῶσιν
 παραγωγῶν τῶν πνόμεατικῶν γε-
 νήσεται ἀποπερὶ μῶθ, καὶ ἔξιστα
 πᾶσι τοῖς περὶ αἰτίαι, καὶ δαείται,
 ἀπάντων, καὶ ἐνάστων ἐκείνων ὀξιω-
 μάτων πνόμεατικῶν, ἢ ἐπνοσῶν
 αὐτῶν, περὶ τῶτο περὶ αἰτίαι καὶ
 περὶ τελεσίμην, ὡπερ αὐ εἰ τοῖς το
 τὸ περὶ σωπον, ἢ περὶ σωπα ἔξαμαρ-
 πύτα, μεταλαχθῆ. Ε'αν δέ τις
 τρίτῳ περὶ ἐμῶν δ' αὐτῆς ἐ-
 λεσχθεῖς, καὶ καὶ τὰ περὶ ἐμῶν
 τελεσίμην πῶσιν τὸ περὶ πρῶ-
 μα, καὶ τότε ἐπὶ τῶσιν, ὡς ἀνω λερο-
 μένω νομίμως αἰτηθῆσεται· εἴτα
 ἔπως ὁ περὶ ἐμῶν, καὶ τῶσιν
 ἐλεσχθῆσθ, πᾶσιν παραγωγῶν
 τῶν πνόμεατικῶν σερνθῆσεται,
 καίτοιγε τὴν εἰρητῶν, μέχρι τῆ
 νῶ βίαι τελεσίμην, περὶ αἰτίαι.
 Ε'αν δέ ὁ περὶ ἐμῶν, καὶ περὶ
 τῶν περὶ ἐμῶν, ὡς ἀνω, ἔξε-
 λεσχθεῖς, ἐν ἐμῶν τε καὶ παραγω-
 γῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν γένοιτο
 παντελῶς ἀπολελημῆσθ, εἴδητα
 καὶ ἔξαμαρτάνων ἐροχθ γενή-
 σεται καθ' ὅλον ἢ ἐνιαυτῶν, ἢ
 διπλασθῆ καὶ ταύτην τὴν θίκω
 περὶ αἰτίαι, τὸ πῶσιν τῶν εἰρημῶ
 ἀνω τῶν ἐμῶν, ἢ οὐμείαι, ἀποπ-
 σει. Ἦν δέ τις ὁ πνόμεατικῶν ὑπαρ-
 χόντων ἀπορὶ μῶθ εἰσαῦθις καὶ

νόμους εὐρεθῆ περὶ αἰτίαι, καὶ
 ἐκκληθεῖς, εἴτα διὰ τὸ δ' αὐτῆς
 αὐτῶσιν εἰς τὸ δευτοκείσθ
 ἐμβληθῆσεται, διωκεῶς ἐκ
 περὶ αἰτίαι.

Περὶ τῆ ὁμοψήφίζεται, καὶ κα-
 θίσταται ἐξ ὁμοψῆφί τῆ περὶ ἐμῶν,
 εἴτις δῆτα μεθ' Ἐορτῶν γενεθλί-
 ων Γ' αὐτῶν τῶ Βαπτισθ τὴν ἔξ-
 σα μάλλοσιν, ἐν ὁμοψῆφί τῶν
 πανδημῶν δ' αὐτῶν τῶν παντο-
 μίμων, ἐν δευτέρῳ, πῶσιν τοῖς,
 ἐν ὁμοψῆφί, ἢ ὁμοψῆφί, ἢτοι ἐν ὁμο-
 ψῆφί τῶν λόγῶν, ἐκκληθεῖς καὶ ἀνα-
 γελῆ π περὶ ὁμοψῆφί, λοιδορεῖται,
 ἢ κατὰ φρόνησιν ταύτης ἢ Βίβλω,
 ἢ ἐπνοσῶν ἐν αὐτῆ περὶ ἐμῶν
 περὶ αἰτίαι, ἢτοι μῶσιν πνθ
 αὐτῆς, εἴ δῆ καὶ τῶν ἀνοικτῶν πνθ
 ἐπὶ τῶν δ' αὐτῶν τε, καὶ περὶ αἰτίαι, ἢ ἀναρ-
 ρωγῶν ἀπειλῆ ἀναρρῶσθ, ἢ
 βίασθ, ἢτοι ἀλλοτῆ πῶσιν αἰτίαι
 εἰρησθ, ἢ ὑπερῶσθ εἰς ἐκκλησιαρ-
 χῶν πνα, ἢ τοποτηρητῶν, ἢ ἔτερον
 πῶσιν δ' αὐτῶν, ἐνὶ Καθεδραῶν τῶ
 ναῶ, ἢ περὶ αἰτίαι ἐνὶ ἐκκλησιαῶν,
 ἢ ἀλλοῦν τῶσιν ἐπὶ τὸ ἀδειν ἢ
 λέγειν δημοσίαις τὰς ἐκκλησίας, ἢ ἐπὶ
 τῶ ὑπερῶσθ πᾶσιν τὰ Μυ-
 σθῆσθ, καὶ ἄλλον τρίτον, ἢ τύπον,
 ἢ ὡς ἐν περὶ ἐμῶν Βίβλω δια-
 τρηθῆσθ. Εἴ δῆτα τις καὶ ἀφορ-
 μῶν, ὡς ἀνω λερομένω, διακρίσει,
 ἢ ἐκκλησιαρ-χῶν πνα, ἢ
 τοποτηρητῶν, ἢτοι ἀλλοῦν δ' αὐτῶν
 ναῶ, ἐν ναῶ τῶ Καθεδραῶν, ἢ πε-
 ρὶ αἰτίαι ἐν ἐκκλησιαῶν, ἢ ἄλλῳ πῶ-
 τῶσιν, ὡσε μὴ οἶόντε εἶναι λέγειν
 δημοσίαις τὰς ἐκκλησίας, ἢ ἐπὶ τελεῶσθ
 τὰ Μυσθῆσθ, ἢ δ' αὐτῆς αὐτῶν,
 καὶ τρίτον καὶ τύπον, ὡς ἀνω ἐν τῆ

δε τῆ Βίβλου ἀνηγαγμένον, ὅπ-
 πᾶς τοίνυν τῆ παρανομία ὑπαί-
 πησθη, καὶ νομίμως τῆ δίκῃ, ὡς περὶ
 ὀλέγου λεγομένη, περὶ πρώτης τῆς
 παραβάσεως ζημίαν ἕκαστὸν τῶν
 Μαρκῶν διαποίη ἡμῶν τῆ Βασι-
 λείᾳ, ἢ κληρονόμοις, ἢ διαδοχοῖς
 ὀφείλει ὀκνηρῶν. Ἐὰν δὲ τις ἀπαξ
 τοιαύτης τῆς πλημμελείας ἐνοχῶ-
 ἤγκλησθῆται ἢ, καὶ πάλιν τὰ περὶ
 μικρῶ λέχθέντα φωνηθῆ δια-
 ποραξάμεθ, καὶ κατὰ τὸ πάτερον ὡς
 ἄνω σεσημημένων τυγχάνη κατη-
 γρησθῆται, ἔτι ἄνωσι ὁ παραβάς,
 καὶ κατακευθίς, διὰ τὸ δεύτερον
 πλημμέλημα, διαποίη ἡμῶν βα-
 σιλείᾳ, κληρονόμοις αὐτοῖς, ἢ δια-
 δοχοῖς, τε παρανομοῖας τὰς Μαρκῆς
 ἐκτίσει. Ἐπειὰν τις πεινυ-
 τῶν ἀμαρτηθέντων περιελεσμένων
 δις ἠπληθείς, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ
 ἔστωσιν τεῖται ἐν τοῖς περιρρη-
 θῆσι ἐνοχληθῆσεται, καὶ κατὰ ἔθῃ,
 πασῶν διαμνημονωθέν, νομίμως
 ἐπικροτηθῆσεται, τότε πᾶς ἄνωσι
 παρεκκλίνων, περὶ τῆ τεῖται πα-
 ραπτόματῃ, διαποίη ἡμῶν βα-
 σιλείᾳ ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντα
 ζημιωθῆσεται, καὶ μέχρι θανά-
 τος τὸ δεσμοτικὸν καταδύσθαι.
 Ἐὰν δὲ ὀνδύχεται ἐπὶ ὁ διὰ τὸ
 πρώτον ἀμαρτηθέν, ἐν τοῖς σεση-
 μημένοις κατακευθῆται ὡν, ἕδαμῶς
 ἀξιοχρεως ἔσται ἀποδῆναι ζημίαν,
 τὴν δυνάμει τέτῃ τῆ κεσματῃ
 ἔστω ἕξ ἑβδομάδων μετὰ ταύτῃ
 τὴν κατάγνωσιν, ὀφειλομένην
 οἷα πᾶς ἄνωσι ἐξελεγχθείς, καὶ μὴ
 καταβάλλων, ἕξ μῆνας, χωρὶς
 ἀνεχούρι, ἢ παρακαταθήκης, τὴν
 ἐκ τὴν ἰσομωρεῖ. ἢ δὲ τις διὰ
 δεύτερον τὴν παρανομίαν τῶν

ὡς ἄνω λεγομένοις, καὶ τῆ τῶν σεση-
 μημένων ἠπληθείς, ἕξ τοῖς τε ἔσται
 ἐκτίειν ἢν ζημίαν ἔδει, ἰσχυρῶς
 δὲ τὴ δίκης, καὶ τῆ τῆ συμβε-
 λτόματῃ, δῆπου ἔστω ἕξ μῶνας
 παραχρηῖμα ἐπὶ τῶν δῆπτερος
 κατακευθῆται. ἔτι πᾶς ἄνωσι
 ἐγκληθείς, καὶ μὴ τὸ ἰκανὸν ποιῆ-
 σαι, διὰ παρανόμημα τὸ διπλα-
 σοῖ, ἐν τάξει τῆ τιμῆματῃ δου-
 κείδης τὰς μῶνας, ἀνδρῶν ἐργητῶν
 καὶ ὀμύρων, τὸν ἐργητῶν ποιοθῆς
 ἢ παύσεται.

Ἐπὶ δὲ ἐγνωσμένον εἶη, ὅτι ἀφ'
 Ἐορτῆς κρηθλίον Ἰωάννη τῆ
 Βασιλεῖς τῆ ἔσται παραχρηνομι-
 νης, ἀπαξ ἅπαντες οἱ τῆ βασι-
 λείᾳ τῆ Ἀστυλίας, ἢ ἀλλαχῆ πε-
 ἔστω τῆ ἐπιμερησίας Μεγαλειότη-
 τῃ τῆ Βασιλικῆς νοικικίτες, εἰς
 τὴν σετερεῖαν αὐτῶν Ἐκκλησία
 τὴν περιικίλι, ἢ δῆπου τὸ να-
 ἰδιον αὐτῶν ἐπιστήμονος (εἰ μὴ τῆ
 ἀνωσίαις ἀλλογενῶν καὶ νόμιμον αἰ-
 τίαν ἔξουσιν ἔποδύνα) λίαν ἀκε-
 ῶς καὶ πρὸς συνάσεις οὐκίτων
 τῆς ὀποτῶν δὲ ἠμποδίσθησαι, σεση-
 μηθῆσιν ὀποδύνασιν αἰ
 δημόσαι ἐνχαὶ κατὰ ἔθῃ ποιη-
 θῆσονται, κατὰ τὴν κατὰ ἐνάσω
 Κυριακῇ τὴν ἡμέραν, καὶ τὰς ἀλ-
 λας, τὰς ἐπὶ τῶν ἑορτῶν διατε-
 ταγμένας, ἢ πφουλαγμένας, καὶ
 τότε ἐκείθεν περισηκόντως, καὶ
 αἰδεσίμως περιμωρεῖσιν, ἕως ἂν
 δημόσαι αἰ ἐνχαὶ, ἀγίαι αἰ
 ὀμιλίας, καὶ τὰ ἐπερ. θεοθη-
 σκείας καθήκοντα τελεθῆσονται καὶ
 διακονηθῆσονται, ὑπὸ τῆ ὀβ-
 σαδῆ σεσημῆς πμωρείαις τῆς
 Ἐκκλησιαστικῆς. Καὶ σεσημῆ, ὅτι
 πᾶς ἄνωσι ἐξαμαρτῶν δὲ ζημιω-
 θῆσεται

κη ή μηρτων αποδέξαδς, τότε
 διη κη κολάζειν αυτας, ετε νεθε-
 ησει η εξετασει, ητοι αναχορησει η
 εφορησει, η αλλη δυναθεν πικη-
 τεια κη σπυραθη, κη τλω υποδη-
 κλω, εν ταλικαυτως ταυς αιταις,
 δια νβαιμα πα η βασιλως εκ-
 κλησιαστικω σωηδισμω. Εα δε
 πικ εν σφιεμινοις αμρτων παρα το
 εγκλημα υπο τε επτακτηρω εισ-
 παραχθη τλω δικλω, ως τετω
 παρεληως επτακτηρα τα γεμ-
 ματι, τε επτακτηρω σφραγιδι
 εσφραγισινα, ετα αυ ενοπον
 η κειη τοιαυτες τω σφραγο-
 μίας υπαδω εδωμως η κρη-
 σιτα ομοιος η, κη ο παρ τλω
 κρωτω αμρτων υπο ηη δικ-
 σων κολαθεις, η ζημιωθεις, δια
 τετο το αιπορ υπο τε επτακτη-
 ρω η εδμεις δεη πμωθεις, η
 εδνοσυν, εν τετω τω ψοισματι
 σφραγισι, διακωλυοντ.

Περνενομινον αιη, κη εγνωσι-
 νον ειη, οη τοιαυτα τε ναυ κη Δια-
 κωνων ιματια, κη κοσμηματα, αωφ
 ενιαυτω εδπτερω βασιλεως ημων
 Εδωαδω τε εκτω, κη εξοσια
 Παρλιαμντω, Εκκλησια τη Αγ-
 γλικη εν εδει γερωε, αχει τη-
 ρηθησεται, κη εν τη κηα ηδη-
 σεται, εως αν αλλη ποτε διαταξις
 εξοσια Μεγαληοτητ η βασιλ-

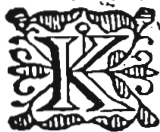
κης, μετα η ητοι ηη εν αιταις
 Εκκλησιαστικω προξενηη με-
 γαλη η Αγγλικω σφραγιδι κατα-
 σαθεντων, κη αξιωθεντων, η τε
 ταυτης η βασιλειω Μεβαπολιτω
 βυλη διαταχθη αυ.

Περσπ, εαο πικ ποη ολιγωρια,
 η δυναβεια, σφει ηη τελεθη κη
 δεσμη Εκκλησιαστικων, δια το ποτε
 εσταλμασι τοις εν ταυτη τη Βι-
 βλω σωησηκω παρσχηθη συμ-
 βαιη. Μεγαληοτης η βασιλικη,
 εξω τη βυλη ηη σφραγιη, η δε
 τε Μεβαπολιτω δωοιτω αυ, διασ-
 φρ εν τελετας τε κη δεσμω εδδξε,
 ως τλω η θειας δεξης υπε-
 κλω, ως τε τλω η Εκκλησιας
 οικωδωμω, κη τλω πααγιων των
 Μυσικων πμω περσικοντα, πε-
 ραιτερα κωραδς κη δημοσιειν.

Τελωταων η εξοσια τη ως ανω,
 εγνωσιμον εσω, οη παυτα τα
 νομιμα ομοψοισματα, κη συμβε-
 λαματα, παρ ων αλλοτελαι η ετε-
 ρω. Ληταργια, η αλλη πικ εν Μυ-
 σκειων τε, κη δημοσιων των ενχω
 δικωοησι σφραγισι και βε-
 βαιυται, η εητα ως το κρηθς
 ενδεδα, η εν ταυτη τη βασι-
 λεια, η λοιπαυς βασιλως επκρω-
 τειαις, κη χειλοισ, απο τεδε ακω-
 ρε εσα, μετωα, και εδμιας η
 ιου.

¶ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

¶ Το Κήρυγμα ἐπὶ τῷ Δημοσίῳ ἐυχῶν Βίβλῃ μονεῖσθ' λόγον ἀπὸ
 τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας. ἐξουσιάζει.

Αἰσθ' ἐκ τῶν δι-
 γήσεων, ἐπὶ τῷδε
 δημοσίᾳ θεσιῶν, ἀπὸ
 αὐτῶν ἡμεῖς ἐν τοῖς
 περὶ τῆς θεοσεβείας,
 ἐξ ὅτε εἰς τὸ το
 διάδημα ἐφεικέναι ὑπερβόησα,
 καὶ ἐσπεύδα πικρῶς, τοῖς ἀρχαίοις
 ἡμεῖς ἔχ' εἶν' τε ὅτι λαθεῖν
 ὄμωσ' δὴ δὲ τῶν φρασμάτων εἰς
 ἡσυχίαν πᾶσι τῶν κατὰ σῶμα εἰσε-
 νεχθέντων, ἀφορμῶν ὡς παρη-
 ληφέντων τὰ δῆνα τῶν ἡδὴ πε-
 φρασμένων λόγῳ διεξελθεῖν. μη-
 μονόδισαντες ὃν τρόπον ἡμεῖς, εἰς
 ταῦτα τῶν βασιλείας προσφά-
 τως ἐληλυθότες, μεμψιμοίει
 σιν τῶν ὑπηρετῶν ἐκ ὀλίγων
 ἡμᾶς ποτε διασκυλόντων, καὶ τῶν
 ἐνταῦθα Ἐκκλησίας ἀλιτημάτων
 καὶ κηλίδων, ἔχ' ὅπως ἐν τῇ παι-
 δεῖα, ὡς καὶ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 ἀγαλλεσάντων, ἐξ ἐνίδηκτον περὶ
 ἀρχαῖς καὶ ἠνωχλίθην. Ἐπει-
 δὴ δὲ αἰτίαν ἐκ ἐρήκην εἰκαστα
 τὰ ἐκείσε παρεστῶτον ἐμπλίκ-
 τως ἔχην, ὅσον ἄρ' ἐπροφασίδη, ὅτι
 ταῦτα τῶν βασιλείας, ποικίλη τῇ
 τῆς θεοσεβείας ὑποδίκη καὶ νόμος
 κακωμένη, ἐν ἡμέρας τῆς θεοσι Βα-
 σιλείας, τῆς εὐφύμης μήμης, καὶ τῆς
 εὐφύμης τε, καὶ εὐδαιμονίας διεννοχί-
 ας τε, αἰσθ' καὶ πολὺ ἡδὴ χροῖον
 διαιμενικίας, (ὅτι ἀσφαλές ὅτι
 περικύβητον ταῦτα ἐναρεσκόντων
 ὅχην τῷ Θεῷ) ἐν τῷ ἡλίω ἐναρε-

καρμῶν ἀλλ' ἔμωσ', ὅτι μὲν ἔν' ἀσφα-
 λῆς ἐπύγχανεν ἔσθ' τῆς διακόντων
 ἢ προσλιπαρία, καὶ τὰ αὐτῶν ἐγ-
 κλήματα σφοδρῶς δεινά, καὶ ὁ ζῆ-
 λος, ὡς ἔοικα ταῦτα κηλιδωσι-
 μένα, καὶ ὡς ὑπερβολῶν ἐναρεσκόν-
 τος περὶ ἡμέρας ἐν τῷ δὲ ἀμῶν
 ἴσθητα λαθεῖν καρμῶν τῆς ὀπιτελέσαι
 τὸ ἔργον τῆς βασιλείας βασιλικῶν τα-
 τῶν, ἠγῶν τὸ σῆμα καὶ θεοσεβείας
 τῆς Θεῷ ἄρ' ἐν τῷ τῷ κατὰ σῶμα.
 Ὅσον ἐν ὧ μεταξὺ κατὰ σῶμα ἡμεῖς
 κατὰ σῶμα, ὅσον ἐξ ὅτων ἡμῶν, παρὸ
 τῶν τῆς λοιμῆς σωφείας, τῶν τῆς
 πόλεως ἡμῶν ἠγῶν καὶ ἀλλὰ καὶ
 ὡς κατὰ σῶμα, σωφείας τῆς
 ἀνδρῶν αἰρετῆς τε, καὶ ἐς τὸ το
 φράσμα ὀπιτελέειν ἐπίοι μὲν τῆς
 τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας ἐν τῷ
 κατὰ σῶμα κατὰ σῶμα, ἢ
 ἡμετέρας τῆς διανείας, πλεον ἂν
 ἡμῶν ποτε τῶν αἰτίων περὶ κατὰ
 σῶμα, ὡς κατὰ σῶμα, καὶ οἰσφρ
 σφετέρας αὐτῶν αὐταδέας ἐφορ-
 μηδῶντων, σκῆματα, ἂν
 ἠδὴ ἠδὴ σκῆματα ἐν τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ ἀναπρῶν μᾶλλον ἢ κατὰ
 σῶμα, ἐπεχίρησαν. καὶ ὅτι τῶ
 πᾶσι δημοσίᾳ τῆς Λατινίας ἐχρῶν-
 το τοῖς πάντο ἀδελφείοις, τῆς
 ὁμίλης ἀπὸ τῆς ἐξουσίας σωφεί-
 ας, καὶ τὰ ἀλλὰ ἅλα ἐπὶ τῶν
 διχοστασίαν μᾶλλον, ἢ ζῆλον τε-
 μαίρεσθ', φανεροῖ ἡσθ' ἀσφα-
 λῆς ἔσθ' ἡμεῖς, ὡς τῶν τῶν Κη-
 ρύματα παρὸ μῆνα τῶν Ὀκτωβρίου

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΒΑΣΙΛΕΥΚΟΝ.

τῆ δὲ ἀπειθεῖν ὄρασι δὲ τῶν ἀει-
 σήλασθαι ὅταν δὴ καὶ πρὸς ἡμᾶς
 σωτηρίαι μελλούσιν, ἵνα ἡμῖν φερέ-
 θῶσι (ὡς αὐτὰρχα δαίματα φερέ-
 κόντως) ὁπισθευραγῆν. φερέτω
 τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡορᾶς ἐν τῇ
 κατὰ τὴν ἐξεδάχθαι ἡπίε
 ἀκολούθως ἐξέβη ἐπὶ τῷ μηνί τε
 Γ' αὐτοῦ ἐν τοῖς ἡμέρῃ ἀνακτόροις
 [κοινῇ Ἀμπιον Κούρτε] ὅπερ μὲν
 ἐμπροσθεν ἡμῶν, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 ἀπορρήτων ἡμέρῃ βουλῆς, πολλοὶ
 αἰδεσιμωτάτων τῆς Ἐπιπέπων τε,
 καὶ ταύτης τῆ βασιλείας φερεσώτων,
 αἵμα δὴ καὶ τῆς ἄλλων διπλοῦ ἀν-
 δρῶν πεποιδωμένων, τῶν τῆ
 παρέστη τῆς Ἐκκλησίας χετασῶσει
 νωτὶ βεβαιωμένῃ συμμόρφων ὄν-
 των, καὶ τῶν ἀπικειμένων τε καὶ ἐτε-
 ροδῶσαν, ἐπιστωπύχθισαν ὡν ἀνα-
 μέσον, τίς ἦν ἡμῖν ὁ λόγος, τίς ἐν
 τῷ ἀκροῦσαι τε καὶ ἀπικεῖν δαι-
 ῶσιμονη, τίς τῆς ημετέρας σω-
 σῶσις ἐν τῷ διαγνώσει ἰσορροπία
 τε καὶ εὐλακεία, (ἀκριβέστη μὲν
 ὅτι ἡμῶν καρδίας ἐξαρκέμενοι)
 τῶν θρούλων τῶν ἐνυποσάντων
 ἡδέως ἀναδέσμευθαι. Ἀλλὰ μὲν ἐν
 ἐκείνῃ ἀνωμαλίᾳ πᾶσι λόγῳ παρ-
 λειπερ, ἐπὶ τὰ ταύτη σιωμοιλία
 συμβεβηκότα, παρὰ πησιώσις ἔχει
 τοῖς ἔλλοκ ὁπισθευραγῆσι, τοῖς
 μετὰ τὴν πρῶτη θέσις τῆς ἐλπίδος
 ὄρην ἐπιχειρήσαι, κατὰ δέσπερα
 δὲ τὰ προλεχόμενα παρὰ χροῖσι.
 Καὶ ὁ ἀρίστα μὲν τίς τε πᾶσι καὶ π-
 κροῖς ἐσαρχαίαις ὑποσὶ ἀφρώσει
 τοῖς ἐνδείμασις ἐπιχειρήμασις, ὡς
 δοκᾶν ἡμῖν, καὶ τῆ ἡμέρῃ βουλῆ, ἐδ-
 σπῆν τῶν ὡς ἐφραμύδιστα πολι-
 ορκηθέντων ἡγῶν Βίβλον δημο-
 σίων ἐυχῶν τῶν τὸ κοινὸν θεοδρη-
 στικῆς τύπον φερέχεται, ὡς ἐν

τῆ δὲ ἀπειθεῖν, ἡπίε ἀγνή καὶ ἀκρίβη-
 λος ὅσα ἀφραίνετο, ὅτε ἐν ἰσο-
 δόχαις καὶ τελεταῖς, αἱ καὶ πρᾶ-
 ξιν τῆς ἐξαρχῆς Ἐκκλησίας ἀκεί-
 ῶσις ἐτύχασον φερεσῶσει
 ἐξερρατιῶσαι καὶ δεδοκίμασθαι,
 ἀξίον εἶναι ἀναρῶσι. Μέντοι γὰρ
 ἐγὼ ὄρασθαι, σὺ τῆ τῶν Ἐπιπέπων
 πῶν τε, καὶ ἐτέρων ἀνδρῶν ἐλλογι-
 μῶν τὰ παρῶτων φερεσμολογία,
 ὡς ὀλίγιστὰ πρᾶ ἐρμυδωθῶσι
 μᾶλλον ἢ μεταλαχθῶσαι, ἔχ-
 ὡς φρανεῖ ταῦτα εἰσὶν ἢ μὴ ἀνέ-
 κτως διακείσθαι τοῖς τὰ παρῶντα ἐπὶ
 τὸ ἐνσβεβερον ὑπεκλήθον, ἀλλ'
 ἵνα οἱς περὶ τῶν τῶν Θεῶ
 πμῶν, ἐδεμίαν τὴ ἐπιμελείας τε
 καὶ ζηλοστικῆς ὑπερβολῆς ὑπλεί-
 πωμεν, ὅπως ἡ δημοσία τῆς θεο-
 σεβείας ὑποθήκη γροῖσι ἀν' ἑμῶν
 ἀνέκλιπθῶσι, ἀλλὰ καὶ το παρῶτων
 ἀνέκλιπθῶσι. ἐφ' ὧν, ὡς οἱ ἐξ ἐνα-
 τίας ἀφορμῆς ὑπολάβοισιν ἀν' ἐπὶ
 τῶν διασῶσει π τῶν ὡς περὶ ἐχ-
 μῶν περὶ γινώσκω Ἐκκλησίας
 τῆς Ἀγγλικανῆς, ὡς ἐπὶ ἐν τῶν
 Ἐκκλησίας ἡμῶν εἴτε σκαῶσι, εἴτε
 ἀπιδέσθῶσι, ἢ ἐλπίσιν ἐχοῖ
 φερέματα ἐπὶ τῶν συκοφαντήσαι
 π, καὶ λοιδορήσθαι. Ἀπὸ ἡμῶν
 φερεσπύχοντες, τὸ ἐντάλμα ἡμῶν,
 ὑπο μετὰ τὴν φερεσπύχῶσι τῆς
 Ἀγγλίας, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Κα-
 τβαίει (ὡς ἐθῶσι δὲ καὶ νόμῶσι
 ταύτης τῆς βασιλείας ἐν τοιαύταις
 ταῖς αἰτίαις) ἐφραμύδου, τὸ παρ-
 αῖνον πηλικαῶσις τὰς ἐξηγήσει
 ποιηθῶσαι, καὶ πᾶσι τὴν Βίβλον
 δημοσίων ἐυχῶν, ξυῶ ταύταις
 ταῖς ἐξηγήσει, νεαρῶς ἐκτυπω-
 θῶσαι. Ὡς ἀφραγῶσι φερεσπύχῶσι,
 ἀρτὴ κακωρωμένων ἐπὶ τοιαύταις
 φερεσπύχῶσι τῶν φεραῶσι,
 ἐπείδη

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ἀναμφισβητήτως ἐπιπέσι-
 μέδα, ὅτι πάντες οἱ ἐφ' ἡμῶν ὡς
 ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἄλλοι, μέλλουσι προση-
 κικῶσι ἀποναμῆν αὐτῇ τῷ πρῶτῳ
 καὶ προθυμῶς ὑποδέξασθαι αὐτὰς, ὡς
 πρέπει, ὅτι, συμβῆρες αὐτῇ ὡς
 ὄντες. Ἀλλ' ἔτι ἀναγκαῖον ἡγ-
 σάμεθα, ἵνα αὐτῆς ἐξουσιῶν τῶν
 κηρύγματι δημοσιάζειν, ἐπιτεί-
 λατες ἅμα, καὶ προσάξατες ἀπα-
 σι τοῖς ἀνθρώποις, ὅσοι ἔσονται
 ἐν κλήρῳ, ἢ ἐν δήμῳ τυχεύου-
 σιν ὄντες, τὸ προχωρήσαι καὶ ῥύθμι-
 ζεῖν αὐτῇ ὡς μοναδικῇ δημοσίᾳ τῆς
 θείας Δευτερίας ὑποτυπώσει, ἀνα-
 ταύτῃ τῷ βασιλείᾳ κεκυρωμένην
 καὶ νομοθετημένην καὶ ποσῶτα
 μάλλον, ὅτι πάντες ἔσονται ἄνδρες
 εὐδόκμοι, καὶ πεπαιδευμένοι,
 ἐκείνοι τότε παρόντες, Ἐπισκόποι
 τε, καὶ ἄλλοι, συμμορφῶντες αὐτῆς τῇ
 πράξει καὶ ἀσκήσει, ὁμοθυμαδὸν
 ἐπισηλεύοντο, ἰκατόντες μόνον
 τὸ παρῶν μικρὸν ἐνὶ ἐπιπέσει
 ἔρανεαι. Διὸ ἔτι ἡμεῖς πᾶσι τοῖς
 Ἀρχιεπισκόποις τε, καὶ Ἐπισκό-
 ποις, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπερέταις ἡμεῖς
 Ἐκκλησιαστικοῖς τε καὶ πολιτικοῖς
 ἐν τῷ τέλει ἔσονται, προσαναρμόδι
 ποιήσαι τὸ κερτακόν, ὡς ἀνεί ἐν τῷ
 ταῖς Ζημίαις, καὶ δὲ τῶν οἱ νόμοι παρῶν
 τῷ ἐξουσιάζειν ταύτῃ τῷ Βίβλον
 δημοσίᾳ ἐν τῶν τὰς πτωρίας
 προσεθείσασιν, καὶ τῶν ἡδονικῶν
 ὁλοκαύτων ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῷ
 ἀποδίδειν, ἵνα ταῦτα πᾶσι τῇ
 ἰσοθυμῆ, καὶ ὑπακοῇ [καθ' ὅσον
 οἶοντε ἔτι] ἐκβεβαωθῆ. Προσέτι,
 ἤρεσεν ἡμῶν ἵνα προειρημένοι
 οἱ Ἀρχιεπίσκοποι τε, καὶ Ἐπίσκο-
 ποι, κατὰ μέτρον, ἐν ταῖς αὐτῆς
 ἐπαρχίαις καὶ διοικήσεσι, πᾶσι κατὰ
 ἕκαστον παρῶν, ἔπω χερόν, ὡς
 αὐτοῖς εἰσὶν, διωρισμένα, καλῶ

ὡς τὸ τῷ ἢ τῷ Βίβλον ἔπος
 ἐρμηνεύσει ποιείας. Τελεί-
 ταιον ἢ, πᾶσι ἀναρμόδι
 κληπ προσηκῶν, ἢ κληπ
 ἐδωπναῦν μεταβολῶν ἐν τῇ
 κοινῇ καὶ δημοσίᾳ τῆς θείας Δευ-
 τερίας ὑποθήκη, τῶν βεβαι-
 μένης διαφύρασι, εἰς τῶν ἐκ-
 δοθῆσεως. Οὐδὲν γὰρ ἐπιχρη-
 σιμῶν ἐπὶ τοσῶτον πολυῶν, ὡς
 τῷ ἡμετέρων κείον ἐν πράγματι,
 πηλικαύτῃ ἐχρηπ τῷ ῥοπῶν.
 ὑπὸ ἀνὴν κέρων πιδματῶν ὑπομῆ-
 σει, ἄλλοσέ ποι παρέλκεν καὶ
 ἀποσηκῶν. Οὐχὶ γὰρ ἀπέ-
 ρως ἔχειν οἶμεθα, ὅσοι ἐν τῷ πα-
 λιτάειν συμβῆ ἐλατῶματα,
 ἐπὶ τῷ εἰς πράγματα ὡραία ἡδὴ
 τῇ βελῆ καθεστῶτα τῷ κερτο-
 μῆν προσέταται ὡς καὶ παμπόλι
 ἀναγκαῖον ὅτι, μηδὲν ἐαυτῶν δια-
 φέρεται ἐν τῷ τῷ πολιτείας δη-
 μοσίαις ἐγνωσμένα βεβηγῶν
 ἐρείσειν, ἐπεὶ οἱ πλείστοι τῶν
 ἀνθρώπων κενὸς τῶν πρῶτων
 τύπος ἐγέστω γλυχῶν, ἔπος
 ἀκατάστατος καὶ παραχρῶν φέρον-
 ται, ὡς ἐάν ποτ' ἐρδῆται τὸ
 κείσειν αὐτοῖς, καὶ ἀρακολεῖται,
 πᾶσι τῆς πολιτείας προξεί
 γλοῖας καὶ κατὰ προσημῶν
 διακείν ἀπερηγῶν, ἀλλὰ ἀνὴν
 βεβηκῶν κατὰ τῶν πρῶτων
 τῶν ὄρων βεβηκῶν τῶν
 καὶ ἐπικυρωμένων, πᾶσι τῆς πολι-
 τείας αἰετὶ τυχεύειν ἔσονται ἡ σωτηρία.
 Δοθὲν ἐν Παλατῶν ἡμεῖς Οὐεσμο-
 βασηκῶν πέμπτη ἡμέρα τῷ Μαρ-
 χῆν, ἐνιαυτῷ τῷ βασιλείᾳ τῆς
 Ἀγγλίας, Φραγκίας, καὶ Ἰβηρίας
 πρῶτον, Σκοτίας δὲ τεικῶν καὶ
 ἐρδῶν.

ΤΑ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Γ' δὲν το παρῶ παρ
 ἐγένετο ἔτις ἀνθρώ-
 πεία τῆ σωτέσει κα-
 λῶς πρώποτε ἐφορη-
 μένον, ἢ ἔτω σερ-
 ρῶς βαβαίεμλον, ὅτε περίοντι τῷ
 χροίῳ ἢ μὴ ἐνδέχασθαι διεσπαρ-
 μένον εἶναι, καὶ παντελῶς σεσαλα-
 μένον, ὅτε (ἄσε τὰλλα εἶαν) ἐν τῇ
 δημοσίῳν Ἐκκλησίῳν εὐχῶν υπο-
 δύκη, ἢ ἐδῶ ὅδι χαλεπὴν τὴν
 θείαν Θεραπείαν παρῶ πασίν ὄντι
 ὁμολογείας. Ἦν δὴ ἔδει ἐπις το-
 κῶν πατέρων ἀντιθέσθαι, σκοπέ-
 μῶθ' ἐνοήσῃ, αὐτὸς μηδὲν ἄλλο,
 πλὴν ὅτι φέρει ἀρετῶν καὶ θεοσι-
 βείας ἡνωσθῆναι ἐπιδύναται, περὶ
 εἰσῶν. Καὶ γὰρ ἀγοί οἱ πατέρες
 τὸν διέτριπον τὸ πρᾶγμα διέτα-
 ξαν, ὡς ἀπειτα ὅσα τὰ βιβλία,
 ἢ μείζον αὐτῶν τὸ μέγεθος, ἀπαξ
 γὰρ ἐνιαυτὸν ἀναγνωθῆναι. Ἰσὺ
 ἀρετῶν τεχνολογοί, ἵνα οἱ ἐν τῷ
 κλήρῳ ὄντες, ἀλλοσε καὶ οἱ τῶν
 ὁμίλων Διάκονοι, παρῶ τῶ σωεχῶς
 ἀγγεῶν καὶ μελετῆσαι τὰς Γρα-
 φάς, αὐτοὶ μὲν ἀναζωπυρῶντες
 τὸ χεῖρισμα τῷ Θεῷ φέρει τῷ
 Θεοδρησκείαν παρῶ εὐνοείῃ, καὶ
 δὲ καὶ φέρει τὸ τῷ Ἐκκλησίῳν ὑμ-
 αιόντων λόγων διδάξῃ παρῶ κα-
 λῆν τε, καὶ τὸς τῇ ἀληθείᾳ ἐνα-
 πέντας ἐξελέχθεν, ἰκανώτεροι
 κηθῆναι. Ἐπὶ δὲ, ἵνα οἱ ἐν τῷ

λαῶ ὄντες, παρῶ τῶ ὁσημίαι παν-
 αγίας τὰς Γραφάς ἐν τῷ ναὶ
 ἀνεγνωσμένας ἐνωπίσαι, πλεον
 αἰ καὶ πλεον ἐν τῇ τῷ Θεῷ ἐπι-
 γνάσει προνοείαν, καὶ πολὺ μᾶλλον
 πεπυρωμένη θείας τῆς λατρείας
 ἀγάθῃ ἐμφορηθείῃ. Ἀλλὰ μὲν
 ἔν, καὶ ὀλίγοις ἐπέσι φέρει τῶδε
 παραλελυτοί, ἐκνήν ἐυσεβείας καὶ
 συμφέρῃσα ἀρχαίων τῶν πατέρων
 διατάξεις, (διὰ τῷ ἐμφορῶσαι
 τὰ ἀδύνα τῶν ἰσωείων τὰ ἀνα-
 γνωσία τε καὶ ἀποκειτέα, ῥησι-
 δία, βασιολογήματα, ὑπομνή-
 ματα, καὶ τὰ τῶν σωδῶν παρῶ
 γήματα) ἔτωσὶ μετῆλλάξθαι, διερ-
 ρήχθαι, καὶ σείωθῃ, ὡς ἐπὶ τῷ
 πλείστον ὅταν τῶν ἀγίων Βιβλίων
 ἀρκτέον ἢ, φέρει αὐτὰ ἢ
 πῶσαρ. κεφάλαια διαπεραίνε-
 ῶν, ὅτι τὰ φέλοισα πωτη πάντως
 ὑσερῆσθαι. Ὡσαύτως ἐπὶ χειρήθῃ
 μὲν ἢ βίβλῳ Ἠσάις τῷ Προφή-
 τα ἐν τῇ Πανοσία, καὶ βίβλῳ
 Γενέσῳς ἐν τῇ Ἐβδομικῳσῇ ἐπε-
 χειρήθῃ δὲ, ἀλλ' ἔδε πῶποτε παρ-
 κηθῆναι καὶ ταῦτα πεπόνθασιν
 αἱ ἄλλαι ἱερῶν τῶν Γραφῶν
 βίβλοι. Προσέπ. δὲ, ἐπειὰ ὁ
 ἄμῳ Παῦλῳ ἐκέλευσεν ἐν τῷ
 ἱερῷ φέρει τῷ τῆς Ἐκκλησίας
 οἰκοδομίῳ ἐπὶ χροίῳ τῇ γλώσσῃ
 δημογρῆσαι, οἱ μὴ πολὺ φέρει ἢ
 Ἀγγλικῶν τῷ λαῷ, ἔδε γὰρ
 σωίοντι Παναγία, τὰ φέρει τῶς

Διητηγία

Τ Α Π Ρ Ο Λ Ε Γ Ο Μ Ε Ν Α .

Λειτουργίας ἀγγεῶν ὡς κ' ἐν τοῖς ὄσιον αὐτῶν ἀνηκουσαν, ἀλλὰ τῷ καρδίαν, πῶμα, κ' διάνοιαν, ἑδαμῶς ἀκοδομήθησαν. Πρὸς τούτοις, ἡνίκ' ἀγιοὶ οἱ πατέρες ἡμῶν τὰς Ψαλμοὺς εἰς ἐπιὰ τὰς μελοδίας, ὀνομασί Νυκτερινάς, διέκλοντο, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκάλω τῷ ἐβδομάδα τὸ ψαλτήριον διαβυδῆ, ἕνα σ' ἄ μιν μόλις αὐ' ὀλίγοι ὀσημέραι ἐπύχονον εἰλεσμένοι, κ' ἕτοιχα παλλογύμφοι, ἕτεροι δὲ ἄ πολλοὺ πλείας εἰρημίων εἰ παρελεθμένοι. Ἰέλ' δὲ ὁ ἀειθμός τῶν κωνόνων τῆς κοινῆ λεγομένης Πικίης ἔτω δύσκολοι ἢν κ' σαραπεπλεσμένοι, τυλικάυτη τῆς λειτουργίας ἢ μιταλλαγή, ὡς τὸ τῷ Βίβλον κατακυλίσει, μόνον πρὸς τὸ τὰ ἀαγγέλματα ἀεῖν, πικλῶ χαλεπώτερον ἀνεφαίνετο τῷ τὰ ἀρηθέρτα ἀαγγῶναι.

Τύτων ἀρεῶν ἀχρήτων τε, κ' ἀτόπων, εἰς ἐννοίαν ἐλθόντων, ἐκεί εἰν τοιαύτη τάξις ἐξεδέθη, τὴ πρῶτον ἀμάρτηδέντα ἰκαρῶς ἐπανορθῶσαι. Καὶ μὲν κ' ἐπὶ τὸ προχείρωις ἔχειν τὰ ὡδε τεταγμένα, τὸ πρὸς ἐπ' Μυθολογοῖν ἐκκαταμάθητον πρῶτον, ἔπειτα δὲ δευτῶν (ὄσον ὡρ οἶόν' ὄσι) ἢ παναγίας τῆς Γραφῆς ἀαγγῶσις ἔτω πρὸ ὀφθαλμῶν τέθει, ὡς πάντα γινέσθ' ἐσημίονος, κ' κατὰ τάξιν, ἀνδ' κοπῆς κ' σαραγγματος λόγου τῷ συνημένω. Διό ὡρ ἐξήλειπ' τὰ ἀναθήματα, ἀντίφωνα, ἀποθέματα τε, κ' παραθήματα, κ' τὰ λοιπὰ τῷ διωκεῖν Γραφῆς σωφείω διασπῶσαντὰ τε κ' διεργώζοντα. Ἀλλ' ὁμως, ἐπεὶ ἀαγγῶν ὄσι πρῶτον εἰδῶν ὀπίσσω πρῶς

κωνόνος, εἰσαν ἐαδεδέθη τὰς, ὡς καὶ ἀειθμόν σπρῶνιτάτης, ἔτω κ' χ' ἢ νῦν πρῶτον τε κ' σπρῶφισμένοι. Ἐνταῦθ' ἔν σωίσει ἢ μιν δημοσίον ἐυχῶν ὁ πῶπ' τῶ σκοπῶ κ' διαοία τῆς πάλαι πατέρων, καὶ ἀνῆκον ἐφαρμότων, ὁ τῷ πρὸ τῷ δε ἐν τῇ χεῖρα γυροῦ τ' ὀφθαλμῶν τε κ' χρῆσι μῶν τε. Ὁ φελιμῶν τερον λέγω, ἔπει μ' ὡδε ἐκ ὀλίγα τυγχάνει παρελημμένω, ὡν τὰ μὲν μυθολογῶσι, τὰ δὲ ἀδιδασκὰ δὲ μάτια, κ' φιλώσα, πικλὰ δὲ βδελυρὰ κ' δευσιδίμονα ἀαπίφνη, κ' ἕδ' ὀππρῶν ὡδε πρῶτον ἐχθρὰ ἀαγγῶσιον. πλὴν ἢτοι ἀαπῆλατες, κ' ἀδολοῦ Θεῷ λόγῳ, δυλορῶτε ἢ πωαγία Γραφῆ, ἢ τὸ ἐν αὐτῇ φανερῶς ἐρριζωμένοι τε κ' βεβαῖ μῶν, κ' μάλα τῷ ἐν ἐκείνῳ πῶιδιῶν, κ' τάξι ὑποτιθέν, ὡς ἔπει μ' ἀαγγῶν τε κ' ἀκρῶ τῆς ῥᾶσεν εἶναι κ' ἐκκαταματῶσι εἶναι. Χρῆσιμῶν τερον δὲ φάσκω, ὅπ' παρῶσαι ἢ ὀπῶ πωσις σπρῶνιτάτης ἔχει, κ' γνωσῶσι, εἰλίγοις δὲ λαδῶ καρῶσι (ὡς διωαί' αὐ) διακεί μῶν ἔπ' δὲ κ' ὁ Διάκονοι ἐν δημοσίῳ τῇ ὑπρῆσει ταύτων μόνον κ' παναγία τὰ Βίβλια κακτῶν, ἕδ' ἑμῶσι ἄλλῃ πρῶσι δεισε Βίβλια. ὄσον δὲ καρῶν, ἢνα ὁ λαδὸς εἰς τὸ ποείζεθ' τὰς Βίβλιας, ἢλίκῳ ἐν πῶσι ἀαγγῶν χεῖνοις διαπάνω ἑδαπάνησαν, ἑδαμῶς πρῶτον δὲ ἀαλώσιν.

Ἐπειδὴ, κ' ἐν πολλοῖς τῆς δὲ τῆς βασιλείας ναοῖς πλὴν διεσῶσαι ἐγαρήθησαν ἐν τῷ ἀδειν κ' ἀαγγῶναι αἰ σωῆθῆναι, κ' οἱ μὲν ἐμῶν τερον ἔδ' τὸ χ' Σαφῶν, οἱ δὲ

ΤΑ ΠΡΟΑΓΕΟΜΕΝΑ:

καθ' ἑρεφορίας, οἱ δὲ καὶ ἑξ ἑξο-
 ραχόν, οἱ δὲ καὶ καὶ Λιβαυρίας,
 τιντῶθεν ἐν ἀπασαίς ταύτης
 τῆς βασιλείας Ἐκκλησίας μονασι-
 δῆς ἀμφιπολεῖ ἡ σωθῆναι. Ἐάν
 δὲ περὶ μίμῃ, χαλεπωτέρας εἶναι
 ταύτην τῶν τάξιν, ἐπὶ τῶν δὲ
 ἀπαρτα ἡδὲ ἐκ Βίβλου ἀναγνώ-
 ραι, ἐπειδὴν οὐ τῆδε ἐξ ἀκρο-
 ασεως μόνον, διὰ τὸ συχνῶς ταῦτα
 ἀναπαμπάει, δὲ, δωρηθῆναι πᾶς
 τὰ πολλὰ μὲν ἀποσοματῶσα, ἔ-
 τ. ἔάν ἐθελοῖν τὸ πῆν τῶν
 ὠφέλειαν ἀντιπαλασθῆναι, ἔχ ἂν
 ἔξαρν ἔνερθεθῆν οὐκ ἐπὶ συμφ-
 ροντα, τὰ καθ' ἑξῆς ὡς περὶ ἀ-
 ροντα τῶν ἡμέραν, σπυδῶν πᾶ-
 σαν καὶ σπυδῶν ποιήσασθαι. Ἐπει-
 δῆ, καὶ ἔδεν ἔχθρον δωρηθῆναι αὐτῶν
 ἀκείρων καὶ τραπῶς δημοσιᾶσθαι,
 ὥστε ἐμὴ μετέπειτα ἐν τῇ πράξει
 καὶ χρίσει ἀποείαν πρὸς ἐπίστε
 ὑπεφύσθαι ὁσῶς ἂν ἐνδοιασ-
 μόν π παρρησίᾳ, ἐπὶ τὸ διαλύ-
 σαι αὐτὸ, καὶ ὡς τὸ δόρυβον καὶ
 κρότον ἀναπαῦσαι οὐκ ἐπὶ ἐρ-
 μιλῶδῆν τὰ νοηθέντα ἐν τῇ πρά-
 ξει, καὶ παρατηρήσει ἢ ἐν ταύτῃ τῇ
 Βίβλω σπειρομένων, οἱ ἀμφισβη-
 τῶντες ἢ ταύτης τῆς διοικήσεως
 Ἐπίσκοπον σπυδαλίοντα, ὅς καὶ

τὰ ἐν τῇ δὲ τῇ Βίβλω καὶ Σεσῶτα
 πᾶσαι τὰς ἀπλογίας διεύρετο
 Ἐάν δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς διοικήσε-
 ως διατάξῃ, π, ὡς ἔστι Ἄρχιεπίσκο-
 πον δῶναι μεταπέμπειν Ἀλλ
 εἰ καὶ ἐν τοῖς ἀνω προειρημένοι
 σπυδαχθῆν, ὅτι ἐν γὰρ ἐπὶ τῇ γλώσσῃ
 ταύτῃ πάντα ἀναγνωσθῆναι ἀδύνα-
 ῖον ὡς ἢ ὁμιλον οἰκοδομῆσαι ὡς
 δὲ ἔδεν ὅτι ἐμποδῶν πᾶς ἐδίδα τε
 λίσαντι Ἐωθινὰς τε καὶ Ἐσπερινὰς
 εὐχαῖς, ποιῆσαι αὐτὰς ἐν οἱαῖς
 γλώσσῃ τῶν γλῶσσῶν ὡς ἐπὶ σήμερον.

Προσέτι δὲ, ὡς ἔπειτα τὸς σπυδαλί-
 τῆρας τε καὶ διακόνους, εἰ μὴ ἀνα-
 κηρύξῃ τὰ λόγια, ἢ τῇ τῆς θεο-
 σφίρας φροντίδι, ἢ τῇ ἄλλῃ βαρεῖα
 ντι ἔν αἰτία κατακώλυθῆντας,
 ἢ μὴ ἰδίᾳ, ἢ δὲ δημοσίᾳ, καθ' ἑξῆς ὡς
 τὰς Ἐωθινὰς τε καὶ Ἐσπερινὰς
 εὐχαῖς σπυδαλίοντος ἀγορεύσαι
 Καὶ ὁ Κληρικῶν ἐν πάσῃ σπυδαλίᾳ
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ βασιλικῇ, διακονῆ-
 σαι, καὶ οἱκοι παρρησίας, ἐυλό-
 γῶ τῇ αἰτία μὴ ἐμποδισθῆναι, ἐν
 τῶν ἡμῶν ὅτι ὑπηρετοῖν ἂν, ποιῆσαι
 τὰς εὐχαῖς, καὶ κέρσει ἢ κώδωνα, τὸ
 σήμαντρον, ὅπως οἱ ἐυπεβῶς δια-
 κημῶν δωρηθῶσι φοιτᾶν ἐπὶ τῇ
 τὰ λόγια Θεοῦ ἀκροῦσθαι, καὶ παρρη-
 κολυθῆν ἐν τῷ σπυδαλίῳ.

ΓΙΑΡΕ

¶ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ ΙΝΑ ΤΙ ΕΝ ΤΗ
Εκκλησίᾳ ἡμεῖς Ἀγγλικανῆ, αἰ μὴ ἀκυρῶν, αἰδὲ βέβαιων.

Καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ εἰδισμένων
Τελετῶν τῶν ἐξ ἀρ-
χῆς ἀνθρώπινα τῆ
ὑποδέσται νομο-
σίωνων πρὸς μὴ ἐστίν
ἰδῆν τῶν τῷ Θεῷ λατρείας καὶ ἐν ὅσῃ
βείας τοιαυτῶν: ἐσοχαιμένας,
ἀλλ' ἔργα χροῖον παμπληθεῖ ὕσε-
ρον εἰς τὴν μαλαύτητα καὶ δεη-
δαμονίαν ὡς ἀχαιῶντες ἐστα-
μένας: πῖνας δὲ ἀφελαιεῖ τῶν πι-
τῆ ὑλαρέα καὶ ζήλω μὴ κατ' ἐπι-
γνωσιν ἀπὸ μὴ ἐπὶ τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ παρεσχημένας, καὶ ταῦτα, διὰ
τὸ ἀργῆσθαι ὑπερευαχάσαι εἰς
ἀδελφότην τε καὶ δεινὴν ὑβριν ἐκά-
σοτε κατὰ μικρὸν ἠνυσημένας τε καὶ
ἐκτεταμένας: αἰσθῶν ὅτι μὴ ἔμνον
εἰς ἑδὴν ὡς ἐλλήσομαι ἐπιχαρον
δυστυ, ἀλλ' ὅμως ὅτι πῖν λαδὸν
ἐξεπέφλωσαν, καὶ τῆ τῷ Θεῷ πικῆ
λίαν ἐπιοχόησαν μάλα εἰκότως
ἐγκόπῃον, καὶ ἀρδῶν ἐκπύων
ἀφαιρῶν. Ἐστὶ δὲ σιοπῆν τὰς
ἀλλὰς καὶ ἄρ παρὰ τῆ ἀνθρώπων
ἐρηυρημένας, ὅμως δίδῃ, ἀτε διὰ
τὴν προσήκυσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ: ἐν-
ταξίαν (ἢν οἱ ἀλφισαὶ μαλιστα
πρωπεπίδησαν,) ἀτε, διὰ τὴν οἰκο-
δομῶν, ἢν ἐκεῖνα ἀτενεῖς ἀποβλέ-
πουν, ἕως ὡς ἀπὸ τῆς ἀξί-
ωθείας: καθὼς κηλῶν ὁ Ἀποστο-
λὸς πάντα ὡς οἰκοδομῶν γνέ-
δω. Ἐπειδὴ ἦτοι ἀκεῖδῶς δλα-

φυλάξαι, ἢ ἐν παρέργῃ μᾶλλον ἐπι-
τιμῶν τελετῶν ἀκ ἀν ὁρῶν μαγάλω.
ὡς ἀρετῶν τῶν ῥοπῶν ἀλλὰ
κομπῶσαι καὶ ὑποποτικῶν πνε-
ῶν παρὰ ἀβελρητὴ καὶ κοίτην τῶν πα-
θείας τάξιν ὁρῶν διασπαρῶ-
ξαι, ἢ ὡς ὅσιν ἐνώπιον τῷ Θεῷ
ἐν τῶν ἐλαχίστων ἀνομιμῶν
ἐκ οἶδα.

Πάντα ἐνομιμῶν καὶ κατὰ τάξιν
γνέδω, ἔπεν ὁ ἀγιὸς Παῦλος,
τὸ ἢ ταύτῃ τῶν τάξιν κατὰ
ἐμῶν, ἐκ ἐστὶν ἔργον ἡμῶν ἰδία ὄν-
των, δίοσθ' ἢ χροῖ τῶν μὴ νομίμως
καλημῶν ἢ τῶν μὴ ἰκανῶν ἐξέοσθ'
ἐλλήφοτα τολμῶν, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν
Χριστῶ τῶν δημοσίων καὶ κοινῆς τά-
ξεως ἕτε κατὰ γηπῆ ἕτε μετὰ λλ-
ξιν αὐτοματῶν μεταχειρίζεσθ'.

Ἐπειδὴ δὴ ταῦτῶν τῶν παρὸν
χρόνῳ οἱ πλείστοι ἡμῶν ἀνθρώπων
ταύτῃ τῇ διανοίᾳ διήνεργον, ὡς
οἱ μὴ τῶν ἐθε φιλέντες ὡς ἐπι-
κῆται, μαγάλω κατὰ τῶν τῶν σωει-
δῶσεως πρῶτον ἐνόμιζον, ἢ ὡς κατὰ
μικρὸν ἡμῶν εἰδισμένων τελετῶν
ἐπολιμῶν ὡς οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀπι-
πικῶν τῆς καινοτομῆς φιλοτιμῶν
ἔτω τὰ ἀρχαῖα ὡς ἔδενδῶς ἐπολιμ-
σαι, ὡς κηδὸν τοπικῶν ἀνα-
θανεῶν ἐν ἀρεσῶν, πλὴν τὸ ῥεσ-
κμῆς, καὶ ἐξ ὑπογῆς ἀναπλά-
σμένων, τοιαῦτῶν ὡς ἐμῶν
ἔδενδῶς μὴ ὡς ἕτε χαλεπῶν ἕτε
ἀλλὰ ὡς: τὸ ἀρετῶν ἕτε
ἔχεν

ΠΕΡΙ ΤΕΛΕΤΩΝ.

τῷ Θεῷ ἀφορᾶν, καὶ ὁποτέρωθεν
ὠφελῆσαι. Ἰνα δὲ μή τις (ὁ δῖτα μὴ
ἢ περὶ τῆς ἀφωσιάζων) σροσκήσ-
σθῆν, ἀλογα τὰ αἴτια ὧδε ἐπιτί-
ρεται διὰ τὸ ἦν τελετῆν πρὸς μὲν
ἀφῆρῆθηται, πνὲς δὲ σωσε πεκυρ-
θῆσαν· ἐνιαί μὲν ἔν ἀποχεροτο-
ῦν), ὡς τὸ ὅτι μὲν τὸ
ἄφῆρῆθηται τῆν τελετῆν ἦν ἢ ὡς
πολλῶν ἢ ἔως ἀλλεπαλλήλως σωσι-
θροισμένων, ὡς τὸ ὑπεκείναι
φορητὸν αὐτῆν ἔν πῆν ἀδωιάτων
εἶναι ἐλογιάθη. Τοιγαρ ὁ ἀρι-
Αὐγύστιν· Ἐκκλησίαις εἴτε εἰς τὴν
ἄκμῶν ἐλλῆκίας, σφόδρα καὶ
καρένς ἐμῆρετο τὴν ὄγκον ἐκί-
νων παρτοσάτω πτε ὑπορωδῆ-
τα, ὡς γάλλιον φέρει· ἀν τὰ ἦν
Ἰνδῶν ἐν τῆν μέρη τῆν χειρι-
σθῶν, ἀρα ἔν αἰπὸς ἐστὶ καὶ συμβε-
λῶ ὡς αὐτῆν δωαίμε· ἀν τὴν
καταθλίβοντα ζυγὸν καὶ ἀβάσα-
κτον ἀχθῶ ἀποτέλειται.

Τί δῖτα ἔπει αὐτῶν ὁ ἀρι-
Αὐγύστιν· Ἰδὼν τελετὰς τὰς ὡρῶν
μεταξὺ ἡμῶν εἰθισμέναις τῶν ἐν
ἐκείνῃ πῆς χρόνοις γυμνῶν
καὶ πάλυ μὲν ὑπὲρ βεβηκίας· καὶ
ἄ ὅ ἐστμὸς αὐτῶν εἰς πηλικῆτο τὸ
ῆν· ἐπιδέθη καὶ σκετινοῖς πῆν
ἀνιγμῶσιν ἔως ἐσελίχθη, ὡς
πεφικέναι μᾶλλον ἐπισκιάζον τὰ
χειρίσματα τὰ χειρῶν, ἢ ἐσπι-
μαίνεν π καὶ ἀναγῆλλεα. Πρὸς τὰς
τοῖς δὲ Εὐαγγέλιον τῆν Χειρῶν μη-
δαμῆ δῖτα) τελετῶν κατὰ τὸν
τὸ Μωῦσῆος ἐντάλματα, ἀλλὰ
ἄχροντῶ ἔσα καὶ ἀγνῆ ἢ λα-
τρεῖα τῆν Θεῶν ἔκ ἐν τῆν τῶν πύ-
πων καὶ σκιασμάτων δειλία, ἀλλ'
ἐν τῆν τῆν πνῆματῶν ἐλώθερῶσι
ἴσῶσα θεῖσι, ἀρκῆται καὶ ἀγαπᾶ

μόνον τοιαύταις ταῖς τελεταῖς,
ἄσφ διὰ ὁμοειδῆ τὴν αἰμβολα
καὶ γυμνῶσιν ὡς τῶν ἰκοθ-
μῶν ῥυθμίσει· ὡς συμφορεπῆσι τῆ
ἐνταξία θερηπῆσαι· αἱ δὲ καὶ ἡ-
δωσῆσαν ἡλίδια τῆ ἀνθρωπίνης
φύσεως ὑπιδόματα περιρριμα-
καὶ ὑπομνήσαι ἡμᾶς· ὅποῖαν δῖτα
πάλυ σροσῆκει τῷ Θεῷ ἀπνοε-
μειν. Πρὸς τῆν δεινοτάτη ἢ αἰτία
σροσηγμένη ἐπὶ τὸ ἀφῆρῆθη
ἐνίας τὰς πηλικῆς τοιαύτη ὅτιν,
ὅπμῶν ἄτε διὰ τῶν ἀπιδῆ-
των πηλοῦτητα καὶ δεισιδαιμονίας,
ἄτε ἢ διὰ ῥύπον καὶ πλεονεξίας τῶν
αἰχῶν ἐαυτῶν κερδῶν πειξυ-
όντων, μᾶλλον ἢ τῶν τῆν Θεῶν δῖ-
ξαν ἐπισημίζόντων, ἔτω βδελυρῶς
ἐπιγῆσιν ἐφθαρμέναι, ὡς ἔχ
οἶοντ' ἢν ταύτων τῶν τελετῶν
σεμνῶσιν τὰ ὑβριδοῦντα ἀνε-
λίδια.

Εἰ δὲ τις ἀνακτοῖν εἴσῶ
ἐνιαί τῶν πάλαι τελετῶν περα-
τέρω ἐπκυρωθῶσιν, ἔτῶ ἐσδυμέ-
μῶν, ὅσον τὸ ἀμύχαιον ὅτι τῆς
ἀπαξυπῆσαι τὰς τελετὰς χαλῆν
ἔασαντας, τὸ ἀμετίθετον ἢ τὰς
ξῆσι, καὶ ἀτάσῶν τῆν πηλικῆς ἐν
τῆν Ἐκκλησία δ' ἀφυλάξῶσιν, δι-
χμον ἢ γῆσι) εἰς τὴν βελτίω τῆ ἀλ-
ἀμῆρον αὐτῆ ῥῶν ἐπαμύχῆν ἢν
δὲ τις χλεπῆσιν θεωρῶν πῆας
ἐν τῶν ἀρχαῖκῶν σροσῆ ἐπιγῆ-
νόμενας, σροσημῶν τὰ κμῆν καὶ
ἀναγῶνδῶτα τῶν πάλαι διατε-
δῖμῶσιν· ἔτῶ μὲν τὸ δέον
εἶναι πνῆς πτε τελετῆς ἐν τῆ
Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν συλχωρησίαν·
(εἰ μὴ δῖτα) ἔσα ποιῆμῶν
τῶν ἐαυτῶ ῥυθμίαν) ὁμολογή-
σῆ, ἔσα μὲν ἔρῶς καὶ ἐσπερῶς
αἱ

ΠΙΝΑΞ ΕΝ Η ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ ΚΑΙ

ἀναστυμάτων ἐν Ἑωθιαῖς τε καὶ Ἑσπεριαῖς ἑυχαῖς
καθ' ἕλον τ' ἐνιαυτῶν πρυπύ, ἡ εἰς ἰδιῶν
πιναν Ἑορτῆν, καὶ δὲ τὸν οἰ ἐξ ἡς κερύνας
διὰ βραχέων ἐκτελέσῃσι.

Υπόλον τὴν ἑλπίδα
ον καθ' ἕκαστον τὸν
μῦθον ἀπὸ ἀνα-
στυμάτων (εἰ), ἐπειδὴ
δὲ ἕκαστος ἐστὶν ἐν
ἅπασιν ὁ τὸν ἡμερῶν
ἀνδρῶν, ἀλλ' αἱ μὲν πῆλυσ οἱ δὲ
ὄλκιστρας χερῶν τὰς ἡμέρας, τὴν
δε τρόπον εἰσὶν ἀλλήλοισι ἐξισο-
ζῆν.

Ἐν ἑνὶ ἀνάσῳ τῷ μῦθῳ [ὅσα ὡς
τὸ παρὲν φέρεται] τριάκοντα αἱ
ἡμέραι ἀναλογισθῆσονται.

Ὅμως δὲ καὶ ἵνα ὁ Ἰανουάριος καὶ
ὁ Μάρτιος μῆνας καὶ τετράκοντα τῶν
ἡμερῶν ὑπεδέχονται καὶ μεταξὺ
αὐτῶν ὁ Φεβρουάριος εἰκοσι ἑκτώ
μόνον περιέχει, ἔσθ' ἐν ἑσπερίῳ
δατήσεται τῶν ἡμερῶν, ὡς τὸ
ψαλμείον (ὁ μὲν ἀναστυμῶν δὲ καὶ
μῦθον Φεβρουαρίου) αἱ χιλιάδες
ἐν ὑσῆτι Ἰανουαρίου τῆς ἡμέρας καὶ
ἑορτῆς τῆς Μαρτίου διαφωτισθῆ-
σιν.

Ἦν ἵνα δὲ ὁ Μάιος, Ἰούλιος, Αὐ-
γούστος, Ὀκτώβριος τε καὶ Δεκέμ-
βριος μῆνας καὶ τετράκοντα καθ' ἕκα-
στον ἔχουσι τὰς ἡμέρας, ἐγνωσθῶν

ὅτι ὅσοι μῦθες ἐν ἑκάστῃ τῇ ἡμέρᾳ
δεῖ τις ψαλμοῖς τὸν δῆμιον
θεοσῆσαι λεχθέντας ἑσπεριαῖς
ἀναστυμάτων, ἵνα τὸ ψαλμείον
δωμηθῆ καὶ πρώτῳ ἡμέρας ἐν
μῦθῳ τοῖς ὑπακολληθῶσιν ἐξέρχου-
σιν.

Νυνὶ δὲ ἐπὶ τὸ ζῶναι ὅπως
δύναται ψαλμοῖς δέον ὑπὸ καθ' ἕκαστον
ἀναστυμῶν τῶν ἡμερῶν ἐξ ἑνὸς πα-
ρῆσις ἐν τῷ μπιολογίῳ ἀειδῆσθαι,
καὶ τῶν ἐν τῇ ἐξῆσι πίνακι ἐπιτίθει
καὶ ὅσον ταύτῃ τῇ (ἐλπίδι δὲ εἶναι ὅσον
ὅπως ποῖ ἀν ψαλμοῖς ταυτῆμερον
ἐν ἑσπεριαῖς τε καὶ ἑσπεριαῖς ἑυχαῖς
θεοσῆσαι ἑτά ἀναστυμῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ψαλμὸς εἰς εἰς δὲ
καὶ εἰκοσι περιόδους διαμερίζεται καὶ
τὴν ἐπισημασθεῖσιν αὐτῆν ἢ ὡς
ἐνικῶν πνι ἐν χερσὶ ζῶντων διεξ-
έρχουσιν, ἀρα ἐν τέσσαρα ἢ πέντε τὰ
μὲν εἰδία ἐφ' ἅπασι ἀναγνωθῆναι
περιγρηθῆναι, καὶ δὲ ἐν τῇ ἐξῆσι
πίνακι θεοσῆσαι μὲν τῆς δεξιᾶς.

Προσέκτερον τ' εἶναι ὅτι ἐν ταύ-
τῃ τῇ πίνακι καὶ πάσῃ τῇ διατίξῃ
ψαλμῶν, λογισμῶν Ἑβραίων ἐξη-
κοληθῆσθαι.

ΨΑΛΜΟΙ.

ἡμε.	¶ Εὐδοῖναι ἑυχαί.	¶ Εὐπειῖναι ἑυχαί.
α	α. β. γ. δ. ε.	ς. ζ. η.
β	θ. ι. ια	ιβ. ιγ. ιδ. ιε
γ	ισ. ις. ιζ.	ιη.
δ	ιθ. ικ. ικα.	κβ. κγ.
ε	κδ. κε. κς.	κζ. κη. κθ.
ς	λ. λα.	λβ. λγ. λδ.
ζ	λε. λς.	λζ.
η	λη. λθ. μ.	μα. μβ. μγ.
θ	μδ. με. μς.	μζ. μη. μθ.
ι	ν. να. νβ.	νγ. νδ. νε.
ια	νε. νζ. νη.	νθ. ξ. ξα.
ιβ	ξβ. ξγ. ξδ.	ξε. ξς. ξζ.
ιγ	ξη.	ξθ. ο.
ιδ	οα. οβ.	ογ. οδ.
ιε	οε. ος. οζ.	οη.
ισ	οθ. π. πα.	πβ. πγ. πδ. πε.
ιζ	πς. πζ. πη.	πθ.
ιη	χα. χβ.	χγ. χδ.
ιθ	χε. χς. χζ.	χη. χθ. ς. ςα.
κ	ρβ. ςγ.	ρδ.
κθ	ρε.	ρς.
κβ	ρζ.	ρη. ςθ.
κγ	ει. εια. ειβ. ειγ.	ριδ. ςιε.
κδ	εις. ειζ. ειη.	ειθ. εντδθεν δ. περιοδοι.
κε	εντδθεν ε.	ιςτδθεν δ.
κς	εντευθεν ε.	εντδθεν δ.
κζ	ρκ. ςκα. ςκβ. ςκγ. ςκδ. ςκα.	ρκς. ςκζ. ςκη. ςκθ. ςλ. ςλα.
κη	ρλβ. ςλγ. ςλδ. ςλε.	ρλς. ςλζ. ςλη.
κθ	ρλθ. ςμ. ςμλ.	ρμβ. ςμγ.
λ	ρμδ. ςμε. ςμς.	ρμζ. ςμη. ςμθ. ςν.

ΔΕΙΤΑΣ ΕΞΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΟΡΤΑΖΕΣΘΑΙ ΠΑΡΑΤΗ-

ρῆν καὶ μή πως ἄλλας.

Ἡ πρῶτη πᾶσαι ἡμέ-
ρας Κυριακὰς ἐν ὁ-
λῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

Ἡ μίσητος ἐορτὴ Πε-
τειπμῆς τῆς Κυρίας

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπιφανίων.

Καθαρισμῷ μακαρίας τῆς Παρ-
θένης.

Ἀγίας Ματθίας Ἀποστόλου.

Ἀναγγελίας μακαρίας τῆς Παρθένου.

Ἀγίας Μάρκας Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀγίων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου Ἀπο-
στόλων.

Ἀναβάσεως τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ

Χριστοῦ.

Γεννήσεως Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Ἀγίας Πέδρου Ἀποστόλου.

Ἀγίας Γαβριέλου Ἀποστόλου.

Ἀγίας Βαρδουλαμίας Ἀποστόλου.

Ἀγίας Ματθαίου Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα Ἀποστό-
λων.

Πάντων ἁγίων Ἀγίων.

Ἀγίας Ἀνδρέου Ἀποστόλου.

Ἀγίων Θεοδώρου Ἀποστόλου.

Γενεθλίων τῆς Κυρίας.

Ἀγίας Σπυριδίου Πρωτομάρτυρος.

Ἀγίων Ἰωάννου Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀγίων Ἀθανασίου Βρεσσοῦ.

Ἐξομολογησῆ

Ἐξηκοσῆ

Πεντηκοσῆ

Τεσσαρακοσῆ

Περάσω

τῆ

Πάσχα.

θ. 9.

η. 8.

ζ. 7.

ε. 6.

Κυριακὴ λιτανειῶν

Πεντηκοστῆς ἡπτε

Ἐποπέτειας

Πνεύματος ἁγίου

Τῆς Τριῆτος.

ε. 5.

ο. πῶς

τῆ

Πάσχα

ε. 8.

Ἐξομολογησῆ.

ΨΑΛΜΟΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΙ ΕΠΙ
 ΤΙΝΑΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣΙ-
 μως ημερας.

Εν ουχαις εωθιναϊς.

Εν ουχαις εσπεριναϊς.

Εν ημερα Γενεθλιων τῷ Κυριε ημων.

Ψαλμ. { 19. 19. κθ. 45.
 πβ. 85.

Ψαλμ. { πθ. 89. ςβ. 110.
 ςβ. 132.

Εν ημερα τῷ Πατρι.

Ψαλμ. { β. 2. ςζ. 57.
 ςα. 111.

Ψαλμ. { ςγ. 113. ςδ. 114.
 ςιι. 118.

Εν ημερα τῷ Αναβασιτω.

Ψαλμ. { η. 8. ιε. 15.
 ςε. 21.

Ψαλμ. { κδ. 24. (η. 68.
 ςη. 108.

Εν ημερα τῷ Πεντηκοστη.

Ψαλμ. { κε. 45.
 κς. 47.

Ψαλμ. { ςδ. 104.
 ςμ. 145.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΑ ΙΔΙΑ

ΕΠΙ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ

Ἐνιαυτὸν ἐν Ἑωδῶνι τε καὶ Ἐσπειναῖς.

ἐνχαῖς τὴν ἑσπερὰ καὶ ἀλλοτῆτι

τὴν ἕσπερ.

Κυριακαὶ ἐν Παρυσίᾳ.	Ἑωδιναί.	Ἐσπειναί.
<p>Πρώτη.</p> <p>β.</p> <p>γ.</p> <p>δ.</p>	<p>Ἡ' Καίη. α.</p> <p>ε.</p> <p>κ.</p> <p>λ.</p>	<p>Ἡ' Καίη β.</p> <p>κδ.</p> <p>κε.</p> <p>λβ.</p>
<p>¶ Κυριακαὶ καὶ γιὰ τὴν θλίψιν τῶν Κυρίων.</p> <p>Πρώτη.</p> <p>β.</p>	<p>Ἡ' Καίη. λζ.</p> <p>μ.</p>	<p>Ἡ' Καίη. λη.</p> <p>μδ.</p>
<p>¶ Κυριακαὶ καὶ γιὰ τὴν Ἐπιφάνια.</p> <p>Πρώτη.</p> <p>β.</p> <p>γ.</p> <p>δ.</p> <p>ε.</p>	<p>Ἡ' Καίη. μδ.</p> <p>νε.</p> <p>ρ.</p> <p>ρδ.</p>	<p>Ἡ' Καίη. ρε.</p> <p>ργ.</p> <p>ρσ.</p> <p>ρη.</p> <p>ξδ.</p>
<p>Πρὸ Παρά } Ἐβδωμκοσὴ</p> <p> } Ἐξικοσὴ</p> <p> } Πεντηκοσὴ</p> <p> } Γετσηκοσὴ</p> <p>Πρώτη.</p> <p>β.</p> <p>γ.</p> <p>δ.</p> <p>ε.</p> <p>ς.</p>	<p>Γενέσεως. α.</p> <p>γ.</p> <p>ι.</p> <p>ιθ.</p> <p>κ.</p> <p>λθ.</p> <p>ικγ.</p> <p>Ἐξόδου. γ.</p> <p>δ.</p>	<p>Γενέσεως. β.</p> <p>ς.</p> <p>ιβ.</p> <p>κβ.</p> <p>λδ.</p> <p>μβ.</p> <p>με.</p> <p>Ἐξόδου. ε.</p> <p>ι.</p>
<p>¶ Κυριακὴ τῆς Παρά.</p>	<p>{ Ἐξόδου ιβ.</p> <p>{ Ρωμ. ς.</p>	<p>{ Ἐξόδου ιδ.</p> <p>{ Πραξ. β.</p>

ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

	Εΰδιναι εὐχαί.	Εΰπειναι εὐχαί.
Πρώτη. β. γ. δ. ε.	Αΐδιμῶν. ις. κβ. Δωτενο δ. μιβ. ς. π.	Αΐδιμῶν. κβ. κα. Δωτενο ε. μιβ. ζ. δ.
¶ Κυριακή μετ' ἑβδ. Αΰθαπν Κυβ.	Δωτες. ιβ.	ιγ.
¶ Πεντηκοστή μετ' ἑβδ. Παζα.	{ Δωτες. ις. { Πασξ. ς. ανοίξας δε Πέτρο τὸ σῆμα.	{ Σοξία. α. { Πασξ. ιβ. Εχίετο δε εν πο Αΰπλω-μέχρως δέπληρώθη ταῦτα.
¶ Κυριακή τ' Τει- αδθ.	Γενέσεως. ιη. Ματθαι. ς.	Γινῶς Ναυί. α.

ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΡΙΑΔΑ.

	Εΰδιναι.	Εΰπειναι.
Πρώτη. β. γ. δ. ε.	Γινῶς Ναυί. ι. Κεϊθ. β. α. Βασί- β. λειών. ιβ. ις. β. Βασίλ. ιδ.	Γινῶς Ναυί. κβ. Κεϊθ. ε. α. Βασί- γ. λειών. ιγ. ις. β. Βασίλ. κβ.

ΚΥΡΙΑ-

ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΤΡΙΑΔΑ.

	Ε' οδικαὶ εὐχαῖν.	Ε' αγγελιαὶ εὐχαί.
ζ.		
η.		
θ.		
ι.		
ια.		
ιβ.		
ιγ.		
ιδ.		
ιε.		
ισ.		
ιζ.		
ιθ.		
κ.		
κα.		
κβ.		
κγ.		
κδ.		
κε.		
κς.		
	κβ.	κδ.
	γ. Βασιλ.	γ. Βασιλ.
	ιγ.	ιγ.
	ιιι.	ιθ.
	ιγ.	κβ.
	δ. Βασιλ.	δ. Βασιλ.
	ε.	θ.
	ι.	ιιι.
	ιβ.	κγ.
	Γερεμία.	Γερεμία.
	ε.	κβ.
	κς.	ιδ.
	Γεζεκιήλ.	Γεζεκιήλ.
	ρ.	ιδ.
	ις.	κδ.
	κ.	κδ.
	Δανιήλ.	Δανιήλ.
	γ.	ς.
	Γαίη.	Μιχαήλ.
	β.	Παρθένων.
	Αμβακύμ.	β.
	Παρθένων.	β.
	ις.	γ.
	ιγ.	ιθ.
	ις.	ις.
	κ.	ιβ.
		ιβ.

ΙΔΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Αρτυροσυσματι

	Ε' αδικαί.	Ε' αγγελιαί.
Α' Γ. Α' ρόξεν Α' πο- σάλε.	Παρθεν.	Παρθεν.
Α' Γ. Θαμά Α' ποσάλε	κβ.	κδ.
ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ Σω- τηρ Θ ημελ τε Χειρ.	Η' Γαίη Λου β. μ' χειρ. Ε ανδρ' οποις ενδουκ.	Η' Γαίη. Γιλ. Γ. οπ' δε η' χου. ς' η' σ. χ' η' φικαν- δραπα.

ΔΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

	« Εὐδοκία. »	Εὐπειθα.
Α΄. Σπύριου τῷ Πρωτομάρτυρι.	{ Παροι. κη. { Πραξ. σ.ζ. Σπύριου ὅς πληρὴς πιστῶς - μέλει, ὡς ὅς ἐπληρῆτο αὐτοῦ.	{ Ἐκκλησι. δ. { Πραξ. ζ. ὡς ὅς ἐπληρῆτο, μέλει - ἰσάριον πλῆρις Πινδύμα τῷ ἁγίῳ.
Α΄. Γεωργίου τῷ Ἐυαγγελιστῷ.	{ Ἐκκλησι. ε. { Ἀποκάλ. α.	{ Ἐκκλησι. σ. { Ἀποκάλ. κβ.
Α΄. Αἰθίου τῷ Βρεφῶν.	Γεσμ. λα.	Εορίας. α.
Πρεπιτῆς τῷ Κηρίῳ.	{ Γενεσ. ιζ. { Ρωμα. β.	{ Διδτ. ι. { Κολασσ. β.
Εορτὴ τῷ Ἐπιφάνιῳ.	{ Ἡσαΐα. μ. { Λευκ. ι. μέλει, ὡς ἐσμεζέτο.	{ Ἡσαΐα. μθ. { Ἰωαν. β. μετὰ τῷ το ἰστέβη εἰς Καθραβῆ.
Εὐκροφῆς τῷ Παύλῳ.	{ Σοφίας ε. { Πραξ. κβ. ἦκον δὲ αὐτῷ.	{ Σοφίας. σ. { Πραξ. κς.
Κιθαισμῷ Μαρίας μαρτίας τῷ Παρδίτῳ.	Σορίας. δ.	Σορίας. ιβ.
Α΄. Μιτθίου Ἀποστόλου.	Σορίας. ιδ.	Ἐκκλησι. α.
Ἀναγγελίας τῷ Θεοπικίῳ.	Ἐκκλησι. β.	Ἐκκλησι. γ.
Τετάρτης τῷ Πάρα.	Ὡσῆ. ις.	Ὡσῆ. ιδ.
Δείπνου Κυριακῆς.	Δανιὴλ. δ.	Ἰερε. λα.
Παροσκόπης.	Γενέστωσ. κβ.	Ἡσαΐα. ς.
Α΄. Ἰουπνιῶν τῷ Παύλῳ.	Ζαχαρ. δ.	Εξουδ. ις.

ΙΔΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

	Εὐαγγ.	Επιστολ.
Εορτασίμη Δεσφρας ἐν τῷ Πάσχα.	{ Εξόδ. ιγ. Ματθ. κη.	{ Εξόδ. ιζ. Περξ. ιβ.
Εορτασίμη Πέτρου ἐν τῷ Πάσχα.	{ Εξόδ. κ. Λεκ. κδ. καὶ ἰδὲ δυο εἰς αὐ τῆς.	{ Εξόδ. λβ. α Κορ. ιε.
Αἱ. Μάρκου τῷ Εὐαγ. γλιγ.	Εκκλησιαστικῶ. δ.	Εκκλησιαστικῶ. ε.
Αἱ. Φιλίππου καὶ Ἰα- κώβου Ἀποστόλων.	Εκκλησ. ζ.	θ.
Τῆς Ἀναβάσεως τῷ Κυρίῳ.	Δαβιδνομίμ. ι.	Βασίλ. β.
Εορτασίμη Β. ἐν τῇ Πεντηκοστῇ.	{ Γενεσ. ια. α Κορινθ. ιβ.	Αειθμῶ. ια.
Εορτασίμη Γ. ἐν τῇ Πεντηκοστῇ.	α. Βασιλειῶν. ιδ.	Δαβιδ. λ.
Αἱ. Βαρνάβα.	{ Εκκλησ. ι. Περξ. ιδ.	{ Εκκλησ. ιβ. Περξ. ιε. μετὰ δὲ πρὸς ἡμέ- ρας.
Αἱ. Ἰωάννου τῷ Βαπ- τιστῷ.	{ Μαλαχ. γ. Ματθ. ιγ.	{ Μαλαχ. δ. Ματθ. ιδ. καὶ ἀκίσεως ὁ Ἰησοῦς.
Αἱ. Πέτρου τῷ Ἀπο- στόλῳ.	{ Εκκλησ. λε. Περξ. ιγ.	{ Εκκλησ. ιδ. Περξ. δ.
Αἱ. Ἰακώβου Ἀποσ. Αἱ. Βαρθολ. Ἀποσ. Αἱ. Ματθαίου Εὐαγ. γλιγ.	Εκκλησ. ια. κα. λε.	Εκκλησ. ιβ. λβ. λγ.
Τῷ Μιχαὴλ καὶ Παύ- των Ἀγγέλων.	λθ.	μδ.
Αἱ. Λέων.	να.	κβ.
Αἱ. Σίμωνος καὶ Ἰού- δα.	Ιωβ. κδ. κα.	α. μβ.
Πάντων τῶν Ἁγίων	{ Σοφίας. ι. Εβρα. ια. ιβ. εὐαγγελιστῶν ἑπο- μνίστε.	{ Σοφίας. ε. Ἀποσ. ιδ. καὶ εἰδὼν ἕνα Ἁγί- ον ἐστὶν τα.

ΕΠΙ ΤΟ ΕΤΡΕΙΝ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ

αἰῶνας.

	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η
α	Ατρ. 19.	ι	ια	ιβ	ς	ζ	η
β	Μαρ. κς.	κζ	κν	κθ	λ	λα	Ατρ. α.
γ	Ατρ. ιε.	ιη	ιθ	ιβ	κ	ιδ	ιβ
δ	Ατρ. θ.	δ	ε	ε	ς	ζ	η
ε	Μαρ. κς.	κρ	κ	κθ	κς	κδ	κβ
ς	Ατρ. ις.	ις	ια	εβ	ις	ιδ	ιδ
ζ	Ατρ. β.	ς	δ	ε	ς	Μα. λα.	Ατρ. α.
η	Ατρ. κς.	κδ	κθ	εθ	κ	κς	κβ
θ	Ατρ. θ.	ι	ια	ιβ	ις	ιδ	η
ι	Ατρ. ρ.	ς	Μα. κη.	κθ	λ	λα	Ατρ. α.
ιβ	Ατρ. ις.	ις	ιη	εθ	ις	ιδ	ις
ιγ	Ατρ. θ.	ι	ια	ε	ς	ζ	η
ιδ	Μαρ. κς.	κς	κη	κθ	λ	λα	κβ
ιε	Ατρ. ις.	ις	ιθ	εθ	ις	ιδ	ιβ
ις	Ατρ. β.	ς	δ	ε	ς	ζ	η
ις	Μαρ. κς.	κρ	κη	κβ	κς	κδ	κβ
ις	Ατρ. ις.	ι	ια	ιβ	ις	ιδ	ις
ιθ	Ατρ. β.	ς	δ	ε	Μα. λ.	λα	Ατρ. α.
ιθ	Ατρ. κς.	κδ	ιη	ιθ	κ	κς	κβ.

¶ Εξ ημερῶν ἡμῶν τῆ Κυριακῆ ἐστὶν ἀκμὴ τῆ πεντακ.,
 ὡς τὸ κατὰ διδ. θωμῆ ὁρθολογόν, ὡς ἀφ' ἐλθῆς ἐπὶ τ' πρῶτα
 κἀὐτὰ τ' αἰῶνον, κ' ἐστὶν ὁλοκλήρως ἐξ ἡμερῶν
 τῆ μηνὸς ἐστὶ τὴ Πάσχα κηρῆς.

ΜΑΡΤΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. λα.

Η'ΛΙΘ } Α'ρατίλλη } ὡσα } ς. Δεσφίς. ση.
 Διώνη } } } ε. Δεσφίς. μβ.

η	Ε'ορτάσμοι ημερας.	Ε'ωθηναί' ἑταί.		Ε'ασκεναί' ἑταί.			
		Α'νάστωσμα.		Α'νάστωσμα.			
		α.	β.	α.	β.		
1	α	Δ	Δαβίδ	Δδλ. 15.	Λικ. 1β.	Δδλ. 1ζ.	Ε'ζα. 5.
2	β	Ε	Κέσδ' Ε'ποκ.	1η	1Γ	1θ	Φιλ. α.
3	γ	Ζ		κ	1δ	1ε	β
4	δ	Η		κβ	1ε	κδ	γ
5	ε	Α		κγ	1ς	κς	δ
6	ς	Β		κδ	1ζ	κη	Κολ. α.
7	ζ	Γ	Περπτεζ.	κθ	1η	λ	β
8	η	Δ		λα	1θ	λβ	γ
9	θ	Ε		λγ	κ	λδ	δ
10	ι	Ζ		1η. Να. α.	κβ	1η. Να. β	α. Θια. α.
11	ια.	Η	Η'λιθ' ἑκειώ	Γ	κβ	δ	β
12	ιβ	Α	Γρηγορί' Ε'ποκ.	ε	κΓ	ς	γ
13	1Γ	Β	Ρ'ωμ.	ζ	κδ	η	δ
14	1δ	Γ		η	1α. α.	ι	ε
15	1ε	Δ		κΓ	β	κδ	6 Θια. α
16	1ς	Ε		Κει. 7. α.	Γ	Κει. 7. β.	β
17	1ζ	Ζ		γ	δ	δ	γ
18	1η	Η	Ε'δάρδ' Βαση	ε	ε	ς	α. Τιμ. α
19	1θ	Α		ζ	ς	η	β. γ.
20	κ	Β		θ	ζ	ι	δ
21	κα	Γ	Βενεδικτ' Αββα.	ια	η	ιβ	ε
22	κβ	Δ		1Γ	θ	1δ	ς
23	κΓ	Ε		1ε	ι	1ς	β. Τιμ. α
24	κδ	Ζ	Νησεία.	1ζ	ια	1η	ς
25	κε	Η	ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΣ	Ε'κκλ. 6.	κβ	Ε'κκλ. 7.	γ
26	κς	Α	τ' ΜΑΡΙΑΣ.	Κει. 7. 1θ.	1Γ	Κει. 7. κ.	δ
27	κζ	Β	Ε'ισοδ' Βα. 6.	κα	1δ	Ρέθ. α.	Τι. α.
28	κη	Γ	ΚΑΡΟΛ.	1ε. β.	1ε	γ	β. γ
29	κθ	Δ		δ.	1ς	α. Βα. 1α	Φιλημ.
30	λ	Ε		α. Βα. 6. β.	1ζ	γ	Ε'βρ. α.
31	λα	Ζ		δ	1η	ς	β

ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ Λ.

ΗΛΘ

Λεπτιμνη
Διμή

α, α

ζ. Λεπτοῖς. ιε.
ς. Λεπτοῖς. με.

Εορτασμοὶ ἡμέραι.

Εὐθιναὶ ἐυχαί.

Εἰσπειναὶ ἐυχαί

Ἀτάγνησμα.

Ἀνάγνησμα.

α.

β.

γ.

δ.

1	α	Η		α Βασ. α	Γαδ. 10	α Βασ. ζ	Ες γ. γ.
2	β	Α		η	κ'	θ	δ
3	γ	Β	Ρίχου Δε Εξ. μ.	ι	κα	ια	ε
4	δ	Γ	Αμβροσίε Επ.	ιβ	Πραξ. α	ιγ	ς
5	ε	Δ		ιδ	β	ιε	ζ
6	ς	Ε		ιε	γ	ις	η
7	ζ	Ζ		ιη	δ	ιδ	θ
8	η	Η	Η' γασίπυ κ' Ε- ταίρων.	κ	ε	κα	ι
9	θ	Α		κβ	ς	κγ	ια
10	ι	Β		κδ	ζ	κα	ιβ
11	ια	Γ		κε	η	κζ	ιγ
12	ιβ	Δ	Η' λιος ἐν ταίριε	κη	θ	κη	Ιακω α.
13	ιγ	Ε		λ	ι	λα	β
14	ιδ	Ζ		Βασ. α	ια	Βασ. β	γ
15	ιε	Η		γ	ιβ	δ	δ
16	ις	Α		ε	ιγ	ς	ε
17	ις	Β		ζ	ιδ	η	α. Πη. α.
18	ιη	Γ		θ	ις	ι	β
19	ιδ	Δ	Α' λφίγε Μαρ.	ια	ις	ιβ	γ
20	κ.	Ε		ιγ	ις	ιδ	δ
21	κα	Ζ		ιε	ιη	ις	ε
22	κβ	Η		ις	ιδ	ιη	ς. Πη. α.
23	κγ	Α	Γεωργία Μάρτυ	ιθ	κ	κ	β
24	κδ	Β		κα	κα	κβ	γ
25	κε	Γ	ΜΑΡΚΟΥ ΕΥ- ΑΓΓΕΛΙΣ.	Εκκλ. δ	κβ	Εκκλ. ε	α. Ιω. α.
26	κε	Δ		Βασ. κς	κς	Βασ. κδ	β
27	κς	Ε		Βασ. α	κδ	Βασ. β	γ
28	κη	Ζ		γ	κε	δ	δ
29	κθ	Η		ε	κς	ς	ε
30	λ	Α	Νηστία.	ζ	κς	η	ς. Ιω. α.

ΜΑΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. λα.

Η' λιθ } Α' κατ' ἡμέραν } ὄρετ } δ. Λεπτοίς. λς.
 Δωμ } } } ζ. Λεπτοίς. κδ.

¶ Ε' ορτάσιμοι ἡμέραι.

Ε' θησοὶ ἐν γοί. | Ε' αὐτοὶ ἐν χαί.

Α' ἐκ τῆς σπορ. | Α' ἐκ τῆς γνοσμο.
 α. | β. | α. | β.

1	α	Β	ΦΙΛΙΠΠΟΥ κ'	Ε' κκλ. (Τραζ' η.	Ε' κκλ. β	Ε' εδ. οθπ.
2	β	Γ	ΙΑΚΩΒΟΥ.	Γ Βα. Γ. θ.	κη	Γ. Βατ.	Ρομ. α.
3	γ	Δ		ια	Μαθ. α.	ιβ	3
4	δ	Ε		ιβ	β	ιδ	γ
5	ε	Ζ		ιε	γ	ις	δ
6	ς	Η	Γ' ωσ. πρὸς πν-	ιζ	δ	ιη	ε
7	ζ	Λ	λὼν Λαί.	ιθ	ε	κ	ς
8	η	Β		κα	ς	κς	ζ
9	θ	Γ		δ Βα. Γ. ο.	ζ	δ Γα. β.	η
10	ι	Δ		γ	η	δ	θ
11	ια	Ε		δ	θ	ς	ι
12	ιβ	Ζ	Η' λιθ ἐν Δτ	ε	ι	η	ια
13	ιγ	Η	δύμοις.	ζ	ια	ι	ιβ
14	ιδ	Α		θ	ιβ	ιβ	ιγ
15	ιε	Β		ια	ιγ	ιδ	ιδ
16	ις	Γ		ιβ	ιδ	ις	ις
17	ιζ	Δ		ιγ	ις	ιη	ιδ
18	ιη	Ε		ιδ	ις	κ	ιε
19	ιθ	Ζ	Δυστάς Ε' πασ.	ιε	ις	κβ	ιβ
20	κ	Η		κα	κ	κς	γ
21	κβ	Α		κβ	ια	α. Εσδ. β	δ
22	κγ	Β		α Ε' σδ. γ	κ	δ	ε
23	κδ	Γ		ε	κβ	ς	ς
24	κε	Δ		ζ	κβ	θ	ζ
25	κε	Ε		ς Ε' σδ. α	κγ	ς Εσδ. β.	η
26	κς	Ζ		δ	κδ	ε	θ
27	κζ	Η	Βήδ' ο Πρὸς βυί.	ε	κς	η	ι
28	κη	Α		ς	κς	ι	ια
29	κθ	Β		θ	κζ	Ε' σδ. β. α.	ιβ
30	λ	Γ		Ε' σδ. β. β.	κη	γ	ιγ
31	λα	Δ		δ	Μαθ. α.	δ	ιδ

ΙΟΥΝΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. Λ.

Η'λιος } Α'νατέλλει } ὠρα } γ. Δεπτοῖς. λδ.
 Δυή. } } } η. Δεπτοῖς. κς.

Εορτήσιμος ἡμέραι.		Εἰσηγαίονοι.		Εἰσηγαίονοι.			
		Ανάγνωσμα.		Ανάγνωσμα.			
		α.	β.	α.	β.		
1	α	Ε	Ε'δρ. ς	Μ. ρε. β.	Ε'δρ. ζ.	Κορ. ιε	
2	β	Ζ	η	δ	θ	ς	
3	γ	Η	Νικημέδος Μα	ωβ. α.	ωβ. β.	ς Κορ. α.	
4	δ	Α		Γ	δ	β	
5	ε	Β	Βοηθαλις Ε'π.	ι	ε	γ	
6	ς	Γ	Ρωμα	ζ	η	δ	
7	ζ	Δ		θ	ι	ε	
8	η	Ε		ιζ	ιβ	ς	
9	θ	Ζ		ιγ	ιδ	ζ	
10	ι	Η		ιε	ις	η	
11	ια	Α	Βαρβάρα Α'π.	Ε'κκλ. ι.	Πετρ. δ.	Ε'κκλ. ιι	Π. φ. ιε.
12	ιβ	Β	Η'λιος ἐν Καρ.	ωβ. ις. ι	Μαρ. ββ	ωβ. ιθ	ς Κορ. δ
13	ιγ	Γ	κί. φ.	κ	ιγ	κθ	ι
14	ιδ	Δ		κβ	ιδ	κγ	ιζ
15	ιε	Ε	Βίτυ κ' Μοδίσσ.	λδ. κε.	ε	κς. κζ.	ιβ
16	ις	Ζ		κη	ις	κθ	ιγ
17	ιζ	Η		λ	Ληκ. α.	λα	Γαλ. α. α.
18	ιη	Λ		λβ	β	ιγ	β
19	ιθ	Β		λδ	γ	λε	Γ
20	κ	Γ	Ε'δαρδου βα.	λε	δ	λζ	δ
21	κβ	Δ		λη	ε	λθ	ε
22	κγ	Ε		μ	ς	μα	ς
23	κδ	Ζ	Νηστία.	μβ	ζ	Πετρ. υ	Ε'φ. ε. α.
24	κε	Η	Γενέθλι ΙΩΑΝ.	Μαλα. γ.	Ματθ. γ.	Μαλα. δ	Μ. Γ. ιδ
25	κς	Α	ΒΑΠΓ.	Πατρ. β.	Ληκ. η.	Πατρ. ζ	Ε'φ. ε. β.
26	κς	Β		δ	θ	ε	γ
27	κζ	Γ		ς	ι	ζ	δ
28	κη	Δ	Νηστία.	η	ιζ	θ	ε
29	κθ	Ε	ΠΕΤΡΟΥ Α.	Ε'κκλ. ιε	Πετρ. γ.	Ε'κκλ. ι'	Πετρ. δ.
30	λ	Ζ	ΠΟΣΤ.	Πατρ. ι.	Ληκ. ιβ.	Πετρ. ι.	Ε'φ. ε. ς.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. λα.

Η'λιος } Α'νατέλλει } ὠρα } δ. Λεπτοίς. λδ.
 Δύει. } } ζ. Λεπτοίς. κς.

¶ Εορτάσμεν ημερας.

Ε'αθηναι' ἑταί.		Ε'ασπεναι' ἑταί.	
Α'νάγνωσμα.		Α'νάγνωσμα.	
α.	β.	α.	β.

1	α	Η	Ε πολεμεις	Παρ. ιβ	Λουκ. ι)	Παρ. ι)	Φιλίπ. α
2	β	Λ	Νικας. Π-ρθίνυ.	ιδ	ιδ	ις	β
3	γ	Β	Μαρτίνυ.	ις	ις	ιζ	γ
4	δ	Γ		ιθ	ις	ιθ	δ
5	ε	Δ		κ	ιζ	κβ	Κολ. α.
6	ς	Ε	Η'μερας Κυριαί	κβ	ιη	κγ	ς
7	ζ	Ζ		κδ	ιθ	κδ	γ
8	η	Η		κς	κ	κε	δ
9	θ	Α		κς	κα	κε	2 Θεω. α
10	ι	Β		λα	κβ	Εκκλ. α	β
11	ια	Γ		Εκκλ. β	κγ	Γ	γ
12	ιβ	Δ	Η'λιος ἐς Λέοντ.	δ	κδ	ε	δ
13	ιγ	Ε		ς	Ιωα. α.	ζ	ε
14	ιδ	Ζ		η	β	θ	2 Θεω. α
15	ις	Η	Συ. θίνυ κ' ἐταίρ.	ι	γ	ια	β
16	ις	Α		ιβ	δ	Ιερε. α	γ
17	ιζ	Β		Ιερε. μ.ς	ε	γ	α Τιμ. α.
18	ιθ	Γ		δ	ς	ε	β. γ.
19	ιθ	Δ		ς	ζ	ζ	δ.
20	κ	Ε		η	η	θ	ε
21	κα	Ζ		ι	θ	ια	ς
22	κβ	Η	Μαργαείτ. Παρ	ιβ	ι	ιγ	β Τιμ. α
23	κγ	Α		ις	ια	ις	β
24	κδ	Β	Νησεια.	ις	ιβ	ιζ	γ
25	κα	Γ	ΙΑΚΩΒ. ΑΠΟ.	Ε'κκ. κβ	ις	Εκκ. κγ.	δ
26	κς	Δ	Α'ννης μηδ'ς	Ιερε. ιη.	ις	Ιερε. ιθ	Τιτ. α.
27	κε	Ε	Μαρ.	κ	ις	κα	β. γ.
28	κη	Ζ		κβ	ις	κγ	Φιλη.
29	κθ	Η		κδ	ις	κα	Ε'θρ. α.
30	λ	Α		κς	ιη	κε	β
31	λα	Β		κη	ιθ	κθ	γ

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. λυ.

Η'λιος { Α'νατέλλη } { ὥρα } { δ. Διη'οις. λδ. }
 { Δυίη } { } { ζ. Διη'οις. κς. }

Ε'ορτάσιμοι ἡμέραι.		Ε'ορτάσιμα ἐυχαι.		Ε'απεισιμα ἐυχαι.			
		Α'νάστωμα.		Α'νοήνωμα.			
		α.	β.	α.	β.		
1	α	Γ	Πατρὸς θεοῦ ἑορτή	1 ἑρθ. λ.	1 ἑορθ. λ.	1 ἑρθ. λ.	1 ἑρθ. δ'
2	β	Δ	ομάς	λβ	κβ	λγ	θ
3	γ	Ε		λδ	Πατρ. α	λε	ς
4	δ	Ζ		λς	β	κζ	ζ
5	ε	Η		λη	γ	λθ	η
6	ς	Α	Μιχαήλ-σμός Κυρίου.	μ	δ	μα	θ
7	ζ	Β		μβ	ε	μβ	ι
8	η	Γ		μδ	ς	με. μς.	ια
9	θ	Δ		μζ	ζ	μη	ιβ
10	ι	Ε	Λαυρεντίου Μαρ.	μθ	η	ν	ιγ
11	ια	Ζ		νκ	θ	νβ	Ιακωβ. α
12	ιβ	Η	Η'λιος ἐν Πατρ. θύρω.	Θρι. α.	ι	Θρη. β.	β
13	ιγ	Α		γ	ια	δ	γ
14	ιδ	Β		ε	ιβ	Γ' ζ' εκ. β	δ
15	ιε	Γ		Γ' ζ' στ.	ιγ	ς	ε
16	ις	Δ		ζ	ιδ	ιγ	α. Πέτ. α.
17	ιζ	Ε		ιδ	ις	ιη	β
18	ιη	Ζ	Α'γαπῆς Μαρ.	κγ	ις	λδ	γ
19	ιβ	Η		Δαν. α.	ιζ	Δαν. β.	δ
20	κ	Α		γ.	ιη	δ	ε
21	κα	Β	Βιργιλίου Εξομ.	ε	ιθ	ς	β. Πέτ. α.
22	κβ	Γ		ζ	κ	η	β
23	κγ	Δ	Νησεῶν.	θ	κα	ι	γ
24	κδ	Ε	ΒΑΡΘΟΛΟΜ.	Ε'κκ. κε	κβ	Ε'κκ. κθ.	α. Γ'ωα. α.
25	κε	Ζ	ΑΠΟΣΤ.	Δαν. ια	κγ	Δαν. ιβ.	β
26	κε	Η		ιγ	κδ	ιδ	γ
27	κζ	Α		Ω'σκέ. α	κε	Ω'σκέ. β. γ.	δ
28	κη	Β	Α'υγουστίνου Ε'π.	δ	κς	ε.ς	ε
28	κθ	Γ	Α'πλοδαλισμός	ς.	κζ	η	ς. Γ'ωαν.
30	κ	Δ	Γ'ωαν.	θ	κη	ι	ις.
31	λα	Ε		ια	Μιτ. α.	ιβ	Ραμ. α.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΕΚΕΙ ΗΜΕΡΑΣ Λ.

ΗΛΙΘ

Α' γαλιλλη

Διών.

αφθ

ε. Ματθ. ρσ.

ς. Λευκ. κδ.

¶ Εορτάσιμολ ημέραι.

Ε' αθηναί εν χει.

Α' κλίναςμα.

α.

β.

Ε' αθηναί εν χει

Α' κλίναςμα.

α.

β.

1	α	2	Α ι, ιδις Α' ββλ.	Ω σπ. ι	Ματθ. β.	Δουε. ιδ.	Ραμ. β.
2	β	Η		Ιωηλ. α	γ	Ιωηλ. β.	γ
3	γ	Α		γ	δ	Α' ματθ. α	δ
4	δ	Β		Α' ιωσ. β	ε	γ	ε
5	ε	Γ	Παύλωνται Κιμ κκ.	δ	ς	ε	ς
6	ς	Δ	ημίαι.	ς	ζ	ζ	ζ
7	ζ	Ε		η	η	θ	η
8	η	Ζ	Γενεθ. Μαριας	Ο' βδ' α. x	θ	Ιωηλ. α.	θ
9	θ	Η	Παρθ.	Ιωναβ. β.	ι	δ	ι
10	ι	Α		Μιχαη. α	ιx	Μιχαη. β	ια.
11	ιx	Β		γ	ιβ	δ	ιβ.
12	ιβ	Γ	Η' λιθ εν Ζυζω.	ε	ιγ	ε	ιγ.
13	ιγ	Δ		ζ	ιδ	Ναυμ. α	ιδ.
14	ιδ	Ε		Ναυμ. β	ιε	γ	ιε
15	ιε	Ζ		Α' ρβα. α	ις	Αρβ. β	ις
16	ις	Η		γ	ιγ	Σοφρ. α.	κ Κορ. α
17	ιγ	Α	Λαμ. β' ρ' ε Ε' π.	Σοφρ. β.	ιη	δ	β
18	ιη	Β		Α' γα. α.	ιδ	Α' γα. β	γ
19	ια	Γ	Νησεια.	Ζαχαρ. α	κ.	Ζαχ. β. β	δ
20	κ	Δ	ΜΑΤΘΑΙΟΥ	δ. ε.	κβ	ς	ε
21	κβ	Ε	ΑΠΟΣΤ.	Ε' κκ. λε	κβ	Ε' κκ. λη.	ς
22	κβ	Ζ		Ζαχαρ. ζ	κγ	Ζαχ. η.	ζ
23	κγ	Η		θ	κδ	ι	η
24	κδ	Α		ια	κε	ιβ	θ
25	κε	Β	Κυπριανη κ' Τε.	ιγ	κε	ιγδ	ι
26	κε	Γ		Μαλ. α.	κς	Μαλ. β.	ιε
27	κς	Δ		γ	κζ	δ	ιβ
28	κζ	Ε	ΜΙΧΑΗΛ	Τωβ. α.	κη	Μαρκια.	Τωβ. β.
29	κη	Ζ	ΑΡΧΑΓΓΕΛ.	Εκκλ. λ.	ζ	Εκκ. μδ	ιδ.
30	λ	Η	Ι' εορτήμο Π' ρ.	Τωβ. β.	γ	Τωβ. δ.	ιε

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. λα.

Ηλιθ } Αγαπίμη } ὄρα } ε Λεπτοῖς. ιε.
 Δώνη. } } } ς. Λεπτοῖς. δ.

Ε'ορτάσμοι ημερῶν.		Ε'ωθναὶ εὐχαί.		Ε'σπεριοὶ εὐχαί.		
		Α'νάγνωσμα.		Α'νάγνωσμα.		
		α.	β.	α	β.	
1 α	A	Ρήμωτις κ' βα.	Γωβ. θ.	Ματ. δ'	Τωβ. γ.	α Κορ. ι.
2 β	B		ζ	ε	η	β Κορ. α
3 γ	Γ		δ.	ς	ι	β
4 δ	Δ		ια	ς	ιβ	γ
5 ε	Ε		ιγ	θ	ιδ'	δ
6 ς	Z	Φίλωνος Παρδίν.	Ιωδθ. α	θ	Ιωδθ. β.	ε
7 ζ	H		γ	ι	δ	ς
8 η	A		ε	ια	ς	ζ
9 θ	B		ζ	ιβ	η	η
10 ι	Γ		θ	ιγ	ι	θ
11 ια	Δ		ια	ιδ'	ιβ	ι
12 ιβ	E	Ηλιθ εν Σκάρ.	ιγ	ιε	ιδ'	ια
13 ιγ	Z	Εδάζδε Βαλ.	ιε	ις	ις	ιβ
14 ιδ	H		Σοφία. α	Λυκ. α.	Σοφίας. β	ιγ
15 ιε	A		γ	ημω α	δ	Γαλ. α.
16 ις	B		ε	β	ς	β
17 ιζ	Γ	Ε'θελρέθης Παρ.	ζ	γ	η	γ
18 ιη	Δ	ΛΟΥΚΑ Εὐαγ.	Εκκλ. γα	δ	Γωβ. α.	δ
19 ιθ	E		Σοφ. θ.	ε	Σοφ. ι.	ε
20 κ	Z		ια	ς	ιβ	ς
21 κα	H		ιγ	ζ	ιδ'	Εφεσ. α
22 κβ	A		ιε	η	ις	β
23 κγ	B		ις	θ	ιη	γ
24 κδ	Γ		ιδ'	ι	Εκκλη α	δ
25 κε	Δ	Κεισίτη κ' Κεϊ.	Εκκλ. β.	ικ	γ.	ε
26 κς	E		δ	ιβ	ε	ς
27 κζ	Z	Νηστία	ς	ιγ	ζ	Φιλ. α.
28 κη	H	ΣΙΜΩΝΟΣ	Γω. κδ. κε	ιδ'	Γωβ. μβ. β'	
29 κθ	A	κ' ΙΟΥΔΑ.	Εκκλ. η.	ις	Εκκλ. δ.	γ
30 λ	B		ι	ις	ις	δ
31 λα	Γ	Νηστία	ιβ	ιζ	ιγ	Κολ. α.

ΦΕΒΡΥΑΡΙΟΣ ΕΧΕΙ ΗΜΕΡΑΣ. κή.

Η' ΛΟΘ } Α'ναπλήν } ἄρρ } ζ. Λεπτοῖς. ιδ'.
 Δωή. } } } δ. Λεπτοῖς. μς.

9 Εὐρωπαϊκοὶ ἡμέραι.			Ἐἴσθιναι ἑσχαί.		Ἐἴσπειναι ἑσχαί.		
			Α'ναγνωσμα.		Α'ναγνωσμα.		
			α.	β.	α.	β.	
1	α	Δ	Νηστία	Ε'ξο. 1α.	Μαρκ. α.	Ε'ξ. 1β.	Ακρ. 1γ
2	β	Ε	ΚΑΘΑΡΙΣΜ.	Σοφ. θ.	β	Σοφ. 1β.	1γ
3	γ	Ζ	Βλασφ. Ε'ποκ.	Ε'ξο. 1γ.	Γ	Ε'ξο. 1δ.	1ε
4	δ	Η		1ε	δ	1ε	1ε
5	ε	Α	Αγαθὸς παρθε-	ζ	ε	1η	β Κορ. α.
6	ς	Β	ρα καὶ Διεστ.	1θ.	ς	κ	β
7	ζ	Γ		κα	ζ	κβ	γ
8	η	Δ		κς	η	κδ	δ
9	θ	Ε		λβ	θ	λγ	ε
10	ι	Ζ		λθ	ι	Λαίτ. 1η.	ς
11	12	Η		Λαίτ. 1β.	12	κ	ζ
12	1β	Α	Ηλιος ἐπ' ἄστ.	κς.	1β	Αμθ. 1α	η
13	1γ	Β		Α'ειθ. 1β	1γ	1γ	θ
14	1δ	Γ	Οὐαλετίνος ἐπ.	1δ	1δ	1ε	ι
15	1ε	Δ		1ε	1ε	κ	12
16	1ς	Ε		κα	1ς	κβ	1β
17	1ζ	Ζ		κς	Λε. ἡμ. α.	κδ	1γ
18	1η	Η		κα	ἡμ. β. α.	κς	Γαλα. α
19	1θ	Α		λ	β	λα	β
20	κ	Β		λβ	γ	λε	γ
21	κα	Γ		λε	δ	Δαλ. α.	δ
22	κβ	Δ		Δαλ. β.	ε	γ	ε
23	κγ	Ε	Νηστία.	β.	ς	ε	ς
24	κδ	Ζ	ΑΓΜΑΤΘΙΟΥ	Σοφ. 1θ	ζ	Εκκλ. α	Ε'ρε β. α
25	κε	Η	Α'πεσο.	Δαλ. 5.	η	Δαλ. ζ.	β
26	κς	Α		η	θ	δ	γ
27	κζ	Β		ι	ι	12	δ
28	κη	Γ		1β	1α	1γ	ε

Η ΒΙΒΛΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΕΥΧΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΗΣΕΩΣ
παναγίων ἡμῶν μυστηρίων.

¶ Διάλαξις ὁ πυέωδιναί τε καὶ ἐστειναι ἐν χαί ἀπκηθῆσονται
καὶ λεχθῆσονται.

¶ Ὁ ὄριθ καὶ δειλθ ἐν τῇ τελειωθῆσεται ἐν εἰδυμῆτω τῷ νεῶ,
βασιλικῆς ἢ ἱεραλῆς τόπω, εἰ μὴ ἀλλῆ, πῆ διὰ τῷ Ε' πτακῆσθ
τῆσιν τῷ χῶρε διαψηφιδῆ, καὶ τὰ δρυφακτα καὶ τὸ πάλιν ὄρα-
μενεί.

¶ Ὁ δὲ ὄραπρητόν, ὅτι ὁ Διάκονθ ἐν καρμῶ παναγίας τῆς Ἰω-
ἀξεως, καὶ ἄλλοτε ὑπηρετῆσας κοτυμῆμασι τοῖς καὶ ἔξουσιν τῷ Παρ-
λιαμέντω ἐν δ' ἄλλῳ βασιλειᾷ ἐνιαυτῷ Ε' δ' ἀρδὲ ἐκτε τῷ ἀνακθ
εἰωθῶσι, ἐν τῷ καὶ χρίσεται, καὶ δὴ ἐν ψήρισμαπ τῷ τῆ βίβλω
παρητημῆνω βεβῆλδεται.

¶ Ταῦτα πῦκα τῶν εἰς ὄρθρον ἐυχῶν, ὁσημῆσαι καὶ ἔτθ.

¶ Ὁ Διάκονθ ἔξαρθῆς ἐυχῶν ἐωδιρῶν τε καὶ ἐστεινῶν ἐκρῶνως ἐν
π ἡμῶν ἐξῆς ῥυθῆσιν ἀναγῶσι, εἴτα ὃ ἀπ ὄθφῆρεται τῷ τοῖς
ἀρδῆσεται.

Ἰ ὄνομοθ μετανοῆ-
σει ἀπὸ πᾶσῶν ἀν-
πίων αὐτῷ ὧν εἰργά-
σατο, καὶ φυλάξει πά-
ρας τὰς ἐντολάς μου,
καὶ ποιῆσει κείσιν καὶ δικαιοσύνην.
Ὡς ζῆσεται καὶ ἔτεθῆξεται, πα-
ρῶν ἀνομιῶν αὐτῷ ὧν ἐπῆρθεσθε ἔ
μνησθῆσονται φησὶν ὁ Κύριθ.

Τῷ ἀνομίαν μου γνώσκω, καὶ ἡ
ἀμάρτια μου ἐνώπιόν μου ὄσι διὰ
παντός.

ἡμῶν ἀμάρτιων μου, καὶ πάσαι τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλεθον.

Ὁ Κύριθ τῷ Θεῷ πνῆμα Ἰω-
τεβιμμένον καρδίας Ἰωτεβιμ-
μῆλω καὶ τεταπεινωμῆλω ὁ Θεὸς
μὴ ἐξεδῆσῃς.

Διαφρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν,
καὶ μὴ τὰ ἰμάτια ὑμῶν, καὶ ὅτι σφῆρε-
δε φρεσ Κύριον τῷ Θεῶν ὑμῶν, ὅτι
πρῶθ καὶ οἰκτιρῶν ὄσι, μακροθυ-
μοθ, καὶ πολυέλεθ, ὁ μετανοῶν
ἐπὶ τοῖς κακοῖς ὑμῶν.

Σοὶ Κύριε τῷ Θεῷ ἡμῶν ὄσι
οἰκτιρῶς

δικτημοί κ' οι ήλασμοί. οπ' α' π' σι-
μαν' απο' λ' κ' κ' ε' ε' σ' κ' α' μ' εν τ' ης
φω' ης Κυριε τ' η Θε' ημων' προδ' ε-
α' ε' τ' ο' νόμω αυτ'.

Παιδιον ημας κ' υειε, τ' ηω' εν
κει' ρει, κ' μη' εν τ' ο' θυμω' λ' κ' ινα
αι' ολ' ις ημας ποιη' ης.

Μεταροειτε ησικα γ' η βασι-
λεια τ' η' υ' ρα' υ' ν'.

Α' υ' α' ρ' α' σ' πορ' α' ρ' α' μ' α'ι' σ' ρ' ε' τ' ο' ν'
πατ' ε' ρ' α' μ' ε, κ' ε' ρ' α' α' ι' τ' ω' Πατ' ε' ρ',
η' ω' ρ' τ' ο' ν' ε' ι' ε' υ' ρ' α' δ' ο' n' κ' ε' ν' ο' π' ο' ν' (κ' ε,
κ' υ' κ' ε' π' ε' i' μ' α' ξ' i' θ' κ' λ' η' θ' ω' μ' α' i'
υ' ο' s' λ' ε'.

Μη' ε' σ' λ' θ' η' s' ε' i' s' κ' ε' i' c' i' n' μ' ε' τ' η' τ' η'
δ' ε' λ' e' κ' e' (κ' e' ο' π' ε' δ' i' κ' α' μ' ω' θ' i' i' c' e' τ' a' i' e' n' o' u'
π' o' n' (κ' e' π' a' s' (ω' n'.

Ε' α' n' ε' i' π' ω' u' e' n' o' p' i' α' μ' η' ρ' i' a' s' υ' k'
ε' χ' ο' u' e' i' n' e' a' u' t' o' s' π' λ' a' n' o' u' e' n' z' κ' η' i' α' λ' η'
θ' e' i' a' υ' k' ε' s' i' n' e' s' η' μ' i' n'.

Η Α' γ' i' a' γ' ρ' ε' σ' φ' η' (α' δ' ε' λ' φ' o' i' κ' α' χ' a'
e' i' s' m' e' n' o' s' α' γ' a' π' i' t' o' i') δ' i' a' ρ' o' ρ' e' i' s
η' m' a' s' τ' i' p' o' i' s' ρ' e' s' τ' o' π' o' λ' l' a' π' l' a' s' i' a' s'
υ' m' o' n' α' μ' η' ρ' i' a' s' κ' η' α' γ' n' o' s' i' c' i' a' s'
ε' p' i' n' a' n' a' i' t' e' κ' η' ε' x' o' m' o' l' o' g' e' i' a' z'
φ' e' r' i' z' e' p' e' t' a' i' , κ' η' μ' i' e' n' o' p' o' n' Θ' e' u' t' o'
π' u' w' t' o' ρ' e' s' t' o' s' Πα' ρ' θ' o' s' η' m' o' n' e' p' u'
e' s' a' i' s' υ' p' o' k' o' e' i' z' e' a' z' η' ρ' e' i' p' e' p' e' i' n'
α' l' l' a' τ' a' p' i' n' o' ρ' e' s' o' n' i' , ρ' a' t' i' z' e' i' , μ' e' t' a'
n' o' u' (η' t' e' κ' η' π' e' i' d' a' r' γ' a' l' i' n' t' η' n' κ' a' r'
d' i' a' ε' x' a' γ' o' ρ' a' e' i' n' , ε' s' o' p' a' r' α' π' i' e' r' e'
t' η' s' χ' ρ' e' i' s' o' i' n' t' o' s' κ' η' φ' i' l' a' n' θ' r' o' p' i' a' s'
α' u' t' o' s' (υ' γ' i' s' t' a' m' i' s' o' p' i' t' y' χ' e' i' n' , κ' a' n'
η' m' e' t' e' s' o' n' o' s' i' π' u' w' t' i' p' a' r' t' o' s' t' a'
α' μ' η' ρ' i' a' θ' e' n' t' a' ε' m' φ' e' ρ' o' d' e' n' Θ' e' u' e' p' a'
λ' i' θ' e' u' s' o' n' t' a' s' γ' n' o' e' i' z' e' a' z' , υ' k' η' i' k' i' s' a'
i' s' φ' e' s' o' η' k' o' n' o' s' i' (υ' w' e' i' l' e' s' m' e' n' o' i' s'
η' m' i' n' κ' η' (υ' w' i' a' χ' a' i' e' i' s' t' e' t' o' π' r' o' i'
m' e' n' o' i' s' δ' i' a' t' e' l' e' i' n' o' s' d' i' a' d' o' n' a' i'
δ' u' n' a' i' χ' a' e' i' n' d' i' a' m' e' γ' a' l' e' i' a' t' η' s'
e' n' e' r' γ' e' t' i' m' i' a' t' o' n' a' p' o' χ' r' i' s' t' o' s' a' u' t' o' s'

φ' ρ' α' λ' i' θ' θ' e' n' t' a' , ε' i' t' a' i' s' d' i' m' o' s' t' e' u'
e' i' n' a' u' t' o' s' (υ' m' p' r' e' t' e' s' a' i' t' i' w' d' o'
ξ' a' s' , α' i' o' w' i' a' t' o' n' a' u' t' o' s' d' e' i' t' o' m' a'
t' o' n' e' p' a' k' u' (a' i' , e' p' d' e' a' p' e' (υ'
m' a'p' , a' p' t' e' ψ' u' χ' η' α' n' a' γ' k' a' i' a'
t' e' κ' η' (υ' m' φ' i' e' r' e' n' t' a' e' p' a' i' t' i' s' t' a' i'
d' i' o' t' o' s' a' n' t' i' b' o' l' e' i' m' a' i' κ' η' φ' e' r' a' l' i' o'
υ' m' a' s' t' o' s' e' n' t' a' u' d' a' π' e' r' a' z' o' m' e' n' i' k' e'
e' i' l' i' k' e' i' e' i' t' η' κ' a' r' d' i' a' t' e' κ' η' τ' a' p' i' e' i' n'
t' η' φ' a' n' η' , ρ' e' s' t' i' t' i' s' e' p' u' e' r' a' i' s' χ' a'
e' i' t' o' s' θ' e' r' o' n' υ' φ' η' γ' u' l' o' s' m' o' i'
(υ' m' p' a' r' a' k' o' l' o' u' θ' e' n' .

¶ Γενική' ε' x' o' m' o' l' o' g' e' i' s' η' r' m' i'
¶ Δ' i' a' k' o' n' o' n' d' e' i' (υ' m' p' e' i' t' a' t' e'
¶ δ' i' m' l' o' n' i' κ' λ' a' z' o' n' t' a' λ' e' γ' e' i' n' .

Παντοκ' ρ' i' t' o' r' κ' η' ε' l' e' m' e' n' o' s' a' t' e'
Πατ' e' ρ' i' o' s' ρ' e' s' t' a' t' u' a' p' o' l' o' u' o' l' o' u'
t' a' e' p' l' a' s' t' i' d' i' a' t' i' , κ' η' τ' η' s' o' d' o' n' (κ' e'
η' m' a' r' t' o' m' e' n' , μ' η' χ' a' n' i' m' a' s' i' κ' η' e' p' i' d' u'
m' i' a' s' υ' m' e' t' e' r' a' n' a' u' t' o' n' κ' a' r' d' i' a' s'
α' γ' a' n' e' t' r' u' φ' i' s' t' a' m' o' s' , π' a' n' a' γ' i' o' i' s'
t' o' i' s' n' o' m' o' i' s' (κ' e' ρ' e' t' e' κ' r' u' s' a' m' i' n' , t' a'
δ' i' o' t' a' φ' r' a' p' e' u' [a' i' o' s' t' e' m' e' n' o' i']
π' a' r' η' k' a' m' i' , κ' η' i' a' m' η' d' e' o' n' t' a' m' o' i'
[a' p' e' i' r' a' s' t' a' m' b' o' i'] ρ' e' s' o' s' t' a' k' a' u' d' i' , κ' η'
e' k' e' s' t' i' e' s' η' m' i' n' υ' t' e' d' e' m' i' a' η' s' o' u' l' i'
e' i' z' , s' u' i' s' K' i' e' i' e' i' l' e' o' s' i' o' d' i' η' m' i' n'
θ' i' p' t' e' i' t' o' i' s' i' s' o' n' α' μ' η' ρ' t' w' l' o' i' s' , φ' e' i'
(a' i' t' a' e' a' u' t' o' n' π' a' r' a' p' i' w' i' a' t' a'
o' i' o' l' o' γ' o' u' i' t' o' n' , a' p' o' k' a' t' i' s' a' s' t' o' s'
μ' e' t' a' n' o' o' i' w' i' t' a' s' χ' r' i' t' a' i' u' s' o' s' t' e' n' t' a'
s' u' e' i' s' γ' e' n' o' s' a' n' θ' r' o' p' i' o' n' a' p' o' k' a' t'
λ' u' m' e' n' a' e' n' χ' r' i' s' t' o' i' n' t' o' s' i' w' K' u' e' i' f'
η' m' o' n' , κ' η' π' a' e' s' c' h' u' η' m' i' n' , o' s' Πατ' e' ρ'
e' u' w' a' λ' i' χ' n' o' t' a' t' e' , a' u' t' o' s' t' e' t' u' e' n' e'
k' e' n' , o' s' t' e' t' o' a' p' o' l' i' d' e' e' u' s' e' i' n' , d' i' k' a' m' o' s'
κ' η' (υ' φ' e' r' o' n' a' β' i' o' n' β' i' o' n' a' i' e' i' s' π' a' n'
m' e' t' a' n' o' m' a' t' o' s' (κ' e' d' o' ξ' a' n' . Α' μ' i' n' i' .

¶ Α' π' e' λ' u' (i' s' i' s' a' φ' e' i' s' α' μ' η' ρ' i' o' n'
¶ η' n' o' Δ' i' a' k' o' n' o' s' m' o' i' s' t' o' s' e' k' f' a' r'
¶ r' e' i' .

ΕΙΣ ΟΡΘΡΟΝ ΕΥΧΑΙ

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ Πατὴρ τῶν Κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βυλόμην· ὅτι θάνατον τῶ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἵνα ἀποσρέψῃ ἐκ τῶν πονηρῶν αὐτῶ ἐθῶν, καὶ ζήσονται, καὶ δὴ καὶ ὁ δὺς ἐξέσταν καὶ πρῶτα γμα τοῖς αὐτῶ Διακότοις τὸ τῶ ὑπολυ-
Σιν καὶ ἄσειν ἀνθρώπων τῶ λαῶ αὐτῶ μετανοῦντι ἀνακηρύξῃεν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθ· Ἐκείν· ὅτι ἀπανη τῶ ὄντως μετανοήσαντι, καὶ τῶ ἱερῶ ἔυαγγελίῳ ἀνυποκείτως πεποιθό-
 πι, συγγνώσκει τε καὶ ἀποψήφίζε-
 ται. Τοιγὰρ ἰκατόμην αὐτὴν ἀλη-
 θινῶν τῶν μετάνοιαν, καὶ Πνεῦμα
 τὸ ἅγιον ἡμῖν ἐπιδαψιλάσθ, ὥστε
 ὅσα τετῶν ἰῶ παρῶντι τυχεάνομην
 διαπρῶσθετες ἑυάρεσα αὐτῶ ἔ-
 νει, καὶ τὸν ὑπόλοιπον τῶ νῦν βίαι
 χρονον καθαρόν ἀπάτη καὶ ἐυτεβῆ
 διαπρῶν, ἐφ' ὃ εἰς τῶ ἄτον αἰώνιαι
 χαρῆς ἀπολαύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τῶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐἴτα ὁ Διάκον· ὁ ἐξακῆσθ τῆ
 ὄφω· ἡ ἀρξεται ὡροσευχῆς τῆς
 ὄ Κυριανῆς.

Πἄτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔρανοῖς,
 ἀμαδῆτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθῆτω
 ἡ βασιλεία σου, γενηθῆτω τὸ θέλι-
 μά σου, ὡς ἐν ἔρανώ καὶ ἐπ' ἡ γῆς.
 Ἐἴρην ἡμῶν ἔσπεσον δις ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφεσις ἡμῖν τὰ ὀφειλί-
 ματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέχῃς
 ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι
 ἡμᾶς ἀπὸ τῶ πονηροῦ, ὅτι σου ὄντι ἡ
 βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα
 εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει.

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χεῖρα.

Ἀπόκεισιν.

{ Καὶ τὸ ἡμῶν ἔμα ἀναγγελεῖ σου

τῶ ἄνεσον.

Διάκον·

ὄ Θεοσεις τῶ βοήθειαι ἡμῶν
 ὄρασις.

Ἀπόκεισιν.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῶν ὑ-
 στον.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῶ, καὶ Πνεῦ-
 μάτι ἁγίῳ.

ὄς ἡ ἐν ἀρχῆ, καὶ νῦν, καὶ εἰς
 τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

¶ Ἐἴτε λεχθῆσεται, ἡ ἀδῆ·
 ὄ ται ὁ ἐξῆς ψαλμός.

Δόξα, ἀγαλλισώμεθα ἰὼ Κύριε
 ἀλαλάξωμεν τῶ Θεῶ τῶ ὄν-
 τῆι ἡμῶν.

Προεδασώμεν τὸ ὄροπον αὐ-
 τῶ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψα-
 μῶις ἀλαλάξωμεν αὐτῶ.

ὄ π Θεοσεις μέγας Κύριε, καὶ βα-
 σιλεύς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τῶν γῆν.

ὄ π ἐν τῆ χειρὶ αὐτῶ τὰ πῆρα-
 τα ἡ γῆς καὶ τὰ ὑψη τῶν ὄρειων
 αὐτῶ ἐσιν.

ὄ π αὐτῶ ὄντι ἡ θάλασσα, καὶ αὐ-
 τὸς ἐπίπῃσιν αὐτῶ, καὶ τῶν ξη-
 ρῶν αἱ χεῖρες αὐτῶ ἐπασα.

Δόξα, ὡροσευχῆς καὶ ὡρο-
 πέτωμεν αὐτῶ, καὶ κλεισώμεν ἐνα-
 στήν· Κύριε τῶ ποιήσαντι ἡμᾶς.

ὄ π αὐτῶ ὄντι ὁ Θεοσεις ἡμῶν, καὶ
 ἡμεῖς λαοσει νομῆς αὐτῶ, καὶ ὡροσευ-
 χῆς αὐτῶ.

Σήμερον ἐσθ τῆς φωνῆς αὐτῶ
 ἀκούσθε, μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδί-
 αις ὑμῶν, ὡς ἐν τῶ ὄρα πειρασμῶ.
 καὶ τῶ ἡμέραν τῶ πειρασμῶ ἐν
 τῆ ἐρήμῳ.

ὄ ἡ πειρασμῶ με οἱ πατέρες
 ὑμῶν, ἐδούμασά με, καὶ εἶδοι τῶ
 ἔργα με.

Ἐσπερόντα ἐπ' ὡροσευχῆς

ΒΙΣ ΟΡΘΡΟΝ ΕΥΧΑΙ.

τῆ γὰρ ἐκείνη· καὶ ἡ παλαιανων-
ται τῆ καρδία, αὐτοὶ ὅτι ἐκ ἔργου
ταῖς ὁδοῖς μου.

Ὡς ἡκούσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, ἡ ἰσοσε-
λάσσονται ἐς τὴν καρδίαν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ. } καὶ τὰ ἐξῆς.
ὡς ἡ ἐκ ἀρχῆς.

¶ “ Μιτιπαιτα οἱ ἐν τῇ πίνυα
“ τῆ ἐξ ἐπιτηδεῖς πεπονημένη
“ φερραχθέρτες φαλμδι ἐπε-
“ κολυθησον, πλὴν εἰ ἰδιαι-
“ περι ἐπὶ ταύτῃ τῶ ἡμέραν
“ κατασταθῶσι. Τελόπιουα-

“ τῷ ὅτι ἐνός ἐξέτε ἡμῶν φαλ-
“ μῶν τε καὶ ὑμῶν, ἦσαν, τῶ
“ Εὐλογοῦντες, τῶτε Εὐλογοῦντες,
“ τῶτε Μεγαλύνει, τῶτε Νυῶ
“ ἡπολύεις, ὁσάκις ἀναποληθῆ-
“ σται Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ.
“ ὡς ἡ ἐκ ἀρχῆς. Καὶ τὰ ἐξῆς.

“ Τότε διπλά τὰ ἀναστάματα
“ γηρωῶς καὶ διωρετωῶς λεχ-
“ θίσαι. ὡς ἔτερον μὲν ἐκ πα-
“ λαίης, ὡς ἔτερον ὅτι ἐκ κενῆς τῆ
“ Διαθήκης, κατὰ τὸ ἐν τῷ
“ Κατασταθῶσι ἐπιτέτακται, εἰμὲν
“ ἔτερον τὰ ἀναστάματα ἰδία
“ φερραθῆ.

¶ “ Οὐ Διάκονοι λέξαιμῶ
“ τῶ ἀνασῶσι, ὡς περὶ μῶ-
“ νῶ τὸ φερραθῶσι ὡς
“ ῥῶσι ἐπὶ τὸς περὶ τὰς ἀνα-
“ ἀξ. Ἀρχοῦμῶ ὅτι ἡ ἀνα-
“ σῶσις τῶνδε τῶν ἐρῆ ὁ
“ Διάκονοι. Πρωτον, δευτερον,
“ πειτον τὸ γαράλιον Γενέσεως,
“ Εξόδε, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ
“ περὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ Μίω-
“ λογίῳ, λήξαντες δὲ τῶ κε-
“ φαλαίης φέρραθῶ ὡς ἐκ φαι-
“ νεται τὸ δεῖνα κεφάλαιον τοῦ
“ αἰσθε βίβλου.

¶ “ Ἴνα δὲ ὁ λαὸς μάλλον ἐπι-
“ τηδεῖς ἐναποσι διωρηθῆ
“ ὅσα μὲν ποιεῖται ἐς τὸ ἀδελφόν.
“ ἐκεί τὰ ἀναστάματα ἐν
“ σαφῆ πηρι φερραθῶ ἀνα μῶ
“ ρῶ τῶ ἀνασῶσι διωρε-
“ μῶς ἀδελφῶσι. Ὅσαύτως
“ δι καὶ αἱ ὀψολαί τε καὶ
“ ἐυαγγέλια.

¶ “ Πρωτον μῶς δὲ τῶ φερραθῶ
“ ἀνασῶσι, ἐπισημασθῶσι
“ τῶ ὅτι ἐξῆς ὑμῶν, Σὲ Θεόν.

Σὲ ὁ Θεὸν ὑμῶν, σὲ τὸ Κύριον
ὁμολογῶμεν.

Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πάντων
γῆσι ζεταί.

Σοὶ πάντες Ἄγγελοι, σοὶ οἱ ἔρα-
νοι καὶ πάντες αἱ δυνάμεις.

Σοὶ τὰ Χερουβὶν καὶ Σεραφίμ ἀνα-
ταπαύσα φωνῆ ἐκτεῶσιν.

Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος ὁ
Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ ἔρανοι καὶ ἡ γῆ τῶ σῶ-
δῆς μεγαλειότητι.

Σὲ ὁ ἐνδοξὸς ἡμῶν Ἀποστόλων χα-
ρῶς.

Σὲ ὁ πῶν Περραθῶν αἰνεῖς
αἰδμής.

Σὲ ὁ ἡμῶν Μαρτύρων λαχέμων
φρατῶ ἀνυμνεῖ.

Σὲ ἀνα τῶν οἰκωνομῶν ἡ ἀγία
ὁμολογῆ ἐκτεῶσιν.

Πατέρα τῶ ἀμετρήτου μεγαλειότη-
τητι.

Τόν τε σεβάσμιον σὸν, ἀληθῆ, καὶ
μορογενῆ Υἱόν.

Καὶ τὸ ἄγιον καὶ περραθῶν
Πνεῦμα.

Σὺ βασιλεὺς δόξης Χεῖς.

Σὺ τὸ Πατέρα αἰδίον ὑπέρ-
χεις Υἱός.

Σὺ φέρρα τὸ λυβῶσκαδ τὸν αἰ-
δρωπον.

ΕΙΣ ΟΡΘΟΝ ΕΥΧΑΙ.

Ἐρωτων ἀναλιψόμεθα, ἕκ ἑσει-
ξας τὴν τῆς παρθενουχασέρα.

Σὺ νικίσας τὴν θανάτου τὸ κίν-
τηρον, ἠνείξας τοῖς πσοῖς τὴν βασι-
λείαν τῆς ἕραντων.

Σὺ ἐκ δεξιῶν τῆ θεῦ κέθησαι ἐν
τῇ δόξῃ τῆ Παύσις.

Κετιῆς πιδόμενα ἤξεν.

Σὺ πίνω δέομεθα τοῖς σοῖς
εἰκάπεις βοήθει, ἕς τῆ πμῶ σν
ἐξηηροσας αἰμαπ.

Καὶ ποίησον ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ
τῆς ὀρίοις σε σωμαειδμηθῶαι.

Σῶσον τὸ λαόν σε Κύειε, καὶ ἐυ-
λόγησον τὴν κληρονομίαν σε.

Καὶ ποιμανοσ αὐτῆς, καὶ ἔπαρον
αὐτῆς ἕως τῆ αἰῶντων.

Καθ' ἐκάστω ἡμέρῃ εὐλογεῖ-
σέ σε.

Καὶ αἰνεῖσθαι τὸ ὄνομά σε εἰς αἰ-
ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶντων.

Καταξίησον Κύειε ἐν τῇ ἡμέρῃ
ταύτῃ ἀναμαρτήτες φυλαχθῶαι
ἡμῶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύειε, ἐλέησον
ἡμῶς.

Γένοιτο Κύειε τὸ ἐλέός σε ἐφ' ἡ-
μῶς, καὶ δάστω ἡλπίσμεθα ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοί Κύειε ἡλπίσα, μὴ καλ-
αχλωθεῖω εἰς τὸ αἰῶνα

¶ « ἢ ἔτ' οὐμν' »

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖν
τὸ Κύειον, ὑμνήτε καὶ ὑπερυψῶτε
αὐτὸν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἐὐλογεῖτε ἄστροι Κυεῖν τὸν
Κύειον, εὐλογεῖτε ἕραντι τὸ Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ
ὑψάνω τῆ ἕραντων, πᾶσαι αἰδιωά-
μεις Κυεῖν τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε ἡλι' καὶ σελῶν τὸν

Κύειον, εὐλογεῖτε ἄστρο τῆ ἕραντι καὶ
Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε ὄμβρο καὶ δρόσ' ἃ
Κύειον, πάντα τὰ πᾶματα τὸ Κύ-
ειον.

Ἐὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψῆ-
χ' καὶ κώπων τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε δέροσι καὶ νεφέλῃ,
πᾶσι καὶ ψυχ' τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε πᾶχημα καὶ χόνους, ἐυ-
λογεῖτε ρύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κυ-
ειον.

Ἐὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότ' τὸν
Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε ἄσραπῶ καὶ νεφέλαι
τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν Κύειον, ὑ-
μνήτω καὶ ὑπερυψῶ αὐτὸν εἰς αἰῶ-
νας.

Ἐὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνι, πάντα
τὰ φόμενα ἐν γῆ τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ
κινέμεθα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύειον,
ὕμνήτε πάντα τὰ πτεητὰ τῆ ἕρα-
ντῆ τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε πάντα τὰ θηεῖα καὶ
πάντα τὰ κήτη τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε ἄνθρωποι τῶν ἀνθρώπων τὸ
Κύειον.

Ἐὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύειον,
ὕμνήτω καὶ ὑπερυψῶ αὐτὸν εἰς
αἰῶνας.

Ἐὐλογεῖτε Γερεῖς Κυεῖν, δῦλοι
Κυεῖν τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε πνῦματα καὶ ψυχαί
δικαίων, εὐλογεῖτε ὅσοι καὶ πεπειθὸι
τῇ καρδίᾳ τὸν Κύειον.

Ἐὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ
Μισαὴλ τὸν Κύειον, ὑμνήτε καὶ
ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Δόξα Πατρι. } Καὶ πᾶσι.
ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

ΕΙΣ ΟΡΘΟΝ ΕΥΧΑΙ.

¶ « Καὶ μὲν δ' ἀπέθανε τὴν ἀνά-
στανσιν ἐπισημίας λεχθή-
σεται οὐ μὲν Ζαχαρία.

Εὐλογῆτος Κύριος ὁ Θεὸς τῷ
Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεκρίφατο καὶ ἐ-
ποίησε λύσασιν πᾶσι λαῶν αὐτῶν.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωθείας ἡμῶν ἐν
τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόμα-
τος ἀγγέλου, τῶν ἀπ' αἰῶν, Προ-
φητῶν αὐτῶν.

Σωθείαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, ἐκ
χειρὸς πάντων μισάντων ἡμᾶς.

Ποίησαι ἔλεος καὶ ἰσχύος πατέ-
ρος ἡμῶν καὶ μετάνοιαν διαθήκης
ἀγαθῆς αὐτῶν.

Ὅργανον ὄνομασε φωνῆς Ἀβραάμ
τῷ πατέρει ἡμῶν, τῷ δίδουαι ἡμῖν·

Ἀφ' ὅπως ἐκ χειρὸς ἡμῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν ῥυθινοῦσιν, λαλοῦσιν αὐτῶν.

Ἐν ὁποῖον καὶ διχασμῶν ἐπα-
πεν αὐτῶν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφῆτης ὑψίστου
κληθῆσθαι προσελάσθη ἡμῶν πρὸς προ-
σώπῃ Κυρίου, ἐποιήσασθαι ὁδὸν αὐτῶν.

Τῷ δίδουαι ζωὴν σωτηρίας
τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν
αὐτῶν.

Διὰ ἀσπλάγχνου ἑλέως Θεοῦ ἡμῶν
ἐν οἷς ἐπεκρίφατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ
ὑψους.

Ἐπιφάνει τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
θανάτῳ καὶ θανάτοις· τῷ καταδιδώμει
τὴν πᾶσαν ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατερί. Καὶ τὰ ἐξῆς.

ἢ ὁ φημιός.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,
δουλοῦσθε τῷ κυρίῳ ἐν ὀυφρο-
συνῇ, εἰς ἔλθον ἐσάπιον αὐτῶ ἐν
ἀγαλλιάσει.

Γνωστὸς ὅτι Κύριος αὐτὸς ὄζειν ὁ Θεὸς
ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ ἔχ-
ῆμεν, ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτῶ καὶ ὡσεὶ βα-
τα σαφῆς αὐτῶ.

Εἰσὴλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῶ
ἐν ἔξομολογίῳ, εἰς τὰς αὐλάς
αὐτῶ ἐν ὕμνοις. Ἐξομολογήσθε αὐ-
τῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι ἡμεῖς Κύριος εἰς τὸ αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτῶ καὶ ἡμεῖς γενεᾶς
γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτῶ.

Δόξα Πατερί. Καὶ τὰ ἐξῆς.
ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ « Β' ἴα τὸ τῷ Ἀποστόλων Σὺ
« ὄλον παρὰ τῷ Δεσπότῳ τε
« τῷ λαῷ σωθεσθῶν κατὰ
« λεχθήσεται.

Πιστὸν εἰς Θεὸν Πατέρα πατὸν
κρίνοντα, ποιῶντα ἡμᾶς καὶ
γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογενῆ Κυρίου ἡμῶν,
συλληθῆντα ἐκ Πατρὸς ἀγίου
καὶ ἡμεῖς ἐκ Μαρίας τῆς παρ-
θένης, παθόντα ἐπὶ Πομπῆ Πιλάτῳ
σευραθῆναι, θανάτῳ καὶ ταφῆναι,
κατελθόντα εἰς ἄδου, τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἐνεελθόντα
εἰς ἔραν, καὶ ἀναστάντα ἐκ δεξι-
ῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος
ὁδοῦ ἡμῶν ἐρχομένου κεινοῦ ζῶντος
καὶ νεκρῶν. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγι-
ον, καὶ ἐκκλησίαν ἡμῶν ἡμῶν
καὶ ἀποστόλους, ἀγίων κοινῶν εἰς αἰ-
ῶνα ἀμαρτιῶν, σαρκὸς αἰεὶς αἰῶνα καὶ
ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ « Τέτοις ἐπιθέροισι καὶ ὄλον
« τὸν ἐνιαστὸν εἰς τὸ ὄρον τε
« καὶ ἐστέον αὐταὶ αἰεὶ καὶ
« πάντων ἐυσεβῶς γονυπετη-
« σάντων, ὡς ἦν ὁ Δεσπότης
« Ἐξακῆσθ

ΕΙΣ ΟΡΘΡΟΝ ΕΥΧΑΙ.

“ Ἐξακόντῳ φωνῷ ἀπαγγελῆ.
Κύριε εἶη μεθ’ ὑμῶν.

Α' πικεῖσις.

Καὶ μετ' τῷ πνεύματός σε.
Διάκονε.

¶ Δευθῶμῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Χεῖρ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ “ Τότε ὁ Διάκονε, κληκεῖ
“ τε καὶ λαός σου σευ χιῶ τῷ
“ Κυριακῷ ἐκπρωτῶ φωνῷ
“ ἀγαλέξου.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔρχοῖς.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς σαθεῖς

ἀποθέρξεται

Δῆξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σε.

Α' πικεῖσις.

Καὶ τὸ σωτήριόν σε δώης ἡμῖν.

Ἱερεὺς.

Κύριε σῶσον τὴν Βασιλέα.

Α' πικεῖσις.

Καὶ ἴλαως ἐσιλκούσον ἡμῶν ἐν ἡ αὐ
ἡμέρᾳ ἐκκαλεσάμεθα σε

Ἱερεὺς.

Οἱ Ἱερεῖς σε δικαιοσύνην ἐνδύ-
σονται.

Α' πικεῖσις.

Καὶ οἱ ἅγιοί σε ἀγαλλιᾶσασιν.

Ἱερεὺς.

Σῶσον Κύριε τὴν λαόν σε.

Α' πικεῖσις.

Καὶ εὐλόγησον τῷ κληρονομίαν
σε.

Ἱερεὺς.

Δός εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν.

Α' πικεῖσις.

Ὅτι ὕδεις ἡμῶν ὑψαζωνίζεται
πλῶ σε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεὺς.

Καρδῶν καρδαρόν κτίσον ἐν ἡμῖν
ὁ Θεός.

Α' πικεῖσις.

Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ αἴρῃς
ἀφ' ἡμῶν.

¶ “ Τύτοις ἐπισωπάθηται βῆς
“ συλλογαί, ὧν ἡ πρώτη φθῆς
“ ἡμερῶν, ἢ δλονόπη ἐν πανα-
“ γία τῇ σωμάξῃ ἀνατέθειται,
“ δευτέρα ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτη
“ ἡ ὑπὲρ χείρῳ φθῆς τὸ κα-
“ λῶς τῆν. Δύο δὲ ἐπιθήσῃ
“ ὀσημῆρι ἐσ' ἐρθεῖσις ταῖς ἐν-
“ χαις ἀμεταλάκτα πάσμε-
“ νεῖτον.

Ο Θεὸς ὁ εἰρήνης αὐτοῦρος καὶ
τῆς ὁμοσίως ἐργασίας ὧν, ὅν τῷ
ζῶναι, ζῶνῃ καὶ ὅ τὸ δαυλίειν.
σωτηρῆ τῷ ἐλευθερίας ἀφ' ἡ-
ζεται. Σκέπασον ἐν κρίσει ἐχ-
θρῶν ἐπιβολαῖς ἰκετεύοντας τὸς
δύλους σε, ὅπως οἱ τῷ σῶ ἀμεμ-
νωσι πεποιδότες ὑψαζωνίῳ, μι-
θμῶν ἢ ἐξ ἐναντίας δυνάμει
ὀρθῶσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
Κυρίου ἡμῶν. Α' μὲν.

Τεῖτην ἐν χιῶ ὑπὲρ χείρῳ.

Κύριε Πάτερ ἔρχοις, παντοκρά-
τωρ αἰδῆς Θεός, ὁ ἡμᾶς ἡσθα-
λιστηρῶς εἰς ταύτης τῆς ἡμέρας
ἀρχῇ ἀφικέσθαι ποιήσας, τῇ σῇ
δυνάμει διατήρησον ἡμᾶς, ὥστε
φθῆς ὑπερμάχου ὑποκλίνῃ ἀμῆρῃαν,
ὅτ' ὕδερὶ τῷ κινδύνῳ ἐπιφραμῆν,
ἀλλ' ἐπιτηδευμάτων ἡμῶν οἰκισ-
ματὶ σε καρπωσόμενων, τὸ δίκαιον
ἀπάντη σε ἐργάζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῷ Κυρίου ἡμῶν. Α' μὲν.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙ-
 ΝΩΝ ΕΥΧΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ
 τ' ἐνιαυτόν.

Ἰερός ἀγρεύσει.

Ἀπερ ἡμῶν, ὁ ἐν
 τοῖς κρασίς.

„ Ὅσαύτως ἔρει.
 Κύει ἀνοίξεις ἡ-
 μῶν τὰ χεῖλη.

Ἀπόκεισιν.

Καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἀναγλυεῖ
 ἐν τῷ αἵνεσιν.

Ἰερός.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν
 ἀπέχε.

Ἀπόκεισιν.

Κύει εἰς τὸ βοηθεῖσαι ἡμῖν ἀπεύ-
 λου.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ τὰ λοιπά.

Ἀλληλία.

“ Τότε ἀδονται οἱ ψαλμοὶ κα-
 “ θὼς ἐν τῇ πῖνακι ἐπίστανον
 “ ὀπιτεταμένοι, πλὴν εἰ ἰδι-
 “ αίτεροι εἰς ταύτην τὴν ἡμέ-
 “ ραν καθιζῶνται, ἔπειτα ἢ
 “ ἐκ παλαιᾶς τῆς Διαθήκης
 “ ἀνάγνωσις, ὡς καὶ ἐν Μηνολο-
 “ γίῳ διασοχίζεται, εἰ μὴ πως
 “ ἰδιαιτέρα ἀναγνώσματα ὡς
 “ ἡμέρας ὑποτυπῆται.

Μετὰ ταῦτα ἀφεταῖ.

Μεγαλὴ ἡ ψυχὴ μετ' Κύειον
 καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά με
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπει-
 νωσιν τῆς δούλης αὐτῆς.

Ἰδὲ δὲ ἀπὸ τῆ νῦν μακροῦσί με
 πᾶσι αἰ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ἰ-
 σωματὸς, καὶ ἀγὸν τὸ ὄνομα αὐ-
 τῆ.

Καὶ τὸ ἔλαθ' αὐτῆ εἰς γενεαί
 καὶ γενεαὶ τοῖς φοβημένοις αὐτὸν.

Ἐποίησε κρείττω ἐν βεσθήσει
 αὐτῆ. διεσχόρησεν ὑψηλᾶνος δια-
 νοία καρδίας αὐτῶν.

Καθίλε δυνάσας ἀπὸ θρόνων,
 καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν,
 καὶ πλετῶντας ἐξάπέσειλε κενός.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδοὺς αὐ-
 τῆ μηδὲν αἰ εἶλες αὐτῆ (καθὼς
 ἐλάλησε ὡς τὸς πατέρας ἡμῶν
 τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσραὴλ αὐ-
 τῆ) εἰς τὸ αἰῶνα.

Δόξα τῷ Πατρὶ. } Καὶ τὰ ἔξω
 ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

ἢ ὁ ψαλμός.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κερδόν,
 ὅτι θαύματα ἐποίησεν ὁ Κύρι-
 ος.

Ἔσωσιν αὐτῶ ἡ δεξιὰ αὐτῆ
 καὶ ὁ βραχίον ὁ ἀγίος αὐτῆ.

Ἐρῶσεις Κύριος τὸ σωτήριον
 αὐτῆ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκ-
 λυφετὴν διχαστηρίων αὐτῆ.

Ἐμνήθη τῆ ἐλέους αὐτῆ τῷ Ἰα-
 κώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆ τῷ Ἰα-
 κώ Ἰσραὴλ. εἶδον πάντα τὰ π-
 ρατα.

ΕΙΣ ΕΣΠΕΡΑΝ ΕΤΧΑΙ.

ἔσται ἡ γῆς τὸ σωτήριον τῷ Θεῷ
 ἡμῶν.

Ἀλλὰ ἔλατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆς,
 ἄσχετε καὶ ἀγαλλιῶδε, καὶ ψά-
 λατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα,
 ἐν κιθάρα καὶ ὠνῆ ψαλμῷ.

Ἐν σάλπγγιν ἐλατῶς, καὶ φωνῆ
 ἢ (άλπυ) ἢ κερπίνος· ἀλλὰ-
 ξατε ἐνώπιον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ
 πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκημένη, καὶ
 πᾶντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσιν χερσὶν ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ· τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσθετα ἀπὸ
 φροσύτου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ἔπ
 ἦκει κεῖναι τῷ γῆ.

Κεῖναι τῷ οἰκημένῳ ἐν δικαιο-
 σῳῆι, καὶ λαὸς ἐν εὐδύτηι.

Δόξα Πατρὶ. } Καὶ τὰ ἐξῆς.
 ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ “ Τότε ἀνάγνωσις ἐκ καινῆς
 “ τῆς Διαθήκης· ἦτα ὡς ἡ Συ-
 “ μων Ἔ.

Νῦν ἀπολύεις τὸ δούλον σου
 δέσποτα, καὶ τὸ ῥῆμά σου ἐν
 ἑρμῶν.

Ὅτι ἦδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ
 σωτήριόν σου.

Ὅ ἡγάπησας καὶ πρόσωπον πάν-
 των τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ὑποκάλυψεν ἔθνων, καὶ
 ὄξασεν λαὸν τὴν Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρὶ. } Καὶ τὰ ἐξῆς.
 ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

ἡ ὁ ψαλμὸς.

Ὁ Θεὸς δικίηρι· σοὶ ἡμᾶς, καὶ εὐλο-
 γήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ φῶς
 ὠπον αὐτῷ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλασί-
 σαι ἡμᾶς.

Ἰὺ γινῶναί ἐν τῇ γῇ τῷ ὄδῳ σου.

ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον (β·
 Εἰς ἑξομολογησάτωσά σοι λαοὶ
 ὁ Θεός, ἐξομολογησάτωσάν σοι
 λαοὶ πάντες.

Εὐφρασεσθῆτωσαν καὶ ἀγαλλιᾶ-
 σωτ’ ἔθνη, ὅτι κερπίνος λαὸς ἐν τῇ
 εὐδύτηι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδη-
 γήσεται.

Εἰς ἑξομολογησάτωσάν σοι λαοὶ
 ὁ Θεός, ἐξομολογησάτωσάν σοι
 λαοὶ πάντες.

Ἦν ἔλωκα τ’ κερπὶν αὐτῆς, εὐλο-
 γήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φροβηθήτω-
 ταν αὐτὸν πάντα τὰ πύργα τῆς
 γῆς.

Δόξα Πατρὶ. } Καὶ τὰ ἐξῆς.
 ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ “ Μετὰ ταῦτα ὑποτάσσεται τὸ
 “ Σύμβολον, ἀμα δὴ καὶ ἄλλαι
 “ πρὸς εὐχαί, διπυ αἰ ἐν τύπῳ
 “ τῶν εἰς ὄρθρον, ὑπὸ εὐλογη-
 “ τὸς φερίσονται, ἀλλως τῆ
 “ καὶ τρεῖς συλλογαί· Ἡ πρώτη
 “ μὲν ἐπὶ τῷ ἡμέρῳ· Δευτέρῃ
 “ ὑπὸ εἰρήνης· τρίτη ὑπὸ τῆ
 “ κινδυνῶν ὀπικείας, ὡς ἐξῆς·
 “ τὴ δὲ δὴ ὄρα τα συλλογαὶ ὅση
 “ μίση ἀνὰ μεταβολῆς καὶ ἔ-
 “ τ’ ἀνλεχθήσασον.

Δευτέρῃ συλλογῇ ἐν Ἐσπερι-
 ναῖς εὐχαῖς.

Ὁ Θεὸς ἀφ’ ἑ πάντα ἔσται τὰ
 ποθῆματα, ὁρᾶ τὰ βελῆμα-
 τα, καὶ δίχμα τὰ ἐγχερήματα·
 ὑπὲρ εἰ, ἐκεί ἡ χάριτι πῶς δέ-
 λουσι σε ἐρμῶν, ἢ ὁ κοσμῶ ἐχ-
 οῖός τ’ ὅτι πῶσθαι, ὅπως ἦν
 κερπίνῳ ἡμῶν ἐπὶ τὸ τοῖς ἐσπῆ-
 μασί σου ὑπακύπει φροσημῶν,
 ἢ αἰεὶ σόβη ἦν πολέμου ἀπῆλασ-
 μῶσι ἐν ἡσυχίᾳ· μετ’ ἀφείας τῶν
 χερσῶν διατρωθῶν· διὰ τῆς ἀφείας
 Ἰαεῖ

Γ' ἡσὺ Χεῖρῶ τῷ Σωτήρῳ ὄντῳ ἡμῶν. Ἀμὲν.

Τεῖτε συλλογῆ ὑπὸ τῆς τῷ Θεῷ χ' ἰκανῶν βουθειῶν.

Καταύρα (ε) δόμιθα Κύριε τὸ σκότῳ ἡμῶν, καὶ ταύτῃ τῆς συκτῆς ἐνέδρας· καὶ κενῶν ἀφ' ἡμῶν ἰλεως ἀπέλασον. διὰ Ἰησοῦ Χεῖρῶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμὲν.

¶ « Ἐν ταῖς ἑορταῖς Γενεθλιῶν
 « τῷ Κυρίῳ, ἧς τε Ἐπιφανίων,
 « καὶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ βασιλεῖ.
 « ἁγίῳ Ἰακώβῳ, ἁγίῳ Βαρθολο-
 « μαῖς, ἁγίῳ Ματθαίῳ, ὁρίων τῷ
 « Σίμωνῳ καὶ Ἰάκωβ, ἁγίῳ Ἀν-
 « δρέῳ, ἐπὶ δὴ ἐν Κυριακῇ πανα-
 « γίας τῆς Τεταρτῆς, ἢ ἕξῃς
 « Χριστιανικῆς τῆς πίστεως ἕξο-
 « μολόγησις· ἀσχηθῆσεται ἢ
 « ἀδύσεται.

Ος βύλεται σωθῆναι, ὡς πάντων καὶ κερτεῖν τὴν κατελιγῶν πίστην.

Ἡ γὰρ ἡμῶν εἰς ἕκαστον ὄσαν καὶ ἀμώμιτον τηρήτη ἀνά διαγμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται.

Πίσις δὲ ἢ καθελοικῆ αὐτῆς ἐστίν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τεταρτῇ καὶ Τεταρτῇ ἐν Μονάδι σεβώμεθα.

Μῆτε πυχρόντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν ὑπόστασιν μερίζοντες.

Ἀλλ' ἡμῶν ἐστὶν ὑποστάσις τῷ Πατρὶ, ἀλλ' ἡμῶν τῷ Υἱῷ, ἀλλ' ἡμῶν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀλλὰ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ ἁγίον Πνεῦμα· μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἰση ἡ δόξα, σωματικῶς ἢ μεγαλειότης.

Ὁ Υἱὸς ὁ Πατὴρ, ποιῶν ὁ Υἱὸς, πνεῦμα καὶ πνεῦμα Πνεῦμα.

Ἀκτιστος ὁ Πατὴρ, ἀκτιστος ὁ Υἱὸς ἀκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Ἀκατάληπτον ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτον ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀϊώνιον ὁ Πατὴρ, αἰώνιον ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα ἅγιον.

Πατὴρ ὁ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ αἰώνιος.

Ὁ ἅγιος ὁ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ὁ δὲ βεῖς ἀκτιστοι, ἀλλὰ εἰς ἀκτιστον, καὶ εἰς ἀκατάληπτον.

Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ Πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱὸς, παντοδύναμος καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πατὴρ ὁ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλὰ εἰς παντοδύναμον.

Ὁ ὕψος Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πατὴρ ὁ βεῖς Θεὸς, ἀλλὰ εἰς Θεός.

Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριος καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πατὴρ ὁ βεῖς Κύριοι, ἀλλὰ εἰς ἕνα Κύριος.

Ὅτι ἡς ἰδιαν μίαν ἔχασον ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ βιαζόμεθα.

Ὁ ὕψος τρεῖς Θεὸς ἢ τρεῖς Κύριοι λέγειν τῇ καθελοικῇ εὐσεβείᾳ κωλύμεθα.

Ὁ Πατὴρ ἀπ' ἑδενός ὅτι ποιητὸς, ἔτε κτιστὸς, ὁ δὲ γεννητὸς.

Ὁ Υἱὸς ἀπὸ τῷ Πατρὶ μόνον ἐστίν, ὁ ποιητὸς, ὁ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητὸς.

τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τῷ Πατρὸς καὶ τῷ Υἱῷ, ὁ κτιστὸς, ὁ κτιστὸς, ὁ δὲ γεννητὸς, ἀλλὰ ὁ κτιστὸς.

Ἐἰς ἕνα Πατὴρ, ὁ τρεῖς Πατέρες, εἰς ἕνα Υἱὸς

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

πᾶσι τοῖς πολυαῖοις αὐτῆ χάρι-
ζέσθ.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ εὐλογεῖν καὶ
σάξεν χάριτάτω ἡμῶν βασι-
λευσάτω Μαρίαν, τὸν Ἀρχοντα
ΚΑΡΟΛΟΝ, Ἰάκωβον ἡγμόνα
Ἐβραίου, χριστιανῶν καὶ Ἐλιταβέθου
δυναστεία Παλάτιον τῆ Ρῆνης,
λοιπῆς γενεᾶς βασιλικῆς.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ φωταγωγεῖν
Ἐποκόπας τε, καὶ ποιμένας, καὶ τὸς
τῆς Ἐκκλησίας Διακόνους, ἀληθινῆ
τῆ γνώσει καὶ ζωῆσει τῆ λόγου
Ὁ, ἐφ' ᾧ διδαχῆ καὶ ζωῆ ἀναβ-
ρῶν αὐτῶν καὶ φρασεῖον
διασφραξίσεσθ.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ κηρυττάειν
τὸς μεγάλαις βουλῆς βασιλικῆς,
καὶ σύμπασι τῶν ἐσφέναι τῆ Ὁ
χάριτι, σοφία, καὶ φρονήσει.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ εὐποιεῖν καὶ
σάξεν τὸς ἐναξιώματι ὄντας, καὶ
αὐτοῖς τῆς οἰκίας χάριτος μεταδύραι,
ὡσεὶ τὰ πᾶσι τὰς δίκαις ὁρθῶς ἀπο-
ρέμεν, καὶ τῶν ἀλήθειαν ὁπιτερο-
πείσαι.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ εὐλογεῖν καὶ
σάξεν ἅπαντα ὀλοκλήρου τὸν
λαόν Ὁ.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ χρησίσαι αὐ-

σι τοῖς ἔσπεν ὁμοφροσύνῳ, ὀ-
λῶν Ὁ, καὶ ὁμόνοια.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, πρὸς ἡμῶν
ἡμῶν καρδίας πρὸς τὸ ἀγαπᾶν
καὶ δεῖναι σε, καὶ ἀκελεύς διατε-
λεῖν τὸν βίον Ὁ τὰς ἐντολάς σε.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ δύναι τῶ λαῶ
Ὁ, τῶ τῆς χάριτος πρὸς ὅσον,
ὡσεὶ εὐνοικῶς ἐναξίσει τὸ βίον
Ὁ, καὶ κηρυττάει τῆ σφραγείας
ὑποδείξασθ αὐτὸ, καὶ ἐξενεχθῆ
καρτὰς τῆ Πνεύματος.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, εἰς ὅσον τῆς ἀλη-
θείας ἐπαγαγεῖν ἅπαντας τὸς
πλάστῳνας, καὶ ἐξηπατημένους.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ βεβαιῶσαι
τὸς ἐπίτας, τὸ φραμυθῆσαι, καὶ
βοηθῆσαι τοῖς ἀδελφοῖς τῶν καρ-
δίας, τὸ ἀσφείραι τὸς πειρασμούς,
καὶ σωτῆσαι τὸν Σκτανῶν ὑπὸ
τὸς πείρας ἡμῶν ἐν τάξει.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ παραγνέσθ,
συλλαβεσθ, καὶ συνηρησθ πᾶσι
τοῖς ἐν κινδύοις, δυσχερείαις Ὁ καὶ
θλίψεσι.

Δεόμεθα Ὁ Κύριε εἰσάκουσον
ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ ἀμύνειν πῆς
εἴτε γῆ, εἴτε θαλάσῃ ὑπὸ
δημῶσι, γυναιξὶ παῖσι ὀλιθέοις,
σοῖς ἀρρώστοις, καὶ βρέφεισι, καὶ ὅσοι
φῆται τὸ ἐλεός Ὁ πᾶσι τοῖς
δουλοῖς

ΛΙΤΑΝΕΙΑ

Διωώτως, καὶ αἰχμαλώτοις.
 Δέόμεθα ὧς Κύεε εἰσάκουσον
 ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ περισταθὺ καὶ
 περιμετρήθῃ τῶν ἄρρατων καὶ χι-
 ρῶν, καὶ πάντων τῶν μεμονωμένων,
 καὶ καταπεζομένων.

Δέόμεθα σε Κύεε εἰσάκουσον
 ἡμῶν

Εὐδοκίτω σοι, τὸ ἐλεῆσαι ἀπαξ-
 ἅπαντας τὸς ἀνθρώπους.

Δέόμεθα ὧς Κύεε εἰσάκουσον
 ἡμῶν

Εὐδοκίτω σοι, τὸ συγνῶσκειν
 πᾶσι τοῖς ἐχθραίνουσιν ἡμῖν, τοῖς τε
 κηλαδῶν καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς,
 καὶ ἀναβρέπειν αὐτῶν τὰς καρδίας.

Δέόμεθα ὧς Κύεε εἰσάκουσον
 ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ δωρεῆθαι καὶ
 ἐπιτηρῆσαι ἡμῖν περισσεύον τὸν
 καρπὸν τῆς γῆς. ὥστε ἐν τῷ δέοντι
 συχομὸν ποιῆθαι.

Δέόμεθα ὧς Κύεε εἰσάκουσον
 ἡμῶν.

Εὐδοκίτω σοι, τὸ χαλεπῶς ἡμῖν
 τὴν ἀληθῶς μετάνοιαν, συζη-
 μῶν ἔχειν ἡμῖν τὰς ἀνομίας, αἰμα-
 λίας τὴν ἀνοήσεις, καὶ τῆ τῆ Πνδ-
 ματος ἀγία χελεπ φωτίσαι ἡμᾶς,
 ὥστε ἐπανορθῶν τὸν βίον καὶ ὅσοι
 τὸ λόγον ὧς.

Δέόμεθα ὧς Κύεε εἰσάκουσον
 ἡμῶν.

Υἱὲ τῷ Θεῷ, Δέόμεθα ὧς εἰσά-
 κουσιν ἡμῶν.

Υἱὲ τῷ Θεῷ.

Ἀμὲν τῷ Θεῷ, ὁ αἰζων τὰς ἀμαρ-
 τίας τῷ κόσμῳ.

Δάξῃσαι ἡμῖν ἐξελύων ὧς.

Ἀμὲν τῷ Θεῷ, ὁ αἰζων τὰς ἀμαρ-
 τίας τῷ κόσμῳ.

Εἰλέπω ἡμᾶς.

Χεῖρὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χεῖρὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύεε ἐλέησον.

Κύεε ἐλέησον.

Χεῖρὲ ἐλέησον.

Χεῖρὲ ἐλέησον.

Κύεε ἐλέησον.

Κύεε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἁερανῶν. Καὶ
 τὰ ἔξῃς.

Καὶ μὴ εἰσενέβης ἡμᾶς εἰς πε-
 ρασμῶν.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
 Στὶχ 9.

Κύεε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς
 νομίας ἡμῶν.

Ἀπόκεισθαι.

Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀν-
 ταποδοῦν ἡμῖν.

Δειψῶμεν.

Οὐ Θεὸς ἐλεημενίστατε Πάτερ,
 μηδὲ σωτελειμένης τῆς καρ-
 δίας σεναγμῆς, μήτε τὰς τῶν συ-
 σελλομῶν ἐπιθυμίας ὑπερῶν,
 ἐπιπλαγῆρας ὄφθαλμοῦ καὶ κηλίας
 ἡμῶν, ἀς ἐν οἷσιν καὶ δυσυχίας
 γενόμενοι ἐμπερὸν ὧς ὁππῶς
 ποιήσωμεν, καὶ ἐμὲν ἡμῖν ὑπε-
 ρῶν, ὥστε ὅτι ὑπερῶν σεναγμῆς
 σροφῆ καὶ πανουργία ἡτοι τῷ διαβόλῳ
 ἡ ἀνθρώπων καὶ ἡμῶν πολὺ ἐπιχειρη-
 θέντα ἐξεδυνώθη, καὶ τῆ τῆς σῆς
 χεῖρὸς τῆς ὡς ἐννοία διασκορπισθ-
 ναι, ἐφ' ᾧ ἡμεῖς οἱ δὲ οἱ σεναγμῆς
 τῶν διωσμῶν ἐπερὸν ὧς, διαπαρ-
 τὸς ἐν ἀγία τῆ ὧς ἐκκλησία, σὺ
 ἐυχαριστῶμεν, διὰ τῆ ὧς Χεῖρὲ
 τῆ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὲν.

Εἰξεγέρθητι Κύεε, βοήθησον
 ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐνεκὰν τῷ
 ὑνόματι ὧς.

Οὐ Θεὸς

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέ-
 ουμην, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνύχθη-
 λαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια. ἀ εἰργά-
 σω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν
 ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἐξεγέρθη Κύριε, βοῦθῆσθαι
 ἡμῖν, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐνεκὸν τῆς
 πικρίας σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύ-
 ματι ἁγίῳ.

Ὡς ἡμεῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ εἰς
 αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἡμῶν πελεμίων ῥύσαι
 ἡμᾶς Χεῖρε.

Ἀσμένως ἐπίθε ταῖς ἀγίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ὀδύνας
 ἔλευίνως ἐπιβλέψον.

Ἰλεως ἴδθι ταῖς ἀμαρτίας τῆ
 λαοῦ σου.

Φιλαδελφῶς μὲν οἰκτιρῶν
 ἐράσπαι τὰς δειήσεις ἡμῶν.

Τίε Δαείδ ἐλείπον ἡμᾶς.

Καλῶς, καὶ ἀκαταξίως ἐστα-
 κεύεις ἡμῶν Χεῖρε.

Εὐμνῶς εἰσάκου ἡμῶν Χει-
 ρε, εὐμνῶς εἰσάκουσθαι ἡμῶν
 Κύριε Χεῖρε.

Στίχθ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις.

Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοί.

Π Δευδάμην.

Τ Απινοφρένας ἰκατόμην (ὁ
 Πάτερ) ἐυποτάχως ἐπι-
 σκεψαι τὰς ἀδελφείας ἡμῶν, καὶ
 ἔνεκα τῆς τενομάτος σου δόξης
 ἀποκλείασον ἡμῖν, ἀπὸ ἀκατα-
 χτηθίμων ὠφλήκαμεν, παρὰ σου δὲ
 ὅπως ἐν ἀπάσις ταῖς αἰμαχαρί-
 αις ἡμῶν, ἐλπίδα καὶ πεπίσθησιν
 εἰς τὸν δεῖλόν σου ὅλως ἀναγνώμε-
 να, καὶ παντηκάντως ἐν ἀγνόητι καὶ

καθαρότητι τῆς ζωῆς σου λατρεύω-
 μεν, ὡς τὴν πρῶτην σὺν, καὶ δόξα,
 διὰ μόνον ἡμῶν μεσση καὶ τιμηθῆ-
 ὄντος Ἰησοῦ Χεῖρε τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
 Ἀμήν.

Π Τὴν Μεγαλειότητά σου
 Βασιλικῆς.

Ὁ Κύριε Πάτερ ἡμῶν ἐπεράνιε,
 ὕψιστε καὶ κροῖσσε Βασιλεῦ τῶν
 βασιλευντων, Κύριε τῶν κλει-
 δούλων μόνου Ἀρχῶν τῶν ἀρχόν-
 των, ὁ ἀπὸ τῆ θρόνου σου πάντας
 τὰς τῶν γῆν ἐνοικούντας ἐφορῶν-
 ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἰκατόμην
 σε μετὰ τῆς ἐμφορίας σε σκεψαι
 καὶ σε τὴν χαλεπότητα καὶ παρ-
 υπέρλατον διαποτικῆ ἡμῶν Βασιλέ-
 τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, καὶ ἔτις ἐν αὐ-
 τῷ τῷ τῷ Πρώτῳ ἀγία χαλεπὸν
 σε σκεψαι μετὰ τῆς ἀγίας, ὡς ἀπὸ τῆ
 λημῶν σου ποιῆν ἐυεχθῆσθαι πε-
 ρυκέαι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς σου παρά-
 εδ, πύλας ἀσπασὸν ἄσπερ σκῆμα
 ἐν αὐτῷ ἐπερῆσαι τὰ χαλεπότη-
 τα, χαλεπὸν σου τῷ ἐυεχθῆσθαι καὶ ἐπι-
 μερία διδῆ καὶ ἐν τῷ μακροβίῳ,
 ἐπιβάνουσιν αὐτῷ, ὡς τὰς ἐχθρὰς
 καταπολεμηταί, καὶ νικῆσαι, τε-
 λευταῖον δὲ, ἐπὶ τῷ ἀπαλλαγῆσαι,
 αἰώνις χαρῆς καὶ δόξης ἐπιτέυξασθαι,
 διὰ Ἰησοῦ Χεῖρε τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
 Ἀμήν.

Π Τὴν τῆς Βασιλείας σου
 γλαυκῆς Βασιλικῆς εὐχῆ.

Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐπαγχο-
 τῆσθαι τὸ παρὰ τῆν σε πα-
 τέρῃ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου καὶ αὐτῶν
 τῷ ἀπέρματι λιπαρῶς ἀνυβολῆ-
 μεν τὸ ἐυλογῆσαι χαλεπὸν ἄλλο
 ἡμῶν Βασιλεῦσαι τῷ Μαρίῳ, τῷ
 Ἀρχηγῷ ΚΑΡΟΛΟΝ, τῷ ΙΑΞ
 ΚΩΒΟΝ ἡμῶν Εἰβορέχου, καὶ
 Δισσιναν

Διάποιον τῷ Μαρίαν, ἐπὶ δὲ
Ἐλισαβέθῳ δυνάστῃ, Παλά-
τειον τῷ Ρῆνῳ καὶ πᾶσιν κρεῖαν βα-
σιλικῶ· ἐπεσφίτικον αὐτὸς
ἀγίῳ τῷ Πνεύματι, πανταλοῖα-
σον αὐτοῦ ἐξήλω τῇ χερσὶ, πρῶ-
πέρισον αὐτοῖς πᾶσαν τῷ εὐδαί-
μνίαν, καὶ εἰσενέγκῃς αὐτὸς ἐκ
βασιλείαν τῷ αἰώνιῳ, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀμήν.

Π Αντοκράτωρ αἰδέε Θεός, ὁ μόν-
ος τῷ μεγαλεῖα κατεργασ-
μένος, κατὰ πεμφθὲν ἐπὶ τῆς Ἐπι-
στόμης τε καὶ κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ
πάσας ἐπισωπρωγίας τὰς αὐτῶν
ἐπιμελέει πεπτευμένης ὑμῶν ἐν
τῆς σῆς χερσὶ πνεύμα, ἵνα δὴ
δὲ ὄντως σοι εὐχαισώσων ἔσχεον
ἐπ' αὐτὸς ἀένταῖν τῆς σῆς· εὐλογίας
δρόσον· τῆς χερσὶσαι Κύριε διὰ
τῷ πινῶ τῷ παρεκλήτε καὶ με-
σίτε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου.

¶ Εὐχὴ τῷ ἀγίῳ Χρυσόσμῳ.

Π Αντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ὁ
ἡμῖν χερσαίμεθ' ὀμιδο-
μαθὸν ἐν τῷ κρηθὸ τῷ Ἰωαν-
ναχθῆσι, δεήσεις σοι προσενεγκῆν.
ὁ καὶ δύο ἡ βίσι συμφανῶσιν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι σε τὰς αὐτῶν ἰκετηρίας
εὐπλόγως ἐνοπταίμενον ἐπι-
καλάμεθ', ἀντιβουλή σε τὰς
εὐχὰς τῶν δέλων σου καὶ τὰ αἰτή-
ματα κατὰ τὸ αὐτοῖς· συμφέρον
ἐπιελίξιν, χορηγῶμινα ἡμῖν ἐν τῷ
παρόντι βίῳ τῆς σῆς ἀληθείας
ἐπιγνωσῶν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζῶν
τῷ αἰώνιῳ. Ἀμήν.

Ῥήτως.

Οὐ τὰς κοινας ταῦτα καὶ συμφώ-
νας ὁμῖν χερσαίμεθ' αἰετο-

δύχας, ὁ καὶ δύο καὶ τεισὶ συμ-
νοσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σε τὰς αὐ-
σεις παρῆν ἐπαγγελιαίμεθ'
αὐτὸς καὶ νῦν ἤν' δέλων σου
αἰτήματα φέρῃς τὸ συμφέρον πλῆ-
ρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόν-
αἰῶνι τῷ ἐπιγνωσῶν τῆς σῆς ἀλη-
θείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζῶν αἰ-
ώνιον χερσαίμεθ'.

β. Κορινθ. 15. 15.

Ἡ Χερσὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ, καὶ
κοινωνία τῷ ἀγίῳ Πνεύματι
πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἦ τῆς ἐτέῃ ἐν χερσὶ ἀνάμνη-

Ο Θεός Πατὴρ ἕρῃσι, ὁ δὲ
Τῷ Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσι τοῖς τῷ
σῷ βασιλείαν, καὶ τῷ αὐτῆς δὲ
κρησούων ζήσων, ἅπαντα φέρ-
τὸν νῦν βίον ἀταρχαῖα ὑπαρ-
θεῖς, φέρῃσι μὴ ἡμῖν ἰκετεύομεθ'
ἐν ταύτη τῇ χερσὶ ἡμῶν, προσήκα-
λας τὰς ὑετὰς, καὶ ὁμῖν βρεῖς ὅπως κρη-
πὲς τῆς γῆς, φέρῃς τῷ ἡμετέροι
δρόμουδιαν, καὶ φέρῃς τῷ τῷ πιν-
μῶ εὐχαίρας συγκομίσωμι· διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἦ τῆς αἰθείας.

Κτελεῖ ὁ Θεός, ὁ διὰ τὰς ἀνδρα-
πίνε ἀμαρτίας, ὄλον τὸ κόσμῳ,
πλῶ ὕκτω ἤν' ψυχῶν, ἀπῆξ κρη-
ταποτήσας· καὶ ἐπειτα ἐκ τῷ ἀδελ-
γῆτε ἐλέει· σε μηδαμῶς αὐτῶν
τρόπον ἐξολοθρεύειν ὑπαρῶμινοι
ταπεινῶς ἀντιβουλή σε κατὰ
διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν ταύτης τῆς
πρωείας βροχῆς καὶ ἐπομβείας
ἀξιοί μάλα ἐκότως ἐπὶ τῷ ἀντι-
μῶν τοῖς παρῆν τῷ ὄντως ἡμῶν με-
τάνοια

ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. *Satan*

πάροισι, ποιαίτω ἡμῖν ἐυδῖαν
 χαρὰ πνεύματι, ἐφ' οἷα τὸν καρ-
 πὸν τῆς γῆς ἐν καρῶν συλλέγει
 δυνάμει, καὶ μὴ μόνον τῆ σὴ
 καλᾶται γενεθιπύλοιο ἢ βίον σω-
 φρονίῳ, ἀλλὰ, καὶ διὰ τὴν σὴν εἰς
 ἡμᾶς φραύπτα, τὰς αἰνέσεις καὶ
 πῶς ἀναπαλειώτως σοι ἀπογε-
 μῶν καταμάθωμι· διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καρῶν λιμῶ καὶ στοδείας.

Ω Θεέ, Πάτερ ἑράνιε, ἐπὶ ἔκ
 φιλοδοξίας ὄντι, τὸ καταρῆν ἢ
 ὑετὸν, ἀρρορησῶ τὴν γλῶ, τὰ
 κτήνη αὐξάνει, καὶ τὰ ἰχθύας
 πληθύνει, ἐπισκεψάμε, δόμοι δὲ
 Ἰη, τὰς θλίψεις τῶ λαοῦ Ἰη, ὡς
 ἠὲ ἔδειξεν καὶ παντοσίου νομῶ
 δικαιοσύνης ἐπὶ τοῖς ἡμῶν παρ-
 στώμασι πτό· θάμνη, τῆ σὴ ἀγα-
 θωσῶν εἰς τὴν ἐυωνίαν τε καὶ ἀ-
 φρονίαν, ἐλεῖνας διαβαπῆναι· διὰ
 τὴν ἀγάπην Ἰη, ἢ Χριστοῦ τῷ Κυ-
 ρίῳ ἡμῶν, ὡς ἔστιν ἢ Πνῶμα ἁ-
 γίον εἶναι ἡμῶν, πῶς, καὶ δό-
 ξα, εἰς τὰς αἰῶνας ἡμῶν αἰῶνων.
 Ἀμήν.

¶ Ἐν ὄρα τῶ πολέμου.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ ἀναξ
 ἀνάκτων, καὶ πάντων κυβερνήτης
 ὢν, ὡς ἔστι τὸ κρῆτ· ὑδέρμια κπ-
 σις ἀντέχει δυνάμει, ἢ ὄντι
 ἐνδύως τὴν κολᾶεν ἀμαρτοσίας,
 καὶ τὴν ἀμειδίως μετανοῶντας
 ἐλεῖν· σωσῶν καὶ ῥύσων ἡμᾶς, ἰκε-
 τῶν, ἀπὸ χειρῶν ἡμῶν πολέμων,
 ἀναγαίποντων αὐτῶν ἰσχυφάνειαν,
 ἐλάττωσον τὴν λύσαν, καὶ διασκέ-
 δεσον αὐτῶν τεχνάσματα, ὅπως
 ἡμεῖς τῷ σὴ φροσῶ ἰα πτωπλι-
 δέντες, ἀπὸ πάντων ἡμῶν κινδύνων

ῥυθύνων, ὡς τὸ ἐπιδρομῶν δαί-
 σε, τὴν μόνον ἢ νίκης δόξα καὶ
 χρῆσιν ὄντα· διὰ ἢ ἀξίας μονογε-
 νῶς τῷ Ἰη· ἢ Ἰη· ἢ Χριστοῦ τῷ
 Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καρῶν λοιμῶ ἢ νόσῳ πνοσ.
 ἢν ἄλλης θανάτῳ.

Παντοκράτωρ Θεός, ἐπὶ ἀρρο-
 τῶ τῶ δακτῶ ὄρασις, ἐξδ-
 μόνοντι ἡμῶν ἀνδράπων χίλια μῶ-
 σι, τὴν λοιμῶ ἀνελάν, καὶ ὅμως τῆς
 οἰκτιρῶν ἢ διασώσων ἔχων, τῆς
 ἰσχυφάνειας διασώσων· ἐλέησον ἡ-
 μᾶς, ἀθλίως ὄρας ἀμαρτωλῶς,
 τὰς μεγάλας ἐν τῶ παρῶν νό-
 σοις καὶ ὀλεθρίῳ πτό λοιμῶ ἔσ-
 εσκεμμένους, ὅπως, κατὰ ὄρα τῆ
 ἢ φροσῶ τῶ ἀγγέλω, τὸ λῆγειν
 ἢ πνοσίαν ἢ τῶ καὶ νομῶ ἡμῶν τῶ
 λοιμῶ καὶ θανάτῳ ἢ ἀλγῶν ἢ
 ἀπείρηται ἀξιώσης· διὰ Ἰη· ἢ
 Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ω Θεός, ὡς ἐμυρτὸν ὄρα καὶ κύριον
 τὴν ἐλεῖσαι καὶ φείδει, φροσ-
 δεξί ταύτας ἡμῶν τὰς δέντες,
 ἵνα κατὸ ὄρα τῆ ἢ ἀδινμάτων
 ἡμῶν ἀλύσει αἰχμῶδες καὶ πει-
 ητηθῶντι γερόγαμνη· ὅμως ἢ
 τὰ ἀπάγγνα ἢ οἰκτιρῶν ἢ
 ἐλάττωσον ἢ ἡμᾶς· ἕνεκα πῶς
 ἢ ἐυεργησῶν τῶ Μεσίτῳ καὶ σωτη-
 ρῶ ὄντι, ἢ ἢ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ
 ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐυχαισίειον διὰ τὸ ὑετὸν.

Ω Θεός πατὴρ ἑράνιε, ὁ χαίρει
 ἐσάτη τῆ ἢ φροσῶ πῶς
 τὸ καταπεσῶν ἐπὶ τὴν γλῶ ἢ
 ὑετὸν, ἀρῶν τῶ καὶ ὄρα ὡς
 τὸ φροσῶ καρπὸς τῆ χεῖρα ἢ
 ἀρῶντων συμφορῶν, εὐχαισί-
 μῶν.

μή σοι, ὅτι ἠυδέκησας, ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ ἡμῶν ἀγάθῃ, βροχίῳ ἐκύσπον ἀφορίζεν τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ὅταν ἐξῆρξῃ ἀναψύξαι αὐτῷ, ὡς ἐν μέλλουσιν ἀναξίων ἡμῶν δούλων σου παρμηθίαν, καὶ τῆς νόμου σου δόξαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχαισιεῖον παρὰ τῷ κυρίῳ.

Ὁ Θεὸς πάτερ ἡρώδης, ὁ τῆ ἀπ' ἀρτὴ πληγῆ, πλείων τ' μετείας οὐβρον τε καὶ βροχῶν, ἡμᾶς διχῶς τασενάσας, καὶ αὐ, ἐκ τῆ ἐλείψου σου ἐξαιρῶ καὶ εὐλογητῶν τῶν αἰθέρων μεταβολῶν, ψυχῆς ἡμῶν συλλαμβάνων, καὶ ἀρξάμενος παρῶν ὅσων σου διὰ ταύτων τῶν ἐπιπλάσθῃς ἐπιπνεύματι, καὶ δεξάμενος, καὶ προσφῶν τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀπὸ γενεῶν γενεῶν ἀδιαπαύτως ἀναψύξαι ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχαισιεῖον διὰ τῷ κυρίῳ.

Ὁ Πάτερ ἐλεημοσύνησθε, ὁ ἐξ ἐμψύχου τ' ἀγαθότητος σου ἐνλαβῆς τ' σὴς Ἐκκλησίας ἐκείνης ἐνοπίνας, αἷμα δὲ καὶ τ' ἡμῶν ἡμῶν, καὶ σποδίας, γείης τῶν ἐνοπίνας τε καὶ ἐνταίριον μετερέσκων ἰκτινείον σοι τῶν χυμῶν οὐδαμῶν παρὰ ταύτων τῶν ἐξαιρέτων ἐκέρχου σου σου, ἀντιβλαῦτες σε τὸ ἐκέρχου τῶν μεγαλοδωρίων σου διηνεκῆ ποιήσῃ ἡμῶν, ἅτε δῶναι γλυτὸν καρπὸν αὐτῆς ἐπιωξήσεως, ὡς τῶν δόξαν σου, καὶ περιηροίαν ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχαισιεῖον ἐπὶ τῇ σιρῆνῃ καὶ νίκῃ.

Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ τῆς δούλων σου ἐναντίον προσώπου σου πολεμίων σου τῶν ἐχθρῶν τῶν πολεμίων σου τῶν ἀπειτήσων σου τῶν ἀπειτήσων σου καὶ εὐχαισιεῖον σοι ὁμολογῶν, ἐπὶ τῷ ἐλάθερῳ σου ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων καὶ πάντων φανερῶν σου κινδύων σου τῶν σὴν ἀσθενειῶν σου ἐπιπνεύματι, ὅτι ἐκ ἐπιπνεύματι ἡμᾶς ληθῆς αὐτῆς ἀπεδοξίματι, ἰκατόντες σε, πηλικαυτε ἡμῶν χρείσματα τὸ θεῶν βροχῶν, ἵνα πάντα ἡ δικημῶν σου διηνεκῆ γίωειν σε σωτῆρα ἡμῶν καὶ καρπῶν σου τῶν ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχαισιεῖον διὰ τῷ ἀνδρῶν ἐκ τῶν λοιμῶν.

ΚΥεῖς Θεός, ὁ διὰ τὰ ἀμῶν τῶν δούλων σου σωθῶσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ προσκρῆθέντα σοι, ταύτη τῇ ἐπιπνεύματι, βαρείᾳ, καὶ ὀρθῶς τῆς ὀπισθέμης ἀπολέσας ἡμᾶς, καὶ μετὰ τὸ τ' ὑποτιμῆς τὸς δικημῶν σου διὰ μνήμης ἔχων, τὰς ψυχᾶς ἡμῶν ἐκ θανάτου χαμφίλων ἀππλάξω παρῶν τῇ χρησῶν τῇ σου ἡμᾶς αὐτῶν, ψυχᾶς τε, καὶ σῶματα παρὰ σου λυθῶν, θυσιῶν ζώων παρῶν σου σοι ὡς προσπρέσκου. Ἔς αἰὲν ἀνάμεσον τ' Ἐκκλησίας τῆς ἐλείψου σου μεγαλωπίοντες, καὶ ἐπαινεῖν τες διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλῃ.

Ἄντιδῶ ὁμολογῶμεθα ἐναντίον σου, ἐν γαμονικῶν τῆ Πάτερ, τὸ δῆν ἡμᾶς διὰ πηλικαυτείας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὴν τ' καρδίας ἀκλιεῖν, πάσκν τῶν ἐπιπνεύματι.

Σ Τ Λ Ο Γ Α Ι.

τῶ νόμῳ σου ἠπειλημηθῆναι δύναι ἀ-
ξίως ἀποτίσαι ὁμοίως ἔ, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ὅτι
οἰκπεμῶν σου, δι' ἀδελφῆ ἰε καὶ ἐδύμι-
νον τῶν ταπεινῶν ἡμῶν, ἡδὲ θεοεργου-
δν τ' λοιμῶν, ὡς ἐξέλιξαι μὲν ἀδελφίως
ἐπιλαμπρῆ θρησκείᾳ, ἀναπαύσασθαι, καὶ ἐν
τοῖς οἰκῆμασιν ἡμῶν τῶν ἀγρο-
λαστῶν τε καὶ ὑψέας αὐδῶν ἐπεκρία-

εῖναι ἠξίωσας· θεία τῆ μεγαλειό-
τητι σου ἰουδαίων τ' αἰνέσεως καὶ εὐχα-
ριστίας, πυσῶν φοσην: ὀχαρμῶν, δια-
παντὸς πᾶσα θανάτου ἰον ὄνομα· σε δια-
ταύτῳ τῶν ἐν ἀρῆσιν, καὶ σε στα-
τάσασ, δεξάζοντες καὶ ἐπὶ σπῆμι-
ζοντες· διὰ τὸ ἰσοῦ Χριστοῦ καὶ τῶ Κυρίου
ἡμῶν. Ἀμῆν.

Τὸ τ' Διτανείας τέλθ.

¶ Αἱ Συλλογαί, αὐτῶν καὶ διατάξεις ἐπὶ τῶ ἑυρεῖν ἀρχῶν καὶ τέλθ
¶ φελοπῶν ἢ Ἐπιστολικῶν τε καὶ Εὐαγγελικῶν, ἐν τῇ καινῇ Δια-
¶ θήκῃ, καὶ κεφάλαια καὶ κόμματα, καὶ δάσιν ἐν βίβλῳ δημοσίῳν ἢ
¶ εὐχῶν ἐπιστάτῃ).

¶ Κυριακῆ ὡρῶν τ' Παρυσίας.

Ἐρῆσον ἡμῖν χάριτι,
Θεὸς ὁ πατοκερ-
τωρ, ἵνα τὰ ἔργα τῆ
σκόλης ἀποσιμῶσι,
τὰ ὅσα τῶ φωτὸς
ἐνδυσώμεθα ἐν τῷ
θνητῆς τῆς ζωῆς
καρῶν, (ἐν ἡ
Γησῶν Χριστοῦ ὁ
Υἱὸς σου μὲν
πᾶσι ἡμᾶς ταπεινοφρο-
σευῖας ἐποσεψό-
μῃς ἀφίκατο) ὅπως
ἐν ἐξάτῃ τῇ
ἡμέρᾳ, ἔταν μέλλει
μὲν δεξῆς τῆς
αὐτῆ μεγαλειότη-
τις ἐπατέρχεται,
καί ται τὸς ζῶν-
τῆς τε καὶ νεκρῶν,
εἰς ζῶν τῶν ἀθά-
νατον ἐργερεμε-
δα· δι' αὐτῶν σου
ζῶντῆς τε καὶ συμ-
βασιλῶν ἰός σου καὶ
Πνύματι ἀγίῳ,
νωτὶ καὶ εἰς αἰῶνας.
Ἀμῆν.

Εἰς τοὺς.

Ρ'ω. 4. 13. Μῆδενὶ μῆδεν ὀφει-
λετε.

Κόμμα. η. 8. μέγαι τέλθ.
Εὐαγγελίου.

Μαθ. κα. 21. Καὶ ὅτε ἤγρηται εἰς
Γ' εεσολ.

Κόμ. α. 1. μέγαι εδ. 14.

¶ Δάτρεα Κυριακῆ ἐν Πα-
ροῦ.

Εἴ γ' ἄρα τὴν Θεὸς, ὁ ποιήσας πάν-
τα, ὅσα σε σεβόμεθα, εἰς τῶ ἡμε-
τέραν σε σεβόμεθα διδασκαλί-
αν, παρῶν ἡμῖν, τὸ πᾶν τε-
πον γεσεῖς ἀκούσαι, ἀναγῶναι,
σε σεβόμεθα, μαθεῖν τε καὶ εἰσὼδεν
καταπέψαι, ὡσεὶ διὰ τῆς ὑπομονῆς,
καὶ πᾶσα ἡμεῖς τῆς χαρῶν, τῆν
τῆς αἰωνίης ζωῆς εὐλογητῶν ἐλπί-
δα ἐναγχαλίσει καὶ ἐσεῖς πει-
πύξασθαι, ἢ ἐν τῷ σωτῆρι ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστῷ ἐσαρῆσω ἡμῖν, ὡς τῶ
σὺ καὶ τῶ ἀγίῳ Πνύματι, τῆν καὶ
δεξῶν, εἰς τὸς αἰῶνας τῆς αἰῶνων.
Ἀμῆν.

D 2

Εἰς τοὺς.

ΣΥΛΛΟΓΑΙ.

Ἐπιστολή.

Ρ'ωμ. ιβ. 15. Ὅσα γὰρ ἀπεργασθῆναι.
Κόμ. δ. 4. μέχρι δ. 14.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. κβ. 21. Καὶ ἔσαι σημεῖα ἐν
-ηλίω.

Κόμ. κβ. 25. μέχρι λδ. 34.

¶ Τετάρτη Κυριακὴ ἐν Παρ-
-ουσίᾳ.

Ἐν ἵπται, δόμοις Κύριε, τὰς
-ἡμῶν ἀποστάσεις, καὶ τὸ σκότος
-τῆς ἡμετέρας διανοίας τῇ χάριτι
-τῆς σῆς ἐπισκέψεως διαδοῦσιν·
-διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Αἰμήν.

Ἐπιστολή.

α Κλεινθ. δ. 4. Οὕτως ἡμᾶς λο-
-γίζεσθε.

Κόμ. α. 1. μέχρι ε. 6.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. ια. 11. Ὁ δὲ Ἰωάννης
-ἀνάστα.

Κόμ. β. 2. μέχρι ια. 11.

¶ Τετάρτη Κυριακὴ ἐν Παρ-
-ουσίᾳ.

Ἐπεσον, ἀντιβολῶντες σὲ Κύριε,
-τῶν σῶν δυνάμιν, καὶ ἐλθέ, καὶ
-καὶ μεγάλης ἡμῶν ἀνπλασ-
-τῆς, ἵνα διὰ τῆς χάριτός σου,
-ὅπου τὰ ἡμῶν πνευματικῶν διεύ-
-ρχει καὶ κωλύει, ἢ οὐπλάγχθῃς
-τῆς οἰκτρῶν σου (διὰ τὸ ἀνπλου-
-τῆρον τῶν ἡμῶν καὶ Κυρίου ἡμῶν)
-ἐλπίσῃς ὅτι τῆς σῆς χάριτος καὶ
-Πνεύματος ἁγίου, πᾶσι καὶ δοξᾶς,
-αἰς τὸν αἰῶνα. Αἰμήν.

Ἐπιστολή.

Φιλιπ. δ. 4. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ
-πάντοτε.

Κόμ. δ. 4. μέχρι η. 8.

Εὐαγγέλιον.

Ἰωάν. α. 1. Καὶ αὐτὴ ὄν ἡ μὴ
-εἶναι.

Κόμ. ιθ. 19. μέχρι κθ. 29.

¶ Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τῶ
-Κυρίου.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ ἡμῶν
-μονογενὴς υἱὸς τοῦ Πατρὸς,
-τῶν ἡμετέρων φύσιν ἀπεδέξαμε-
-νον, ἐν τῇ ἡμερᾷ ἡμερᾶς ἐκείνης
-τῆς παρθένου τεχθῆναι παρὰ τοῦ
-δόμοις, ἵνα ἡμεῖς πάλιν γεννηθῶμεν
-καὶ τὰ ἁγία τέκνα δι' ἐσθλασίου καὶ
-εἰς τὸ ποιηθῶμεν, καὶ ἐκαστοῦ
-Πνεύματος τῶ ἁγίῳ ἀνακαινισθῶ-
-μεν δι' αὐτοῦ τοῦ ἁγίου (καὶ ἁγίου)
-βασιλείᾳ μετὰ σὺ καὶ Πνεύματος
-ἁγίου, εἰς αἰῶνας. Αἰμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐβρ. α. 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρο-
-πως.

Κόμ. α. 1. μέχρι ιθ. 13.

Εὐαγγέλιον.

Ἰωάν. α. 1. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος
Κόμ. α. 1. μέχρι ιε. 15.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ αἴας τῶ Στε-
-φάνου.

Χαίρει ἡμῶν Κύριε, δόμοις
-ἵνα ἀκολουθῶν τῶ ἁγίῳ Στε-
-φάνῳ τὸς ἐχθρῶς ἀγαπᾶν μετὰ
-θανάτου, ὅς ἐστις ἡμῶν ὁμοῦν
-κρίτων ἡμῶν ἡμῶν συζῶν καὶ συ-
-βασιλεύοντι, καὶ τὰ ἔξῃς.

¶ Ἐἴτα ἐσφάραται Συλλογὴ ἐν
-τῶν Γενεθλίων, ἢν δὲ ἂν ἀνα-
-πνεύματι μέχρι Ἐννεοῦχ
-μῶν.

Ἐπιστολή.

Ἐβρ. ζ. 7. Ἐπάρχον δὲ πᾶ-
-ρος Πνεύματος.

Κόμ.

Σ Τ Λ Λ Ο Γ Α Ι.

Κόμ. νθ. 55. μέχει τέλος.

Εὐαγγελιον.

Ματθ. κβ. 23. Διδ τῦπο, ἰδὲ, ἐχὼ
ἀποσέλλω.

Κόμ. λδ. 34. μέχει τέλος.

¶ Εὐ ἡμέρα ἀγία Γ' αἰνῦ τῷ
Εὐαγγελισῷ.

Γ' Λεως Κίειε, ἰκετ' ἀφ' ὧ στ,
λαμωραῖς τῷ φωτός σε ἀκπῖσι,
τῷ σῶμ Ε' κκλησικῶν καταναζεν,
ὅπως τῆτῶ μαχεῖτε Α' ποστὰς τε
χ' Εὐαγγελισῷ Γ' αἰνῦ διδαχῆ π-
φωτισμῶν, χαιεσμαῶτων ἐφίκτηται
τῷ αἰδίων δια Γ' ἰησῦ Χρῆστῷ τῷ Κυ-
εἰν ἡμῶν. Α' μῶ.

Ε' πσολή.

α. Γ' αἰν. α. 1. Ο' ἦν ἀπ' ἀρχῆς.

Κόμ. α. 1. μέχει τέλος.

Εὐαγγελιον.

Γ' αἰν. κβ. 21. Καὶ τότε εἰπὼν, λέ-
γει αὐτῷ.

Κόμ. ιθ. 19. μέχει τέλος.

¶ Εὐ ἡμέρα Βρεφῶν τῷ
ἀδῶων.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ἔπινθ' ἐς-
κώμιον νεοζῶνα τὰ μῦρνεῖδια
σε, τῇ ἡμέρῃ ἡμέρα, ε' δῆτα λα-
λῶντα, ἀλλὰ θανόντα ἀνήσγειλε, χ'
ὠμολόγησε· διάσφασον ἐχ' ἡμῶν
χ' θανάτῳσον ἀπαταν τῷ ἀλα-
δαρσίῳ, ὅπως ζωῆ χ' ἡδυσί, ἦν
πιστι ἀπο γλάσσης ἐξαγορᾶ οὐμῶ,
διάρρηθ' ἰδ' ἰδ' ἀποδείξ' αὐτῶ· δια Γ' ἰησῦ
Χρῆστῷ τῷ Κυεῖν ἡμῶν. Α' ἔλλω.

Ε' πσολή.

Α' ποκ. ιδ. 14. Καὶ εἶδον, χ' ἰδὲ
ἀρνίδῶν.

Κόμ. α. 1. μέχει τέλος.

Εὐαγγελιον.

Ματθ. ε. 2. Ἰδὲ, ἀγγλῶ Κυεῖν
φαινετα.

ιθ. 13. μέχει ιθ. 19.

¶ Κυεῖν ἀπ' τὰ Γειῶθλια

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἦμ
μοιογενῆ σε Γ' ἰόν· χ' τῷ
ὡς ἀνω, ἐπ' τῇ ἐρετῇ τῷ Γε
αν.

Ε' πσολή.

Γαλα. δ. 4. ἀδῶν δ' ἐξ' ὅσον
νον.

Κόμ. α. 1. μέχει α. 8.

Εὐαγγελιον.

Ματθ. α. 1. Βίβλῶ γενέ-

Κόμ. α. 1. μέχει τέλος.

¶ Εὐ ἐρετῇ τ' τῷ Χρῆστῷ
Περιομῆς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐπὶ
ἐυλοσητῶν Γ' ἰόν σε τῷ φ
κός φειτομῶ παθῆν, χ' τῷ
ἐνεκῶ ἀνδρῶν. ἰσπῆσσεσθ
δοκῆσ' α' δ' ε' ταῖς κρεσῆσας
σι μέλεσι ἡμῶν ἀλλ'
πνῆματικῶ φειτομῶ
τῷ κόσμῳ τε χ' τ' σαρκός·
νεκράσαντας, τῷ θεῷ σε
μαπ δια πάντων αἰ' πείσεσθ
αὐτῶ τῷ Γ' ἰῶ σε Γ' ἰησῦ
Κυεῖν ἡμῶν. Α' μῶ.

Ε' πσολή.

Ρ' ωμ. δ. 4. Μαχεῖθ' ἀπῆ

Κόμ. η. 8. μέχει ιε. 15

Εὐαγγελιον.

Δακ. β. 2. Καὶ ἐρέτε, ὡς
δον.

Κόμ. ιε. 15. μέχει κβ. 22.

¶ Εὐ δ' ὡ μετέλθῃ Κυεῖν
ε' ταξῷ τῷ Ε' πσανῶν
ε' εἰτομῆς, τοῖαῖτι ἐσαι
ε' λοσῆ Ε' πσολή τε, χ' Ε'
ε' λον, ὡς ἀνω ἐν ἡμέρα
ε' εἰτομῆς.

¶ Εὐὴμέζα τῆ Ε' πφα-
νίω.

Θεός, ὁ τῆ τῷ ἀστέρι ὀδηγη-
σία, μονογενῆ τ' ἱόνου τοῖς
Ἐπισηφανεράσας ἱλεως χείσαι,
ἵνα ἡμεῖς, οἱ σὲ ἐκ πίστεως ἐνω-
κότες, τ' ἐνδύξῃς σῆς μετὰ τυτορι
τ' ἕιον Θεότητι ἑπλαυαμῶ.
Διά Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡ-
μῶν. Ἀμήν.

Ε' πσολή.

Ε' φε. γ. 3. Τύτε χείν ἰγῶ
Παῶλθ.

Κόμ. α. 1. μέχει ἱ. 13.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. β. 2. Τῷ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Κόμ. α. 1. μέχει ἱ. 13.

¶ Κυειακὴ α. 1. μετὰ τὰ
Ε' πφάνια.

ΔΕόμεδά σου, Κύειε, τὰς ἐυχὰς
τῷ ἱκατόδοτος σε λαῷ ἀσμί-
τως ἰσοδύσαθ, καὶ συγχώρησον
αὐτῷ, ὡσεὶ τὰ γνήθῃς διοντα, βλέ-
πην τε καὶ συνίεσαι, καὶ σφῆς τὸ ποι-
αῦτα πρῶθην, τῆ σῆ χάριτι καὶ
δυναμει ἰποπρωσῶθ. Διά Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμήν.

Ε' πσολή.

Ρω. β. 12. Παρογαλῶ ἐν ὑμῶς,
ἀδελφ.

Κόμ. α. 1. μέχει σ. 6.

Εὐαγγέλιον.

Ανακ. β. 2. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐπὶ
δῶδεκα.

Κόμ. μβ. 42. μέχει τέλος.

¶ Δωτικῆ Κυειακὴ μετὰ
τὰ Ε' πφάνια.

ΠΑΝτοκράτωρ αἰδέε Θεός, ὁ τὰ
ἐποσθνιά τε καὶ τὰ ἐπίγνα
διοικῶν, εὐλανθρῶπως εἰσφικασον
ἐκπῶν τῷ λαῷ σε, τῷ σῶν ἡμῶν

εὐκῶν χειοάμῶθ ἐν τοῖς
ἡμῶν χεῖνας. Διά Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῷ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμήν.
Ε' πσολή.

Ρωμ. β. 12. Εὐχρησ δὲ χείσαι-
ματα.

Κόμ. σ. 6. μέχει σ. 16.

Εὐαγγέλιον.

Ἰωάν. β. 2. Καὶ τῆ ἡμίση τῆ
τεῖτη.

Κόμ. α. 1. μέχει β. 12.

¶ Τεῖτη Κυειακὴ μετὰ τὰ
Ε' πφάνια.

ΠΑΝτοκράτωρ αἰδέε Θεός, ἐπὶ
τὰς ἡμῶν ἀδελφίας ἱλεως ἐπὶ
σκέψαι, καὶ ἐν πᾶσι κινδύοις καὶ
ἀμνηστῆς, τῷ σῶν διξίαν σφῆς
τῷ ἄμωας ἡμῶν καὶ βοήθειαν
ἀπέχτηνον. Διά Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμήν.

Ε' πσολή.

Ρωμ. β. 12. Μὴ γίνεθε φρόνιμοι
παρ'.

Κόμ. σ. 16. μέχει τέλος.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. η. 8. Καταβαῖν δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τῷ.

Κόμ. α. 1. μέχει σδ. 14.

¶ Τετάρτη Κυειακὴ μετὰ τὰ
Ε' πφάνια.

Θεός, ὁ ἐν ποσῶτες ἡμῶς
κινδύοις κατισαμῶρες, διὰ
τὸ τῷ ἀνδρῶπι φαθουθὸν ἐχ οἶνε
τ' εἶναι ὑφίσταθ, γνῆς δῶρησαι
ὑμῖν τῷ τῷ νόος τε καὶ σῶμῶθ
ἀσφάλεια, ἵνα ὅσα διὰ τὰς ἡμῶν
ἀμνηστῆς πάροντες πυχαθῶμῶν,
πάντα, τῷ βοηθῶθ, παρελθεῖν καὶ
χρῆσπαλαίην δυνηθῶμῶ. Διά
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμήν.
Ε' πσολή.

ΣΤΛΛΟΓΑΙ.

Ε'πιστολή.

Ρ'ωμ. ιγ. 13. Πᾶσα ψυχή ἐξου-
σiais.

Κόμ. α. 1. μέχει η. 8.

Ε'υαγγέλιον.

Ματθ. η. 8. Καθ' ἐμβατήν αὐτῶν
εἰς τὸ ποῖον.

Κόμ. κγ. 23. μέχει τέλους.

¶ Πέμπτη Κυριακὴ μετὰ τῆ
Ε'μφάνια.

Δ' Εὐομιά σου, Κύριε, τὴν Ε'κ-
κλησίαν διαλαθῆ τὴν αἰῶ-
δικίαν ἐν ἀληθείᾳ τῆ λαβεία σε
διαφύλαξον, ὡς τὴν τῆ μόνη τ'
ἕρονίω χερίῳ ἐλπίδι ἐπισκη-
ποποιήσω, τῶ σῶ ἰσπασισμῶ ἀ-
νασταίνεσθ ἡσφαλιζήσω. διὰ
Γ'ησῦ Χριστῦ τῶ Κυρίῳ ἡμῶν.
Α'μὲν.

Ε'πιστολί.

Κολ. γ. 3. Ἐνδύσαθε ἔν ὡς ἐκ-
λεκτοί.

Κόμ. ιβ. 12. μέχει ιη. 18.

Ε'υαγγέλιον.

Ματθ. ιγ. 13. Ὁμοιωθή ἡ βασι-
λεία.

Κόμ. κδ. 24. μέχει λα. 31.

¶ Ε'κ τῆ Κυριακῆ, εἰὰ τυχόν-
τως συμβῆ, πύττω Συλλη-
γῶν, Ε'πιστολῶν τε, καὶ Ε'υαγ-
γέλιον, ὡς καὶ πέμπτης, ἔξει.

¶ Κυριακὴ τ' Ε'ρδομη-
κοσῆς.

Α' Νπολυμέλο σε, Κύριε, ἡμῶν
ἐυχῶν τῶ λαῷ σε προσέλω ὡς
εἰσακουσον, ἵνα οἱ δικαίως ἡμῶν
πλημμελημάτων πτωχῶν εἰσ-
πραπόμονοι, ἐνεκα τ' ἰδῆς τῆς τρυφ-
μαίως σε, τῆ σῶ χριστοπῆρου δῶ-

λῶν. διὰ Γ'ησῦ Χριστῦ τῶ Κυρίῳ
ἡμῶν. Α'μὲν.

Ε'πιστολή.

α. Κορ. θ. 9. Ὁμῶν οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν
σαδῶν;

Κόμ. κδ. 24. μέχει τέλους.

Ε'υαγγέλιον.

Ματθ. κ. 20. Ὁμοία γ'δ εἰσὶν
ραπαίκα.

Κόμ. α. 1. μέχει ιζ. 17.

¶ Κυριακὴ τ' Ε'ξηκοσῆς.

Ο' Θεός, ὁ βλέπων ὅτι ἐπ' ἔδει
μα τῆ ἡμετέρα πρεξῆ πε-
ποιτότες ὡμῶν, ἰλεως παρέχε-
ῶπως χ'τ' πασῶν συμφορῶν τῆ σῆ
ὀψατέα φειτεχ'δ' ὡμῶν. διὰ
Γ'ησῦ Χριστῦ τῶ Κυρίῳ ἡμῶν.
Α'μὲν.

Ε'πιστολή.

β. Κορ. ια. 11. Ἡ δ' ἄως γ'δ ἀνέ-
χεστε.

Κόμ. ιθ. 19. μέχει λβ. 32.

Ε'υαγγέλιον.

Λυκ. η. 8. Σωμῶν τ' δὲ ὄχλοι
πολλῶ.

Κόμ. δ. 4. μέχει ις. 16.

¶ Κυριακὴ τ' Πεντηκοσῆς.

Κ' Τ' εἰ τ' ὁ διδάξας ἡμᾶς ὅτι πάν-
τα τὰ ὀπτηδ' ἀματὰ ἡμῶν ἀνδ'
τ' ἀγάπης πρὸς ἑδενός, τέθειται
διὰ πνεύμον τὸ Πνῶμα (καὶ τὸ ἀγι-
ον, καὶ ἐγχεσον ἡμετέροις ταῖ
καρδίαις τὸ καθ' ἰσβαλλῶ πρὸς
χρον τ' ἀγάπης δῶρον, τὸ τῆς εἰρήνης
τε καὶ πασῶν ἀρετῶν σωμῶσμον
ἡς διχα πᾶς ὁ ζῶν ἐνώπιόν (καὶ
νεκρός) ἡγείται, τῆτο χόρεισαι ἡμῖν,
ἐνεκα μοναδικῶ τῶ Γ'ησῦ σε Γ'ησῦ
Χριστῦ τῶ Κυρίῳ ἡμῶν. Α'μὲν.

Ε'πιστολί.

α. Κορ. ιγ. 13. Ἐ' ἀν' ὃ γ' κῶσταις ἡμῶν
ἀνθρώπων.

Κόμ.

ΣΤΛΛΟΓΑ Γ

¶ Εν ἡμέρα Πάδους τῆ Κυεῖν.
 Παντοκράτωρ Θεός, ἀντιβολῶν μὲν
 ἐν τῷ σὺν οὐρανῷ φιλοφρόνως
 ἐπιπέ, ὑπὲρ ἧς ὁ Κυεῖν
 ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὰς χεῖρας
 τοῦ κελύβου σου δεδεδόξαι, καὶ ἵ
 τῷ σπυρί σου δάσπον ἕσμεν
 ἡμεῖς κλησθῆναι, ὁ σὺν οὐρανῷ καὶ βασι
 λείῳ σου πᾶσι πνεύματι,
 εἰς τὰς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.
 Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ἕ
 τῷ πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλη
 σίας σῶμα διεικέναι, καὶ ἀγαθὴ
 κενόδοξος αἰς ἐπίσκοπον (ἐκκλη
 σίας καὶ αἰτήσεις, ὡς ἐρ πάσης κενό
 δοξος τοῦ ἀνθρώπου ἐκδοῦσα τῆ ἐπι
 στωματικῇ σου τῆς αἰῶνας, κενόδοξος
 κομῆν ὡς ἐλαστο τοῦ ἐσπῶ μί
 λου σου τῆ ἐαυτῆ κλήσει καὶ ὑπε
 ρεσθῆναι, ὡς ἀληθῆς καὶ εὐσεβῆς λα
 τρῶν πατέρι σου δια Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
 Κυεῖν ἡμεῖς, ἵνα σὺν καὶ συμβασι
 λείῳ σου καὶ πνεύματι ἁγίῳ.
 Ἀμήν.

Εὐληθῶν Θεός, ὁ πάντα τὰς
 ἀνθρώπων διευκρινήσας, καὶ
 ἐδόν ὡς ἐκπέμπουσας ὁ μὴ βυ
 λῶναι τὸν δάσπον ἀμύρτωλῆ,
 ἀλλὰ μάλλον ἵνα ἐσπῶ τῆ καὶ τῆ
 ἐλέησον Κύεῖν τῆς Ἰουδαίας τε καὶ
 τῆς Τυκῆς, καὶ τῆς ἀπίας, καὶ τῆς
 ἀρεπίας ἑντας, ἀσάρων ἀντὶ
 τῷ ἀγνοίαν, τῷ τε τῆς καρδίας
 πάρασσι καὶ τῷ τῆς λόγου (κατα
 τρεῖν ἡσθῆναι, διὸ καὶ ἐυλογητῆ
 Κύεῖν) ἵνα τῷ σὺν ἀγγέλω κατῶ
 γῆς, ἵνα μὴ τῷ λήμματι σου ἡ
 ὄντως Ἰσραηλιτῶν διασωθῶσι, καὶ
 εἰς μίαν αὐλάν ἐσκαταλεχθῶσιν,
 ὡς ἐνός ποιμῆτος Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
 Κυεῖν ἡμῶν, τῷ σὺν οὐρανῷ καὶ συμ
 βασιλῶν σου καὶ τῷ ἁγίῳ. Ἀμήν.

Επιστολῆ.
 Ε' βρ. α. 10. Σκιαν ἡ δ' ἔχον ὀνόμαός
 Κόμ. α. 1. μέχρις 15. 16.
 Ευαγγέλιον.
 Ἰωάν. ιη. 18. Ταῦτα εἰπὼν
 Ἰησοῦς.
 Κόμ. α. 1. μέχρις τέλος. 18. 19.

¶ Εν ἡμέρα τῆ Παροσχάτης.
 Επιστολῆ.
 Β. Πηλ. γ. 3. Κρήστον ἡ ἀγαθὸν
 ποιῶντας.
 Κόμ. ιζ. 17. μέχρις τέλος.
 Ευαγγέλιον.

Ματ. κζ. 27. Οὐσίας δὲ ἡμε
 ρῶν.
 Κόμ. νζ. 57. μέχρις τέλος.

¶ Εν ἐσπῶ τῆ Παρά.
 ρ' Εἰς ὀρθρίας ταῖς εὐχαῖς σου
 " τὰ ἔξω δάσπον, ἀγαθὰ καὶ μὲν,
 " ταῦτα τὰ τῆ παρὰ ἀδυσπῆτα,
 Χριστὸς ἐκεῖθεν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπ
 ἔσπῶ τῆς αἰῶνας, θανάτου σου καὶ
 ἐπ κλειδίῳ ὅς ἡ ἀπέδανε τῷ
 αἰῶνι, ἀπέδανε ἐρ ἀπῆ ὅς ἡ
 τῆ, ζῆ τῷ Κυεῖν ὅτι καὶ ὑμεῖς λα
 χίεσθε ἐαυτὰς νεκρῶν ἡ εἶναι τῆ
 αἰῶνι, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐρ
 Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυεῖν ἡμεῖς.
 Ἀμήν.

Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγέρταται ἐκ
 νεκρῶν, ἀπαρχὴ τοῦ κελύβου
 ὡς ἐγέρταται ἐπειδὴ ἡ δὲ ἀ
 δρῶντα ὁ θάνατος, καὶ δὲ ἀνθρώπου
 ἀνάστασις νεκρῶν ὡς τῷ ἡ δὲ
 ἡ δὲ μὴ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ὡς
 καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποι
 θήσονται.

Συλλογῆ.
 Παντοκράτωρ Θεός, ὁ δὲ ἀμονο
 γῆς σου τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ
 θανάτῳ νικήσας, καὶ τῷ τῆς αἰῶ
 ζωῆς θύρας ἡμῶν ἀνοίξας εὐχα
 μεθεῖ.

Σ Τ Λ Λ Ο Γ Α Ι.

μετά σοι, ἵνα καὶ σὺ τῇ σῆ ἡμῶν
 χεῖρι φθάσας, τῶ νοί ἡμῶν χεῖ-
 ρῶ ἐπιπέθῃς τὰ ποδίματα· ἔγω
 ἡμεῖς διπρεκέτῃ τῇ σῆ βοιθεῖα πάν-
 τα εἰς ἐνήμερον τέλει ἀπαγγέλω.
 μὴ δ' αὐτῷ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ
 ἡμῶν, τῷ συζῶντος καὶ συμβασιλεύ-
 οντος σοι καὶ Πατρὸς ἀγίου. Ἀμήν.

Ε' πστολή.

Κολ. γ. 3. Εἰς ἔν σωτηρίῳ ἔσθῃ τε τῶ
 Χριστῷ.

Κόμ. ια. 11. μέχρι 118.

Εὐαγγέλιον.

Γ' αὐτ. κ. 20. Τῇ δὲ ματ' ἤρ σαβ-
 βάτων.

Κόμ. α. 1. μέχρι ια. 11.

¶ Η' μέρα. β. 2. ἐν τῷ Πάσχα.
 Συλλογὴ ὡς ἄνω ἐν ἡμέρᾳ τῷ
 Πάσχα.

Ε' πστολή.

Πετ. β. ι. 10. Ἀνοίξας δὲ πύρ-
 ρον τοῦ σωμα.

Κόμ. λδ. 34. μέχρι μδ. 44.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. κδ. 24. Καὶ ἰδὲ, δύο ἐξ αὐ-
 τῶ ἡσασα

Κόμ. ις. 13. μέχρι λς. 36.

¶ Η' μέρα. γ. 3. ἐν τῷ Πάσχα.

Π' ἄτερ ὡ παρτοδύαμε, ὁ τὸν
 ἰδὸν ἔκ ἰδὸν δωρησάμεν
 διὰ τὰ φθαστάματα ἡμῶν φθασ-
 θήσονται, καὶ διὰ τῶν δικαιοσυν
 ἡμῶν ἐγχεθέντα, χάρισμα ἡμῶν
 ἔγω παλαιὰ τῶν τῆς χάριτος καὶ
 πονηρίας ζύμω ἐκχθάρειν, ὥστε
 ἐν τῇ τῷ βίῃ εὐλακεία τε καὶ
 ἀληθείᾳ σοι ἐσχηρετέιν· διὰ Ἰησοῦ
 Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ε' πστολή.

Πετ. β. ις. 13. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἰδοὺ
 γένος.

Κόμ. κς. 26. μέχρι μβ. 47.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. κδ. 24. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
 ἔση ἐν μέτῳ.

Κόμ. λς. 36. μέχρι μδ. 49.

¶ Κυριακῇ πρώτη μετὰ τὸ
 Πάσχα.

Παρθένω Θεοῦ, ὁ διὰ μονῶ
 γένος· καὶ τὸ ἐξῆς, ὡς ἄνω ἐν ἡμέρᾳ
 τῷ Πάσχα.

Ε' πστολή.

α. Γ' αὐτ. ε. 5. Ὅτι πᾶν τὸ γένην
 μόνον ἐκ.

Κόμ. δ. 4. μέχρι ις. 13.

Εὐαγγέλιον.

Γ' αὐτ. κ. 20. Οὐσης ἐν ὀφείᾳ τῇ
 ἡμέρᾳ.

Κόμ. ιδ. 19. μέχρι κδ. 24.

¶ Κυριακῇ δευτέρᾳ μετὰ
 τὸ Πάσχα.

Π' ἀποκρῶτων Θεοῦ, ὁ παρεῶν
 καὶ τὸν ἔκ ἰδὸν μοναδικῶν
 μόνον ἑσὶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας,
 ἀλλὰ καὶ ζωῆς ἀγαθῆς ἐσχημαμῶν
 εἶναι· δύο ἡμῶν χάρις τὸ τῶν
 ἀνείχαστον τῶν τῶν ἐσχημαμῶν μετὰ
 τῆς ἐσχημαμῶν ἀποδέξασθαι, καὶ
 κατ' ἐκάστην ἐπιπέθῃς τῶν ἡμέ-
 ρων ἀγοστής αὐτῆς τῆς ζωῆς ἐλλο-
 γητὰ τὰ φθαστάματα μιμνήσθαι·
 διὰ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
 Ἀμήν.

Ε' πστολή.

α. Πετ. β. 2. Τῷ τῷ χάρις, σὶ διὰ
 σωθεῖσθον.

Κόμ. ιδ. 19. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Γ' αὐτ. ι. 10. Εἰ γὰρ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ
 καλός.

Κόμ. ια. 11. μέχρι ις. 17.

¶ Κυριακῇ τρίτῃ μετὰ τὸ Πάσχα.

Π' ἀποκρῶτων Θεοῦ, ὁ τῆς
 Π' ἀληθείας φῶς τοῖς ἀλαμ

Ε 2 ἔμφα

ΣΥΛΛΟΓΑΙΣ

¶ Εἰς ἡμέραν Πάθους τῆς Κυεῖς.
 Παντοκράτωρ Θεός, ἀντιβολῆσαι
 ἐπὶ τῷ σπύδι οἰκίας φιλανθρώ-
 πως ἐπέδωκε, ὑπὲρ ἧς ὁ Κύριος
 ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὰς χεῖρας
 σου κακουργῶν σεραδέσασ, καὶ τῆ
 τῆ στυγρῆ θανάτου ὑπεμένει
 ἡνδρόκισον, ὁ σοὶ συζῶν καὶ βασι-
 λάων σου τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.
 εἰς τὰς αἰῶνας, ἡμεῖς αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Αἰώνιε Θεός, ἡ
 τῷ Πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλη-
 σίας σῶμα δικαίῃ, καὶ ἀγίαζέσαι
 σεραδέσαι ἅς ἐνώπιον σου ἰκίτη-
 εἶας καὶ αἰτήσεις, ὑπὲρ πάντων κατὰ
 τὴν ἀνθρώπων ἐξοσίαν τῆ ἐπι-
 σωαζωγῆ σου τάξεως, παρεσνήγ-
 κομεν. ὡς ἔχασον τοπικῶς μι-
 λῶν, ἐν τῇ αὐτῇ κλησίᾳ καὶ ὑπε-
 ρσοῖν, ὡς ἀληθῶς καὶ ἐυσθεῶς λα-
 τρεῖς παδαίσι· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ
 Κυεῖς ἡμεῖς, ὃς συζῆ καὶ συμβασι-
 λάει σοὶ καὶ Πνεύματι ἀγίῳ.
 Ἀμήν.

Εὐλεῖμων Θεός, ὁ πάντας τὰς
 ἀνθρώπους διημερζήσας, καὶ
 ἡμεῖς ὡς ἐκπέμψης μισήσας, ὁ μὴ βε-
 λόμεθα ποτὶ θάνατον ἀμάρτων,
 ἀλλὰ μάλλον ἵνα ἀποστέβῃ καὶ τῆ
 ἐλέησον Κυεῖς τὰς Ἰουδαίους καὶ
 τὰς Τυκούς, καὶ τὰς ἀπίους, καὶ τὰς
 ἀίρετικὰς ὄντας, ἀσάφρων αὐτῶν
 τῶν ἀγνοίαν, τῶν τε τῆς καρδίας
 πάρεσθον καὶ τῶν τε λόγων σου κα-
 τὰ φρονησιν, δικαίανδ (ἐυλογητῆ
 Κυεῖς) ἡς τῷ σπύδι ἀγίῳ κατὰ
 γῆς, ἵνα μὴ τῷ λάμματι σου ἡμεῖς
 ὄντως Ἰσραηλιτῶν διασωθῶσι, καὶ
 εἰς μίαν αἰλάν ἐσκαταλεχθῶσιν.
 ὦφ' ἐνδὲ ποιμῆθ' Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ
 Κυεῖς ἡμεῖς, τῷ συζῶντι καὶ συμ-
 βασιλάει σου καὶ τῷ ἀγίῳ. Ἀμήν.

Ἐπιστολῆ.
 Ε' βρ. ι. 10. Σκιαὺν δ' ἔχων ὁ νεβκος.
 Κόμ. α. 1. μέχει 15. 16.
 Εὐαγγέλιον.

Ἰωάν. ιη. 18. Ταῦτα εἰπὼν
 Ἰησοῦς.
 Κόμ. α. 1. μέχει τέλος κρη. 19.
 ¶ Εἰς ἡμέραν Πάθους.

Ἐπιστολῆ.
 β. Πέτ. γ. 3. Κρῆθον δ' ἀγαθῶν
 ποιῶντας.
 Κόμ. ιζ. 17. μέχει τέλος -
 Εὐαγγέλιον.

Ματ. κζ. 27. Οὐσίας δὲ ἡμε-
 ρῶν.
 Κόμ. κζ. 27. μέχει τέλος -

¶ Εἰς ἡμέραν τῆς Πάθους.
 ¶ Εἰς ὁρθραῖς ταῖς ἐυχαῖς ἐν
 τῷ εὐαγγέλιῳ, ἀγαθὰ σῶμα, καὶ
 ταῦτα τὰ τελεῖα ἀποστέβῃ
 Χριστὸς ἐγενεθῆς ἐν νεκρῶν, ἔκ ἐπ
 ἀποθνήσκει, θάνατον αὐτῷ ἐκ
 ἐπὶ κλειδίει ὃς καὶ ἀπέθανε τῷ
 ἀμάρταν, ἀπέθανε ἐν ἀπαξ ὃς τῆ
 ζῆ, τῆ τῷ Κυεῖς ἔτω καὶ ὑμεῖς λο-
 γίζεσθε ἑαυτὰς νεκρὰς ἢ εἶναι τῆ
 ἀμάρταν, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυεῖς ἡμεῖς.
 Ἀμήν.

Νῦν δὲ Χριστὸς ἐγένεθαι ὁ
 νεκρῶν, ἀπαρτῆ ἡμεῖς κακομι-
 μῶν ἐγένετο ἐπειδὴ καὶ δι' ἀμ-
 ἀρταν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀμάρταν
 ἀνάστασις νεκρῶν ὡς ἐν τῷ
 Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ἔτω
 καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποι-
 θήσονται.

Συλλογῆ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονο-
 γῆρας σου τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ τῆ
 θάνατον νικῆσας, καὶ τῷ τῆς αἰδῆς
 ζωῆς θύρας ἡμῶν ἀνοίξας - ἐυχ-
 μέθα.

Σ Υ Λ Λ Ο Γ Α Ι.

μὲθ' σοι, ἵνα καὶ σὺ τῇ σῆ ἡμῶν
 χεῖρι ποθῆσας, τῶ νοὶ ἡμῶν χεῖ-
 ρῶ ἐπεθῆς τὰ ποθήματα· ἔγω
 ἡμῖς διηνεκῆ τῇ σῆ βοήθειᾳ τῶν
 τα εἰς ἐνήμερον τέλει ἀπαρτίζω.
 μὲθ' αὐτῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ
 ἡμῶν, τῷ συζῶντι καὶ συμβασιλεύ-
 οντι σοι καὶ Πατρὶ ματρί. Ἀμήν.

Εἰς ψαλί.

Κολ. γ. 3. Εἰ ἐν σωτηρίᾳ ἔσθε τῶ
 Χριστῷ.

Κόμ. ια. 11. μέχρι 11. 8.

Εὐαγγέλιον.

Γ' ἰωάν. κ. 20. Τῇ δὲ μετ' αὐτῶ σαβ-
 βάτων.

Κόμ. α. 1. μέχρι 12. 11.

¶ Ἡμέρα. β. 2. ἐν τῷ Πάσχα.

Συλλογὴ ὡς ἀνω ἐν ἡμέρᾳ τῷ
 Πάσχα.

Εἰς ψαλί.

Πετ. ε. ι. 10. Ἀνοίξας δὲ πέδι-
 τὸ σῶμα.

Κόμ. λδ. 34. μέχρι μδ. 44.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. κδ. 24. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐ-
 τῶν ἦσαν

Κόμ. ιε. 13. μέχρι λς. 36.

¶ Ἡμέρα. γ. 3. ἐν τῷ Πάσχα.

Πᾶτερ ὡ πατοδύσαμε, ὁ τὸν
 ἰδὼν καὶ ἰδὼν διωρησάμεν
 διὰ τὰ φθαστάματα ἡμῶν φθω-
 ροθέντα, καὶ διὰ τῶν διχαιώσιν
 ἡμῶν ἐχθρόντα, χάρισαι ἡμῖν
 ἔγω παλαιὰν τῶν τῆς κακίας καὶ
 πονηρίας ζύμω ἐκκαθαρίσθαι, ὥστε
 ἐν τῇ τῷ βίῃ εὐλακείᾳ τε καὶ
 ἀληθείᾳ σοι ὑποστῆναι. διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰς ψαλί.

Πετ. ε. ιε. 13. Ἄνθρωποι ἀδελφοί, ὅσοι
 γένεσθε.

Κόμ. κς. 26. μέχρι μβ. 42.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. κδ. 24. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
 ἔστι ἐν μέσῳ.

Κόμ. λς. 36. μέχρι μδ. 49.

¶ Κυριακὴ πρώτη μετὰ τὸ

Πάσχα.

Πατοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ μωροῦ
 γυνῆς καὶ τῶ ἐξῆς, ὡς ἀνω ἐν ἡμέρᾳ
 τῷ Πάσχα.

Εἰς ψαλί.

αλ' ἰωάν. ε. 5. Ὅτι πᾶν τὸ γένην ἡ-
 μῶν ἐκ.

Κόμ. δ. 4. μέχρι ιε. 13.

Εὐαγγέλιον.

Γ' ἰωάν. κ. 20. Οὐσὶς ἐν ὀφθαλμοῖς τῇ
 ἡμέρᾳ.

Κόμ. ιδ. 19. μέχρι κδ. 24.

¶ Κυριακὴ δευτέρα μετὰ
 τὸ Πάσχα.

Πατοκράτωρ Θεός, ὁ παροη-
 καὶ τὸν (καὶ Ἰησοῦν μοναδικῶν, καὶ
 μόνον δυοῖν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας,
 ἀλλὰ καὶ ζωῆς ἀγαθῆς ὑποχαρισθῆναι
 εἶναι, διὸς ἡμῖν χάριον τὸ τῶν
 ἀνεγκαστῶν ταύτων ἐνεργήσαν μετὰ
 τῆς ἐυχαριστίας ἀποδέξασθαι, καὶ
 καὶ ἐκάστη ἐπιτηδεύειν τῶν ἡμα-
 ραν ἀριστοῦ αὐτῶ τῆς ζωῆς ἐυλο-
 γητὰ τὰ φθαστάματα μιμηθῆναι.
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
 Ἀμήν.

Εἰς ψαλί.

α. Πέτρο. β. 2. Τῷ τοῦ χάριτος, εἰ διὰ
 σὺνείδησιν.

Κόμ. ιδ. 19. μέχρι τέλος.

Εὐαγγέλιον.

Γ' ἰωάν. ι. 10. Εἴθε ἡμεῖς ὁ ποιμὴν ὁ
 χαλός.

Κόμ. ια. 11. μέχρι ιε. 17.

¶ Κυριακὴ τρίτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Πατοκράτωρ Θεός, ὁ τῆς σῆ
 Πάληθειας φῶς τοῖς ἀλαμφοῖς

Ε 2

ἐμφανίσας,

Σ Τ Λ Λ Ο Γ Α Ι :

χως τὰς ἡμεῖς Ἰαθιείας πρὸς δε-
 ξαί κείων ἀνδρῶν ἢ τῶν ἡμετέρων
 θρησκείας φύσεως ἀδένεια, ἔχουσι αὐτῶν
 ὄσιν, ἐφ' ᾧ πᾶν ἀγαθὸν ἀπειρά-
 σαδὺς παράτχει ἡμῖν τὴν τῆς
 χάριτος βοήθειαν, ἐφ' ᾧ ἐν τῷ πα-
 ρετηρῆσαι τὰς ἐπιτολάς σου, νοῖ καὶ
 ἔργῳ, σοὶ ἐυαρεσκόντος ἔχειν
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡμῶν.
 Ἀμὲν.

Ἐπιστολή.

α. Ἰωάν. β. 4. Ἀγάπη τὴν ἀγάπην ἡμῶν
 ἀλλήλων.

Κόμ. ζ. 7. μέχρι τέλους.

Ἐυαγγέλιον.

Λυκ. ις. 16. Ἀνδρῶν δὲ πᾶσι
 ἔν πλῶσι.

Κόμ. ιδ. 19. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακή β. 2. Τετάρτη.

Τὸ ἄγιον σου ὄνμα, Κύριε,
 ἡ φόβον τε καὶ τὴν ἀγάπην
 ἡμῖν διηνεκῆ ἐμπόισον, ὅπως
 ἀπίστῳ ἐν τῷ τῆς ἀγάπης στερεώ-
 ματι σταθεῖς, βοηθῶν τε καὶ κυ-
 βερῶν ἕλεπώποτε ἀπολείπει
 τὰ τοῦ χάριτος, Κύριε, διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολή.

α. Ἰωάν. γ. 3. Μὴ θαυμάζετε
 ἀδελφοί μου.

Κόμ. ιγ. 13. μέχρι τέλους.

Ἐυαγγέλιον.

Λυκ. ιδ. 14. Ἀνδρῶν πᾶσι ἐπὶ πόσει
 εἶπον.

Κόμ. ις. 16. μέχρι κη. 28.

¶ Κυριακή γ. 3. τῆς

Τετάρτης.

Ἐξομολογῶμεθα σου Κύριε, ἐν ἡμέρας
 ἡμῶν εὐαρέσκον, καὶ οἷς δια-
 πύρον πρὸς τὸ ἀχρεῖς διάθεσιν
 ἔδωκες, τῷ σὺ ἀσφάλισον ὑπα-
 ρτισμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυ-

εῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολή.

α. Πέτρ. β. 5. Πάντες ὁ ἀλλήλων
 ὑποτάσσ.

Κόμ. ε. 5. μέχρι ιβ. 12.

Ἐυαγγέλιον.

Λυκ. ις. 15. Ἡ δὲ ἐξ ἡζοντος αὐτῶν

Κόμ. α. 1. μέχρι ια. 11.

¶ Κυριακή δ. 4. Τετάρτη.

Ὁ Θεός, ὁ πάντων ἐπιτολῶν ἡλπι-
 κῶτων σκεπαστής ὢν, χάριτος
 καὶ ἐλεός σου, ὅπως ἡγεμονεύῃς σου
 καὶ σφραγίσῃς ἡμῖν, ἕτω τῶ
 πρὸς τὸν Θεὸν διαπύρον, ἐφ' ᾧ μὴ
 τῶν αἰδίων ὑπερῆδης τὰ τοῦ χάρι-
 τος, Πάτερ ἕσθινε, ἐνεκὰν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολή.

Ρ'ω. η. 8. Λογίζομαι ὡς ὅτι ἐκ ἄξια.

Κόμ. ιθ. 18. μέχρι κδ. 24.

Ἐυαγγέλιον.

Λυκ. 5. 6. Γίνεσθε ἔν οικτιρμο-
 ρεῖς.

Κόμ. λς. 36. μέχρι μς. 43.

¶ Κυριακή ε. 5. Τετάρτη.

Παράτχει ἡμῖν, ἱκετάσθη Κυ-
 ρίε, ἕτω εἰρήνικον (σὺ δὲ
 θυμῶν) τὸνδε τὸ κόσμῳ δό-
 μον, ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ἐν ὑπα-
 ρεῖς τῆς ἐπιτολῆς χαίρει, δεξα-
 τὰρ σοὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυεῖν
 ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολή.

α. Πέτ. γ. 3. Τὸ ὅτι τὸ πᾶν
 ὁμόφρονες.

Κόμ. η. 8. μέχρι ιε. 15.

Ἐυαγγέλιον.

Λυκ. ε. 5. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἔ-
 ὄχλῳ.

Κόμ. α. 1. μέχρι ιβ. 12.

¶ Κυριακή

Σ Τ Λ Λ Ο Γ Α Γ

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. ιθ. 19. Καὶ ὡς ἤσπισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν.

Κόμ. μα. 41. μέχρι μζ. 47.

Οἱ ἀρχιερεῖς δέ.

¶ Κυριακὴ ια. 11. Τετάρτῃ.

Ὁ Θεὸς, ὁ πῶ πῶ πανκράτο-
εὶν ἐν τῷ φέδεσθι, καὶ οἰκτι-
ρῶν, μάλιστα ἐμφανίζων πλῆθυσιν
ἐφ' ἡμῖν τὸ ἐλεός σου, ἵνα ἡμῖν
ἐπὶ τὴν σὰς βέχουσιν ἐπαγγελίας
ἢ ἀγαθίων σου θουαρῶν μετα-
δῶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

α. Κορ. ιε. 15. Γνωρίζω δὲ ὑμῖν,
ἀδελφοί.

Κόμ. α. 1. μέχρι β. 12.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. ιη. 18. Ἐἶπε δὲ πρὸς πᾶσας
τὰς ἐκκλησίας.

Κόμ. β. 9. μέχρι ιε. 15.

¶ Κυριακὴ ια. 12. Τετάρτῃ.

Πανκράτωρ αἰώνιε Θεός, ὁς
τυγχάνεις ὧν εἰς τὸ τίς αἰτή-
σεις ἡμῶν προσδέξασθαι, εὐχαρίστο-
ρῶ μαλλον, ἢ ὡς αὐτὸ ἡμεῖς αἰτή-
μεθα, εἰδὼς τὸ πολὺ ἐξέρχου-
σιν ἡτοίθεοι μεθα, ἢ δὲ ἀξίωμα μεθα
χρῆζεσθαι ἐγχεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ
πνεῦμα ἢ οἰκτιρῶν (καὶ ἀλλοίως
ἡμῖν ἀπὸ τῶν σωματικῶν ἐν ὄψει
διὰ ἔχει, καὶ χρησθῆναι ὧν δεῖται
καὶ αἱ προστάσεις τε πολυμῆρας
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

β. Κορ. γ. 3. Πέποιθεν δὲ τοῖς
αὐτῶν.

Κόμ. δ. 4. μέχρι ι. 10.

Εὐαγγέλιον.

Μαρκ. ζ. 7. Καὶ πάλιν ἐξελθὼν
ἐκ τῆς.

Κόμ. λα. 31. μέχρι τέλος.

¶ Κυριακὴ ιγ. 13. τῆς
Τετάρτῃ.

Πανκράτωρ καὶ ἰλαεὺς Θεός, ἐ-
κ τῆς φιλοφροσύνης γέγεννηται
ὁ πρὸς σε λαὸς ἰκανὸς καὶ αἰνεῖ τὴν
ὑπερβολὴν προσάπτεται ἐδουλοῦ-
σθαι ἡμῖν ἕτω πρὸς τὰς σὺ ὑποχρῆ-
σεις βέχουσιν, ὡς αὐτῶν ἕδαμῶν
ἀπεσεφῆκε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γαλ. γ. 3. Τῷ δὲ Ἀβραμῶν ἐπι-
θῆσαι.

Κόμ. ις. 16. μέχρι κγ. 23.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. ι. 10. Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί.
μοί.

Κόμ. κγ. 23. μέχρι λη. 38.

¶ Κυριακὴ ιδ. 14. τῆς Τετάρτῃ.

Πανκράτωρ αἰδὲ Θεός, χα-
ρίσαι ἡμῖν τὴν τῆς πίστεως
ἐλπίδα καὶ ἀγάπης ἐπίδοσον ἕ-
ως τὸ τῆς παρὰ σὺ ὑποχρῆσθαι
των ἐσπέρησθαι, ποιήσον ἡμᾶς τὴν
ἰσὺν (καὶ προσεχθέντα ἀγαπᾶν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γαλ. ε. 5. Λέγω δὲ πνεύματι πνεύ-
ματι.

Κόμ. ις. 16. μέχρι κε. 25.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. ιζ. 17. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῶν
πορταῖσθαι.

Κόμ. ια. 11. μέχρι κ. 20.

¶ Κυριακὴ ιε. 15. τῆς Τετάρτῃ.

Διατήρησον, ἀπὸ βολῆσθαι σε Κύ-
ριε, ἀδελφὸν πῶ τὸ ἐλεῖ σε
τῶν

Σ Τ Λ Λ Ο Γ Α Ι.

τιῷ σὺν Ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ σε ἀνάσκει τὸν ἀνθρώπινον ἀδελφείαν ἐπιτρέψωμεν περικύβηται, τῆ σὴ βοήθεια διαφυλάξον ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ σπέρματα σωτηρίαν χριστιανὰ ὀδύνησον· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γαλ. 5. 6. Ἰδετε πλείκοις ὑμῶν ζῆλωσιν.

Κόμ. 1α. 11. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. 5. 6. Οὐδεὶς δυνάται δουτὸν Κυρίῳ.

Κόμ. κδ. 24. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακή 15. 16. ἡ Τετάρτη.

Καθαρέτω καὶ ὀχυρέτω, Κύριε, τὸν σὺν Ἐκκλησίᾳ ὁ σωματικὸς σου οἰκηματικὸς κτίστης ἀνὰ τὴν σὴν σπουδαίαν ἐκείνην ὅσιν ἐν τῇ ἀγαθῇ ἀποστολῇ, ὡς ὅσον αὐτὸν παντάπασιν τῆ σὴν ἐπιχειρήσει καὶ ἀγαθοποιήσει· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐφε. 3. 3. Διὸ αἰτῶμαι μὴ ἐκκακῆν.

Κόμ. 15. 13. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. 7. 7. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς.

Κόμ. 1α. 11. μέχρι 11. 18.

¶ Κυριακή 17. 17. ἡ Τετάρτη.

Φρασεῖτω ἡμᾶς, Κύριε, καὶ ἀποκαθάρσιν ἡμῶν ἵνα ἡμεῖς ἀγαθῶς ἡμᾶς ἐργασθῶμεν ἀποκαθάρσιν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐφε. 4. 4. Παροφθαλμῶν ἐν

ὑμᾶς ἐστίν.

Κόμ. α. 1. μέχρι 7. 7.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. 14. 14. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν.

Κόμ. α. 1. μέχρι 16. 12.

¶ Κυριακή 11. 18. ἡ Τετάρτη.

Χαίρειτε τῷ λαῷ τῷ, ἰκετὸς ἡμῶν Κύριε, τῶν τῶ διαβόλων πολυμάχων ἐπιβλητῶν, καὶ σὺν τῷ μόνῳ ὑπαλλήλῳ Θεῷ, ἀγῆ τῆ διανοίας ἀκολουθεῖν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

α Κορ. α. 1. Εὐχαριστῶ Θεῷ μὴ

Κόμ. δ. 4. μέχρι 9. 9.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. κβ. 22. Οἱ φαρμακοὶ καὶ σατανᾶς.

Κόμ. λδ. 34. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακή 19. 19. ἡ Τετάρτη.

Ἐπειδὴ ἀπὸ σε Κύριε ἐκ οἰοῦτέ σοι τὸ ἴσχυον ὄντως ἀρεσκῆν· ἢ τὸ αὐτὸ ἐλέος· ἐπίσταται τὰς ἡμῶν κέρβας ἐπιθνήσκον· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐφε. δ. 4. Τὸ ὄφρα λέγω, καὶ κερπίσσω.

Κόμ. ιζ. 17. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. θ. 9. Καὶ ἐμβάσιν εἰς τὸ πλοῖον.

Κόμ. α. 1. μέχρι 9. 9.

¶ Κυριακή 20. ἡ Τετάρτη.

Παντοκράτωρ καὶ ἐλεήμων Θεός, ἐκ τῆ μεγαλοδοξίας σου χριστοῦ τῷ πάντων τὰ ἐχθρὰ ἡμῶν ἀποσῆσον, ὥστε τότε σῶμα ἡμῶν καὶ

ἢ τὸν

ΣΥΛΛΟΓΑΙ.

τιῶ ψυχῶ ἠποιαπένους, τὰ σοὶ
δοκῶτα φροδύμως ἀφ' ἡμετέρας.
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμὲν.

Ἐπιστολί.

Ἐφεσ. ε. 5. Βλέπετε ἕν πῶς ἀ-
χειδῶς.

Κόμ. ιε. 15. μέχρι κβ. 22.

Ἐναγέλιον.

Ματθ. κβ. 22. Ὁμοιωθεὶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ ἡμοῦ.

Κόμ. β. 2. μέχρι ιβ. 15.

Ἡ Κυριακὴ κβ. 21. φράση
τῆς Τεταρτῆς.

Παροῦσα ἡμέτερα, ἐλείμων Κυ-
εῖ, πρὸ τῶ λαῶ σε συζητήσω
τε ἐπὶ τῶν ἡμετέρας, ὡς ἀπλάσθον· ἀπ-
πας κεκαθαρωμένους, ἡσύχω τῆ δια-
νοίας ἐσαί σοι λαβδῶσαδ· διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολί.

Ἐφεσ. 5. 6. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί
μ.

Κόμ. ι. 10. μέχρι τέλος.

Ἐναγέλιον.

Ἰωάν. δ. 4. Καὶ ἡ πρ βασι-
κός, ἡ ὁ υἱός.

Κόμ. μς. 46. μέχρι τέλος.

Ἡ Κυριακὴ κβ. 22. τῆς Τε-
ταρτῆς.

Ἐκκλησίαν τῶν σὺν ἡμῶν οἰκίαν
ἐν σωεχῶ τῆ ἐπιστολῆς διατη-
ρησον, ἀντιπολεμῶν Κύριε, ἐδ' ὡ
πασῶν συμφορῶν, (τὸ ἀνπλασθόν-
τῶ) ἐλαδερωθεῖσαι, εἰς τὸ σοὶ
ὑπηρετεῖν παρτοίαις φράξεσον
ἐλαδῶς, ἐλαδῶς ἐαυτῶν δίδοναι,
φράξον τῶν δὲ τῶν τῶν σὺν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμὲν.

Ἐπιστολί.

Φιλ. α. 1. Ἐυχαιεῖς ὡ τῶ Θεῷ

μ.

Κόμ. γ. 3. μέχρι ιβ. 12.

Ἐναγέλιον.

Ματθ. ιη. 18. Τότε προσελθὼν
αὐτῶ ὁ Πέτρος.

Κόμ. κβ. 21. μέχρι τέλος.

Ἡ Κυριακὴ κβ. 23. τῆς Τεταρτῆς.

Ἐπίστασις, ὁ ἡμῶν καταφυγὴ ἡ
δύναμις ὡν, ὁ μόνος πᾶσαν
ἐυσέβειαν χρησιμῶν, ἐπιπρόσθε-
τῶν φράξον τὸ ἐναπίσαι τῆ σῆς Ἐκ-
κλησίας δεήσει, ἡ χραίσται ἵνα
ὡν πσιῶς ἀξίῶν, ἐνεργῶς
ἐπιτόχων· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολί.

Φιλίπ. γ. 3. Συμμελεῖται με χρι-
στε.

Κόμ. ιζ. 17. μέχρι τέλος.

Ἐναγέλιον.

Ματθ. κβ. 22. Τότε προσελθὼν
τῶν οἰφάει.

Κόμ. ιε. 15. μέχρι κβ. 23.

Ἡ Κυριακὴ κβ. 24. τῆς Τεταρτῆς.

Ἐπίστασις σε Κύριε, τῶ λαῶ σε
τῶν αὐτῶν παρῶν ἀμαρταν συ-
χωρεῖν, ὡς παρῶ τῆ σῆς μεγαλο-
δῶρη χρησιμῶν, ἀπὸ τῆς παρῶ
δαν αὐτῶν, ἡς διὰ τῶν ἡμῶν
ἀδελφῶν ἡμετέρας, τῆ σῆ ἐν-
μῶν ἐλαδῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ἐπιστολί.

Κολ. α. 1. Ἐυχαιεῖς ἡμῶν τῶ Θεῷ
χρί.

Κόμ. γ. 3. μέχρι ιβ. 13.

Ἐναγέλιον.

Ματθ. θ. 9. Ταῦτα ἐλάτῃ λαλῶν-
τῶ.

Κόμ.

Κόμ. ιη. 18. **μήχει κζ. 27.**

¶ Κυριακή κα. 25. τ Τεταρ-
 δ Θ.

Π Αρρώγων, ικετά' αρω Κυρια,
 τὰ ἡβ πσῶν σε βυλήματῶ.
 ἵνα τὰς ἡβ ἀγαθῶν ἔργων καρ-
 σὰς ἐκφέροντες, μείζονα κομίζε-
 σῃς τ' σὺς φιλανθρωπίας δῶρα
 διωηθῶσι· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
 Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ε'πιστολί.

Γ'ερε. κβ. 23. Ἰ'δὲ, ἡμέραι ἔρχοντο,
 λέγει Κύριος Θ.

Κόμ. ε. 5. **μήχει θ. 9.**

Ε'υαγγέλιον.

Γ'ωάν. ε. 6. Ε'πάρας ἐν ὁ Ἰησοῦς.

Κόμ. ε. 5. **μήχει ιε. 15.**

¶ Δῆτα πλείους ἄλλοι παρεμ-
 βληθῶσι Κυριακαί, ἢ Σουλ-
 λογη, Ε'πιστολί τε, καὶ Ε'υαγ-
 γέλιον ἀναλιθῆσται, ἄφ'
 ἐν Κυριακαῖς μεταξὺ ἡβ
 Ε'πφαιών καὶ τ' Ε'βδόμενος
 σῆς παρελείφθη.

¶ Ε'ν ἡμέρα Ἀνδρέα τῷ
 Ἀποστόλου.

Π Αντοκράτωρ Θεός, ὁ ταιαῦτιω
 τῷ ἀγίῳ σε Ἀποστόλω Ἀν-
 δρέα χάριν διαδίδεις, ἵνα τῷ
 Γ'ίῳ τε Ἰησοῦ Χριστῷ κληῖσι ὡς
 αὐτῶς πενήτησι ἢ, καὶ αὐτῷ
 ἀποφασίως ἀκολουθῆ· πρὸς
 δόμοδα, ὅπως ἡμεῖς ὑπὸ τῷ σῷ
 λόγῳ κακληθῶσι, ὡς τὸ τοῖς σὺς
 ἀγίοις ἐστάλασαν ἀκολουθεῖν,
 ἑαυτὰς καθηκούς ἐκ τῷ παρὰ χρῆ-
 μα ἐνδῶμ· διὰ τῷ αὐτῷ Ἰησοῦ
 Χριστῷ τῷ Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ε'πιστολί.

Ρ'ωμ. ιε. 10. Ὅπ' ἐὰν ὁμολογή-

σῃς:

Κόμ. θ. 9. **μήχει τέλους.**
 Ε'υαγγέλιον.

Ματθ. δ. 4. Πειρατῶν ἢ ὁ Ἰη-
 σὺς παρῶ.

Κόμ. ιη. 18. **μήχει κβ. 23.**

¶ Ε'ν ἡμέρα τῷ ἀγίῳ Θω-
 μά Ἀποστόλου.

Π Αντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ὁ
 διὰ τῷ μείζῳ τ' πίκως βε-
 βαιώσῃ, τὸν ἄγιον Ἀπίστολο σε
 Θ'μῶν σὺ τ' τῷ Ἰησοῦ ἀναστάσιως
 ἐνδ' ἀλλόστο εἰσάσ' παρῶ
 ἡμῶν τὸ εὐρῶ καὶ ἀναμνησθη-
 τως πρὸς ἐν εἰς τ' Ἰόν σε Ἰησοῦ
 Χριστόν, ἵνα καὶ πρὸς ἡμῶν ἔσται
 τ' σε αἰώμ· ἢ Θ' διατελῆ· διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυεῖς ἡμῶν.
 Ἀμὲν.

Ε'πιστολί.

Εφεσ. β. 2. Ἄ' εἰς ἐν ἐκέπ' ἐσε ξένου.

Κόμ. ιθ. 19. **μήχει τέλους.**

Ε'υαγγέλιον.

Γ'ωάν. κ. 20. Ὁμῶς δὲ εἰς ἐκ ἡβ
 δῶδεκα.

Κόμ. κδ. 24. **μήχει τέλους.**

¶ Ε'ν ἡμέρα τ' ἐπιστολῆς ἀγίῳ
 τῷ Παύλω.

Ὁ Θεός, ὁ τῷ τῷ ἀγίῳ Παύλῳ
 Ἀποστόλω κυρῶσαι πᾶσαν τῷ
 ὀικουμένην διδασκῶν, χάρισται ἡμῶν
 δόμοδα, ἵνα ἡμεῖς θανατωθῶ τ'
 αὐτῷ μείσῃ ποιῶντες ἐπιστολῆς
 τῷ σῷ διδασκῶ παρ' αὐτῷ πει-
 δῶμῃ, αὐτῷ τῷ ἀνακληθῶντες,
 ἀκολουθῶμ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
 Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ε'πιστολί.

Πρὸς θ. 9. Ὅδ' Σαῦλ ἔπ'
 ἐμπέων.

Κόμ. α. 1. **μήχει κβ. 23.**

Ε

Ε'υαγγέ-

ΣΥΛΛΟΓΑΙ.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. 19. 19. Τίτε αποκριθεὶς ὁ Πέτρος.

Κόμ. κζ. 27. μέχρι τέλους.

¶ Εἰς ἡμέρα τῆ Καθάρσιμῃ τῆς Παρθένου Μαρίας.

Παντοκράτωρ Θεός, τῷ σὺν ἡμετέροις μεγαλειότητά, ἴνα, καθὼς ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς ὑπάσταμερον ἐν τῷ ἰσῷ σοι παρεσθῆ, ἔπω ποιήσῃς ἡμᾶς καθαρθῆναι ἐχρίστας τῷ διαότιαν σοι ὄρασαθῆναι διὰ τῆ αὐτῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρία ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καθὼς ἐν τῇ ἀνω Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. 6. 2. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι.

Κόμ. κβ. 22. μέχρι κζ. 27.

¶ Εἰς ἡμέρα ἀγίου Ματθαίου Ἀποστόλου.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ ἐν πίστεϊ Ἰῆσα τῷ σὺν ἡμετέροις, τῆ πνεύματι ἁγίῳ τῆ Ματθαίου κληρώσας, ὡς φερσάποστατον εἶναι πῆς δ' ἰδέσθαι Ἀποστόλοις δ' ὡρῆσαι ὅπως Ἐκκλησίᾳ σου ἀπὸ τῆ Ἰῆσα ποσὸλον διαφυλαχθεῖσα, ἀπὸ πσῶν κ' ἡρ' ὄντως ποιμνίων διαταχθῆτε κ' κυβερνηθῆτε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρία ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πράξ. α. 1. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις.

Κόμ. ιε. 15. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. 1α. 11. Εἰς ἐκείνῳ τῷ καιρῷ αποκριθεὶς.

Κόμ. κε. 25. μέχρι τέλους.

¶ Εἰς ἡμέρα ἡ ἀνιψυγῆ τῆς Μαρίας ἡ Θεοστοκία.

Εὐχρον ἐν τοῖς ἡμῶν καρδίαις διόμεθα Κύριε, τῷ σὺν ἡμῶν ταῖνα ὁι τῷ τῆ Ἰῆσα (κ' ἐσοσῶν τῆ τῆ Ἀγγέλου παρεσθῆ) ἐγκόστες, διὰ τῆ αὐτῆ στυρίη κ' πάθους ἐν τῷ τῆς ἀναστασιμῆς ἰδέσθαι εἰτα γέμεθα δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρία ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἡ παύ. ζ. 7. Καὶ Κύριος πάλιν ἔλεγε.

Κόμ. ι. 10. μέχρι ις. 16.

Εὐαγγέλιον.

Λυκ. α. 1. Ἐν δὲ τῷ μὲν τῷ τῆς ἀπεσταλῆ.

Κόμ. κς. 26. μέχρι λθ. 39.

¶ Εἰς ἡμέρα ἀγίου Μάρκου τῆ Εὐαγγελιστοῦ.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ ἀγαθὸς τῷ σὺν ἡμῶν Ἐκκλησίαν ἡμετέραν τῆ διδαχῆς (κ' Εὐαγγελιστοῦ ἀγίου Μάρκου συμβιβάζων, δὲς ἡμῶν χάριν, ἄσε μὴ προσοικεῖναι ἡμῶν παιδοῖς τοῖς περὶ τῆ διδασκαλίᾳ ἀνέμῳ κλυδωνίζομενί τε κ' σὺν φερσόμενι, ἀλλὰ ἐν τῇ ὁσῶ τῆ Εὐαγγελιστοῦ σε ἀληθείᾳ βεβηγῶντες σερρῶθῆναι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρία ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐφε. δ. 4. Ἐνὶ δὲ ἐνθάδε ἡμῶν ἐδόθη.

Κόμ. ζ. 7. μέχρι ιβ. 12.

Εὐαγγέλιον.

Ἰωαν. ιε. 15. Εἰς τὸ ἐμὴ ἡ ἀμπη λθ.

Κόμ. ζ. 7. μέχρι ιβ. 12.

¶ Β'

¶ Ἐν ἡμέρᾳ Φιλίππου καὶ Γακώ-
βου τῆς Ἀποστόλων.

Παντοκράτωρ Θεός, ὃν τὸ ἀλη-
θὲς γινῶναι ζωὴν ὄντι αἰώνιου,
χρῆσαι ἡμῖν τὸ σωτηρίας εἶδεναι,
ὅπῃ γ' ἴδῃσιν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστός, ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ
ἡ ζωὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀγάπης
τὸν Φίλιππον, καὶ λοιπὸν τῆς Ἀπο-
στόλων δι' αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γωα. α. 1. Γακωβ. Θ. Θεῷ καὶ
Κυρίῳ.

Κόμ. α. 1. μέχρι 17. 13.

Ἐυαγγέλιον.

Γωα. ιδ. 14. Μὴ παρεσθῆτω ὑμῶν
ἡ καρδιά.

Κόμ. ι. 10. μέχρι 15. 15.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ τῆς Βαρνάβᾳ τῆς
Ἀποστόλου.

Παντοκράτωρ Κύριε, ὁ τὸ ἀμόν
συ Ἀπόστολον Βαρνάβαν τοῖς
ἑσθλῆτοις τῆς ἀγίας Πνεύματος
χρῆσιν λαμπρωσίας δόμοδα
σὺ μὴ ἔαν ἡμᾶς τῆς πολλὰ πᾶσι
σὺ δυνάμετων, ἢ τῆς σῆς χεί-
ρῳ ἀπερριμῆσαι διατελεῖν, ἐφ' ὃ
αὐτοῖς ὡς τῆς σὺ οἰνεῖσιν καὶ τῆς
παραγίης σὺ ἐνόμας ἰσθῆσαν,
ἐφ' ὃς χησώμεθα διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πετ. 1. 11. Ἡ κῆρυξ δὲ ὁ λόγος
εἰς τὰ.

Κόμ. κβ. 22. μέχρι τέλους.

Ἐυαγγέλιον.

Γωα. ιε. 15. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπιτολή.

Κόμ. ιβ. 12. μέχρι 15. 17.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Παντοκράτωρ Θεός, ἔ τῆς σε-
ροῖα ὁ δεξιῶν σου Ἰωάννης
ὁ Βαπτιστὴς θανμωτῶς ἐπέχθη καὶ
σεροεσθλῆ τῆς ἐπιτομῆσαι τῆς ὁδῆς
τῆς (συ τῆς Σαῦτηρ) ἡμῶν, κη-
ρύσαν τῆς μετάνοιας ποιῆσαι
ἡμᾶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διδασκαλίας
τε καὶ ἀγίας ζωῆς μιμῆσαι, ὡς
καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμετων ἀληθῶς
μετανοῖν, καὶ τῆς αὐτῆς ἀκολούτως
παραδείγματι, τῆς ἀληθείας
ἰσθῆσαι ὁμοιωθῆναι, καὶ μὴ παρρη-
σίας τῆς αὐτῆς ὀπιπῆσαι, καὶ
ὡς τῆς ἀληθείας ἐυγνωμότως πε-
ποιθῆναι δι' αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῆς Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἡ σα. μ. 40. Παρεσθῆτε, παρα-
κλήτε.

Κόμ. α. 1. μέχρι 15. 12.

Ἐυαγγέλιον.

Λουκ. α. 1. Τῆς δὲ Ἐλισάβετ ἐπέ-
σθη.

Κόμ. νζ. 57. μέχρι τέλους.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ ἀγίου Πέτρου τῆς
Ἀποστόλου.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ τῆς
τῆς σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀγίας
Πέτρου Ἀποστόλου πολλὰ ἑσθλῶν
τῆς δῶς χρῆσιν μενῶ, καὶ αὐτῆς
μετὰ πολλῆς σεροπιδῆσαι πειμαίην
σὺ τὰ ἑσθλῶτα τοῖς ἐσθλῶ-
μῶν παρεσθῆ, δόμοδα, ἵνα
πάντες οἱ Ἐπιστοπὸι τε καὶ Ποι-
μῆς τὸν λόγον (συ μετὰ σπῆδῶς
ἀνακηρύξωσι, ἵνα καὶ ὁ λαὸς τῆς
διδασκαλίας ἐυπειθῆς ἢ, ἐφ' ὃ τῆς
τῆς αἰωνίης δόξης σεφῶν ἀνακο-
μίσθῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυ-
ρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή

Σ Τ Λ Ο Γ Α Υ.

Ε'πιστολή.
 Πρξ.ιβ. 12. Καὶ ἐκείνον δὲ τ'
 χαιρόν.
 Κόμ.α.1. μέχρι β.12.
 Εὐαγγέλιον.
 Ματθ.ις. 16. Ἐλθὼν δὲ Ἰησοῦς
 εἰς τὰ μέρη.
 Κόμ.ιγ. 13. μέχρι κ.20.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ Γακώβου τῆς
 Ἀποστόλου.

Παρθένου, ἐλεήμων ὁ Θεός, ἵνα
 καταστῇ ὁ ἅγιος (ὁ Ἀποστό-
 λος) Γακώβος ἀφ' ἑαυτοῦ πα-
 τέρᾳ, καὶ πάντ' ἀεκήσατο. πενή-
 νισθε ἐκ τῆς ὄψαρχῆμα τῶ καλῶν-
 τῆ (ὁ Ἰωάννης) ἐγένετο, καὶ αὐτῶ ἠκο-
 λήθει ἔσω καὶ ἡμεῖς τὰ τῆ νόστω
 τε, καὶ τ' σαρκὸς πάντ' καταλιμπό-
 ποτες, ἀεὶ τοῖς (ὁ πειθαρχῶντες
 ἐστάλασι διατελώμεθ' διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῆ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ε'πιστολή.

Πρξ.ια. 11. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς
 ἡμέραις.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. κ. 20. Τότε προσήλθεν
 αὐτῷ ἡ μήτηρ.
 Κόμ. κ. 20. μέχρι κθ. 29.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ ἁγίου Βαρθολομαίου
 τῆς Ἀποστόλου.

Παντοκράτωρ ἀνώγει Θεός, ὁ δὲς
 τῶ σοι Ἀποστόλω Βαρθολομαίῳ
 χάριν, ἵνα τ' λόγον (ὁ πρὸς τὴν τε
 καὶ διδάξῃ) χάρισται, δέομεθα, τῆ
 (ὁ Ἐκκλησίᾳ, τῆ ἀγαθῶν ἀ-
 ἐκείνῳ ἐπίδοσε, καὶ κηρύξῃ
 ἅπασαν μαθητῶν διετέλεσε. διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυεῖν ἡμῶν.
 Ἀμὲν.

Ε'πιστολή.

Πρξ.ε. 5. Διὰ δὲ τῆς χειρῶν τῆς
 Ἀποστόλου.

Κόμ.ιβ. 12. μέχρι κθ. 29.
 Εὐαγγέλιον.

Λυκ. κβ. 22. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλο-
 ρηκία.

Κόμ. κθ. 24. μέχρι λα. 31.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ τῆς Ματθαίου Ἀποστό-
 λου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ τῆ
 Ἰησοῦ σοι τ' ἅγιον Ματθαίου,
 ἐκ τῆ τελῶν γενέσθ' Ἀποστόλον τῆ
 καὶ Εὐαγγελιστῶν, καλέσας χά-
 ρισται ἡμῖν, ἵνα πάτη τ' εἰλοπα-
 τίας τε καὶ πλεονεξίας ἀποδῇ χαί-
 ρην εἰπόντες, ἀκολοθῶμεν τῶ Ἰωάν-
 νῳ Ἰησοῦ Χριστῶ τῶ Κυεῖν ἡμῶν,
 τῶ σοι σοὶ (ὡντ' καὶ βασιλεύοντι
 Θεῶ, ἐν μονάδι τῶ ἁγίῳ Πνεῦ-
 ματι) καὶ τὸς αἰῶνας τῆς αἰῶνι.
 Ἀμὲν.

Ε'πιστολή.

β. Κορ. δ. 4. Διὰ τῆτο ἔχοντες δια-
 κονίαν.

Κόμ. α. 1. μέχρι ιζ. 17.

Εὐαγγέλιον.

Ματθ. θ. 9. Καὶ παρῶν ὁ Ἰησοῦς
 ἐκείνῳ.

Κόμ. θ. 9. μέχρι ιδ. 14.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ τῆς Μιχαήλ, καὶ πάν-
 των τῆς Ἀγγέλου.

Ὁ Θεός, ὁ τὰς τῆς Ἀγγέλωντι
 καὶ ἀνθρώπων θαυμαστῶν πνι-
 τήματι κατεστήσας, ἵλεως χεί-
 ρισται, ἵνα οἱ ἐν ἕραντοῖς σοὶ ἀκρητῆ-
 ῶς διακονῶντες (παρεσχημένοι
 σοι) φέρῃ ἀμωαν ἡμῶν, καὶ φυδα-
 κίω ἐν τῆ χάρωνι κρηθῶσι. διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυεῖν ἡμῶν.
 Ἀμὲν.

Ε'πιστολή.

Σ Τ Λ Λ Ο Γ Α Ι.

Ε'πιστολή.

Α'ποκ. β. 12. Κατέγενοτο πάλω-
μῳ.

Κόμ. ζ. 7. μέχρι γ. 13.

Ε'υαγγέλιον.

Ματθ. ιι. 18. Ε'ν εκείνη τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθον.

Κόμ. α. 1. μέχρι ια. 11.

¶ Ε'ν ἡμέρᾳ ἀγίου Λευῆ τῷ
Ε'υαγγελιστῷ.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ Λευῆν ἄ-
γιακόν, ἧ ἡ αἰνεσις ἐν τῷ
Ε'υαγγελίῳ, θεραπείῃ εἶναι ἡμῶν
ψυχῶν, καλέσας· ἐυδοκίῳ σοι,
θεόμεθα, ἵνα τὰ ὑγιεῖνα τ' αὐτῶ
διδασκαλίας φάρμακα πωτοδα-
πᾶς ἡμῶν ψυχῶν ἰόζεις,
θεραπείῃ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ε'πιστολή.

β. Τιμ. δ. 4. Σὺ δὲ ρήφε ἐν πᾶσι.

Κόμ. α. 5. μέχρι ις. 16.

Ε'υαγγέλιον.

Λευκ. ι. 10. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέ-
στηξεν.

Κόμ. α. 1. μέχρι ζ. 7. μὴ μὴ-
βαίνετε.

¶ Ε'ν ἡμέρᾳ Σίμωνος καὶ Ἰ'σάκ
ἡμῶν Ἀποστόλων.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ τὴν σὴν
Ε'κκλησίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῷ
Πετρῷ ἡμῶν καὶ Ἀποστόλων οἰκο-
δομήσας, ὑπέσχετο ἀκριβο-
σταίῃ αὐτῷ Ἰησοῦ Χριστῷ· δέξου

ἡμῶν, ὅπως διὰ τ' αὐτοῦ διδασκα-
λίας, ἐν ἐνόητῃ τῷ Πνεύματι
Συναφθῶμεν, ἐφ' ᾧ γαίνουσι ἐυ-
φροδύκτον γενέσθαι· διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ε'πιστολή.

Ἰ'σάκ. α. 1. Ἰ'σάκας Χριστῷ Ἰησοῦ
δ'ἄλθῃ.

Κόμ. α. 1. μέχρι θ. 9.

Ε'υαγγέλιον.

Ἰ'ωάν. ιε. 15. Ταῦτα ἐπέλεξα
ἡμῶν.

Κόμ. ιζ. 17. μέχρι τέλους.

¶ Ε'ν ἡμέρᾳ πάντων ἡμῶν Ἀγίων·

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ τὴν σε
ἐκλεκτὸν ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ καὶ
συμμαχίᾳ τῷ μυστικῷ σωματικῷ τῷ
Ἰησοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
σωθήσας· δός ἡμῶν τὴν σε Ἀγί-
ον, ἐν πάσῃ σμετῇ καὶ ἐπιβίῃ ζωῇ
μιμνησκόμενοι, ἐπὶ τῷ ἀκριβο-
σταίῃ σου πᾶσι ἡπίμασαι, ἀφι-
κίῃ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. Ἀμήν.

Ε'πιστολή.

Α'ποκ. ζ. 7. Καὶ ἔδον ἄλλον ἄλθῃ
γελόν.

Κόμ. β. 2. μέχρι ιγ. 13.

Ε'υαγγέλιον.

Ματθ. ε. 5. Ἰ'δὼν δὲ τὸν ὄχλον,
ἀνέβη.

Κόμ. α. 1. μέχρι ιε. 15.

Τέλος ἡμῶν ἡμῶν δι' ὅλου τῷ Ἐνιαυτῷ.

¶ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΠΗΡΕΣΙΑΣ ΔΕΙΠΝΟΥ
τῆ Κυριακῆς, ἢ Παραγίας τῆ Συναξίως.

“ Ὅσοι μιλίτρων ἀντὸ μεταχίσειν παραγίας τῆ Συναξίως, τὸ
“ Κηδεμόνι σεστραία ἕσθ' ἀεὶ λυ, ἢ τῶ ἔργῳ ἄριστον ἀρχαῖ
“ ἰωδίων εὐχῶν, ἢ ὄστροι πο μὲ' ὀλίγη τὰ αὐτῆ' ὄνματα ἐκ-
“ δηλῶσι α.

“ Ἐὰν δὲ τις σεσερυμμένων γένοιτο ἀντὸ ἕτως ἀναφανδὸν ἐξάμεθ,
“ κὺ ὀπτείπλις ἀκόλας θ, ὅτε ἐπ' αὐτὸν σκανδαλιδῶναι τὸ ὄμιλον.
“ εἰ καὶ τις ὕβρω εἰς τὸ πέλας, ἢ τοι λόγῳ, ἢ δὲ ἔργῳ ὑβειοάμμιθ,
“ ὁ Κηδεμῶν ἕσομπεδὲς παρὰ γλῶσσει αὐτὸν, κὺ νηθεπίσει μινδαμῶς
“ τολμᾶν ἐγγίστωτα παρὰ τῆ τῆ Κυριακῆς, μὲν εἰ φανερόν εἶναι
“ πᾶσι πεινῶν, ἐπ' ὅπως μεταμέλει αὐτῷ τῆ' ἀνδρῶν τῶντων, κὺ
“ σφραγίζει τὰ βελιγρῶς βεβιωμῶνα, ἵνα ἢ ἐπιπαραγωγῆ τῶ α-
“ δεπν ὄστροι ἀντὸ, ἢ σετ' ἔλιγε σεσερεθείσα. Ἐπ' δὲ, ὅτι τῶ πλιόσθ
“ τῆ' ἀδελφῶντων ἀνπεκαταλαγῶ ἐξέπεν, ἢ εἰς τελαχίσειν ἐπ
“ σεσειε) αὐτῶ τῆτο πησομῶν, ὡς αὐτῆς σεσερχόντως διωίαιτο ἀν.

“ Ὅταν τῶς διαφραξῆι ὁ Κηδεμῶν, ὅπαιτι γένω σωπῆκῆ πρᾶς ὑπέλας
“ ἀλλήλοισ διανκῶς, κὺ εἰσας Κυριακῆς βαπτῆζος συμμεπέχους εἶναι,
“ ἄριστον ἐνοῶσαι αὐτῶς ἑσθ' ἀλλογῶντας. Ἡν δὲ τῶ σωσειζόντων, ὁ
“ μὲ ἔκων ἀναφανδῶναι ἐκ βαδῶς τῆ καρδίας τῶ οἰλονεικῶντι τῆ
“ ἡμῶν τῶντων συζῶνται, κὺ σεσεπ εὐσερεστὶ ἑτέρῳ ὁποιοσῶν ἡτῆ
“ θέσει τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ὁδὲ δυσκόλως κὺ ἀμεταπέσως περὶ χεμῶνας
“ εἰς ἐνόπτητα πάλιν ἡκην ἀνῶντι, ἀχει τῆ ἐπ' κληροσπτι κὺ εὐδαδῆς
“ σεσεπας τερεμῶνθ: εἴτα ἄριστον τῶ Διακῶ μεταοῦντα ἡμ' εἰς
“ ἀγίας τῶ Συναξίω σεσε δέξασθ, μινδαμῶν δὲ τῆ ἐναρτῶτα.

“ Τραπέζης ἐν τῶ τῆ Συναξίως κηρῶ, κηθαρά τῆ σινδουῖ ὡσεσε-
“ παρῶνθ, ἐν μίσῳ τῆ ναῦ, ἢ ἐν τῶ ἱεροσῆκῶ κηθεσεῶσης, ἡγῶν ὅσθ
“ ὁρδῆναι τῆ κὺ ἑσπειναι εὐχαῖ ἀποτελῶνθ. ὁ Ἰεράς ἀριστόθι ἀπῆ
“ τῆ Τραπέζης ἐστῶς, Κυριακῶ τῶ Εὐχῶ, κὺ τῶ ἐξῆς Συλλογῶ
“ φθῆγεται.

¶ Η ΣΤΝΑΞΙΣ.

Αντοκρότως Θεοῦ, ὡ
πᾶσα ἢ καρδία τυ-
χάνει τετραχλις-
μῆν, ὅπτι δυνάμει πᾶσα
γυροίμη, κὺ ἑδὲν πε-
περῶν τῆ ἀπορῶντων κηρυμ-
μῶν ἐστὶ τῆ τῆ (ἑ Πιδάμαθ

ἀγίῳ ἐμωσῆα τῆς ἡμῶν καρδῶν
διαλοισμᾶς κηθαρίσον, ὅπως
σεσεδῶμῶς σὲ ἀγαπῶμῶ, κὺ ἀξιο-
πρεπῶς τὸ ἀγιον ὄνομα σε μεγα-
λωῶμῶν. Διὰ τῆς Χειρῶ τῆ Κυ-
εἰς ἡμῶν. Ἀμῶν.

¶ Ἐἴτα ὁ Ἰεράς συμπᾶσας διὰ
τῶς

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΝΑΞΙΣ:

ἡ τὰς ἐπιτολάς διωρισμένως
 ἀναπεμπάσει, καὶ ὁ λαὸς ὀκλά-
 ρι παρὰ Θεῦ συγγνώμῃ ἤβ
 ἐξήμελητῆ μῆδίων ἐφ' ἔν ἑκάστῳ
 τῶν ἐπιταλμάτων, τὸν δὲ ἔπν
 αἰτήσῃ.

ΔιάκονΘ.

Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ρή-
 ματα ἡ πῶν· Ἐγώ εἰμι Κύριος
 Θεὸς σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ
 ἔσονται σοὶ Θεοὶ ἔπειτα ἐνώπιόν μου.
 Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρ-
 διας ἡμῶν κλίνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι
 ταῦτά τῳ τῳ ἐπιτολῳ (ε).

ΔιάκονΘ.

Οὐ ποιήσεις σκευτῶν εἰδωλον,
 καὶ δὲ πῶτος ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ
 κρατῷ ἀνώ, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω,
 καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ἐπικράτω τῆ
 γῆς, καὶ προσκυνήσεις αὐτοῖς, καὶ δὲ
 μὴ λαβῶσαι αὐτοῖς, ἐγὼ γὰρ εἰμι
 Κύριος ὁ Θεὸς σου, Θεὸς ἰσχυρῶν,
 ζηλωτῆς, ἀποδιδὼς ἀμάρτιαν πα-
 τέρων ἐπὶ τέκνα, ἐπὶ τείτω, καὶ
 τετάρτω γενεῶν τοῖς μισοῖσί μου,
 ποιήσας δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας τοῖς
 γα πῶσί μου, καὶ τοῖς φυλάσσῃ τὰ
 ῥαυτάματα μου.
 Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρ-
 διας ἡμῶν κλίνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι
 ταῦτά τῳ τῳ ἐπιτολῳ (ε).

ΔιάκονΘ.

Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ (ε)
 ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι καθεύσει Κύ-
 ριος ὁ λαβόντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
 ματαίῳ.
 Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΔιάκονΘ.

Μνήσθητι τῷ ἡμέρῳ ἧς Σαβ-
 βάτων ἀγάξεν αὐτῷ· ἐξ ἡμέ-
 ρας ἐργά (ε), καὶ ποιήσεις πάντα τὰ
 ἔργα (ε). τῇ δὲ ἡμέρῳ τῇ ἐβδόμῃ
 Σάββατα Κυριῶ τῳ Θεῷ (ε) ἐστὶ
 καὶ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, οὐ
 καὶ ὁ ἴος (ε), καὶ ἡ θυγατήρ (ε), καὶ ὁ
 πῶς (ε), ἡ παιδεία (ε), ὁ βῆς, καὶ
 τὸ ἰσχυρῶν (ε), καὶ πᾶν κτῶ (ε),
 καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐσ-
 σοὶ ἐν τῷ ἡμέραις ἐποίησε Κύ-
 ριος τὸν τε ἑρατὸν, καὶ τῳ γῳ, καὶ
 τῳ δαλασταν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐ-
 τοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρῳ τῇ
 ἐβδόμῃ· διὰ τὸτο ἠυλόγησε Κυ-
 ριος τῳ ἡμέρῳ τῳ ἐβδόμῳ,
 καὶ ἡγάσεν αὐτῷ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΔιάκονΘ.

Τίμα τὸν πατέρα (ε) καὶ τῳ μητέρα
 (ε), ἵνα μακροχρόνῳ γῆσῃ
 ἐπὶ τῇ γῆ· ἡς Κύριος ὁ Θεὸς δῖο
 δού σοι.
 Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΔιάκονΘ.

Οὐ φονεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΔιάκονΘ.

Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΔιάκονΘ.

Οὐ κήψεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΔιάκονΘ.

Οὐ φάσδομησῃς πρὸς τῳ πλη-
 σίον μῆρυειῶ φάσδομησῃς
 Λαός.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΞΙΣ.

Λαβς.
Κίεει ἐλέησον ἡμᾶς, κ' τὰ ἐξῆς.
Διάκοι Θ.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναικα
τῆ πλοσίον (ε, ἐκ ὀφθυμῶν σου
τὴν οὐκίαν τῆ πλοσίον (ε, ἐδὲ τ
ἀγρόν αὐτῆ, ἐδὲ τ κῆρα αὐτῆ.
ἐδὲ τὴν πειθοκίαν αὐτῆ, ἕτε τῆ
βοῶς αὐτῆ, ἕτε τῆ ἐπιζυγίαν σου τῆ,
ἕτε ὅσα τῆ πλοσίον (ε ἐστὶ.

Λαός.
Κίεει ἐλέησον ἡμᾶς, κ' ἐν ταῖς
κροδίαις ἡμῶν εἴγροφον ἀπάσας
ταῦτα τὰς ἐπιτολάς (ε.

¶ « Ἐἴτα ὁπφέρει ἡ Συλλογῆ
« φεῖς ἡμᾶσαν, ζω ἐκατέρω ἡ
« ἐξῆς οὐχῶν ἑτέρ τῆ Βοση
« λέως, ἐσαγῶθ μεταξὺ τῆ
« Γεφῶς, κ' λέγοντ Θ.

Δεώμεθα.
ΠΑΝΟΚΡΕΪΤΩΡ ΘΕΙΣ, ἔπνθ ἡ
βασιλεία αἰδίδος ὄσι, κ' ἡδυά
μωσ ἀπειροθ, ὀλόκλιεσεν τὴν σὺ
Ἐκκλησίαν ἐλέησον, κ' ἔτω τὴν
διάνοιαν ἐξαιεῖσθ τῆ θεοφρο
νός (ε ΚΑΡΟΛΟΥ τῆ Βασιλέως
ἡμῶν κ' κυβερνήτα διεπέ, ἵνα
ζωιῶν, ἔ ὑπερίτης ψυχάνει ὦν,
φρὸ πῦτων τὴν (ὡν πηλὴ κ'
δὲξαν ζήτησᾶ ἡμεῖς δὲ οἱ ἀρχέ
μῶν, κ' τὸ φροσηκον ἐνδυμέ
μῶν, ἔπ τὴν σὺν ἐξουσίαν μετα
χειρίζε), πῶς αὐτῶ δολῶσω
μῶν, πηπσωμῶν τε κ' τυπειροφρο
νας πειδαρχισμῶν, εἰς σὶ, κ'
διὰ σὶ, κ' τὸ σὺν ἐυλογητῶν ῥῆμα
κ' φρεῖσθμα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ
Κυεῖς ἡμῶν, τῆ, σου κ' Πνδῆμα
αἰγῶ σου ζῶντ Θ κ' συμβασιλῶν
τ Θ, ἐνός Θεῶ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰ
ων. Ἀμῆν.

ΠΑΝΟΚΡΕΪΤΩΡ Αἰώνει Θεός, ἀφ
ἀγίῃ τῆ λόγου σου διὰ σὸ
μεθα, ὅπαι τῆ βυσιλέων κροδίαι
ἐν τῆ διαποτήα κ' ἡ γεμονία
ὑπέρχου, κ' ὅπ σου, κροδίαι τῆ
θεῖα σοφία ἐναρῖσόν ὄσι, διατῆ
κ' ἰδυῖας αὐτῆσ ἀπὸ βολῆμῶν Κυ
εἰε, ἔτω κροδίαι τῆ δὲ σου Κ
ΡΟΛΟΥ Βασιλέως ἡμῶν κ' αὐ
κροφροθ διατίξαι κ' κυβερνή
σαι, ὅπως ἐπιεί, λόγου τῆ
ἐργῶ, τὴν σὺν πηλὴ κ' δὲξω
παρταχῆ ζήτην, αἶμα κ' σποδῶ ζ
τὸ ἴ λαόν σου τῆ ἐκτῆ πίσει ἐπι
τηφρμῶν, ἐν τῆ ἐπιτολά, ἔρρη
τῆ, κ' θεοσεβῆα διαπῶσαι ζω
θῆ. Τῆτο χείρ σου Πάτερ ἡμεῶν
κ' ἡμῶν, ἐρέκιν τῆ τῆ σὶς ἀγάπῆ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυεῖς ἡμῶν.
Ἀμῆν.

¶ « Διητηκῶς μετὰ τὰς Συλλογῆ
« Γεφῶς ἀναγῶσει τὴν Β' π
« σὸν, ἔ τως ἀρχαν.
Ἐπιστῆ γέγραπ) ἐν κεφαλῶ
¶ « Καὶ πω συμῆεις τ' Ἐ' πσολῆ
« λέξει τὸ Εὐαγγῆλιον, ἔ τως ἀρ
« ξάμῶθ.
Εὐαγγῆλιον γέγραπ) ἐν κεφαλῶ
¶ « Ὡν πλάτωμῶν, τὸ ἐν τῆ
« κ' τὴν Νικαίαν Συνοδῶ ἐ.
« πεδίσης πίσειω Σύμβολῆ
« λεχθῆσε).

ΠΙΣΤΩ Εἰς ἕνα Θεόν, Πατῆ
παντοκρέτορα, ποιητῆ
ραν κ' γῆς, ὁρατῶν τε πάντων κ'
ἀορατῶν κ' εἰς ἕνα Κυεῖν Ἰησοῦ
Χριστόν, τ' Ἰῶν τῆ Θεῶ τ' μοσι
μνῆ, τ' ἐκ τῆ Πατρός γεννηθέντα
φρὸ πάντων ἡῶν αἰῶνων· φῶς
φωτῆς, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεῶ
ἀληθινῶ γεννηθέντα, ἔ ποιηθέντα,
ὁμοῦσιν τῶ Πατρί· δι' ἔ τὰ πῶν.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ.

παύετο· ἢ δι' ἡμᾶς τὰς ἀνθρώ-
πους, καὶ δι' ἡμετέραν σωτηρίαν κατέ-
βηκε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σαρκω-
θέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ
Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρω-
πίσαστα· στυρωθέντα τε ὑπὲρ
ἡμῶν ἐπὶ Ποντίᾳ Πιλάτῳ, καὶ πα-
θόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ τὰς Τεσσαράς,
καὶ ἀναβάντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
καθήμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετ' ἁλώσεως
καὶ αἰζῶντος καὶ νεκρῶν· ἢ τὴν βα-
σιλείαν ἡμετέρας τέλει. Καί ἐστι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ
ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ ὡς Πα-
τερ καὶ ὡς Υἱὸς συμπροσκυνούμενον,
καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ
τοῦ προφητῶν. Καὶ μετὰ μίαν
ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν· Ὁμολογῶ ἓν Βάπ-
τισμα εἰς ἄφεσιν ἁμάρτων· προσδο-
κῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ « Μιτέπειτα τῷ Συμβόλῳ,
« πλὴν εἰς διμνησίαν ποιῆσθαι,
« δεῖ μίαν τῶν Ὁμιλιῶν ἢ δι-
« μοσίαν τῆ ἐξουσία ἐκ δεσο-
« μένων, ἢ ὑστερον ἐκδοθῆσο-
« μένων ἀναγνώσασθαι.

¶ « Μετὰ ταῦτα τῷ Κήρυξιν,
« Ὁμιλίαν, ἢ Παραίνεσιν, ὁ Κυ-
« δεῶν πῶ λαῶ ἢ πνευ ὑπέ-
« σον, ἢ τοῖς ἐορταστικῶν, ἢ δὲ νη-
« στατικῶν τῶ ἐξῆς ἐβδόμενῶν
« ἡμέραι, ἐκπαφνιῆς καὶ ἀκμῶν
« φερτέρας αὐτὸς ἐπὶ τὸ τῶ
« πνήτων ἀναμνηστικῶν, ἢ π
« τῶ ἐπενεχθέντων γωμίδων
« καὶ τὸ δοκῶν φθεγγόμενον.

Οὕτω λαμβάνω τὸ φῶς ὑμῶν
ἐμπεραδεν τῶ ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα, καὶ
δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.

Μὴ θηπυεῖτε ὑμῖν θησαυ-
ρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὺς καὶ θρῶσις
ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει διούσο-
σις καὶ κλέπτει· θησαυεῖτε ἢ
ὑμῖν θησαυρὸς ἐν οὐρανοῖς, ὅπου ἔτε
σὺς, ἢ τε θρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέ-
πτει ἢ διούσοσις, ἢ δὲ κλέπτει.

Πάντα ἔν ὅσῳ ἀν' θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔτω καὶ
ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς· ἔτω γὰρ
ὅστιν ὀνόματι, καὶ οἱ ἐσθῶσι.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε,
Κύριε, εἰσαλεύσεται εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ
θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς.

Σταθεῖς δὲ Ζαχαρίας, εἶπε
πρὸς τὸ Κύριον· ἴδὲ, τὰ ἡμίση τῶν
ἐπαργόντων μου, Κύριε, δίδου τοῖς
πτωχοῖς· καὶ εἰ πνός π ἐουκοφάνθη-
σα, ἀποδίδου τὴν ἐσθῶν.

Τίς σταθεῖται ἐξ ἰσίου ὀφθαλμοῖς
ποτε; Τίς φυλάξει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ
τοῦ κερπῶ ὑπὲρ ἐκ ἐδῆς; ἢ τίς ποι-
μαίνει ποιμνίον, καὶ ἐκ τοῦ γάλα-
κτος τῶ ποιμνῆς ἐκ ἐδῆς;

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικῶν
ἐπαργόντων, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ
σαρκετικῶν δεῖξωμεν;

Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ τὰ ἰεραῖ ἔρ-
γαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἰεραῖ ἐδῆσιν; Οἱ
τῶ δυσπασκείῳ προσεδιδόντες
δυσπασκείῳ συμμελλόντες; Οὕτω
καὶ ὁ Κύριος δέταξε τοῖς τὸ εὐα-
γγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐ-
αγγελικῶ ἔην.

Τὸ το δὲ, ὁ σφίρων φεβδόμενος,
G 2 φηδὸ.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΥΝΑΞΙΣ.

φειδομύως κὶ δείσει· ἢ ὁ σπείρον ἐπ' εὐλογίας, ἐπ' εὐλογίας κὶ δείσει.

Ἐγὼς Θεὸς καρδίας παραινεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἴλασθ' ἵνα δότω ἀγαπᾶ ὁ Θεός.

Κοινωνεῖτω δὲ ὁ καρτηχέλυθ' ἢ λόγον τῶ καρτηχῆντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ παναῖθε· Θεός ἔμυκτηκεῖται ὄχι γὰρ εὐσπείρη ἀνδρωπῶ, τὸ τῷ δείσει.

Ἀγαθὸν ἔχει ἔχρημ, ἐργάζομεθα τὸ ἐγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τὸς οἰκίους τ' πτωχῶς.

Ἐστ' ὁ ποιητὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μὴ αὐταρκείας· ἢ δὲ γὰρ εἰσπνεύσασθε εἰς τὸ κόσμον, διπλὸν ὅτι ἔδδ' ἐξεβεβῆεν πιδυάμεθα.

Τοῖς πλοσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγλαμμι ἢ φιλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικῆραι ἐπὶ πλύτε ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρῆχοντι ἡμῖν πλοσίας πάντα εἰς ἀπολαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλετεῖν ἐν ἐργοῖς καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικῶς ἀποδοσσεύζοντας ἑαυτοῖς δεμίλιον καλὸν εἰς τὸ μίλλον, ἵνα ἐπλαβῶνται τ' αἰωνίε ζωῆς.

Οὐ γὰρ ἀδικὸς ὁ Θεός, ἐπιδεδόξθ' τῶ ἐργῶ ἡμῶν, κὶ τῶ κόπῃ τ' ἀγαθῶσιν· ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακοθήσαντες τοῖς ἀγίοις κὶ διακονῆντες.

Τῆς δὲ εὐποιίας κὶ κοινωνίας μὴ ἐπιδανδάνεθε· πιαύταις γὰρ δυσιμς ἐναρεσῆται ὁ Θεός.

Ὅς δ' ἂν ἔχη τ' βίον τῶ κόσμου, κὶ θεωρῆ τ' ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ὄχοντα, κὶ κλήση τὰ σπλαγχνά

αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη Θεοῦ μέλει ἐν αὐτῷ;

Ἐκ τῆς ὑπορχῶντων Σε πᾶσι ἐλεημοσύνην, κὶ μὴ ἀποχρῆται τὸ προσώπον σου ἀπὸ παντός πλοχῆς κὶ ἀπὸ σῆ ἢ μὴ ἀποσερῆται προσώπον τῷ Θεῷ.

Ὡς σοὶ ὑπάρχει, κτὶ τὸ πλοθῶ πείησον ἐξ αὐτῆς ἐλεημοσύνη· εἰὰ ὀλίγον σοὶ ὑπάρχει κτὶ τ' ὀλίγον μὴ φοβῆ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. Θέμα γὰρ ἀγαθὸν ἐσσευέξεις σῆ αὐτῷ εἰς ἡμέραν αἰτέκης.

Δανείζει Θεὸς ὁ ἐλεῶν πλοχῆ, κτὶ δὲ τὸ δέμα αὐτῆ ἀνταποδοσῆ αὐτῷ.

Μαχέει Θεὸς ὁ ζῶντων ἐπὶ πλοχῶν κὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πορηρῶσεται αὐτῶν ὁ Κύριος Θεός.

“ Εἶτα οἱ ναοζύλακες, ἢπ
 “ ἄλλοι τινες ἔν ὑπ' αὐτῆς
 “ τασαδέντες, τῶ τῆ λα
 “ ἐλεημοσύνην συλλέξουσ, κὶ ἢ
 “ ἀγρυμοδοχέω ὀπιθήσουσ· κ
 “ ἐν ἡμέραις ἐπὶ τὸ προσφῆρα
 “ κεδεσῶσαι, πᾶς ἀνὴρ τῆ
 “ γωνή τῷ Κηδεμόνι τὰ ἐφθ
 “ μωτα κὶ προσφορῶς κατ' ἡ
 “ δὸς ἐκτίσει· Ὡν διαπσερῆ
 “ μῆων, ὁ Γεράς ἐξεί.

Ἡ Εὐχόμεθα ὑπὸ καρτασῆ πλο
 ἢ καρδίας Ἐκκλησίας τῆ Χρι
 5ῆ, ἐπὶ τ' γῆς σετδομύης

Πάντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ὁ δὲ ἀγῆ τῶ Ἀποστόλυ σου ὑποφωτάσας, τὸ δεῖν ἡμᾶς τὰς διόσεις, προσδοχᾶς, ἐντάξεις τῆς, κὶ ἐυχαιρείας ὑπὸ πάντων τῆς ἀστροφῶν ποιῆσαι· ταπεινοφρόνως ἀντιβολῆσθ' σῆ, Κύριε, ἐλεήνως [εἰμ]

[Γιαυδέμια έλεημοσυνη ποιηθη, χειρ' ορθα λειπειν ταυτα τα ρηματα, ταυτω τλω δωροθροιασ απολαβειν, κη] ας θεα τη ση μεγαλειότηπι λιπας φερσηνεγκμη, αποδεξασθ' ικατδιδοντες σε, τω παμματι τ' αληθείας, ενότητος τε κη ομονοιας, Ε' κκλησιαν τλω καθολικω αδελείπως εππιδουσαι κη χορηγησον, οπως οι το αγιον ορομα σε ομολογησιν, εν τη οπι λογα σου αληθεία ομοφρονειν, κη εν τη ενωσει κη ενσεβει αγαση συσχεταβειν δωμηδωσι. Ε' π δε, δεόμεθα σε Κυειε, σωσον κη σάσπασον απαιτας χεισανς Βασιλες, Α'ρχοντας, κη Κυβερνήτας, άλλως τε κη θερεσποντα σε τ' ΚΑΡΟΛΟΝ τ' ημω Βασιλέα, ινα ω' αυτω εζημον κη ηισυχον βιον διαζωμω, εν πατη ενσεβει κη σεμνοτηπι. Και χεισαι τοις αυτω συμβουλοισ κη πωπι ω' αυτω ενωφοχη οντι, τι ασερωσολιπλω τε κη νομιμωσ δικλω δικασαι φερε τλω τ' πνηρειας κη απελχειας πμωειαν κη αππιερα, φερε τλω τ' οντως θεοσεβειας κη αρετης επροπλω. Παράχου χειεν, Πάτερ κρηνι, πσι τοις Ε' πτηνοποις, Ποιμεσι τε, κη Κηδμοσι, ωσε ζωη κη διδαχη αληθινά κη βιωσιμα τα λογια σου εξαχραβειν, αμα κη ορθως κη φερσηκόντως εερε τα μυηεία σου ωπρητειν. Και ολοκληρω τω λαω σου δερησω τλω σλω επεραγιον χειεν, ειδικως δε, τωλω παροντι τω Ομίλω, εφ' ω' ωραει τη διανοια κη οφειλομην τη ευλαβεία πανάγια τα θεασπματά σου ενωπισαι τε κη εννοησαι, εν οπότηπι κη δικμωσωμη πάσαυ τας τ' ζωης ημέρας λαβραον-

πίσοι. Και οκλασι λιπαρμω, Κυειε, δια τλω χρησιότητα σου το παραμυθεν, αππλαβεία, κη βοηθειν τοις εν τω νω βίω, ηδι συμφορα η αληθόνι, ενδεία, νότω, η αλληπνι εν κηκοπαθεία ταλαιπωρημένοις τωτο χειεται ενεκα τω κη μόνωσ Μεσίτω ημω κη (ωμω φερον' θ, Γ' ησω Χειε τω Κυειε ημω). Αμω.

¶ " Τέτοις οπι (ωάπτε) υσερε κη πηκός λός θ, οσκησ αν' ο κη δεμω (ωηκα τ' λαδν εκ παναγιασ τλω Σωμάξιν οκ νωτα φερσηναι.

Ε' Ν τω παρηπι, αδελφοι κη χειεσμωσ αγαπητοι, ενδα δε (ωμηγερθμω φερε το κηταπτηδω ημωσ οπι Κυειακόν το δειπω φερε ο (εσον το κη Θεον) απαιτας ημωσ ωδε συλλεχθέντας κη λω, κη Γ' ησω Χειε τω Κυειε ημω ενεκεν αππβολω, ε δητα αφαιρεσθ φερσηλθειν, κη μάλα ας εμωωσ ωπο τω Θεε συσχεκλημωσ τε κη πηηηελμωσ. Τ' υτε α' οίδατε οσον βαρυ κη εχθ' δικωόνδην, επειδη φερει εν υμίν δαψλεσάτλω τλω ελαπινλω εξήρτυσε, κη κομιδη τλω βάπτωσ παντοδαπη ηδ φερε τ' βιον εππιδείων έτοιμωσ παρσεκδασω, ωσε υδεν τοπαράπαν ενδειν. πλω το τωσ κηταλυτας ανακεία, άλλ' ομωσ οι κηκλημωχοι αλόγωσ τε κη λιασ αγαλειωσ φοιταν εξαρνεν' θ).

Τις αρε εν υμίν τοιούτα πηγων εν αν' αγανακτοίη; Τις εν αν' νομιζοι εσπών τα δεινά, κη υβειστωσ πηπονδέναι; Τογαρ αν' κη χειεσμωσ αγαπητοι εν Κυειω, σκοπείτε,

ΠΑΝΑΘΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἡ Κυριακῆς, ὑμετέρων αὐτῆς ἀδελφῶν ὑπερνεύει δαυτὸς, τρεῖς ἡμέρας ἡ ἐπερνεύει ἀπὸ τῆς. Ταῦτα ὑμεῖς ἐσθυμύμενοι, εἰς βελτίω ἢ νῦν (Θεῷ διδόνῃ) ἐπαγγελίᾳ εἰς ἡμεῖς ὑμῶν ἀτενῆς τὰς δεξιῆς ἢ παυόμεθα τῷ Θεῷ προσερχομένων.

¶ « Ἐπίστετε δὲ προσεδή(ε) ὁ « ἐξῆς λόγῳ, καὶ διδασκίτησιν τῷ Κηδεμόνῳ.

Εἴπειθ' ἡ προσήκει ἡμῶν, ὡ ἀγαπῶντες, Θεῷ τῷ παντοκράτει καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἐπερνεύει, ἐκ βλάβης ἢ κερδίας τὰ χειρῆρα ὑπερπύλαι ὑπὸ αὐτῶ ἢ Τῶν καὶ ἡμῶν Σωτῆρα Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ μόνον ὑπερῶ ἡμῶν θανάτου, ἀλλὰ καὶ πάλματικῶ τερῶ καὶ σπῆρον γενέσθαι ἀξίοντα ἡμῖν παρῆδωκε. Κατὰ περ σφρόδιστον ἐστὶν ἡμῖν, ἐκ τε τῆς τῷ Θεῷ λογίων, καὶ ἐκ παναγίων ἐυλογητῶ τῷ σώματι καὶ αἵματι αὐτῷ μυσηίων ὧν τοῖς ἀξίως μετεληθόσιν ὡς σφουδιπκῶν, ἀγαξίως δὲ ὑποδέξασθαι πολμῶσι σφελινδωίων ὄντων ἔργον ἐστὶν ἡμῶν, περῆσθαι ὑμῶν, ἐπὶ τῷ τῷ ἐκείνῳ μυσηίᾳ ἀξίῳ πτε διακρίπιας ὡς σφελκτίν ἐστὶ ἀναξίως τῷ τε μῆλα βαβῆν ἐπὶ δὴ καὶ ἐμόν ἐστὶ, περῆσθαι ὑμῶν ἐπὶ τῷ τῷ ὑμῶν ἴδια ἑωυδῶτα ἐξετάξεν τε καὶ δεκμάξεν, ἐφ' ὧν ἀξιοὶ καὶ κερδισθῆναι εἰς θεοπύττω καὶ ἐπερνεύειν ταύτῳ τῷ ἐνωχίαν δωυδιπτε φοιτῶν ὑποδαμῆν ἢ θάρρῆν πλοισάξεντες, εἰ μὴ ἐνδύμα τῷ γάμου, τὸ ἐνάγια τῆ χαρῆ ὑπερ τῷ Θεῷ

ἀπὸ τῆς μέρον, ἐσθυμύμενοι τὸν ἢ τρόπον ἐλθόντες, χαλαρόμηνος ταύτης ἢ ἐπερνεύει τρεπῆξεν ἀξιοὶ γενή(ε)σθε. μεταρῶντες. Ἐπερ μὲ καὶ ἑωυερα ταῦτα ἐστὶ.

Πρῶτον ἄρα δεῖ τῷ ἐαυτῶν ζῶν τε καὶ τὰς ὑμετέρας ἑωυθείας καὶ τῆς θείας Ἐνθαλμῶν κερδοναλίαν ἀκείβως διορᾶν, καὶ δεκμάξεν καὶ διὰ τῶν σφουδιπκῶν εἰς διανεία, εἰς ἐκείνῳ, ἢ ἐρῶ, τῷ Θεῷ προσερχομέναι ἐκεί τὰ ἀμῶν τῶν βελιωμῶν θρηνησῆτε, τὰ παρασηκῶτα Θεῷ τῷ παντοκράτει ἐξομολογεῖτε, καὶ ὑπολοιπον ἢ βίον μετὰ σφουδιπκῶν τῶν κερδισθῆναι ἐπανορθῶτε. Ἡν δὲ ἀλίσηκτῶ πτῆς πλημμελημῶν, ἢ ἐκ τῶν κερδισθῆναι Θεῷ, ἀλλὰ καὶ κερδισθῆναι ἐπὶ πῆλας εἰσπερ κερδισθῆναι ἐπὶ ἐκείνῳ διακρίπια καὶ κερδισθῆναι τὰ ἐφ' ὑμῖν τῷ τῷ ὑβειδῆν τῶν ὑποδοσιν, ἢ ἀδίκηθῆναι τῶν ὑπεκατάσασιν σφουδιπκῶν πεισασατε, ἐξίσως ἐτοίμως ὑμῶν παρῆσθαι συζητῶναι παντὶ κερδισθῆναι ὑμῶν, κερδισθῆναι καὶ περῆσθαι τῷ Θεῷ τῆς τῆς ὑμετέρων αὐτῶν σφαιπμάτων ἐλπῆσασατε ἐξομολογεῖσθαι ἐπὶ τῶν χαρῆ, ἢ τῆς παναγίας Σωαξέως μετῶ καὶ ἐκείνῳ ἀναφαίνεται ἄλλο, πλὴν ἐμβειδῆσθαι τῶν καὶ ἐπίδωσιν ἐαυτῶν τῷ κατακείματι. Εἴπειθ' ὁ δὲ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ τὸ δέον, ἵνα πᾶς εἰς ἀγίαν τῷ Κοινοβίαν σφουδιπκῶν, τῷ τῷ πεπείδησιν τῷ τῷ Θεῷ ἐλεῖν ὁποσκηπτομῶν, καὶ τῷ σφουδιπκῶν πεπαιμῶν ἐχῆν. Τοιγαρτοῖς ἐαυτῶν ἐσθ ὑμῖν διὰ τῆς ἐμποδῶν τῶν σφουδιπκῶν ἐκ ἰσθῆ ἐαυτῶ τῷ σφουδιπκῶν

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ.

σωηδός καταπαύειν, δει) δε
 βελτίος της παρηγορίας, ελθέτω
 αυτός εμοί, η άλλα πιν εν νεέ-
 χονη κη πεπωδ άμύμω θεϊς λόγω
 υπάρετη, τώ είν οδών ανίξας,
 κη πνύματικην τήν βελήν, νεύσεια
 τε, κη φραμυδιαν ανακομίσει, ηπε
 τώ σωηδός ησυχάζειν κη εν τ
 τώ θεϊς λόγω υπαρετησεως, (ωρεθ
 τώ της σωηδήςεως ανάπαυταν,
 ωρεθ τε τώ της αποείας τε κη δι-
 σαγμύ αποτροπήν) θερεπείαν
 της φρακλύσεως κη ωφέληση της
 απολύσεως, εκχερπέαθ.

¶ Εγπα ο Γερδός λέξει τώ τώ
 τώ Παράνεση.

Προς ύμάν όσιν, αγαπητέ εν Κυ-
 είν, όσοιφω ωρεθέχετε τον
 εν ενή τώ συμμεταλαχέιν τε ύ-
 ματφ κη αίματφ Σωτήρφ
 ήμών τώ Χεισϋ, τώ ύπώ άγίω
 Πάυλω ωρεθ Κειρδής γεχημ-
 μύος ενδυμήδου, ός παραινει
 πάντα εν θρώπεω ωρεθ τώ λίαν
 άκειβώς διαγώνωι τε κη δοκιμά-
 ζειν σφάς αύτες, ωελν πολμύον
 εδίδοντασ τ' η τον άρτον, κη τώ το
 τώ ποτικεον πίνοντασ. Ωσπερ γάρ
 μάχα όστ τώ ωφέλιμον ει μ τή κερ-
 διά όστωσ μετανοήση κη ζαιρη. τή
 ήσει άγίωσ της Σιωάξείωσ μετα-
 λάβαμυ ήτα γδ πνύματικώσ τώ
 τε Χεισϋ σίρεχη εδίδωμυ, κη αύτē
 τώ αίμα πινεμυ ήτα εν Χεισϋ κα-
 ποικύμυ, κη Χεισδς εν ήμίν, ήτα
 ενύμεδα τώ Χεισϋ, κη Χεισδς ήμίν
 έτω κη εν χ ήκιστός εστιν ό κίνδυνος,
 εαν αναξίωσ λάβαμυ κη γδ τώ
 σώματφ κη αίματφ Χεισϋ, τώ
 Κυείν ήμών κη Σωτήρφ, έροχοι
 χρόναμυ, τώ κοίμα ήμίν αύτοίς
 εδίδωμυ κη πίνωμυ, μη διακείνον-

ήρεθ τώ σώμα τώ Κυείν φλεγμα-
 νισα τώ όργώ τώ Θεϋ καδ
 ήμών εφάπτωμυ, αύτίν τε ποι-
 χίλοισ τείσ νοσήμασι κη άλλεπα-
 λίλοισ θανάτω τρέποισ ήμάσ κα-
 ταπήξαντα παρεξωμάμυ. Ει
 άρεθ πς ωδε παρειη εις Θεον βλασ-
 φημών, ή πς διακολύων, ή βδε
 λύσων αύτē τον λόγον, ή πς
 λαγνεά, γαρία, βασκαρία, ή άλλη
 πνίεν βαρυτάτη τή ανομία πι-
 ουρημύφ, τας έαυτϋ αίματφ
 δας αποκλαίετω, κη μηδαμώσ
 εις τώ τώ άγίω τρέπζαν
 ωρεθ ήμοιάτω, μη ποτε παραγί-
 τώ μυσειν μετεληχότα, αύτον,
 καδ άτφ τον Ιύδαν, ό διάβολφ
 έμβατάμυ, κη παντοδαπή τή
 παρηγορία, εις τώ σώματός τε
 κη ψυχής πανωλεθείαν αναπι-
 πλάση. Διακείνετε εν ύμάσ
 άδελφοί, ίνα μη κειθήτε ύπώ τώ
 Κυείν μετρωήτε ήφ άδικημά-
 των ών κατέργαδε βίωσιμον κη
 βεβηκίωσ τώ πίστιν εις Χεισδν
 τον λυτρώσαντα ήμάσ, καδισκείνετε
 τώ ύματέρασ ζώνη σωτηλει τή
 άγάπη πώσ σωημμένοι, σωφρο-
 νίζετε ύτωσ άγίων ήφ μυστη-
 είων, ως άπίκη, γνήσιεδε συκλη-
 ρωθέντεσ. Πρεθ πάντων δε, αναήκη
 τε πενήφορενα εν της κερδία χει-
 σία Θεϋ τώ Πατει, τώ Γίω,
 κη Πνύματφ τώ άγίω αναφέρειδς
 ύπώ της τώ κόσμω απολυτρώσεωσ
 δια θανάτω κη πάδωσ τώ Σωτήρφ
 ήμών τώ Χεισϋ Θεανθρώπε, τώ
 ταπηνώσαντοσ ενυτίν μέχει θανά-
 τω, θανάτω δε σαρεϋ, ύπώ ήμών
 άθλιωτάτων άμύρωτων ήφ εν
 κώδμανι κη σκία τώ θανάτω επι-
 κλυζόμενω, ωρεθ τώ ποιήσαι ήμάσ
 υδς

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ.

ὡς Θεῷ, καὶ ὑπεψώσαι ἡμᾶς εἰς ὧν τῷ αἰώνιον. Ἐφ' ᾧ δὲ καὶ ὑπεβαλλήσω τῷ ἀγάπῃ τῷ δῖστί τοι ἡμῶν, καὶ μοναδικῆ Σωτηρίᾳ ὄντ' Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀναείδηματ' αἰνερηγήματα διὰ ημιωπάτω σερραυθέντ' αἵματος αὐτοῦ, ἐξαρκύντως ἡμῖν σπειροποιήματα, διὰ μνήμας ἐχαυμταῦτα ὅσα τὰ μυστήρια ὡς ἐχέγυα τῆς ἀγάπης καὶ ὑπομνήματα τῷ θανάτῳ αὐτοῦ εἰς μεγάλην καὶ ἀπειρον ἡμῶν παραμυθίαν καθεύεσκα καὶ σπρωσάγα. Τύτω ἀρα μετὰ ἡ Πατρός καὶ Πνεύματ' ἁγίου, κατὰ τὸ θέον, ἐσηνίεις ἡμᾶς ἁγίω αὐτῷ θελήματι παραχόντες, καὶ καθ' ἐχέστω δῖπτι δίδοντες τῷ ἡμῖραν, ἐν ἀνωσῶν καὶ δικαιοσῶν τῷ βίῳ λατρεῖν αὐτῷ, ἀδιδεπτον τῷ ἑυχαρισίαν οἰδαμῖ.

Ἀ' μὲν.
 ¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπιτέλειαν
 ἡ Παναγίας Σωτῆριως μετέχειν
 ἡ σωματικῶν, σπρωσάγα
 ἡ νῆσι.

Ὁ Ἱερεὺς ὄντως καὶ διαπύρωσ ἐπιτέλειαν αὐρηθῆτα μετάνοιτε, καὶ σπρωσάγα τῆς πέλας ἐν τῇ φιλοφροσῶν καὶ ἀγάπῃ κατὰ ἀγάπῃ, καὶ ἀνανεύματον ἡ βίον μετέπειτα διατελεῖν σπρωσάγα, τὰ ἐντεταλμῶν ὑπο Θεῷ παρατηρεῖντες, καὶ τοσποτὺ δε ἐν ὁσίαις τῶν ὁδοῖς αὐτοῦ πορδέεσθ' ἐπιτελεῖντες ἐξ ἡμετέρας, καὶ τῷ τε Μυστήριον τὸ πανάμουν εἰς τῷ ὑμετέρας ὡς παραμυθίαν ἀποδέχεσθε, Παντοκράτωρ τῷ Θεῷ, ἐμσπρωσάγα τῷ τῷ ὁμίλι ἐν αὐτῇ ὁνόματι σπρωσάγα, ταπεινῶν τῷ ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν σπρωσάγα ὡς ποιήσασθε.

¶ Τότε ἡ ὁμολόγησις γενικῶς
 ἡ ἐκὸνόματι ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡ τῶν, ἡ δὲ ἐνδοσ αὐτοῦ, ἡ ἡμῶν
 ἡ Διακόνων, ἡ τοι αὐτῷ Ἱερέως
 ἡ (πάντων μετὰ τῷ ἡμῶν κλι
 ἡ πάντων.)

Ὁ Ἱερεὺς ὁ Παντοκράτωρ, Πατὴρ
 Κυεῖν ἡμῶν Ἱησοῦ Χριστοῦ, ὁ
 πάντων κτιστῆς καὶ ἡμῶν ἀνθρώπων
 κτιστῆς ὡν ὁμολογῶμεν καὶ πενθέ
 μῶν πολλαπλασίας ἡμῶν τῆς ἀμῶ
 τῆς καὶ ἀνομίας, ἀσ ἡμῶν παρ
 ἡμῶν, ἐνοῖα, λόγῳ, καὶ ἔργῳ
 ἀνηκέστως ἀπειρησάγα, καὶ τῆς
 θείας μεγαλειότητος σε, σπρω
 σάγα ὡς σε σπρωσάγα ἡμᾶς εἰκότως
 ἀνακατεῖν τε καὶ νεμῶν. Ἐν
 σπρωσάγα μετανοῖα, καὶ ἐπι τοῖς πα
 ρατημασιν ἐν καρδίᾳ ἀλγῶν
 αὐτοῦ πνεύματι δε καὶ βασιλείᾳ ἡ ὑπο
 κτιστῆς, καὶ ἐκ ἀνάγκῃ τῶν δε τὸ φορ
 τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἐλεημονεῖται
 Πατέρ, ἡμῶν ἡμῶν, ἡμῶν, ἡμῶν
 ἡμῶν τῷ Κυεῖν Ἱησοῦ Χριστοῦ,
 ἀμῶν ἡμῶν ἀγα ἡμῶν παρῆληλυθῶν,
 καὶ χεῖρισ ἡμῶν τοσποτὺ δε ἐν χα
 νότη τῷ βίῳ διαπαντός σοι δε
 λῶται καὶ ἀρέσαι, σπρωσάγα τῷ τῶν
 ματῶν (καὶ πῆλῳ καὶ δόξαν διὰ
 Ἱησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυεῖν ἡμῶν.
 Ἀ' μὲν.

¶ Ἐπεὶ ἀνασῆς ὁ Πρεσβύτερος,
 ἡ ἡ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐν παρῆλη, καὶ
 ἡ εἰς τὸ λαὸν σπρωσάγα τὰ ἐξ ἡμῶν
 ἡ σπρωσάγα.)

Παντοκράτωρ Θεός, Πατὴρ
 ἡμῶν ἐσπρωσάγα, ὁ ὑποσπρωσάγα
 σπρωσάγα ἡμῶν ἡμῶν πᾶσι
 τοῖς σπρωσάγα τῇ μετανοῖα καὶ ἀλη
 θῆ τῇ πίσει αὐτῷ ἐπσπρωσάγα
 ἐλεησάγα ἡμᾶς, ἀπὸ πᾶσων παρῆ
 νομῶν ἡμῶν ἡμᾶς, ἐν πᾶσι τῇ

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ

ἀγαθὴ πνευματικὴ ἐργασία καὶ βιβλικὴ
σάτω ὑμᾶς, καὶ εἰς βίον ἡ αἰώνιον
ἡμεῖς ὑμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῆ Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ἐρεῖ ὁ Ἰερδὶς.

Εἰσακούσατε ὡς τὰ παραμυθητικὰ
ῥημάτων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν
λέγει ἀπὸς πάντας αὐτῶ ἀληθῶς
ἑπισημασμένοι.

Δὲ τε πρὸς μὲ πάντες οἱ κοπι-
ῶντες καὶ προσηλυτισμοί, καὶ γὰρ ἀνα-
ποιῶ ὑμᾶς.

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς ἡ
κόσμον, ὥστε τὸν ἴδιον αὐτῶ τὸν
μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πι-
στῶν εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπέληται,
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

¶ Ἐπὶ δὲ ἀκούετε ἂν λέγει ὁ ἄγιος
Παῦλος.

Πρὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης σαφει-
ᾶς ἀξιῶ, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἠλ-
θεν εἰς τὸν κόσμον ἀμάρτωλές
σωσαι.

¶ Πρὸς τέτοις ἐκωτίσατε ἄνω λέ-
γει ὁ ἄγιος Γεωργίου.

Ἐάν τις ἀμάρτη, παράκλητον
ἔχων πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν
Χριστὸν δικαίον καὶ αὐτὸς ἰλασμός
ἔστι πρὸς ἡμῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· ἢ
πρὸς ἡμετέρων δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους τῶ κόσμῳ.

¶ Ἐφ' οἷς ὁ Ἰερδὶς περὶ τῆ
σοφίας λέγει.

Ἄνοχῶν τὰς καρδίας.

Ἀπὸ κείνης.

Ἐχθρῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἰερδὶς.

Ἐρχομένης Θεῷ τῆ Κυεῖς
ἡμῶν.

Ἀπὸ κείνης.

Ὁπ' ἀξιῶν ἔστι καὶ δικαίων.

Ἰερδὶς.

Ἀξιῶν ἔστι καὶ δικαίων, τὸ το σπλά-
γῳται τὸ δῖον, παστὸς, καὶ
πανταχῶ ἐνχειρῆσται σοί σοι, Δέσπο-
τα Κυεῖς, Πατρικῆς, αἰὼν
Θεός.

¶ Ὅς πρὸς τῆς Ἰδιόμελα
“ τὸ κατὰ κριθὸν εἰ ἄρα ἐκ
“ παχθῆ π' ἄλλοσε σιωπῆς
“ ὀπίσθε, τὸ, Διόσφορ μὲ
“ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων.
“ Καὶ τὰ λοιπὰ.

ἸΔΙΟΜΕΛΑ Η ΠΡΟ-
ΟΙΜΙΑ ΤΑ ΚΥΡΙΑ.

¶ Ἐπὶ τὰ γενέθλια τῆ Κυεῖς καὶ
ἑπτὰ τὰς ἑπτα ἡμέρας.

Ὁπ' ἔδικας Ἰησοῦν Χριστὸν μοι-
κῆν τὸν ἴδιον σε, τῆ ἡμερῆ
ἡμέρα γεννηθῆναι, ὁ διὰ τὴν ἀφ-
ρασίαν τῆ Πνύματος ἁγίου, ἐξη-
νετο ἔντως ἀνθρώπων, ἐξ ἑσῆς
Μαρίας ἡ Παρθένου μητρὸς αὐτοῦ,
καὶ τῆς ἀνδρὸς κληίδος ἡ ἀμαρ-
τίας, ὥστε ἐκκαθαρισαί ἡμᾶς ἀπὸ
πασῶν ἀμαρτιῶν· Διόσφορ μὲ Ἀγγ-
έλων. Καὶ τὰ λοιπὰ.

¶ Ἐπὶ τῆ ἡμέραν τῆ Παύλα, καὶ
ἑπτὰ τὰς ἑπασυτέρας.

Μεῖζον δὲ πρὸς ἡμῶν ἔστι
ἐπὶ σφῆμιζέδαί σοι, ὑπὲρ τῆ
ἐνδοξοτάτης τῆ Ἰουλιᾶ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆ Κυεῖς ἡμῶν ἀνασ-
σεως ἔσται ὄντως τὸ Πόρα ἡμῶν,
ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ἐπύθη, ὁ αἶσαν
τῆ ἀμαρτιῶν τῶ κόσμῳ, ὁ παρὲ
τῆ θανάτου τὸν θάνατον κατήργησται,
καὶ διὰ τῆ ἀνάστασις ζωὴν τῆ
αἰώνιον ἀποκατέστησεν ἡμῖν· Διόσφορ
μὲ Ἀγγέλων. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐπὶ

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΝΑΞΙΣ.

Ε'πι τῷ Ε'ορτῷ τ' Α'ναβάσε-
 χ' ἐπ'α μετέπειτα τὰς ἡμέρας.

Δ' ἄγαπῆ τῷ τῷ Γ' ἰσὺ ἰσὺ
 Χειρὶ τῷ Κυεῖν ἡμῶν ὁ μετὰ
 τῷ ἐνδοξοτάτῳ αὐτῷ ἀνάστα πη
 γκείως ἐρανιράθη πᾶσι τοῖς Α'-
 ποστόλοις, καὶ ἐνωπιον αὐτῶν ἀνέβη
 τὴς ἑραυῆς, πρὸς τὸ παρα-
 σκιάται ἡμῖν τὸν τόπον. ἵνα ὅπως
 τυγχάνει ὧν, ἀναβῶμεν, καὶ αὐτῷ
 δοξῆ συμβασιλάτομεν. Διότι ὅτι
 μετ' Α' Ἰγλῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Ε'πι τῷ Ε'ορτῷ τ' Πεντηκο-
 σῆς, καὶ ἐξ' ἕκτετα τὰς ἡμέρας.

Δ' ἰσὺ ἰσὺ Χειρὶ τῷ Κυεῖν
 ἡμῶν καὶ ὁ παναλιθῆ τῷ
 ἑποχῆσιν τὸ ἄγιον Πνεῦμα τῇ
 τῆμεσιν ἡμέρα ἐκ τῆς ἑραυῆς καὶ
 τῆδ' οὐ, μετ' ἡχῆς ὡστὺρ σερομῆς
 ποῖς βιαίαι, καὶ ὡσθι ἐν ὁμοιώ-
 ματι διαμειζομένων γλωσσῶν,
 ὡσὶ πρὸς καθ' ἡμέρον ἐρ' ἕνα ἕκα-
 σον τῆς Α' ποστόλων, πρὸς τὸ ὕφη-
 γῆσθαι καὶ ὡδηγῆσθαι αὐτὸς εἰς
 πᾶσιν τῷ ἀλήθειαν ὁ παρῆγε το
 αὐτοῖς τὸ διαφόρον γλωσσῶν χε-
 τμα, καὶ παρρησίαν εἰς τὸ μετὰ
 διαπεπυσίον ζῆλον πᾶσι τοῖς
 θνεσι βεβηκότως ἀνακηρύξαι τὸ
 εὐαγγέλιον, δι' ὅ, ἐκ σκοτῆς καὶ
 σκλάνης ἐφ' ὄδημῃ, εἰς τὸ λαμ-
 πρὸν φέγγος, καὶ ἀληθινῶ τῷ
 ἐπίγνωσιν (ὡς τε, καὶ τῷ τῷ Γ' ἰσὺ
 ἰσὺ Χειρὶ Διότι μετ' Α' Ἰγλῶν.
 Καὶ τὰ λοιπὰ.

¶ Εἰς τῷ Κυεῖν τῷ
 Τειάδος.

Α' Ἰσὺ ἰσὺ, καὶ δῆμιον, τῷ το πλη-
 ρῶσαι τὸ δῶν, παντελῶς, καὶ

πανταχῶ, ἐν χερσὶ σοῖσι, Διότι
 τα Κυεῖν, Παντοκράτω, αἰώνιος
 Θεός, ὁ τῷ χάνεις ὧν εἰς ὀιδε,
 ὁμως δὴ ἐκ ἐν μινάδι τῷ ἐνδε
 σεροσῆ, ἀλλὰ μετὰ Τειάδ' ὅ
 ἑποσῆσιν ἐν μῆ τῇ ἑοῖα ὅ γὰρ
 πρὶ τ' ὀδῆς τῷ Πατρός πρὸς ὀ
 μεν, τῷ το καὶ πρὶ τῷ Γ' ἰσὺ, καὶ
 Πνεῦματ' ἄγιον, ἀνά ἡ' ἡδε-
 μᾶς διαφορᾶς, ὡς ἀνοιστῆ
 πηπίσμεδα. Διότι μετ' Α' Ἰ
 γλῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ.

¶ Μετ' ἄ σεροῖμα, ἐπιστω ἀπ-
 τε) τὰ ἐξῆς.

Διότι μετ' Α' Ἰγλῶν καὶ Α' ρ-
 χα Ἰγλῶν, καὶ πασῶν τῶν ἐπερο-
 νίων δυνάμεων πενήμερας ἐ-
 δοξότατον ὄνομα (κα ἀνοιστῆ,
 καὶ μεγαλωσῆ ἀδιαπτώτως αἰ-
 νῶντες σε, καὶ λιγόντες, Α' γιθ,
 Α' γιθ, Α' γιθ, Κυεῖν ὁ Θεός
 Σαβαώδ, πλήρεις οἱ ἑρανοὶ καὶ
 ἡ γῆ τ' οἷς δοξῆς μεγαλειότητ'
 Ωστανά ἐν ὕψισσι σοι ἑραυῆ
 Κυεῖν.

¶ " Εἶπε ὁ Γερῆς ἐπὶ τῷ τῷ
 " Οἷν Τροπέζαν κλάζων ἐν
 " ἰνόματι τῷ τ' Σωμάξιν
 " μετεληφότων, ταύτῳ ἐρῶ
 " τῷ ἐν χλῷ.

Ο' τ' καὶ θαρρῶμεν ἐλθεῖν εἰς τῷ
 τῷ τῷ τῷ Τροπέζαν, ἐλεῆ-
 μων Κυεῖν, τῇ ἡμετέρα δῆμι-
 σῶν, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ὀικη-
 μῶν σε πεποιθότες εἰ ἀξιομῶ
 ἐσμεν ἐδὲ τὰ ψῆχια ἀπὸ τ' οἷς
 Τροπέζης πῆλοντα συλλέξεν
 Σὺ δὲ αὐτοῖς ὁ Θεός, ὡς τὸ ἐλεῆν
 ἐστὶ καὶ φησὶ καὶ χάλειται ἔν, ἰλεως
 Κυεῖν, ἔτω τῷ ἀγαπῆ τῷ τῷ Γ' ἰσὺ
 Η 2 ου

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΗΝΑΞΙΣ.

ὅτι Ἰησὺς Χριστὸς σὰρξ ἐγέννηται, καὶ τὸ αἷμα αὐτὸ πῖνεν ἡμεῖς, ὥστε ἐσθλὴ ἡμῶν τὰ σώματα διὰ σώματος αὐτὸ καθαρείσθαι, καὶ ψυχὰς ἡμῶν διὰ πρῶτον αἵματος αὐτοῦ λευκαίσθαι, ἐφ' ᾧ αὐτὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς αὐτῷ παντὶ πάντως ἐνδοξαίμεθα διὰ Ἰησὺς Χριστὸς τὸ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

¶ Τότε Ἰερός ἀπορῶντας φησὶ ταῖς ἐπιόμενα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πάτερ ἡμῶν ἁγίου, ὁ διὰ σωτήρια ἡμῶν οἰκτιρῶν σε διέσωκας μοναδικῶν τῶν Ἰούδαιων ἐπὶ τῶν σαυρῶν ἡμῶν ἀπλυτῶν, εἰς τὰ τῷ θανάτῳ πεπνυμένῳ, ἐσταυρωθῆς αὐτὸ ἀπαρπυσίας ἀποστορῆσαι αὐτὰ ἄξιόχρηστος, καὶ ἐπελήθυσαν, λυτῶν, καὶ ἰκανοποιῶν ἡμῶν ὁλοκλήρως τὴν κοίτην ἡμῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος· ὁ δὲ καὶ ἡμεῖς ἡμῶν ἀμαρτιῶν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ καθαίρεισθαι ἡμῶν ἀνεξάλειπτον πλῆρη τῷ θανάτῳ αὐτοῦ μεχρὶς ἐπανελεύσθαι αὐτὸν, τὸ μνημόσυνον ποιῶντας διαλεγεινῶς ἰσοκκῆσον ἡμῶν ἀντιβολῶν (ἐλεημόνευσατε Πάτερ) καὶ χάριται ὅπως ἡμεῖς ταῦτα τὰ κτήματα σου, ἄρτον δηλαδὴ καὶ οἶνον, καὶ τὸ τῷ Ἰησὺ Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησὺ Χριστῷ καθαίρεισθαι, εἰς ἀνάμνησιν αὐτοῦ τῷ θανάτῳ καὶ πάθους ἀποδεχόμενοι· ὡς ἐπὶ εὐλογητῶν τῶν σώματι σου, καὶ αἵματι σου κοινωνοὶ γάρμεθα· ὅς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ ἐσχαισῆσαι, ἐκλάει, καὶ εἶπε, λάβετε, φάγετε, τὸ τὸ μὲν ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλυόμενον, τῷ τὸ ποιῆτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον ἔλαβον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, καὶ ἐ-

σχαισῆσαι ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· πῖνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τὸ τὸ ἐστὶ τὸ αἷμα μου τὸ τὸ κληῖς Διαλεγεινῶν, τὸ τὸ ὑμῶν καὶ τὸ τὸ ποιῆτε εἰς ἀφεσιν αἵματι τῷ τὸ ποιῆτε ὁσαῦτως ἀνάμνησιν· εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

¶ Εἶτα ὁ Ἰερός πρῶτον εἶπε τῶν εἰδὲν Εὐσχαισῆσαι ἀποδέξασθαι, ἐστὶν τῶν δεῖναι κόνους τῶν πρῶτον, ἵνα αὐτοῖς τῶν τῶν πρῶτον φέρῃ πσυλλαβῶν δωρηθῶσιν, εἰς τὰ τῶν λαῶν ἡμεῶν τῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν μεταδῶν τῶν Κοινωνίας· καὶ ὁ πῶν χῶν τὸν ἄρτον, λέξει.

Σὺ μα Κυεῖν ἡμῶν Ἰησὺ Χριστὸς τὸ φεῖν σου διδόμενον, ὡσαύτως σε τὸ σῶμα καὶ ψυχῶν ἐν ζωῇ τῶν αἰώνων· τὸ τὸ λαλεῖν, καὶ φέρῃς τῶν τῶν Χριστῷ ἀνάμνησιν τῶν διὰ σε πεποιητῶν, καὶ αὐτὸ ἐποίησον σε ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, καὶ πίστεως καὶ ἐσχαισῆσαι.

¶ Καὶ Διάκονος ὁ διαδιδῶν πῶν τῶν ἐρεῖ,

Αἷμα Κυεῖν ἡμῶν Ἰησὺ Χριστῷ, τὸ φεῖν σου ἐκχυθῆναι ὡσαύτως σε τὸ σῶμα καὶ ψυχῶν ἐν ζωῇ τῶν αἰώνων· τὸ τὸ πῶν ἀνάμνησιν αἵματι τῷ Χριστῷ, τὸ διὰ σε ἐκχυθῆναι, καὶ ἐσχαισῆσαι.

¶ Τότε ὁ Ἰερός λέξει Κυεῖν κληῖ τῶν ἐσχαισῆσαι τῶν λαῶν ἡμῶν ἐκαστῶν τῶν δεῖναι ἀκόνη· ὡς ἀναπεμπάζοντες· ἢ ἐπιφέρει ταῦτα.

Κυεῖν

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ.

ΚΥε Πατερ ἕρηνιε, ἡμεῖς οἱ
 ταπεινοὶ δούλοι σου, τ' οἱ πα-
 τέρων ἀγαθότητ' ἀδόμητα, ἐπὶ τῇ
 ταύτην τὴν τ' αἰνέσεως καὶ εὐχαρι-
 στίας θυσιᾶν ἐλεεινῶς ἀποδέξασθαι.
 λιπαρῶς ἀντιβόλῳντες σε χαρίσα-
 σθαι ἡμῶν, ὅπως ἐνεκεν τ' ἀξίας τε
 καὶ θαυάτου τῷ Ἰῷ (καὶ ἡσὺ Χριστῷ,
 καὶ δι' οὗ τ' ἡμῶν εἰς τὸ ἀπὸ αἵμα
 πεποικισθῆναι, ἡμεῖς τε, καὶ πάντα ἡ
 Ἐκκλησίᾳ καθολικῇ καὶ παισμα-
 των ἐξαλοισθῆναι, καὶ ἵπ' ἄλλων τῶ
 πάσης αὐτῷ εὐεργεσιῶν ἀπολαύω-
 μην. Καὶ ἐνθάδε σοὶ Κύεε, ἡμεῖς
 αὐτῆς, ψυχᾶς τε, καὶ σώματα γε-
 νῆσθαι θυσιᾶν λογικῶν, ἀγίων, καὶ ζῶ-
 σαν προσφύερων τε καὶ παριστά-
 σθαι, ἐδαφιστῆρως ἰκετάωντες σε,
 ἵνα ὅσοι ταύτης τῆς ἀγίας Σωσ-
 ξως συσκοινωνήσῃς, προσέπ' τ'
 οἱς χρεῖται καὶ ἕρηνιε τ' εὐλογι-
 ας ἀναπληρώσῃς. Ἐπειδὴ δὲ διὰ
 τὰ πατοδαπὰ ἡμετέρων ἵπ'
 πλημμελιῶτων ἕθ' ἕπ' ἡμῶν ἔν
 θυσιᾶν εἰσενεκήν σοι το παρῶν
 ἀνάξιοι τυχεῖσθαι ὄντες· ὁμως
 δὲ ἀντιβόλῳντες (καὶ, ἵνα εὐδοκίῃς
 τῷ τοῦ προσήκον ἡμῶν, καὶ ὀφειλο-
 μήν τῷ λατρῆσθαι ἀπολαύων.
 Οὐκ ἔστι τῷ ἡμετέρων ἀξίωτη-
 τα κατασθῆναι, ἀλλ' ἐφ' οἷς
 ἡμῶν τῆσθαι εὐοικῶς συζητά-
 σθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κύεε
 ἡμῶν· δι' οὗ, καὶ μεθ' οὗ, ἐν μονάδι
 τῷ Πνεύματι ἁγίῳ, πάντα πῶν
 καὶ δόξα σοὶ φέροισθαι ἅν, ὁ Πατὴρ
 Πατοκρῶτωρ, εἰς αἰῶνας ἵπ' αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

Ἡ αὐτὴ εὐχή.

Πατοκρῶτωρ αἰώνιε Θεός, ἐν
 καρδίας εὐχαριστήσθαι σοὶ προσ-
 φύερων, ἐπὶ μὲν ἡξίωσθαι ἡμᾶς τῶς

πανόγια τὰ μυστήρια σου καὶ τὸ
 δέιν ἐληφρότας πῶν ματῆ καὶ ἐπίμω
 τῶ σώματός τε καὶ αἵματ' Ἰησοῦ
 (καὶ τῷ Σωτήρ' ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ τρωπῇ σπῆσθαι, καὶ πῶν τ' οἱ
 εἰς ἡμᾶς εὐδοκίᾶς τε καὶ χριστι-
 τῶ ἐπ' εὐδοκίᾶς προσκυρῶσθαι ἡμᾶς,
 ὅπ' τὰ ὄντως μέλη γεγόναμεν· ἐν
 μυστικῶ πῶ σώματί σου, ἡγῶν τῇ ἵπ'
 πιστάκωτων κοινωνία (σωμῆμα-
 να, ὅπ' καὶ βασιλείας τῆς αἰώνιας δια-
 τῶν ἀξίαν τιμωπῆτα τῷ θαυάτου
 καὶ πῶν ἀγαπῆτα τῷ Ἰῷ (καὶ ἡσὺ
 ἐλπίδα κληρονομήσθαι. Νῦν δὲ
 ἀντιβόλῳντες (καὶ, Πατέρ ἕρηνιε, τῷ
 οἱ χρεῖται παρῶν ἡμῶν, ὅπως ἐν
 ταύτη τῇ ἀγία Κοινωνία ἐνωθῆσθαι
 ἐμῶν ἡμῶν, καὶ πῶν καλὰ ἵπ' εἰ
 ἅν ἡτοίμασθαι ἵνα ἐν αὐτοῖς πο-
 σθῆναι, ἡσὺ προσφύερως ἐπὶ δακ-
 ῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κ:
 ἡμῶν, ὡ μὲν (καὶ καὶ Πνεύματι
 ἁγίῳ, πάντα πῶν καὶ δόξα εἰς αἰῶνας
 ἵπ' αἰῶνων. Ἀμήν.

¶ Ἐἴτα λεχθῆναι (εἰ) ἡ
 αὐτὴ (εἰ).

ΔΟΞΑ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ
 γῆς ἐπὶ ἡμῶν, ἐν ἀνθρώποις
 εὐδοκίᾶ. Σε αἰνῶν, Σε εὐλογῶ-
 μην, Σε προσκυρῶν, Σε δόξα-
 ζομεν, Σε εὐχαριστοῦμεν καὶ με-
 γάλῃς τ' δόξης (καὶ Κύεε Θεός,
 ἕρηνιε Βασιλεῦ, Θεός ὁ Πατὴρ ὁ
 Πατοκρῶτωρ· Κύεε Ἰῶς αὐτῷ
 μονογενῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, Κύεε
 Θεός, ὁ αἰώνος τῷ Θεῷ. Ἰῶς τῷ
 Θεῷ, ὁ Ἰῶς τῷ Πατρὶ, ὁ αἰών
 τῷ ἀμαρτῆν τῷ κόσμῳ, ἰλάσθαι
 ἡμῶν· ὁ αἰών τῷ ἀμαρτῆν τῷ
 κόσμῳ ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ αἰών τῷ
 ἀμαρτῆν τῷ κόσμῳ σῶσον ἡμᾶς
 τῶν ἡμῶν εὐχαρί· ὁ κατὰ ζῶντες

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΗΝΑΞΙΣ.

ὁκ Λξιῶν Θεῦ τῆ Πατρὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Σὺ γὰρ μόνῳ Ἀγιῶ
ἢ, καὶ Ἐν μόνῳ Κυεῖς εἶ, σὺ
μόνῳ, ὁ Χειρὸς, καὶ Πράμαλῳ
ἀγία ἐσθῆξῃ τῆ Πατρὸς, ὕψις
ἢ.

¶ Τέλοθ δὲ, ὁ Γερῶς, ἢ ὁ
“ Ἐπίσκοποθ, ἐὰν τυχῶν
“ παρῶν, τωπτι τῆ ἔυλογία
“ τῆ Ὀμιλον ἀποπέμψῃσιν.

Ἐἰρωπ τῆ Θεῶ, ἢ πάντα τῶν
ὑψέχου, οὐρηθῆσας καρδίας
ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν
ἐπιγάθει καὶ ἀγάπῃ τῆ Θεῶ, καὶ
τῆ αὐτῆ Ἰησῦ Χριστῷ τῆ Κυεῖ
ἡμῶν καὶ ἢ ἔυλογία τῆ Παντο-
κροτοθ Θεῦ τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ
τῆ ἡ, καὶ τῆ ἀγία Πράμαθ ὑμῶν
παρῶν, καὶ ἀπὸ μεθ’ ὑμῶν διαμεί-
νῃ. Ἀμῆν.

¶ Ἐφίποθ) αἱ Συλλογα, αἱ
“ ἰρητέον ἐστὶ μὲτ’ ἡμῶν προσφο-
“ ρῶν. Ἐὰν δὲ παναγία
“ Σωῶσαις μὴ πελεθῆ, μία
“ ἢ ἐξῆς ἑσυχῶν ὁσημέρει
“ (ὁσαῖς ἀντιμετῶν ἀπαιτοῖν)
“ ἀλλασε καὶ, καὶ τὰς εἰς ὄρθ.
“ ρῶν, καὶ δειλῶν ἑσυχῶν, καὶ
“ Σωῶσαις, καὶ Λιτανίας, καὶ τὸ
“ δοκῶν τῶ Διακόνῳ, λεχθῆ-
“ (εἶ).

Παράσθῃ ἡμῶν ἐλέησας, Κύεῖς,
ἐν ταῖς προσεχῶν καὶ ἰκσι-
αῖς ἡμῶν καὶ ἔτω τῶ ἢ σοι
δουλοῦντων ὁδοῖ, φρεῖς τὸ τ’ αἰωνίῃ
ζωῆς ὑπολαύειν ἰδιώθῃς, ὡς μετὰ
Σὺ πλικαῖτων τῶ νῦν βίῃ μελα-
βῶν τε καὶ παρεμπίλ’ εἶσιν, τῆ
τῆ φροσινῆ καὶ φροχέρῃ βοήθεια
ἡμῶν ἑσθῆξῃσιν. διὰ Ἰησῦ
Χριστῷ τῆ Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμῆν.

Παντοδύναμη Κύεῖς, καὶ αἰθε-
Θεῶς, ἐσθῆξῃσιν σοι, ἰκατό-
μῳ, τὸ τὰς καρδίας τε καὶ σώματα
ἡμῶν ἐν τῆ ὁδῷ ἢ νόμων σου, καὶ
ἐν ταῖς ἐργαῖς ἢ ἐν πλῶν σου ἐν-
θῶνεν, ἀγίαζον τε, καὶ διοικῶν
ὡς παντοκράτωρ τῆ σῆ φροσα-
σι, σώμα καὶ διάνοιαν διαφυλαχ-
θῶναι ἡμῶν. διὰ Ἰησῦ Χριστῷ τῆ
Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμῆν.

Παράσθῃ, Θεῶς ὁ παντοκράτωρ,
ἐν τῆσ κλήμῃ, ὅπως ὦν ῥημά-
των ἔσω τοῖς ἡμετέροις ὡσὶν ἰσο-
κλήμῃ, διὰ τῆ σῆς χάριτ’ ἔσω
ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐμφοτῆσθῃ,
ἵνα καρτῆς τῆ βίῃ κελοφραθῆ
ἐξενέκωμῳ, εἰς τῶν τανόματῶν
σε πῶν καὶ δόξαν διὰ Ἰησῦ Χρι-
στῷ τῆ Κυεῖς ἡμῶν. Ἀμῆν.

Φῶσον ἡμῶν, Κύεῖς, ἐν πᾶσι τοῖς
ἐπιτηδύμασιν ἡμῶν ἐμμεῖ
τῆ χάριτ’ (καὶ καὶ φροσῆλασον ἡμῶν
διπρεκῆ τῆ τῆ βοήθεια· ἵνα ἐπὶ
σοι τὰ ἔργα ἡμῶν ὀπῆχρησῆσαιτε,
φροσῆροντῆς τε, καὶ διαφύσαντες, τὸ
ἀχρον ὄνομα (καὶ δόξασωμῳ, καὶ τε-
λεῖσθῶν, διὰ τῆσ οἰκτιρημῶν (καὶ
ζωῆς τῆ αἰωνίῃ ὑπολαύειν) διὰ
Ἰησῦ Χριστῷ τῆ Κυεῖς ἡμῶν.
Ἀμῆν.

Παντοκράτωρ Θεῶς, ὁ πᾶσι σο-
φίας παγῆ ὦν, ὁ τὰς ἡμῶν χρε-
ας φῶν τῆ αἰτεῖσθῃ, καὶ τῶν ἀγροισῶν
ἐν πᾶσι αἰτεῖσθῃ (ζωῶν) ἐυπολαύ-
χνησῆσθῃ τοῖς αἰθενῆσθῃ ἡμῶν, καὶ ἀ-
φῶν διὰ τῶν ἀναξίαν ἡμῶν ἔδὲ πολ-
μῶν αἰτεῖν· ἀδὴ) καὶ διὰ τῶν
πυφλόθῃ ἡμῶν, ἔχοιοῖτ’ ἐσθῆξῃ
ἔδ’ ἐσθῆξῆσθῃ, ἐσθῆξῆσθῃ ἡμῶν
χρεῖσθῃ.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΑΞΙΣ.

χαίρεις, διὰ τὴν ἀξίαν τῆς Τιμῆς
σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυεῖς ἡμῶν.
Αἰμῶν.

Κύριε, ἐυχὰς καὶ ἰκαρθείας, ἀσυνῶς
πεπιπνευμένῃ, καὶ δώρησαι, ὅπως
ὦν, καὶ τὸ θέλημα σου πεπεισ-
μένως ἠτήσασθαι, φερε ἀναγκῶν
ἡμῶν κειτμόν, καὶ δέξῃς σε ἐπι-
φημισμὸν ἐσφραγισμὸν ἐπιτῷ χαλκῷ.
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυεῖς ἡμῶν.
Αἰμῶν.

Παυτοκράτορ Θεός, ὁ ἐπαγγελ-
λάμην ἀκροάσθαι δεήσεων
ἡμῶν ἐν ὀνόματι τῆς Τιμῆς (καὶ ἀξιο-
σάντων, ἐνώπσαι, ἀπησλάμην σε

- ¶ " Ἐὰν ἐν ταῖς ἐσφραγιστικαῖς ἡμέραις εἰ κοινωνῶντες ἢ εὐσεβῶντες,
- " ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Συναξίᾳ φερεταλμῆρα λεχθῆσιν) μίχρη τέλεις
- " τῆ Ὀμιλίας, πηγαίνε) δὲ μετ' ἡλικίας ἐυχῆς καὶ χαλασμοῦ τῆ
- " χαρῆς Ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ ἐπὶ τῇ γῆς σταθμομένης, φερεδῆεις μίας.
- " ἢ πλείω (καὶ τὸ εὐσεβῶν) ἡμῶν φερε ἡμῶν Συλλεχῶν.
- ¶ " Οὐχὲν) τελείως Κυεῖακὸν τὸ δέπτον πλὴν εἰ ἰκανὸς ἡμῶν κοινομη-
- " ρεῖοντων ὁ εὐσεβῶν (ῶνε κερδῆ καὶ δικαίησιν Διακόνου.
- ¶ " Ὅπόταν εἴχοσι μονοκλι ἀναφαίει) τὰ φερετωπα ἐν τῇ παροικίᾳ,
- " ἀξιοφρεπῶ εἰς τὸ τὴν παναγίαν Εὐχαριστίαν ἀποδέξασθαι, τῶν
- " καὶ τὰ ἐθέμεις ὅτι τελέσαι τὴν Συναξίαν, εἰ μὴ πῶταρες ἢ τελάχι-
- " σεν φερεῖς ἐπὶ τὸ μεταφῆρῃ συλλεχῶν.
- ¶ " Ἐν ταῖς Καθεδραῖαις ἢ Συναξίαις Ἐκκλησιαῖς, ὅτε φερε
- " εἰσιν Ἰερεῖς καὶ Διακόνου, ἐκεῖ σύμπαντες κατ' ἐξέλιω Κυεῖα-
- " κῶ τὴν ἡμέραν τῶν Διακόνων τὴν Εὐχαριστίαν συμμετακληρῶ-
- " σισι, πλὴν εἰ ἐυσεβῶς αἰτῆ διέλθῃ ἢ ἀπέχην.
- ¶ " Πηδῆ δὲ τὸ ἐξελθῆν ἢ πρὸς ἂν δυνάτω πηδῆναι δεησῆσαι-
- " μονίαν ἐν τῶν ἄρτω, ἢ τῶν οἴνω, ἀπόχρη ποιῆσεν εἶναι τῆ ἄμτον,
- " ὅπριον ἐπὶ τὴν βράπξαν εἰδισμῶν μετ' ὄλων ἐδιδόνμεν, φερε-
- " λισον δὲ καὶ σπυρεῖτατον ὡς οἴον) ἔσαι ποιεῖς εὐδῆ.
- ¶ " Ἦν δὲ ἐσδέχη) φερεσῶν πτῶ ἄρτω, ἢ τῶν οἴνω, ὁ Κηδεμῶν
- " ἔξει τὸ φερελοῖπον.
- ¶ " Ἄρτω καὶ οἴνω) διὰ τῆς Κηδεμῶν) καὶ ναοφυλάκων ἐπὶ τὴν τῆ
- " παροικίας δυνάτω φερεσῶν φερεσῶν, καὶ οἱ παροικοὶ τῶν
- " ἀργυρεῖς κεφαλαῖον ἀπολύον) ὦν ἐκ πάλαι ἐν ἡμέραις τῶν Κυεῖ-
- " ακαῖς εἰώθασιν ἐκτίην. φυλακτέον, ὅπτι εἰς ἐκαστῶ παροικησῶ
- " φερε εἰς τελάχισιν κατ' ἔτῶ, ἄλλωτε καὶ ἀπαξ ἐπὶ τὸ Πάρα
- " συκοινωνῆσαι) ἡμεῖς) τὰ μυστήρια καὶ τὰλλα θεσμοδέσῆσαι
- " καὶ τῶν τῶν ἐν τῇ βίβλω κερωθεῖσαν. Καὶ πῶς ὁ παροικησῶ ἐπὶ
- " τὸ Πάρα τῶν εὐσεβῶν Προεσῶν, Τεπετηρητῆ, Κηδεμῶν, ἢ φησιν ἔν
- " αὐτοῖς ἡμεῖς) πῶς) καὶ πάντα Ἐκκλησιαστικὰ φερε
- " εἶτα ὡφελήμην ἐκτίση.

Ἡ ΒΑΠΤΙΣΜΟΤΥ ΠΗΡΕΣΙΑ,

ἢ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν χριστέον δεῖ.

“ Ἐξ ἀρχαίων ἤν γεγεφέν ὁμολεγεμένον δεῖν, ἐπι τὸ τῷ Βαπ-
 “ τισμῷ Μυσήριον δεῖ μόνον κατ’ ἐθῶ, ἢ γεν ἐπι τὸ Παρά καὶ
 “ Πεντηκοστῷ εἰσθεσὺν ὑπερεῖδῃ. Ἐν οἷς ἔν χειροῖς διίλεν ἢν ἐνα-
 “ πον ἀπάσης Ἐκκλησίας κοινῇ τετελεσμένῳ. Ὅτ’ ἔθῳ νωθ
 “ μ’ ἀπὸ χριστιανισμοῦ, κατ’ ἄρ’ ἔχ’ δίοτ’ δεῖ διὰ πολλῶν αἰτιῶν ἀποκα-
 “ τισθῆναι ἐδοξε ὡς μάλιστα φροσκόνητως ἡδυνήθη, μιμεῖδῃ.
 “ Νυθεπτερόν ἀρ. ἡμῖν δεῖ τ’ λαθρ, ὅπ’ ἀκμῶν συμφέρεε διακο-
 “ νηθῶναι τὸ Βάπτισμα μόνον ἐν ἡμέραις ταῖς Κυριακαῖς, ἢ δε
 “ Ἐσρασηκαῖς, ὅταν συχρότερον πλῆθῶν τυχευάνει σωμειδῆσθῃ
 “ ἐφ’ ὃ παρῆτα τ’ Ὀμιλον διωάδῃ τῇ νεοφύτων εἰς Ἐκκλησίας τῆ
 “ Χεῖς συζησεθῶν ὑποδοχῆ, ἐπιμυρτυησῶν τε, καὶ ἐκ τῆς νηπιαν
 “ βαπτισμῶ τῶν ἑαυτῶν ἐξομολόγησιν τῶ Θεῷ φροπάλα πιπονη-
 “ ρθῶν ἀναμνηστικῶν. Εὐφροπον ἐν ἐλχεῖ τῇ γλώσσῃ ὑπερεῖδῃ
 “ τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ’ ὁμως ἐξεσιν ἐν χειρῶ τῆς ἀνάγκης οἰκοῖ
 “ βεβαπτιδῆ τὰ παιδία.
 “ Ὅταν ἐν ἡμέρα Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ νηι Ἐσρατῇ βαπτιστέον δεῖ τῶ
 “ παιδας, δεῖ γονεῖς αὐτῶ φροτεραῖα τῇ νυκτῇ ἢ ταυτήμαρρ φρο
 “ ἀρκαῶν ὁρθεῖν ἐυχῆς τῷ τῷ Κηδεμόνι ἐσομεινεν, ὅτ’ αὐ
 “ σμπατρῆς τε καὶ συμμῆτρῆς ξυῶ τῶ λαῷ ἀμειλετῇ μετὰ τὸ ὑστερ
 “ Ἀνάγνωσμα ἐν ἐωθινῶν ἢ ἑσπερινῶν ἐυχῆς (ὡς εἶοκα τῶ Κη-
 “ δεμόρι) ἐπι τὸ Βαπτισμῶν μετὰ τῆς παιδῶν φρογρησῶν, ὅπ’
 “ Διάκονῳ ἐσὼς πύσῃ) εἰ ἀρ τῷ τὸ παιδίον ἢ ἢ βαπτιδῆ, ἢ
 “ δεῖται ἀποκειθῆ, ἢ πῆνυ’ εἰ τὰ τῶν δε τῶν ἐρεῖ ὁ Ἰηρδῆς.

Πηδ) (καχαισμένως ἀγαπητοὶ) ἀπαξάπτω-
 “ τες οἱ ἀσθροπῶν ἐν τῇ
 “ αἰμῶρτα συλληφθῶσι,
 “ καὶ τεχθῶσι, καὶ Ἰησῶς
 “ Χεῖς ἡμῶν ὁ Σωτῆρ φάσκει, ὅπ’
 “ εἰ μὴ πρὸ ἐξ ὑδατῶ καὶ Πνέ-
 “ ματῶ ἀγίῳ νηνηθῆ εἰς τῶ
 “ βασιλείαν τῷ Θεῷ εἰλθεῖν μὴ
 “ δεῖται, πῶ γὰρ ἀποβουθῶναι ὑμῶς
 “ τὸ σπικαλεῖδῃ Θεῶν τ’ Πατέρα,
 “ Ἰησῶ Χεῖς τῆ Κυρῆ ἡμῶν ἴνε-

“ κεν, ἔπως ἐκ φιλοδωρῶ τῷ ἐλίε
 “ αὐτῶ τέπειε τοῖς παιδίοις, ἀφ
 “ καὶ φύσιν ἔχ’ οἶατ’ δεῖ λαβῆναι
 “ ἐυδοκοῖν αὐ’ χαιεσαδῃ, ἢ γεν, δε
 “ αὐτῶ τῶ ὑδατῇ καὶ Πνέματῃ ἀγίῳ
 “ βαπτιδῶναι, καὶ εἰς τῶ ἀγίῳ τῷ
 “ Χεῖς Ἐκκλησίας φροσληφθῶναι,
 “ ἀμα καὶ ζῶντα αὐτῆς τὰ μίλην
 “ νηθῶναι

“ Ἐπει λέγει ὁ Ἰερδῆς.
 “ Παντοκράτωρ αἶθε Θεε, ὁ ἐκ
 “ μεγάλῃ τῷ ἐλίε (καὶ τ’ Νῶς καὶ
 “ εἰαυτῶ

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

βαυτῆ τῶν οἰκίας ἐν τῇ Κιβωτῶ, ὡς ἐ μὴ ἐν τῶ κρητακλυσιμῶ ἀπολωλέναι διασώτας· ὁ δὲ καὶ τὰς τῆ Ἰσραὴλ παιδας τὴ σὸν λαὸν παρ' ἐρυθροῦ τῶ θάλασσαι, μετ' ἀσφαλείας ποτε χειροζωγῆσαι· ἐστὶ δὲ ἀγιον τὸ σὸν Βαπτισμὸν ὀκνηπέμφῃ. Ἐπ' ἣ ὁ, διὰ Βαπτισμαῖο ἀγαπητῆ τῆ Γ' ἰσ (ὡ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ποταμὸν Ἰορδάνου, καὶ τὰ δέινα πάντα ὀπαθηπτοῦν τὸ ὕδατα, ὡς τῶ τ' ἀμύρται σπέρρυψιν, ἀνιερώσαι· ἰκετάρυμῃ σε, δι' ἀπειροῦ τὰ ἐλέη) (ὡ, εἰς πάντα τὰ βέρον ἐπίστανται, ἀγίασον καὶ λῶσον αὐτὰ Πρωμαπ' Ἀγίω, ὡς τὸ σῆς ὄργυης ἀπαλλαγέντα, εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τῆ Χριστοῦ ἀγαθῶν καὶ μὴ καὶ ἐν τῇ πῆσι σέρρυθέντα, τῆτε ἐλπίδι ἀγαλλιώντα, καὶ τῆ ἀγαπῆ κρηταρρῖζωθέντα, ἔτω ἡμῶν τετῶ παραχῶδες τῆ κόσμου κυμάτων φθαρῶν, ὡς ζωῆς τ' αἰωνίου λιμῆς ὡροσκέλιον τε, κακῆθῶ σοι συμβασιλίειν, εἰς αἰῶνας τ' αἰῶνων· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυ εἰς ἡμῶν. Ἀμῆν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀφθάρετε Θεοί, ὡς τυχεῖς ὡν ὀπικεῖα τακαιοπρωάντων, σμωηροῖα τ' σῆς βοηθείας ὀπικελεσάντων, ζωῆ ἡμῶν πεπισδωάντων, καὶ τεθνηκότων ἢ ἀνάσαι· θέοκλυτῆμῃ σε ἰσ τῶν ἡμῶν, ὡς εἰς τὸ σὸν Βαπτισμὸν ὡροσελῶντων πνδωματικῆ τῆ παλιγενεσία σφζωμῆς αὐτῶν ὀπικελεσάντων· ἰσ δὲ καὶ αὐτὰ κρηταρρῖζωθέντα διὰ τῆ ἀγαπῆ τῆ Γ' ἰσ (ὡ, λέρογτῶ, αἰτῆτε καὶ ὀρῶθῃτε) ὑμῖν, ζῆτε καὶ

ἐυρίστετε, κρύετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν ὡς ἀρεθῶς ἡμῖν αἰτέοι, ἵνα καὶ ζῆτε ἡμῖν τῶ θύρας διόγω, ὅπως ἔτοι οἱ γε· ἡμῶν τ' τῆ λέρογτῆ ἐπεσανίς ὡρολογίας ἀπολαύωσι, καὶ εἰς βασιλείαν τῶ αἰώνιον, ἦν διὰ Χριστοῦ τῆ Κυ εἰς ἡμῶν ἐπιγέλω, μεταλῶσαν):

¶ Εἰσακούετε ἡμῶν ῥημάτων Ἐυ· ἀγαθῶς δι' ἀγίω Μάρκῃ ἡμῶν ἐν δέξτω παραλαῶ κρηταρρῖζω.

ΚΑὶ ὡροσελερον αὐτῶ παιδία ἵνα ἀγαθῶς ζῶσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπὶ τῶν πῆσι ὡροσελερον Ἰορδάνῳ δὲ Ἰησοῦς, ἠσαν ἀκτιστοῦ, καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἀρετε τὰ παιδία ἐρχοῦντες· μετ' ἡμῶν καὶ κρύετε αὐτὰ, ἡμῶν τ' ὡροσελερον ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆ Θεοῦ· Ἀμῆν λέγω ὑμῖν, ἔσθ' ἐάν μὴ δέξηται τῶ βασιλείας τῆ Θεοῦ, ὡς παιδίων, ἢ μὴ ἐσίλθη εἰς αὐτῶ καὶ ἐπαγαλλοσῶνται αὐτὰ, πρῆξις τῶ χεῖρας ἐκ' αὐτὰ, ἡμῶν αὐτὰ.

¶ Ἀγίασον Ἀνογῶστω Ἐυ· ἀγαθῶς, τῶ τῶ σῶντων· ἡμῶν Πρωμαῖοισιν ὅπῃ τὰ δετὰ ῥήματα ποιῆσει.

Εἰσακούετε (ὡ τῶν) ἐν τῶ τῶ Ἐυαγγελίῳ ἡμῶν λέγων Σωτηρῶ ἡμῶν τῶ Χριστοῦ· ὡς ἐκέλῶσε τὸ παιδία ὡροσελερον αὐτῶ, ὡς τῶ τῶ ἀπέρρυψαν αὐτῶ, λίαν ἐπὶ τῶν πῆσι, ὡς καὶ ἀγαθῶς αὐτῶ μωρεῖας πάντα περοτῶνται, ὅπῃ τ' ἐκτὸς μετεσῆσαι τε, καὶ ὡροσελερον ἐστὶν ὡροσελερον, ὅπῃ τῶ ἀνογῶστω τῶ

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

ὡς αὐτὰ ἐπέδειξατο, ἐνηχῆσαι
 ῥαυτὰ, καὶ τὰς χεῖρας οὐ πῆς ἐπέ-
 δετο καὶ ἠυλόγησεν αὐτὰ· ἐκ ἄρα
 ἀμφιπένητε. ἀλλὰ περὶ τὸ πρῶ-
 τόν τε, ὅτι ἠυλοῦσιν τὰ παρ-
 ὄντα πάντα ἐκ τῆς ἀποδείξεως,
 ὅτι τῶς τὸ ἐκ τῆς ἀποδείξεως ἀρχα-
 λαις περὶ τῆς ἀποδείξεως, ὅτι τῶς τὸ
 ζωῆς ἐυλοῖαν αὐτοῖς δωρήσει, καὶ
 αὐτὰ βασιλείας τὸ αἰώνιον μετέ-
 χοντα ποιήσει. Τοιγαρτοὶ ἔτι
 ἡμεῖς ποιηθῶμεν ὡς τὸ τῆς Πα-
 τρός ἡμῶν ἐπερὶ τὸ πρῶτον ταῦτα
 τὰ βρέφῃ εὐλοῦσιν ἡμῶν, ἵνα τὸ
 τῆς αὐτῆς ἰσχύος Χριστοῦ ἐπαγα-
 γῆται, καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀποδείξεως
 εἰ ἄρα δοκιμάσῃ τὸ τὸ ἐργον
 ἡμῶν τὸ ἀγαθόν, ἐν τῷ ταῦτα
 τὰ νήματα εἰς τὸ ἄρον αὐτῆς Βάπτισ-
 μα περὶ τῆς ἀποδείξεως ἡμεῖς
 καὶ ἐκ τῆς ἀποδείξεως ὡς ἔπειτα λαλῶντες,
 αὐτῶς ἐκ τῆς ἀποδείξεως.

ΠΑΝΚΡΕΤΟΣ αἰώνιος Θεός, ὁ
 Πατὴρ ἡμῶν ἐγέννησεν, ἡμεῖς
 κατὰ τὴν τῆς ἀποδείξεως σοὶ περὶ
 τῆς ἀποδείξεως, ὅτι ἠυλοῦσιν σοὶ καὶ
 σοὶ ἡμεῖς περὶ τῆς ἀποδείξεως καὶ
 εἰς τὴν ἀποδείξεως, καὶ περὶ τῆς ἀποδείξεως
 σοὶ περὶ τῆς ἀποδείξεως, ἀποδείξεως ἡμῶν ταῦ-
 τῶν τῆς ἀποδείξεως, ἐκ τῆς ἀποδείξεως
 ἡμῶν εἰς τὴν ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως, καὶ
 τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως
 κατὰ τὴν ἀποδείξεως, ὡς ἡμεῖς
 τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως
 διὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως ἡμῶν,
 ὅς ἐστι καὶ συμβασιλεύει σοὶ περὶ καὶ
 Πανάμωμος αἰώνιος Θεός, εἰς αἰῶνας
 ἀμήν.

¶ Ἐἶτα ὁ Ἰερῶς τὸς σύμπα-
 τράς τε καὶ συμμητέρας τοῦδε
 τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς ἀποδείξεως.

Ταῦτα τὰ βρέφῃ, ἀγαπητοὶ, ἐν
 ἑστέ ἐκ τῆς ἀποδείξεως περὶ τὸ
 Βάπτισμα, περὶ τῆς ἀποδείξεως
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς
 ἀποδείξεως αὐτῶν ἀποδείξεως, τὰς
 αὐτῶν χεῖρας ἐπὶ αὐτῶν πρῶτον, τὰς
 ἀποδείξεως ἀφίεναι, βασιλείας
 αὐτοῖς τῶν ἐγγύων, καὶ ζωῆν τῶν
 αἰώνιον διαδιδόναι· ἐνωπίετε τὸ
 Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
 Εὐαγγελίῳ τὰ παρ' ἡμῶν αἰτηθέν-
 τα δωρήσασθε, ὑποσχεθῶμεν ὑμῖν
 ἐκ τῆς ἀποδείξεως (ἔσον περὶ ἐκείνη
 ὅτι) βεβηκότως ἐπιτελέσει, καὶ κυ-
 ρώσει. Τοιγαρτοὶ, μετὰ ταῦτα
 τῶν ἀποδείξεως ἀποδείξεως περὶ τῆς
 ἀποδείξεως, δεῖ ταῦτα τὰ παιδία δι'
 ὑμῶν κατεργασθῆναι ἐν αὐτῶν μῆ-
 ρει ἐκ τῆς ἀποδείξεως, τῶν καὶ ἐκ τῆς
 ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως, καὶ ἀπαντὰ αὐτῶν
 τὰ ἔργα, καὶ βεβαίως τῶν Θεῶν
 λόγῳ ποιηθῆναι· τέλος δὲ, τὰ
 ἀποδείξεως αὐτῶν περὶ τῆς ἀποδείξεως
 περὶ τῆς ἀποδείξεως.

¶ Τότε ὁ Ἰερῶς πίστευται ἡμῶν
 μετὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως.

Σὺ δὲ ταῦτα ἀποδείξεως τῶν ἀποδείξεως
 τε, καὶ τῶν ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως, μα-
 τὰ τῆς ἀποδείξεως καὶ ἀποδείξεως τῆς
 ἀποδείξεως, μετὰ τῆς ἀποδείξεως
 αὐτῶν, καὶ τῶν τῆς ἀποδείξεως ἐπιδυ-
 μίαις, ὡς ἐκ τῆς ἀποδείξεως στανθῶ
 ἔτε ἀκαλύπτου, ἔτε ἀκαλύπτου αὐ-
 τῶν ἀποδείξεως;

Ἄπεκιστος,

Ναὶ πᾶσι τούτοις ἀποδείξεως.

Διάκονος.

Πισθῆναι εἰς Θεὸν Πατέρα παν-
 τοκράτορα, ποιητὴν τῶν οὐρανῶν καὶ γῆς,
 καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ἰδὸν αὐτῶν
 μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλλυ-
 φθέντα ἐκ Πανάμωμος Ἄγιου, γεν-
 νηθέντα

Β Α Π Τ Ι Σ Μ Ο Σ Δ Η Μ Ο Σ Ι Ο Σ .

νηθέντα ἐκ Μελίας τῆς Πιρθέου,
παθόντα ὑπὸ Πηντῆ Πιλάτα,
στειροθέντα, θανόντα, καὶ ταυθέν-
τα, κατελθόντα εἰς ἄβυ, τῆ τεί-
τη ἡμέρα αὐσατίτα ἐκ ἰερῶν;
σπυλθόντα εἰς ἕρανους, καθεζέ-
μόριον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς;
σαντοκράτορ⊕, ὄθεν μῦλλει ἐρ-
χάθ κείναι ζῶντας καὶ νεκρούς;
πιστεύεις εἰς Πνῶμα τὸ ἄγιον· τὴν
ἀγίαν Ἐκκλησίαν καθελικῶ, ἀ-
γίω Κοινωνίαν, ἀφροσιν αὐτῶν,
σχερὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸ θά-
νατον ζῶν αἰώνιον;

Α' πικεῖσις.
Πᾶσι τῦτοις ἐμπειδῶς πιστεύω.
Διάχορον⊕.
Α' ξιῶς Βαπτίζεσθ εἰς ταυτῶ
τῶ ὕδωρ.
Α' πόκεισις.

Α' ξιῶ.
¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.
Χαίεται ἐλεήμων ὁ Θεός, ἵνα
παλαῖς ὁ Ἀδὰμ ἐν τῦτοις νη-
ποῖς ἔτω διαταθῆ, ὡσε καμνὸν ἢ
ἀνθρωπον ἐκρῶδῶα.

Χορήγησον, ἵνα πάντα σαρκὰ
τὰ πάθῃ νεκρωθῆ, καὶ πάντα τὰ
τῶ Πνῶματι φροσῶντα ἐν αὐ-
τοῖς βιοῖ τε καὶ αὐξήθῃ.

Δώρησον αὐτοῖς ἰαμῶτε καὶ δωά-
μιν ἐπὶ τῶ καρτὶ τῶ Σαταναῖ, τῶ
κόσμου τε, καὶ τῆς σαρκὸς νικηφορή-
σαι τε, καὶ θεία μβεῦσαι.

Παράχῃ, ὡσε ἴσοι τῆ διακονία
ἡμῶν καὶ λειτουργία τυχεάνουσι
καθερῶμοι, φροσῆπ ἐμάνων ἡδ
ἀρετῶν μεταλαχῆν, καὶ διὰ τῶ
ἐλέως (καὶ εἰς αἶωνα βεαβεῦεσθ.
Εὐλογητῆ Θεός ὁ Κίει⊕ ἡμῶν,
ὁς ζῆς καὶ φεῖ πάντων βασιλεύεις,
εἰς αἰῶνας ἡδ αἰώνων. Α' μῶ.

ΠΑΝτοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ὁ Π-
ν⊕ ὁ Ἰ' ὁσ ὁ ἀγαπητὸς Ἰ' η' ἡσ
Χεῖρὸς φεῖ τ' ἡμετέρων τῶν αὐτῶ-
πῶν ἐξαλοφῆς ἐκ πημιωτάπισ ἐαμ-
τῶ τ' φλωρῶς τὸ αἶμα καὶ ὑδωρ ἐκ-
χέας, καὶ μαθουαῖς αὐτῶ παρα-
χέλας, τὸ Διδάττειν καὶ Βαπτί-
ζειν πάντα τὰ ἐθνη ἐν ὀνόματι τῶ
Πατρὸς, τῶ Ἰ' ἡ, καὶ Πνεύματι⊕
Α' γίω· φροσῆς, ἀσπλοκῶμο, τετι
τῶ Ομίλιμ ἰκεῖσις, καὶ γάεται
πᾶσι τῖς δ' αἰεῖς (καὶ τῖς τῦτω τῶ
ὑδατι Βεαπτισομόμοις, τὸ τῖς σῆς
χάειτ⊕ πλήρωμα ὑποδέξασθ,
καὶ ἐσκαρῶμοις εἰς τῶς πισύς καὶ
ἐκλεκτῶς τῶν (καὶ τῦτων ἀσπα-
λείστως διτελεῖν· διὰ Ἰησῆ
Χεῖρῶ τῶ Κυεῖα ἡμῶν. Α' μῶ.

¶ “ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνων εἰς
“ τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, πύσε-
“ ται τὸ ὄνομα, καὶ ὀνομάζων
“ αὐτὸ, ἐφ' ὑδατι φρεσεκεμ-
“ ῶσως εἶτα πεκλύσει, φάτωκα.

Ν· Ε' γὼ Βαπτίζω σε ἐν ὀνό-
ματι τῶ Πατρὸς, τῶ Ἰ' ἡ, καὶ
Πνεύματι⊕ Α' γίω. Α' μῶ.

¶ “ Εἰ δὲ τὸ βεράφ⊕ ἀρρώστως
“ ἔχη, ὑποχρη τῶ ὑδατι αὐτῶ
“ καὶ μικρὸν φανῶσαι, ὡς αἶω
“ λέγων.

Ν· Ε' γὼ Βαπτίζω σε ἐν ὀνόμα-
τι τῶ Πατρὸς, τῶ Ἰ' ἡ, καὶ
Πνεύματι⊕ Α' γίω.

¶ “ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἀπενθῆται
“ Στανωρὸν ἐπιμῶπα τ' τῶ
“ δῶν, ταῦτα φροδεμόθ.

Ε' Γκαταλάπομοι τῦτο τὸ παιδίον
εἰς τὸ τῖς πείμνης τῶ Χεῖρῶ Ὀ μῶ.

Β Α Π Τ Ι Σ Μ Ο Σ Ι Δ Ι Ο Σ .

Ἰὴν ἡμᾶς ἦσαν Βεβαπλισμένους τῆ
ἀμωπίας ἀποτεθνηκέναι, καὶ εἰς δι-
χαιστωμένων ἀναστῆσαι, ἐξαγωγῆς καὶ
ἐφορίας τὰς ἐπιθυμίας διηγε-

κῶς νεκρῶσάστας, καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ
ὄρετῇ καὶ τῇ τ' ζῴῃς εὐσεβείᾳ
ἐλάττωτε ἐλαφρῶτερον σκελετον-
τας.

¶ “ Οὐ Διάκονος φροσᾶξει, ὅπως τὰ παῖδια εἰς τὸ Ἐπίσκοπον φέρεται
“ τὸ ἐπισκευάζωμαι εἰσπνεύσῃ, ὡς αὐτῶν δυνάται ἂν ἐξωρεῖω
“ τῇ γλώσσῃ τὰ ἄρθρα τῆ Πίστιος, Κυριακῶ τῶν Εὐχῶν, καὶ
“ Δέξῃ τὰς Ἐντολὰς ἀναπέμπασιν, καὶ φροσῇ παιδῶν εἰς τὰ
“ Κατηχησῶν τῶ φέρεται τὸ τὸ τέλει ἐκδιδόντι, ὡς κακῆτε δηλο-
“ ποιῆι).

¶ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ ΒΕΒΑ-
πλισμένων ἐν χριστῷ τῷ ἀνάγκῃς ὑπὸ τῷ Διακόνῃ
μόνον τῆ Παροικίας, ἢ ἀλλοτρίων ἐν ἰσχυρίῃ
βουλήν, ἢ ἐκδίδῃ τυχῆν.

¶ “ Οἱ Ποιμένες καὶ Κηδεμόνες τῶν λαῶν πολλὰκις συμβεβηκότες, μετὰ μὲν
“ ἀναβάλλειν βρεσῶν τὸ Βαπτισμα πρᾶκτέρῳ Κυριακῆς τῆ ἐν-
“ ρύσεως, ἢ ἀλλοτρίων ἐν ἰσχυρίῃ δῆτοι γενεθλίοις τῶ παλαιοῦ ἐπιμνήσας,
“ εἰ μὴ μεγάλη καὶ εὐλογοῦσιν αἰτία τῶ Κηδεμόνι συμβεβηκότες, καὶ παρ-
“ αὐτῶ ἐκδιδόντες κατὰ ἀνάγκην.

¶ “ Ἐπὶ δὲ τῶ λαῶν φροσῆν ἴκον, εἰ μὴ βαρῆα τις ἐπιγῆ ἢ αἰτία
“ ἢ πάντοτε τὰ παῖδια οἰκοὶ Βαπτίζεσθαι.

¶ “ Πρῶτον δευτέρως ὁ Διάκονος καὶ οἱ παρόντες, τῶ Θεῶν ὑπὸ τῶ γὰ-
“ ριτῶ καὶ βοηθείας ἐπιμαρτυροῦσιν, καὶ (εἰ παροικῆσαι ἀν' εὐχαρίᾳ)
“ Εὐχῶν τῶν Κυριακῶν λέξουσιν εἰτα φροσῆν ἐν δεισμῶ
“ ὁ Διάκονος τῶ ἀπετηροῦν ἐνημέτην τῶ παροικῶτων ὄνομα-
“ δέντα ἐφ' ὕδατι βάψῃ, ἢ ἐφ' αὐτῶν τὸ ὕδωρ φροσῆ, τὰ ἐξῆς
“ εἰπὼν ῥήματα.

Νο Βῶ βαπτίζω σε ἐν ὀνόματι
τῶ Πατρὸς, τῶ Υἱοῦ, καὶ
Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

¶ “ Οὐ δὲ τις ἀπορήσειε ἂν εἰ
“ ἀργ. τὸ παιδίον ἐτασὶ Βα-
“ πτιδέν, νομίμως καὶ ἀποχρῶν-
“ τως Βαπτισθῆ, καὶ ἕδαμῃ

“ χεῖρα ἔχει τῶ ἀναβεβαπτί-
“ ζῃ. Ἀλλὰ μὴ ἔν ἐπὶ τὸ παρ-
“ ὄν τὸν δε τῶ ὄρον Βαπτισθῆν
“ φροσῆσεται, τῶνικῶτα
“ δέον ἐστίν εἰσενηνοχέναι τὸ
“ βρέφῶ εἰς τῶν Ἐκκλησιασῶ,
“ ἐφ' ὃ, Ὁμιλῶν, (εἰσενηνοχῶν
“ ὁ ταύτης τῆ Παροικίας Πρέ-
“ σβύτης).

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

“ ἄντερον, ἢ Διάκονον Ἐ-
 “ βάλισεν) ἀληθινῶς Βα-
 “ πτίσματι ὑποπίψων ἐν-
 “ δον οἰκίας ὑπὸ αὐτῆ ὑπερε-
 “ τηθεύσαν, οἷόν τι εἶναι ἐπι-
 “ γινῶναι. Ἐὰν δὲ παιδίον ὑπο-
 “ πνῶται ἄλλο νομίμῳ τῷ ὑπὲρ-
 “ τῆ Βεβαπίσαι, ἵνα ὁ Διά-
 “ κωνος τηλικαύτης τῆ παροι-
 “ κίας ὅτι μὴ ἐτέχθη καὶ
 “ Ἐβαπτίσθῃ τὸ παιδίον δωμη-
 “ θῆ διακειώσαι καὶ κηρο-
 “ ζαι εἰ ἄρα τῆτο τὸ παιδίον
 “ θυμῶς ἠδὲ Βαπτισθῆ. Ἐὰν
 “ δὲ οἱ τὸ νήπιον ἐν τῷ νεῷ
 “ ζωισάντες ἀποκειθίσον-
 “ ται, ἐπὶ ἡδὲ ἐβεβαπίσω, εἴτα
 “ ὁ Διάκωνος πραιτήρῳ ἐξε-
 “ τάσει.

Παροῦ τῶν τῆ τὸ παιδίον
 ἔβαπτισθῆ;

Τίτες ἐν παρόντες ἐτύχωνον
 ἐν τῷ Βαπτισθῆναι τὸ παιδίον;

Ἐπειδὴ ὑποσώδες π τικτὶ τῷ
 Μυσείου, ἦτοι διὰ τὸ φοβῆν, ἢ διὰ
 τὸ σπῆδεν οἷόν τι ἔστιν ὑστρεῖως,
 πῶς πῶς τῷ χειρὶ Βεβαπίσαι
 τῆτο τὸ παιδίον;

Τίσι δὴ ταῖς ῥήμασι τῆ τὸ
 βρέφον ἔβαπτισθῆ;

Μὴν δὴ πτε ἔοικε ὑμῶν τῆτο τὸ
 νήπιον θυμῶς καὶ ἀνευδῶς Βε-
 βαπτισθῆ;

“ Ἐπειὸν ὁ Ἰερὰς ἐξ ὑποκει-
 “ στων ἡδὲ πῶδα ἐφῆσεν ἡμῶν
 “ πύθουσι ὅτι ἅπαντα χῆ τὸ
 “ δῶν διαπέραχ, τῶν καυ-
 “ ταῖς πᾶσι θέμισ ἔστιν ἀνα-
 “ βαπτίσει τὸ παιδίον, ἀλλ’
 “ ἀποδίκτων ἔστι εἰς Ἀγγέλιον
 Χριστῶν τῶ λαῷ, καὶ ἐρεῖ ὁ Διάκο-
 νος.

Παροῦ ὑμῶν, ὅτι πάντες
 ἐν τῷ τῷ ἔργῳ καὶ ὁρθῶς
 καὶ συμπεπῶσαν τῶν τάξιν ἐστὶ
 τετελεσμένα ἔστι τῷ Βαπτισθῆναι
 τῆτο τὸ νήπιον, ὃ ἐν συμπεφυκυῖα
 τῷ ἀμάρτια καὶ ἐπὶ θεῖα τῷ ἔργῳ
 κηρῶν, τῶν δὲ ἀλάττερι παλίσχ-
 νείας εἰς ὑποσπῶν ἡδὲ τῷ Θεῷ
 τέκνον τε καὶ ζωῆς αἰώνιου κληρο-
 νόμου ἀναθέρε. Καὶ γὰρ ὁ Κύ-
 ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ ἔξαρ-
 νόος ἐστὶ πῆς χείρτος καὶ συζηρωμο-
 σωῖας αὐτῆ φρεῖ ταῦτα τὰ παιδία,
 ἀλλὰ φιλοφρονῶς παρασύλλει
 αὐτὰ εἰς αὐτὸν προσελθεῖν, καὶ ἀ-
 φῶ πανάγιον τὸ Ἐυαγγέλιον εἰς
 ἡμετέραν τῶν φραμυθῶν δια-
 κηρυξῆ.

Καὶ προσέφερεν αὐτῷ παιδίῳ,
 ἵνα ἄψῃ αὐτῶν, οἱ δὲ μαθη-
 τῆται ἐπιπῶν τοῖς προσεφέρον-
 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν,
 καὶ ἔειπεν αὐτοῖς, ἄφετε τὰ παιδία
 ἐρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε
 αὐτὰ ἡδὲ γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βα-
 σίλειά τῷ Θεῷ. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν
 ὅς ἐσθὶν ἡ δέξῃ τῶν βασιλείας
 τῷ Θεῷ ὡς παιδίον, ἢ καὶ εἰσέλθῃ
 εἰς αὐτὸν, καὶ ἐνασκαλισάμενος
 αὐτὰ, πθεῖς πᾶς χεῖρας ἐπ’ αὐτὰ,
 ἡυλόγει αὐτὰ.

“ Ἀπελάσας Ἀνάγνώστως Ἐυα-
 “ γλίαι, ταῦτῳ τῶν σωτη-
 “ ρίων Πραίνεσιν ἐπὶ τὰ δε τὰ
 “ ῥήματα πῶς ἔστι.

Ἐἰσάκουσθε (ἄταν) τῆ τῶν
 Ἐυαγγελίῳ ἡδὲ λόγων Σατή-
 ρος ἡμῶν τῷ Χριστῷ ὡς ἐκέλευσε
 τὰ παιδία προσερχθῆναι αὐ-
 τῷ, ὡς, ταῦτα μὴ ἀπειρήσῃ
 αὐτῶν, λίαν ἐπέπλησεν, ὡς καὶ
 ἀιχλῶν

Β Α Π Τ Ι Σ Μ Ο Σ Ι Δ Ι Ο Σ .

ἀγαθὰ οὐκ ἔστι μὴ ἕως πάντας
 παρρησίαι, ἐκ τῆς ἐκτός μετε-
 σίας τε, καὶ πρᾶξεως ὄντι ἰσάν;
 ὅπως τὴν ἀνοίας τὴν πρὸς αὐτὰ
 ἐπέδειξατο, ἐνηγάλισε γὰρ αὐτὰ,
 καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ
 ἠυλόγησεν αὐτὰ· ἔκ ἄρα ἀμ-
 φισβιτῆτε, ἀλλὰ σερεῶς πισθεῖτε,
 ὅπως ὄρα πλῆστον παρὲν τὸ παιδίον
 ἐυμενῶς ἀπέδειξατο, ὅπως ταῖς τ'
 ἐυγνωμοσύνης ἀγάλας κειεπτύ-
 ξατο, ἵπ τὴν τῆς αἰωνίης ζωῆς
 ἐυλογίαν αὐτῷ ἐδωρήσεται, καὶ με-
 τήρον ἐπίσησε βασιλείας τῆς αἰω-
 νίης. Τοιγαῦτοι, ἔπως ἡμεῖς πε-
 ποιδοῦτες εἰς τὴν Πατρὸς ἡμῶν
 ἐπερηνίεως ἰσὶ τὸ βρέφος ἐι-
 λοφερνήσεως ὑπὸ τῆς Γ' ἰσὶ αὐτῆς
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπαρρέουθεῖς,
 πῶς ἡμεῖς καὶ ἐυσεῶς
 ἐυχαριστήσωμεν· καὶ τὴν ἐυχλὴν αὐ-
 τὸς ὁ Κύριος ἐδίδασκεν, ἀρρεῦω-
 μεν, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας πί-
 σεως ἐνδείξιν, ἰα κατὰ αἰα αὐτῆς,
 ἰα ἐν τῷ Συμβόλῳ πειεχόμεν
 ἀναπμ πάσωμεν.

¶ Ἐν ἡμῶν ὁ Διάκονος ἔστω τοῖς
 μεσιγύοις ἔρει.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς. Καὶ ἰα
 ἔστις.

¶ Τότε ὁ Ἰερεὺς ἐρωτήσει τὸ
 « ὄνομα τῆς πατρίδος, ὅπως ἦν ἰκα
 « οἱ σύμπατρες τε καὶ συμμνη-
 « τήρες ἀπιστήσαντες, ὁ Ἰερεὺς
 « λέξει.

Σὺ δὴτα ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Ἰσὶ
 παιδίου, ἀποστάτη τῷ διαβόλῳ
 τε καὶ πᾶσιν αὐτῆς τοῖς ἔργοις,
 μετοίμ τῆ πομπῆ καὶ δόξῃ τῆ
 ἰσὶ τῆ αἰῶν, μετὰ τῆς πλεο-
 ξιῶν αὐτῆς, καὶ ταῖς τῆς σαρκὸς
 ἐπιθυμίαις, ὡς ἔκ μὴ βύ-

λεως σεαυτὸν ἔτε ἀκόλουθον, ἔτε
 ἀγῶμον αὐταῖς ὄραξαι;

Α' πικεῖσις.

Ναί, πᾶσι τέτοις ὑποτάθημαι.

Διάκονος.

ΣΤ' ἐν ὀνόματι τῆς τῆς νηπτε
 ταύτῃ τὴν πίσιν ἐξαργείας,
 δηλαδὴ, πισθεῖν εἰς Θεὸν Πατέρα
 πατοκρότορα, πιστητῶ ἰσάν καὶ
 γῆς· καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 αὐτῷ μενορεῖ, Κύριον ἡμῶν,
 συλληφθέντα ἐκ Πνδύματος Ἀγίῳ,
 γέννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρ-
 θένε, παθόντα, θανόντα, καὶ τα-
 φέντα, κατελθόντα εἰς ἄδην, τῆ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν,
 ἀελοδόντα εἰς οὐρανὸν, καθεζό-
 μενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς
 πατοκρότορος, ὃθεν μέλλει ἐρ-
 χεῖσθαι κεῖναι (ἀντας καὶ νεκρῶς) ἐν
 ὀνόματι αὐτῆς πισθεῖν εἰς Πνδύ-
 μα τὸ Ἀγίον, τὴν Ἀγίαν Ἐκκλη-
 σίαν καθολικὴν, Ἀγίον γοιωνίαν,
 ἀφεςεν ἀμῶτων, σαρκὸς ἀνάστα-
 σιν, καὶ μὴ τὸ θάνατον ζωὴν αἰῶ-
 νιον;

Α' πικεῖσις.

Πᾶσι τέτοις ἐμπειδῶς πισθεῖν.

Διάκονος.

Δεινῶμεν.

Πατοκρότορα αἰῶνι Θεός, ὁ
 Πατὴρ ἡμῶν ἐρεῖσι, ἡμεῖς
 κατηφῆ τὰ χερσὶν αὐτῆς σοι πρὸς αὐ-
 πομῶν, ὅπως ἡυδοκῆται σοι καλέσασθε
 ἡμᾶς πρὸς τὴν τ' οἷς χεῖρι
 ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς τὴν ἐπι σοὶ
 πεπίδασιν· αὐξήσων ἡμῶν ταυ-
 τὴν τὴν ὀπισθίμην, ἐμπειδῶσων
 ἡμῶν ἴσαθ ταυτὴν τὴν πίσιν,
 καὶ τῶ νηπῶ τῆ (ἐν Πνδύματι
 Ἀγίῳ μετὰδης, ὡς παλιγγρη-
 θήντα, καὶ κληρονόμον σωτηρίας τ'
 αἰῶνις

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

αιωνίς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
 ὑμῶν ποιηθέντα, ἃ σὺν δούλοισιν ἅτοιμα
 πατριάρχαις, καὶ τοῖς ἱεροῦσιν
 ἐπιτοχῆσιν δι' ἐκείνους τὸ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τὸ Κυρίου ἡμῶν, ὅς
 σου εἶ, καὶ συμβασιλεύει σοὶ ἐν
 μοναδίᾳ τοῦ Πνεύματος Ἁγίου, οὗ Θεός,
 εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ « Εἶτα ὁ Διάκονος τῶν ἐξῆς
 « Παράνεισιν ὡς τὰς συμ-
 « πατέρας καὶ συμμητέρας πα-
 « ἡσαι..

Ὁ Πνεῦμα τὸ τοῦ παιδίου δι
 ὑμῶν ὑπολαμβάνεται τὸ βούλευσεν
 ἢ διάβολον, καὶ πάντα αὐτῶν ἀπορ-
 ρήματα, πειράζειν εἰς τὸ θάνατον, καὶ
 λατρεύειν αὐτῶν καὶ ὑμᾶς διὰ
 μύστις ἔχειν, ἐπὶ θεοῦ ὑμῶν ὅτι
 σεοπροσημύων, ὅπως εἶπεν ὁ
 θεοφάνης παιδάριον, ὡς αὐτίκα
 εἶπεν ἔσται μαθητὴς αὐτοῦ, ὅτι
 διημετεροῦ τῶν Ἑβραίων, Ἐπι-
 γλιαν τε καὶ Ἐξομολόγησιν δι
 ὑμῶν ἐποίησατο, ἵνα δὲ εὐκοπώ-
 τερον ἐπινοῦν αὐτῶν πιαῦτα διατί-
 σαι, διὰ ὑμᾶς προερωτήσιν αὐτῶν
 ἐπὶ τὸ ἀκροῦσθαι Ὀμιλίας, ἀλλοῦτε
 καὶ ἐπιμαθητόν ὑμῖν, ἵνα διηγηθῆ
 ἐπιμαθῆτε τῆ γλώσση ἁποστολικῆν
 κεφάλαια τῆς Πίστεως, Εὐχὴν
 τῶν Κυριακῶν, Δέκα τὰς Ἐντελῆς,
 καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτι σεοφάνης αὐτῶν
 πρὸς τὸν Χριστῶν ὡς τῶν τῆς
 ψυχῆς σωτηρίας ἐυνοῦναι τε καὶ
 πεποιθῆσαι ὡς τῆς, ὡς
 ἐκείνο τὸ παιδίον ἀποδείξαι τε
 παρθεῖν, ὡς τὸ εὐσεβῆ καὶ Χρι-

στῶν βίον διαίχην, ἀποκνησῶν τε,
 ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ἡμῖν τῶν ἡμετέ-
 ρων Ὀμολόγησιν ὑποπύει, δι-
 λαθὴ ἐπικροῦσθαι τῶν τῶν Σωτη-
 ρῶν ἡμῶν τῶν Χριστῶν παρθεῖν
 καὶ ὁμοιουδύως αὐτῶν ἐφ' ὃν ἔσ-
 ται ὡς εἶπεν ἡμῶν ἀπέθανε,
 καὶ αἰετήσιν. ἔπειτα δὲ ἡμᾶς ἵνα
 Βεβαπισθῶμεν τῆς ἀμύστιας ἀπο-
 τηθῆναι, καὶ εἰς δικαιοσύνην
 ἀναστῆναι, ἐξαγῆς καὶ ἐφ' ὅτι
 τὰς ἐπιθυμίας διηκεῖν γεκρωσα-
 τας, καὶ ἐν ἀπίσιν τῆ ἀρετῆς, καὶ τῆ
 τῆς ζωῆς εὐσεβείας ἐκείσε ἐγχε-
 τῆται ὡς ἡμετέρας.

¶ « Εἰ δὲ οἱ τὰ βρέφη ἐπὶ τῷ
 « Ἰερῷ εἰσηγημένοι, τὰ ἀδελ-
 « φα τῶν ἀποκειμένων τοῖς τε
 « Ἰερῶς ἐρατῆμασι ποιῶσιν.
 « ὡς ἐμὲ τρανεῦσθαι, τὸ παιδίον
 « βεβαπισθῆναι εἶναι τῶ
 « ὕδατι ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς,
 « καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος
 « Ἁγίου, ἅπαντα μετὰ ὑπόδοι πυγ-
 « χάνει ὅσα Βαπτισμῶν τὰ
 « κέρη. ἔπειτα ὁ Ἰερῶς κατὰ τύπον
 « ἐν δημοσίῳ τῶν Βαπτισμῶν
 « σεοπροσημύων, Βαπτισμῶν
 « αὐτῶν πλὴν ἐν τῶν κατὰ
 « δύναι τὸ βρέφος ἐπὶ τῶ
 « βαπτισμῶν, Χρηστέται τῶ
 « ἐξῆς ῥηκείδω.

Εἰ δὲ ἡμετέρας Βαπτισθῆς Ν. ἰσθ
 Βαπτισθῶ σε ἐν ὀνόματι τοῦ Πα-
 τρός, τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος
 Ἁγίου.

Φ Δ Ι Α Τ Α Ξ Ι Σ Τ Η Σ Ε Π Ι Κ Υ Ρ Ω Σ Ε Ω Σ
 ἢ Ἐπιθέσεως χειρῶν ἐπὶ τὰς παῖδας τὰς Βεβαπτισμένους· καὶ λόγον τῆς
 Πίστεως καὶ τὴν ἐξῆς Κατήχησιν ἀποδοῦναι διωαμένους.

“ Ἐφ’ ᾧ ἐπισημειωμένος εἰς ἀρραγματέρας τῆς ὑποδεχόμενων οἰκοδο-
 “ μίῳ ὑπηρετηθῆν (καὶ τὴν τῆ ἀγία Παύλου διδασκαλίαν, τὴν κελδί-
 “ οντοφ, ἵνα πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γένοιτο αὐτῶς τὴν αὐτῆς
 “ οἰκοδομίαν) ἐβωστῆμεν ὑστὶ τοαποτῶδε, μηδένα δὲ ἐν αὐτοῖς
 “ χεῖρας εἰς τὴν Ἐγκύρωσιν, ἀλλὰ τὴν παρεκκλίσασθαι ἐπὶ τὸ ἐξω-
 “ εἶν τῇ γλώσσῃ τὰ ἀρθεα τῆς Πίστεως, Κυριακῶς Ἐυχῶν, καὶ
 “ Δέσφας τῆς Ἐντολῆς ἐπισηματίσαι τῆ καὶ ἀποκείναι πῆς τῆς ἐξῆς
 “ σωτῆρος Κατηχήσεως ἐρωτήματα, οἷς ὁ Ἐπίσκοπος, ἢ παρ’ αὐτοῦ
 “ ὑποπθῆεις, καὶ τὸ δοκῶν ἐξετάσει· καὶ μάλιστὰ διὰ ποικίλας τὰς αἰτίας,
 “ αἰήκει ταύτῃ τὴν ταξίν αὐτοῦ παρατηρεῖσθαι.

“ Πρῶτον μὲν, ἵνα παῖδες εἰς ἡλικίαν τῆς σωτέρας ἐλεγκότες καὶ
 “ συμβιβασθέντες, ἀπὸ καὶ ὅταν ὑπὸ αὐτῶν οἱ συνπατέρες τε καὶ συμμη-
 “ τέρες ἐν τῷ Βαπτισμῶ ἑσθυπέροτο, ἐσταῦθα παρῆντες σεβιτέρῳ
 “ αὐτῶν ἑμίματι, καὶ ἰδίᾳ τῇ συμβιωθήσει ἐνάπιον τῆς Ἐκκλησίας δῆλοι
 “ εἶεν τοιαῦτα φροσυνῆντες, αἴμα καὶ ἐπαρξύναντες ἐπὶ τῇ τῷ Θεῷ
 “ βοήθειᾳ, πᾶσαν τὴν ἀποδὸν καὶ φροσυνίαν ποιήσαντες, ὅτι τῷ τῷ
 “ ἀμολογημένα πρῶσιμα, καὶ διαφυλάξαι.

“ Δεῦτερον δὲ, ἐπειδὴ ἡ φροσυνὴ τοῖς Βεβαπτισμένοις διοικηθῆν,
 “ ὥστε διὰ τῆς τῆς χειρῶν ἐπιθέσεως τε, καὶ φροσυνῆς, οἷος τε εἶναι
 “ τὴν ἰχθῶν καὶ αἰμασιν καὶ τῆς αὐτοῦ τῆς ἀυτοῦ, γότμ τε, καὶ διαβέβη ἐπὶ
 “ Σολῶν τε καὶ περὸς τῆς ὑπεκλήσεως ταυκαῦτα πανυ δὲ καὶ ὅταν
 “ διακοηθῆς τὴν Ἐγκύρωσιν, ὅταν οἱ παῖδες εἰς ταύτῃ τὴν ἀκ-
 “ μίῳ φροβεβήκωσιν, ὥστε τότε διὰ τὰς τῆς σαρκὸς ἐδενείας, τότε
 “ διὰ τὰς τῆς γότμ ἐσθδῆς, εὐκαταφόρος πεφυκῆναι ἐπὶ τὸ εἰς πολ-
 “ λαπλασίας τὰς ἀμωρπῆς πρῶσπῶσιν.

“ Τεῖτον δὲ, ὅτι τῷ τῆς πάλαι Ἐκκλησίας ἔδει ἐκ εἶν ἐλλότοιον,
 “ ὑφ’ ἧς νερόμωσαι τὴν φροσυνὴν τοῖς εἰς ἡβλυ ὀρμυθῆσι διακοηθῆν,
 “ θλυαί, ἐφ’ ᾧ, ἐν τῇ τῷ Χρῆστῷ φροσυνῆς κατηχθῆσι, τὴν τῆς Πί-
 “ σεως Ἐξομολόγησιν, καὶ θῆν τῷ βυλίματι ὑπακοῆς τῆς ὑποφροσυνῆς,
 “ δημοσία ποιήσασθαι. Ἀλλ’ ὅμως, ἵνα μή τις ὑποφροσυνῆς αὐτῶν
 “ ἐλάττωμα συμβῆ τοῖς παιδίοις παρὰ τῷ ἀναβάλλεσθαι αὐτῶν ἐπισκε-
 “ ἡμῶν, ἐκ θῆν τῷ λόγῳ ἐπ’ ἀληθείας εἶν εἰδῆναι τὴν παῖδας ἀπαξ
 “ Βεβαπτισμένους ἀπαντα φροσυνὴν ἀναφροσυνῆς ἀφροσυνῆς κομῆ-
 “ σαθῆς, καὶ ἀνημφισβητημῶς διασφθλυαί.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, ΗΓΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΣ

ἢν δὲ ἔγραψεν τὸ πᾶν μαθεῖν ὡς εἰς τὴν Ἐπίσκοπὸν ὡς
τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἐκκλησίαν.

Ἐρώτησις.

Ἰερί σοι τὸ ὄνομα;

Ἀποκρίσις.

Ὁ δέσποτα, ἢ ὁ δέσποτα.

Ἐρώτησις.

Τίς σοι τὸ πνεῦμα;

πνεῦμα;

Ἀποκρίσις.

Οἱ ἐν τῷ συμπάσει τε, καὶ συμμη-
τέρες ἐν τῷ ἐμῷ βασιλείῳ, ἐν ᾧ,
μὲν καὶ Χριστῷ, τῶν Θεῶν, καὶ
βασιλείας τῆς ἁγίας κληρονομίας
ἐγενήθη.

Ἐρώτησις.

Τί δὴ τα συμπάσει τε καὶ συμ-
μητέρες ἐστὶν ὡς ὅτε ἐπαγγέ-
λατο;

Ἀποκρίσις.

Ἐκείνοι βία ἐν τῷ ἐμῷ ὄνοματι
ὑπέστησαν, καὶ ἠγύσαντο ὡς ὅταν,
ἵνα τῷ διαβόλῳ καὶ αὐτῷ ταῖς ἐρ-
μασίαις, τῷ πορνῆ τῷ κόσμῳ
πορνῆ καὶ ματαιότητι, καὶ πᾶσι
ἐσχητῆ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς
ἀποπέλασμα ἔτα, ἵνα πάντα τὴ
Χριστιανικῆς Πίστεως ἀρθρα πει-
σῶν τελευτήσῃ, ἵνα τῷ δολίματι
καὶ τοῖς ἐντάλλματι τῶ Θεῷ ὑπακί-
σῃ, καὶ πάσαι τὰς τῆς ζωῆς ἡμέρας
ἐν αὐτοῖς ὡς πατήσῃ.

Ἐρώτησις.

Οὐκ οἶμι ἐν διδμηδῶ ὡς πει-
σῶν τε, καὶ ἐργαζομένη ἅπασαν ἐκείνοι
ὡς τῷ ὡς ἐπαγγέλατο ὄνοματι;

Ἀποκρίσις.

Ἐργα καὶ δὴ καὶ ἔγω ποιήσω, τῷ
Θεῷ βοηθῶν, ἐν χαριστῶν ἐκ
καρδίας τῷ Πατρὶ ἁγίῳ, τῷ ἐκ
ταύτην ἐμὴ τῷ τῷ σωτηρίας χά-
ριτι, διὰ τῷ Κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κλισηκῶν δέσποτα δὲ τῷ Θεῷ χα-
ρίζεται μοι τὸ δυνάσθαι ἐν αὐτῷ
μέλει τῷ τέλος τῷ ζωῆς διαμῆναι.

Ἐρώτησις.

Ἀπεστράψον ἐμοὶ τὰ ἀρθρα τῷ
Πίστεως.

Ἀποκρίσις.

Πιστῶ εἰς Θεὸν Πατέρα πα-
τερῶν, ποιητὴν ἁγίου καὶ ἡγίου
καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ἰῶ-
ῶν τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμεῶν,
συλληθῆντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου,
γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθέ-
νης πατρῶντα ἐπὶ Ποιητῆ Πατρός,
συνωθέντα, θενόντα, καὶ ταφόντα
καταδύοντα εἰς ἁβύθῃ τῆς τρίτης ἡμέ-
ρας ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν ἀνελεθόντα
εἰς ἁγίους, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
Θεοῦ Πατρός παντοκράτορος.
ὁδὸν μὴ ἐρχομένη κείναι ζῶντα
καὶ νεκρῶν. Πιστῶ εἰς Πνεῦμα τὸ
ἄγιον Πιστῶ τῷ ἁγίῳ Ἐκ-
κλησίαν καθολικῶν, Ἁγίαν κοι-
νωνίαν, ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς
ἀνάστασιν, ζῶν ἁγιῶν. Ἀμῶν.

Ἐρώτησις.

Τί μάριστα ἐκ τῶν μαρθῶν
τῷ Πίστεως κεφαλαίων.

Ἀποκρίσις;

Α' πόλεισις.

Πρῶτον καταμαθῶ πιδίην εἰς
Θεὸν Πατέρα. ἢ ἐμέγε καὶ ὀλόκλη-
ρον τὸν κόσμον δημιουργήματα.

Εἶπα, εἰς Θεὸν τὸν Υἱόν, τὸν
ἐμέγε καὶ πᾶν τὸ γένθ' ἀθρά-
σθιον λυβῶσατα.

Τέλθ', εἰς Θεὸν Πάμα τὸ
Ἄγιον, τὸ ἐμὲ καὶ σωῶλον τῷ Θεῷ
ὀκληρτὸν λαὸν ἀγιάζον.

Ε'ρώτησις.

Ἄγε δὴ· ἐφίσι ἀρτι, τίς σε σὺμ-
πράξαι καὶ συμμετρεῖαι τῷ ἴψῳ
ἰπερηθ' ὀνόματι, Θεῷ τῷ φροσ-
τάγματι φυλάξεν· λέγε ἀσθ',
πόσα ἐσί;

Α' πόλεισις.

Δίξθ.

Ε'ρώτησις.

Τὰ ποία;

Α' πόλεισις.

Α' ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἱ-
κοσῷ ἢ Ε'ξόδῳ· λίγων, ἐγὼ
εἰμι Κύριθ' ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξα-
γαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ
σθμῶν διυλείας.

1. α. Οὐκ ἔσονται σοὶ Θεοὶ ἕτε-
ροὶ ἐνώπιόν μου.

2. β. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰ-
δωλον, ἕδὲ παντὸς ὀμοίωμα, ὅσα
ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐν τῇ
γῆ κέτω, καὶ ὅσα ἐν πῦρι ὑδάσιν
ὑποκίτω τῆς γῆς, ἢ φροσκιωή-
σις αὐτοῖς, ἕδὲ μὴ λατρεύσις
αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριθ' ὁ
Θεὸς (ε, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς,
ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα ἐπὶ τέτινω καὶ τεπάρτινω γε-
νεῶν τῶν μισθῶσέ με, ποιήσας ἴ' ἐλε-
ονθὲς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσέ με,
καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ φροστάγμα-
τά μου.

3. γ. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα τῷ
Θεῷ (ε ἐπὶ ματαίῳ, ἢ ἕναθαι-
σει ὁ Κύριθ' ἢ λαβόντα τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

4. δ. Μνήσθητι τῶν ἡμερῶν τῶν
Σάββατων ἀγιοθεῖν αὐτῷ. Ἐξ
ἡμερῶν ἔργα (ε, καὶ ποιήσεις πάντα
τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρῃ τῇ ἐβδό-
μῃ Σάββατα Κυριώτῳ Θεῷ (ε
ἐσί· ἢ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον,
σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ (ε,
καὶ ὁ παῖς (ε, ἢ παιδοσκῆ (ε, ὁ
βῆς καὶ τὸ ὑπόζυγόν (ε, καὶ πᾶν
κτῆνθ', καὶ ὁ φροσάλυθ' ἢ παρ-
οικῶν ἐν σοὶ· ἐν τῷ ἕξ ἡμέραις
ἐπέμπε Κύριθ' τὸντε ἔρανόν, καὶ
τῶν γῶν, καὶ τῶν θούλων, καὶ
πᾶτα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κέτεμπε
τῇ ἡμέρῃ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τῶτο
ἠλόγησέ Κύριθ' τῶν ἡμερῶν
τῶν ἐβδόμων, καὶ ἠγίασεν αὐ-
τῶν.

5. ε. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τῶν μητέρων σου, ἵνα μακροχρό-
νιθ' γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἢς Κύριθ'
ὁ Θεὸς διδούσιν σοὶ.

6. σ. Οὐ φοβήσῃς.

7. ζ. Οὐ μοιχάσῃς.

8. η. Οὐ κλέψῃς.

9. θ. Οὐ ψεύδῃς μαρτυρήσεις κτῆ
τῷ ὀλησίῳ (ε μῆψυλασ ψεύδῃ.

10. ι. Οὐκ ἐπιδυμήσεις τῶν
γυναικῶν τῶν πλησῶν (ε, ἕδὲ τὸν
ἀσθρον αὐτῆ, ἕδὲ τὸ παῖδα αὐτῆ, ἕδὲ
τῶν παιδοσκῶν αὐτῆ, ἕτε τῶ βέδῳ
αὐτῆ, ἕτε τῶ ὑπόζυγι αὐτῆ,
ἕτε πᾶτος κτῆνης αὐτῆ, ἕτε ὅσα
τῷ ὀλησίῳ σου βεῖ.

Ε'ρώτησις.

Τί ἐξαίρετως ἐκ τῶτων τῶν ἐσ-
τολῶν μανθάνεις;

Α' πικρεις.

Δύω τὸ ἦ τὸ Θεῶν, τὸ δὲ τῶ πη-
σιον ὀφειλόμενον.

Ε'ρώτησις.

Τί ὀφείλης τῶ Θεῶ;

Α' πικρεις.

Ε' μόν βετι φερεῖς Θεῖδ, π' πιδί-
εν εἰς αὐτῶν, τὸ φοβείσθαι οὐτῶν, τὸ
ἀγαπᾶν αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης
ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, τὸ λα-
τρεύειν αὐτῶν, τὸ ἐυχαιεῖσθαι
αὐτῶν, τὸ ἐπὶ αὐτῶν μὲν πείθεισθαι,
τὸ αὐτὸν ἐπιφροῦναι τε καὶ δεξα-
ζειν, τὸ ἀγιον αὐτῶν ὄνομα καὶ λόγον
πράξιν, καὶ τὸ αὐτῶν δουλῆσαι πά-
σας τ' ζωνῆς ἡμέρας.

Ε'ρώτησις.

Τί δ' ἴτα τὸ σοὶ ἔργον ἐστὶ φερεῖς
πὸρ πέλας;

Α' πικρεις.

Ε' μόν δετι φερεῖς τιν πέλας, τὸ
εὐπὸν ἀγαπᾶν καρτῆς καὶ ἑμαυτῶν,
καὶ ἕτω πᾶσι ἀνθρώποις ποιῆιν, ὡς
αὐθόλοισι ἵνα αὐτῶν ποιῶσιν
ἑμοί· τὸ σέβειν, πᾶσιν τε καὶ
ἀπληθείᾳ πᾶσι καὶ μητέρας καὶ
τὸ τῶν πηλῶν καὶ ὑπακούειν τῶν βι-
σλει καὶ τῶν αὐτῶν διακόνους ἀπο-
ρέμειν· τὸ ὑποταγῆσαι τῶν ἐμῶν
ἀρχόντων, τοῖς διδασκαλοῖς, τῶν ποι-
μένων τῶν πνευματικῶν, καὶ τῶν δε-
σπότη· τὸ σωφροῦναι καὶ σεβασμῶς
φερεῖς τῶν φρονητῶν τε, καὶ κρη-
τις διαπίθεσαι τὸ μηδένα ἢ ἐν
λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ βλάπτειν· τὸ
εἶναι πιστὸν καὶ δικαῖον ἐν πᾶσι πράξ-
μασι· τὸ μηδένα μισῆν, ἢ φθο-
νῆν· τὸ πᾶσι χεῖρα δὲ ἀρπαγῆς
καὶ κλοπῆς, τῶν γλωπῶν δὲ τ' κα-
κυργίας, συκοφαντίας τε, καὶ λοι-
πῶν ἀπειρήσθαι· τὸ σῶμα καὶ ἐν

σωφροσύνῃ, νήφει, καὶ ἀκρίβεια δια-
φουλατῆν· τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν, ἢ
ὀφείδειν ἢ ἄλλοις φροσικόντων·
ἀλλὰ μαθεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πᾶσα τὰ
ἐπιπείθει φροσικεῖν, καὶ τὸ
κρηδῆσον ἐμὸν ποιεῖσθαι, ἐν ἡπνιῶν
κλήσει, φερεῖς ὡς ὁ Θεὸς ἀξιώσῃ
αὐτῶν κληθεῖς.

Ε'ρώτησις.

Τῶτο γινώσκει φερεῖς, ἢ ὅτι
ἐντὶ σε ἐκ τῆς σεαυτῆ δυνάμεως
αὐτῶν τ' ἰδίας τῶ Θεῶ χεῖρα
ταῦτα ποιεῖν, ἢ τοῖς πρὸς αὐτῶν ἐν-
ταῖς τῶ Θεῶ ἐντολαῖς, καὶ λα-
τρεύειν αὐτῶν· διὰ τῶτο ἀδια-
λείπτως φερεῖς Θεῶν ὑπὲρ χεῖρα
αὐτῶν δεῖν. Τοιοῦτον, διεξελ-
θόντ' ἔτι φροσικῶν τῶν Κυ-
ριακῶν ἢ δὲ ἄλλων ἀκῆσαι αὐτῶν.

Α' πικρεις.

Π' ἄτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρασσι
ἀγιαθῆτω τὸ ὄνομα (καὶ ἔλ-
θῆτω ἡ βασιλεία (καὶ γινώσκει τὸ
θέλημα (καὶ ὡς ἐν ἕρασῶ καὶ ἐπὶ
τῶ γῆς τ' ἀρην ἡμῶν τ' ἐπιύσσοι
δὲς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν
τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀσπί: μὴ τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ
ἡστέ: ἕλης ἡμῶν εἰς πειρασμῶν,
ἀλλὰ ῥύσαι ἡμῶν ἀπὸ τῶν πονηρῶν,
ὅπως δεῖν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
δυναμῆς, καὶ ἡ δόξα εἰς τῶν αἰῶ-
νας. Α' μὲν.

Ε'ρώτησις.

Τί ἀξιοῖς παρὰ τῶ Θεῶ ἐν τῇ
φροσικῇ ταύτῃ;

Α' πικρεις.

Α' ἔτι τ' ἕρασσιον Πατέρα, τὸ
πᾶσιν ἀγαθῶν χρηστὸν ὄντα, χα-
εἰσέσθαι ἑμοί: καὶ πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις, τὸ αὐτῶν λαβδέειν τε, ὑπὲρ
τῶν τε, καὶ ὑπακούειν δυνάμει καὶ
δύναμι

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

ἄρχομαι τῷ Θεῷ, δίδουαι ἡμῖν πάντα ὡς παρόντα βίον ὀναρχία, ἐλεῆσω ἡμᾶς, καὶ ἀφίεναι ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας, καὶ ἡμῶν ἀντιλαβείτω, καὶ σώζεν ἐν πάσι ταῖς σήμασι καὶ τῆ ψυχῆς κενδύσις, ἐλδοθερῶται ἡμᾶς ὑπὸ πάσης ἀνομίας καὶ ἀμαρτίας, ἀπὸ ἡψ πνευματικῆς τῆς πολεμίας ἐνιδρύων, καὶ θανάτου αἰωνίου· ἐλπίζω δὲ ἐμὸν ἐξ ὀναρχίας καὶ οἰκτιρῶν αὐτῆ, ἵστο ἐπιτελέσει· διὰ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι λέγω Ἀμὴν· Τῷ ἔστιν, ἔτω ληθητά.

Ἐρώτησις.

Πόσα Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῷ αὐτῷ Ἐκκλησίᾳ κατέτιθε; Ἄνω· μόνον, ὡς καθόλου ὡς τῷ σωτηρίας ἀναρχία, Βασιλευμὸν δῆτον, καὶ Δεῖπτον τὸ Κυριακόν.

Ἐρώτησις.

Τί δὲ βέλεται σοι ἢ ῥῆσις, τὸ Μυστήριον;

Ἀποκρίσις.

Ἐνοῶ τὸ ἐκτίς καὶ ὀρατὸν τῆς ἔσω, καὶ πνευματικῆς χείρι καὶ ἡμῖν ὀθεῖσις σημεῖον, τὸ ὑπὸ τῷ Χριστῷ καταλαχθέν, ὡς τὸ μέσον δι' ἃ ἐπιτύχαμε αὐτῆς, καὶ ὡς παρκατιβολῶ ἐπὶ τὸ σωτηρίας ἡμῖν αὐτῷ.

Ἐρώτησις.

Πόσα μῖζῃ ἐν ἐστὶ τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀποκρίσις.

Ἄνω· τὸ ἔξωθεν, καὶ ὀρθῶτον σύμβολον· καὶ τὸ ἔσωθεν, καὶ θεῶν πνεύσων χείρισμα.

Ἐρώτησις.

Τί δῆτα τὸ ἔξω καὶ ἐσωστῆ.

ὅπου τὸ τεκμῖον, ἢ ἔστι ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

Ἀποκρίσις.

Τὸ ὕδωρ ὑφ' ἃ ὁ Βασιλευμὸς ἐναπείκλυται, ἢ ἐρῶν πνεύματι ἐν ὀνόματι τῶ Πατρὸς, τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ἐρώτησις.

Τίς ἐστὶν ἡ ἐπιθεσι καὶ πνευματικῆς χείρι;

Ἀποκρίσις.

Ὁ θάνατος ἐν ἀμαρτίας, καὶ ἀναρχίσις ἐν δικαιοσύνην· περὶ κῶτος· ὅ ἐν ἀμαρτία κηθέντες, καὶ τῆς ὀρθῆς ἡσὶ ὄντες, ἐπιθεσι τέκνα χείρι ἐγενόμεθα.

Ἐρώτησις.

Τί ἐστὶν ἀκαθῆ ὑπὸ ἡψ Βεβαπτισμένων;

Ἀποκρίσις.

Μετάνοια, παρ' ἧς τῷ ἀνομίᾳ ἀπλιμαρῖσι· καὶ Πίσις, παρ' ἧς τῷ Θεῷ ἐπαγγελίας, ταῖς ἐν τῷ τῷ Μυστηρίῳ πεποιθῆσαι, ἐρῶν πεποιθῆσαι.

Ἐρώτησις.

Πῶς ἐν νεογνῶ τὰ βέρον (ἐκείνη δι' ἀκαθῆς τῆς νηπότι καὶ διατ' ὅτι ταῖα διαπορῶν) ἐβαπτίσθη;

Ἀποκρίσις.

Πάνυκα ταῖτα ὅτι τῷ χείρι διανύσονται παρ' ἡψ κατέχουνη καὶ τὰ ἀμῶν ὑποχόμενων, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῶ ἐνχομένων· ἃ ἐκ πῆσαν ἐν ἡλικίᾳ σωβεικότες, ὑπὸ χείρι κατέχουνη βεβαπτίσθη.

Ἐρώτησις.

Διὰ τί, Μυστήριον Δείπει τῷ Κυριακῷ ἐγνωσμένον ἢ;

Ἀποκρίσις.

Πρὸς διηγεσί τῆς θυσίας θανάτου

Ε Π Ι Κ Τ Ρ Ω Σ Ι Σ .

τῷ Χειρῶ, καὶ ἐνεργησάντων ἐν πνεύματι
 διὰ μαθητικότες ὡμῶν ἀνάμνησιν.

Ἐρώτησις.

Τί ἄρα ὄσι τὸ ἐκ τῶν μέσθ, ἢ
 σημεῖον Δείπν τῷ Κυριακῶ;

Ἀπεκρίσις.

Ἀρλθ καὶ ὄσιος, ἀπὸ χτ' τῶν
 τῷ Κυριακῶν διατάξιν ἀποδεχόμεθα.

Ἐρώτησις.

Τί ἔστι τὸ ἐγκυριον μέσθ, ἢ τὰ
 αἰνθωμῶν;

Ἀπεκρίσις.

Τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῷ Χειρῶ, ἀπὸ
 ὄσως καὶ ἀλλθως ὡπ' τῶν πνεῶν ἐν
 Δείπν τῷ Κυριακῶ καθύστα καὶ
 παρελήθηαι.

Ἐρώτησις.

Τίνα πόλ' ἐστὶ τὰ ἀφελήματα,
 ὡν ἐσταῦδα μέτροι τυχεῶν μῶν
 ὄντες;

Ἀπεκρίσις.

Ἐπὶ ῥάνυσις καὶ ἀνάπαυλα ἡμα-
 τέρων ἢ ψυχῶν διὰ σώμαθ καὶ
 αἱμαθ τῷ Χειρῶ, καθάπ τὰ
 σώματα ἡμῶν μὲ τῷ ἄρτῳ καὶ οἴνῳ
 ἐστὶ τετραμῶν.

Ἐρώτησις.

Τί δὴ τὰ ἐσπερῆσθ ὄσι ὡς
 Κυριακῶ τὸ Δείπνον φοιτῶντες;

Ἀπεκρίσις.

Τὸ δοκιμάζειν ἐαυτῶς, εἰ ἄρα
 μετανοῶσι πλημμελημάτων ἢ
 παρρηκότες, ὡς δεῖ μῶν ἢ χαι-
 ὄν μαθητικῶν διαξιν ἢ βίον
 ἐχόντες πῶν τῶν βίωσιμον ἐστὶ
 ἔδειθ τῷ Θεῷ διὰ τῷ Χειρῶ, μετὰ
 τῶν ἐνχαριστικῶν θανάτῳ αὐτῷ ἀν-
 μνησίας. Τελευταῖον δὲ, ὡς ἄ-
 παται τὰς ἀδράσας ἐν τῷ ἄρα
 διακεμῶν.

¶ Ὡς αὐτῶ τὰ παιδάεια τῷ
 ἰδίῳ διαλέκτῳ δυνάιτο ἀπὸ
 ἰδίῳ σώμαθ εἰπεῖν τὰ ἄρθρα
 τῆς Πίστεως, Κυριακῶ Ἐν-
 χῶ, καὶ Δέξθ τὰς Ἐντολάς
 ἐπ' δὲ, ἀποκρίσαι οἴοις ὡς
 ἀπ' ἐρωτήμασι ταυτῆς σωτή-
 ρια τῆς Κατηχῆσεως ὁ Ἐπί-
 σκοπθ, ἢ ὁ ὡπ' αὐτῷ δια-
 τεταγμῶθ, χτ' τῶν δια-
 γνῶμῶν ἀκλειδῶν. ἢ τὰ
 ὡς ἢ Ἐπίσκοπον παρῶ π-
 νθ ἢ συμπατρῶν ἢ συμ-
 μητέρων συσαθῆσται, ἢ τὰ
 πῶ καθ' ἕκαστον τὸ παιδάειον
 ὡς αὐτῆς ἐσπερῆσεως καὶ
 τ' μαρτυρεῖ, καὶ ὁ Ἐπίσκοπθ
 τὸν δὲ τῶν ὡς πείξῃ.

Ἡ Β Π Ι Κ Τ Ρ Ω Σ Ι Σ , Ἡ Ε Π Ι Θ Ε Σ Ι Σ
 Τ Ω Ν Χ Ε Ι Ρ Ω Ν .

Ἐπίσκοπθ.

Βούθηται ἡμῶν ἐν ὀ-
 νόματι Κυριακῶ.

Ἀπεκρίσις.

Τὸ ποίησαιθ ἢ
 ἔρατῶν καὶ τῶν γῶν.

Ἐπίσκοπθ.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυριακῶ εὐλογοῦ
 μῶν.

Ἀπεκρίσις.

Ἀπὸ τῶ νῦν, καὶ ἕως τῶ αἰῶνθ.
 Ἐπίσκοπθ.

ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ.

Ε'πίσκοποϑ.

Κύεie, ἡσάκκισον τῆς φερσευχῆς ἡμῶν.

Α'πόκλειτις.

Καὶ ἡ κφραυγῆ ἡμῶν σὺς σὲ ἰλδέτω.

Ε'πίσκοποϑ.

¶ Β'υχ'ύμεδα.

ΠΑΝτοκρῶτωρ αἰδιδε Θεός, ὁ τέλεις τὸς δέλυς σε δι' ὕδατοϑ καὶ Πνδ'ίματ' Α'γίῳ ἀναγκινῆσαι, καὶ αὐτοῖς ἡλ' αἰμαζπῶν συζηρῶμῶν ἔχει, ἐνδκίσας· σμεπίσμε σῖτῆς, ἰκατεύομῶν Κύεie, Ινεύματ' Α'γίῳ πῶ παρακλήτω, καὶ πολλαπλασίῳ τ' οἷς χᾶειτος δωρημάτων ὁσημέαι αὐτοῖς ἐπίδος, καὶ πνεύματος αὐτῆς τ' σοφίαι καὶ σωέπαι, τῆς τε βυλῆς καὶ ψυχικῆς ἀδφείας, πνδ'ίματ' ἐπηγώσεως καὶ ἀληθινῆς τῆς ἐυστ'είας, πνδ'ίματ' ὁσίς τῷ φόβῳ (καὶ ἀναπῆμ. π. ασον Κύεie· διὰ Ἰησοῦ Χεισῦ τῷ Κυεie ἡμῶν. Α'μῶν.

¶ " Τότε ὁ Ε'πίσκοποϑ ἐνι ἐχά-
" σω ἡλ' παιδῶν κατ' κεφαλῶν
" ἐπιδέσει πῶ χεῖρας εἰπῶν.

Ε'πίμωμον, Κύεie, κατ' τ' οἷς χᾶ-
ειτοϑ ἐραῖα τυτωῖ πῶ παιδί,
ᾧσε τὸ σὸν τέκνον φερσευχῆϊν, καὶ
καθ' ἐνάστω ἐπιπᾶϊον πῶ ἡμῶν
ἐν πῶ (καὶ Α'γίῳ Πνδ'ίματ' φερ-
κλήτην, με·χει ἔ τ' οἷς ἐραῖα βα-
σιλείας ἀρικιᾶ. Α'μῶν.

¶ Εἶτα ὁ Ε'πίσκοποϑ ἱρή.

Εὐχ'άμεδα.

ΠΑΝτοκρῶτωρ αἰώνιε Θεός, ὁ
ποιήσας ἡμᾶς πᾶ τῆ σῆ μερκα
λεῖότητι ἀρέσκοντα καὶ ἐνφῶσδεντα
ἰδέλῃν τε καὶ φράῆθιν· ταπεινᾶς

τῆς ἰκατίαις ἡμῶν σοι φερσευχῆ-
μῶν κατ' τέτων ἡλ' παιδῶν ἐσ-
ῶν, κατ' τὸ ἡλ' (καὶ ἀγίῳ Α'ποστόλων
παραδείσμα, τῆς χεῖρας ἐπιδέχῃ-
μῶν, σὺς τὸ ἐπικυρῶν αὐτοῖς, τέ-
τω πῶ σημεῖω, βεβηκῆαι εἶναι πῶ
σῶ ἐνδφείας καὶ χεῖρῶν· ἡ πα-
τηρ καὶ χεῖρ (καὶ αὐτῆς ἡλ' φασσα-
τω· Πνδ'ίματ' (καὶ τὸ Α'γίον διηνε-
κῶς ἐσ τῆ τῷ λόγῳ (καὶ ἐπηγώσῃ
τε καὶ πεποιθήσει ὅπως ὀδινῶσῃ-
τω, ᾧσε τὸ τελευτᾶτον αἰώνιε
ζῶης ἐπιπυχῆν· διὰ Ἰησοῦ Χεισῦ
τῷ Κυεie ἡμῶν, τῷ συζῶντ' καὶ
συμβασιλεύοντ' σοι, καὶ Πνδ'ίματ'
Α'γίῳ, ἐνδς Θεῦ, εἰς αἰῶνας ἡλ'
αἰῶνων. Α'μῶν.

¶ " Εἶτα ὁ Ε'πίσκοποϑ ἐυλογῆ-
" σιτῆς παῖδας, ἐπλέγων.

Η' Εὐλογία Θεῦ τῷ Πατοκρῶτῳ
πρῶτῳ, τῷ Πατρὸς, τῷ Ἰῆ,
καὶ τῷ Α'γίῳ Πνδ'ίματ' ὡμῶν
πρῆθ, καὶ αἰ μεθ' ὡμῶν δια-
μῆθ. Α'μῶν.

¶ " Ο' Κιρδῶν μᾶς ἐνδς Παρ-
" οικίας, ἡ πῆ ἔν ὡπ' αὐτῶ
" κατσαθεῖς, Κυειακῶς τε καὶ
" ἐορταστῆς ἡμῶν, πρῖν ἀρ-
" χεῖρ δειλιῶν ἐυχῶν ἡμῶν
" ἡτοι τ' ἀφας, δημοσίᾳ πῶ τῶ
" τῶς παῖδας ὁπό'ες ἐκείσθ
" φερσαμεθ' ὄντας, ᾧσε δῖορ ἔστω
" καὶ κατ' ἐμῶν, ἐν μᾶ πνι ταύτης
" τ' κατηρήσας πῶλοχῆ λῖαν
" ἀκείως ἐξετάσθ καὶ σμῆθ
" ἄσθ.

¶ " Καὶ πάντες εἰ παῖς τε, καὶ
" μητέρας, δῖασθ, καὶ δῖασθαι
" τῶς αὐτῆς παῖδας, φερσῶν-
" τας,

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ ΓΑΜΟΥ.

“ πᾶς, θῆκίς τε, δμαῖς τε, ἢ γυν
 “ τὸς ἐκ ἐπ’ ἧ τῷ Κατήχῳ
 “ μεμαδῆκότας, παρρηνοῦσι φοι-
 “ τᾶν χαρῶν πταγμῶν, εἰς τὸ
 “ Γέρον σφῆς τὸ μαδῆτό’ εἰς κ
 “ ρυδενεῖδῳ παρῶ τῷ Κηδεμόνος,
 “ ἕως ἢ τὰ ὠδε φελεγεμεμβρα
 “ χεταμῆδισεν αῶ.
 “ Ἦνίκα δὲ ὁ Ἐπίσκοπος
 “ χεταμῆδισεν εἰς ἕν δῆνα τόπον
 “ τιν συμφοροντα ἀξιοῖ τὰ πω-
 “ δὲ αὐτῷ σφῆσι; θῶαι. Εἶτα
 “ χη τὰς μίας ἐκάστας Παρρηκίας
 “ Κηδεμόνας εἰπαρεν, ἠδὲ χηρο-

“ χαρῶν χεταμῆδισεν ὀνόματα τῶν
 “ παίδων τῶν θῶαμῆδων τὰ
 “ ἐργα τῆ Πίστως, τῷ Κηδε-
 “ κῶν Εὐχῶν, κὶ Δέκα τὰς Ἐγ-
 “ κολὰς διεξελθεῖν· κὶ πόσι
 “ πικρῶ αὐτῶ οἰοῖ τ’ εἰσιν ἐπίτρο-
 “ τοῖς ἐρωτήμασι τῆς τῆ Κατ-
 “ χήσεως ἀποκείναι· κὶ ὁ Κηδε-
 “ μῶν εἰδὼν εἰς παναγίας τῶν
 “ Σωῶαξιν ἐπιστῆξε, πλὴν τις
 “ ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν τῶν τῶ
 “ τῶν Κατήχῳ παρρηκιστ-
 “ μῶν, κὶ τὸς ἐπικρυφ-
 “ μῶν.

Ἡ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΤΗΣ.

“ Πρῶτον, δὲ χετ’ ἐδοῦ τὰ Βάννα [προμηθεύσασθαι χετ’ ἀμῶν]
 “ τεισὶ πῶς Κηδεμόνας, ἢ ἐκτασικῶν ἡμέρων, ἐν τῷ τ’ δῆνα
 “ Λεπτεργίας χαρῶν, τὴ λαῶν ματῶν τῶν τῶν δημοσφῆδῶν.
 “ Ἦν δὲ οἱ μελλόνουμοι ἀλλοῖσι Παρρηκίαις ἐνοικίσειεν, εἶτα
 “ χη τὸ Βάννα ἐκάστῃ τῇ Παρρηκίᾳ ἀνακρυχθῶσι, ἠδὲ ὁ Κηδε-
 “ μῶν μίας τῆ Παρρηκίας τομῶν αὐτῶν τελεῖν τὴ γάμον, σφῆν κομίσασθαι
 “ γαριλῶν τῶν Κηδεμόνων τῶν τῶν Παρρηκίας, διελυποῖσασθαι
 “ ὅτι τῶν τῶν Βάννα ἐκῆ δῆκῶνται.
 “ Ἐν ἡμέρᾳ τῶν γάμων ἐπτελεῖν, οἱ μελλόγαμοι εἰς μίσον τῶν ναῶν
 “ οἴλων κὶ τῶν πλάς ἐλάσσονται· κακῆδιν ὁ Γέρον τὰ ἐξῆς αἰ-
 “ ρῶσιν.

Ν’ δ’ αὖτε (κεχαιρ-
 “ μῶν ἀγαπτοῖ)
 “ ἐμπερδεν τῶν τῶν,
 “ κὶ σφῆσι τῶν τῶν
 “ Ὅμιλῶ σφῆσι πῶ
 “ δαμῶ, ἐπὶ τῶν συ-
 “ ζευγῶναι τενοῖ τὸν ἀνδρα κὶ τῶν
 “ τῶν τῶν γυναικῶν ἐν ἀγῶ τῶν
 “ γάμων ἐπῆμῶν ὅτι τῶν τῶν εἶδῶ,

ὅτι τῶν τῶν ἐν τῶν τῶν ἀνθρωπείᾳ
 “ ἀνακίας χαρῶν εἰς τὴ Παρρηκίᾳ
 “ ἡντιπρῆστον, μυσικῶν τῶν
 “ ἐδότη τῶν Χειρῶ, κὶ αὐτῶ Ἐκ-
 “ κλησίας ἡντιμῶν· ἡντινα αὐτοῖς
 “ χεταμῆδισεν τῆ σφῆσι αὐτῶ παρ-
 “ ρηκίᾳ, κὶ σφῆσι τῶν τῶν τῶν
 “ ὡ ἐν Κατῶ τῶν Γαλιλαίας χετῆς
 “ γάμον, ἐπῆμῶν κὶ χετῆς τῶν
 “ πῶν

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ ΓΑΜΟΥ.

κ' ὄψα. θίλεισ αὐτὸν ἀγαπᾶν,
πᾶν τε κ' πρῆν, κ' πάντας τῆς
ἀλλης καταλιμπάνουσα, θίλεισ αὐτῷ,
ἕως ἢ ἀμφοτέρω σφω ζήσεται,
πρωτοκαλάσθ'.

¶ Ἡ γυνὴ ἀποκρινεῖθ'.

Θέλω.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Διάκονος.

Τίς ὁ ἐκδιδὸς ταύτῳ τῷ
γυναικὶ τῷ ἀνδρὶ συγκα-
ταζέσθω.

¶ “ Καὶ ὁ Διάκονος ἀποδεξά-
“ μιν τῷ γυναικὶ ἀπὸ
“ χειρῶν τῶ πατρὸς ἐν, ἢ
“ ἀλλεπινοσῆν ἢ φίλων, νε-
“ θεήσει τ' ἀνδρα δεξιάς λα-
“ βῆν τῷ γυναικὶ, κ' ἀλλή-
“ λοις ἐν ἀλλᾶς τῷ ἀπὸ
“ πῖν ἐργῶν, ἀνδρὸς ὡρῶτον,
“ ὡς ἔπειτα, λέξασθ'.

Εἰ γὰρ Ν. λαμβάνω σε Ν. τῷ
ἐμοὶ γαμτῷ γυναικὶ τοαπο-
τῷδε εἰς ἐπ, εἰς κρείων, εἰς ἴσων,
εἰς εὐπορωτέρων, εἰς ἀπορωτέ-
ρων, ἐν ἀρρώσια κ' ὑγιᾶ, εἰς τὸ
ἔχειν κ' πρῆν, εἰς τὸ ἀγαπᾶν κ'
δαλπειν, μέχρι ἢ χρεῖν ἡμᾶς ὁ
θανάτος, κ' τὸ ἄγιον τῷ Θεῷ πρε-
σαγμα, κ' πρὸς ταῦτα τῷ πῖν
ἐμὸν ἐργῶν.

¶ “ Εἶτα διαλύσουσ τὰς ἑσῆρας,
“ κ' γυνὴ λαβῶσα δεξιάς τ'
“ ἀνδρα, λέξει.

Εἰ γὰρ Ν. λαμβάνω σε Ν. ἢ ἐμοὶ
γαμτῷ ἀνδρα τοαποτῷδε εἰς ἐπ,
εἰς κρείων, εἰς ἴσων, εἰς εὐπορω-
τέρων, εἰς ἀπορωτέρων, ἐν ἀρρώσια
κ' ὑγιᾶ, εἰς τὸ ἔχειν κ' πρῆν, εἰς
τὸ ἀγαπᾶν κ' δαλπειν, μέχρι ἢ
χρεῖν ἡμᾶς ὁ θανάτος, κατὰ τὸ
ἄγιον τῷ Θεῷ πρεσαγμα, κ' πρὸς
ταῦτα τῷ ἐμὸν πῖν ἐργῶν.

¶ “ Τότε διαλύσουσ τὸ χεῖρ,
“ κ' ὁ ἀνὴρ δώσει τῇ γυναι-
“ δακτύλιον, ὅππῃδεσ αὐτὸ τῇ
“ βίβλω, κ' ἢ ὄφληματῃ
“ τῷ ἱερεῖ, κ' ναοκὸν εἶδω.
“ μῶρον. ἱερεῖσ δὲ λαβῶ-
“ τὸν δακτύλιον, ἀναδύσει κ'
“ ἀνδρὶ, ὡσε πιδέναι ἐπ τῷ
“ πύρῳ τ' ἀεισεργῆσ δακτύλω
“ κ' ὁ ἀνὴρ ὑπὸ τῷ ἱερεῖ
“ συμβιβασθεῖσ, ἱερεῖ.

Τῷ τῷ δακτυλίῳ γαμῷ ἐ-
σώματι τῷ ἐμῷ θέλωμαί σε, ἢ
πῖσ τοῖσ ὑπέρχουσ με ἐδνῶμα
σε ἐν ὀνόματι τῷ Πατρὸς, τῷ
Τῷ, κ' Πνεύματῷ Ἁγῷ.
Ἀμῶν.

¶ “ Ἡ νύκτα ὁ ἀνὴρ ἀφίη τὸν δα-
“ κτύλιον ἐπ τὸ πύρῳ τῆσ ἀει-
“ σεργῆσ γυναικὸσ, ὁ Διάκονος
“ ἱερεῖ.

Δειπνῶν.

Ἄϊοντε Θεοσ, ὁ σωδὸν τῷ γ-
νὸσ ἀνδρωπέσ διμειργῆσ πῆ
σωτῆρ ὑπάρχων, ὁ πῖσ πῶμα-
πκῆσ τῆσ χεῖρτ' ὁδοτῆρ κ' χεῖρ
γῶσ ὡν, πρεσαγματῶν τῷ σῶν ἐν
λογίῳ τῶσ δούλοισ (ε, τῷ τῷ
ἀνδρὶ, κ' ταύτῃ τῇ γυναικὶ, οἰ
ἐν ὀνόματι σε εὐλογῶν, ὡσ
καθάτῳ ὁ Ἰσαὰκ κ' Ρίβου
μάλω πῶσ σωδὸν σουσ, ἐπ κ'
τῷ παρόντε διπῶ πτωῶσ, οἰ
τεῖναι διαφυλάξαι κ' πῶμα
τῷ εὐχαλῆν κ' σωδὸν τῷ
ἀλλοῖλοισ πειποιημένω (ἢ δῶτε
ἕτος ὁ δακτύλιος μεταφθεῖσ κ'
ὑποληφθεῖσ, σύμβολόν ἐστὶ κ'
ἐχεργῶμα) ἐντελεῖ τῆσ ἀγάπῆσ κ'
εἰρήνησ σωδὸν σουσ πρεσαγματῶν
σουσ

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ ΓΑΜΟΥ.

κατε χεῖρ' ἄμα τὸ ἄσχημα-
τὸ (ε, σείλοισιν ἢ βίον ἡδυνή-
θητον διαπερᾶν· διὰ τῆσδ' Χειρῶν
τῶ Κυεῖν ἡμῶν. Α' μὲν.

¶ Τότε Ἰεραῖς συζυγνῶσι ἀλλή-
λοις δεξιὰς αὐτῶν, εἰπών.

Οὗς ὁ Θεὸς σωείζεις, ἀνδρῶν
πῶ μὴ χωεῖζέτω.

¶ Ἰδοὺ ὁ Διάκονος ἢ λαὸν προσ-
αγορεύσει.

Ε' Πιπὸν Ν. καὶ Ν. ἐν ἀγῶ τῷ
γέμω ὡμονόησαι, καὶ ἐν ὕπνῳ
τῷ Θεῷ καὶ παρῶν ὁμίλει τῷ το
ὡμολόγησαι, καὶ μετῶιγε τῷ
ἐαυτῶν πῶσιν, διὰ τῷ δίδουαι τε καὶ
εἰληφέναι ἢ δακτύλιον, ἄμα καὶ διὰ
τῷ συζυγνῶσαι τὰς χεῖρας ἐκ-
τέρωθεν, παρῶν, καὶ μεταγῶ-
σαι ἀπὸ βέλων σμωοίκως εἶναι καὶ
συγκοίτης ἐν ὀνόματι τῷ Πατρὸς,
τῷ Ἰησοῦ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ.
Α' μὲν.

¶ Καὶ Διάκονος τῷ τῷ
εὐλογίας προσείσει.

Ⓞ Ἐδὲ ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Ἰησοῦς,
Θεὸς Πνεῦμα τὸ Ἁγίον εὐλο-
γήτω, σκαπασάτω, καὶ σωσάτω
σφῶν, ὁ Κύριος καὶ ἡ ἐκδοκίας
ἐπιβλεψάτω σφῶν, καὶ ἔτω πάσης
πνέυματικῆς ἐνδαιμονίας καὶ χα-
ριῶν πληρωσάτω σφῶν, ἐφ' ὧ
ἔπως ἐν τῷ παρῶν σμωοικίση-
τον, ὅπως ἐν αἰῶνι τῷ μέλλοντι
ζωῆς τῆς αἰδίου ἀπολαύητον.
Α' μὲν.

¶ Ἐτάων διαπεραφῶν, ὁ
Διάκονος, ἢ κληρικὸς, εἰς
Κυεῖα κῶ τῷ τράπεζῳ
πορεύοντες, ἢ ἐξῆς ψαλμῶν
ἐλέξουσιν, ἢ ἄσκησι.

Ψαλ. ρικ. 128.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, οἱ πορεύοντες ἐν
ταῖς ἐξουσίαις αὐτοῦ.

Τὰς πόδας ἡμῶν ἐπὶ χερσῶν (ε
φάγηται, μακάριοι εἶ, καὶ καλῶς
σπίεσαι.

Ἡ γυνὴ (ε ὡς ἄμπλασ ἐυ-
θηνῶσα ἐν τοῖς κλίτσι ἢ οἰκίας
(ε.

Οἱ υἱοὶ (ε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν,
κύκλω τ' τραπεζῆς (ε.

Ἰδὲ, ἔπως εὐλογηθήσῃ ἀν-
δρῶν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσει σε Κύριος ἐκ Σιῶν.
καὶ ἔσθι τὰ ἀγαθὰ ἰερουσαλιμ πά-
σαι τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς (ε.

Καὶ ἔσθι υἱὸς ἡμῶν σὺ εἰρή-
νη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα πατεῖ. } Καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ ὁ Ψαλμὸς. ελ. 67.

Ⓞ Θεὸς οἰκιστὴρ ἡμῶν, καὶ
εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπαράγει
τὸ φερόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐλέησαι ἡμᾶς.

Τῷ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τῷ ὀδόν
(ε, ἐν πᾶσιν ἔδωκε τὸ σωτήριον
(ε.

Εὐχομολογησάτωσαν σοι λαοὶ
ὁ Θεός, ἐχομολογησάτωσαν σοι
λαοὶ πάντες.

Εὐχαριστήτω, καὶ ἀγαλλιάτω-
σαν ἔδθη, ὅτι κερταῖς λαὸς ἐν ἐυ-
δύτη, καὶ ἔδθη ἐν τῇ γῇ ὀδω-
γήσεις.

Εὐχομολογησάτωσαν σοι λαοὶ
ὁ Θεός, ἐχομολογησάτωσαν σοι
λαοὶ πάντες.

Τῷ ἔδωκε τὸν χερσὸν αὐτοῦ εὐ-
λογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός
ἡμῶν.

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ ΓΑΜΟΥ.

Ευλογύσαί ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φο-
βηθῆτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πνεύ-
ματα τῆ γῆς.

Δόξα Πατρί· } Καὶ τὰ λοιπὰ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ « Ὅταν λήξαιτο ὁ Ψαλμὸς,
« τῷ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
« ἀπάντη Κυριακῆς τῆς πρα-
« κτικῆς ἰουδαίων, ὁ ἱε-
« ρὰς ἐκτὸς παρεστῶς, καὶ εἶ-
« ρεις το φέρωντον εἰς αὐτὸς,
« εἶει.

Κύριε ἐλέησον.
Ἀπόκλεισις.

Χεῖρε ἐλέησον.
Διάκονος.

Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν πνεύματι
καὶ ἐν ἰσότητι ἡμᾶς εἰς πνεύ-
ματι.

Ἀπόκλεισις.
Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρίας.
Διάκονος.

Σῶσον, Κύριε, τὴν ψυχάν σου, καὶ
τὴν ψυχὴν τοῦ παιδὸς σου.
Ἀπόκλεισις.

Τὴν ἐλπίσαντάς ἐπὶ σοί.
Διάκονος.

Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν
ἐξ Ἀγίου.
Ἀπόκλεισις.

Καὶ αὐτῶν ἀπὸ ὑπερασπίσεως.
Διάκονος.

Γίνε αὐτοῖς πύργος τῆ ἰσχύος.
Ἀπόκλεισις.

Ἀπόφρασαί τε τὸ ἐχθρὸν αὐτῶν.
Διάκονος.

Κύριε, ἐπίκλησον τὸς ἀγγέλους
ἡμῶν.
Ἀπόκλεισις.
Καὶ ἡ κωνὴ ἡμῶν φεῖσι σὶ
ἐλθόντες.

Διάκονος.

Ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τῷ
Ἰσαὰκ, Θεὸς τῷ Γαβριὴλ,
εὐλόγησον τύτους τὸς δούλους σου,
καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀποστολῆς
ταῖς αὐτῶν καρδίαις ἀπέστειλεν, ὡς
ἀπὸ ἐξ ἀγίου τῷ λόγῳ σου αὐτοῖς
συμφέροντα καταμέδουσιν αὐτῶν, καὶ
ἐργῶ ἀπαληψῶν. Ἐλέησας εἰς
αὐτὸς ἀπέβλεψεν ἐκ τῆς ἕρας σου,
καὶ εὐλόγησον αὐτὸς καὶ δὴ καὶ
ὡσπερ τὴν σου εὐλογίαν ἐπὶ τῷ
Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάρρα, εἰς μα-
χαλὴν αὐτῶν ὄραμυθίας ἐξα-
πέπλησας ἔτω καὶ ἐκ ἀπαξίανσον
ἐπὶ τύτους τὸς θεσποντάς σου τὴν
σου εὐλογίαν καταπέμψαι, ἐφ'
ὧ, θελήματι σου περὶ ἀρχόντας,
καὶ τῷ σου ἰσχυροῦ ἀσφαλι-
δέντας, ἐν τῇ σῆ ἀγάπῃ μίχει τὸ
ἀπαιτηθῆναι τὸ ῥίον, διατελεῖ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Ἀμήν.

¶ « Ἡ ἐξῆς ἐκτὸς ὄραμυθίας
« σται, ὅποταν ἡ γυνὴ ὄρα-
« παιδοποιῶ ἀναφανῆται αὐ.

Ἰλαεὺς Κύριε, Πάτερ ἐρέσει, ἔ-
πινος ἐκ φιλοδωρείας ὅτι τὸ γένος
ἀνθρώπων ἐσαυζανεν, τῇ σῆ
εὐλογία τύτοιον πῖν ἀετηγμοῖν
παίσεις, ὡς ἐν τῇ τεκνογονίᾳ
ἐκείνῳ ὅτε, ἐν θεοσεβίᾳ τῇ
ἀγαθῇ πλικέτον τὸν χεῖρον
σωοικῶ παραμύθει, ἕως ἂν ἄλλοι
ἔσονται ἰδόντες ἐαυτῶν τὸς παίδων
παίδας, εἰς τεῖτιν, καὶ τεπέρ-
τιν γενεάν, φεῖσι τὴν σου πῖν,
καὶ ὄραμυθίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ὁ τὸ πᾶν ἐξ ἐδινδὸς κρα-
ταιῶ τῇ σῆ δυνάμει δημιουργήσας

γῆσαι, ὁ χὶ ἦν ἄλλων κπιματων
 διαπιταμδίων σφειλοδμθ. ἵνα
 ὁ γυνὴ, ἐκ τῷ ἀνδρὶ, τῷ χῆ
 τλῷ τλῷ ὁμοιότητα χὶ τύπων ἀπει-
 χρομῆς, τλῷ πρωτοπλασίας δέ-
 ξου), σωμαρμότητων δὲ αὐτὰς ἐπέ-
 σφειας ὅτι ἔς σὺ διὰ γάμψ ἐνοῖς,
 ἔδε πύποτε θεμιτὸν εἶναι καχωεί-
 ζ. Θεὸς, ὁ γαμῆλιον τλῷ σῶδε-
 σιν εἰς τοσῦτο καδ' ὑπεβολῆν δια-
 φέρον τὸ μυσηῖον ἀφιερῶσαι, ὡσε
 διλονότι πνδματικὸν τὸν γάμον
 τῷ Χειρῶ, χὶ τῆς ἐαυτῷ Ἐκκλησίας
 ἀνιήπειδαί τε χὶ ὑποπυπῶδ.
 ἴλεως σφειδε εἰς τῷ τῷ ὀ-
 κάτα (ε, ὡσε τῶν δὲ τὸν ἀνδρῶ,
 κατὰ τὰ λδρια σ, ταύτῳ
 τλῷ ἰδία ἐαυτῷ γυναικα σέρχειρ
 τε χὶ σφειφίλιν, καδῶς χὶ ὁ Χει-
 ρὸς τλῷ αὐτῷ μνηστῷ Ἐκκλησίαν
 ἠγαπῶτο, ἐαυτὸν ὑπερ αὐτῆς
 παροδίδε, ἀγαπῶν χὶ καταδάλ-
 πων αὐτῷ ὡς ἰδία σέρκα. ἅμα
 δὲ χὶ ὡσε ταύτῳ τλῷ γυναικα
 φιλερμῆν γνέδζ ὡς Ρ' ἀρχίλ, π-
 νυτῷ ὡς Ρ' βεκενθ, πσιλῷ χὶ
 εὑπειθῆ ὡς Σάρρα, ἐπὶ δὲ ἐν
 ἀπάτη τῆ ἠουχία, σφειρσῶν, χὶ
 εἰρή:η, πσιῶν ἀγίων τε χὶ εὑπειθῶν
 δικοδιαποικῶν μιμητῷ ἔχεν.
 Εὐλόγει, Κίει, ἀμφὰ αὐτοῖν, χὶ
 δὸς αὐτοῖν τ' σῆς αἰωνίε βασιλείας
 κληρονομῆσεν. διὰ Ἰησῆ Χειρῶ
 τῷ Κίει ἡμῶν. Ἀμῶ.

¶ Τότε λέξει Ἰερφῆ.

ΠΑΝΤΕΚΡΕΠΕΡ, ὁ ποκαταρχῆς
 πρωτογενῆς ἡμῶν τὸν Ἀδῆμ
 χὶ τλῷ Ἐνὰ δμιεργῆσας τε χὶ
 ἀγάτας, ἅμα χὶ ζυγάδῳ ἐν τῷ
 γάμῳ σῶδφας, ἀμαζέτω χὶ
 ὑλοχέτω σῶ, ἵνα σῶμα χὶ ἔν-
 σφῆς σὺτὸν ἐναρεσκόντως ἔχῃτον.

χὶ μῦ τ' ἀγίας ἀγάτης μῆχορ
 τέλες τῷ νυκὶ βίε συζήσητον.
 Ἀμῶ.

¶ Ἔτα πιαγία ἡ Σωῶξιε
 “ ἀξζε), χὶ μῦ τλῷ τῷ Εὐ-
 “ αγίελιν σφεικοπῶ, ἡ Ὀμι-
 “ λια διμηγορδθῆσε), ἐν ἧ
 “ (ὁσάμῃς αὐ τελοῖτο ὁ γάμος)
 “ τὸ τῷ ἀνδρὶ χὶ γυναικῶ,
 “ καδῆικον καδ' ἀγίας τλῷ,
 “ καρῶν ὑπερητῶδθῆσε).
 “ πλῶ ἡμῶ ὁ Ὀμιλία πσιπ-
 “ δῆ, ὁ Διάκονθ τὰ ἐξῆς.
 “ ἀναγρῶσ).

Ο Σοιτῶ ἐν ὑμῖν ἦδη γαμῶ-
 μδῆς, ἠτοι γαμῶσῆντες πσι-
 χασητε, ταύτῳ τλῷ ὅσῳ καπέ-
 σιστ ὑπολήφειδ σφειρεμδῶι,
 ἐναπῶτε ἀ παυγία ὁ γροφῆ,
 σφῆ τῷ καδῆικονθ ἀνδρῶν εἰς
 ἐαυτῷ γυναικας, χὶ γυναικῶν
 χῆ τῶς ἀνδρας, λαλει.

Ο ἄγιος Παῦλος ἐν τῇ σφῆς Ε-
 φεσίς ὅτι, πολὺ κροαλαῖῳ πέμπτῳ,
 ὡπως ἐφασκῶν. Οἱ ἀνδρες ἀγαπῶτε
 τῶς γυναικας ἐαυτῷ, καδῶς χὶ ὁ
 Χειρὸς ἠγαπῶσε τλῷ Ἐκκλησίαν, χὶ
 ἐαυτὸν παρῆδωκε ὑπερ αὐτῶς ἵνα
 αὐτῷ ἀγιάση, καδασείας τῷ λυ-
 τῶ τῷ ὑδατθ ἐν ρῆματι ἵνα
 παροσῆσῃ αὐτῷ ἐαυτῷ ἐνδδξον
 τλῷ Ἐκκλησίῃ, μῆ ἔχουσ ἀπῆλον
 ἡ ῥυτῶδ, ἡ π ἦν τοῖς τῶν, ἀλλὰ ἵνα
 ἡ ἀγία χὶ ἀμωμθ. Οὕτως ὁ φηλε-
 σιν οἱ ἀνδρες ἀγαπῶν τῶς ἐαυτῷ
 γυναικας, ὡς τὰ ἐαυτῷ σῶμα-
 τα· ὁ ἀγαπῶ τλῷ ἐαυτῷ
 γυναικα, ἐαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐ-
 δεις γάρ ποτε τλῷ ἐαυτῷ σάρκα
 ἐμίσησεν, ἀλλ ἐκπέσει, χὶ δαλ-
 πει αὐτῷ, καδῶς χὶ ὁ Κίειθ
 τλῷ Ἐκκλησίαν· ὅτι μῆλῳ ἐσμῶ

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ ΓΑΜΟΥ.

τῶ σώματι αὐτῆ ἐν τῷ σαρκὸς αὐτῆ, καὶ ἐν τῷ ὄρειον αὐτῆ. Ἄντι τῆς καταλείψει ἄνθρωπος τὸ πατέρα αὐτῆ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται ὡς ἓν τῷ γυναικὶ αὐτῆ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τούτου μέγα ἐστίν· Ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἧλω καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ γυναικὶ ὡς ἑαυτῷ ὡς ἑαυτῷ.

Παραπλήσιον ὁσαύτως ἄγιος ὁ Παῦλος ὡς Κολοσσαῖος γράμματα, ὡς ἀγορεύει. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναικας, καὶ μὴ πικραίνετε ὡς αὐτὰς. Εἰσακούσατε δὲ ὡς ὁ ἄγιος Πέτρος, καὶ ὡς τὸς γαμήτιος ὡς, τοῖς γαμμηλοῖς ἦσαν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, σωκοῦντες ἡ γυνῶν ὡς ἄδερσέρω σὰρκα τῷ γυναικίῳ ἀπονέμονται πρὸς ὡς συκληρονομοῦ καὶ ζωῆς εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προστάξεις ὑμῶν.

Μέχρι τῶδε ἠκεράδε τῶ καθήκοντος μόνον ἄνδρος καθ' ἑαυτοῦ γυναικῶ. Πρὸς τούτοις, ὡ γυναικας, ἐπακούετε καὶ μαρτάνετε τὸ καθήκον ὡς σφετέρως ὑμῶν ἄνδρας, καθάπερ διαρρήδην ἐν ἀγία τῆ γρηγοῦ ἰσοπυτῆ).

Ὁ ἄγιος Παῦλος, ἐν προεφημῶν τῆ ἐπιστολῆς ὡς Ἐφεσῶν, ὡς ὑμᾶς νουθετεῖ. Αἱ γυναικας, τοῖς ἰδοῖς ἀνδράσιν ἰσοπασεθε ὡς τῷ Κυρίῳ ὅτι ὁ ἀνὴρ ὡς κεφαλή τῆ γυναικῶς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλή

τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ὡς τῆς τῆ σώματι. Ἀλλ' ὡς ἡ Ἐκκλησία ἰσοπασε τῷ Χριστῷ, ὡς καὶ αἱ γυναικας τοῖς ἰδοῖς ἀνδράσιν ἐν πατρί. Καὶ πάλιν λέγει ἡ δὲ γυνὴ ἰνα φοβῆται τὸν ἄνδρα ὡς ἡ ἐπιστολῆς ὡς Κολοσσαῖος ὁ ἄγιος Παῦλος ταῦ τῶ τῶ σωτοῦν διδασκαλίαν ὑμῶν παρὰ τῆς Αἱ γυναικας, ἰσοπασεθε τοῖς ἰδοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν, ἐν Κυρίῳ. Ὁ ἄγιος Πέτρος συμβιβάζει ὑμᾶς μάλια ἐντεῶς τῶδε τρεῖσιν, Αἱ γυναικας, ἰσοπασεθῶμαι τοῖς ἰδοῖς ἀνδράσιν· ἰνα καὶ εἰ πρὸς ἀπὸ θῶσι τῶ λόγῳ, διὰ τῆ γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνὰ λόγῳ τῆς διδασκαλίας ἐποπιδάπτει τῶν φόβῳ ἀγνῶ ἀναστροφῶ ὑμῶν. Ὡς ἔγω εἶχ' ὁ ἔξωθεν ἐμπλασθῆς τῆ τειχῶν, καὶ περὶ τῶς χριστιανῶν, ἡ ἐνδύστωις ἰματίων καὶ μὴ ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἀνθρώπου, ἐν τῷ ἀφάρτῳ πρῶτος καὶ ἡ ψυχῆ πνύματος ἰδοῖς ἐνώπιον τῆ Θεοῦ πολυτελείῃ τῶ γὰρ ποτε καὶ αἱ ἄγαι γυναικας, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐκόςθη ἑαυτὰς, ἰσοπασεθῶμαι τοῖς ἰδοῖς ἀνδράσιν ὡς Σάρρα ἰσοπασε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καὶ ἡς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαδοποιήσατε, καὶ μὴ φοβῶμαι μὴδὲ πλῆσιον.

Ἔτι Οἱ νεοφίμοι ταυθήμερον ὡς ἔστι καὶ τῆ Σωμᾶξῶς μετὰ τῆς Θεοῦ.

9 Η ΤΑΞΙΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

9 " Ο' Γεράς εις τῷ οίκῳ
" τῷ νοστῷ εἰσιῶν, ἔρει.
Εἰρήνῃ τυτῶν πρὸ οἴκῳ, κ' πῦ-
σιν ἐκὴ κατακῦσσι.

9 " Ἡ νίχα τῷ ἀδελφῷ πρὸ οἴκῳ
" γίνῃ, γονυπετῆς λέξαι.

Ἡ ἀγαπηθῆς, Κύ-
ριε, τ' ἀδικῶν ἡμῶν,
ἢ ἤν' ἑσθ' ἰσχυρῶν ἐπι-
σταίῃ ἡμῶν, Κύριε.
Φείσῃ τῷ λαῷ σου, ὃν
ἐλύτρωσας πρῶτα τῷ αἵματι
σου, κ' μὴ ὀργίλῳς ἔχει πρὸς ἡμᾶς
εἰς τὴν αἰῶνα.

Κύριε ἐλέησον.

Χεῖρὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

Διάκονο.

Καὶ μὴ ἐσπένεγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμῶν.

Ἀπόκλεισις.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῷ
πονηριῶ.

Διάκονο.

Σῶσον Κύριε τῷτον τ' πῦδά σου.

Ἀπόκλεισις.

Τὸν ἐλπίσωτα ἐπὶ σέ.

Διάκονο.

Β' ἑξαποστίλαις, Κύριε, βοήθειαν
ἐξ Ἀβ' ἰκ'.

Ἀπόκλεισις.

Καὶ ἀπὸ ὑψοῦ ἀπαίσης αὐτῶ.

Διάκονο.

Οὐδὲν κρηπίσῃς ὁ ἐχθρὸς αὐτῷ.

Ἀπόκλεισις.

Καὶ ἴδ' ἀδικίας μὴ βλάψῃ
αὐτῶν.

Διάκονο.

Πῖνε αὐτῷ, Κύριε, πύργος τ' ἰσχυρο.

Ἀπόκλεισις.

Ἀπὸ πρῶσι πῦ τῷ ἐχθρῷ.

Διάκονο.

Κύριε, ἐσάκουσον τ' ἑσθ' ἰσχυρῶν
ἡμῶν.

Ἀπόκλεισις.

Καὶ κραυγῇ ἡμῶν πρὸς σέ ἐλ-
θῆτω.

Διάκονο.

Δευτέρου.

Πρόσκυψον, Κύριε, ἐπὶ τῷ ἔ-
ρατῶν, ἐπὶ δὲ ἐπίσκεψον, κ' ἑ-
βοῖθισον τῷ τῷ πρὸ δ' ἄλω (κ' ἑ-
σθ' ἰσχυρῶν αὐτῶν τοῖς τῷ οἰκτιρῶν
σου ὀφθαλμοῖς, ὃς αὐτῷ παρε-
κλήσῃ, κ' βίβασεν τῷ πεπνυμένῳ
ἐπὶ σέ, ἀμῶν ἀπὸ κινδύνων τῷ
πολεμῶν, κ' ἀδολοκίῳ τῷ ἑ-
ρίῳ κ' ἰσχυρῶν διατήρησον αὐτῶ,
διὰ τῷ Χειρῶ τῷ Κυριῶ ἡμῶν.

Ἀμῶν.

Ἐσάκουσον ἡμῶν, Κύριε ὁ Πατο-
κράτωρ Θεοῦ, κ' Σωτὴρ ἐλεῆ-
ων, σωθῆ τῷ σου ἀγαθῶ-
τητα ἀνατίτανε τῷ τῷ πρὸ δ' ἄλω
σου, τῷ τῷ νόσω ταλαιπωρε-
θῆς ὀμῶξασθ' ὀπισθέφης αὐ-
τῶν, Κύριε, ὡς κ' πνυθῆσθ' τῷ
Πέτρῳ, κ' τῶν πῦδα τῷ ἐκτον-
τάρχη ἐπισκέψῃ, ὡς ἐπισκέψῃς
κ' ἀποκαταστής τῷ κρηπίσῃς
τῷ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ:

τῶν φρέσιν ὑγίαια, ἐπιήσῃ σοὶ
 ἡνδρακτητο· πλὴν εἰ μὴ, χορήγησον
 αὐτῷ ἔτι τῶν σῶν ὀπισθοκωλῶν
 ἀνεγκλίνας, ὥστε οἰζυρεῖ τὰ γυῖ
 βίς τελευτήσασθαι, σοὶ ἐν ζωῇ
 τῇ αἰωνίῳ συζητοικήσῃν. Ἀ-
 μὲν.

¶ “ Εἶτα ὁ Διδάσκων τὸ ἀρρώ-
 “ σως ἔχοντι, καὶ τῶν τούτων τὸν
 “ τύπον παραγγέλλει.

Δ Ἡλον εἶναι σοὶ (ὡγαπήτῃ) ὅτι
 Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ τῆ ζωῆς
 καὶ θανάτου, καὶ ἧς ἐπ’ αὐτοῖς, ἡβης
 ἡγυῖ καὶ ἰατρῶν, ἐπιείκεια, ὑγείας,
 γήρας, ἀδενείας τε καὶ ἀρρώστιας
 ἐπιδοσῶν (καὶ τὴν καὶ κλειδίον ὄρα
 ὁπίσθον ὅτι σοὶ τὸ νόσημα, ἐκ τούτου
 γὰρ ἴδιον ὅτι μαθεῖν, θεήλατον
 ἀνασάνειν ἐπίσημα Θεῷ, καὶ
 φρεῖς ἔπῃν τίλθαι, τὰ σοὶ ἐπι-
 φέρεται ἀρρώστια· εἰ ἀεὶ φρεῖς
 τὸ τῶν σῶν ἰσομοιῶν σφαι-
 ρεῖν, εἴ τοι φρεῖς τὸ ἧς ἄλλων
 παρεδότημα, ἵνα τὸ τῆς πίστεως
 δοκιμῶν, εἰς ἔπιανον, καὶ πῶν, καὶ
 δόξασιν, ἐκ ἀπεχλεύσεις ἀπειρο-
 πλάστον ἐκλείας τε καὶ ἐνδομο-
 νίας ἐπίδοσιν εὐρεθῆναι, εἴτε δὴ ἡ
 νόσος ἐπικεταί σοὶ φρεῖς τὸ στο-
 φενίξῃν ἢ ἐπιπορθεῖν π, τὸ τοῖς
 ἄραῖς τῆ Πατρῆς· σε ἰσθλαμῶν
 φροσκησῶν μόνον· ἀγνοῦσιν ἐπ’
 ἀλλοθίας σοὶ γέγοιτο, ὅτι ἧς
 πλημμεληθέντων ὄντως μετανο-
 ῆσαι, καὶ τῶν τῶν τῶν νόσον ἐν-
 γνημῶνως ἰσομοιῶν, πῶ ἐλέει
 τῷ Θεῷ, διὰ χάριτος Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τῆ ἰσθλαμῶν αὐτῆ, κομιδῆν πε-
 πειδῶν, τὸ ἐυχαιεῖσθαι ἰσθλαμῶν πα-
 τεικῆς· αὐτῆ ἐπισκοπῆς ἐπέδῃ, αἴμα
 δὲ καὶ θεῶν πῶ βελήματι σταυτὸν
 ἐν ἡνδρακτητῶν παρεγγῶν· ἐπὶ τὸ ἡνδρακτη-

λῆς τε καὶ ἀχρηστον ἢ ἡσυχαστῶν
 σα νόσον ἀνενέχθῃ, καὶ εἰς ζωῆ
 τῶν αἰωνίων σε ἐν οὐδέῃα παρησ-
 ἀξει.

¶ “ Εἰ ἂν ὁ ἡσυχῶς διακείμενός
 “ ἴσῃ ἐπιενδύσῃ μαλακί-
 “ (καὶ), ἐσταυθῆ ὁ Κηδεμῶν
 “ ἐκκόψει τῶν παραινέσῃν.

Σ Τέρως ἂν παρῶν Θεῷ κολασ-
 μῶν· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος,
 παιδάσει μὲν, ὡς εἶπεν ὁ ἄγιος
 Παῦλος, μαθητῶν πάντα ἴδον, ἐν
 παρεδότη. Εἰ παιδείας ἰσομο-
 νετε, ὡς ἡμεῖς ὑμῖν φροσφῆρεθ
 ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν ὁ ἡσυχῶς, ὃν ἡ
 παιδάσει πατήρ; εἰ δὲ χρεῖς ἐκ
 παιδείας, ἡς μέτοχοι γέγοναν
 πάντες, ἀεὶ νόσον ἐστὶν, καὶ ἔχ
 ἡοί. Εἶτα, τῶν μὲν τῆ σαρκὸς ἡμῶν
 πατέρων ἡσυχῶν παιδάσει, καὶ ἐκ
 τρεπομεθα· ἢ πολλῶν μάλλον ὑπο-
 ταγησόμεθα τῶν Πατρῶν ἧς πῶν
 μᾶτων, καὶ ἰσομοιῶν; εἰ μὲν γὰρ φρεῖς
 ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὴν δοκίμῃ
 αὐτοῖς ἐπαίδευσιν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ
 συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβῆναι τῆ
 ἀγότητος αὐτῆ. Ταῦτα τὰ ῥήμα-
 τα (ὡγαθὴ ἀδελφῆ) Θεῷ ὅτι πῶ
 θεασίματα, ἐκ ἀγίας τῆ γραφῆς εἰς
 ἡμετέρας τῶν ῥημάτων ἡμῶν καὶ παι-
 δείας γέγονε μὲν· ἐφ’ ὧ μὲν
 ἰσομοιῶν καὶ ἐννομοσιῶν τῶν
 ἐσφραγῆν τῶν Πατρῶν ἐπιτήρησον
 ἀναγῆν, ὅτι πῶν ἐπέδῃ ἐννομο-
 νεῖ τῆ αὐτῆ χρεῖς ἡμᾶς ἀλ-
 γηθῆναι ἢ συμφορᾶν ἐπισκοπῆμα
 μῶν, καὶ γὰρ εἴ τις ἐστὶ τοῖς Χριστιανοῖς
 μείζων ἢ παρῶν τῶν συμμορφῶν
 φρεῖς τῶν Χριστῶν παρῶν τῶν φρεῖς
 τε καὶ ἀεὶ παρῶν τῶν δυσκολίας
 καὶ ἡσυχαστῶν ἀνενέχθῃ, ἐκ
 οὐδέ. Εἰκῆν γὰρ αὐτοῖς εἰς τῶν
 παρεδότη

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

χαρῶν ἐκ ἀέβη ὡρὴν τὰς ὠδύνας τῆ
 Δασάτω πεπρωμένα· ἐκείνῳ ἐκ
 ἠοιλλεῶν ἐκ τῆ δόξαν ὡρὴν στυ-
 ρωθῶμαι. Οὕτως ἄρα ἡμῶν περὶ
 κει) ἢ ὁδὸς, εἰς χαρῶν τῶ αἰώ-
 νιον, ὡς ἐμὲ τῶ Χριστῷ τὰς θλί-
 ψεις ὡς ῥάστα σέρειν. Ἡ Δόξα ἀνε-
 ὡμῶν ἐπὶ τῶ βασιζέιν ἐκ ζωὴν
 τῶ αἰδίου σερδύματος δεῖ εἶναι τῶ
 Χριστῷ ἄποτ. ἑπιπέσαι. ὅπως ἀπὸ
 νεκρῶν ἀνασταίτες, αἰοί τε ἀμὲν
 αἰτῶ ἐν ζωῇ τῆ αἰωνίου συλτατοι-
 κῆσω. Διδῶν, ἐν ὀνόματι τῆ Θεῶ
 παρακαλῶ σε ταύτῃ τῶ νόσον
 ὡς μάλιστα σοι συμφύεται ἐπεικῶς
 ὑπερηγοῦσα, διὰ μνήμης ἔχειν
 ὁμολογίαν τῶ ἐν τῶ (ὡ βαπ-
 τισμῶ) ἐξ ἀρχῆς πεποιημένῃ.
 Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆ τοιοῦτὸν βίον
 ἀπαρτῆς ὑπάρδωοι ἐπὶ τῶ δύναι
 λέγει ἀνά σερσωπολιψίας ἀκει-
 ροδικαῖω τῶ κειτῆ κστεγαῖεδα,
 πωρκαλδῶμαι ὁδε τὸ ἐξετάζειν,
 πῶς ἔχει τὰ σὰ, καὶ καὶ τῆ Θεῶν,
 καὶ καὶ τῶ ἀνθρώπων, ἴνα, ἡνίκα
 σταντὸν ἔπὶ παραπλομάτων ἐπαι-
 πᾶ τε καὶ καταστῶς, ἐνώπιον Πα-
 τερὸς ἔρην ἐνεγα τῶ Χριστῷ τὸ
 ἐλεῶ εὔρειν δωοιθῆς, καὶ μηδα-
 μῶς ἐν φερκτῶ τῶ κειμαπ ἔπ
 ἐγκλυθῶμαι, ὡς ἐκ καταδικα-
 θῶμαι. Τοῖγαρ σωτῶμως τὰ κα-
 ράλαι τῆ Πίστως τῶ λόγῳ διεξε-
 λάπμαι, ὅπως σωμειδέης σοι
 ἀληθῶς πσιδῶντι, καὶ κειδῶς ἀνήσ
 κει ἀνδῶν τῶ Χριστιανῶ.

“ Εἶπα ὁ Διάκονῳ ἀναπμ-
 “ πάσει τὸ κεράλα τῆ Πίστως
 “ ἔπωσι γάμῳ.”

Πισθῶς εἰς Θεῶν Πατέρα ;
 (Καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς αἶω ἐν Βαπ-
 τισμῶ.)

¶ “ Εἶπα ὁ Διάκονῳ τῆ κληροῆ
 “ ἐξετάσει· Εἰ ἄρα τυγαῖν
 “ ὡν ἐσ ἀγάπη καὶ πάσω τῶ
 “ οἰκονομῶ, σερβῆτων αἰ-
 “ τιν ἐκ βάθους τῆ καρδίας ἐπὶ
 “ ἐστῶ τῶ σερσπλάισασι
 “ συγγνώμῃ ἔχειν, ἢ δὲ αἰ-
 “ τῆ σερσπρῶση πνε συγγῶ-
 “ μῶ αἰτήν· καὶ ὅπως αἰ. τῶ
 “ ὕβριν ἢ δεινὴν πὶ πῶ ἀπει-
 “ γάσαιτο εἰς ἀκρον τῆ βλά-
 “ σης καὶ δῶαμιν πηίσαι τῶ
 “ ἄποδοσιν, ἢ καταλαγῶ.
 “ Ἐπειδὴ ἐκ ἐπ διέθετο τὰ
 “ ὑπάρχουσα, ποιέτω διαδῆ-
 “ κῶ, καὶ τὰ χέω, ἄπο ἔχει
 “ ἐκπῆν τε καὶ λαβῆν σαφηνίη,
 “ σερὸς σωμειδέης ἄπορο,
 “ πσμῶν, καὶ διαδῆκης ἐπτε-
 “ λειωτῆ ἡσυχασμῶν. Ἀλλὰ
 “ μὲ ἐν εἰκός δεῖ. παρρημῶ
 “ ἀδρας ἐπ ὑμῶν ὄντας τῆς
 “ ἐαυτῆ οἰκοῖς ἐπιτήπειν.

¶ “ Τὰ αἶω σερσημειδέα δῶασι
 “ ἀν ἀπαγγέλλεσθ ὡρὴν ἀρχ-
 “ ὡ καὶ ἐσχωρ, καὶ τὸ δεῖν
 “ τῶ Διακόνῳ.

¶ “ Ὁ Διάκονῳ ὡς δε δῶασημῶν
 “ ἔτε ἀπμελῶν ἡσῆσι, ἐν τῶ
 “ λίαν ἀκειδῶς παρδῶειν
 “ τῶ νοῦντα σερὸς τὸ ἀφειδῶς
 “ καὶ ἀφῶσως ἐπαρκεῖν τῆς
 “ δῶασημῶν.

¶ “ Ἐνδεῖ δὲ ὁ μοχθῶρως δια-
 “ κειμῶ τῆ ἰδία ποιήσει τῶ
 “ Γερῆ ἐξομολόγησιν αἰμῶ-
 “ πῶν, εἰ δῆτα αἰδῶσται τῆ
 “ σωμειδέης βαρῆ πῆνι σραῖ-
 “ μαπ κειταπὸζομῶ, καὶ μὲ
 “ τὸ ἐξαργῶειν, ὁ Γερῆ
 “ τῶδε τῶτῶν ἀπολύσει αἰ-
 “ τῶ.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

ΚΥ' εἰς ἡμῶν Ἰησὺς Χριστὸς, ὁ
 τῆ αὐτῆ Ἐκκλησίᾳ ποσῦτο τὸ
 ἀξίωμα πνευματικῶν, ὡς πλάσμα-
 τα πῦς ἀμύρτωλοις, τοῖς ὄντως
 μετανόησι, καὶ εἰς αὐτὸν πεσέεισι,
 ἀφίενται ἐν μεγάλῃ τῆ κατοικτιρ-
 σεώς σου ἢ ἡ ἀγαπῆματον συ-
 γνώμῃ ἐχῆ, καὶ διὰ τὴ ἐξουσίας, ἥς
 ἐπιτέταμαι, πᾶσιν ἢ σὺν
 ἀλλήλοις ἀπολύω σε ἐν ὀνόματι
 τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος
 Ἁγίου. Ἀμήν.

Δεῦρομεθα.

Εὐαγγελιστάτε Θεοί, ὁ, καὶ τὸ
 πλῆθος ἢ ἐκπληροῦν ἔστω
 τὰ ἢ ἀκριβῆλως μετανοούντων
 ἀνομιματα ἐξελήψας, ὡς αὐ-
 τῶν διαπαντός ἀμύρτωτων ἀγίω-
 αἰοῖξον ἐλέη σε τὸς ὀφθαλμοὺς ἐπι-
 τῆτον τὴ δαλόν ἔστω, τὴ τὴν ἀφροσύνην
 καὶ συγνώμῃ ἀμύρτων ἀποσιθῆς
 παραίτηντα. Ἀγαπέωσον, ὡ πρη-
 σινέσατε Πάτερ, ὅποσον ἡδὲ
 πνευματικῶν καὶ ἀπεχθῆτα τῶ δια-
 βόλου, ἡδὲ σετέρα αὐτῶ διαφθο-
 ρία τῆ διατοῖα, καὶ ἀφροσύνη τῆ
 ἀδυνεία ἡσανίδη τῶ τὸ ροστ-
 ερὸν μίλος, ἐν ἐνόησι τῆ Ἐκκλησίας,
 οὐσον Κύριε καὶ διαφυλάξον, τὴν
 σωτήριον αὐτῶ μὴ πείσει, αὐτῶ
 τὰ διακρυα ὑποδέχου, τὸς ἀλγη-
 δόνας καταπορεύνε, ἢ ἀποκτάα-
 σον, ὡς ἐνέρεσον ἀναφαίνε) τῶ
 θεῶ (κα βυλίματ' κα ἐπέιασ
 εἰς τὸ εἰσός (κα πᾶσιν πλὴν πειποι-
 ῆσιν καταδείη μὴ ἐλλόγει ἀλλῶ
 τὴ πρῶτον ἀμύρτων, ἀλλ' εἰς
 τὴν σὴν ἐμφάνει λαβὴ αὐτὸν
 διὰ τῆς ἀξίας ἀμαρτιῶν τῶ Υἱοῦ
 σου, Ἰησὺ. Χριστῶ τῶ Κυρίου ἡμῶν.
 Ἀμήν.

9 Τότε ὁ Διάκονος εἶπεν τὸν ἐξῆ
 Φαλμόν. οἱ. 71.

Εἰπὶ σοὶ Κύριε ἠλπίσα, μὴ κα-
 ταιχωθῆλω εἰς τὴ ἀνάστασιν
 τῆ δικαιοσύνην σε ῥύσαι με, καὶ
 ἐξελῆ με, κλῖνον πρὸς με τὸ ἔ-
 σου, καὶ σωσον με.

Γενῶ μοι εἰς Θεὸν ὑποστάστω,
 καὶ εἰς τὸν πόνον ὀχερὸν τῶ σωσαι με
 ὅτι σερβωμά μου καὶ καταφυγή μου
 εἶσιν.

Ὁ Θεός μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς
 ἀμύρτων, ἐκ χειρὸς παρανομῶ-
 των καὶ ἀδικῶν.

Ὅπου εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε
 Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός
 μου.

Εἰπὶ σὲ ἐπισκείχθῃ ἀπὸ γε-
 γρῶτος, ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σὺ ἴα
 εἶ σκεπτός, ἐν σοὶ ἡ ὁμολογία μου
 διαπαντός.

Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολ-
 λοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κρηταίη
 πληρωθῆτω τὸ σῶμα μου αἰετώ-
 ως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου,
 ὅλιον τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοφυῶ-
 πειάν σου.

Μὴ ἀπορίψῃς με εἰς χεῖρὸν γη-
 ραῶν, ἐν τῶ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν μου
 μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ὅπου εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμῶν,
 καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου
 ἐβλαδίωσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέγοντες,
 ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπον αὐτὸν, κατὰ
 διάστασιν καὶ καταλάθετε αὐτὸν, ὅτι
 οὐκ ἐστὶν ὁ βοηθός σου.

Ὁ Θεός μου, μὴ μακρυνῆς ἀπ' ἐ-
 μὲ ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βούνην
 μου πρὸς γῆρας.

Αἰχμαλωθῆτωσαν καὶ ἐκλιπίτω-
 σαν οἱ ἐνδιεβάλλοντες τὴν ψυ-
 χὴν μου, πρὸς ἀλλόθωσαν αἰχμαλώ-
 τῶν.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

κὲς ἔστρωτῶ οἱ ζητῶντες τὰ χεῖρά
μοι.

Ἐγὼ δὲ διασπαστὸς ἐλπῶ ἐπὶ
σε, κὲς ὡρῶσθαι ἐπὶ πᾶσιν τῶ ἀ-
νιστῆσιν σε.

Τὸ σῆμα με ἀσφαλτεῖ τῶ δι-
χλωστωῖν σε, ὅλῳ τῶ ἡμέραν
τῶ σωθῆναι (ε· ὅπ ἐκ ἔγνω
γρηματῆας.

Εἰσιπλοῖσμαι ἐν δωασθία Κυ-
εῖν· Κύεε, μνηδίσσμαι τ' διχλω-
σώμῃς σε μόνῃ.

Ὁ Θεός με, ἃ ἐδίδαξάς με ἐν
νεότητίς με, κὲς μέχει τῶ ἡμῶ·
ἀπασφαλτῶ τὸ θαυμάσιόν τε.

Καὶ ἕως γῆρας κὲς ἀρεθρῆν, ὁ
Θεός με, μὴ ἐκσταλίπης με ἕως
ἀν' ἀπασφαλτῶ τ' βραχίονά (ε τῆ
ῤεῖα πάτη τῆ ἐρχομῆν.

Τῶ δωασθίας (ε, κὲς τῶ διχλω-
σώμῃν σε, ὁ Θεός ἕως τῆ ὑψίστων,
ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεός,
πῆς ὁμοίός σοι;

Ὅσας ἐδίδαξάς μοι θλίψεις, πολ-
λάς κὲς καγαί, κὲς ἐπσρέψας ἐξο-
πόμισάς με, κὲς ἐκ τῆ ἀβύστων
τ' γῆς ἀνήγαγός με.

Ἐπλεόσασας ἐπ' ἐμὲ τῶ μα-
γαλωσώμῃν (ε, κὲς ἐπσρέψας

Παρακάλεσάς με, [κὲς ἐκ τῆ
ἀβύστων τ' γῆς πάλιν ἀνήγαγός
με.]

Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσμαι σοὶ

ἐν λαοῖς, Κύεε, ἐν σιδέσσι φαλ-
ματῶ ἀλήθειάν σε ὁ Θεός· φα-
λῶ σοι ἐν κιδάρῃ ὁ Ἀγθ τῆ
Ἰσραήλ.

Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη με
ὅταν φαλῶ σοι, κὲς ἡ ψυχὴ με ἦν
ἐλυτρώτω.

Ἐπὶ δὲ κὲς ἡ γλῶσσά μου ὅλῳ
τῶ ἡμέρας μελετήσῃ τῶ διχλω-
σώμῃν (ε, ὅταν αἰχμῶσῃ κὲς
ἐσθραπώσῃ οἱ ζητῶντες τὰ χεῖρά
μοι.

Δόξα τῶ Πατεῖ { Καὶ τὰ λοιπὰ.
Ὡς ἡ ἐν ἀρχῇ· }

Ἐπεὶ τὸ Ἀπῆρωτον ὡρῶσθαι.

Ἀπῆρωτά γάρ με, σῶσον ἡμᾶς·
ὁ, διαστρωρὲς κὲς πῆς τὶ αἰ-
ματός (ε, ῤύσας ἡμᾶς, βοήθησον
ἡμῶν, ἀνθρομῶν π, Κύεε.

Ἐῖτα λέξῃ ὁ Διάκων·

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ πύργος
ὑπάρχων τ' ἰκῦθ πασι τοῖς
ἐπ' αὐτῶν ἐλπῆσιν· ὦ πάντα ἐν
ἔραυ· κὲς τῶ γῆ· κὲς κειχῶ τ'
γῆς, ἀνακίχματῆ κὲς πῆσας.
Ἐκείθ νῶ κὲς ἀεὶ τυγαῖν σε
σκεπαγῆς ὦν, ποιῶν σε εἰδοτὰ κὲς
αἰδανότα· ὅπ ἐδῆν ἄλλο ἕπο τῆ
ἔραυ ἑδῆν τοῖς ἀνθρομοῖς τὸ
ὄνομα, δ' ἔ, κὲς παρ' ἡ, ἡ δωσιθῆς
ὑψίστων κὲς σωθῆναι ἀπολαβεῖν,
πῶ ἐς τὸ ὄνομα μόνου Ἰησοῦ Χει-
σῶ τῶ Κύεε ἡμῶν. Ἀμῆν.

Ψ ΣΤΗΛΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Ἐπειδὴ οἱ θνητοὶ τῆ ἀνθρώπων ὑπογείοις κὲς αἰθρῆσιν κιν-
δύοις, ἀδυνάτοις τε, κὲς οἰζύσι τυγαῖωνσιν ἐσθραμῶν, κὲς
τοῖγε ἀνάγκη ἀπορῆν ὁποῖω δῆτα τῶ κειρῶ δέκεινεν ἡ περῶν·
μῆν τῶ τῆδὲ βίε ἀναπαύεσθ, μῆροῖγε ἴνα ὡρῆσθαι δακλωσῆ

ΕΥΝΑΞΙΣ ΤΟΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

α' απιλλάπειδης, ὅππῃ ἔν τῷ Θεῷ βυλορδῶν ἐσὶν ἐκκαλέσαι, οἱ Κῆ
 β' δεικόμες πλειάτοις, ἀλλῶσε καὶ ἐν ἀρα τῷ λοιμῷ, τὸς ἐν παρρηκί
 γ' μὲν ἀπὸ δὲ παρρηκίσι ἐπὶ τὸ συχνῶς μεταρεῖν Κοινωνίας τῆ
 δ' σώματ' καὶ αἵματ' Σωτῆρ' ἡμῶν τῷ Χειρῶν τῷ ποικιμίσι, ἡ
 ε' ἀσθερῶν ἐπιπέσει ἐξ ἡμῶν ἀεὶ τ' Σωτῆρ' ὁρρηκίσι Σωτῆρ'.
 ζ' δῆσει.
 η' Ἐὰν δὲ ὁ ἀδνηύσας ἔχ' οἶός ἐστι θεοῦ ἐν τῷ Ἐκκλησίῳ, καὶ
 θ' διαπύρος γλίχεται καὶ ἰδῶν παταγίας τ' Σωτῆρ' ἡμῶν μεταρε
 ι' εἶν, δὲ μὲν ἀσθερῶν ὑπὸ δέλεο ἢ τεθῆμερον τῷ Κηδεμῶν.
 κ' σωματῆν, πῶς αὖ δειλοὶ αὐτῷ συγκοινωνήσιν.
 λ' Καὶ τῷ πῶ ἀσθερῶν ἐν νοσῶντ' οἰκία παρρηκίσι, καὶ
 μ' ὅπ' δὲ αἵματ' αὐτῶν ἰερέας αἰδέσιμος λητρυγῆν, αἵμα καὶ ἰκανῶς συγκο
 νωνησιόντων ἀειδῶν παρρηκίσι, καὶ τῷ ἄλλοτε ἐπιπέσει ἐπὶ
 ν' ὁ Διόσκοντ' τελέσει παταγίαν τῷ Σωτῆρ'.

Η' Συλλογῆ.

Αντοκρῆτορ αἰώνις
 Θεός, ὁ τῷ γένεσιν ἀν
 θρωπείῳ ἡμερῶν, ὅν
 ἡ ἄνθρωποι πειδῶ
 νει, καὶ πάντα ὑδρ ὄν
 παρεδίξω μαστῶν ἐλέησον, ἰκα
 τῶνδ' ἡμῶν, τῶνδ' ἡμῶν (καὶ τῷ
 σῶ χρεὶ ἐπισκομιμῶν ὡς ταῦ
 τῷ τῷ νόσον ὑπερμονηκῶς
 ἐνίσειν, καὶ εἰ σοὶ ἀρέστη, τῆς
 ἡριίας πάλιν ἐπιτυχεῖν, καὶ ὅπ
 πῶν ἡ ψυχὴ μέλλει τῷ σώματ'
 ἀπολυθῆσθαι, ἀρρῦπαντ' καὶ
 ἀκκλῆδατ' ἡδῶν ἡμῶν σοὶ παρρη
 κίσι παρρηκίσι. Διὰ ἡμῶν Χειρῶν τῷ
 Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμῶν.

Ε' ἑσολῆ.

Β' ῥ. 16. 12. Κόμμ. ε. 5.

Ἰε μὲν μὲν ὀλιγῶς πειδῶν
 Κυεῖν, μηδὲ ἐκλύσιν ἐπ' αὐτῷ
 ἡλεγχόμεν. Ὅν δ' ἀγαπᾷ
 Κυεῖν, πειδῶν μαστῶν δὲ
 πάντα ὑδρ ὄν παρρηκίσι.

Εὐαγγέλιον.

Γ' ἄν. ε. 5. Κόμμ. κδ. 24.

Ἀμῶν, ἀμῶν, λέγω ὑμῖν, ὅπ ὁ
 τ' λόγον μὲν ἀκῶν, καὶ πειδῶν

τῷ πῶ μῶντ' με, ἔχει ζωὴν αἰ
 νιον καὶ εἰς κελσὶν ἐκ ἐρχεται,
 ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῷ θανάτῳ
 εἰς τῷ ζωῶν.

ζ' Ἐπὶ τῷ χερῶν μεταδῶποι
 α' παναγίῳ τῷ Μυστικῶν, ἰε
 β' ρῶς φῶτον αὐτῶν ὑπερ
 γ' ἡ τῷ Σωτῆρ', μετῆν
 δ' τα τοῖς παρρηκίσι, ἡ γυν τῆς
 ε' παρρηκίσι τῷ νοσῶντ'
 ζ' συγκοινωνῶν ὑπερρῶσι.
 η' Πάλιν εἰ πῶ δια τῶν τῆς
 θ' ἀρρῶσις ἀκῶν, ἡ ὑπερ τῷ
 ι' μὴ ἰκανῶς τ' Κηδεμῶν αὐτῶ
 κ' μῶνσας, ἡ ὑπερ ἐνείσεις τῷ
 λ' συγκοινωνῶντων, ἡ ὑπερ
 σ' ἀλλὰ προσῶν ἐκλόγῳ καλύ
 ζ' ματ', ἔχ' οἶός τε ἡ λαβῶν
 θ' τὸ τῷ σώματ' καὶ αἵματ'
 ι' Χειρῶν Μυστικῶν εἶπα ὁ
 κ' Κηδεμῶν νηθεπίσει αὐτῶν,
 λ' ὅπ εἰ δῆτα ἀληθῶς τῷ ἀ
 μ' ὑπερρῶντων μετανοήσῃ, καὶ
 ν' εἰς ἡμῶν Χειρῶν τῷ τῷ
 ζ' θανάτῳ ὑπερ αὐτῶ ἐπὶ τῷ
 η' Στὰρρα πειδῶν, ὡς ἐπὶ
 τῷ

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

" τῷ αὐτῷ ἀπολύζωσιν τὸ
 " αἷμα ἐκ χύσαντα, βεβαίως
 " πρὸς ἑμπεύρας διὰ μνή-
 " μης ἔχων ἄν εὐεργιστῶν ἐν-
 " τὸν θέν ἐκνήθη μίτοχθ,
 " καὶ διὰ ταύτας ἐκ καρδίας χα-
 " εῖν εἰσιμῶθ· καί τῳ κατὰ
 " σῶμα μ' ἐκ ἐνι τῷ τὸ Μυ-
 " σθῆιον ἀποδέξασθ· ὁμως δὴ
 " δὲ σφῆς σωτηρίαν τὴν ψυχ-
 " κῶν τὸ τῷ Σωτηρὸς ἡμῶν σω-
 " μά τε καὶ αἷμα ὅπως καὶ συμ-
 " φερῶντως ἐδίει τε καὶ πίει.
 ¶ " Ἐὰν δὲ ὁ κῆμνων τυχερῶν
 " πῶ αὐτῷ χροῶν ἐποκαμ-
 " μῶθ, καὶ παναγίαν τὴν
 " Σωμάξιν ὑποδέξασθ, ἐξ-
 " εἶν τῷ Ἱερεί (ἐφ' ᾧ θασσῶν

" ἀμφοτέρων τὸ καθήκον ὑπο-
 " τελῆν) ἐκκόμει τῶν τῷ
 " Ἐποκαμῆως ἀπὸ τῷ ἡλ-
 " μῶ, [Ἐπίσθι Κύριε ἡλποσα]
 " καὶ μεταπῶδῶν εὐθύς εἰς τὸ
 " καθήκον παναγέει τῆς Σωμ-
 " ἀξῆως.
 ¶ " Ἐν τῷ τῷ λοιμῶ, ἰδρωτῶ,
 " ἢ ὑπνοσῶν ἄλλα ρυθῶς πρῶν
 " τῷ νοσήματῶ, ὅταν διὰ
 " σωμαρῆς φόβον, οἱ παρρι-
 " κῆντες, οἰκῶ τῷ νοσήμα ἐπὶ τὸ
 " κοινωπῆται ὑδαμῆ πολμῶ-
 " ἐν ἄν σφασσελάξιν, καὶ ὁ
 " κακῶς ἔχων δῖαν δερμῶς
 " ἐπαυτῶσαι, ὁ Διάκοιθ ἢ-
 " δωσῆθ κατὰ μόσας ὀπκοι-
 " νωτεῖν.

¶ ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

¶ " Ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ κλιμακῶθ
 " τῷ νῶ ἀπαντήσας τῷ φερέ-
 " ῶν, ἀρχοῦσθαι ἤτοι οἱ Διά-
 " κωνοὶ καὶ Κληρικὸὶ μετ' αὐτῷ
 " πρὸς θέντες εἰς τὸ τάφον, ὃ
 " τῷ Ἱερέων, πᾶς ἐξῆς ἀντιρῶ-
 " νει ἄσσοι.

Γ' ὡάν. 12. 11. Κόμμ. κε. κς. 25. 26.

Ἐγὼ ἡμῖ ἢ ἀνάστα-
 " σις, καὶ ἢ ζωῆ, ὁ πρῶ-
 " τῶν εἰς ἐμὲ καὶ ἄν
 " ἀποθάνῃ, (ἢ σῶθ) καὶ
 " πᾶς ὁ ζῶν, καὶ πρῶ-
 " τῶν εἰς ἐμὲ, ἢ μὴ

ἀποθάνῃ εἰς τὸ αἰῶνα.

Γ' ὡβ. 19. 19. Κβ. κε. κς. κζ. 25. 26. 27.

Ὁ Ἰσα γὰρ ὅτι ἀένναός ὄντι ὁ
 " ἐκλύειν με μίλλων, ἐπὶ γῆς

ἀναστῆναι τὸ δέμα με τὸ ἀν-
 " αντῶν ταῦτα παρ' ἰδ Κυρίως ταῦ-
 " τῶ μοι σωσετελέθῃ ἢ ἐγὼ ἐμαυτῶ
 " σωσεπίσασμαι, ἢ ὁ ὀφθαλμὸς με
 " ἐμῶσθαι, καὶ ἐκ ἄλλῶ.

α. Τιμ. 5. 6. Κόμμ. ζ. 7.

Οὐδ' ἔν εἰσὸν ἐκκαμῶν εἰς τῶν
 " γόσμον, ὅσον ὅτι ἢ πῆ ἐξέσθῃ
 " κῆν δωσι μεθ' ἄν.

¶ " Ὅταν ἐπὶ τὸ πλυάνθῆιον
 " εἰσελάσων, μὴ χεῖ ἢ τὸ νε-
 " κρῶν ἐτοιμασθῆ σφῆς τῷ
 " θάπτεσθ, ὁ Ἱερεὺς ἐρῆ,
 " ἢ Διάκωνοὶ καὶ Κληρικὸὶ ἄ-
 " σσοι.

Γ' ὡβ. 19. 14. Κόμμ. α. β. γ. 2.

Βροτῶς γὰρ κεννητὸς γωνικῶς, ὄλγ
 " γῆθ, καὶ πλῆρης ὄσγῆς, ἢ

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

ὡς ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἐξέπεσον· ἀνέβρα δὲ ὡς ἄνθρωπος σκιά, καὶ ἔμνησῃ. Ἐν μύσῳ τῆ ζώης, τῷ θανάτῳ καταλόμεθα. Ἀπὸ τῆς ὑβροσθίας δειώμεθα, πλὴν ἢ οὐ, Κύριε, τὴ δια τὰ ὑφ' ἡμῶν πλημμεληθέντα εἰκότως ἐξοργισθέντες; Ἀλλ' ὁμως δὴ, Κύριε, ὁ Θεὸς πανάγιος, ὁ Δεσπότης παντοδύναμος, ὁ Λυτρῆτης ὁσιώτατος τε καὶ συγγνωμονικώτατος, εἰς σκερῆς αἰδίες τῷ θανάτῳ ὁδύνας ἔμνησθέντες ἡμῶν. Σὺ ἔρωσι, Κύριε, τὰ ἡμετέγων ἡμῶν κερδίων κρυπτά· ἐλεήμονας τὸς ἐφθαλμύς σου ἐυχῆς ἡμῶν μυσταῶς ἐγκαλύψεις· ἀλλὰ φείσῃ ἡμῶν, Κύριε ὦ πελαγίε, Θεὸς ὁ κερταῖος, ὁσιώτατος καὶ ἐλεημονέστατος, ὁ ῥύσης δικαιοσύνης, καὶ αἰώνιος, ὁ κερτῆς ὢν, ἕδαιμῃ ἑάτης ἡμῶν ἐν ἑσάτη τῆ ὄρα διὰ πνας τῷ θανάτῳ ἀλγηδόνος ἀπὸ σὺ παρτελῶς ἀποσῆναι.

¶ “ Μεταξὺ ἔσσι βῆλοι ἐπὶ τῷ κερτῶν ἐμβάλλον), ὁ Ἰεὺς ῥῶς λέξει.

Ἐπειδὴ ἄνθρωπος ἠνδοκῆτο Θεῷ τῷ παντοκρῆτῳ, ἐκ μεγάλης τῆς ἀγαθότητος, τὸ πλὴν τῷ δὲ τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν τῷ ἀποιοχρῶν ἡμῶν ἀναλαβεῖν τὸ σῶμα αὐτῷ τῆ γῆ ἐπιτεπέμοιρο, πλὴν φερῶς πλὴν, σποδῆν φερῶς σποδῶν, κόνιν φερῶς κόνιν, ἐν βεβηκυία τε καὶ σερῶν τῆ ἐλπίδι τῆ εἰς ζῶην τῷ αἰώνιῳ ἀναστάσεως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ μετασημαπῆν τὸ σῶμα τῆ ταπεινότητος ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι σύμμορφον τῷ σῶματι τῆ δόξης αὐτοῦ, καὶ τῷ ἐπίγειον τῷ δυνάμει αὐ-

τὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ· τὰ πάντα.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἢ ἀθήσεται ἢ Ἀντιφώνου.

Ἡ Κοσμοφωτῆς ἐκ τῷ ἔργῳ λεγούσης μοι, γερῶν, μακρῶν οἱ νεκροί, οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι Ναὶ, λέγει τὸ Πρωτόμα, ἵνα ἀναπαύσων ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ.

¶ “ Οἷς ἀκολοθεῖ ἢ ἀνάγκαις ἐκ πνιτεκμελεῶν κεφαλαία φερῶς φερῶς Κοειν-θίας Ἐπιστολῆς.

Νῦν δὲ, Χριστὸς ἐγγήγερ) ἐκ νεκρῶν ἀπαρχῇ ἡμῶν κερδομῶν ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' αὐτοῦ θρώπε ἀνάγκαις νεκρῶν. Ὡς ἄνθρωπος γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ἔτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος γὰρ ἐν τῷ ἰδίῳ πύγματι ἀπαρχῇ Χριστοῦ, ἔσονται οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ τέλος, ὅταν ᾤραδῶ τῷ βασιλείᾳ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσιν ἐξουσίαν, καὶ δυνάμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄρχεῖν ἔμνησθαι πάντα τὸς ἐχθρῶς ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ. Ἐσάτη γὰρ ἐχθρῶς καταργεῖ) ὁ θάνατος πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴκη ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τῷ ὑποτάξασθαι αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν γὰρ ὑποταγῆ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Ἰεὺς ὑποταγήσεται.

ΤΑΞΙΣ ΤΛΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

παγήσει) πῶ ὑποτίξασθαι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πῶσ. Ἐπει τὶ ποιήσουσι οἱ βαπτίζοντες ἑαυτοὺς ἵνα νεκρῶν, εἰ δὲως νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται; Τί καὶ βαπτίζονται ἑαυτοὺς ἵνα νεκρῶν; Τί καὶ ἡμεῖς κιν. διωδίσμεν πάσαν ἕραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, καὶ τίλω ὑμέτερας καὶ χηπιν, καὶ ἔχω ἐν χειρῶν Ἰησοῦ πῶ Κυεῖω ἡμῶν. Εἰ χ' ἀνδρῶν ἐδνειομάχισα ἐν Ἐφέσω, τί μοι τὸ ὄζελθ, εἰ νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν, καὶ πινόμενοι καὶ ἀποθνήσκουμεν. Μὴ πλατῶθε. Φθνήσκουσιν ἡδη χησοὶ ὀμιλίαι κακχαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μη ἀμάρτανετε ἀγνωσίαν καὶ Θεῦ πινες ἔχουσιν σεβς ἐν τρωπῶ ἡμῶν λέγω. Ἀλλ' ἐφί τις πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροὶ; Ποῖω καὶ σῶματι ἔρχονται; Ἀφ' ὅρου, οὐ ὁ σπείρει ἢ ζωοποιεῖ), ἐὰν καὶ ἀπιδάνη. Καὶ ὁ σπείρει; Οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρει, ἀλλὰ ζυμῶν κόκκον, εἰ πύρι, ὅτε, ἢ πινθ' ἵνα λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα κατὰ τὸ ἡθέλησε, καὶ ἐκάσω ἵνα σπείρωμεν τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πάσι σὰρξ, ἢ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλ' ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη ἢ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σῶματα ἐπερῶν, καὶ σῶματα ἐπίγεια. Ἀλλ' ἔτι καὶ μὴ ἢ ἵνα ἐπερῶν δόξα, ἔτι καὶ ἢ ἵνα ἐπίγειων. Ἀλλ' ἡ δόξα ἡλικῶν, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρθ διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὐ πῶ καὶ ἢ ἀνάστασις ἵνα νεκρῶν· σπείρει) ἐν φθορᾷ, ἐγείρει) ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρει) ἐν ἀπμῖα, ἐγείρει) ἐν δόξῃ, σπείρει) ἐν ἀδελφείᾳ, ἐγείρει) ἐν δυνάμει.

σπείρει) σῶμα ψυχῶν, ἐγείρει) σῶμα πῶματικῶν. Ἐστὶ σῶμα ψυχῶν, καὶ ἐστὶ σῶμα πῶματικῶν. Οὕτω καὶ γέγραφαί ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνδρῶνθ Ἀδὰμ εἰς ψυχῶν ζωῶν· ὁ ἕστοςθ Ἀδὰμ εἰς πῶμα ζωοποιῶν. Ἀλλ' ἐπρῶτον τὸ πῶματικῶν, ἀλλὰ τὸ ψυχῶν, ἔπειτα τὸ πῶματικῶν. Ὁ πρῶτοςθ ἀνδρῶνθ ἐν γῆ, χηικός· ὁ δεύτεροςθ ἀνδρῶνθ, ὁ Κυεῖθ, ἐξ ἕραν. Ὁ τῶνθ ὁ χηικός, ποῖται καὶ οἱ χηικοί· καὶ οἱθ ὁ ἐπερῶνθ, ποῖται καὶ οἱ ἐπερῶνθ. Καὶ κατὰ τὸ ἐφορέσμεν τῶν ἐκόνων τῶν χηικῶν, φορέσμεν καὶ τῶν ἐκόνων τῶν ἐπερῶν. Τῶν δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσει ἢ δύναι), ἐδὲ ἢ φθορᾷ τῶν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδὲ, μὴ σπείρει ἡμῶν λέγω· πάντες μὲν κοιμησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλὰ γενήσόμεθα· ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥίπῃ ἰσθαλιῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπῶσι γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγθήσόμεθα. Δὲ γὰρ τὸ φθαρτῶν τῶν ἐνδύσασθ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητῶν τῶν ἐνδύσασθ ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτῶν τῶν ἐνδύσασθ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητῶν τῶν ἐνδύσασθ ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγοςθ ὁ γεγραμμένοςθ· Κατεπίδη ὁ θάνατοςθ εἰς νίκθ. Πῶ σε, θάνατε, τὸ κέντησον; Πῶ σε, ἄδμ, τὸ νίκθ; Ἰδὲ δὲ κείτερον τῶν θανάτου, ἢ ἀμάρταν· ἢ δὲ δυνάμει τῶν ἀμάρταν, ὁ νόμοςθ· τῶ δὲ Θεῶ χάρις, τῶ δὲ δόξῃ ἡμῶν τὸ νίκθ, διὰ τῶν Κυεῖν ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρῶν. Ὡστε, ἀδελφοί

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

ἀδελφοί μου ἀγαπῆτι, ἑβραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, σιωπῶντες ἐν τῷ ἔργῳ τῷ Κυεῖν πάντα, ἰδόντες ὅτι ὁ λόγος ὑμῶν ἔστι κενὸς ἐν Κυεῖν.

Ἡ Παισιμῆς τῆ ἀναγωγῆς, ὁ ἱερός λέγει.

Κυεῖ ἐλέησον.

Χεῖς ἐλέησον.

Κυεῖ ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔσχατοις.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν.

Αἰτιολογίαι.

Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερός.

Παντοκράτωρ Θεός, μεθ' ἧ τὰ ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀπειρημένων ἐν Κυεῖν πᾶσιμα (ἦ, καὶ ἐν ὧ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἐκλεχθῆναι τῷ τῆς σαρκὸς ὄγκῳ καὶ τῷ ἁμαρτωλῶν ἐλάττωσιν, ἡσυχίας καὶ ἁγιασμοῦ ἀπλάστῃ ἐκ καρδίας ἐυχαιεῖσθαι, ὅτι μὴ ἠυδακίτη σοι τετορεῖ τῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Ν. τῶν ἐξαγίε τῶ κόσμου παλαμπωείων ἀπορρύσαι μὲν, ἀπὸ βολῆς σε ἐναεῖσθαι, ὡς ὁνομασθῆς τῆς σῆς ἀγαθωσῆς ἐνεκα, ἐν τῷ τῶν ἐκλεκτῶν σε ἀειδῶν ἀπαληρῶν, καὶ τῶν σὺν βασιλείαν κατὰ σπῆν, ἵνα ἡμεῖς ζωὴν τοῦ τῶ ἀδελφῶ καὶ τῶ λοιπῶ τῶν ἐν ἀληθείᾳ τῆ πίστει, καὶ παναγίαν τῶν ὁμα-

τίς σε ὁμολογία τελευτήσαντων, ἀνυσίμα τῆ μακρείας τε καὶ σωπλείας ἐν τῇ σῆ αἰωνίῳ δόξῃ ἀφικέσθαι δ' ἠνωθῆσθαι· διὰ Ἰησοῦ Χεῖς τῶ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ελεημονέσατε Θεε, Πάτερ Κυεῖν ἡμῶν Ἰησοῦ Χεῖς, ὡς τυχεῖναι ὡς ἀνάστασις καὶ ζωὴ εἰς τὸ πσῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ζῶντων καὶ ὡς καὶ πσῶν ἡμῶν εἰς αἰῶνας ἀποθήξεται. Ὁ δὲ καὶ δι' ἀγίον Ἀποστόλου σε τῷ Παύλῳ διδάξας ἡμᾶς, μὴ λυπηθῆναι ἑσθῶς καὶ οἱ λοιποὶ, εἰ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα ὅτι τῶν κακομηθῶν ἐσθῶν ἡμῶν ἰκτεδῆσθαι σε (ὦ Πάτερ) ἀπὸ θανάτου τῆ ἀμνηστίας εἰς ζωὴν τῆς δικαιοσύνης ἀναστῆναι ἡμᾶς, ὡς τῶν νῦν βίβ ἀπαλλαγῆναι ἀπαυλῆς ἐπιτυχῆναι (ἦς ἐλπίς ἔσθαι τῆ δε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τετυχεῖναι) καὶ ἐν γρηγορήσει ἀναστῆναι ἐσθῶν σε ὑπεροδῆσθαι ἀμεθῶναι, καὶ ἡμῶν ἐλογίαι ὁ Ἰησοῦς (καὶ ἀγαπῶντας παντὶ τῶ ἀγαπῶντι τε καὶ φοβῆναι ὅτι ἀπαληρῆναι ἀνακομῆσαι. Ὁ θάσκων, δῶτε εἰ ἐυλογημένοι τῷ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τῶν βασιλείαν τῶν ἀπὸ τῶν ἀβελῆς τῶ κόσμου ὑμῶν ἡτοιμασμένῳ. Τὸ χεῖται ἰκτεδῆσθαι, ἐλεημονέσατε Πάτερ, διὰ τῶ Μεσίτη καὶ Λυτρωτῆ ὄντι, Ἰησοῦ Χεῖς τῶ Κυεῖν ἡμῶν. Ἀμὲν.

ΕΥΧΑΙ

Handwritten mark resembling a stylized 'V' or '2'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΧΕΙΑΝ.

¶ Η γυνήεις τ' νεύηξεν, κ' ἐκεῖ, ἐν τῷ πνεύματι προσήκοιτο. ἔβλεπε
Κυριακῆς τ' τραπέζης χορευτοῦσα. κ' ὁ Γερδὸς ὠρῶσας ταῦτα
ἢ ποιαῦτα τὰ ῥήματα, κ' τὸ δέος, ἔρετο.

Πιστὸν ἠνδοκίωθι Θεῷ
τῷ παντοκράτει, ἐκ
τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος,
ὡς αὖ σοι πιστοκύνῃσι
χαιροσάμῳ, κ' ἐν μι-
γύλω τῷ πεκατῷ γινδύωσθαι διατηρη-
σάμῳ σοι. Σὺ ἄρα ὡρῶσας
χαιροσάμῳ, κ' δεηθῆς.

¶ Εἶπα ὁ Γερδὸς τ' ἐξῆς Ψαλ-
μῶν ἀγορεύσῃ. ρκα. 121.

Ἡ ῥα τὸς ὀφθαλμοῖς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἦξοι ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τῷ
ποιήσασθαι τὸν ἕρανδον καὶ τὴν
γῆν.

Μὴ δώῃ εἰς οὐλὸν τ' πόδα σου.
μὴ δὲ νυσῆξῃ ὁ φυλάσων σου.

Γ' δὲ, ἔνυσῆξεν. ἔδὲ ὑπνώσει, ὁ
φυλάσων τ' Γεραῖον.

Κύριε σὺ φυλάξοι σε, Κύριε
σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιά σου.

Ἡ μέρας ὁ ἥλιος ἔσθλαῶσεν σε,
ἔδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριε σὺ φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς
κακῶ, φυλάξοι τὴν ψυχὴν σου ὁ
Κύριος.

Κύριε σὺ φυλάξοι τὴν εἰσόδον σου,
ἐπὶ τῆς γῆς, κ' ἕως τῆς αἰῶνιότητος.

Δόξα Πατρί·
Ὡς ἡ ἐν ἀρχῇ. } Καὶ τὰ ἐξῆς
Κύριε ἐλέησον.
Χεῖρε ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανδοῖς.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασ-
μῶν.

Ἀπχεῖσις.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐπὶ τῷ πνεύματι.
Γερδὸς.

Σῶσον, Κύριε. ταῦτα τῶν
γυναικῶν, τῶν δ' ἄλλων σου.

Ἀπχεῖσις.

Τὴν ἐλπίσασθαι ἐπὶ σέ.

Γερδὸς.

Γίνεσθαι αὐτῇ πύργος τ' ἰσχυρῶς.

Ἀπχεῖσις.

Ἀπὸ ὡρῶσας τῆς ἐχθρῆς.

Γερδὸς.

Κύριε, εἰσάκουσον τ' προσευχῆς
ἡμῶν.

Ἀπχεῖσις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν ὡς εἰς τὸ εἰ-
δέσθαι.

Γερδὸς.

¶ Δεσηθῶμεν.

Παντοκράτωρ Κύριε, ὁ ταῦτα
τῶν γυναικῶν τῶν δεηθῶσας.

Κ' μετὰ τὸν ἕρανδον ὡρῶσας
κ' ἕως τῆς αἰῶνιότητος.

Ν

ἕρῶσας

Η ΑΠΕΙΛΗ.

καρδιῶν ἐλάθρασαι, χεῖραί σου, ἀπβολόμεναι, ἐλεπμονέσαι τε Πάπρ, ὡς τῆ (ἢ βουθεία ἐν τῆ κήσῃ αὐτῆς, καὶ τὸ βέλημά σου, περὶ πατῶν, πῶς δάξῃ τὸ βίον ἐν τῷ παρόντι, καὶ τὸ σῆς αἰωνίου. ὁδῆς μεταρεῖν ἐν αἰῶνι τῷ μέλ-

λοπι. διὰ ἰσοῦ. Χεῖρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμὴν.
 ¶ “ Ἡ γὰρ ἡμῶν ἐυχαιεῖσθε
 “ ὡσεὶ ὡσεὶ τὰς εἰσισημίας
 “ ὄρηται ὡσεὶ ἐκείνην, καὶ παρ.
 “ ἀγίαν τὴν Σωτήριον, εἰ ἄς
 “ διακονῆθῃ, ἀποδέξασθε.

¶ ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ, καὶ πῶν ἐυχῶν ὡν διαφορῆς ἐνιαυτῷ καμῆς ἐδίσεον ὄσι.

¶ “ Ληξασὼν ἤρῃ εἰς ὄρθρον ἐυχῶν, καὶ τῷ λαῷ παρὰ τῷ κέρειν τὸ κή-
 “ τάλου ἀπόμα: ἐν τῷ ναῷ σωτηριεσμῶν, ἢ λιτανεία ὄσηκα
 “ εἰωτῆ γλώσση καὶ εἰωδῶτα τρέπον λεχθῆναι, καὶ καὶ ταῦτα
 “ ὁ Ἰερωῶς, εἰς τὸ βῆμα παρῶν, τὰ ἐξῆς ἔρει.

Εν ἀρχαία τῆ Ἐκ-
 κλησία (ἀδελφοί)
 εἰσεῖς ἐπύχαρεν
 ἕσα ἢ παιδεία, ὅπως
 ἦγεν ἐν ἀρχῇ ἡμῶν
 πασρακοῖ, ὅσοι παρ
 φασερί ἡσασ ἀκολούτως ἀμαρτέν-
 τες, εἰς τὸ ποιῆσαι δειμῶσαν τὴν
 μόνον ἡναρχάσασ, ἐφ' ὃ ἐν
 αἰῶνι τῷ παρόντι (ἡμῶν δέντες, ἐν
 ἡμῶν Κυρίῳ σωθῆναι αἱ αὐτῆς.
 ψυχῆ δειμῶσαι. Ἰνα δὲ καὶ οἱ
 ἄλλοι πῶ αὐτῆς πρῶτον ματῆ νε-
 σθετημῶν, τοιαῦτα διαπερῆσαι
 εἰσὶ τολμῶσι. Ἡς ἐν τῆσῃ καὶ παι-
 δείας (μῆσαι ἢ δῖον) εἶσαι ἀνικυ-
 ρῶσαι αὐτῶν, ὅσοι ἐκείνῳ ὄσιν)
 εἰσὶ νῶν, ἐν τῷ παρόντι ὑμῶν, τὸ
 ἀναρχῶναι γρηγορῆσαι ἡνα ρησι-
 δια ἡμῶν τῷ Θεῷ κατεργῶν εἰς ἀλε-
 πησῆσας ἡμῶν αὐτῶν ἐξ εἰσῆς
 καὶ ἐξ ὁδοῦ. Δάπερομοῖ καφα-
 λῶν, καὶ ἐξ ὁδοῦ, ἐν ἀρχῇ τῷ

Γραφῆ σωτηριεσμῶν καὶ τὸ ἀπ-
 κειεσθε ὑμῶν εἰς ἐκείνῳ τῷ γη-
 μηδῶ, γένοιο. Ἰνα ἐκαστὸς ὑμῶν
 πρὸ πρῶτον τῷ Θεῷ ὄρηται καὶ
 ἡμῶν αὐτῶν ἡμῶν, εἰς
 διάπερῆσαι καὶ ἀληθινῶν τῶν μετῆ
 νοιαν πρῶτον, καὶ ποσῶν μῶ-
 λον πρῶτον ἐκείνῳ ἐν ταῦτα τῆς
 ὄρηται δειμῶν ἡμῶν διατεῖσαι,
 τοῦτα τὰ αὐτῶν ματῆ διαδιδε-
 σκων, ὅσοι ὡν ἐκείνῳ εἶσαι
 ἑαυτὸν τῆ κατὰ εἰδῶ τῶν ὄρηται
 κατὰ τῆσῃ.

Επιπρῶτον αὐτῶν ἐ-
 σῆσῃ ποιῆσαι γλυπιδῶν καὶ χωνδῶν,
 βδέλυγμα Κυρίῳ, ἐρῶν καὶ ὄρηται
 τῆσῃ, καὶ ὄρηται αὐτὸ ἐν ἀπ-
 κρῶν.

¶ Καὶ ἀποκείθῃ ὁ λαός, καὶ ἡμῶν,
 Γένοιο.
 Διάκονοι.
 Επιπρῶτον ὁ ἀπικρῶν καὶ
 τίς.

τῆρα αὐτῆ, ἢ μητέρᾳ αὐτῆ.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὁ μεταπηθεὶς ὄρα τῷ πλησίον.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὡς ἀν' ἐκκλίνῃ κείσιν ὤφθαλμοι, καὶ ὄρασθαι, καὶ χίρας.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὁ τυπλῶν τῆ πηλοῦ δέλω.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὡς ἀν' μοιχάσῃ τῷ γυναικί τῷ πλησίον.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὡς ἀν' λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχῷ αἵματ' αἰσῶν.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' ὁ αἰθροῦσ' ὡς τῷ ἐλπίδα ἔχει ἐπ' αἰθροῦσιν, καὶ σκείζει σάρκα βροχίον αὐτῆ ἐσ' αὐτὴν, καὶ ἀπὸ Κυρίου κίπετ' ἢ καρδίᾳ αὐτῆ.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπιματῆρατ' οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πέρνοι, καὶ μοιχῆ, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διαβάλλοντες, καὶ μίθυσοι, καὶ οἱ ἀρπαγῆ.

Λαός.

Γίνονται.

Διάκονοι.

Ἐπειδὴ ἔτι νῦν μὴ ἔτοι πάντες τῷ κατὰρ' εἰσπερίπλων, καὶ οὐκ ὄρασιν ὁ ὀφθαλμῶν ὁ Δαβὶδ ὀφθαλμοῦσιν, οἱ δὲ τὰ ἀπὸ πλανῶν καὶ ἐκκλίνοντες τ' ὄρασθαι τῷ ἐπιτολῶν τῷ Θεῷ ἐπιπεφόμεθα ἐν Θεῷ τῷ Κυρίῳ (μυστηριῶν τ' ὀφθαλμοῦσιν τῷ κείματ' ἡμετέρᾳ τῷ καρδίᾳ ὀφθαλμοῦσιν, καὶ ἐκδοτε ἡμῶν ἐσκεμμένῳ) πᾶσι τῷ σωτηρίᾳ καὶ ταπεινότητι τῆς καρδίας, τὰ ἀμαρτωλῶσιν βεβιωμένα οἱ μωροὶ καὶ θρηνητοί, τὰ ἡμέτερα ὀφθαλμοῦσιν ἐπερὶ ὀφθαλμοῦσιν ἐπερὶ ὀφθαλμοῦσιν, καὶ ὁμολογῶντες, καὶ σπεύζοντες πειθεσθαι κατὰρ' ἄξιον τ' μετανοίας. Ἡ δὲ γὰρ ἡ ἀξίωσις ὡς τῷ ῥίζαν τῶν δένδρων καὶ τῶν ἄλλων ὡς τῷ δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπη, καὶ εἰς πῦρ βάλλε. φοβερὸν τὸ ἐμπετεῖν εἰς χίρας Θεοῦ τῶν τῶν. Ἐπιβίβει γὰρ ἐφ' ἀμαρτωλῶσιν παρῖσαι, πῦρ καὶ θεῶν, καὶ πνῆμα καταιγίδ' ὡς, ἢ μίεσι τῷ ποταμῶν αὐτῶν. Ἰδὲ γὰρ, ὁ Κύριος ἀπὸ τῷ Ἀγίῳ ἐπάγει τῷ ὀφθαλμῷ ἐπὶ τὸν κατωκύντα ἐπὶ τῷ γῆσιν. Τίς δὲ δυνήσεται ἐπιματῆρατ' ἡμῶσιν τῆς ἐπιματῆρατ' αὐτῆ; Τίς οἶός τ' ἔσται ὑποσηναί, ὅταν φωνῆ; Οὐ τὸ πῦρον ἐν τῷ χεῖρ' αὐτῆ, καὶ διακαθαίρει τῷ ἄλωνα αὐτῆ,

κη σμαζεί τ' οίον αὐτῆ, ἐστὶν
 ἀποθνήσκω· τὸ δ' ἄχρον πνεῖ
 ἀσβέστω χετακῶν. Ἡμεῖς Κυ-
 εῖν ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ὅπως ἀρ-
 χῶ· ὅταν κη λήσων, ἠρώη, κη
 ἀσφάλεια, τότε ἀφ' ἰδίῃ αὐτοῖς
 ἐφίσταται ἀλαθροῦ, ὡς τῶν ἡδὼν
 τῆ ἐν γαστρὶ ἐχέει, κη ἔκ μὴ ἐκ-
 ρωσῶσι. Τότε φανταί η ὄρη Θεῶ
 ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἢ οἱ ἀνέ-
 ρδοτοι ἢ ἀμαρτωλοὶ κη τὴν αὐ-
 τῶν σκληρότητα, κη ἀμαρτωλοῦ
 καρδίαν, ἐθισαύριση αὐτῶν κατὰ φρο-
 νῶντες τῆ πλάτῃ τῆς χησιότητος,
 τῆς τε ἀσυχίας, κη τῆ μακροθυμίας·
 Θεῶ τῆ ἐκ μετανοίας αὐτῶς διηγε-
 κῶς ἀρνῶν. Τότε δεησάμεθα
 με, ἐγὼ δὲ ἐκ εὐλαξίως, ἐπὶ ὁ
 Κύριε, (ἡπίσι μὴ κηκῶ, κη
 ἔκ ἐνρήσων, ἐμίσσησιν γὰρ σφ-
 φλας, τ' δὲ λόγον τῆ Κυεῖν ὡς
 εἰλοντε, ἔδὲ ἡδὼν ἐμαῖς προ-
 γείν βυλαῖς, ἐμυκτικῶν δὲ ἐμῶς
 ἐλέγχος· ἢ τῶ ὀφειτέρον γνή-
 σεται τὸ κρίειν, ὅταν ὁ θυρῶ
 ἀποκέλευται, ὀφειτέρον ἐπικα-
 λέσται τὸ ἐλεῖ, ὅταν ἡ ὄρη ἐλή-
 λυθε τῆς ἀποδέσεως. Ὡ φεικῆς
 τῆς φωτῆς διηγετῶν τῶ κητῶ, ὅς
 ἀπαγγελί κη' αὐτῶ, λέξας, πῶ-
 ρεθε ἀπ' ἐμῶ οἱ κατὰ φροῦνι εἰς
 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοίμασ-
 μένον πρὸ διαβόλου, κη τῆς Ἀγγέ-
 λου αὐτῶ· Ἐν κηρῶ ἀρεῶς ἐυλα-
 βητέον ὄρη (ἀδελφοί) σποσῶν
 φησὶ μῶσῃς ἡμέρας τῆς σωτηρίας
 ἔρχεται γὰρ νύξ, ὅταν ἔδὲς δαῶ-
 ται ἐργά(εῶς) ἡμῶς δὲ ἔως αὐ-
 ἔχων μὴ πὶ φῶς, πρὸ αὐτῶ πρὸ
 φῶς, κη ἀειπατῶ μὴ ὡς παῖδες
 πρὸ φωτῆς ὡς μὴ ἐμβαλεῖς
 ἡμῶς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξῶντερον·

ἐμεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς κη βρυμῶς
 ἢ ὄρητων. Οὐκ ἔν παραχρῆμα
 θα Κυεῖν τ' χησιότητος, τ' ἡμῶς εἰς
 μετανοίας σποσάλασμαινης, κη ἐκ
 ἀπειρῶν ὄρη ὑπερμῶν, τὴν ὄρη
 ἐδὲ πημάτων ἀφροσιν ὑπερμῶ-
 νης· ἐπέτω ὄρη τῆ διανοία κη
 ἀληθεί τῆ καρδία σποσ αὐτὸν ἐπε-
 κερσεῶμεθα. Ἡν γὰρ αἱ ἀμαρ-
 ται ὑμῶν ὡς φοινικῶν, ὡς χόρτα
 λῶκων ὁ Θεός, ἐάν εἰεν ὡς κηκί-
 νων, ὡς ἐλετο λῶκων. Λέγει Κυ-
 εῖ, ὅπως ἀρνῶν, κη ἀποτέλεσται
 ἐκ πασῶν ἢ ἀσθενῶν, κη ἔκ ἐσο-
 ται εἰς γάλασιν ὑμῶν ἀδικίας
 ἀπρῶντα ἀφ' ἐαυτῶν πάσας τῆς
 ἀσθενίας ὑμῶν, ὡς ἡτεβῆρατι εἰς
 ἐμῆ, κη πεισῶτε ἐαυτοῖς καρδίας
 κη κη, κη πνεῦμα κηκῶν· ἔχρατ
 ἀποθήσεται εἰς τὸ ἰσχυρῶν· Διότι
 ὁ δὲ ὄρη τ' δαῶν τῶ ἀποθήσεται
 τῶ, λέγει Κύριε, ὅπως ἀρνῶν
 κη ζῆστε. Κη ἀμαρτωλοῦ, πρ-
 οχληπν ἐχρῶν σποσ τ' Πλατῆρα
 ἡπίων κηκῶν δὲ κηκῶν, κη αὐτῶ
 ἡλασμός ὄρη πρὸ ὄρη ἀμαρτω-
 ἡμῶν· αὐτῶ δὲ ἐκ αὐμαπίδη διὰ
 τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, κη μεμαλά-
 κισται διὰ τῆς ἀδολίας ἡμῶν.
 Ἐπαρασρεῶμεθα· ἐν εἰς αὐτῶ,
 τ' ἐλεμῶνως ἀπατάς τῆς ἀμαρ-
 τῶν τῆς ὄρη κηκῶν μετανοῶντας
 ἀποδέξασθαι. Τῶ πρὸ κηκῶν
 τῆς, ὅτι δηλαδὴ ἐκκατὰ φροῦν
 ἐχει ὄρη τὸ ἀναλύεσθαι, κη σπο-
 πητῆς τυγχάνει ὡν ὄρη τὸ σφ-
 γῶναι· ἐὰν εἰς αὐτῶ πρὸ τῆ
 μετανοίας σποσ ἐκκατὰ φροῦν· ἐὰν ἔσ-
 κηκῶν ἡμῶς αὐτῶ πρὸ τῆς εἰ-
 τῆς ὄρη αὐτῶ μετέσπειτα σφ-
 κηκῶν τῆς· ἐὰν τ' ζῆρον αὐτῶ
 κη φροῦν τὸ ἐλαφρῶ ἀρῶν·

Η Α Π Ε Ι Λ Η .

τῆ ταπεινοφροσύνη, ὑπομονῆ τε, καὶ ἀγάπῃ, αὐτὸν μιμησάμενοι τῆ τοῦ Πνεύματος ἀγάπῃ ἠμεμονία ὑποταχθέντες, πῆντε αὐτῷ δοξάζοντες ἐπισητάστες, καὶ αὐτῷ ἐν τῇ ἐαυτοῦ κλήσει μὴ τῆς ἐυχαριστίας ἀλλήτως λατρεύοντες. Ταῦτα ἀρετὰ ἐπιτηδεύοντες ἡμᾶς, τῆς τοῦ νόμου κατεύρας τε, καὶ ἐράτης τοῦ δικαίου ἀποκρίσεως, ἢν τὸς ἐπ' ἐυωνύμων εἰσπράξεται, καὶ σῆσαι ἐκ δεξιῶν, ἡμῖν δώσει μακροχρόνιον τὴν ἐυλογίαν, καλοσύνην ἡμᾶς ἐσθλοτάτῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς κακῶδες, ἢς μεταδύνηται ἡμῖν δι' ἀσπίρας τῆ ἐλέους ἀξιοῖ ὁ Θεός.

Ἔπειτα πᾶς ὁ λαὸς γορυπήσας ἔειπεν· ὁ δὲ Ἰερὰς καὶ Κληρικὸὶ σωκοκάζοντες ὅπου μὴ ἐδοῦντο ἔδει τὴν λιτανεὶαν ἀναρδέειν, τὸν δὲ τὸν ἐξῆς ψαλμὸν ἀναψάσαντες·

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὴν μέγα ἐλέος σου· καὶ κατὰ τὴν κλήσιν τοῦ ἁγίου δικτηριῶν σου, ἐξάλειψον τὴν ἀνομίαν μου.

Ἐπαλαῖνον πτωχῶν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθαίρεισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ἐπὶ μόνῳ ἡμαρτήσας, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐπίστα· ὅπως ἀπὸ δικαιοσύνης ἐκ τοῦ λόγου σου,

καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνῃ σου.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις σινελεύθηθην, καὶ ἐν ἁμαρτίας ἐκείνησεν με ἡ κούνησός μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησα, τὰ ἀδύνατα, καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σου ἐδύλωσάς μου.

Ῥαπίεις με ὑστάτω, καὶ καθαίρεισόν με· κλυῖς μου καὶ ὑπὸ χινοῦ λείψανθῆσόν μου.

Ἀκούεις μοι ἀγαλλίασον, καὶ ἐυφροσύνῃ, ἀγαλλιάσονται ὅσα πεταπεινωμένα.

Ἀποκρίθων τὸ σφύσισόν σου ἀπὸ τοῦ ἁμαρτηῶν μου, καὶ πᾶσαι τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρόν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθέδες ἐγκρίτισον ἐν τοῖς ἐγκρίτισ μου.

Μὴ ἀπορίψῃς με ἀπὸ τῆς σφεαῖρας σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀταναίης ἀπὸ ἐμοῦ.

Ἀποδοῦ μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆ σωτηρίας σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ σίτεξόν μου.

Διδάσκον ἀδίκους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσέβεις ἐπὶ σὶ ἐπιστρέψοντες.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριο, τὰ χεῖρά μου ἀνοίξας

Η ΑΠΕΙΛΗ.

Κὶ τὸ σῶμα μὲ ἀναγλῆ τιλ
ἀνεσίνοσ.

Ὅτι ἡ ἠθέλησας θυσιῶν, ἔδωκε
αὐτὸ ὀλοκαυτώματα ἐκ ἐυδοκί-
σας.

Θυσία τῷ Θεῷ πνώμα σω-
πτεριμῶν, καρδία σωπτεριμ-
ρῶν κὶ πταπνωμῶν ὁ Θεὸς
κατέξυδεν ἡμᾶς.

Αἰγάθων, Κύριε, ἐν τῇ ἐυδο-
κίᾳ (ὡς τῷ Σιών, κὶ οἰκοδομη-
θῆτω τὰ τέχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε ἐυδοκήσεις θυσιῶν δικαιο-
σύνης, ἀναφορᾶν κὶ ὀλοκαυτώ-
ματα· πάτε ἀπίσκεισιν ἐπὶ τῷ θυ-
πασθίῳ (ὡς μόχθας.

Δόξα Πατρί· } Καὶ τὰ ἔξης.
Δόξα υἱῷ ἐν ἀρχῇ· }

Κύριε ἐλέησον.

Χεῖρ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔσχατοις.
Καὶ μὴ εἰσπύγῃς ἡμᾶς εἰς πη-
ροσμῶν.

Αἰπέσεις.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῷ πο-
νηρῷ.

Ἱερῶς.

Σῶσον Κύριε τὰς δούλους (ὡς).

Αἰπέσεις.

Τὸς ἐλπίσοντας ἐπὶ σέ.

Ἱερῶς.

Ἐξάποσίλαις αὐτοῖς βοήθειαι ἐξ
ὕψους.

Αἰπέσεις.

Καὶ διαπιστὸς ἐπάμωσιν αὐτοῖς
κεσταῖας.

Ἱερῶς.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ σωτὴρ
ἡμῶν.

Αἰπέσεις.

Ἐρεξαν τῆς δόξης τὰ ὄνοματις
(ὡς, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· κὶ ἰλά-
θηται αἰσθητικῶν ἡμῶν ἐνκαὶ
τῷ ὀνόματι (ὡς).

Ἱερῶς.

Κύριε, ἠτάχθον τῆς πνευματικῆς
ἡμῶν.

Αἰπέσεις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν φέρεται
ἐλθέτω.

† Δευδῶν.

Ἰσως εἰσάκουσιν ἡμῶν, ἀπὸ
ἡμῶν, Κύριε, τὰς λιτὰς, κὶ φήσιν
πὸν τὰς εἰρημῶν αἰσθητικῶν
(ὡς ἐξομολογῶντων· ὅπως ὦν τὰ
σωπῆματα ὑπὸ σφετέρων αὐτῶν
πλαισμάτων κατηγορεῖται, τῇ (ὡς)
ἐλεήμονι· συζῶν ἀπολυθῆναι
δύναται αὐτὸ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν. Αἰμῶν.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ἐλεήμων ὁ
Πατὴρ, ὁ πᾶσιν ὀλοκλήρῃ τοῖς
ἀνθρώποις ὀπασσασθῆναι, ὁ
ἐκ μῆσῆσας ἔδεν ὁ ἐδιμυργη-
σας, ὁ δὴ κὶ μὴ βελούμθῃ τῷ
θάνατον τῷ ἀμῶν, ἀλλὰ ἵνα
ἀποσφῆν ἐκ τῆς πονηρῶν ἐδῶν,
κὶ ζῆσῃται ἐλεήτως συζημιῶν ἡμῶν
τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ἐποδῆν
κὶ ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ὑπὸ βάρους
αἰσθητικῶν κηκοπῆκότητας τε κὶ πη-
φορπῆκότητας. Σὺ ἐσὶν ἐλεῆν· σὺ
σὲ ἀναφέρεται τὸ τὰς ἀομιῶν
ἀφῆναι. φῆσαι ἐν ἡμῶν, ὡς
Κύριε, φῆσαι τῷ λαῷ (ὡς, ὅν
ἐλυτρώσῃς.

Η Α Π Ε Ι Λ Η.

ἐλύτρωσας μὴ εἰσέλθῃς εἰς κείον
 μετὰ τῆς δούλων σου, οἱ πύχαιοι-
 μὲν ἑδαμνὸς πλάς, καὶ ἀθλίως
 ὄντες ἀμύητοι, ἔτι τὴν σὴν
 φλεγμαίνουσαν ὀφθαλμῶν ἀφ'
 ἡμῶν, ἣ ἑαυτῆς ἐκφραστὴν ἐπι-
 γνωκόντων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ πλημ-
 μελιθύντα μετανενοκόντων· ἔτι οἱ
 εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σείσθαι, ἐν
 τῷ παρόντι, ὅπως σοὶ διαπαρτὸς
 συγκαταΐηται εἰς αἰῶνι τῷ μί-
 λῳ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἔπειτα ὁ λαὸς τῷ Ἱερέει ερε-
 ῖ· λέγοντος τῷτο τὸ ἐπόμενον ἱερεῖ.

Ἐπίστροφον ἡμῶν, Θεὸς ὁ Κύριος,
 καὶ ὁπίστροφον ἡμῶν· ἰλασθῆτι
 Κύριε, ἰλασθῆτι τὸ λαὸν σου, καὶ
 ὁπίστροφον εἰς σὲ ἐν κοπῆτι
 νηστία, καὶ ἰκτεσία. Σὺ γὰρ ἐλε-
 ἡμῶν ὁ Θεός, οἰκτῆρμων, μακρο-
 θυμῳ, καὶ πολυέλεῳ. Σὺ ἐθέσθαι
 ὅταν ἐνοχῆ ἔσθαι ἡ δικαιοσύνη, ἐν ᾧ γὰρ
 σου κατανοῆς τὸ ἐλεῆσαι· φησὶ
 ὡς καὶ Κύριε, φησὶ τῷ λαῷ σου·
 καὶ μὴ δὴς κληρονομίαν σου,
 εἰς ὄνειδῆσθαι. Εἰσάκουσον ἡμῶν,
 Κύριε, ὅτι τὸ ἐλεῆσαι σου μέγα
 ὄστιν ἐφ' ἡμῶν, καὶ χεῖρ τὸ πλῆθῳ
 τῆς οἰκτιρῶν σου, ἐπὶ ἡμῶν.

Δόξα τῷ Θεῷ.

164 712

Υ Α Λ Τ Η Ρ Ι Ο Ν

Π Ρ Ο Φ Η Τ Ο Υ Κ Α Ι

Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ

Τ Ο Υ Δ Α Β Ι Δ .

ΕΙΣ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ

ἐν Ἐκκλησίᾳ ἡμερῶν Ἀγγλικανῶν Ἰησοῦς
εἰσώσθη διηγεμενόν.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Εξόση παρὰ Θωμᾶ τὸ Κωθὸν τυποῦντε τῶ ἰ τυπ.
εἰς ἔτη. 4 χ λ η .

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ, ΑΝΕΠΙ-
γραφος παρ' Εβραίων.

ΨΑΛΜ. 2. Ε' οδιναι
α. 1. ευχαι.

ΨΑΛΜ. β'. 2.
Ψαλ. τω Δαβιδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ
αὐτὸς ἔκ ἐπι-
ρῶσθι ἐν βασι-
λίᾳ αἰσῶν, καὶ ἐν
ὄψῳ ἀμύρτων
ἐκ ἔσθι, καὶ ἐπι-

καρδία λαοῦ ἐκ ἐκείνου.
2. Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ γόμφῳ Κυεὶς τὸ
δύλημα αὐτῆ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῆ
κελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.
3. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ περυ-
νημῆρον παρὰ τὰς διεξόδους ἧς
υδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτῆ δώσει
ἐν καρπῷ αὐτῆ.
4. Καὶ τὸ φύλλον αὐτῆ ἐκ ἀπορ-
ρῆσεται, καὶ πάντε ὅσα αὐτῆ ποιῆ κα-
τὰ ὁδοδοθήσεται.
5. Οὐχ ἔτι οἱ ἀσεβεῖς, ἔχ
ἔτι ἀλλ' ἢ ὡς χιτῶνες ἐν ἐκείνῃ
δ' αὐτῶ ἀπὸ πρὸς τοῦ τῆς γῆς.
6. Διὰ τῆτο ἐκ ἀνάσῃσονται ἀ-
σεβεῖς ἐν κείσῃ, ἔδ' ἀμύρτων οἱ ἐν
βασιλίᾳ δικίων.
7. Ὅπ' ζινώσκει Κυεὶς ὁδὸν
δικίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

1. Ἰναπὶ ἐρρύξῃ αὐτῶν, καὶ λαοὶ
ἐμείληται καὶ αἰ
2. Παρέστη οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἀρχόντες τῶν ἰσθμῶν ἐπὶ τὸ αὐ-
τῶ, καὶ τῶ Κυεὶς καὶ καὶ τῶ χριστῶ
αὐτῆ.
3. Διαρρήξῃ αὐτῶ τὰς δεσμῶς
αὐτῶ, καὶ ἀπὸ τῶ φωνῶν αὐτῶ ἡμῶν
τὸν ζυγὸν αὐτῶ.
4. Ὁ καρπὸν αὐτῶ ἐν ἔρανοῖς ἐκ-
κλάσεται αὐτῶ, καὶ ὁ Κυεὶς
ἐκμοκτῆσῃ αὐτῶ.
5. Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτῶ ἐν
ὄργῃ αὐτῶ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶ
ταρῆσῃ αὐτῶ.
6. Ἐγὼ δὲ καταπέθω βασιλεῖς
αὐτῶ ἐπὶ Σιών ὄρη τὸ ἄγιον
αὐτῶ.
7. Διεξώλων τὸ πρὸς τὸ γαίμα
Κυεὶς. Κυεὶς εἶπε πρὸς με, ὡς
με εἶσὺ, ἐγὼ δὲ τῆσιν αὐτῶν γενησῶ.
8. Αἰτήσῃ παρὲ με, καὶ δώσω σοὶ
ἔσθῃ τῶν κληρονομίας σοὶ, καὶ τῶν
κατὰ τῶν σου τῶν πρὸς τῆς γῆς.
9. Ποιμανεῖς αὐτῶ; ἐς γὰρ ὁ
σὸς ἡρῶς,

σδιρᾶ, ὡς σκαθικερθμικὸς σωτέ-
φεισ αὐτῆς.

10. Καὶ νῦν βασιλεῖς σιώετε,
παύδαδ' ἴπτε παῖτες οἱ κρίνοντες
τῶ γλυῦ.

11. Διλόρατε πῶ, Κυεῖω ἐν
φύβω, καὶ ἀγαλλᾶδε αὐτῶ ἐν ἔ-
μω.

12. Δρόξαδε παῖ δέας, μήποτε
ὄρηθῆ Κυεῖω, καὶ ἀπολείδε ἐξ
ὀδῶ διγίας. Ὅ πῶ ἐκλυθῆ ἐν τα-
χει ὀ θυμὸς αὐτῆ, μανθελιοι παῖ-
τες οἱ πεποιδότες ἐσ' αὐτῆ.

ΨΑΛΜ. γ. 3.

Ψαλμὸς πῶ Δαβίδ, ὅποτε ἀπεδί-
δρασκεν ἀπὸ φροσώπῃ Ἀβσα-
λὸν τῆ ἱεῖ αὐτῆ.

1. Κτερε, ἧ ἐπλιδύρθησαν οἱ θλι-
σορτές με; πολλοὶ ἐπαύσαν
ἐπ' ἐμῆ.

2. Πολλοὶ λέγουσι τῆ ψυχῆ μου,
ἐκ ἐστ σωθῆα αὐτῶ ἐν τῶ Θεῶ
αὐτῆ. Διάψαλμα.

3. Σὺ ὅ Κυεῖε ἀνπλήπρωσ με
εἰ, ὀδῆα με, καὶ ἰψῶν τῶ κρο-
λίω με.

4. Φωνῆ με φῶς Κυεῖον ἐκ-
περξα, καὶ ἐπύκωσέ με ἐξ ὄρου ἀγίω
αὐτῆ.

5. Εἰ γὰρ ἐκοιμήθῃω καὶ ὑπα-
σω, ἐξηγῆθῃω, ὅπ Κυεῖω ἀνπλή-
ψεται με.

6. Οὐ φοβῆθῆσμαι ἀπὸ μωειά-
θων λαῶ, τῶ κίχλω σωσῆπῆθῃω
εἰσάν μοι.

7. Ἀνάσα Κυεῖε, σῶσάν με ὁ Θε-
ὸς με. Ὅπ σὺ ἐπάρταξας παῖτίς

τῶς ἐχθραίνοντάς μοι μά τῶν
ὀδῶν τῶ ἀμῆρ τῶν σωτέφιας.

8. Τῶ Κυεῖω ἡ σωθῆα, καὶ ἐπὶ τῆ
λαδῶ (καὶ ἡ εὐλοῖα (καὶ).

ΨΑΛΜ. δ. 4.

Εἰς τὸ τέλῳ, ἐν ὕμνοισ, ψαλμὸς
πῶ Δαβίδ.

1. Ἐν τῶ σπικαλεῖδα με ἐσῆκωσ
με ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης με,
ἐν θλίψῃ ἐπάπρωσ με. Οἰκτε-
ρησον με, καὶ εἰσάκωσον τῆ φροσώ-
πίς με.

2. Τῶ ἰὸδ ἀφ' ὀροῦ, ἕως πότε βα-
ρυνῆθῃσι; ἰναπὶ ἀγα παῖτε μα τῆ-
τητι, καὶ ζητῆτε ψεῖδ' ὀ;

3. Καὶ γῶτε ὅπ ἐδαυμάσωσ
Κυεῖω τῆ ὅσον αὐτῆ, Κυεῖω ἡ-
ακῶσεται με ἐν τῶ κίχρω γῶα με
φῶς αὐτον.

4. Ὅ γῆ ζεῖδε, καὶ μὴ ἀμῆρ τῆνι,
ἀ λέγῃσε ἐν τῶς καρδίαις ὕμων,
ἐπὶ τῶς κοίταις ὕμων κατατύγ-
τε.

5. Οὐσῆσε θυσῆα δικαιοσύνης,
καὶ ἐλῆσῆσε ἐπὶ Κυεῖον.

6. Πολλοὶ λέγουσι, τίς δειξῆ
ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

7. Ἐσπῆμῆθῃ ἄρ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τῶ φροσώπῃ (καὶ Κυεῖε.

8. Ἐδῶκα ἐν φροσώπῃω ἐπὶ
τῶ καρδίαις με. Ἀπὸ καρτῆ ὅπν,
εἰνε καὶ ἐλαίω αὐτῶν ἐπληθῆθῃω,

9. Ἐν εἰρῶνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κρο-
μηθῆσμαι καὶ ἰσῆσῶ. Ὅπ σὺ,
Κυεῖε, καὶ μόνος ἐπ' ἐλπίδι κῆσῃ-
κίωσ με.

ΨΑΛΜ. 65.

Τὸ πρῶτον τῆς κληρονομίης. ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1. Τὰ ῥήματα μου ἐνώπσαι Κύριε, σωῖές τῆς κερυγῆς μου.

2. Πέσους τῆ φωνῆ τ' ἐθέσεις μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου. Ὅτι σὺ εἶ πρὸς τὸ προσάξομαι.

3. Κύριε, τὸ πρὸς εἰσακήσῃ τ' φωνῆς μου τὸ πρὸς ᾧ ῥηθῆσομαι σοι, καὶ ἐπόφει με.

4. Ὅτι ἐχὼ Θεὸς θύλων ἀνομίας οὐκ. Οὐ παρεκλήσῃ σοι ποτηρῶν κούφου.

5. Οὐδέ διαδικύβουσι παρ' ἄνομου κτίσαντι ἢ ὄφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τὰς ἐργαζομένους τῷ ἀνομίᾳ.

6. Ἀπέλεις πάντας τὰς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσεται Κύριος.

7. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλῆθει τῶ ἐλέους σου. Εἰσελάσσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς θανάτου γόνου σου ἐν φόβῳ σου.

8. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐνεκα τῆς ἐχθρῶν μου κτάδιδνον ἐνώπιον σου τῷ ὀδῶν μου.

9. Ὅτι ἐκ ἔσιν ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἀλήθεια, ἢ καρδία αὐτῆς μετῆταια.

10. Τὰς ἀνεωγμένους ὁ λάβυγξ αὐτῆς, ταῖς γλώσσαις αὐτῆς ἐδόλιψαν.

11. Κεῖνον αὐτὸς ὁ Θεός. Ἀποπύπτωσαν ἀπὸ τῆς διαβελίων αὐτῆς, καὶ τὸ πᾶν τῆς ἀρεθῆν αὐτῆς ἐξωσον αὐτὸς, ὅτι παρε-

πύκταναν σου, Κύριε.

12. Καὶ ἐυφρανθήσῃ πάντες ὅτι ἐλάττωσες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσον, καὶ κατακλιώσεις ἐν οὐτοῖς. Καὶ κασχίσον ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13. Ὅτι σὺ ἐυλογῆσαις δικαιοσύνην Κύριε, ὡς ὅπῃ ἐυδοκίας ἐσφάρασας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. 75. 6. Ἐσπεινά σου καὶ.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὡς τ' ὁδοῦς ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Υἱε, ἐν τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῶ ὀργῆ σου παλάσῃς με.

2. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀδελφὸς εἰμι ἰασοῖ με. Κύριε, ὅτι ἐπαρέχθῃ τα ὅσα μου.

3. Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐπαρέχθῃ σφόδρα, καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

4. Ἐπύρην, Κύριε, ῥύσασθαι τῷ ψυχῷ μου. Σῶσόν με ἐνεκα τῶ ἐλέους σου.

5. Ὅτι ἐκ ἔσιν ἐν τῷ θανάτῳ ἢ μνημονώων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τῆς ἐξομολογήσεται σοι.

6. Ἐχοτίσασθαι ἐν τῷ σεναγμῷ μου, λύσω καὶ ἐξέσθαι νύκτα τῷ κλίθω μου, ἐν δάκρυσι μου τῷ σπῆνῳ μου καὶ βρέξω.

7. Ἐπαρέχθῃ ἀπὸ θυμῶ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθω ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8. Ἀπέστη ἀπὸ ἐμῶ πάντες ὅτι ἐργαζόμενοι τ' ἀνομίαν, ὅτι ἠσέκασθαι Κύριος τ' φωνῆς τῶ κλαυθμῷ μου.

ἐχθρῶν σου, τὴν καρδίαν σου ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητὴν.

3. Ὅπως ὄψομαι τὰς ἐργασίας σου
ὡς δακτύλων σου, στελλίμων καὶ ἀ-
στράς ἀσὺ ἐδεμκλίωσας.

4. Τί δὲν ἀνθρώπων, ὅτι μνη-
σκῶ αὐτῶν ἢ ἡδὸς ἀνθρώπων, ὅτι ὀπι-
θέτη αὐτῶν;

5. Ἡλάττωσας αὐτῶν βραχίονα
παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ πρῆξῃ ἐσε-
φάνωσας αὐτῶν.

6. Καὶ κατέστησας αὐτῶν ἐπὶ
τὰ ἔργα σου χερῶν σου. Πάντα
ὀπίσταξας ὑπὸ τοὺς πόδιόν σου αὐτῶν,

7. Πέβρατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἐπὶ
τῶν πόδιόν σου αὐτῶν.

8. Τὰ πτενὰ τῶν ἐρανῶν, καὶ τὰς
ἐχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπο-
ρευόμενα τῆς θαλάσσης.

9. Κύει ὁ Κύει ἠμῶν, ὡς
δαυμάσων τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ
τῇ γῆ.

ΨΑΛΜ. } Ἐθιναὶ
· θ' . 9. } Ἰουχαί.

Εἰς τὸ πνεῦμα, ἡδὸς σου κρυφίων
τῶν ὑἱῶν, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εξομολογήσομαι σοὶ
Κύε. ἐν ὄνομα σου καρδίαν
μου, διηγῆσομαι πάν-
τα τὰ θαυμάσιά σου.

2. Εὐφρανθήσομαι
καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου, ὕψιστε.

3. Ἐν τῷ ἀποσεφάσω τὸν
ἐχθρὸν μου ἐν τῷ ὄνομα σου, ἀδελφί-
σιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ σφοδρῶν
σου.

4. Ὅπως ἐποίησας τῷ κείνῳ μου

καὶ τῷ δίκῳ μου, ἐκαθήσασαι ἐπὶ θρόνου
ὁ κείνων τῶν δικαιοσύμων.

5. Ἐπίπλησας ἐθνεσίν, καὶ ἀπό-
λετο ὁ ἀσεβῆς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξή-
λειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸ αἰῶνα
τῶν αἰῶνων.

6. Τῶν ἐχθρῶν ἐξέλιπον οἱ φόμο
φαῖαι εἰς τὴν γῆν, καὶ πέλει καρτεία
ἀπόλετο τὸ μνημόσων αὐτῶν
καὶ ἡχῶν,

7. Καὶ ὁ Κύει ἡδὸς τῶν αἰῶνων
μῶν, ἡτοίμασεν ἐν κείνῳ τῶν ἐχθ-
ρῶν αὐτῶν,

8. Καὶ αὐτὸς κείνῳ τῶν οἰκ-
μῶν ἐν δικαιοσύνῃ, κείνῳ λαὸς
ἐν ἐνδοξίᾳ.

9. Καὶ ἐγένετο Κύει ἡδὸς καρτε-
γῆ τῶν πύργων, βοιωτῶν ἐν ἐνδοξί-
αις, ἐν θλίψεσι.

10. Καὶ ἐλποῦσάντων ἐπὶ σοὶ οἱ
μνησκόνοι τὸ ὄνομα σου, ὅτι ἐκ-
κατέλιπες τὰς ἐκζητινῆσάς σου,
Κύει.

11. Ψάλατε τῷ Κυεῖ τῶν ἐχθ-
ρῶν σου ἐν Σιών, ἀγαλλιάτε ἐν
τοῖς ἐθνεσίν τὰ ὀπίσταξάματα αὐ-
τῶν.

12. Ὅπως ἐκλήθη τὰ αἵματα,
αὐτῶν ἐμνήσθη, ἐκ ἐνδοξίας τοῦ
κρυφίου σου πύργων.

13. Ἐλέησέν με Κύει, ἴδε τῶν
παπείνωσάν μου ἐν τῷ ἐχθρῶν μου.
Ὅ ὕψων με ἐκ τῶν πύργων τῶν θα-
νάτων,

14. Ὅπως ἀνείταγγίλω πάσας
τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῶν
θυρῶν Σιών. Ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου,

15. Ἐνεπίησας ἐθνεσίν δια-
φοδοῦν ἢ ἐποίησας. Ἐν παρίδι ταύ-
τη ἡ ἐκρυψάν, σμελιφθῆ ὁ πῶν
αὐτῶν.

16. Γινώσκει Κύριε κείματα ποιών, ἐν ποῖς ἔργοις ἢ χερσὸν αὐτῆ σμελιφθῆ ὁ ἀμῤῷωλος.

17. Ἀπογραφίτωσαν οἱ ἀμῤῷωλοι εἰς τὸν ἄδλω, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλαθάνομεθα τῷ Θεῷ.

18. Ὅπ ἔκείς τέλει ἐπιληθῆσε ὁ πτωχός, ἢ ὑπομονῇ τῶν πνιύτων ἢ ἀπολή ἢ εἰς τέλει.

19. Ἀνδρῆσι, Κύριε, μὴ κατακτάω ἀνθρώπου, κειθήτωσαν ἔθνη ἐν ἰπὸν σου.

20. Κατάκτισον Κύριε νομοθέτῳ ἐπ' αὐτὸς γνάτωσαν ἔθνη ὅπ ἀθρωποῖσιν.

ΨΑΛΜ. Ι. 10.

1. Ναή, Κύριε, ἀφῆκας μακρόθεν, ἑσθόρας ἐν ἐγκυμῆσι, ἐν θλίψεσι.

2. Ἐν τῷ ὑψηλοῦ ἀδῶ τὸν ἀσεβῆ ἐμπυεῖζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβυλίοις οἷς διαλογίζου.

3. Ὅπ ἐπαινῆ ὁ ἀμῤῷωλος ἐπ' ὅπ θυμῆσι ἢ ψυχῆς αὐτῆ, ἢ ὁ ἀδικῶν ὑπολογῆ.

4. Παρῆξωμε τὸν Κύριον ὁ ἀμῤῷωλος, χτὶ τὸ πλῆθος ἢ ὀργῆς αὐτῆ ἢ ἐκζητήσῃ. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτῆ.

5. Βεβηρωῦ ἢ αἰ ὄφρι αὐτῆ ἐν παντὶ καρῶ. Ἀνταναρῆ τὰ κείματα σου ἀπὸ φροσύπῃ αὐτῆ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ κατακτεῖσῃ.

6. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἢ

μὴ σαλῶθῶ, ἀπὸ χυαῖς εἰς χυαῖς ἀδῶ καρῆ.

7. Οὐκ ἔστι τὸ ἔργον αὐτῆ γῆν ἢ πικρίας ἢ δόλου. Ἰσὸ τῶν γλώσσων αὐτῆ κῆπος ἢ πῦρ.

8. Ἐξῆκθῃ ἐν ἐνέδρᾳ κῆ πλεον, ἐν ἀποκρύφοις, τῆ ἀπκτεῖναι ἀδῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πῆντα ἀπέβλεπυσιν.

9. Ἐν ἐνέδρᾳ ἐν ἀποκρύφῳ ἢ λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτῆ. Ἐν ἐνέδρᾳ τῆ ἀπῆσαι πτωχόν.

10. Ἀρπάσαι ὀφθαλμὸν ἐν τῷ ἐκκῆται αὐτῶν. Ἐν τῇ παρῆδι αὐτῆ ταπεινώσει αὐτὸν.

11. Κύβη ἢ πῆσι ἐν τῷ αὐτῶν κατακτεῖσαι τῶν πῆντων.

12. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐπιλέησαι ὁ Θεός, ἀπῆρεψε τὸ φρόσωπον αὐτῆ γὰρ μὴ βλέπειν ἢ τέλει.

13. Ἀνδρῆσι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθη τὸ ἢ χερσὸν, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πνιύτων σου εἰς τέλει.

14. Ἐνεκῶν τῶν παρῶρισεν ὁ ἀσεβῆς τὸν Θεόν; Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐκζητήσῃ.

15. Βλέπει, ὅπ σὺ πῶνον ἢ θυμὸν κατανοῖς.

16. Τῆ φροσύπῃ αὐτῶν εἰς χερσὸν σου. Σὺ εἰς ἐκκαταλέλειπῃ ὁ πτωχός, ὀφθαλμὸν σου ἢ ἄδικῶν βουθῶν.

17. Σιώπειλον τὸν βραχίονα τῆ ἀμῤῷωλῆ ἢ πονηρῆ, ζητηθήσεται ἢ ἀμῤῷωλῆ αὐτῆ ἢ μὴ εὐρεθῆ.

18. Κύριε βασιλῆς εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ εἰς τὸ αἰῶνα τῶν αἰῶν. ἀπῆρεψε ἔθνη ἐκ τῆ γῆς αὐτῆ.

19. Τῶν

19. Τὴν ὀφθαλμῶν ἡμῶν πνεύ-
των ἐπίκουτος Κύριε, τῆ ἐτοιμα-
σίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέχε τὸ
ἔλεος.

20. Κεῖναι ὄφθαλμῶν καὶ ταπει-
νῶν, ἵνα μὴ προσδῆ ἐπὶ τῷ μεγα-
λαυχίῳ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς.

ΨΑΛΜ. 121. 11.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δα-
βίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς
ἐρήθη τῆ ψυχῆ μου, μετανα-
στάς ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς σκεπτόν,

2. Ὅπως ἰδοὺ οἱ ἀμφοῖνοι ἐρίτη-
σαν τόξον, ἠτύμασάν βέλη εἰς φα-
ρίγγας, τῶ καρταπεξέυσαν ἐν σκο-
τομύῃ τὰς εὐδαίαι τῆ καρ-
δίας.

3. Ὅπως ἂν σὺ καρτηρίσω, αὐτοὶ
καρδίαν· ὃς δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν;

4. Κύριε ἐν ναῶ ἀγίῳ αὐτῶν,
Κύριε ἐν ἕρατῶ ὁ θρόνος
αὐτῶν.

5. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν εἰς τὸν
πύργον ὀφθαλμοί, τὰ βλέφαρα
αὐτῶν ἐξετάζει τὰς εὐδαίαι ἀνθρώ-
πων.

6. Κύριε ἐξετάζει τὸν δι-
καιοὺν καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὃς δὲ ἀγαπῶν
τὴν ἀδικίαν, μισθὸν τὴν ἐαυτοῦ
ψυχῆς.

7. Ἐπιδρέξει ἐπὶ ἀμφοῖνας
παροῦσας, πῦρ καὶ θύον καὶ πνεῦμα
καταγίδος, ἢ μείεις τὸ ποθεῖν
αὐτῶν.

8. Ὅπως δίκαιος Κύριε, καὶ δι-

καιοῦσιν ἠγάπησεν, ἐκδύτης ἡ-
δε τὸ προσώπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. } { Ἐσπεύειναι.
121. } { ἐσπεύειναι.

Εἰς τὸ τέλος, ὑψὸς τῶ ὄρει, Ψαλ-
μὸς τῷ Δαβίδ.

Ὅπως με Κύριε, ὅτι
ἐπὶ ὀλιγώδησιν αἰ-
αλίθειαι ἀπὸ τῶ
ἡμῶν ἀνθρώπων.

2. Μάταια ἐλά-
λησεν ἕχθρος σου· ὅτι τὸ πλοῖον αὐ-
τοῦ, καὶ ἡλὴ δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησεν κατὰ.

3. Ἐξυλοθῶσαι Κύριε πάντα
τὰ χεῖλη τὰ δόλια, γλῶσσαι με-
γαλερρήμονα.

4. Τὰς εἰπένται, τὴν γλῶσσαν
ἡμῶν μεγαλωῦναι, τὰ χεῖλη ἡ-
μῶν περὶ ἡμῶν ὅτι τῆς ἡμῶν Κύριε
ὅτι.

5. Ἐρεκιν τῆς ταλαπωρίας ἡμῶν
πλωτῶν καὶ τῶ στεγαγμῶ ἡμῶν περι-
των.

6. Νῦν ἀσκήσομαι. λέγει Κύ-
ριε. ὁπίσωμαι, ἐν ζωτικῶν περὶ
ῥησιόσμαι ἐν αὐτῶν.

7. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγά-
θου ἐργάσιον πεπυρωμένον, δόκιμον
τῆ γῆ, καρταπεισμένον ἐπὶ ἀπλα-
σίως.

8. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμῶν,
καὶ διατηρήσαις ἡμῶν ἀπὸ τῆς
χρῆσας ταύτης· καὶ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

9. Κύκλωσθαι ἀπὸ τῶν χειρῶν σου,

κτ' τὸ ὕψος ἐπολύωρησας τὸς
ὕψος αὐτῶν.

σας ἐσπεύδαμασιν, ἕκ' ἐστὶ ποιῶν
χρησότητα.

ΨΑΛΜ. ΙΓ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δα-
βίδ.

3. Κύριε θεὸς ἐκ τῆς ἄβυσσος δόξα
ψεν ἐπὶ τὸς ὑψὺς τῶν ἀνθρώπων,
τὸ ἔλεος εἰς τοὺς σωτῆρας, ἢ ἐκζητῶν
τὸ θεῖον.

1. Ἐως πότε Κύριε ἐπαύση με εἰς
τὸ τέλος; ἕως πότε ἀπορέσεις
τὸ σφύσσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

4. Πάντες ἐξέκλυσαν, αἶμα ἠ-
χρηώθησαν, ἕκ' ἐστὶ ποιῶν χρησότη-
τα, ἕκ' ἐστὶν ὡς ἐνός.

2. Ἐως πότε θησομαι θυλάς
ἐν ψυχῇ μου, ὁ θυλάς ἐν καρδίᾳ μου
ἀμύρας καὶ τυκτεῖς; Ἐως πότε ὑψώ-
θησέ; ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμῆ;

5. Τὰ φθὸ ἀεὶ γυμνῶσθ' ὁ λά-
ρυγγ' αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐ-
τῶν ἐδολίωσαν, ἰδὸς ἀσπίδων ἐπὶ
τὰ χεῖλη αὐτῶν.

3. Ἐπέλεψον, ἠσπίδου σου με
Κύριε ὁ Θεός μου. Φύπτον τὸς ὀ-
φθαλμοί μου, μήποτε ὑπνώτω εἰς
θάνατον,

6. Ὡν τὸ σέμα ἀρεθῶν καὶ πικρῶν
χίμη· ὄξεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχαί-
αιμα,

4. Μήποτε ἔποι ὁ ἐχθρὸς μου,
ἰσχυρὸς ἐπὶ αὐτόν. Οἱ θλίοντές με
ἀγαλλίσου; ἰσχυρὸς ἐπὶ αὐτόν,

7. Σωτήριον καὶ ταλαπω-
εἶα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὄξεις
εἰρήνης ἕκ' ἐγενώσαν· ἕκ' ἐστὶ φόβος
Θεοῦ ἀπύρασι τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῶν;

5. Ἐγὼ ὅτι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλ-
πισα. Ἀγαλλιάσθ' ἢ καρδίᾳ μου ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου.

8. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τῷ νόμῳ; οἱ
ἐδιδόντες τὸν λαόν μου ἐν βεβήσῃ
ἄρτε·

6. Ἀσὼ τῷ Κυρίῳ τῷ ἐυεργα-
τήσῳ μου, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τῷ ὑψίστου.

9. Τὸν Κύριον ἕκ' ἐπεκαλέσατο,
ἐκείν' ἐδεδίχασαν φόβον, ἕκ' ἕκ' ἕκ' ἕκ'
φόβος. Ὅτι Κύριος ἐστὶν ἡμεῶν δι-
χαιῶν,

ΨΑΛΜ. ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δα-
βίδ.

10. Βυβλῶ πῶλον καὶ κατήχων
αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐλάσῃ αὐ-
τῶν ὄξεις.

1. Ἐἶπεν ἄστρον ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
ἕκ' ἐστὶ Θεός.

11. Τίς δώσῃ ἐκ Σιών τὸ σωτή-
ριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ὀνόματι
Κυρίου τῷ ἀρχμαλωσίᾳ τῶ
λαῶ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσονται Ἰα-
κώβ καὶ ἐυφρανθήσεται, Ἰσρα-
ήλ.

2. Διεσφάρισαν καὶ ἐβδελύχθη-

ΨΑΛΜ. 3. Εδθιναι
 15. 3. Ξουχαι.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε τίς περιηγήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

2. Πορεύομαι ὁ ἄσωμος, καὶ ἐργαζόμενος διχασώσω. Παλῶν ἀλιθίαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

3. Ὅς ἔκ ἐθέλωσιν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ ἔτι ἐπίμοσε τῷ πλησίον αὐτοῦ καρδόν, καὶ ὄνειδισμὸν ἔκ ἐλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

4. Ἐξεδέτωται ἐνώπιον αὐτοῦ σπυροδόμου, τὸς δὲ φοβούμενος τὸν Κύριον δόξαζεν.

5. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκ ἀθετῶν.

6. Τὸ ἀργύρεον αὐτοῦ ἔκ ἐβουκῆν ἐπὶ τίκω, καὶ δῶρα ἐπ' ἀδώσει ἔκ ἐλαβεν.

7. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλεύθησται εἰς τὸ αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. 15. 16.

Σπλογογραφία τῷ Δαβίδ.

1. Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

2. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶσὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου ἔχεις ἔχεις.

3. Τοῖς ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῆ

αὐτῷ, ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀδένεια αὐτῶν, ὡς ταῦτα ἐτάχων.

5. Οὐκ ἔσθαλα γὰρ τὰς σωματῶν αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, ἢ εἴ μὴ μνηστῆ ὀνομάτων αὐτῶν διαχοηλίων με.

6. Κύριε μεις τὴ κληρονομίαν μου, καὶ τὴ ποτιεὶς μου: σὺ εἶ ὁ ὑπακαθίσων τῷ κληρονομίαν μου ἐμοί.

7. Σχοινία ἐπίπεσε μοι ἐν τοῖς κροτήροις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κροτήρη μοι δέν.

8. Εὐλογίσω τὸν Κύριον τὸ σωματῶν μου: ἐπὶ δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαῖδ' ὁσὺ με οἱ νεφεροί μου.

9. Περιεβόμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου δέν, ἴνα μὴ σαλεύω.

10. Διὰ τὸ τοῦτο ἐν τέρῳ ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλίασα τὴ γλῶσσά μου, ὅτι ἡ καρδία μου ἔσθ' ἡ σὺξ μου κατασκηνώσει ἐν ἐλπίδι.

11. Ὅτι ἔκ ἐξυτιλέψης τῷ θυλίῳ μου ἐξ ἀδύ, ἐδὲ δώσεις τὸ ὅσον σκεῖν διαφοροῦ.

12. Ἐγάεισας αἰὶ ὡδὲς ζωῆς, πληράσης με ἐυφροσύνης ὡς τῆς τρυφῆς σου, τρυφῆς ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜ. 15. 17.

Προσάχη τῷ Δαβίδ.

1. Ἐίστασον Κύριε δικαιοσύνης μου, καὶ φέρεις τῇ δίκῃ μου. Β. 3. Ἐνώπισται

μη ὑπεβήσομαι τείχεσθ.

30. Ὁ Θεός μου ἀμωμῶσθ ἢ ὁ-
φθαίτε, τὰ λόγια Κυρίου πύρρω-
μα, ὑπερσπίς ὅτι πάντων ἡσθ
ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτῶν.

31. Ὅπ τις θεός πύρρωσθ τῷ
Κυρίῳ, ἢ τις θεός πλῆν τῷ Θεῷ
ἡμῶν;

32. Ὁ Θεός ὁ σελωννύων με
δύναμις, ἢ ἐδίτε ἀμωμῶν τῶν
ὀδῶν μου.

33. Καταρτηζόμεσθ τὸς πόδας
μου ὡς ἐλάφου, ἢ ἐπὶ τὰ ἕψηλά
ἕσων μου.

34. Διδάσκων χεῖρας μου εἰς
πόλεμον, ἢ ἐδίτε τόξου χαλκοῦ τῶν
βραχιόνων μου.

35. Καὶ ἐναντὶς μοι ὑπερσπί-
μων σωνθείας, ἢ ἡ δειλία σε ἀντε-
λάβετέ μου. Καὶ ἡ παιδεία σε ὑ-
περσπίς με εἰς τέλος, ἢ ἡ παιδεία
σε αὐτῆ με δίδαξεν.

36. Ἐπλάτυνας τὰ διαδήματα
μου ὑπὲρ τοῦ μου, ἢ ἐκ ἡδύνησε τὸ
ἔχη μου.

37. Καταδίωξον τὸς ἐχθρούς μου,
ἢ καταλήψομαι αὐτούς, ἢ ἐκ ἀπο-
σεψήσομαι ἕως αὐ ἐκλείπω-
σιν.

38. Ἐκθλίψω αὐτούς, ἢ ἐ μὴ
δύων) σῆσαι, πσῶν) ὑπὸ τῶν
πόδας μου.

39. Καὶ στείξωσάς με δυνά-
μις εἰς πόλεμον, σωνεπόδισας πάν-
τας τὸς ἐπαισιμαθῶν ἐπ' ἐμὲ ὑπο-
κῶπῳ μου.

40. Καὶ τὸς ἐχθρούς μου ἔδωχάς
μοι ῥῶτον, ἢ τὸς μισουῦτάς με
ἔξωλόθρῶσας.

41. Ἐκίρρωσαν, ἢ ἐκ ἡμῶν ὁ
σῶζων σφῶς Κυρίου, ἢ ἐκ ἐσθῆκου-
ρα αὐτοῦ.

42. Καὶ λαπῶν αὐτούς, ὡς ἡ
χνοῦν κατὰ σφῶσπον ἀμίαν,
ὡς πλῆν πλατειῶν λεανῶ αὐ-
τούς.

43. Ρύσαι με ἐξ ἀπλοθῶν
λαῶν, καταθήσεις με εἰς παραλλῶ
ἕδων.

44. Λαδὸς ὄν ἐκ ἕθρων ἐδύλω-
σῆμοι.

45. Εἰς ἀκολῶ ὡς ὑπὸ κῆ-
μι. Τίσι ἀλλότριοι ἐψάσαντό μοι,

46. Τίσι ἀλλότριοι ἐπαλαίστα-
σαν, ἢ ἐχάλασαν ἀπὸ ἡσθ τείχεσθ
αὐτοῦ.

47. Ζῆ Κύριεσθ, ἢ ἐυλογητῆ ὁ
Θεός, ἢ ὑψώσῃ τῷ ὁ Θεός τ' σωτη-
ρίας μου.

48. Ὁ Θεός ὁ διδὸς ἐκδική-
σεις ἐμοί, ἢ ὑποτάξας λαούς ὑπο-
ἐμῆ.

49. Ὁ ρύσῃς μου ἐξ ἐχθρῶν μου
ὀργίλων. Ἀπὸ ἡσθ ἐπαισιμαθῶν ἐπ'
ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδικῶν
ρύσῃ με.

50. Διὰ τῷτο ἐξομολογήσομαι
σοὶ ὡς ἐδίτεσι Κύριε, καὶ τῶ ὑνόμα-
τι σου ψαλῶ.

51. Μεγαλιῶν τῶν σωνθείας
τῶ βασιλείω, ἢ ποιῶν ἐλεῶ τῶ
χειρῶ αὐτοῦ τῶ Δαβίδ, ἢ τῶ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνσθ.

Ψ Α Λ Μ. } { Ἐωθιναὶ
19. 19. } { ἑσυχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῶ Δαβίδ.

Ἐσθνοὶ διηρωῶνται
δῶξαν Θεῷ, ποίησον
δὲ χειρῶν αὐτῶ
ἀναγγέλλοι τὸ σφῶσθ.

ΜΗΝΟΣ ΗΜΕΡΑ. Δ. 4.

2. Ημέρα τῆς ἡμέρας ἐρῶ γὰρ
 ἔψαμα, καὶ τὴν νυκτὴν ἀναγίλλαι
 ὦσιν.

3. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ ἐν δὲ λόγῳ,
 ὡς ἔχει ἀκούοντα αἱ φωναὶ αὐ-
 τῶν.

4. Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξήλ-
 θεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ
 πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
 αὐτῶν.

5. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνω-
 μα αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος
 ἐκπορεύεται ἐκ πασοῦ αὐτῶν.
 Ἰαλλιάσει ὡς γίγας δραμὴν
 ὄβου.

6. Ἀπὸ ἀκρῶν τῆς ἕρανῆς ἡ ἐξο-
 δὸς αὐτῶν. Καὶ τὸ κερτύνημα αὐτῶν
 ἕως ἀκρῶν τῆς ἕρανῆς, καὶ ἔκτισιν ὅς ἀ-
 ποκρυβήσεται τὸ δέμας αὐτῶν.

7. Ὁνόματι Κυεῖν ἀμωμῶν,
 ἐπιτρέφων ψυχὰς, ἡ μὲν πύξια Κυ-
 εῖν πύξια, σφίξεται πύξια.

8. Τὰ δικαίωματα Κυεῖν ἐνθάδε,
 εὐφραίνοντα καρδίας, ἡ ἐσοτὴν
 Κυεῖν πηλαγῆς, φωτίζουσα ὀφθαλ-
 μούς.

9. Ὁ φόβος Κυεῖν ἀγνοεῖ, δια-
 μύων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κεί-
 ματα Κυεῖν ἀληθινὰ, διδιδικω-
 μῆα ἐπὶ τὸ αὐτό.

10. Ἐπιθυμῶν τὰ ἔργα χρυσοῦν καὶ
 λίθων ἡμίον πολλῶν, καὶ γλυκύτερα
 ἔργα μέλι καὶ κηρίον.

11. Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει
 εὐπία, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ αὐτὰ.
 πύξια πολλῶν.

12. Πάσα πύξια τῆς σωμύσει;
 ἐκ τῶν κρυφίων με καρδέισον
 με,

13. Καὶ ἀπὸ ἀλλοτείων φῆσαι
 τὸ δέμας. Ἐάν μὴ με καρτακυε-
 ῶσιν, τότε ἀμωμῶν ἔσομαι, καὶ

καρτακυεῶσμαι ἀπὸ ἀμωμῆας μετὰ
 γαλλης.

14. Καὶ ἔσονται εἰς ἐνδοκίαν
 τὰ λόγια τῆς σοματῆς μου, καὶ ἡ μελέ-
 τη τῆς καρδίας μου ἐσώπον. Ἐν δια-
 πωτός.

15. Κυεῖν, βοηθῆ με καὶ λυθω-
 τὰ με.

ΨΑΛΜ. κ'. 20.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1. Ἐπακέτοι. Ἐν Κυεῖν ἐν ἡμέ-
 ρα θλίψεως, ἔδρασισαι. Ἐν
 τῷ ὄνομα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2. Ἐξαρτήσασιν σοὶ βοήθειαν ἐξ
 οὐρανό, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό
 σε.

3. Μνηθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ
 τὸ ὄλοκαύτωμά σου πανάτω.

4. Δὴν σοὶ Κυεῖν κατὰ τὴν
 καρδίαν σου, καὶ πᾶς ἰσὺ βελῶν σου
 πληρῶσαι.

5. Ἀγαλλιάσασθε ἐπὶ τῷ σω-
 τηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυεῖν Θεῶ
 ἡμῶν μεγαλωθήσασθε. Πληρῶ-
 σαι Κυεῖν πάντα τὰ αἰτήματά
 σου.

6. Νῦν ἔγνω ὅτι ἔποςσε Κυεῖν
 ἐν τῷ χεῖρῶν αὐτῶν. Ἐπακέσει
 αὐτῶν ἐξ ἕρανῆς ἀγία αὐτῶν, ἐν
 δωασείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς
 αὐτῶν.

7. Οὗτοι ἐσὶ ἄρμασι καὶ ἔσονται ἐν
 ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυεῖν
 Θεῶ ἡμῶν ἐπιγαλεσθήσασθε.

8. Αὐτοὶ ἔωποδίδωσαν καὶ ἐ-
 πικουσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνίστημι καὶ ἀναρτῶ-
 θήμι.

9. Κυεῖν θάσσει τὸ βασιλεῦς, καὶ
 ἐπακέσει

ἐπέκουσεν ἡμῶν, ἐν ἡσυχίᾳ ὄψα-
 κλασάμεθα ἑ.

αὐτὸς πῦρ.

10. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ
 γῆς ἀπολήσῃ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ἀπὸ ὕδωρ ἀνθρώπων.

11. Ὅπῃ ἐκλινῶς εἰς σὴ χάρα,
 διελογίσαστο βυβλὸς αἰς ἕμῃ δὴ-
 ρων ὄσιναι.

12. Ὅπῃ θῆσῃς αὐτὸς γῶν,
 ἐν τοῖς πελοίοποις ἑ ἐτοιμάσῃς
 τὸ σπέρμα αὐτῶν.

13. Ἦ ψάθητι Κύριε ἐν τῇ
 δυνάμει ἑ, ἀσωμῶν καὶ φαλῶν
 τὰς δυναστίας ἑ.

ΨΑΛΜ. καὶ 21.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1. Κτελε ἐν τῇ δυνάμει ἑ ἐν-
 οραθῆσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ
 ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ ἑ ἀγαλλιάσῃ
 σφόδρα.

2. Τῷ ὀπιθυμῶν τῆ καρδίας
 αὐτῆ ἐδούκας αὐτῷ, καὶ τῷ θέλη-
 σιν τῶν χηλέων αὐτῆ ἕκ ἐσέρησας
 αὐτῶν.

3. Ὅπῃ σφρέσθασας αὐτὸν ἐν
 ἐυλογία χειρῶν ἑ, ἐθῆκας ἐπὶ
 τῷ κεφαλῷ αὐτῆ σέβασον ἐκ λί-
 θου πμί.

4. Ζωὴν ἠτήσασθῃς ἑ, καὶ ἐδούκας
 αὐτῷ, μακροτητα ἡμερῶν εἰς αἰῶ-
 να αἰῶν ἑ.

5. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτῆ ἐν τῷ
 σωτηρίῳ ἑ, δόξα καὶ μεγαλοσφρέ-
 σθῃσαν ὀπιθήσῃς ἐπ' αὐτὸν.

6. Ὅπῃ δώσῃς αὐτῷ ἐυλογία
 εἰς αἰῶνα αἰῶν ἑ, ἐσφραγῆσῃς αὐ-
 τὸν ἐν χαρᾷ μῦ τῷ σφραγῶσθῃ
 ἑ.

7. Ὅπῃ ὁ βασιλεὺς ἐλπῆσῃ ἐπὶ
 Κύριον, καὶ ἐν τῇ ἐλέει τῷ ὑψῆσῃ
 ἑ μὴ σαλάθῃ.

8. Εὐρέσθῃ ἡ χεὶρ ἑ, πᾶσι
 τοῖς ἐχθροῖς ἑ, ἡ δεξιὰ ἑ
 ὄσῃ πάντα τὰς μισσητάς
 ἑ.

9. Ὅπῃ θῆσῃς αὐτῷ ὡς κλίβα-
 νον πνεῖς εἰς χερσὶν τῷ σφραγῶσθῃ
 ἑ, Κύριε ἐν ὀργῇ αὐτῆ σω-
 τηρῆσῃ αὐτῆ, καὶ καταράσθῃ

ΨΑΛΜ. } Ἐσπεινά.
 22. } Ἐσχά.

Εἰς τὸ τέλος, ἑστὸ τῷ ἀπλύψῃ
 τῆ ἐσθῆτος, φαλμὸς τῷ Δα-
 βίδ.

Θεὸς ὁ Θεὸς μου, σφρέ-
 σθῃς μοι, ἵνατὶ ἐγ-
 κερτέλιπῃς με, μακρο-
 σθῶν ἀπὸ τῆ σωτηρίας
 μου οἱ ἄγγελοι ἑστὸ πᾶ-

σφραγῶσθῃς μου.

2. Ὁ Θεὸς μου κακροσφραγῶσθῃς ἡμέ-
 ρας, καὶ ἕκ εἰσοκῆσθῃ, καὶ νυκτὸς καὶ ἕκ
 εἰς ἀνοιῶν ἐμοί.

3. Σὺ δ' ἐν ἀγίῳ κροστοικῆσθῃς ὁ
 ἑστὸν τῷ ἑσθῆ.

4. Ἐπὶ σοὶ ἠλπῆσαν οἱ πατέρες
 ἡμῶν, ἠλπῆσαν, καὶ ἐσφραγῶσθῃ αὐ-
 τῆς.

5. Πρὸς σὲ ἐκέρησθῃ καὶ ἐσφραγῶσθῃ-
 σαν, ἐπὶ σοὶ ἠλπῆσαν καὶ ἕκ κροτοκῆσθῃ-
 θῃσαν.

6. Εὐρὸ δ' ἐμὲ σκάλῃσθῃ καὶ ἕκ ἀν-
 θρωπῶν, ὄσῃ δ' ἀνθρώπων καὶ
 ἐσφραγῶσθῃ λαῶν.

7. Πάντες οἱ θιώμενοί με
ἐξέμικτῆσαι με, ἐλάλησαν ἐν
χέλει σου, ἐκίνησαν κεφαλῶν.

8. Ἦλπεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσά-
σαι αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θύ-
λη αὐτῶν.

9. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσωπῆσαι με ἐκ
γαστρὸς, ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆ
μυῖς μου.

10. Ἐπί σὲ ἐπέριψον ἐκ μά-
στας. Ἀπὸ γαστρὸς μυῖς μου Θεός
μου, ἢ σὺ.

11. Μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμῶν. Ὅτι
θλίψις ἐγγύς, ὅτι ἔκ ἐστι ὁ βοιωτῶν
μοί.

12. Πιερώκλωσαν με κόροι
ἠπλοῖ, ταῦροι πονεὲς ἀείρον
με.

13. Ἦνοιξας ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα
αὐτῶν, ὡς λίων ἀρπαζῶν καὶ ἄρου-
κῶν.

14. Ὡσὲν ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσ-
κοπήθη πάντα τὰ ὕδατα μου. Ἐξήλι-
θη ἡ καρδία μου ὡς εἰς κηρὸς πηλοῦ
ἐν μέτω τῆ κοιλίας μου.

15. Ἐξήρανθη ὡς ὄρεα κων ἡ-
λίος μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κικάλη-
ται τὸ λάφυρόν μου, καὶ οἱ σὺν δα-
νάταις ἐπὶ τῆ γαίης μου.

16. Ὅτι ἐκύκλωσαν με κύνες
πολλοὶ, συναγωγὴ πονηροκαρῶν
σείρον με.

17. Ὡς ῥυξὰς χεῖρας μου καὶ πό-
δας μου, ἐξηειρήνησαν πάντα τὰ
ὄσα μου. Αὐτοὶ ἦ κατανόησαν καὶ
ἐπὶ δόξου με.

18. Διέμενέσαντο τὰ ἱμάτια μου
ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου
ἔβαλον κλήρον.

19. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρυνῆς
τὴν ἐπίθεσάν σου ἀπ' ἐμῶν, εἰς τὴν
ἀντήληψίν μου πρὸς ἑμέ.

20. Ῥύσαι ἀπὸ φομοαίας τὴν
ψυχὴν μου, καὶ ἐκ γαστρὸς κύνος τὴν
μοτοφυίαν μου.

21. Σῶσόν με ἐκ σώματός σου λέ-
οντός σου, καὶ ἀπὸ κερῶν μοτοφυί-
των τὴν ταπεινώσόν μου.

22. Διηγῆσαι τὸ ὄνομα σου
πρὸς ἀδελφοίς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλη-
σίας υἱοῦ σου.

23. Οἱ φοβούμενοί τὸν Κύριον
ἀνέσταν αὐτῶν, ἀπὸ τῶν σπυρίων
Γαλιλαίας διδάξατε αὐτοὺς. Φιλοφρονῆτε
δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπυρίων Γα-
λιλαίας.

24. Ὅτι ἔκ ἐξουδυνώσων ἐδί-
ωξε σὺ χθὴρ πρὸς τὴν δόξου σου πρὸς
αὐτοὺς. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐ-
τῶν ἀπ' ἐμῶν, καὶ ἐν τῷ κερῶν
ἔλαί με πρὸς αὐτοὺς, ἐστήκατέ
μου.

25. Παρὰ σου ὁ ἔπαιτός μου,
ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολο-
γήσομαι σοὶ τὰς ἐνδύσεις μου ἀπο-
δώσω ἐνώπιόν σου φοβουμένων
αὐτοῦ.

26. Φάρονται πίνητες καὶ ἐμ-
πλασθήσονται, καὶ αἰνέσου Κύριον,
οἱ ἐκζητηταί αὐτοῦ, ζήσυν-
ται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα
αἰῶν.

27. Μνησθήσονται καὶ ἐπιδραστή-
σονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πνεύ-
ματα τῆ γῆς. Καὶ προσευχήσουσιν ἐνώ-
πιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατρίαι τῆ
ἐθνῶν.

28. Ὅτι τὸ Κύριον ἡ βασιλεία σου
καὶ αὐτοὶ δεσποῦν τῆ ἐθνῶν.

29. Ἐφαρῶν καὶ σερπικυνησῶν
πάντες οἱ πίνοντες τῆ γῆς.

30. Ἐνώπιον αὐτοῦ σερπικυνη-
σῶν πάντες οἱ καταβάντες εἰς γῆν.
Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ᾄξου.

31. Καὶ τὸ σπέρμα μὲν δαδ-
σθῆ αὐτῷ, ἀναγγελήσεται τῷ Κυ-
εῖω ἡμεῖς ἢ ἐρχομένη.

32. Καὶ ἀναγγελοῦσι τῷ
δικαιοσύνην αὐτῷ λαῷ τῷ τε-
χθροσύνῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κυ-
εῖω.

ΨΑΛΜ. κγ'. 23.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε πικραίνει με, καὶ οὐδὲν
με ὑπερήσει.

2. Εἰς τίπον γλῶσς ἐκέῖ με κα-
ποκλήσεν, ἐπίδρατ' ἀπαπα-
λέως ἐξέδρεψέ με.

3. Τῷ ψυχλῷ μὲ ἐπίσρεψεν,
ἐδουλοῦσέ με ἐπὶ τείβεσ διχαι-
σῶνις, ἐρεκαν τῷ ἐνόματ' αὐ-
τῷ.

4. Ἐὰν γὰρ καὶ ποδώξ ἐν μίσω
σκίας θανάτου, ἢ φοβηθῶσμαι κα-
τὰ, ὅπ' οὐ μετ' ἐμῷ εἶ, ἢ ῥάβδ' ἔ-
ξῃ καὶ ἡ βακτηρία (καὶ οὐ πῦ με
σπυρεκέλευσαν.

5. Ἡ τοίμα (καὶ ἐν ἄπῳ μὲ πῆ-
λασαν, ἐξεναιτίας ἤθ' ὀλιβόντων
μὲ ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τῷ κεφα-
λῷ μὲ, καὶ τὸ ποτήριον (καὶ μεθύσκον
μὲ ὡσὶ κρητῶν.

6. Καὶ τὸ ἐλεός (καὶ καταδύξῃ
μὲ πῆσας τὰς ἡμέρας τῆ ζωῆς μὲ,
καὶ τὸ κροτοκίεν με ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ὡς ἡ ἀκρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. κδ'. 24.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ τῆ μαῖς ἤθ'
Σαββάτων.

1. Τὸς Κύριε ἡ γῆ καὶ τὸ πλῆθος
μα αὐτῆς, ἢ οἰκὸν μὲν καὶ πα-
τρῆσ οἱ κροτοκωῦτες ἐν αὐτῇ.

2. Οὗτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐδουλο-
λίωσεν αὐτῷ καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἢ πῆ-
μα (ἐν αὐτῷ.

3. Τίς ἀναβήσῃ εἰς τὸ ὄρει
τῷ Κυρίῳ, ἢ τίς ἐθήσεται ἐν τόπῳ
ἀγίῳ αὐτῷ;

4. Ἄθῃ (καὶ καρδίᾳ καὶ κροτοκῶσ τῷ
καρδίᾳ, ὅσ' ἔκ ἐλαβεν ἐπὶ ματῶσ
τῷ ψυχλῷ αὐτῷ, καὶ ἔκ ἀμολῆσ
ἐπὶ δόλω τῷ πλοσπον αὐτῷ.

5. Οὐτ' ἄθῃ (καὶ εὐλογίᾳ
παρὰ Κυρίῳ, καὶ ἐλεημοσύνην πα-
ροσθῆσ αὐτῷ αὐτῷ.

6. Αὐτῇ ἢ ἡμεῖς (ζητοῦντων τῆ
Κυρίου, ζητῶντων τὸ φροσπον τῷ
ὄρει Ἰακώβ.

7. Ἄρατε πύλασ οἱ ἀρχόντις
ὑμῶσ, καὶ ἐπάρατε πύλασ αἰώνιοσ, καὶ
εἰ (ἐλά (εἰ) ὁ βασιλεὺς τῆ δόξης.

8. Τίς ὄσιν ἔτ' ὁ βασιλεὺς τῆ
δόξης; Κύριε (καὶ κροτοκῶσ καὶ δωματῶσ
Κυρίε (καὶ δωματῶσ ἐν πολέμῳ.

9. Ἄρατε πύλασ οἱ ἀρχόντις ὑ-
μῶσ, καὶ ἐπάρατε πύλασ αἰώνιοσ,
καὶ εἰ (ἐλά (εἰ) ὁ βασιλεὺς τῆ
δόξης;

10. Τίς ἐσιν ἔτ' ὁ βασιλεὺς
τῆ δόξης; Κύριε (καὶ δωματῶσ
αν, αὐτῶσ ὄσιν ὁ βασιλεὺς τῆ δό-
ξης.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. κί. 25.

Ψαλμός πρὸ Δαβίδ.

Πρὸς Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεὸς μου ἐπὶ τὸν πίπουντα, μὴ καταχλωθῆναι ἐν τῆν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγλάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

2. Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομνηστικῆς εἰς, ἢ μὴ καταχλωθῶσιν, αἰσχυρῶς τῶσάν οἱ ἀποκρίντες διακαίης.

3. Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν μου.

4. Ὁδηγῶν με ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὺ ὑπέμνησά ὄλλω τὴν ψυχήν μου.

5. Δικαιοσύνη σου ὡς κρημνῶν σου Κύριε, καὶ τὸ ἐλεῆν σου, ὅτι ἀπὸ τῆν αἰῶσάν σου.

6. Ἀμάρτια νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς, Κατὰ τὸ ἐλεός σου μνησθῆναι μου σου, ἔνεκάν σου χρηστότητός σου Κύριε.

7. Χρηστὸς καὶ ἐσθλὸς ὁ Κύριος, διὰ τῆτο νομοθετήσῃ ἀμάρτιόντας ἐν ὁδῶ.

8. Ὁδηγήσῃ σφραγίσαν κείσῃ, διδάξῃ σφραγίσαν ὁδούς αὐτῶ.

9. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἐλεός καὶ ἀληθεία, πῆς ἐκλήτῃσάν τὴν δικαιοσύνην αὐτῶ, καὶ τὰ μυστήρια αὐτῶ.

10. Ἐνεκάν τῶ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἰλάσῃ τῆ ἀμάρτια μου, πολλὴ γὰρ ὄντι.

11. Τίς ὄντι ἀνδραπῶ ὁ φοβῶσθαι σου Κύριον, νομοθετήσῃ αὐτῶ ἐν ὁδῶ, ἢ ἠρεπίσῃτο.

12. Ἡ ψυχὴ αὐτῶ ἐν ἀγαθῶσιν ἀλιθῶσῃ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶ κληρονομήσῃ τὴν ζωὴν.

13. Κραταίωμα Κύριος σου ἡσυχίας αὐτῶ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῶ δικάσῃ αὐτῶ.

14. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου διαπιστῶσάν σου τὸν Κύριον, ὅτι αὐτῶσάν ἐκπαύσῃ ἐκ παγίδῶσάν τὰς πόδας μου.

15. Ἐπίβλεψόν σου ἐπὶ ἐλεός σου καὶ ἐλεῆσάν μου, ὅτι μονοθύμῃς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

16. Αἱ θλίψεις σου καρδίας μου, ἐπληθύνῃσάν σου, ἐκ σου ἀνακλῶν μου ἐξάγαγε με.

17. Ἴδὲ τὴν ταπένωσάν μου καὶ τὸ κόπον μου, καὶ ἄσῃσάν σου τὰς ἀμάρτιας μου.

18. Ἴδὲ τὸν ἐχθρὸν μου, ὅτι ἐπληθύνῃσάν σου, καὶ μὴ ἀδικῶν ἔμυσάν σου με.

19. Φύλαξόν σου τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με, μὴ καταχλωθῆναι, ὅτι ἠλπίσα ἐπὶ σέ.

20. Ἀχχοὺ καὶ ἐσθλῶσάν ἐκκλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμνησάν σου Κύριε.

21. Λύτρωσάν σου ὁ Θεός σου τὸν ὀφθαλμὸν σου ἐκ πασῶν σου θλίψεων αὐτῶ.

ΨΑΛΜ. κς. 26.

Ψαλμός πρὸ Δαβίδ.

Κρίνον μου Κύριε. ὅτι ἐγὼ ἐσθλὸς ἀσχηματιστὸς ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλεός σου ἐμὴ ἀσχηματιστῶσάν σου.

2. Δεκίμασάν μου Κύριε καὶ πείρασάν μου, πύρωσάν τὸν νεφρὸν μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3. Ὅτι τὸ ἐλεός σου κατὰ σφραγίσάν σου ὀφθαλμῶσάν μου. ὅτι, καὶ ἐπιρίσῃσάν σου ἐν τῆ ἀληθείᾳ σου.

4. Οὐκ ἐκάθισα μὲ σωθεῖν
μαυρότητι, καὶ μὲ φθάνομαι
των ἢ μὴ ἐσθλῶν.

5. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρο-
μῶν, καὶ μὲ ἀπῶν ἢ μὴ καθίσω.

6. Νίψομαι ἐν ἀδούσι τὰς χεῖ-
ρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυμωσθεῖόν
ἐν Κύριε.

7. Τὸ ἀκούσαι με φωνῆς αἰνέ-
σιως ἐν, καὶ διηγῆσάς πάντα τὰ
θαυμάσια ἐν.

8. Κύριε ἡγάπησα ἐν σφίσι
οἴκῳ ἐν, καὶ τόποι σκηνώματός
ἐν ἐν ἐν.

9. Μήσωμαπολίτης μὲ ἀσθῶν
τῶν ψυχῶν μου, καὶ μὲ ἀνδρῶν αἰ-
μάτων τῶν ζωῶν μου.

10. Ὡς ἐν χεῖρσιν αἰ ἀσεμίας, ἢ
διὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόμων.

11. Ἐγὼ ἢ ἐν ἀδικίᾳ μου ἐπο-
σάσθην, λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐ-
λέησόν με.

12. Ὅπως μου ἐστὶ ἐν ἐνδύτην,
ἐν ἐκκλησίαις ἐυλογῆσω σε Κύριε.

3. Ἐὰν φθάσῃ ἐν ἐμὲ πα-
ρεμβολή, ἢ φοβηθῶσιν ἐν ἡ καρδίᾳ
μου. Ἐὰν ἐπινασθῇ ἐν ἐμὲ πόλε-
μος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίσω.

4. Μίαν ἠπισάμην παρὰ Κυρίου,
ταύτην ζήτησω, τὴ κατοικεῖν με ἐν
οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆ
ζωῆς μου. Τὸ θεσφίειν με τῶν πρ-
πόθητα Κυρίου, καὶ ὁποσάποτε ἐν
ναδὸν ἢ ἀγωναυτῶν.

5. Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ ζωῆς
ἐν ἡμέρα κακῶν μου ἐσκήπατέ με
ἐν ὑπεκρύφω τῆ σκηνῆς αὐτῆς, ἐν
πῆρα ὑψώσῃ με.

6. Καὶ νῦν ἰδὲ ὑψώσῃ καρδίᾳ
μου ἐν ἐχθροῖς μου.

7. Ἐκύκλωσα καὶ ἔδωκα ἐν τῇ
κηνῇ αὐτῆ θυμῶν αἰείσεως καὶ ἀ-
λαλαγμῶν, ἄσω καὶ ψαλῶν τῶν Κυρίου.

8. Εἰς ἀκούσον Κύριε τῆ φωνῆς
μου, ἢς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ
ἐσάκουσόν μου.

9. Σοὶ ἢ πνὴ ἡ καρδίᾳ μου, Κύριε
ζήτησω, ἐξεζήτησέ σε τὸ σέσωπόν
μου τὸ σέσωπόν ἐν Κύριε ζήτη-
σω.

10. Μὴ ἀποσφίξῃς τὸ σέσωπόν
ἐν ἀπ' ἐμῆ, καὶ μὴ ἐκκλίης ἐν
ὀργῇ ἀπὸ τῶν δόλων ἐν.

11. Βοηθός μου ἦν, μὴ ὑπο-
σορακίσης με, καὶ μὴ ἐσχεταλίπης
με ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου.

12. Ὅτι ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ
μου ἐσχετέλιπν με· ὁ δὲ Κύριος
σέσωλάβετο με.

13. Νομοδίπτον με Κύριε ἐν
τῆ ὁδῶ σου, καὶ ὁδηγήσον με ἐν τει-
βῶ ἐν δόξῃ ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

14. Μὴ πεισθῶς με εἰς ψυχὰς
θλιζόντων με, ὅτι ἐπανεσθῶ μοι
μάρτυρες ἀδίκαι, καὶ ἐψάσατο τὸ
ἀδικία αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. 7. Ἐσπειραὶ.
καὶ ἐν χεῖ.

Ψαλμὸς δαβὶδ, σὲ τῶ χεῖ-
δίῳ.

Τεῖ φωτισμός μου,
καὶ πατὴρ μου, τίνα φο-
βήσομαι; Κύριος
ὑψώσῃς τὴ ζωῆς
μου ἀπὸ πάντων θει-
νάσω;

2. Ἐν τῶ ἐσκήπην ἐν ἐμὲ κα-
κοῦντας, τῶ φασγὴν τὰς σάρκας
μου· οἱ θλιζόντες με καὶ οἱ ἐχθροί
μου, αὐτοὶ ἐδίνθησαν καὶ ἐπῆσαν.

15. Πισθώ τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ
Κυεῖν ἐν γῆ ζώντων.

16. Ὁ πόμηνον ἢ Κύειον, ἀδρι-
ζοῦ, καὶ κρεταίωδον ἢ κρεδία (α, καὶ
ὑπόμηνον ἢ Κύειον.

ΨΑΛΜ. κβ. 28.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Πρὸς σὺ Κύεε κληρονομοῦμαι, ὁ
Θεὸς μου μὴ ἐπιδοσώπησης ἀπ'
ἐμῆ, μὴ ποτε ἐπιδοσώπησης καὶ ὁ-
μοιωθῆσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λακκον.

2. Εἰς λακκον Κύεε ἢ φωνῆς ἢ
λεησεῶς μου, ἐν τῷ δεῖξαι με φωνῆ
σὺ, ἐν τῷ αἶρην με χεῖρὸς μου φωνῆ
βαθ' ἢ ἀγίον (α.

3. Μὴ ζωελκίτης με ἢ ἀνδρ-
πολῶν, καὶ χ' ἔργαζομθρον ἀδικίας
μὴ ζωαπολέσης με: ἢ λαλαω-
των ἠρωῶν μετὰ ἢ πλοῖον αὐ-
ἢ, κατὰ ἢ ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
ἢ.

4. Δοὶ αὐτοῖς Κύεε καὶ τὰ
ἔργα αὐτῶν, καὶ καὶ τὴν πονηρίαν ἢ
ἐπιπρόματων αὐτῶν.

5. Κατὰ τὰ ἔργα ἢ χειρῶν αὐ-
ἢ δὲ αὐτοῖς, ἀπὸ ἢ τὸ ἀστα-
πόημα αὐτῶν αὐτοῖς.

6. Ὅτι ἢ σωῆκαν εἰς τὰ ἔργα
Κυεῖν, καὶ εἰς τὰ ἔργα ἢ χειρῶν αὐ-
τῶν, κατὰ αὐτοῖς, καὶ ἢ οὐκ οἰκο-
δημητῆς αὐτοῖς.

7. Εὐλογητὸς Κύειον, ὅτι ἐπι-
κασε ἢ φωνῆς ἢ λεησεῶς μου.

8. Κύειον βοηθός μου καὶ ὑπερα-
πιστός μου, ἐπ' αὐτῷ ἠλπίζον ἢ
καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ
ἀνταλέω ἢ ἰσχυρὸς μου, καὶ ἐν διλί-
ματός μου ἐσομολογήσομαι αὐτῷ.

9. Κύειον κρεταίωμα τῷ λαῷ
αὐτῷ, καὶ ὑπεραπιστός τῶν ἰσχυ-
ρίων τῷ Χεῖρῷ αὐτῷ ἰσχυρῷ.

10. Σάσον ἢ λαὸν σου, καὶ ἐυλο-
γήσον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ
πύματον αὐτοῖς, καὶ ἐπαρῶν αὐτοῖς
ἕως τῷ αἰῶνι.

ΨΑΛΜ. κβ. 29.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, ἐξουδὸς σκη-
νης.

1. Ἐνέγκτε τῷ Κυεῖν ἰαὶ Θεῷ,
ἐνέγκτε τῷ Κυεῖν ἰαὶ κειῶν
ἐνέγκτε τῷ Κυεῖν ἰαὶ καὶ πύματον.

2. Ἐνέγκτε τῷ Κυεῖν ἰαὶ ἰσχυ-
ρόματι αὐτῷ, ἐπεκλιθήσατε τῷ
Κυεῖν ἐν αὐτῷ ἀγίῳ αὐτῷ.

3. Φωνῆ Κυεῖν ἐπὶ τῶν ὑδά-
των, ὁ Θεὸς ἢ δόξης ἐβροτησῆ.

4. Κύειον ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν
Φωνῆ Κυεῖν ἐν ἰσχυρῷ, φωνῆ Κυεῖν
ἐν μεγαλοσφύρα.

5. Φωνῆ Κυεῖν ἰσχυροῦ
κείρας, καὶ ἰσχυροῦ Κυεῖν τὰς
κείρας τῷ λιθάνι.

6. Καὶ λεπτωθεῖ αὐτὰς ὡς τὸ μὲ-
ρον τῷ λιθάνι, καὶ ἢ ἰσχυροῦ ὡς
ὑδὸς μονοκερῶτων.

7. Φωνῆ Κυεῖν διακόποιστον
φλόγα πυρὸς: φωνῆ Κυεῖν συστέ-
οιστον ἐρημον, καὶ συστέλει Κυεῖν
τὴν ἐρημον κείρας.

8. Φωνῆ Κυεῖν κατὰ τὴν ἰσχυρίαν
λαοῖς, καὶ ἀποκαλύψει θυμῶς,
καὶ ἐν τῷ ταῦ αὐτῷ πᾶς πύματον
δόξης.

9. Κύειον ἢ κατακλυσθὸν κα-
πικῆ,

ταπεινῆ, καὶ καθεύδῃ) Κύριε βασι-
λέεις τ' αἰώνα.

10. Κύριε ἰσχύ πῶ λαῶ αὐτῶ
δῶσει, Κύριε ἐυλογίῃ τ' λαῶν
αὐτῶ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. } { Ἐΰδιναι
λ'. 30. } { εὐχαί.

Ψῆμὸς ὡδῆς τῆ ἰσχυρισμῶ τῆ
οἴκῃ Δαβίδ.

Ψῆμὸς (ὁ Κύριε, ἐπὶ
ἐπιλαβίς με, καὶ ἐκ
ὧ φρασας τῆς ἐχ-
θρῆς μου ἐπ' ἐμῆ.

2. Κύριε ὁ Θεός
μου ἐκίχραξα σεις

οἱ, καὶ ἴαπε με.

3. Κτίεις αὐγάς ἐξ ἄδῃ τῆ
ψυχῆ μου, ἵστασάς με ἀπὸ τῶν
καταβυθίων τῶν ἐν ἑλάκκον.

4. Ψάλατε πῶ Κυρίῳ οἱ ὅσοι
αὐτῆ, καὶ ἑξομολογήθητε τῆ μνήμῃ
τῆ φιλανθρωπίας αὐτῆ.

5. Ὅπως γὰρ ἐν τῶ θυμῷ αὐτῶ,
καὶ ζωὴ ἐν τῶ στήματι αὐτῶ, τὸ
ἔσπερας ἀλλοθι (ὁ) κλαυθμὸς, καὶ
εἰς τὸ σπέρμα ἀγγελίας.

6. Ἐγὼ δὲ ἔπει ἐν τῆ ἐνδύειά
μου, καὶ μὴ σαλευθῶ εἰς τ' αἰῶνα.
Κύριε ἐν τῶ στήματι σου παρέχε
πῶ χάριτι μου δῶσαν.

7. Ἀπίστροφος ὁ πῶ σπέρμα τῶν
σου, καὶ ἐνδύει πταρογμῶ.

8. Πρὸς σὺ Κύριε ἐκίχραξαί με, καὶ
σεῖς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9. Τίς ὠτέλειζ ἐν τῶ αἵματι
μου, ἐν τῶ καταβάσῃν με ἡς διαφ-
θεσῆν;

10. Μὴ ἑξομολογήσῃται σοὶ

χρῆς, ἢ ἀσφαλῆ τῶ ἀληθείας σου.

11. Ἡ κύριε Κύριε καὶ ἄλλοι
μα. Κύριε ἐξουσίη βοήθους μου.

12. Ἐσφραξ τὸν κορυφὸν μου
εἰς χάριν ἐμοί. διήρρηξαι τὸν ἑλά-
κκον μου, καὶ σπέρμα σὺ με ἐυφρα-
σύτω.

13. Ὅπως αὐτῶ ἴαλι σοὶ ἡ δόξα
μου, καὶ ἢ μὴ καταφυγῶ. Κύριε ὁ Θε-
ός μου, ἡς τὸν αἰῶνα ἑξομολογήσο.
μαί σοι.

ΨΑΛΜ. λα. 31.

Εἰς τὸ τέλος, ψάλλῃς τῶ Δαβίδ,
ἐκ τῆς ἑλάκκῃς.

1. Πί σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κα-
ταφυγῆναι εἰς τὸν αἰῶνα
ἐν τῆ δικαιοσύνῃ σου ἵσταί με, καὶ
ἐξέλθῃ με.

2. Κλίνον σεῖς με τὸ ἔσ σου, τί-
χον τῶ ἐξελίθη με.

3. Γενῶ μοι ὁ Θεὸς ὑπερασπι-
στῆν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆ σω-
σάί με.

4. Ὅπως κραταίωμα μου καὶ κατα-
φυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἔτεκεν τῶ ἰνόμε-
τός σου ὡδηγήσεις με, καὶ διαδρέ-
ψῃς με.

5. Ἐξάξεις με ἐκ παρὶ σὺ τῶ τῆ
της ἡς ἐκουσάί μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ
ὑπερασπιστῆς μου Κύριε.

6. Εἰς χεῖρας σου ὄρθῃσομαι
τὸ πῶμα μου ἐλυθίσσω με Κύριε ὁ
Θεός τ' ἀληθείας.

7. Ἐμίσησας τῆς διαφυλάσσον-
τας μαλακότητι διακνήσ, ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῶ Κυρίῳ ἤλπισα.

8. Ἀγαλλιάσομαι καὶ ἐυφραν-
θήσομαι ἐπὶ τῶ ἑλίθῃ σου, ὅτι
ἐπὶ τῶ

ἐπίστα ἐπὶ τῷ ταπεινώσει μου, ὡς ἴσως ἐκ τῆς ἀνάγκης τῷ ψυχῷ μου.

9. Καὶ ἡ ζωὴ κληρονομία μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἐσησας ἐν ἐνυρῶν ὡς τῆς πόδας μου.

10. Ἐλίπισεν με Κύριε, ὅτι θλίβουσαι ἐπαρῆχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

11. Ὅτι ἐξέλιπον ἐν ὁδῷ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στενωποῖς.

12. Ἡ δὴ νόστον ἐν πῶχρίᾳ ἡ ἰαχὴ μου, καὶ τὰ ὅσα μου ἐπαρῆχθη.

13. Παρῶ πάντας τῆς ἐχθρῶν μου ἐπήδησεν ἐν ἐμοί, καὶ τοῖς γένοιτοί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς ὄψεσίν μου, οἱ θιωροῦντές με ἔξω, ἔφρουρον ἀπ' ἐμῆς.

14. Ἐπήδησεν ὡς ἰνκρός ἀπὸ καρδίας, ἐπήδησεν ὡς ἡ σκότος ἀπολαλός.

15. Ὅτι ἦκα ἐν φόβῳ πολλῶν παρικομῶν κωλύειν, ἐν τῷ ἐπισημαχθῆναι αὐτὸς ἅμα ἐπ' ἐμὴν, τῷ λαβῆν τῷ ψυχῷ μου ἐβλάδιωσεν.

16. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

17. Ἐν ταῖς χροῖς (καὶ οἱ κληρονομία μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῆς καταδιωκόντων μου.

18. Ἐπίσῳον τὸ ὡς ἴσως πονεῖν ἐπὶ τῷ δούλῳ σου, οὐδὲν με ἐν πῶ ἐλίην.

19. Κύριε μὴ κατακωθεῖν ὅτι ἐπεκλεισάμενος αἰμαθῆναι ἀπίστῳ καὶ κατακωθεῖται εἰς ἄβυσσόν.

20. Ἀλάλα θρηνηθῆτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλῶντα καὶ τὰ διηκούς ἀνομίας, ἐν ἑσθροφῶν καὶ ἔξω.

21. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου Κύριε, ὡς ἐρυφας τοῖς ποδοπέδοις σου. Ἐξῆρα πῶ τοῖς ἐπιζητοῦν ἐπὶ σὲ, ἐσαπνον τῆς ἡγῶν ἀνθρώπων.

22. Κατακρύψεις αὐτὸς ἐν ἀπεκρύτω τῷ πνεύματι σου, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνθρώπων. Σκαπίλισαι αὐτὸς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλαυπῶν.

23. Εὐλογητὸς Κύριε, ὅτι ἐσαπνωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πῶ λαί ἀπολογίας.

24. Ἐγὼ δὲ ἔειπα ἐν τῇ ἐκπίστῳ μου, ἀπέριμιμαι ἀπὸ ὡσεὶ πῶ τὸ φθάρωσεν.

25. Διὰ τὸ εἰσέκλισαι τῆς φωνῆς τῆς δεξιᾶς μου, ἐν τῷ κωρυφαῖαι με ὡς σὲ.

26. Ἀγαπᾶτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄπισθον αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητῆ Κύριε, καὶ ἀπαποδοῖσαι τῶν θελατῶν ποιῶσιν ἑσθροφῶν.

27. Ἀνδρίζετε, καὶ κατακωθεῖται χεῖρὶς οὐκ ἔσονται οἱ ἐλάττονοι ἐπὶ Κυρίου.

ΨΑΔΜ. 32. Ἐσπεύετε, ἔσπεύετε.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ζωὴ σπῆσαι.

M Αγγελοὶ ὦν ἀφίησιν αἰ ἀνομίας, καὶ ὦν ἐπιχελύφουσαι αἰ αὐτοῦ πῶ.

2. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐν μὴ λογισθῆναι Κύριε ἀνθρώπων, καὶ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἔμα πῶ τῷ δόλῳ.

3. Ὅτι εἰσέκησαι, ἐπαλαμῶν τῶ ὄσῳ.

ὅσα μὲν, ἀπὸ τῆ καρδίας μου ἔβην
τὴν ἡμέραν.

4. Ὁ πῆμας καὶ τρυφὴ ἐβα-
ρῶσθι ἐπ' ἐμὴ ἢ χεῖρ (καὶ, ἐρε-
σθῆναι ταλαιπωρίας, ἐν τῷ ἐμπα-
γῆναι μοι ἀνάσταν.

5. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώσεισα,
καὶ τὴν ἀδικίαν μου ἐκ ἐκάλυψα.

6. Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμὴ
τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ
ἀφῆκας τὴν ἀσπίδα τῆ καρδίας μου.

7. Ὑπὲρ ταύτης φερόμενος
ὡς σὲ πᾶς ὁσθ' ἐν καρδίᾳ ἐδί-
τω Πιλῶ ἐκστακλυσμῶν ὑδάτων
πολλῶν ὡς ἀπὸ τῆ ἐρήνης.

8. Σὺ μὲν εἶς ταφουγῆ ἀπὸ θλί-
ψως τ' ἀπειχόμενος, τὸ ἀγαλλί-
μα μὲν, λυτρώσά με, ἀπὸ τῆ
κνικλοσάτων μου.

9. Συμπεπῶ (καὶ, καὶ συμβιβῶ) (καὶ
ἐσθ' ὁδὸν ταύτην ἢ πρόσθιν, ὁδοῦ κείνου
ἐπὶ τὴν τὴν ὄφθαλμῶν μου.

10. Μὴ γίνεσθε ὡς ἴπσοι καὶ
ἄμικτοι, οἷς ἐκ ἐστι σωῆσις, ἐν κη-
μῶ καὶ χαλιῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν
ἀγχαίσι, τῆ μὴ ἐσχίζοντων ὡς σὲ.

11. Πολλὰ αἱ μαστῆς τῆ ἀ-
μάρτυα, τὸν ὃ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κυ-
ριοι ἐλεῶσθε κυκλώσει.

12. Εὐφροσύνη ἐπὶ Κυρίῳ καὶ
ἀγαλλιάσει δικαιοί, καὶ κωχῶσθε
πάντες οἱ ἐνδύς τῆ καρδίας.

ἐν καρδίᾳ, ἐν καρδίᾳ δικαιοσύνης
ψάλατε αὐτῶν.

3. Ἀσατε αὐτῶν ἄτμα κρινῶν, κα-
λῶς ψάλατε αὐτῶ ἐν ἀλαλαγμῶ.

4. Ὁ πῶδός ἐλόγισθ' τῷ Κυρίῳ,
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶ ἐν πίστει.

5. Ἀγαπᾶ ἐνενομοσώσω. καὶ
κείσιν ὁ Κύριος, τῷ ἑλέως Κυρίου
πλήρης ἡ γῆ.

6. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ ἔρανοι
ἐσπερώθησαν, καὶ τῷ πνέματι τῆ
σοφίας αὐτῶ πᾶσα ἡ δυνάμις
αὐτῶν.

7. Σωζάντων σὲ ἀσπὸν ὕδατα
θαλάσσης, πιδεῖς ἐν θησαυροῖς
ἀβύσσους.

8. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ
γῆ· ἀπ' αὐτῆ ὃ σαλευθήτω, ὃ
πάντες οἱ κρηταιρωῦτες τὴν οἰκον
μέγαν.

9. Ὁ πῶδός ἐπὶ, καὶ ἐφύσθησθε.
αὐτῶ ἐνετόλατο, καὶ ἐκτίθησθε.

10. Κύριος διασκεδύσει βελᾶς
ἐθνῶν, ἀδικίῃ ἢ λογισμῶν λαῶν,
καὶ ἀδικίῃ βελᾶς ἀρχόντων.

11. Ἡ δὲ βωλί τῷ Κυρίῳ εἰς τὸν
αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας
αὐτῶ εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ.

12. Μακροί τὸ ἐνδύσθε ὃ δὲ Κυ-
ριος ὁ Θεὸς αὐτῶ, λαὸς ὃν ἐξήγα-
γασθε εἰς κληρονομίαν αὐτῶν.

13. Εἴς ἔρανον ἐπέβλεψεν ὁ
Κύριος, εἶδε πάντας τὸς υἱὸς τῆ
ἀνδρῶπων, ἐξ ἐπίμου κρητοικηθῆναι
αὐτῶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὸς
κρητοικῶντας τὴν γῆν.

14. Ὁ πλάσας κρητομάνας τὰς
καρδίας αὐτῶν, ὁ σωτὴς εἰς πάντα
τὰ ἔργα αὐτῶν.

15. Οὐ σὺ (καὶ) βασιλεὺς διὰ πολ-
λὴν δυνάμιν, καὶ ἰσχύος ἐσωθῆσθε.
ὃ ἐσπλήθει ἰσχύος αὐτῶ.

16. Ὑψώσθης

ΨΑΛΜ. ΛΔ'. 33.

Ὑψώσθης τῷ Δαβὶδ, ἀντίψαλμοσθ
παρ' Ἐβραίοις.

Ὑψώσθης δίκαιοι ἐν Κυρίῳ,
τῶν ἐνδύσθης ὡς περὶ αἰετοί.

2. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ

Ὑψώσθης τῷ Δαβὶδ, ἀντίψαλμοσθ
παρ' Ἐβραίοις.

Ὑψώσθης δίκαιοι ἐν Κυρίῳ,
τῶν ἐνδύσθης ὡς περὶ αἰετοί.

16. Ψαδίης ἴπαθ' ἐκ σωπει-
ων, ἐν ᾗ πλήθει δυνάμεως αὐτῆ ἔ-
σθησται.

17. Γ' δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυεῖν
ἐπιτὰς φοβεμύων αὐτὸν, τὰς ἐλ-
πίζοντας ἐπὶ τῷ ἔλεθ' αὐτῆ.

18. Ρύσαθ' ἐκ θανάτου τὰς ψυ-
χαὶς αὐτῆ, καὶ διαθρέψαι αὐτὰς ἐν
λιμῷ.

19. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπεμμεῖ
τῷ Κυεῖν, ἐπιβοηθὸς καὶ ὑψασι-
στὴς ἡμῶν ὄσιν.

20. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσῃ
καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
τῷ ἀγίῳ αὐτῆ ἐλπυμῶν.

21. Γένοιτο Κύεε τὸ ἔλεός (καὶ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ ἡλίπαμῶν ἐπι-
σὶ.

6. Οὐτ' ὁ πῖχρός ἐκέρασε, καὶ
ὁ Κυεῖθ' εἰσήκεν αὐτῆ, καὶ ἐκ-
πασῶν ἡμῶν θλίψεων αὐτῆ ἔσωσιν
αὐτῶν.

7. Περιεβαλεῖ ἄγγελ' ὁ Κυεῖν
κύλιον ἡμῶν φοβεμύων αὐτῶν, καὶ ῥύ-
σεῖ αὐτὰς.

8. Γάπαθ' καὶ ἴδτε, ὅτι χερσὶ ὁ
Κυεῖθ', μαγείθ' ἀνῆρ ὁ ἐλπίζει
ἐπ' αὐτῶν.

9. Φοβήθητε τὸ Κύειον πάντες
οἱ ἄγιοι αὐτῆ, ὅτι ἐκ ἔπρ ὑστρί-
μα πῖς φοβεμύοις αὐτῶν.

10. Πλέσοι ἐπιχάδου καὶ
ἐπένασαν οἱ δὲ ἐκζητωύτες τὸ
Κύειον ἐκ ἐλαπιδήσον' ἡ πατὸς
ἀγαθῆ.

11. Δώτε τέλα, ἀκῆσατέ με,
φόβον Κυεῖν διδάξω ὑμᾶς.

12. Τίς ὄσιν ἀνθρώπων ὁ δὴλον
ζωῶν, ἀγαπῶν ἡμῶν ἴδεν ἀγα-
θᾶς; Παύσον τὴν γλώσσῃν (καὶ ἀπὸ
κακῶν, καὶ χεῖλην (καὶ τῆ μὴ λήθηται
δδλον.

13. Ἐκλινον ἀπὸ κακῶν, καὶ πεί-
ησον ἀγαθῶν, ζήτησον ἐγγύω καὶ
δίωξον αὐτῶν.

14. Ὁφθαλμοὶ Κυεῖν ἐπὶ δι-
καίαι, καὶ ὕπα αὐτῆ εἰς δέξι' αὐτῆ.

15. Πρῶτον δὲ Κυεῖν ἐπὶ ποι-
ουῦτας κακᾶ, τὰ ἐξολοθρεύσει ἐκ
γῆς τὸ κτηνοτόμων αὐτῆ.

16. Ἐκέρασε οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ
Κυεῖθ' εἰσήκεν αὐτῆ, καὶ ἐκ-
πασῶν ἡμῶν θλίψεων αὐτῶν, ἐρρύ-
τατο αὐτὰς.

17. Ἐγγύς Κυεῖθ' τοῖς σωτε-
ταιμῆοις τῶν καρδίῶν, καὶ τὰ τα-
πεινὰ τῶν πνύματι.

18. Πολλὰ αἱ θλίψεις ἡμῶν δι-
καίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεῖ
αὐτὰς ὁ Κυεῖθ'.

Ψ Α Λ Μ. λδ'. 34.

Ψαμίς τῷ Δαβίδ, ὅτι ἠλλοίωσε
τὸ πρῶτον αὐτῆ ἐναντιον Ἀβι-
μιλέχ, καὶ ἀπέλυεν αὐτὸν, καὶ ἀ-
πέλευθ.

Εὐλογήσω τὸν Κύειον ἐν παντί
καί με, διαπαντός ἢ αἰνεοῖς
αὐτῆ ἐν τῷ σῶματι με.

2. Ἐν τῷ Κυεῖν ἐπαγεθήσῃ
ψυχῇ με, ἀκασάτωσαν φραῖς καὶ
εὐφρανθήτωσαν.

3. Μεγαλιώσατε τὸ Κύειον (καὶ
ἐμοί, καὶ ὑψώσωμαι τὸ ὄνομα αὐτῆ
ἐπὶ τὸ αὐτῆ.

4. Ἐξεζήτησα τὸν Κύειον. καὶ
ἐπῆκασέ με, καὶ ἐκ πασῶν ἡμῶν θλί-
ψεων με ἐρρύσατό με.

5. Προσέειπετε πρὸς αὐτὸν καὶ
ἐπίδητε, καὶ τὰ πρῶτα ὑμῶν ἔ-
μήκαται χλωθῆ.

19. Φυλάτῃ Κύει Θ' πτότα τὰ ὄσα αὐτῶν, ἐν ἑξ' αὐτῶν ἕσωται-
(ἴστε).

20. Θύρατ' ἀνδρῶν ποιε-
ρεῖ, καὶ οἱ μισῶντες τ' ἀδικῶν πλη-
μελίωσι.

21. Λυτῶσαι Κύει Θ' φυλάξαι
δύλων αὐτῶν, καὶ μὴ πλημμελί-
ωσαι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐς αὐτῶν.

Ψ Α Λ Μ. } { Ἐθνηταί
λέ. 35. } { ἔσχαί.

Ψάλλωσ' πρὸς Δαβίδ.

1. Κρασον Κύει τὸς
ἀδικῶντας μετο-
λίμωσεν τὸς πελε-
μοῦντας με.

2. Ἐπλασθῆ δ-
πλα καὶ θυρεῶν, καὶ
ἀδελφῶν εἰς τὴν βοήθειάν μου.

3. Ἐκχεῖν φοβησάσθαι, καὶ ἀνδρα-
σύνην ἐξαναπαύει τῶν καταδικαστῶν
μου ἐπὶ τῇ φυγῇ μου, σωτηρία σου
ἐμὲ ἐξέ.

4. Αἰχμωδίωσας καὶ ἐνδραπέ-
τωσας οἱ ζητοῦντες τὴν φυγὴν
μου. Ἀπεσταθήσασιν εἰς τὴν ἔρημον,
καὶ καταλιπέσασιν οἱ λιγιστοὶ
μου κατὰ.

5. Γενθήσασιν ὡσεὶ γὰρ καὶ χεῖρ
σεισάσπασιν ἀνέμου, καὶ ἀγρίων Κυ-
εῖν ἐκθλίβον αὐτούς.

6. Γενθήσασιν ἡ ὁδὸς αὐτῶν ὡσεὶ
τῶν κατὰ δίκην, καὶ ἀγρίων Κυ-
εῖν καταδικῶν αὐτούς.

7. Ὅπως δόξα ἐκρυψάν μοι δια-
δοξασάν παρὰ τῶν αὐτῶν, μάτην
ὠνεῖσθ' τὴν φυγὴν μου.

8. Ἐλάττω αὐτῶν παχὺς, ἢν ἔ-
μνώσκει, καὶ ἢ θύρα ἢν ἐκρυψέ,
συλλαβέτω αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ παρὰ

πετῆ) ἐν αὐτῇ.

9. Ἡ δὲ φυγὴ μὴ ἀγαλλία-
σεται ἐπὶ τῷ Κύειω, περὶ θύρας
ἐπὶ τῷ (σωτηρίᾳ αὐτοῦ).

10. Πάντα τὰ ὄσα μου ἐρύσῃ, Κυ-
εῖ, Κύεε, τίς ὁμοίος σοῖς Ἰου-
δαῖοις πτωχῶν ἐκ χειρὸς σαρωνί-
κων αὐτῶν, καὶ πτωχῶν καὶ πένιτῶν ἀπὸ
τῶν διαρπαζόντων αὐτῶν.

11. Ἀφασάντες μοι μάστιγες
ἀδικοί, ἀπὸ ἐργασίαν ἐρώτων μου.

12. Ἀνταπεδίδοσά μοι πονηρῶν
αὐτῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀπεκρίσθη τῇ φυ-
γῇ μου.

13. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῶν περ-
εοχλήν μοι, ἐσεδούλω σαλκῶν
καὶ ἐταπεινώσῃ ἐν νηθείᾳ τὴν φυ-
γὴν μου, καὶ ἡ σαρωνική μου εἰς κόλ-
πον μου ἀποστραφίση.

14. Ὡς πησίον, ὡς ἀδελφῶν
ἡμετέρων, ὡς ἐνδραπέτω, ὡς πε-
σῶν καὶ σκυθρωπῶν, ὡς ἐταπει-
νώσῃ.

15. Καὶ κατ' ἐμὴν ἐνδραπέτωσας
καὶ σπῆθησας, σπῆθησάν ἐπ' ἐμὴν
μάστιγες καὶ ἐκ ἐργῶν. Διεσπῆθησάν
καὶ ἐκτενεύθησας.

16. Ἐσείρασαν με, ἐξέμυκτηί-
σαν με μυκτηρίων, ἐβρυξάν ἐπ'
ἐμὴν τὸς ὀδόντας αὐτῶν.

17. Κύεε, πῆτε ἀπόφυ, ἀποκα-
τάσθον τὴν φυγὴν μου ἀπὸ τῆς
κρυφίας αὐτῶν, ἀπὸ λέοντων τῶν
μοναχῶν μου.

18. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἐκ-
κλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ ἀνθρ-
πῶ (ω 6).

19. Μὴ ἐπχαρήσῃ με οἱ ἄ-
χθραιοὶ μοι ἀδελφῶν, οἱ μισθῶ-
ντές με δόξαν, καὶ διασείοντες ὀ-
ρθαλοῦς.

20. Ὅπως ἐμοὶ μὴ ἠρῶνται ἐλα-
λοῦσθαι

ἀπὸ κ' ἔπ' ὁρῶ δόλις διελόχ' ζουλο.

21. Ἐπλάπυνας ἐπ' ἐμὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἦπον ἀγέ, ἀγέ ἦδον οἱ ὀρθαίμοι ἡμεῖς.

22. Ἐίδες Κύεε, μὴ παρῶσω πῶ-
τος, Κύεε μὴ ἵπσις ἀπ' ἐμῶ.

23. Ἐξεγέρθητι Κύεε, καὶ φέρ-
θαι τῆ κείσε μιν, ὁ Θεός μιν καὶ ὁ
Κύεϊς μιν ἐς τὴν δίκην μιν.

24. Κεῖνόν με Κύεε, καὶ τὴν δι-
καισίω μιν (καὶ Κύεε ὁ Θεός μιν, καὶ
μὴ ὀρθαίμοι) (καὶ μοι).

25. Μὴ ἔποισας ἐν καρδίαις αὐ-
τῶν, ἀγέ ἀρετὴν ψυχῆ ἡμεῖς μὴ δὲ
ἦπισα, κατεπίμην αὐτόν.

26. Αἰνεώθεισαν καὶ ἐξῆραπέη-
σαν ἅμα οἱ ὀρθαίμοι τοῖς κα-
χοῖς μιν. Ἐνδύσασθαι αἰγιώ μιν καὶ
ἐρῶσθαι οἱ μεγαλόρρημοισι μιν
ἐπ' ἐμῶ.

27. Ἀγαλλιάθη τῶν αὐτῶν καὶ ἐνδύ-
σθησαν οἱ θεῖοι τῶν δικαίων
(καὶ μιν καὶ εἰπάτωσαν διαπαρ-
τός. μεγαλωθήτω ὁ Κύεϊς, οἱ
θεῖοι τῶν δικαίων τῶν δικαίων
αὐτῶ.

28. Καὶ ἡ γλῶσσα μου μετήτησεν
τῶν δικαίων μιν (καὶ ὅλη τῶν ἡμῶν
ἐπέσασθαι μιν).

τῶ ἀνομία καὶ δόλο, ἐκ ἠβελήθη
ζωῖναι τῶ ἀγαθῶν.

4. Ἀνομίαν διελόχισατο ἐπὶ τῆ
κοίτης αὐτῆ, παρέση πᾶσαν ὁδὴν ἐκ
ἀγαθῆ κακῆ δὲ ἐπεροσώχισα.

5. Κύεε ἐν τῶ ἔσθῳ τὸ ἐλεός σου,
καὶ ἡ ἀληθεία (καὶ ἔως τῆ νεφέλων).

6. Ἡ δίκαιοσύνη (καὶ ὅρι Θεῶν,
τὰ κρίματά (καὶ βυθῶν πολλῶν).

7. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σῶσεις Κύ-
εε, ὡς ἐκλήθυσας τὸ ἐλεός (καὶ ὁ
Θεός. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐρ-
πέθη τῶν πτερόων (καὶ ἐλπίσθαι).

8. Μεθυδύσθη ἀπὸ πόθῃ τῶ οἴ-
κῳ (καὶ καὶ τῆ χειμαρῶν τῆς τυφῆς,
(καὶ ποπῆς αὐτῆς).

9. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν
τῶ φ. π. σ. ὁ νόμος σου.

10. Παρῆτηνον τὸ ἐλεός (καὶ τοῖς
κνώπῳ (καὶ καὶ τῶν δικαιοσύμων
(καὶ τοῖς ἐνδοξοῖς τῆ καρδίῃ).

11. Μὴ ἐλάττω μοι πῆρας ἰσθη-
τανίας καὶ χεῖρ ἀμάρτανῶν μὴ ἀ-
λάττω με.

12. Ἐλεῖ ἐπισσο κότες οἱ ἐργαζό-
μενοι τῆ ἀσπίαν ἐξώδησας, καὶ ὡς
μὴ δύνονται σῆσαι.

ΨΑΛΜ. } Ἐσπείναι
λζ'. 37. } ἐν χαί.

ΨΑΛΜ. λς'. 36.

Εἰς τὸ τέλος, τῶ παιδί Κυεε τῶ
Δαβίδ.

1. Φησὶν ὁ πῆρονομος τῶ ἀμάρ-
τάνην ἐν ἑαυτῶ, ἐκ ἐστὸ φ-
θῶ Θεῶ ἀπὸ τῆ πῶν ὀρθαίμων
μῆτῶ.

2. Ὅτι ἐδὼλ(εν ἐνώπιον αὐτῆ,
τῶ ἀρεῖν τῶ ἀνομίαν αὐτῆ, καὶ
μῆσθαι).

3. Τὰ κρίματά τῶ σῶματῶ αὐ-

Ψαλλῶς τῶ Δαβίδ

Ἡ ἐρῶ ζήνη ἐν πῆρο-
νομοῖς. ὡς δὲ ζήνη
τῶν πῶντας τῆ ἀνο-
μίαν.

2. Ὅτι ἐστὶ κατὰ
τοῦ ἀπεξηραγθῆσθαι, καὶ ἀσπ-
λαχάνα ζήνης τῶ ἀποπῆσθαι.

3. Ἐλπίσθη ἐπὶ Κύεϊον, καὶ ποίη

χρηστέατα, ἡ κατασλῆς τ' ἡλῶ, καὶ ποιμαίνουσι ἐπὶ τῷ πλῆθει αὐτῆς.

4. Κατὰ ζύρηνον τῷ Κυεῖν, καὶ δῶσιν τὰ ζῆματ' ἡ κατασλῆς.

5. Ἀπὸ κάλυψιν ὄφθι Κυεῖον τ' ὄφθι (καὶ, καὶ ἔλποσιν ἐπ' αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ποιήσιν.

6. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τ' διασύνω (καὶ, καὶ τὸ λείμα (καὶ ὡς μεσημβρία,

7. Ὑπὸ τῶν ζῆτι τῷ Κυεῖν, καὶ ἰκίτῶσιν αὐτῶν ὑπὸ παραλήλῃ ἐν τῷ νατῶδου μῶδῳ ἐν τῷ ὄφθι αὐτῶν, ἐν ἀνθρώπων ποιήσιν ὄφθι ομίλι.

8. Παῦται ἀπὸ ὄργης, καὶ ἔλατ' αἰπι θυμῶν, καὶ παρ' ἄλλῃ, ὡς πονηρὰ ἴδῃ.

9. Ὅτι οἱ πονηρὰ ὄφθι ἐξελθῶσιν αὐτῶν, οἱ δὲ ὑπερβῶντες τὴν Κυεῖον, αὐτῶν κληρονομίαν ἡλῶ.

10. Καὶ ἐπὶ ὀλίγον, καὶ ἡ μὴ ὑπάρξει ὁ ἀμῶδῶδῳ καὶ ἰπῆσι τὸν τίπον αὐτῶν. καὶ ἡ μὴ ἄλλῃ.

11. Οἱ δὲ φραῖς κληρονομίαν (καὶ σὺν καὶ καταβυθίσουσιν ἐπὶ πλῆθει ἐρήνης.

12. Παρ' ἐπιρήσει ὁ ἀμῶδῶδῳ τὴν δίχην, καὶ βρυξίαν ἐπ' αὐτῶν τῶν ὀδόντας αὐτῶν.

13. Ὅτι Κυεῖν ἐκμυλάσεται αὐτῶν, ὅτι ἡξίαν ἡ ἡμέρα αὐτῶν.

14. Ρέμεσιν ἐσπύσαντο οἱ ἀμῶδῶδοι, ἐπὶ τὴν τῶν αὐτῶν. Τὰ καταβαλεῖν πῶρον καὶ πῆντα, τὰ σάξιν τῶν ἐνδῆσι τῆ χερσίν.

15. Ἡ βουφία αὐτῶν ἐσπύσαντο εἰς τὰς χερσίν αὐτῶν, καὶ τὰ τῶσα αὐτῶν (σωτῆσιν.

16. Κρῆτων ὀλίγον πῶν δίχην, ὡς πλῆτον ἀμῶδῶδῳ πῶλῳ.

17. Ὅτι βροχίοντες ἀμαρτωλῶν σωτῆσιν αὐτῶν, ὑποσχεῖται δὲ τῶν δίχην ὁ Κυεῖν.

18. Γινώσκει Κυεῖν τὰς ὁδὸς ἡ ἀμῶδῶδῳ, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

19. Ὅτι καταβυθίσουσιν ἐν χερσὶ πονηρῶν, καὶ ἐν ὄφθι λιμὸν χερσὶ τῶν ἀδύσων.

20. Ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπῶνται. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τῷ Κυεῖν ἀμαρτωλοὶ δοξαζῶσιν αὐτῶν καὶ ὑποδῶσιν, ἐκλήπον τῶν ὄφθι χερσίν. ἐξελθόν.

21. Δασκίεται ὁ ἀμαρτωλῶδῳ, καὶ ἐκ ἀποτίσῃ ὁ δὲ δίχην αἰκίεται, καὶ δίδωσιν.

22. Ὅτι ἐυλογεῖται αὐτῶν κληρονομίαν σὺν ἡλῶ, οἱ δὲ καταβυθίσουσιν αὐτῶν ἐξ ὄφθι ἀδύσων.

23. Παρ' Κυεῖν τὰ διαθήματα ἀνθρώπων καταβυθίσουσιν, καὶ τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἀπῶσιν σφόδρα.

24. Ὅταν πῆσιν ἡ καταβυθίσουσιν, ἐπὶ Κυεῖν ἀντισχεῖται χερσὶ αὐτῶν.

25. Νεῦρεται ἐχθροὶ, καὶ ὁ ἐγγύσασιν, καὶ ἐκ ἡδονῶν δίχην ἐσπύσαντο, καὶ τὸ σπῆμα αὐτῶν σπῆται ἀρῆσιν.

26. Ὅτι ἡμέραν ἐλεῖ καὶ δασκίεται ὁ δίχην, καὶ τὸ σπῆμα αὐτῶν εἰς ἐυλογίαν ἔσται.

27. Ἐκκλινον ἀπὸ χερσίν, καὶ ποιήσουσιν ἀγαθόν, καὶ κατασπῆσιν εἰς αἰῶνα αἰῶν.

28. Ὅτι Κυεῖν ἀγαπᾷ κερσίν, καὶ ἐκ ἐκκαταλείψει τῶν ὀφθῶν αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

29. Ἀνομοὶ ἡ ἐκκαταβυθίσουσιν, καὶ σπῆσιν ἀσπῶν ἐξ ὄφθι ἀδύσων.

30. Δίχαιοι ὃ κληρονομήσουσι
γλυῦν, καὶ κατακλιώσονται εἰς αἰῶνα
αἰῶν ὅτι ἐπ' αὐτῆς.

31. Στόμα δίχαιου μελετήσεται σο-
φίας, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσεται
κρίσιν.

32. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτῷ ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχοκλειδίωσις
τῶν διαβημάτων αὐτοῦ.

33. Κατανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸ
δίχαιον, καὶ ζητεῖ τὸ θάνατόν τε
αὐτοῦ.

34. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν ἐλάττωσεν
αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
ὅτι ἡμῶν κατεδικάσθη αὐτὸν, ὅτι οὐ
κρίσεται αὐτὸν.

35. Ἐπίμνησον τὸν Κύριον, καὶ
φύλασον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυ-
χή σου ἐν τῷ κατακληρονομήσει γλυῦν·
ἐν τῷ ἐξολοθρῶσαι ἀμαρτωλοῦς,
ὄφει.

36. Εἶδον τὸν ἀσέβη ἡσυχάζει
καὶ ἐπαρῶμενον, ὡς τὰς κέρας
τοῦ λιβάτου.

37. Καὶ παρήλασον, καὶ ἰδοὺ ἡκ
ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ἡχάρεθον
ὁ τίπτε αὐτοῦ.

38. Φύλασον ἀκακίαν, καὶ εἶς ἐν
δύστητα, ὅτι ὅστις ἐκκατάλειμμα ἀν-
δρώπων εἰρωλικῶν.

39. Οἱ δὲ παρρηνομοὶ ἐξολοθρω-
θήσονται ὅτι πομπὴ τὰ ἐκκαταλείμ-
ματα ἡμῶν ἀσέβων ἐξολοθρωθήσονται.

40. Σωτηρία δὲ ἡμῶν δίχαιων πα-
ρὰ Κυρίου, καὶ ἡσυχασίης αὐτοῦ
ὅστις ἐν καρδίᾳ ἡμῶν.

41. Καὶ βοήθησεν αὐτοῖς Κύ-
ριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἡσυχασί-
ται αὐτοὺς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώσει
αὐτοὺς, ὅτι ἠλπίσαν ἐπ' αὐτὸν.

ΨΑΛΜ. } Ἐσθλα
λη 38. } Ἐσυχαι.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν
τοῦ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τὸ θυμὸν σου
ἐλίξῃς με, μηδὲ τὴν
ὀργὴν σου παιδεύῃς
με.

2. Ὅτι τὰ βίβλη σου
ἐν ἐπαγγελίᾳ μοι, καὶ ἐπισπείξας ἐπ'
ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3. Οὐκ ἐστὶν ἰσχυρὸς ἐν γῆ παρὰ
μὲ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὀργῆς σου· ἡκ
ἐπὶ εἰρήνῃ σου τοῖς ὑποκόμις μου ἀπὸ
προσώπου ἡμῶν ἀμαρτιῶν μου.

4. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ἡσυχάζον
τὴν καρδίαν μου, ὡς φορτὸν βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

5. Προσέξασον καὶ ἐσώπυσσον οἱ
μυλωνάδες μου ἀπὸ προσώπου τοῦ ἀ-
φροσύνης μου.

6. Ἐταλαιπώρησον καὶ ἐταπεινώ-
σθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
συνθροπέζων ἐπορεύομαι.

7. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήθυνον
ἐμπαιμάτων, καὶ ἡκ ἐστὶν ἰσχυρὸς ἐν τῇ
σαρτί μου.

8. Ἐγκάθην καὶ ἐταπεινώθην
ἕως σφόδρα, ὠρυόμενος ἀπὸ στενα-
γμῶν τοῦ καρδίας μου.

9. Κύριε, ἐσπείξον σου πᾶσα ἡ
ὀπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμὸς μου
ἀπὸ σου ἡκ ἀπεκρύβην.

10. Ἡ καρδία μου ἐταπεινώθη,
ἐκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς
ἡμῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ ἡκ ἐστὶ
μὲ ἐμὲ.

11. Οἱ εἶλοι μου καὶ οἱ πλησίον
μου ἐξενόστησαν ἡμῶν καὶ ἐσπείξον.

Καὶ οἱ ἔβραζον με ἀπὸ μακρόθεν ἐσησαν,

12. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου. Καὶ οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητες, καὶ ἀδολογίας ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13. Ἐγὼ δὲ ὡς κωφὸς ἔκ ἤκουον· καὶ ὡς ἀλαλήθῃ ἐκ ἀνοήτων τὸ πνεῦμα αὐτῶν.

14. Καὶ ἐχθροὶ μου ὡς ἄνθρωποι ἐκ ἀκύνων, καὶ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σωματι αὐτῶν ἐλεγμούς.

15. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακήσῃς Κύριε ὁ Θεός μου.

16. Ὅτι ἔπον, μήποτε ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σπλάχνῳ μου πόδας μου ἐπ' ἐμοὶ ἐμίσθωσάν με ἡμέρας.

17. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἐποιήθην, καὶ ἐπὶ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπνοή.

18. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγνώσκω, καὶ μεμετήρησά μιν τὰς ἀμαρτίας μου.

19. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κενεραπύωνται ὑπὸ ἐμῶν, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20. Οἱ αὐτὰ ποδιδύοντες μοι κατὰ αἰτὴν ἀγαθῶν, ἐκδιέβαλλον με, ἐπὶ κατεδίωκον ἀγαθὰ ἑμῶν.

21. Μὴ ἐσχηταίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσῆς ἀπ' ἐμοῦ.

22. Πέσχεις εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 1. οὐδὲν, ὡς δὲ τῷ Δαβίδ.

1. Ἐγὼ παύσαμαι τὸν θυμὸν μου, καὶ τὴν γλῶσσαν μου ἐκάλυψα, ἵνα μὴ ἀμαρτάνω με ἐν γλώσσῃ μου.

2. Ἐδέμην τῷ σωματι μου φυλάκην, ἐν τῷ σπλάχνῳ μου τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναπόνησά με.

3. Ἐκωφάθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγῆμά μου ἀνεκάνηθην.

4. Ἐδέμαυθῃ ἡ καρδία μου ἐσπότης μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πνεῦμα. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.

5. Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πνεῦμα μου. Καὶ τὸν αἰθέρα ἡμέραν μου τίς ἐστίν, ἵνα γῶ τὴν ὑπερώϊόν μου.

6. Ἰδὲ παλαιὰς εἶθε τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡς ἐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλήν τὰ συμπτώματα ματαιότητος, πᾶς ἀνθρώπου ζῶν.

7. Μάντομα ἐν εἰκότι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται. Ἐπισπείρει καὶ ἐν κενῷ σκεπνιστὴν συνάξει αὐτῷ.

8. Καὶ τὴν τίς ἡ ὑπόστασις μου ἐχὶ Κύριε; καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σὺ δέσπο.

9. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ἔσωσά με, ὡς ἐδὲν ἀφ' ἐμοῦ ἐδὲν μα.

10. Ἐκωφάθην καὶ ἐκάλυψα τὸ πνεῦμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.

11. Ἀπίσθησάν ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγας σου, ἀπὸ τοῦ ἔχου τὸ χεῖρ σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

12. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὸ ἀνομίας ἐπέ-

ἰκανάσθαι ἀνθρώπων. Καὶ ἐξήτηξας
ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτῆ,
πᾶν μᾶτῶν πᾶς ἀνθρώπου.

13. Εἰσέεικόν σου τὴν σαρκοῦ
μυ, Κύριε, καὶ τὴν δεισιπῶς μου ἐνώπι-
όν σου, καὶ τὸ δακρυῶν μου, μὴ παροξύν-
ῃς.

14. Ὅτι παρεπίθην ἐγὼ εἰμι
παρὰ σοὶ καὶ παρεπίθην, καὶ ὡς
πάντες οἱ πατέρες μου.

15. Ἄντες μοι, ἵνα ἀναψύξω,
ὅτι τὸ ματαίωτόν ἐστιν, καὶ ἕκαστος ἐμὴν
ὕπερξεν.

ΨΑΛΜ. μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1. Ὑπομῶν ὑπέμνησα τὴν Κύριον,
καὶ ἐσέση μοι, καὶ ἐσῆκουσάν τὴν
δησιπῶς μου.

2. Καὶ ἀπῆγαγόν με ἐκ λακκοῦ πα-
λαιωρίας, καὶ ἀπὸ πηλῆ ἰλύου, καὶ
ἐσῆκον ἐπὶ πέτρας τὰς πόδας μου, καὶ
κατάδυνε τὰ διαβήματά μου.

3. Καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ σῆμα μου
ἄσμα χαλκόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4. Ὁ φόβος πολλοὶ καὶ φοβηθῆ-
σονται, καὶ ἐλπῶσιν ἐπὶ Κύριον.

5. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὸ ὄνο-
μα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ ὅς ἐπέ-
βληκεν εἰς ματαιότητος καὶ ματίας
ψαλμοῦ.

6. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ
Θεός μου τὰ θαυμάσια σου, καὶ τοῖς
διαλογισμοῖς σου ὅς ἐστι πᾶς ὁμοιω-
θῆσαι σοί.

7. Ἀπίσθηλα καὶ ἐλάλησα, ἐ-
πληθύθησαν ἡ ἀειθρόν.

8. Ὁυσιε καὶ σαρκοφῶν ἐκ
ἠδύλησας, σῶμα δὲ κατηπίσω μου.

9. Ὁλοκαυτώματα καὶ φελάμας

πᾶς ἐκ ἐζήτησας τότε ἦπον, ἰδοὺ
ἦκον.

10. Ἐν κεφαλῇ βιβλίου γὰρ
πᾶσι φεῖ ἐμὴν, τὴν ποιῆσαι τὴν ἑλπί-
μα σου, ὁ Θεός μου ἠβελήθην, καὶ
τὸν νόμον σου ἐσῆ μὲν τὴν κοιλίας μου.

11. Ἐν ἡγιασμῶν διανοου-
σῶν ἐσῆ ἐκκλήσια μεγάλη, ἰδοὺ τὰ
χίλιμα καὶ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ
ἐσῆς.

12. Τὴν δικαιοσύνην σου ἐκ
ἐκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλή-
θειαν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου ἐσῆκα.

13. Οὐκ ἐκρυφα τὸ ἐλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ σωαγωγῆς
πολλῆς.

14. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς
τὰς οἰκημῆς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἐλεός
σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντός
ἀνθρώπων ἰδοὺ μου.

15. Ὅτι ἐσῆκον με κατὰ ἄνθρω-
πῶν ἐσῆ ἀειθρόν κατὰ βόσκοντες ἀν-
θῆρας μου, καὶ ἐκ ἠδύληθον βλάστην.
Ἐπληθύθησαν ἡ καρδίαν τὰς πειρασάν
κατὰ ἡμῶν, καὶ ἡ καρδίαν μου ἐσῆ-
τίληπτόν με.

16. Ἐνδοκῆσον Κύριε τὴν ῥύσα-
σάί μου, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι
σῆσας.

17. Κατακωμδήθησαν καὶ ἐσῆ
πρασίησάν ἅμα οἱ ζητουῶντες τὴν
ψυχὴν μου, τὴν ἐξάρτα αὐτῶν.
Ἀπορρηθῆσαν εἰς τὰ ὑπόσω, καὶ κα-
τακωμδήθησαν οἱ ἐπιδόντες μοι
κατὰ.

18. Κομισάσθω παρεχόμενα ἀι-
θρόν μου αὐτῶν, οἱ ἀληθῆς μοι, ἀγα-
θῶν.

19. Ἀγαλλιάσθωσιν καὶ ἐσῆσαν
θήτωσιν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητου-
ῶντες σου Κύριε, καὶ εἰπάτωσιν δια-
παντός, μεγαλωθήτω ὁ Κύριος,

οὐκ ἔστι πῦρ τὸ σωτήριον (κ.).
 20. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς ἦμι καὶ
 πνιψ, κύριε φρονεῖ με.
 21. Βαρδύς μου καὶ ὑπερασπιστὴς
 μου ἦσὺ, ὁ θεός μου μὴ χροίστη.

ΨΑΛΜ. } { Ἐσπειναί
 μά. 41. } { ἰουαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΜΑΚΕΙΘ ὁ ζωὴν ἐπὶ
 πτωχὸν καὶ πνιψ. ἐν
 ἡμέραις πονηρᾶ φύσεως
 αὐτῶν ὁ κύριε.

2. Κύριε διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ μαρτυρεῖται αὐτὸν ἐν τῇ γῆ, καὶ μὴ παρδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3. Κύριε βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπὶ κλίτης ὁδοῦ αὐτοῦ, ὅπως τὴν καὶ τὴν αὐτῷ ἐσθλάς ἐν τῇ ἀγροσίᾳ αὐτοῦ.

4. Ἐγὼ ἔπα, κύριε ἐλέησον με, ἵαται τὴν ψυχῆν μου, ὅτι ἤμυρπίνουσι.

5. Οἱ ἐχθροί μου ἤκουον κατὰ μοι, πῆτε ἀπεδανήνται καὶ ἀποληνται πόρμα αὐτῶν.

6. Καὶ ἐπιπορδέτο τῷ ἰδεῖν, μάττω ἐλάλη ἡ καρδία αὐτοῦ, ζωήλαξου ἀνομίαν αὐτοῦ. Ἐξεπορδέτο ἐξω, καὶ ἐλάλη ἐπὶ τὸ αὐτό.

7. Κατ' ἐμὲ ἐψύριζεν πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμὲ ἐλογίζοντο κατὰ μοι.

8. Λόγον κερφόμον κατέθεντο κατ' ἐμὲ, μὴ ὁ κοιμώμεθε ἐχθροὶ ἐσθλάς τῶν ἀνομιῶν μου.

9. Καὶ ἔσθραπθε τ' ἐρῶν

μὲν ὄνηλπισα, ὁ ἐδίωρ ἄρτες καὶ ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πνευσιμῶν.

10. Σὺ ὁ κύριε ἐλέησον με, καὶ ἀνάσθου με, καὶ ἀνταποδύσω αὐτοῖς.

11. Ἐν τῷ ἔργον, ὅτι πηδὶ ληχάς με, ὅτι ἐμὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ.

12. Ἐμὲ δὲ διὰ τὴν ἀκαθίαν ἀνπλαῖα, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐν ἁπὸν (καὶ τ' αὐτοῦ).

13. Ἐβλογητὸς κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν αἰῶν, καὶ εἰς τὰ αἰῶνα ἡμῶν, ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. μβ. 42.

Εἰς τὸ τέλος εἰς ζωῶν τῶν υἱῶν Κορέ.

ΙΟΝ ἔπον ὅτι ποδεῖ ἡ ἐλαφθε ἐπὶ τὴν πηχίς τῆς ὑδάτων, ὅπως ὅτι ποδεῖ ἡ ψυχὴ μου ὅτι ὁ θεός.

2. Ἐδψιζεν ἡ ψυχὴ μου σὲ τ' θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα, πῆτε ἤξω καὶ ὀφθῆσμαι τῷ σπυτῶ πῶ τῷ θεῷ.

3. Ἐρηθήντα δὲ χερά μου ἐμοὶ ἄρθε ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέχθαι μοι καὶ ἐκέρην ἡμέρας, πῆ βῆν ὁ θεός (κ.).

4. Ταῦτα ἐμνηθῆν, καὶ ἐξέχθ ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελάσσομαι ἐν τόπω σκηπῆς θάμας τῆς ἐως τῶ οἴκου τῷ θεῷ.

5. Ἐφωνή ἀγαλλιάστω καὶ ἐξομολογητὸς ἡ καὶ ἐσθλά ὀρθε.

6. Ἰνα πῆ σελυθε εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα πῆ ζωταρθῶν με.

7. Ἐλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογησῶμαι

μελολογήσμαι αὐτῷ, σωθῆσιον τῷ
 σεργάπτω μου,

8. Ὁ Θεός μου Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ
 ψυχὴ μου ἱταρῶσθη, διὰ τῆς
 μηθησίμαί σου ἐκ γῆς Ἰερουσαλὴμ καὶ
 Ἐρριωσίμ ἀπὸ ἔρεις μακρῆς.

9. Ἀκούσθη ἡ βοήθησόν ἐπιβοήθη-
 τήεις σωθῆσιον ἡμῶν κατὰ σκεπὴν σου.
 Πάντες οἱ κατασκευαστοὶ σου καὶ τὰ
 κίματα σου ἐπ' ἐμὴ δὴλθεν.

10. Ἡμέρα, ἐπιλήθεται Κύριος
 τὸ εἶδόν αὐτῷ, καὶ νυκτὸς ὠδή
 αὐτῷ παρ' ἑμοί. προσδοχὴ τῷ Θεῷ
 τῷ ζωῆς μου.

11. Ἐρῶ τῷ Θεῷ, ἀπλήθυνον
 μου εἶ. Διατί μου ἐπλάθου, καὶ ἵνατί
 συνέβησάντων πορεύσασαι ἐν τῷ ἐκ-
 θλίβειν τὸ ἐχθρὸν;

12. Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὄσα
 μου, ἀνέδιδόν μου οἱ ἐχθροί μου.

13. Ἐν τῷ λέγειν αὐτὸς μοι
 κατ' ἐχθρὸν ἡμέραν, πῦρ ὤϊον ὁ Θεός
 ὅς σου;

14. Ἰνατί σείλυπός εἰ ἡ ψυχὴ
 μου, καὶ ἵνατί συνέβησάντων μου;

15. Ἐλπισον ἐπ' τὸ Θεὸν, ἐπιέξο-
 μολογήσμαι αὐτῷ, σωθῆσιον τῷ
 σεργάπτω μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μλ'. 43.

Ψάλλομαι τῷ Δαβὶδ, ἀνεπίχαρτος
 παρ' Ἐβραίοις.

Κρίνον μοι ὁ Θεός, καὶ δίκασον
 τῷ δίκην μου, ἐξ ἔθνης ἕχ-
 ὄπου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δειλοῦ
 ῥησάμε.

2. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα
 μου, ἵνατί ἀπίσω με, καὶ ἵνατί συνέ-
 βησάντων πορεύσασαι, ἐν τῷ ἐκ-
 θλίβειν τὸν ἐχθρὸν;

3. Ἐξαπέστειλον τὸ φῶς σου καὶ
 τῷ ἀλήθειά σου, αὐτὰ με ὠδή-
 ησαν καὶ ἠγαγόν με εἰς ὄρθον ἀγίου
 σου, καὶ ἡσυχία τὰ σκεπτά σου.

4. Καὶ ἡ ἐλπίσμαι σου ἐπὶ τὸ θι-
 σασθῆσιον τῷ Θεῷ, ὡς τὸν Θεόν
 τὸν ἐυφραίνοντα τῷ νεύματί μου,
 ἐξομολογήσμαι σοι ἐν κινδύνῳ ὁ
 Θεός ὁ Θεός μου.

5. Ἰνατί σείλυπός εἰ ἡ ψυχὴ
 μου, καὶ ἵνατί συνέβησάντων μου;

6. Ἐλπισον ἐπ' τὸν Θεόν, ὅτι
 ἐξομολογήσμαι αὐτῷ, σωθῆσιον
 τῷ σεργάπτω μου καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. } Ἐδθινά
 μλ'. 44. } ἑσυχά.

Εἰς τὸ τέλος, πρὸς τὸν Κοζεθὲν
 σύνεσην.

Θεός ἐν πῆσι ἀσπί-
 ῃ μου ἰκὴ πύργου, καὶ οἱ
 κτερετές ἡμῶν ἀνή-
 γκασαν ἡμῶν. Ἐργον
 ὁ ἔργου σου ἐν τῷ σὺ-
 μφαις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἐργασίας.

2. Ἡ χεὶρ σου ἐδυνήθη ἐξολοθῆσαι
 καὶ καταστρέψασαι αὐτοὺς ἐκείνων
 καὶ ἐξέβησες αὐτοὺς.

3. Οὐχ ἐν τῷ ῥομφαίᾳ αὐτῶν
 ἐκλήθη ὁ κηλὶ τὸν γένου, καὶ ὁ βραχί-
 ον αὐτῶν ἐκ ἰσχύος αὐτῶν.

4. Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχί-
 ον σου ἐπὶ ὁ ῥομφαίος τῶν σεργάπτω
 σου, ὅτι ἐνέσκησας ἐν αὐτοῖς.

5. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ
 ὁ Θεός μου, ὁ ἐπιλήθεις τῶν
 συνέβησάντων Ἰακώβ.

6. Ἐν σοὶ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν κρα-
 τῆσαι, πύργου,

πνεύματι, ἡ ἐν τῷ ὀνόματι (ὡς ἐξυδ-
 νώσθη) τὰς ἐπινοήσας ἡμῖν.

7. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πνεύματι μετέλω,
 ἡ ἡρώφεια μου ἐσώτει με.

8. Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς, ἐκ τῆς θλι-
 βότητος ἡμῶν, ἡ τὰς μισήσας ἡμᾶς
 κρητίζμας.

9. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπεινεθσάμεθα
 ὅλιω πνεύματι ἡμῶν, ἡ ἐν τῷ ὀνόμα-
 τι (ὡς ἐξομολογησάμεθα εἰς τὸ αἰ-
 ῶνα).

10. Νυνὶ δὲ ἀπὸ πνεύματος ἡμῶν, ἡ ἐκ ἐξελάσθη ὁ Θεὸς
 ἐν ταῖς διωξάσεσιν ἡμῶν.

11. Ἀπίσταντες ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπ-
 σωπαρὰ τὰς ἐχθρούς ἡμῶν, ἡ οἱ
 μισοῦντες ἡμᾶς διήρπασον ἑαυ-
 τῶν.

12. Ἐδοκίμασεν ἡμᾶς ὡς πρὸς ἀτα-
 βρώτως, ἡ ἐν ταῖς ἐθνεσὶ διώσαν-
 τες ἡμᾶς.

13. Ἀπὸ τῆς πύλης λαόν (ὡς ἀνά-
 πνεύσας, ἡ ἐκ τῆς πύλης) ἐν τοῖς ἀ-
 λαλαγμοσὶν ἡμῶν.

14. Ἐδοκίμασεν ἡμᾶς ἐν τῷ πνεύματι
 γένοιτο ἡμῶν, μνηστεισμένων ἡ
 χλασμένων τοῖς κύκλω ἡμῶν.

15. Ἐδοκίμασεν ἡμᾶς εἰς ἀβαστολίαν
 ἐν ταῖς ἐθνεσὶ, κίνησεν κεφαλῆς ἐν
 ταῖς λαοῖς.

16. Ὅλιω πνεύματι ἡμῶν ἡ ἐν τῷ
 μετὰ τὸν γένοντα μου δόξαι, ἡ ἡ αἰσθη-
 τῶν πνεύματι μου ἐκάλυψέ με.

17. Ἀπὸ τῆς πύλης ἀπὸ τῆς πύλης
 ἡ καταλαλοῦντες, ἀπὸ τῆς πύλης
 ἐχθροῦ ἡ ἐκ δόξης ἡμῶν.

18. Ἰαυτὰ πάντα ἡλθεν ἐφ'
 ἡμῶν ἡ ἐκ ἐπινοήσας (ὡς), ἡ
 ἐκ ἡδονῶν ἐν τῇ διαδύκῃ
 (ὡς).

19. Καὶ ἐκ ἀπίσταντος ἡμῶν ἡ
 κρητίζμα ἡμῶν, ἡ ἐκ ἐκλίνας τὰς πει-

ρας ἡμῶν ἀπὸ τῆς πύλης (ὡς).

20. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν
 τῷ πνεύματι, ἡ ἐκάλυψεν
 ἡμᾶς οὐκ ἀθανάτου

21. Εἰ ἐπιλαθόμεθα τὸ ὄνομα-
 τὸ τῆς Θεοῦ ἡμῶν, ἡ ἐκ ἐπιπα-
 σαμῶν χείρας ἡμῶν πρὸς τὸν ἀ-
 λόγειον. Οὐ γὰρ ὁ Θεὸς ἐκλήθησεν
 ταῦτα αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρητίζ-
 τὰ κρητίζμας.

22. Ὅτι ἐν τῷ (ὡς) θανάτῳ
 ἡμῶν πνεύματι ἡμῶν ἐκάλυψεν ὡς
 πρὸς ἀταβρώτως ἡμῶν.

23. Ἐξέχρησεν, ἡ ἐκ ἀπὸ τῆς
 Κύριος, ἀπὸ τῆς, ἡ μὴ ἀπὸ τῆς
 τῆς.

24. Ἰνατὶ τὸ πρὸς ἡμῶν (ὡς ἀπο-
 στρέφεις; ἐπιλαθόμεθα τὸ πρὸς ἡμῶν
 ἡμῶν ἡ τὸ θλίψας ἡμῶν;

25. Ὅτι ἐταπείνωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ
 πνεύματι ἡμῶν, ἐκλήθησεν εἰς γῆν ἡ
 γῆς ἡμῶν.

26. Ἀνάστα Κύριος, βοήθησον
 ἡμῖν, ἡ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκα τῆς
 ὀνόματός (ὡς).

Ψ Α Λ Μ με 45.

Εἰς τὸ τέλος, ἡ ἐκ ἀλλοιωθῆ-
 σασθῆναι τῶν ἐν τῷ Κορὸ εἰς (ὡς)
 σιν, ὡς ἡ ἐκ τῆς ἀγαπῆς.

1. Ἐξέρχεται ἡ κρητίζμα μου λόγον
 ἀγαθόν, λέγων ἐν τῷ ἔργῳ μου
 τὸ βασιλεῦ.

2. Ἡ γλώσσα μου κρητίζμα
 γραμματικῶν ἐξυγέρου.

3. Ὡ γὰρ κρητίζμα παρὰ τὸς ἐκ
 τῆς ἀγαπῆς, ἐκλήθησεν κρητίζμα
 κρητίζμα

χίλις (ε, διὰ τὺτο ἐυλόγησι σε ὁ Θεὸς εἰς τὸ αἶψα.

4. Περὶ ζῶσαι τὴν ῥομφαίαν (ε ὅτι τὸ μισθὸν (ε, δυνάστη. Τὴν ἀφαι-
δότην (ε καὶ τὴν κάλλει (ε

5. Καὶ ἐντενε, καὶ κατὰ δὲ, καὶ βασιλέως. Ἐνικεν ἀληθείας καὶ παρα-
έπιθ, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγί-
σι σε δαυμασῶς ἢ δεξιά τε.

6. Τὰ βέλη σου ἠκονηθήσονται, δυνα-
τί λαοὶ ὑποτάξω σε πᾶσιν (ε καρδία τῆς ἐχθρῶν τῶ βασιλέως.

7. Ὁ θεός σου ὁ Θεὸς εἰς τὸ αἶψα τῶ αἰῶν (ε· ῥάβδ (ε ἐνδύ-
ση (ε, ἢ ῥάβδ (ε τὴ βασιλείας σε.

8. Ἡ γὰρ πηκταὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσσηται ἀνομίαν, διὰ τὸ ἐχρη-
σέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σε ἐλευθέρω-
σεν ἀγαλλιάσας περὶ τῶς μετόχους
σου.

9. Σμύρνα, καὶ σακκὸν, καὶ χροστὰ
ἀπὸ τῆς ἱματίων σου, ἀπὸ βάρων
ἐλευθέρωσεν ἐξ ὧν ἐυφρονάσεν σε.

10. Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ
πηλῇ σου, παρέστη ἢ βασιλίσσα, ἐξ
δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῶ
παιβεβλημῶν, πεποικιλμῶν.

11. Ἀκυσσον θυγατερ, καὶ ἰδέ, καὶ
κλῖνον τὸ ἔς σε, καὶ ἐβλάδου τῶ λαῷ
σου καὶ τῶ οἴκῳ τῶ πατρὸς σου.

12. Καὶ ἐπιδυμήσει ὁ βασιλεὺς
τῶ κάλλει σου, ὅτι εὐτός ὄχι Κύριός
σου, καὶ προσκυμήσει αὐτῷ.

13. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δά-
ρσις, τὸ φερωπύχου σου λιτανεύουσιν
αἰ πλῆσις τῶ λαῷ.

14. Πᾶσαι ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τῶ
βασιλέως ἐσωθεν, ἐν κροσσῶντις
χρυσῶσις παιβεβλημῶν, πεποικιλ-
μῶν.

15. Ἀπενεχθήσονται τῶ βασιλεὶ
παρθένοι ὅπισθεν αὐτῆς, αἰ πλῆσις

αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

16. Ἀπενεχθήσονται (ε ἐν οὐρεσὶ-
ν καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθῶσονται (ε
ναδὸν βασιλέως.

17. Ἀπὸ τῆς πατέρων (ε ἐφ-
νήθησονται οἱ υἱοὶ σου, καταπίσεις
αὐτῶς ἀιχλόντας ἐπὶ πᾶσιν τῶν
γῆν.

18. Μνησθήσονται τῶ ὀνόματός
σου ἐν πάσῃ γῆν καὶ ἡφῆ. Διὰ
τὸτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι
εἰς τὸν αἶψα, καὶ εἰς τὸν αἶψα τῶ
αἰῶν (ε.

ΨΑΛΜ. μς'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὡς τῆς ὑψῶν Κορέ,
ὡς τῆς κρυφίω, φαλμός.

1. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ
δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει
ταῖς διέστασις ἡμᾶς σφόδρα.

2. Διὰ τὸτο ἐβοήθησόμεθα ἐν
τῶ πύργῳ ἐξ ἡμῶν γῆν, καὶ με-
ταπίθεσθαι ἐν καρδίαις θαλασ-
τῶν.

3. Ἡ ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῆς ἐταράχθησαν τὰ
ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρότητι αὐτῶ.

4. Τὰ πεπταμένα τὰ ὄρηματα ἐυ-
φράνθησι τῶ πολιν τῶ Θεοῦ, ἡ-
ρίασται τὸ σκῆμα αὐτῶ ὁ ὕψος (ε.

5. Ὁ Θεὸς ἐν μέτω αὐτῆς καὶ ἐ
σελῶσθαι (ε) βοηθήσεται αὐτῆ ὁ Θε-
ὸς τὸ πᾶρσων αὐτῶ.

6. Ἐταράχθησαν ἐθνη, ἐκλι-
νῶν βασιλείας ἐκλεφονίω αὐτῶ ὁ
ὕψος (ε, ἐταράχθη ἡ γῆ.

7. Κύριος τῆς δυνάμεων ἡμῶν
ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἡμῶν ὁ Θεὸς
ἰακός.

8. Δάτε και ἴλατε τὰ ἔργα τῆ
 Θεοῦ, ἀΐθετο τέσσα ἐπὶ τῆ γῆς,
 9. Ἀντιπαιρῶν πολέμους μετὰ
 τῆ περὶ τῶν τῆ γῆς. Τόξον σω-
 τεῖται καὶ σωθῆσιν ἄλλοι, καὶ
 θυρῆς κατακαύσει ἐν πυρὶ.
 10. Σχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι
 ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, ὑψώθησμαι ἐν
 τῇ γῆ.
 11. Κύριε Θεὸν δυνάμεων μὴθ'
 ἡμῶν. ἀπλήρω ἡμῶν ὁ Θεός
 Ἰακώβ.

ἔθνη, ὁ Θεὸς κἀθ' ἑπὶ θεοῦ
 ἀγία αὐτῶν.
 9. Ἀρχόντες λαῶν (σινήχθη-
 σαι μετὰ τῆ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τῆ
 Θεοῦ οἱ κραταίωσεν τῆ γῆς σφίδρα
 ἐκέρθη).

ΨΑΛΜ. μὲ. 48.

Υψώθησμαι ὡς ἡ τοῖς ἰσίοις Κορὴ, δόξη-
 ρα Σαββάτου.

ΨΑΛΜ. } Ἐσπειρωθῶ
 μζ', 47. } Ἰσχυραί.

Εἰς τὸ πλῆθος, ὡς ἰσίοις Κορὴ,
 ψαλμός.

Ἄντα τὰ ἔθνη κερ-
 τίσαιτε χιμαί, ἀ-
 λαλάσατε τῷ Θεῷ
 ἐν φωνῇ ἀρχαί-
 στας.

2. Ὅτι Κύριε Θεὸν
 ὑψώθησμαι, φοβερός, βασιλεὺς μέγας
 ἐπὶ πάντες τῆ γῆ.
 3. Ὑπέταξε λαὸς ἡμῶν, κἀθῆθη
 καὶ τὰς πόδας ἡμῶν.
 4. Ἐξελέξατο ἡμῶν τὴν κληρο-
 νομίαν ἐν τῷ, τὴν χαλκὸν Ἰα-
 κώβ, ἢν ἡμάποτε.
 5. Ἄνῳ ὁ Θεός ἐν ἀλαλα-
 γμῷ, Κύριε Θεὸν ἐν φωνῇ σάλπι-
 γῆ.
 6. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψά-
 λατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλα-
 τε.
 7. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆ γῆς
 ὁ Θεός, ψάλατε (σωτῆρος).
 8. Ἐβασιλεύσῃ ὁ Θεός ἐπὶ τὰ

Μέγας Κύριε Θεὸν αἰνεῖτε
 σφίδρα, ἐν πλεί τῷ Θεῷ ἡ-
 μῶν, ἐν οἷς ἀγία αὐτῶν.

2. Εὐείπω ἀρχαίματι πάσης
 τῆ γῆς, ἰσίοις Σιῶν, τὰ πλάτος τῆ
 βορρᾶ, ἢ πλεί τῷ βασιλεῖ τῆ
 μεγάλῃ. Ὁ Θεός ἐν τῷ βάρεσθαι αὐ-
 τῶν κἀθῆθη, ὅταν ἀπλάμβανῃ
 αὐτῶν.

3. Ὅτι ἰσίοις οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς
 (σινήχθησιν, διήλθουσαν ἐπιπαιτῆ).

4. Ἀντιπαιρῶντες ἕως ἐδαίμα-
 σαι, ἐπεσφύθησαν, ἐπαλάθη-
 σαι,

5. Τρέμουσμαι ἐπλάθειτο αὐτῶν.
 Ἐκἀθῆθη ὡς πκτύσθαι,

6. Ἐν πλάθει βιβαίφ συντεῖψαι
 πόδα Θεοῦ ἡμῶν.

7. Καθάσθαι ἡμῶν (σωτῆρος), ἕως ἐν
 ἰσίοις ἐν πόλει Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ὁ Θεός
 ἐδεμιλίωσεν αὐτῶν εἰς τὴν αἰῶνα.

8. Ὑπέταξε ἡμῶν ὁ Θεός τὸ ἔλεος
 (ἐν ἐμῶν τῷ λαῷ (ἐν).

9. Κατὰ τὸ ὄνομα (ἐν ὁ Θεός,
 ἕως ἐν αἰεσίς (ἐν ἐπὶ τὰ τέσσαρα
 τῆ γῆς, διχαισιμῶν πλῆρης ἢ δεξιά
 (ἐν).

10. Εὐφρανθήτωσμαι ἡμῶν Σιῶν, ἐν
 ἀρχαί

ἀγαλλιάσθητε αἰθουγατέρες τῆς
δαίαι, ἔνεκα τῆς κειμάτων (ὕψους
εἰς.

11. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περι-
λάβετε αὐτήν, διηγῆσατε ἐν τοῖς
πύργοις αὐτῆς.

12. Θέατε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς
τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδέξασθε
τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἀδη-
γήσῃτε εἰς ἡμεῶν ἑτέραν.

13. Ὅπως ὄσιν ὁ Θεὸς ἡμῶν
εἰς τὴν αἰῶνα καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰῶνων· αὐτὸς ποιμαίνει ἡμᾶς εἰς
τὴν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. μθ'. 49.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ. Ψαλ-
μός.

1 Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐκτίσασθε πάντες οἱ κατα-
κοιῶντες τὴν οἰκὸν ἐμὴν.

2 Οἱ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῆς ἀν-
θρώπων, ὅπποσα αὐτὸς κτίσῃ καὶ πύ-
ρην.

3. Τὸ σῶμα μου λαλίσει σοφίας,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ῥωμῆσιν.

4. Κλινῶν εἰς παραβολὴν τὸ ὕψος μου,
ἀοιξῶ ἐν ψαλμῷ τὸ σφύρα μου.

5. Ἰνα ἢ φοβῶμαι ἐν ἡμέρᾳ πο-
νηρίας ἢ ἀνομία τῆς πέρνης μου κω-
κλάσῃ με.

6. Οἱ πεποιδότες ἐπὶ τῇ δυνά-
μει αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν
πλάτων αὐτοῦ καυχώμενοι.

7. Ἀλλὰ φῶς ἐλυτρώται, λυβῶ-
σται ἀνθρώπος καὶ δώσει Θεῷ
ἐξίλασιν ἑαυτοῦ.

8. Καὶ τὴν ψυχὴν τῆς λυτρώσεως

τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,

9. Καὶ ἐκοίτασεν εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ (ἴσσε) εἰς τέλος. (Ὅχι ὄψε) κα-
ταφορῶν.

10. Ὅταν ἴδῃ σπῆρας ἀπεθνή-
σκοντας, ἐπιπαιτῶ ἀφρον καὶ ἄσους
ὑπολογῶν. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλο-
τρίοις τὸν πλάτην αὐτῶν.

11. Καὶ οἱ τῶροι αὐτῶν εὐχίαι
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Σκλωμάτια
αὐτοῦ εἰς ἡμεῶν καὶ ἡμεῶν· ἐπεχ-
λέσθη τὰ ὀνόματα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
γαῖας.

12. Καὶ ἀνθρώπος ἐσπῆρας ὡς
ἡ συνῆκα, ὡς τῶν ἐβλήθη τοῖς
κτινώσιν τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡς οἰκῶν
αὐτοῖς. Αὐτὸς ὁ δὲ αὐτοῦ.

13. Σκῆνδαλον αὐτοῖς, καὶ μὴ
ταῦτα ἐσπῆρας αὐτοῦ ἐκδοκῆ-
σαν.

14. Ὡς σφῆρα ἐσπῆρας ἔδειτο·
θάνατος ποιμαίνει αὐτοῖς. Καὶ κα-
τακλιώσονται αὐτοῖς οἱ ἐκδοκῆσαι τῶν
σφῆρας, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαι-
θήσεται ἐν τῷ αἰῶνι, ὡς τῆς δόξης αὐ-
τῶν ἐξώδηται.

15. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν
ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄλλου, ὅταν
λαβῶν με.

16. Μὴ φοβῶμαι ὅταν κτείσῃ ἀν-
θρώπος, ἢ ὅταν κτείσῃ ἡ δόξα
τῶν οἰκῶν αὐτοῦ.

17. Ὅπως ἐσπῆρας ἀπεθνήσκον
αὐτῶν λήψεται τὰ πάντα, καὶ δεσφῆ-
ται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18. Ὅπως ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐσπῆρας
αὐτοῦ ἐκδοκῆσαι, ἐξομολογή-
σεται σοὶ ὅταν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

19. Εἰτελεύσεται ἕως ἡμεῶν
πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος ὡς ὄψε-
ται φῶς.

20. Καὶ ἀνθρώπος ἐσπῆρας ὡς
συνῆκα,

συνημα, ὁρα(ω)σε κλίθη τοῖς κτή-
ροισι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιωθή
αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. } { Ἐωθίνοι
9. 50. } { ὕχαι.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Εὐδὸς θῶν Κυεῖθ
ἐλάλησε, καὶ ἐκεί-
λε(ε) τὴν γλῶ-
σσάνα των ἡ-
λίω μέχρι ὀνο-
μαῶν.

2. Ἐν Σιών ἡ ἐσφάριστα τῆς
ἀρτίστηθ αὐτῆ.

3. Ὁ Θεὸς ἐμβαλεῖ ἤξει, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ παροιστοῦσε.)
Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆ καυθή(ε) καὶ κί-
στρο αὐτῆ κατωχὸς σόδα.

4. Προκαλέσθ) τ' ἡρανοῦ ἄνω καὶ
θῶν, τὴ διακεῦαι τ' λαὸν αὐτῆ.

5. Συναγάγετε αὐτῶ τῆς οἰκῆς
αὐτῆ, τῆς διαπρεμῆς τῶν διαθη-
κῆν αὐτῆ ἐπιθυσίας.

6. Καθ' ἀρχαί(ε)σιν οἱ ἡρανοὶ τῶν
δικαιοῦντων αὐτῆ, ὅπ) ὁ Θεὸς κει-
τῆς ὄντιν.

7. Ἀκισσολοῦσθε με, καὶ λαλήστω
σοι, Ἰσραήλ, καὶ διαμῆρ(ε)σθε μοι
ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς (ε) ἐμὶ ἐγώ.

8. Οὐκ ἐπι(ε) τὰς θυσίας σου ἐλε-
ξά(ε) τὰ θεῶ(ε) ολοκαυτώματα (ε)
ὅτι διαπαιτός.

9. Οὐδέξωμαι ἐκ τῆ οἴκου (ε)
κόρυφαι, ἢ δὲ ἐκ τῶν ποιμνίων (ε)
χμαρῆς.

10. Ὅπ) ἐμά(ε) βε πάντα τὰ θυ-
εῖα τῆ ἀρχῆ, κτηνῆ ἐν τοῖς ὄρεσι
καὶ λόφοις.

11. Ἐγνώκα πάντα τὰ πτεροῦ

τῆ ἕρανῆ, καὶ ὀραϊότης ἀγρῶ ματ,
ἐμῆ ἐστίν.

12. Ἐὰν πεινάσω, ἢ ἐμὶ σοι ἐπ-
πα, ἐμὶ γὰρ ἐστίν ἡ οἰκονομία καὶ τὸ
πληρωμα αὐτῆ.

13. Μὴ φάριμαι κρέα ταύρων,
ἢ αἷμα πράζων πίαιμαι;

14. Ὁσον τῷ Θεῷ θυσιάαν ἀσθῆ-
ξωσ, καὶ ἀπό(ε) τῶ ὑψίστω τῆς
κυχαί (ε).

15. Καθ' ἐπιθέλασθ) με ὅπ) ἡμέρῃ
θλίψης σου, καὶ ἐξελῶμαι (ε) καὶ
ἀδξασθ) με.

16. Τῶ) ἡ αὐρτωθῶ) ἐπιν, ὁ
Θεὸς, ἵνατῆ σου ἐκδιηγῆ) τὰ δικαί-
ματα με, καὶ ἀλαλαβῆς τῶν
διαθηκῶν με διὰ σωματός σου;

17. Σὺ) ἡ ἐμίσησας παιδείαν,
καὶ ἐξέβουλες τῆς λόγους με εἰς τα-
οπί(ε).

18. Ἐπ) θεώρησε κλέπτην, (ε) ἡ
ἔπρεχες αὐτῶ, καὶ με(ε) μοιχεῖ τῶν
μελῶν (ε) ἐπίθεις.

19. Ἰδὲ σῶμα σου ἐπλεόνασε κα-
κίας, καὶ ἡ γλῶσσά σου πλείπλεκα
δολιότητας.

20. Καθ' ἡμέρῃ(ε), καὶ τῶ ἀδελ-
φῶ(ε) καταλάεις, καὶ κατῆ τῶ ὑψῆ τῆς
μηδῶς σου ἐπίθεις σκάνδ(ε)λον.

21. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσθ) γη-
σατῆ πύλαβες ἀνομίας, ὅπ) ἐσομαι
σοι οἰοί(ε) ἐλέγξω σε, καὶ παρο-
σῶ κατῆ πρῶσσω περ σου τὰς ἀνιρτίας
σου.

22. Σιώετε δὴ ταῦτα δι(ε) ἐπὶ λα-
θονομῶσι τῷ Θεῷ, μήποτε ἀρ(ε)πά-
ση, καὶ ἡμῶ) ὁ βύρο(ε)θ).

23. Οὐσία αἰρέτως ἀδξάσθ) με,
καὶ ἐκεί(ε) ὁδός) ἡ δέξω αὐτῶ τὸ σωτη-
εἶορ με.

ΨΑΛΜ. να'. 51.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ,
ἐν τῷ ἐπιστάσειν σου εἰς τὸν Νά-
θαν τὸν σεφίτην, ἠνίκά ἐπιστά-
σε σου Βηρταεὺς ἐν τῷ γυμνασίῳ
Ουείν.

1. Ἐλάσσω με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα
ἐλέησόν με καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν ἁμαρτιῶν σου ἐξάλειψόν τὸ
ἐσθλὸν μου.

2. Ἐπιπλήθυνον πλῆθυνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομιᾶς μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμάρτι-
ας μου καὶ ἁμαρτιῶν μου.

3. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμάρτια μου ἐνώπιόν μου
ἐστὶν διπλοῦς.

4. Σὺ μόνον ἠμάρτησόν, καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησας ὅπως
ἀνδικωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃ ἐν τῷ κρινέσθαι σε.

5. Ἰδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέ-
λήθησόν, καὶ ἐν ἀμάρτιαις ἐκείνησόν
με ἡ μήτηρ μου.

6. Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,
τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

7. Ῥώσθησόν με ὑπόστασόν καὶ κα-
ταειδήθησόν, πληρώσόν με καὶ ὑπε-
ρήσθησόν μου.

8. Ἀκούσθησόν μοι ἀγαλλίασόν καὶ
ἐνδυσώσω, ἀγαλλιάσόν μου ὅσα
πταπινωθήσονται.

9. Ἀπίστευσόν τὸ φερόμενον σου
ἀπὸ τῆς ἀμάρτιᾶς μου, καὶ πάσαις ταῖς
ἀνομίαις μου ἐξάλειψόν.

10. Καρδίαν καθαρόν κτίσον
ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πρὸς μακρὰς
ἐξουσίαν ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11. Μὴ ἀπορήψῃς με ἀπὸ τῆς

προσώπου σου, καὶ τὸ πρὸς μακρὰ
τὸ ἅγιον μὴ ἀφανέσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασόν
ἐν τῷ σωθῆναι σου, καὶ πρὸς μακρὰ
ἠχημονικῶς κείξῃς με.

13. Διδάξω ἀνομιὰς τὰς ὁδοὺς
σου, καὶ ἀσεβῆς ἐπὶ σὲ ὁπισθόφρον.

14. Ῥώσθαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θε-
ός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσα μου τῷ δικαιο-
σύνῃ σου.

15. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοί-
ξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἰτίαν σου.

16. Ὅτι εἰ ἠδύλοισαι θυσιᾶς,
ἔδωκας ἀνὸς κλυτὰματα ἕκ ἐυδο-
κίης.

17. Θυσίαι τῆς Θεῷ πρὸς μακρὰ
τετιμημένων, καρδίαν ὡς τετιμη-
μένων καὶ πταπινωμένων ὁ Θεός
ἕκ ἐξουσίας.

18. Ἀγάθων Κύριε ἐν τῷ ἐυ-
δικῆσαι σου τὴν Σιών, καὶ ἐκκοσμηθῆ-
τω τὰ τέτραν Ἱερουσαλὴμ.

19. Τότε ἐυδικήσῃς θυσιᾶς δι-
καιοσύνης, ἀναστροφῶν καὶ ὀλοκαυτώ-
ματα, τότε ἀνοίστησόν ἐπὶ τὸ θυσιάζ-
σειόν σου μόχθους.

ΨΑΛΜ. νβ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῦ Δαβὶδ,
ἐν τῷ ἐλθεῖν Δουὴκ τὸ Ἰδουμαῖον
καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαδὰ, καὶ εἶπε
αὐτῷ, ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸ ἄκρον
Ἀβιμελέχ.

1. Ἰτί' ἐσχου χάριν ἐν καρδίᾳ ὁ δωμα-
τὸς ἀνομίας;

2. Ὅλλω τὴν ἡμέραν ἀδικεῖν
ἐλογίσθη

ἰλοῖσάτο ἢ γλαῶσά (ὡς εἰ ξυ-
θῶν ἠκονημέρον ἐπέισας δέλεον.

4. Ἡ γὰρ πῶς κακίαν ἔσθ' ἀγα-
θωσύνην ἀδικίαν ἔσθ' τὸ λαλή-
σαι δικαιοσύνην.

5. Ἡ γὰρ πῶς πάντα τὰ ῥήματα
καταποντισμῷ, γλαῶσαν δόλιας.

6. Διὰ τῆς ὁ Θεὸς κατέλοι σε
εἰς τέλος, ἐπιταί σε καὶ μετα-
στάσει σε ἀπὸ οὐλώματός (καὶ,
καὶ τὸ ῥίζωμα (καὶ ἐκ γῆς ζων-
των.

7. Ὁ γὰρ (δικαιοὶ καὶ εὐδεδήσο-
νται, καὶ ἐπ' αὐτὴν γλαῶσον), καὶ ἐρῶ-
σιν.

8. Ἰδὲ ἀνθρώπου, ὃς ἐκ ἐδετο
τὸ θεὸν βοηθῶν αὐτῷ. Ἀλλ' ἐπι-
πεν ἐπὶ τῷ πλήθει τῆς πλῆθους
αὐτῷ, καὶ ἐκεδωμάμωθ' ἐπὶ τῆ μα-
τωύτη αὐτῷ.

9. Ἐγὼ ὡς εἰ ἐλαία κατὰ καρπὸν
ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ, ἠλπισα ἐπὶ τῷ
ἐλεῶ τῷ Θεῷ εἰς τὸ αἰῶνα τῷ
αἰῶνι καὶ εἰς τὸ αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

10. Ἐξομολογήσομαι (οἱ εἰς τὸ
αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας καὶ ἐσπεύσας
τὸ νόμα σου, ὅτι χριστὸν ἐναρτίον
ἐξ ὁσίων (καὶ.

ΨΑΛΜ. } Ἐσπεύσας
νυ. 53. } ἐσπεί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαϊνέθ σω-
σῆς τῷ Δαβίδ.

πν ἄφρων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ, ἔκ ἐστὶ Θεός.

2. Διεδάμησάν καὶ
ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνο-
μίαις, ἔκ ἐστὶ ποτῶν

ἀγαθῶν.

3. Ὁ Θεὸς ἐκ τῷ ἔργῳ δέξου.

καὶ ἐπὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἀνθρώπων, τῷ
ἰδεῖν, εἰ ἐστὶ ζωῶν, ἢ ἐκζητῆσαι τὸ
Θεόν.

4. Πάντες ἐξέκλιθαι, ἀμὰ ἠχρε-
ώθησαν, ἔκ ἐστὶ ποτῶν ἀγαθῶν, ἔκ
ἐστὶν ἕως ἐνός.

5. Οὐχὶ γὰρ (πάντες οἱ ἐρ-
γαζώμενοι τὴν ἀνομίαν, καταδύο-
νται τὸ λαὸν μου ἐν βρώσει ἀρτίου, τὸ
Κύβητον ἔκ ἀπικαλέσαστο.

6. Ἐκτὶ ἐροβήθησαν φόβον, ἔ-
κ ἐκ τῷ φόβῳ. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκορ-
πισεν ὡς ἀνθρώπων παρέρσεων κατα-
κλιθῆσαι, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδύσασιν
αὐτῶν.

7. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτη-
ρον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ὄρει ἰσρα-
ὴλ τῷ Θεῷ τὴν αἰχμαλωσίαν τῷ
λαῷ αὐτοῦ.

8. Ἀγαλλιάσθε Ἰακώβ, καὶ ἐν-
φροσθήσθε Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜ. νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις σωσῆσαι
τῷ Δαβίδ. ἐν τῷ ἔλθειν τὸς Ζι-
φαικας, καὶ ἐσθῆν τῷ Σαυλ, ἔκ
ἰδὲ Δαβίδ κέκρυπται παρ'
ἡμῖν.

1. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὄνειδος σε σὺ-
σὸν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σε
κενήσασμα.

2. Ὁ Θεὸς εἰσάκησον τὸ φροσθῆ-
καίς με, ἐναρτίσαι τὰ ῥήματα τῆ
σώματός με.

3. Ὅτι ἄλλοτεροὶ ἐπαύεσσαν ἐπ'
ἐμὲ, καὶ κραταυρὸν ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ ἐσπεύδοντο τὸ θεὸν
ἐναρτίον αὐτῶν.

4. Ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθῆσαι μοι, καὶ
ὁ Κύβητος ἀπικαλέσαστο τὴν ψυχὴν μου.

5. Ἀποσπείψα

5. Ἀποτρέψῃ τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου Ἰσραὴλῶν αὐτοῦ.

6. Ἐκκόσμος θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐφύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

Ψ Α Λ Μ. νί. 55.

Ἐκ τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις σωίσεως τῷ Ἀΐαφ.

1. Ἐνώπσαι ὁ Θεὸς τὴν σὴν στυγίῳ μου, καὶ μὴ ἴδῃς τὴν δίκην μου.

2. Πένης μοι καὶ εἰπάκουσόν μου· Ἐλυπέδην ἐν τῇ ἀδελφείᾳ μου, καὶ ἔταρσά με.

3. Ἀπέφωκίς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ· Ὅτι ἔξελιξαν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὄργῃ ἐκνοτόνουν μοι.

4. Ἡ καρδία μου ἔταρσά με ἐν ἐμοί, καὶ δόλια θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5. Φόβος καὶ ἔριμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡπὶ πτελεσθεῖς, καὶ πεταδήσομαι, καὶ καταπαύσω;

7. Ἴδου ἐμάκρωμα φουλαδύων, καὶ ὑψιπέδην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8. Προσεδύχουμι τῷ Θεῷ καὶ σίζοντά με, ἀπὸ ὄλγουφυγίας καὶ ἀπὸ κατααιδούς.

9. Καταπέντισον, Κύριε, καὶ καταδιελέ τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πέλει.

10. Ἡ ἠγία καὶ νυκτὸς κυκλώσῃ αὐτὴν ὅτι τὰ τέγγη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ γάπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία.

11. Καὶ ἐκ ἔξελιπεν ἐκ τῆς πλατειῶν αὐτῆς τίκος καὶ δόλος.

12. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνεῖ δόσῃ μου, ὑπὸνέσκα αὐν.

13. Καὶ εἰ ὁ μισθὸν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρομήθησεν, ἐκρύβω αὐν ἀπ' αὐτῆς.

14. Σὺ ὦ, ἀνδραπὲ ἰσὺφυχε, ἠγμῶν μου, καὶ γυνασί μου.

15. Ὅς ὄπτο αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδίσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ ἐπορεύθησθε ἐν ὁμοιοῖα.

16. Ἐλθίτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτῆς, καὶ καταβήτωσιν εἰς ἄδου, ζῶντες· Ὅτι ποικεῖα ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῆς, ἐν μέσῳ αὐτῆς.

17. Ἐγὼ πρὸς τὸ Θεὸν ἐκέκοχα, καὶ ὁ Κύριος ἐσέκουσέ μου.

18. Ἐσπῆρας καὶ πρῆξί καὶ μεσημέρας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελάω, καὶ ἐισπαύσεται τὸ ὄνῃς μου.

19. Αὐτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν στυγίῳ μου ἀπὸ τῆς ἐξήμεροσπον μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σω ἐν ἐμοί.

20. Εἰπάτε τῷ Θεῷ, καὶ ταπεινώσῃ αὐτῆς, ὁ ὑπὸρχων πρὸ τῶν αἰσῶν· Οὐ γάρ ὄνῃ αὐτοῖς ἀνταλλαγμα, ὅτι ἐκ ἐφοβήθη τὸ Θεόν.

21. Ἐξέτινε τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐν τῷ ἀποθιθῆναι· Ἐβέβηλωσέ τὴν διαθήκην αὐτῆς.

22. Διμερεύσῃ ἀπὸ ὄργῃς τῶν σοφῶν αὐτῆς, καὶ ἠγμῶσιν αἱ καρδία αὐτῆς· Ἡ παλιώθη ὁ λόγος αὐτῆς ὡσπ' ἐλπίον, καὶ αὐτῆς εἴσι βολίδες.

23. Ἐπὶρριψέον ὅτι Κύριος τὴν με-

μειναν σου; και αυτος σε διαθρε-
ψει, & δωσει εις αιωνα σιλον τω
δικαιω.

24. Συ δε ο Θεος καταξεις αυ-
τους εις εφεαρ διαθορης.

25. Ανδρες αιματων και δολο-
πιτες & μη ημισοσσωι τους ημερας
αυτην. εγω δε Κιαι ελπω οτι σε.

ΨΑΛΜ. } Ε' ωθιναι
15. 56. } ζυχαι.

Εις το τελος, & ο τω λαω τω
υπο ηρω αγιων μεμακρυμμεν,
τω Δαβιδ, εις σιλοχαφιαν, ο-
πετε εμερεσκον αυτην οι Αλλο-
φυλοι εν Γεθ.

Λησον με ο Θεος, οτι
κατεπατισε με ανθρω-
πις, ολλω τω ημεσιν
πολεμω εληξε με.

1. Κατεπατισεν με οι εχθροι μου
ολην η ημεσιν, οτι πολλοι οι πολε-
μωντες με.

3. Απο υψους ημερας ου φοβη-
θισον αι, εγω δε ελπω οτι σε.

4. Εν τω Θεω επαινεσω τους λο-
γους μου, οτι τω Θεω ηλπισα, & φοβη-
θισομαι, τι ποιησει μοι σαρξ.

5. Ολλω τω ημεσιν τους λογους
μου εδεδυωποντο, κατ' εμοι παν-
τες διδαλοχομοι αυτην εις κακον.

6. Παροικησουσι και κατακρυ-
ψουσιν, αυτοι δε πληραν μου φυ-
λαξουσι. Κατα τω υπεμειναν τω
ψυχω μου.

7. Τω τω μηδενος σωξεις
αυτην, εν οργη λαυς καταξεις.

8. Ο Θεος τω ζωω μου δεξι-
γλασοι, εθε τα δικρυα μου ενω-

πλον σου. Ως δε εν τη επαγγελια
σου.

9. Επισρεψουσιν οι εχθροι μου εις
τασπισω. Εν η αν ημερα οπκαλε-
σωμαι σε. Ιδου εγνων οτι Θεος μου
ει συ.

10. Επ τω Θεω αινεσω βημα,
οτι τω Κυριω αινεσω λογον.

11. Επ τω Θεω ηλπισα, & φοβη-
θισομαι, τι ποιησει μοι ανθρωπος.

12. Εν εμοι ο Θεος δεχαι, ας
υποδωσω, αινεσω σου.

13. Οτι ερρυσω η ψυχω μου
εκ θανατου, τους εφθθυμους μου απο
δικρυων, και τους πεδας μου απο
ολιθηματος διαρεσιω ενωπον Κυ-
ειν, εν φωτι ζωντων.

ΨΑΛΜ. 15. 57.

Εις το τελος, μη διαδοειρης, τω
Δαβιδ εις σιλοχαφιαν, εν τω αυ-
των υποδιδουσκην υπο φρεσιν
Σαυλ εις το σπυλαιον.

1. Λησον με ο Θεος, ελεησον με,
οτι οπι σοι πεποιθεν η ψυχη
μου. Και εν τη σκια ηρω περιου-
σου ελπω, εως & παρελθοι η ανο-
μια.

2. Κεκραξομαι σφεις η Θεον η
υψισιν, τον Θεον τον εραχτησαντα
με.

3. Εξαπισθην εν ερανη και εσωσθ
με, εδωκεν εις ονηδος τους καταπα-
τουωτας με.

4. Εξαπισθην ο Θεος τω ελιος
αυτη και τω αληθινω αυτη, και
ερρυσατο τω ψυχω μου εκ μεσου
σκυμων,

5. Εκοιμηθω τεταραγμενος,

Τῶν ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν
 ἔπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
 μάχαιρα ὀξεῖα.

6. Ὑψώθητι ὁθι τὰς ἕρανὺς ὁ
 Θεός, καὶ ὁθι πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἡ δόξα
 σου.

7. Παχύνει ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ
 μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν
 μου· ὡς ἔρυσαν πρὸ προσώπου μου βό-
 θρον, καὶ ἐπέπεσαν εἰς αὐτόν. διάψαλ-
 μα.

8. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός,
 ἔτοιμη ἡ καρδία μου, ἀσμαι καὶ
 ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

9. Ἐξέγερθητι ἡ δόξα μου, ὡς ἐ-
 γέρθητι ψαλμῶν καὶ κινῆσαι,
 ἐξεγερθήσονται ἔρθευ.

10. Ἐξέμωλυθησάτω σοὶ ἐν λαοῖς
 Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

11. Ὅπως ἐμελέθην ἕως τῶν ἕρανῶν
 τὸ ἐλεῖς σε, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ
 δόξα σου.

12. Ὑψώθητι ὁθι τὰς ἕρανὺς ὁ
 Θεός, καὶ ὁθι πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἡ δόξα
 σου.

ΨΑΛΜ. νι. 58.
 Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθεῖρης, τῷ
 Δαβὶδ, εἰς σιλοχαφίαν.

1. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην
 ἐλάλητε, ἀδικίας κρίνατε ὑποὶ
 τῶν ἀνθρώπων.

2. Καὶ ὡς ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργά-
 ζισθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες
 ὑμῶν συμπλέκυσιν.

3. Ἀπώλυται ὠθήσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ἐπὶ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἐπὶ γα-
 στροῦ, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4. Οὐμῶς αὐτοῖς χεῖρας τῶν ὁμοιωσιν
 τῆ ὄψεως, ὡς ἀπώλυται κωφῆς καὶ
 βύουσι τὰ ὦτα αὐτῆς.

5. Ἡ τὶς ἔκ ἐπιπορεύσεται θοῆς
 ἐπαδόντων, φαρμακόντε φαρμακόν-
 ομῶν ἐπὶ τοῦ ποδῶν.

6. Ὁ Θεός σωτήρ μου ἐν τῇ ὁδοῦ
 ταῦτα αὐτῶν ἐν τῷ σίματι αὐτῶν· τὰς
 μύλας τῶν λέοντων σωθήλατιν ὁ
 Κύριε. Ἐξεδυνάθησονται ὡς ἐπὶ
 ὕδωρ διαπορεύουσιν, ἐπενῆ τὸ
 τόξον αὐτῶν ἕως ἡ ἀδυνατήσιν.

7. Ὡς οἱ κηρὸς τακίς ἀνανα-
 ριδήσιν· ἐπέτε πῦρ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
 ἔκ εἶδον τὸν ἥλιον.

8. Πρὸ τῶν σωθῆναι τὰς ἀκαθάρ-
 τας ὑμῶν τὴν ψυχὴν· ὡς ζώσας,
 ὡς ἐν ὄργῃ κατεπίεται αὐτῆς.

9. Ἐυφρανθήσεται δίκαιος ὅταν
 ἴδῃ ἐκδικήσιν, τὰς γυναικῶν αὐτῶν ἡ-
 μῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀμαρτωλῶν.

10. Καὶ ἐρεῖ ὁ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα
 ὄβρι καρπὸς τῶν δικαίων, ἄρα ὅστιν ὁ
 Θεός κρίνων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ.

ΨΑΛΜ. 59. Ἐσπείναι
 νθ. 59. Ἐνυχαί.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθεῖρης, τῷ
 Δαβὶδ εἰς σιλοχαφίαν, ὅπως
 ἀπέλαξε Σαὺλ, καὶ ἐρύλαξε τὴν
 οἰκον αὐτῶν, τὸ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
 μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν
 ἐπιπορεύουσιν ἐπ' ἐμὲ
 ὡς ὡς ἔλατρευσάι με

2. Ἴδσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων
 ἄνομίαν, καὶ ἐκ ἀνθρώπων σιμαίων
 σώσων με.

3. Ὅτι ἴδου ἐδήρυσαν τὴν ψυ-
 χὴν μου, ἐπέδεντο ἐπ' ἐμὲ κρα-
 ταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ
 ἁμαρτία μου, Κύριε.

4. Ἀνὸ ἀνομίας ἕδραμον, καὶ κατὰ θύνα· Ἐξ ἐργάσθη εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἰδὲ.

5. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῆ δυνάμεων, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ· Πρὸς τὸ δὲ πρὸς κίβητα πάντα τὰ ἔθνη, μὴ δικτεῖρισθῃς πάντα τὰς ἐραζομένους τῶ ἀνομίαν.

6. Ἐπίστευσον εἰς ἑσπέρην, καὶ λιμώξῃσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσῃσιν πόλιν.

7. Ἰδοὺ αὐτὴ ἀποθνήσκει ἐν τῷ σίματι αὐτῆ, καὶ ῥυμωσία ἐν τῆς χιλιῶσιν αὐτῆ, ὅπως ἡκούτε;

8. Καὶ σὺ Κύριε ἐκζηλάτης αὐτῆς, ἐξεδωώςε πάντα τὰ ἔθνη.

9. Τὸ κράτος μου σὺ εἰς σὶ φυλάξω, ὅπως ὁ Θεὸς ἀντηλήθῃ μου ἢ, ὁ Θεὸς μου.

10. Τὸ ἔλεος αὐτῆ σφοδρῶς ἔμα. Ὁ Θεὸς μου δίδει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11. Μὴ δικτεῖρισθῃς αὐτοῖς, μήποτε ὀπλάθωνται τῷ νόμου σου. Διασκεπσον αὐτοῖς ἐν τῆ δυνάμει σου, καὶ καταράχῃ αὐτοῖς, ὁ ὑπερασπιστὴς μου Κύριε.

12. Ἀμαρτία σίματος αὐτῶν λόγος χιλιῶσιν αὐτῶν, καὶ συνληθῆτωσαν ἐν τῆ ἰσχυρίᾳ αὐτῶν, καὶ ἔξ ἀρεθῶν καὶ ψευδῶν διαγλήσονται.

13. Ἐν σωτηρίᾳ, ἐν ὀργῇ σωτηρίας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι, καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς διακρίσει τὸν Γακὼβ, καὶ τῆ πρῶτων τῆς γῆς.

14. Ἐπίστευσον εἰς ἑσπέρην, καὶ λιμώξῃσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσῃσιν πόλιν.

15. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται, τὸν σαβῆν ἕαν δὲ μὴ χερταθῶσι, καὶ γογγύσονται.

16. Ἐγὼ δὲ ἄσμομα τῆ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλίασμαι ἐν τῷ ὄρει τῆ ἐλεός σου· Ὁ πῆχυνθῆς ἀντηλήθῃ μου καὶ κατακυγή μου, ἐν ἡμίφρα θλίψεώς μου.

17. Βοιδοῦς μου εἶ, σὺ ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντηλήθῃ μου εἶ, ὁ Θεὸς μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. Ξ. 60.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιρωθῆσομένοις, εἰς κηλοχαζίαν τῷ Δαβίδ, εἰς διαχλῶ. Ὁπίπτε ἔσπυριον τῷ Μισοπηταμίαν Συρίας, καὶ τῷ Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Γαβ, καὶ ἐπόταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν τῆ σάραγγι τῆ ἀλῶν, δίδων χιλιάδας.

1. Ὁ Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς καὶ τὰς θείλους ἡμᾶς· σὴρίδης, καὶ ὠκτεῖρισας ἡμᾶς.

2. Σωτήσας τῷ γλῶ καὶ συντάραξας αὐτῷ, ἰσσοι τὰ σωτήματα αὐτῆ, ὅπως ἔπαλ δ' ἔθνη.

3. Ἐδέξας τὸ λαὸν σου σκληρῶς, ἐπέπτας ἡμᾶς οἰκὸν κερταύξενος.

4. Ἐδωκας τοῖς φοβεμένοις σὶ σημείωσιν, τῷ ὑγείν· ἔπει σὴ σῶσιν τῆσιν. διαψαλμα.

5. Ὁπως ἂν ῥυθῶσιν οἱ ἀζαπητόισα, σῶσιν τῆ δέξασά σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

6. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγῶ αὐτῆ, ἀγαλλίασμαι καὶ διαμετῶ Σίκιμα, καὶ τῷ κοιλάδα τῆ σκλῶν διαμετρησῶ.

7. Ἐμὸς δὲ Γαλααδ, καὶ ἐμὸς Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῖμ κραταίωσις τῆ κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου.

8. Μωαβ

8. Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τῷ Ἰδουμαίαν, ἐκτενώ τὸ ἱκετικόν μου, ἐμὸ ἀλλόφυλοι ἐπιπύησαν·

ο. Τίς ἀπέξέ με εἰς πῆλιν προχῆς, ἢ τίς ὀδηγήσῃ με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

1. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀποσάμεις ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐξελίσσῃ ὁ Θεὸς ἐν τῇ δυνάμει σου ἡμᾶς;

1. Δὲς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματῖα σωτηρίας ἀνδρόπυου.

1. Ἐν τῷ Θεῷ πιστοσάμει δυνάμει, καὶ αὐτῆς ἐξουθενώσῃ τὸς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. Ξ' α. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαβίδ ἰσχυρῶς

1. Ἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δέησώς μου, σέβου τῆς προσευχῆς μου.

2. Ἀπὸ τῆς πνεύματος τῆς γῆς σέβου σὲ ἐκίκαξα, ἐν τῷ ἀκροάσει τῆς καρδίας μου.

3. Ἐν πύργῳ ὑψώσας με, ὡς ὀδηγήσας με, ὅτι ἐξ ἰσχυρῆς ἐλπίδος μου, πύργος ἰσχυρὸς ὑπὸ προσώπῳ ἐχθροῦ.

4. Παροικίησεν ἐν τῷ σκηνώματι σου εἰς τὸς αἰῶνας, σκεπαδίσημαι ἐν τῷ σκέπῳ τῆς πρεούργου σου.

5. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσέκουσας τῆς δ' ἁγῶν μου, ἐδουκάς κληρονομίαν τοῖς ἐσθραφείοις τὸ ὄνομα σου.

6. Ἡ μέσος ἐφ' ἡμέρας τῷ βασιλέως ἐσοῦσας, τὰ ἔτη αὐτῶν ἕως ἡμέρας γλυκῆς καὶ γλυκῆς.

7. Διακρίσει εἰς τὸν αἰῶνα ἐσθραφ-

ον τῷ Θεῷ, ἕλεος καὶ ἀγάπη αὐτῆς ἐκ ἰσχυρῆς;

8. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματι σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τὸ ὑπερῶσαι με τὰς δ' ἁγῶν μου ἡμέρας ἕως ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. } ἘΨΑΛΜ.
Ξβ. 62. } ἰσχυρῶς.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὸ Ἰδουμαίαν, ἰσχυρῶς τῷ Δαβίδ.

1. Ἐν τῷ Θεῷ ἰσχυρῶς ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῶν ἡ σωτηρία μου.

2. Καὶ ὡς αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτήρ μου, ἐμπλήθησεν μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ὅτι πῆμιον.

3. Ἐως πότε ἐπιτίθει ἐπ' ἀνθρώπων; φοβῶν ἔστε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ ἐσθραφείοις;

4. Πλὴν τῷ τμήματι μου ἐβελίσσατο ἀποσάμει, ἐσθραφείοις ἐσθραφείοις τῷ σέματι α. τῶν ἐυλογῶν, καὶ τῆς καρδίας αὐτῶν κατηρώτων.

5. Πλὴν τῷ Θεῷ ἰσχυρῶς ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτῶν ἡ σωτηρία μου.

6. Ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτήρ μου, ἐμπλήθησεν μου, καὶ μὴ μεταστρώσω.

7. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου, ὁ Θεὸς τῆς βοήθειάς μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ὅτι τῷ Θεῷ.

8. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα στωαγωγῆ λαοί, ἐκχύσατε ἐσθραφείοις αὐτῶν τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βροχῶν ἡμῶν.

9. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῆς ἀσθραφείων, ψευθεῖς οἱ υἱοὶ τῆς ἀσθραφείων

πον ἐν ζυγῶν, τὴ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ
ἐκ ματαίωτος ὄπτοαυτοῦ.

10. Μὴ ἠλάξτε ἐπ' ἀδικίαν,
καὶ ὅτι ἀρπαγμα μὴ ὀπίσθε τε
πλεῖτος ἐσθ' ῥῆς, μὴ σφραγίσθε κερ-
δίαν.

11. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο
ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τῆ
Θεοῦ.

12. Καὶ σὺ Κύριε τί ἔλεος· ὅτι σὺ
ἀπερρώσθης ἐν ἑσθ' ἡ χ' τὰ ἔργα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. Ξγ'. 63.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ ἔθ' ἀν-
τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Γεδυαίας.

1. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου σέως σὶ
ὀρθέξω.

2. Ἐδήλωσέ σὶ ἡ ψυχὴ μου, παπα-
πλῶς σὶ ἡ σὰρξ μου· Ἐν γῆ ἐρήμῳ
καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

3. Οὐτως ἐν τῷ ἀζύῳ ἀφθλῶ
σὶ, τῆ ἰδέειν τῷ δυνάμει σου καὶ
τῷ ὄξαιεν σου.

4. Ὅτι κηῖσεν τὸ ἔλεός σου ἡσθ'
ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινεσοῦσὶ σὶ.

5. Οὐτως ἀλογίσω σὶ ἐν τῇ ζωῇ
μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς
χεῖρας μου.

6. Ὡς ἐκ σιῆτος καὶ πόσιτος ἐμ-
πληθύνει ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγα-
λιόσθης αἰνεσθ' τὸ ἔργα μου.

7. Εἰ ἐμνημόσυνόν σου ὅτι τ' ἔρω-
μῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων
εἰς σὶ.

8. Ὅτι ἐχρηθῆς βοηθός μου. Καὶ
ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πτερόων σου ἀγα-
λιόσθης.

9. Ἐκολλῶθῃ ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω
σου, ἐμεῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου.

10. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτη-
σαν τῷ ψυχῷ μου, ἐπιστάθουσται
εἰς τὰ χατὰτα τῆς γῆς.

11. Παρσφάθουσται εἰς χεῖρας
ρομφαίας, ἐπειδὴς ἀλοπικῶν ἐσθ-
ται.

12. Ὅτι δὲ βεσπλάθῃ ἀφραθῆσθ-
ται ὅτι τῷ Θεῷ· ἐπαινεθῆσθται
πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ ὅτι ἀπερρώσθ
ἔργα λαλομένων ἀδικῶν.

ΨΑΛΜ. Ξδ'. 64.

Εἰς τὸ πῖλος, Ψαλμὸς τῷ Δα-
βίδ.

1. Ἐπιστάθουσ ὁ Θεὸς φωνῆς μου ἐν
τῷ δέξαι με σέως σὶ ἀπὸ
φόβου ἐχθροῦ ἐξελού τῷ ψυχῷ
μου.

2. Σκέπασθν με ὅτι ἀσφροθῆς
πονηρόντων, ἀπὸ πλῆθους ἐργα-
ζομένων ἀδικῶν.

3. Ὅτι πινες ἠκρόνθως ὡς ρομφαίας
τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐπέτειναν τῆσθ
αὐτῶν, σφραγισθν πικρόν.

4. Τὰ χατὰτα ἐξέσθαι ἐν ἀπερρώ-
σθθσι ἀμῶν. Ἐξάπνα χατὰτῆσθ
σθσθν αὐτῶν, καὶ σὶ φροθῆσθσθται.

5. Ἐκράτῆσθσθν ἐαυτοῖς λόγων
πονηρόντων· Διηγήσθσθται τῷ κρηῖλαι πα-
μῶν· εἶπον, τίς ὄξεται αὐτῆς;

6. Ἐξερῶθῆσθσθν ἀνομίας, ἡξέλι-
πεν ἡξερῶθῆσθσθν ἡξερῶθῆσθσθν.
Περσπλάθσθται ἀνδραπῆς χεῖρας
βαθῆσθ,

7. Καὶ ἡξερῶθῆσθται ὁ Θεός.
Βέλος νηπῶν ἐχρηθῆσθσθν αἰ πλη-
γαὶ αὐτῶν,

8. Καὶ ἡξερῶθῆσθσθν ἐπ' αὐτῆς
αἰ γλώσσας αὐτῶν, ἐταρῶθῆσθσθν
παῖτες

πάντες οι θειράντες αὐτές,
9. Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος,
καὶ ἀήγησαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὰ πρῶτα αὐτῶν σιωπῆσαν.

10. Εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἐν
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπίς ἐπ' αὐτόν καὶ
ἐκ ἀντιθέτου) πάντες οι διδῶντες τὴ
καρδία

ΨΑΛΜ. } Ἐσπείναι
ξί 65. } ἄρχαι.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ὡδὴς τῷ
Δαβὶδ ὡδὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζε-
κίηλ καὶ τῶ λαοῦ τῆς παρυκίας ὅτε
ἐμαλλον ἐκπορεύεσθαι.

Οἱ πρέπτοι ὕμνος ὁ
Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ
ἀπεδίδθησιν ἀρχὴ ἐν
Ἱερουσαλήμ.

2. Εἰσακούσουσιν
σφραγῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα
ἐκ τῆς γῆς.

3. Λόγοι ἀνόμων ἐσφραδισάμην
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀπειθεία ἡμῶν οὐ
ἴλασθη.

4. Μαχέριος, ὃν ὄρεξέξω καὶ
σφραγίσαν, κατασκληρωσὴ ἐν τῷ
αὐλαῖς σου. Πληθυσίμεθα ἐν τοῖς
ἀγροῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναὸς
σου,

5. Θαυμαστὴ ἐν δικαιοσύνῃ.
πικρῶσιν ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων τῶν πρώτων
γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρῶν.

6. Ἐποιμαζῶν ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτοῦ, ὅπως ὡσμέτος ἐσθ δυνάστηα,

7. Ὁ σωταρῶν τὸ κύμα τῆς
θαλάσσης, ἢ χειρὶς κυμάτων αὐτῆς τῆς
ἐκείνου;

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ
φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ
πέρας, ἀπὸ τῆς σημεῖων σου, ἡξο-
δοὶς περὶ αὐτῶν καὶ παύσεις τῆς γῆς.

9. Ἐπικέψω τὴν γῆν καὶ ἡμέ-
ρους αὐτῶν, ἐπληθύνω τὸ πλοῦτι-
σαι αὐτῶν,

10. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπλη-
ρώθη ὕδατων, ἡτοίμασας τὴν ἔσφιον
αὐτῶν, ὅπου οὐκ ἦν ἔτοιμασται.

11 Τὰς αὐλάς αὐτῆς μέδυσον,
πληθύνον τὰ χυμῶματα αὐτῆς, ἐν
ταῖς σφραγῶσιν αὐτῆς, ἀφραγθήσονται
ἀνατιλλουσα.

12. Εὐλογησὴς τὸν σφραγοντῆ
ἐλαιωτῆ τῆς χειρὸς αὐτῆς σου, καὶ τὰ
πῆδια σου πληθύνονται πόσις.

13. Πληθύνονται τὰ ἄρσεν
τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βοσῶν
πυλῶσται.

14 Ἐμεδύσαντο οἱ χριοὶ τῆς σφρα-
γάτων, καὶ αἱ κοιλῶδες πληθύνουσιν
ὄσπον, κέκραζονται, καὶ γὰρ ὕμνα-
σουσιν.

ΨΑΛΜ ΞΣ'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ὡδὴ ψαλμὸς ἀναστῆ-
σιος.

1 Ἀλαλάσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὄνματι
αὐτοῦ, θύετε ὄξωσιν αἰνέσῃ αὐτῇ.

2. Εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβῆσθαι
τὰ ἔργα σου ἐν τῷ πλῆθει τῶν δυνά-
μειῶν σου φεύγονται σὲ οἱ ἐχθροὶ
σου.

3. Πᾶσα ἡ γῆ σφρασκωπῶσται
σάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτω-
σάν δὴ τῷ ὄνματί σου, ὕψιστε. δια-
ψάλατε.

4. Δάτε, καὶ ἴδτε τὰ ἔργα τῆς Θεῶν, ὡς φερέρις ἐν βυλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνθρώπων.

5. Οὐ μεταστρέψαν τὴ θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῶν διελθόνται ποδὶ, ἐκεῖ ἀφρανθισμαδα ἐπ' αὐτῶν.

6. Τῶν δαυδῶντι ἐν τῇ δωμαστία αὐτῆς τῆς αἰῶνος, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ὅτι τὰ ἔθνη ἐπιπέπτυσαν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψώσονται ἐν ἑαυτοῖς. διαψαλμα.

7. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὴν Θεῶν ἡμῶν, καὶ ἀκουσάτε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτῆς.

8. Τῆς θεμελίω τὴν φυγῆν μου εἰς ζῶν, καὶ μὴ ὀπίσθας εἰς σάβαν τὴς κιδας μου.

9. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρῆται τὴ ἀρχαίον.

10. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴ παρῆσα, ἔδου θλίψις ὅτι τὴ γῶντων ἡμῶν.

11. Ἐπέβιβασας ἀνθρώπους ὅτι τὰς καρπὰς ἡμῶν, διήλθοντες διὰ πυρὸς καὶ ὑδάτος, καὶ ἔξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀταλγῆν.

12. Εἰσπλάσσωμαι εἰς τὴ οἶνον σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς ἀλγας μου, ἅς διέστρεψες τὴ χεῖρ μου· καὶ ἐλάλησες τὸ σῆμα μου ἐν τῇ θλίψι μου.

13. Ὁλοκαυτώματα μεμελεωμένα ἀνίστασθε σοὶ ἰσχυράματα καὶ κριῶν, ἀνοίσθη σοὶ βόας μετὰ χιμάρων διαψαλμα.

14. Δάτε, ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ σὸς ἄγγελοι τῆς Θεῶν, ὅσα ἐπέτισε τῇ φυγῆν μου.

15. Πρὸς αὐτὴν τὸ σῆμα τῆ μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὲρ τῆ

γλυφάτων μου.

16. Ἀδριαν εἰ ἐθάρρωσεν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω με Κύριος.

17. Διὰ τὸ το εἰσκούσέ μου ὁ Θεός, φερέρις τῆ φωνῆν τῆ δεισιπείας μου.

18. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅς ἐκ ἀπίστη τὴν φερεσευχίῳ μου, καὶ τὴ ἔλιος αὐτῆς ἀπ' ἐμοῦ

ΨΑΛΜΟΣ 67.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν τρυφῆν· ψαλμὸς ὡς ὁ τῆς Δαυὶδ.

1. Θεὸς οἰκτιρήσασθε ἡμᾶς καὶ ἀλογήσασθε ἡμᾶς, ἐπιστάσθε τὴ φερέριον αὐτῆς ἡμᾶς, καὶ ἐλάσασθε ἡμᾶς

2. Τῆ γῶνται ἐν τῇ γῆ τὴν ὀπίσθου σου, ἐν πᾶσιν ἔδουσι τὸ σωτήριον σου.

3. Ἐξομολογησάτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάτωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4. Εὐφροσύνησαν καὶ ἀγαλλιάσασθε ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν ἀθύρη, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδύνησιν.

5. Ἐξομολογησάτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάτωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6. Ἦν ἔδουε τὴ καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσασθε ἡμᾶς ὁ Θεός ὁ Θεὸς ἡμῶν.

7. Εὐλογητὸς ἡμεῶν ὁ Θεός, καὶ φερέρις αὐτῆς πείρα τὰ πείρα τῆ γῆς.

ΨΑΛΜ. 88.
Ψ. 68.

Σ Εὐθιναί
Σ ζυγαί.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμοῦ, ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ.

ΑΝΑΨΑΝΤΟΣ ὁ Θεός, καὶ διασκορπάθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ὑπὸ φροσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπτωκα, ὡς τήκεται κηρὸς ὑπὸ φροσώπου πυρός, ὅπως ὑπολύθη οἱ ἄμαρτωλοὶ ὑπὸ φροσώπου τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ οἱ δίκαιοι ἀβραυθήτωσαν, ἀγαλλιάθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερσθήτωσαν ἐν ἀφροσύνῃ.

4. Ἄπατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐν δυνάμει, Κύριε ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἀγαλλιάθε ἐνώπιον αὐτοῦ, τερσθήτωσαν ὑπὸ φροσώπου ποτῆς.

5. Τὰ πλάγες τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ χροτὴ τῶν χροῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ.

6. Ὁ Θεὸς κατοικίσει μονοῦπιος ἐν οἴκῳ. Ἐξάρων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία, ὁμοίως τοῦς ὄφθαλμοῦς τούτους κατοικοῦντας ἐν τῆσιν

7. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπερδεδωμένῳ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίηντι ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8. Γῆ ἐστὶν ἔρημος, καὶ γὰρ οἱ ἔρχοντες ἐξ ἔξω, ὑπὸ φροσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινά, ὑπὸ φροσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

9. Βροχίῳ ἐκρούσον ἀφορεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠδύνησεν σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτῷ.

10. Τὰ ζῶά σου κατηρτίωσιν ἐν

αὐτῇ ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστέτη σου τῷ πνεύματι, ὁ Θεός.

11. Κύριε δώσε ῥῆμα τοῖς ἀγγελιοφόροις δυνάμει πολλῇ.

12. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ δυνάμειων τοῦ ἀγαπῆν, τῇ ὀρεσότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σπόδα.

13. Ἐὰν νοιμῶν ἦτε ἀνὰ μέσον τῶν κλίρων, πέρυγες πᾶσι ῥῆσιν περικυραμέναι, καὶ τὰ μεταρρένα αὐτῆς ἐν χλαροῦσιν χροῦσι.

14. Ἐν τῷ διαξέλλειν τὸν ἐπουργῆσιον βασιλεὺς ἐπ' αὐτῆς, χροῦσθῆσονται ἐν Σελμών.

15. Ὅρος τοῦ Θεοῦ ὅρος ποτῆ. Ὅρος τετυρωμένων, ὅρος ποτῆ.

16. Ἰνα πῆ ἰσολαμβέετε ὅρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος ὁ ἀδικήσεν ὁ Θεὸς κατοικίην ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσῃ ἐν τῆσιν.

17. Τῆ ἀρμε τῆ Θεοῦ βουεῖ πλάσιον, χροῦσθῆσονται ἐν τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτοῖς, ἐν Σινά, ἐν τῷ στήθῳ.

18. Ἀνέβης ἐν ὑψοῖς, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσάν, ἐλαβες ὄματα ἐν ἀνθρώποις. Καὶ γὰρ ἀπεισυνῆσται τῆ κατασκηνώσῃ.

19. Κύριε ὁ Θεὸς ὁλογητῆς, ὁλογητῆς Κύριε ἡμέσων καὶ ἡμέσων κατενωδύσῃ ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν ὀρεσίων ἡμῶν.

20. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τῆ Κυρίου, Κυρίου αἰ διεξοδεῖ τῆ θανάτου.

21. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσῃ κατὰ λαὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφῶν τειχῶν διαπερδομένων ἐν πημμελείαις αὐτῶν.

22. Εἶπε Κύριος, ἐν Βασιλείᾳ ὀρεσίων, ἐπιστρέψῃ ἐν βουδοῖς θαλάσσης.

23. Ὅπως ἀνβῆσθῇ ὁ πῆς σου ἐν

ἐν αἵματι ἢ γλώσσα ἢ κωδών σου ἕξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

4. Ἐξαρρήθισαν αἱ ποταῖαι σου ὁ Θεὸς, αἱ ποταῖαι τῆς Θεῆς μου βασιλέως, τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ

25. Πρόεδρατα ἄρχοντες ἐχόμενα Ἰακώβου, ἐν μέτω νεανίδων ἑμπαισιῶν.

26. Ἐν ἐκκλησίαις ἀλογίτε τὸν Θεὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ

27. Ἐκαὶ Βενιαμὴν νεότερος ἐστὶν ἐκαστῆς ἄρχοντες Ἰσραὴλ ἠγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλίμ.

28. Ἐντείλαι ὁ Θεὸς τὴν δυνάμει σου δυνάμωσον ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα, ὁ κατεργάσων ἐν ἡμῖν.

29. Ἀπὸ τῆς ναοῦ σου ἐπὶ Γερσαμὴμ· σὶ οἱ οἶσοι βασιλεῖς δώρα.

30. Ἐπιμύησον τοῖς θηείοις τῆς χαλάρου ἢ σιμαζωγῆ ἢ παύρων ἐν ταῖς δεξιῶσι τῆς λαῶν, τῆς ἐκ κληιδῆσαι τὸς δεδουμασθῆναι τῶν ἀργυρίῳ. Διασκίρπουν ἕδνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα·

31. Ἦ ἔστι πρέσβεις ἕξ Αἰθιοπῶν, Αἰθιοπία φερεδάσῃ χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32. Αἰ βασιλείαι τῆς γῆς ἀσπυτε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ διάψαλιμα

33. Τῷ ὀπίθεσθῃ κῆτι ὅτι ἔσονται ἐνανθὸς χεῖρ ἀνατολας ἰσθμῶν δῶσθ τῆ φωνῆ αὐτῆς φωνῆ δύναμειας.

34. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τὸ Ἰσραὴλ ἢ μεγαλοπρέπεια αὐτῆς, καὶ ἢ δυνάμεις αὐτῆς ἐν ταῖς νεφέλαις·

35. Θαυμάσιος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς αἰῶσι αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτῶν δῶσθ δυνάμειν καὶ κραταιώσων τῷ λαῷ αὐτῶν ἀλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ. 75 ὁ σπείναι ἕξ 69. 3 ζύγκαι.

Εἰς τὸ τέλος ἡψῆ τὸ δῆλωσω θεοῦ μέγαν, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἦσὸν με ὁ Θεός, ὅτι ἐσιγησαν ἡ δαταῖός σου ψυχῆ μου.

2. Ἐν σπῆλι εἰς ἰλιμὸν βουδοῦ, καὶ ἐκ ἐστὶν ἡσῆσπας Ἡ λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατέπόντισέ με.

3. Ἐκοπίστα κραζῶν, ἐβραχίσασεν ὁ λάρυγξ μου ἕξελπον οἱ ὀρθαλμοί μου ἀπὸ τῆς ἐλπίζην με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4. Ἐπληθύνθησαν ἡσῆ τὰς τρίγαι τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δώρα. Ἐκοροταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐπιθῶντες με ἀδίκως·

5. Ἀπὸ τῆς ἠρπαζόν, τότε ἀπέντηνον. Ὁ Θεὸς σὺ ἐργῶς τῶν ἀσπυτιῶν μου, καὶ αἱ πλημμέλειαι μου ἀπὸ σοῦ ἐκ ἀπικρῦθησαν

6. Μὴ ἀφωμυθῆσιν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑποβῆντες σε Κύριε τῆς δυνάμειν, μὴδὲ ἐντραπίησω ἐπ' αὐτοῦ, οἱ ζήτηντές σε, ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραὴλ.

7. Ὅτι ἔνεγκε σε ὑπὸ μύγας ὄνειδισμῶν, ἐκάλυψαν ἐνθῆπι τὸ πρῆστωπὸρ μου

8. Ἀπικροτειωμῆτος ἐχθροῖς μου τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητέρας μου.

9. Ὅπ' ὁ ζῆλος τῆς οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοί τῆς ὄνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

20. Καὶ σιωπῶντα ἐπινοήσῃς τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐξήρῃθῃ εἰς ἐνδοξίαν ἐμοί.

21. Καὶ ἐθέλων τὸ ἐνδύματά μου σάκκον, καὶ ἐξήρῶμαι αὐτοῖς εἰς ὄφθαλμῶν.

22. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσων οἱ νεφθῶν ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔφαλλον οἱ πένοντες οἶνον.

23. Ἐγὼ δὲ τῇ σπασευγῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, χαρὴς δόξης.

24. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐλπίς ἐπαύσιόν μου, ἐν ἀληθείᾳ καὶ σωτηρίᾳ σου.

25. Σάτισόν με ὑπὸ πλῆθι, ἵνα μὴ ἐμπαῖω ῥυτίλω ἐν τῷ μισοῦμένῳ μου, καὶ ἐν τῷ βαθέων τῶν ὕδατων.

26. Μὴ με καταποτισάτω καταγλιῦστος, μηδὲ καταπέτω με θυδός, μηδὲ συζήτω ἐπ' ἐμὲ ὄραρ τὸ σῶμα αὐτῶ.

27. Εἰσακούσον μου Κύριε, ὅτι ἤρῃς τὸ ἐλεῆσαι σου, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν εὐκρημῶν σου ὀπίσθερον ἐπ' ἐμὲ.

28. Μὴ ὑποτρέψῃς τὸ σῶμα πέν σου ὑπὸ τῆς πίπτης σου, ὅπως θλίβομαι, παρὰ ἐπαύσιόν μου.

29. Πρόσες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λήσονται αἱ πλῆθι, ἐνεχθῆναι ἐξ ἁβρῶν μου ῥύψαι με.

30. Σὺ δὲ γνώσκεις τὸν ἐνδοξίαν μου, καὶ πλῆθος αἰχμηῶν μου, καὶ πλῆθος ἐνδοξίαν μου. Ἐναντίον σου πάντες ἐθλίβοντές με,

31. Ὁ ἐνδοξίαν σπασευγῆσιν ψυχῇ μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ἐπέμεινα σὺν ὑποκύβητον, καὶ οὐχ ὑπῆρξα καὶ ὀφθαλμοῦνται, καὶ οὐχ ἔδωκα.

22. Καὶ ἔδωκα εἰς τὸ βράμιόν μου γολῶν, καὶ εἰς πλῆθος δίδαν μου ἐπέπασα ἐν ὄξος.

23. Γενθῆσω ἢ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παράδοξον, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκαῦδλον.

24. Σκοπιθήτω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι μὴ βλέπειν, καὶ τὸν ὡτῶν αὐτῶν διαπαυτὸς σύγκρατον.

25. Ἐκχῶν ἐπ' αὐτοῦ πλῆθος ὄρων σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀφθῆς σου καταλάβοι αὐτοῦ.

26. Γενθῆσω ἢ ἐπαυσις αὐτῶν ἠρημιῶν, καὶ ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν μὴ ἔσται ὁ κρημνισθῆναι.

27. Ὅπως ἐπάταξας, αὐτῶν καταπέταξας, καὶ ὅτι τὸ δῆλος τῶν τραυμάτων καὶ σπασευγῆσιν.

28. Πρόσες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ ἐστειλάτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

29. Ἐξήρῃθῃσιν ἐν βίβλῃ ζώντων, καὶ μὴ διαγίαν μὴ χαρῆσιν.

30. Πτωχὸς καὶ δῆλός ἐμι ἐγὼ, ἢ ἡ ἀνομία σου ὁ Θεὸς ἐν πλάθειτό μου.

31. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τῶ Θεοῦ μου μετ' ὀπίσθερον, μεγαλυνῶ αὐτῶν ἐν αἰνέσει.

32. Καὶ ὀπίσθερον τῶ Θεοῦ ἐξ ὀπίσθερον νέον, κέραια ἐκφέροντα καὶ ὀπίσθερον.

33. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ ἀπορηθῆτωσαν, ἐλπίστετε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἢ ψυχῇ ὑμῶν.

34. Ὅπως ἐσκόουσε τῶ πνεύματι ὁ Κύριος, καὶ τὸς πτωχῶν αὐτῶ οὐκ ἔδωκεν ἔδωκεν.

35. Αἰρέτωσαν αὐτῶ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐκφέροντα ἐν αὐτῇ.

36. Ὅπ ὁ Θεὸς (ὡς τὴν Σιών,
καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς
Ιουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ,
καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν

37 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων
σου κατέξουσιν αὐτήν καὶ οἱ ἀγαπών-
τες τὸ ὄνομα σου κατακληνώσουσιν
ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. 6. 70.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνά-
μνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με
Κύριε.

1 Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου
πέσῃς, Κύριε εἰς τὸ βοη-
θῆσαί μου σπεύσον.

2 Αἶγχι δῆλωσά μου ἐκτραπήσο-
σα εἰς ζητωπῆτες τὴν ψυχὴν μου.
Ἀποσπασθήτωσιν εἰς τρυφήν, καὶ
νευραγωγηθήτωσιν οἱ βυλόμενοι
μου κατὰ.

3 Ἀποσπασθήτωσιν ὡς οὐκ
αἰουμένοι, οἱ λέγοντές μοι, ἄγε,
ἄγε.

4 Ἀλλὰ δῆλωσαν καὶ ἄφρα-
ν δῆλωσαν ἅπαντες οἱ ζητωπῆ-
τες ὁ Θεός, καὶ λεγήτωσιν διαπα-
τῆς, μεγαλωθήτω ὁ Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ἱερὸν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πᾶχος εἰμι καὶ πῆ-
νυς, ὁ Θεὸς βοήθησάν μοι.

6 Βοηθός μου καὶ ῥύσῃς μου εἰ-
σὺ, Κύριε μὴ χεορίσης.

ΨΑΛΜ. } { Ἐσθιναι
σα. 71. } { ἐν χαί.

Τῷ Δαβὶδ, ψαλμὸς τῶν υἱῶν Γ' ἠνα-
δάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμα-
λωπτῶν. ἀνετίχασθ' παρ
Ἐβραίοις.

ΚΥΡΙΕ ΠΙΣΟΙ ΚΥΡΙΕ ἤλπισα,
μὴ νευραγωγηθῶ εἰς
τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου ῥύσαι με
καὶ ἄξιό μου Κλίνον ὡς μετὰ τὸ
ὄσ σου, καὶ σῶσον με.

2. Γενῶ μοι εἰς Θεὸν ἡσυχαστήν,
καὶ εἰς τόπον ὄχρεόν τῶ σῶσαί με.
Ὅπ σερῶμά μου καὶ νευραγυῖ
μου εἰσὺ.

3. Ὁ Θεός μου ῥύσαι με ἐκ
χερῶν ἀμαρτολοῦ, ἐκ χερῶν ὀργα-
νομοῦντος καὶ ἀδικουῦντος.

4. Ὅπ σὺ εἶ ἡ ἕσπερος μου.
Κύριε, Κύριε ἠέλπίς μου ἐκ νεότη-
τός μου.

5. Ἐπὶ σὲ ἐπεκρίχθην ὡς
κατὰ, ἐκ κοιλίας μητέρας μου σὺ με
ἠσκαπῆς. Ἐν σοὶ ἡ ἕσπερος μου
διαπαντός.

6. Ὡς δὲ τίς ἐβλήθη τοῖς
πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος.

7. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου
αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὸ ὄξῃ σου,
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν
σου.

8. Μὴ ὑποβίβῃς με εἰς χεορῶν
γῆρας, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύ-
ν μου μὴ ἐσθλαλίπῃς με.

9. Ὅπ εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἔμαθ, καὶ
οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου
ἐβλάσαντο ὅτι τὸ αὐτό. Λέγοντες
ὁ Θεός ὁσθλαλίπῃ αὐτόν, κατα-
διώξατε

δυναστεύει κατελάβετε αὐτὸν, ὅτι
ἐκ ἐσιν ὁ ρυθμικός.

10. Ὁ Θεὸς μὴ μακρῶν
αὐτῶν ἐμὴν, ὁ Θεὸς μου εἰς τὴν βοή-
θειάν μου τρέχει.

11. Αἰχμηθῆσαν καὶ ἐκλιπέ-
τησαν οἱ ἐσθλαβάλλοντες ἔφυζον
μὴ. περικύβησαν αἰχμῶν καὶ
ἐξέστην οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

12. Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ
ἐπιση, καὶ φρονίσω ὅτι πᾶσαν ἔ-
αυρεσίν σε.

13. Τὸ σῆμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι ἐκ
ἐστὶν γραμματείας.

14. Εἰπέ μοι ἐν δυναστείᾳ
Κύριε, Κύριε μηδιστομαί ἔδικαιο-
σύνην σε μόνη.

15. Ὁ Θεὸς μὴ ἀεὶ δόξασ με
ἐκ γερόπτός μου, καὶ μέχει τὰ νῦν
ἀπαγγελεῖ τὰ θαυμάσια σου.

16. Καὶ ἕως γήρων καὶ πρεσβυῖον
ὁ Θεὸς μου μὴ ἐγκαταλίπῃ με.
Ἐὰς τὴν ἀπαγγελεῖ ἡ βραχίονά
σου τῆ γῆρα πάτη τῆ ἐργασίᾳ.

17. Τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἔ-
δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως τῆ
ἐξουσίας, ἀεὶ ἐπιπάσ με μεγαλείᾳ, ὁ
Θεὸς τίς ὁμοίός σοι;

18. Ὅσας ἐδόξασ μοι θλίψεις
πολλὰς καὶ κακάς, καὶ ὀπίστεψας
ἐξωστεινάσ με, καὶ ἐκ τῆ ἀβύσσων
τῆ γῆς ἐνήγαγέ με.

19. Ἐπέονασ ἐπ' ἐμὲ τὴν
μεγαλοσύνην σου, καὶ ὀπίστεψας
παρεκάλεισ με, καὶ ἐκ τῆ ἀβύσσων
τῆ γῆς πόλιν ἐνήγαγέ με.

20. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἔξομολογήσο-
μαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ἐν σκεύεσι
ψαλμοῦ ἔαλίθῃ σου ὁ Θεός·
ψαλῶ σοι ἐν κινδύρῳ ὁ ἄγιος τῆ
Ἰσραήλ.

21. Ἀγαλλίσθηται τὰ χεῖρα
μου ὅταν ψαλῶ σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦρ
ἐλυτρώσω.

22. Ἐπ' ἡ καὶ ἡ γλώσσά μου ὅλην
τὴν ἡμέραν μεμνηθήσῃ ἔδικαιοσύνην
σου, ὅταν αἰχμηθῶσι καὶ ἐστραπίσῃ
οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. οβ'. 72.

Εἰς Σαλομών· ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

1. Ὁ Θεὸς τὸ κριμα σου τοῦ
βασιλεῖ δός, καὶ ἔδικαιο-
σύνην σου τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως.

2. Κεῖθον τὸν λαόν σου ἐ-
δικαιοσύνη, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐ-
κρίσῃ.

3. Ἀναλάβετω τὰ ἔρη εἰρήνην
τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Κεῖθον τοὺς πτωχοὺς τῆ καρδίας.

4. Καὶ σώσῃ τοὺς υἱοὺς τῆς
πενήτων, καὶ πεπινώσῃ σκευάντων.

5. Καὶ συμπόσησῃ τῶν ἡλίω,
καὶ σπῆ τῆς σελήνης ἡμέρας
ἡμεῶν.

6. Καταθήσεται ὡς ἰερεὺς ἐπὶ
πέλον, καὶ ὡσεὶ σαζὼν ἡ σάβυσα ἐπὶ
τῆ γῆ.

7. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῆ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης
ἕως ἐκ ἀνταπειρῆθῃ ἡ σελήνη.

8. Καὶ κατακυριεύσῃ ἐπὶ
θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἐπὶ
ποταμῶν ἕως πηγάτων τῆς οἰκου-
μένης.

9. Ἐνάπον αὐτῆ σερπικωῦται
Ἀιθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆ γυνῶ
λείξουσιν.

10. Βασιλεῖς Ἐθιοπίας καὶ γυνῶ
G 3 δῶρα

δρα φερούσους, βασιλεῖς Ἀραβίων καὶ Σαβῶν δώσουσ' ἑσάξουσι.

11. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ.

12. Ὅπ' ἐβρίσαστο πλῆθ' ἐκ δ' ἰωδίστου, καὶ πάντα ὡς ἔχ' ὑπὲρ χρονοδός.

13. Φέισται πλοῦτος καὶ πένιτος, καὶ ψυχὰς πνιπῶν σώσει.

14. Ἐκ τόκου καὶ ἔξ' ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντην τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐτίθουσι αὐτῶν.

15. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαιτεῖ ὄλιγ' ἢ ἠέλειαν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

16. Ἐστὶν ἐργασίαν ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῆς ὀρέων· ἔσφαρδύσεται ἕως τῆς λίβανος ὁ καρπὸς αὐτῶν, καὶ ἔσφαρδύσασιν ἐκ πόλεως ὡς εἰς χεῖρ' ἢ τῆς γῆς.

17. Ἐστὶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογητὸν εἰς τοὺς αἰῶνας ὡς τῆς ἡλίου διαμέτ' τὸ ὄνομα αὐτῶν. Καὶ ἐσάλαγγηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ κυλίσαι τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραήλ, ὁ πᾶν δαυμάσια μένος.

19. Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· ἡλιώτο, ἡλιώτο.

ΨΑΛΜ. } } Ἐσπείναι
ὁ 73. } } ἔνυχαι.

Ἐξέλεπον οἱ ὕμνος Δαβὶδ υἱὸς Ἰσραὴλ· Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Σάρα δὲ ὁ Θεὸς τῶν Ἰσραήλ τοῖς ἀδίκαις τῆς καρδίας. Ἐμοὺ δὲ ὄρα μικρὸν ἔσπαρδύσαν οἱ τόδεις, παρ' ὀλίγον· ἔξεχθη τὰ διαθήματί μου.

2. Ὅπ' ἐβρίσαστο ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, ἠρῶν ἀμαρτωλῶν θειρῶν.

3. Ὅτι ἔκ' ἐστὶν ἀνάνους ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ σπέρμα ἐν τῇ μάστῃ αὐτῶν.

4. Ἐν κοκοῖς ἀθροῦσιν ἐκ εἰσῶν, καὶ ἔξ' ἀθροῦσιν ἐμαστιγώθησονται.

5. Διὰ τὸτο ἐκράτησεν αὐτῆς ἡ ἔσφαρδύσασιν αὐτῶν εἰς τέλος, ὡς ἐβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσίθειαν ἐν αὐτῆς.

6. Ἐξέλεσται ὡς ἐν σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθουσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

7. Δικνοῦθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν ποικίλῃ ἀδικίᾳ εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

8. Ἐδύτο εἰς ὑβρίον τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

9. Διὰ τὸτο ἐπίστεψεν ὁ λαὸς με ἐπαύδα, καὶ ἡμέραι πλήρεις ἀρεθίσθησονται ἐν αὐτοῖς.

10. Καὶ εἶπον, πῶς ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ εἰ ἐστὶ γῶσικ ἐν τῷ ὕψει;

11. Γδὺ ἔτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἐθνήντες,

ἀθνήντες, εἰς τὸ αἰῶνα κατέχον
πάντου. Καὶ εἶπα, ἄρα ματαιῶς
ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ
ἀνέψαλλον ἐν ἀδύοις τὰς χεῖρας
μου.

13. Καὶ ἐξημέρη μωμαστη-
μῆκος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ
ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς παρῶναι.

14. Εἰ ἐλεγον, διηγύσταμαι
εὐτως, ἰδοὺ τῆ ἡμερᾶ τῆ ἡμῶν σε
ἠνωθήτηκα

1 Καὶ ὑπέλαβον τὴν γυναι-
κῆντο κόπος ὅτι ἐνώπιόν μου

16. Ἐως ὅ ἐ εισέλθω εἰς τὸ
ἀγαπήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ σωθῶ εἰς
τὰ ἔργα αὐτῶν.

17. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας
αὐτῆν ἔδου αὐτοῖς κακά, κατέβα-
λας αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

18. Πῶς ἐχθοντο εἰς ἐρήμωσιν;
ἔξαιπνα ἔξελιπον, ἀπώλοντο διὰ
τὴν ἀνομίαν αὐτῆν.

19. Ὡς πρὸς ἐνύπνιον ἔξαγγραφίου
Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα
αὐτῆν ἔξεδινώσας.

20. Ὅτι ἔξαιπνα καὶ ἔξαιπνα ἡ καρδία
μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιωθήσαν,

21. Καὶ ἔξαιπνα ἐξουδινώθη, καὶ
ἐκ ἐγνων. Κτίμα αἰδῆς ἐξημέρη
ἐξαιπνα σοί,

22. Καὶ ἔξαιπνα διαπαντὸς μετὰ σοῦ.
Ἐκράτησας τῆς χεῖρός σου τὴν δικαιοσύνην
μου,

23. Καὶ ἐν τῇ βυλῆ σου αἰδῆς ἡ γη-
σῆς με, καὶ μετὰ δόξης προσελαβου
με

24. Τί γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ
ἔσπασμα, καὶ ἔξαιπνα σου τί ἠθέλησα
ἐπιτῆς γῆς;

25. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου, ὁ Θεὸς τὴν καρδίας μου καὶ ἡ
μείρις μου ὁ Θεός, εἰς τὸ αἰῶνα.

26. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακροῦντες
ἐαυτοὺς ὑπὸ τοῦ ὑπολῆνται, ἔξαιπνα
ἐξαιπνα πάντα τὰ κερδιόντα ὑπὸ
τοῦ.

27. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληθῆσαι
πρὸς Θεὸν ἀγαθόν ἐστι, τίθησθαι ἐν τῷ
Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ
ἔξαιπνα ἐλπίδα μου πάσης τῆς αἰνέσεως
τοῦ, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυραῖς
Σιών.

ΨΑΛΜ 137^{ος}.

Συμφέτος, πρὸς Αἰθίωπ.

1. Ἰναὶ ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος,
Ἰωρδάνη ὁ θυμὸς σου ὅτι ἐσέβα-
τα νομῆς σου;

2. Μνησθήτω τῆς σωμαγωγῆς σου,
ἡς ἐκπίσω ἀπ' ἀρχῆς.

3. Ἐλυτρώσω ῥεῖθρον κληρονομίας
σου, ὅρος Σιών τῆς ὁ κατασκηνώ-
σας ἐν αὐτῷ.

4. Ἐπαρῶν τὰς χεῖρας σου ὅτι τὰς
ἐκπαρῶν αὐτῆν εἰς τέλος ὅσα ἐ-
πιτηρῶσας ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου.

5. Καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μι-
σωμιτῆς σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου.
Ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῆν σημεῖα,
καὶ ἐκ ἐγνων, ὡς εἰς τὴν ἐξουδινώ-
σας αὐτῶν. Ὡς ἐν δρυμῶν ξύλων
αἰθίνας

6. Ἐξέκοψαν τὰς θυελλοὺς αὐτῆς
ὅτι πρὸς αὐτῆν ἐν πείθει καὶ λαζάρῳ
εἶω κατέρρηξαν αὐτῶν.

8. Ἐπεπείσαν ἐν πνεὶ τὸ
ἀγιαστέριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβε-
βήλωσαν τὸ σκῆμα τῆς ἐνοματός
σου.

9. Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆν αἰ
συγγῆμαι αὐτῆν ὅτι τὰ αὐτῶν, διότι
καὶ

καὶ καταπαύσωμαι πάσαι τὰς ἑορτάς
τῆ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς γῆς.

10. Τὰ σημεῖα ἡμεῶν ἕκ ἐξ ἡμεῶν,
οὐκ ἐστὶν ἐπὶ φρονητικῆς, καὶ ὑμᾶς ἔ-
γνωστέτω ἐπὶ.

11. Ὡς περὶ (ὁ Θεὸς) ὀνειδί-
θῆ ἔχθρος; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναγῆτος
τὸ ὄνομα σου εἰς τέλος;

12. Ἰννεπὶ ἀπεφρονῆς τὴν χεῖρά
σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τῆ
καλποῦ σου εἰς τέλος;

13. Ὁ δε Θεὸς βασιλεὺς ἡμεῶν
πρὸ αἰῶνος, ἐργάσατο Σαυεῖαν ἐν
μέσῳ τῆς γῆς.

14. Σὺ ἐκρεταίωσας ἐν τῇ
δυναμεί σου τὴν θάλασσαν, σὺ
σωθήσῃς τὰς κεφαλὰς τῶν θρακῶ-
νων ὅτι τῶ ὕδατος.

15. Σὺ σωθήσῃς τὴν κεφαλὴν
τῶν θρακῶνων, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα
λαοῖς τῆς Αἰθιοπίας.

16. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ
χρημᾶροις, σὺ ἔδησαναι ποταμὸς
Ἡδὰμ.

17. Σὺ ὄναι ἡμέρα, καὶ σὺ ὄναι ἡ
νύξ· σὺ κατακρίσω φαύσον καὶ
ἥλιον.

18. Σὺ ἐπίπυσας πάντα τὰ ὄνια
τῆς γῆς, δέρος καὶ ἕαρ σὺ ἐπλασας
αὐτά.

19. Μνήσθητι ταῦτες, ἐχθρὸς
ὀνειδίσει τὸ Κυεῖον, καὶ λαὸς ἀφρον
παροξυνε τὸ ὄνομα σου.

20. Μὴ ἀφραδίῃς τοῖς θνητοῖς
ψυχῶν ἔξομολογησάτω σοι, καὶ
ψυχῶν τῶ πνήτων σου μὴ ὀπιλάθῃ
εἰς τέλος.

21. Ἐπίβλεψον εἰς τὸ διαθήκη
σου, ὅτι ἐπὶ πρῶθῃσαν οἱ ἐκποτισμέ-
νοι τῆς γῆς, οἰκων ἀνομιῶν.

22. Μὴ ἀπεσταθίτω τεταπεινω-
μένως κατακρημνίζος, πῶχος καὶ
πένης ἀνέστουσι τὸ ὄνομα σου.

23. Ἀνάτα ὁ Θεὸς, δικαστὸν τὸ δῆ-
κην σου, μνήσθητι τῆ ὀνειδίσει σου
τῆ ὑπὲρ ἀφρονος, ὅλων τῶν ἡμεῶν.

24. Μὴ ὀπιλάθῃ τὸ φωνῆς τῆ
οἰκατῆ σου, ἡ ἱερουσαλία τῆ
μυτάντων σε ἀνέβη διαπαιτός.

ΨΑΛΜ. } Ἐΰθιναί
ὁβ. 75. } Ἰουχαί.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διασθεῖρης, ψαλ-
μὸς ὡδὸς τῶ Ασαφ.

Ἐξομολογησάτω σοι
ὁ Θεὸς, ἔξομολογη-
σάτω σοι.

2. Καὶ ὀπιλάθῃ
μέδα τὸ ὄνομα σου. Διηγῆσομαι
πάντα τὰ δυνάμει σου,

3. Ὅταν λάβω χερσὶν, ἐγὼ ἀ-
δύτητα κρινῶ.

4. Ἐτάκην τὴν γῆν καὶ πάντες οἱ
κατοικῶντες ἐν αὐτῇ διάψαλμα
ἐγὼ ἐσθρέωσα τὰς σὺλους αὐτῆς.

5. Βίπα τοῖς ὀφθαλμοῖσιν, μὴ πα-
ρονομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτανούσι
μὴ ὑψώτε χεῖρας

6. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑψος τὸ γέρας
ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε χεῖρ τῶ Θεοῦ
ἀδικίαν

7. Ὅτι ὅτε ἔξ ἔξοδόν, ὅτε
ἀπὸ θυσμῶν, ὅτε ἀπὸ ἔρημων
ὀρέων,

8. Ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ
Ἰουδῶν τυπεινοὶ καὶ τῶτον ὑψώ:

9. Ὅτι ποθήσιον ἐν χεῖρ Κυεῖου
οἴνου ἀκράτου πλήρες καρφοματός.
Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τῶτό.

10 Πάλω ὁ πρυγίας αὐτῆ ἐκ
 ξικανώθη· πίνοντι πάντες
 ἀμύρτωλοι τῆ γῆς.

11 Ἐγὼ δ' ἀγαλλιάσομαι εἰς
 αἰῶνα, φάλο τῷ Θεῷ
 ἀκρό.

12 Καὶ πάντα τὰ κέερα τῆ
 μύρτωλων σωθῆλασω, καὶ ὑψώ-
 σεται τὸ κέερα τῷ δικαίῳ.

κρίσιν τῷ Θεῷ, τῷ σῶσαι πάν-
 τας τοῦ σφαιῆς τῆ γῆς. διάφω-
 μα.

10 Ὅπ ἐνδύμων ἀνδρῶν
 ἔξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγχα-
 τάλειμμα ἐνδύμων ἔορτασι σοι.

11 Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ
 τῷ Θεῷ ὑμῶν, πάντες οἱ κύκλω
 αὐτῷ εἰσὶν δῶρα τῷ φοβερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρέσθητε πνεύ-
 ματα ἀρχόντων, φοβερῷ τῷ
 τοῖς βασιλευσὶ τῆ γῆς.

ΨΑΛΜ. 85. 76.

τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλ-
 μὸς τῷ Ἀσάφ, ὡδὴ πρὸς τὸ
 αυειον.

Ἦνωσὸς ἐν τῇ ἑδαίᾳ ὁ Θεός,
 τῷ Ἰσραήλ μέγα τὸ ὄνομα

Καὶ ἐξήυθη ἐν ἑβρώη ὁ
 Θεὸς αὐτῷ, καὶ τὸ κατοικηθη-
 αὐτῷ ἐν Σιών.

Ἐκεῖ σωθήσεται τὰ κέε-
 τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαί-
 πλεμον.

Φωτίζει σὺ θουμασῶς
 ὀρέναι αἰωίων,

Ἐταράχθησαν πάντες οἱ
 μέτει τῆ καρδία Ἰσραήλ
 αὐτῷ, καὶ ἔχεν εὐρον ἔδεν
 εἰ ἄνδρες τῷ πλάτῃ τῷ
 αὐτῷ.

Ἀπὸ ὀπίστησῶς σε ὁ
 Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ὀπι-
 τες τοῖς ἰσραήλ.

Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀν-
 τίστοι; Ἄπο τότε ἡ ὀρ-

κα τῷ ἔρανον ἠκούσας
 γῆ ἐφορήθη καὶ ἠσυχασεν.
 Ἐν τῷ ἀνασῆναι εἰς

ΨΑΛΜ. 85. 77.

Εἰς τὸ τέλος, ὑψὺ Ἰδιδούμ,
 ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐπέ-
 κραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν
 Θεόν, καὶ ἀπετίμη με.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψῶς μου
 Θεὸν ἐξέζητήσα τῷ χρισί μου, τυ-
 κλὸς ἐναντίον αὐτῷ, καὶ ἐκ ἠπα-
 τήδου. Ἀπηνήνατο ὀφθαλμοῦ
 ἡ ψυχὴ μου,

3 Ἐμνηθῆναι τῷ Θεῷ καὶ ἐν-
 φραίνθῃ· ἠδολέγηται καὶ ὠλε-
 ροψυχησὶ τὸ πνεῦμά μου. διά-
 ψαλμα.

4 Προκατάλαβοντο σπλαγχνῶς
 οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταρίχθην καὶ
 ἐκ ἐλάλησα

5 Διελογισάμενοι ἡμέρας ἀρ-
 χαίης, καὶ ἐπὶ αἰώνιζ ἐναν-
 θῆναι.

6 Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μὲν
 τῆ καρδίας μου ἠδολέγηται, καὶ ἐ-
 κλάησε τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοῦ αἰῶνος ἀπί-
 στω Κυρίῳ, καὶ ὁ πρὸς τῆ-

10 Πάλω ὁ πρυγίας αὐτῆ ἐκ
ἔξικνωθή. πῶνται πάντες
ἢ ἀμῦρωτοι τῆ γῆς.

11 Ἐγὼ δ' ἀγαλλιάσομαι εἰς
τὸν αἰῶνα, φιλῶ τὸ Θεῶ
Γαῶς.

12 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῆ
ἀμῦρωτων σωμαθλάσω, καὶ ὑψω-
θήσεται τὸ κέρας τῆ δικαίᾳ.

ΨΑΛΜ. 65. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλ-
μὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ ὡς τῆ
Λαυριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὁ Θεός,
ἐν τῷ Γαζζήλ μέγα τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.

1 Καὶ ἐξήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ
τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητη-
ριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

2 Ἐκεῖ σωθήσεται τὰ κρη-
τα, τῆ τόξων, ὄπλων καὶ ρομφαί-
ων, καὶ πολεμῶν.

3 Φωτίζεις σὺ θουμασῶς
ἀπὸ ὄρεων αἰωρίων,

4 Ἐπαράχθισαν πάντες οἱ
ἀσωθεῖται τῇ καρδίᾳ. Ἰπνωσαν
ὑπὸν αὐτοῦ, καὶ ἔχ εὐρεν ἕδεν
καίτοι οἱ ἄνδρες τῆ πλάτη τῆ
χρῆσιν αὐτοῦ.

5 Ἀπὸ ὀπιτημῆσός σου ὁ
Θεὸς Γαῶς, ἐνύσταξαν οἱ ὀπι-
θηκῶτες τοῖς ἵπποις.

6 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ πῶς ἀν-
πιστεύει σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀπι-
τησί σου.

7 Ἐκ τῶ ἔρανον ἠκούσας
φῆσιν, γῆ ἐροβήθη καὶ ἠσυχάσεν.

8 Ἐν τῷ ἀγαθῷ εἰς

χρῆσιν τῆ Θεῶν, τῷ σώσει πάν-
τας τοῦ στρατοῦ τῆ γῆς. διαφω-
μα.

10 Ὅτι ἐνδύμω ἀνδρῶν
ἔξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγα-
τα λείμμα ἐνδύμω ἐορτάσει σοι.

11 Ἐν ἔσθῃ καὶ ἀπόδοτε Κυεῖω
τῷ Θεῷ ὑμῶν, πάντες οἱ κύκλω
αὐτοῦ εἰδοσι δῶρα τῷ φοβερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρησὺν πνευ-
ματα ἀρχόντων, φοβερῷ τῷ
τοῖς βασιλευσὶ τῆ γῆς.

ΨΑΛΜ. 67. 77.

Εἰς τὸ τέλος, ὑμῶν Ἰδιούμ,
ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῆ μου ὡς Κύριον ἐκί-
κραξα, φωνῆ μου ὡς τὸν
Θεόν, καὶ ὡς τῆ μου.

2 Ἐν ἡμῖν θλίψις μου
Θεὸν ἐξέζητήσα τῆ χερσὶ μου, νυ-
κλὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἠπα-
τήθῃ. Ἀπηθήνατο τῷ ἀκλυθῆσαι
ἡ ψυχὴ μου,

3 Ἐμῆθῃ τῷ Θεῷ καὶ ἐν-
φρονθῆν. ἠδολέγηται καὶ ὡλε-
ρψυχῆς τὸ πνεῦμά μου. δια-
φασμα.

4 Προκαταλάβοντο σουλακῆς
οἱ ὀρθαλωτοῖς μου. ἐταρῆθῃ καὶ
ὡκ ἐλάλησα

5 Διελογισαίμω ἡμέρας ἀρ-
χίης, καὶ ἐπὶ αἰώνια ἐμῆ-
θῃ.

6 Καὶ ἐμαλέθησα, νυκλὸς με-
τῆ καρδίας μου ἠδολέγηται, καὶ ἐ-
κῆμε τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπι-
στω Κυεῖω, καὶ ὡς ὡς τῆ

στη τῷ εὐδοκίῳ ἐπ ;
 8 Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος
 αὐτῆ ἀποκόψῃ ; σωτέλεσε ρήμα
 ὑπὸ χυεᾶς εἰς χυεᾶν ;

9 Μὴ ὀπιλήσεται τὸ οἰκίει-
 ῆσαι ὁ Θεός ; ἢ σωθήξῃ ἐν τῇ
 ὀργῇ αὐτῆ τῶν οἰκίησιν αὐτῆ ;
 διαψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, νῦν ἤρξάμην,
 αὐτῆ ἢ ἀλλοίωσις τῆ δόξιας τῆ
 ὑψίστου.

11 Ἐμήδω ἤλ' ἔργων Κυεῖα,
 ὅτι μηδίσουμαι ὑπὸ τῆ ἀρχῆς τῆ
 θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς
 ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ὀπιτηδευ-
 μασί σου ἀδελγηθήσω.

13 Ὁ Θεός ἐν τῷ ἀγῶν ἡ ὀ-
 δὸς σου· τίς Θεός μέγας ὡς ὁ
 Θεός ἡμῶν ;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυ-
 μάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς
 τὸ δυνάμει σου ;

15 Ἐλυτρώσῃς ἐν τῷ βραχίον-
 ῳ σου τὸ λαόν σου, τῶν υἱῶν Ἰα-
 κώβ καὶ Ἰωσηφ.

16 Εἶδον σὺ ὕδατα ὁ Θεός,
 εἶδον σὺ ὕδατα, καὶ ἐφωβή-
 θησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθ' ἡχίαι ὕδατων,
 φωνῶν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ
 γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται,

18 Φωνὴ τῆ βροντῆς σου ἐν τῷ
 πρόχω. Ἐσαν αἱ ἀστραπαὶ σου
 τῆ οἰκμηθῆ, ἐσαλεύθη καὶ ἐν-
 ἔσμεθ' ἐψηθῆ ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὀδοὶ σου,
 καὶ αἱ τειβοὶ σου ἐν ὕδασι πολ-
 λοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου ἐ γνῶ-
 σθήσονται.

20 Ὡς δῆξῃς ὡς περὶ βῆματα τὸ λα-
 ὸν σου, ἐν χερσὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

ΨΑΛΜ. } } Ἐσκειται
 οἱ. 78. } } ἐν χαλκῷ.

Σωτέλεσε, τῷ Ἀσά.

ΠΡΟΣΧΕΤΕ λαός μου τῶ νό-
 μῳ μου, κλίνατε τὸ ἔσ υ-
 μῶν εἰς τὰ ρήματα τῆ σοφια-
 τός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν ὄρεσιν τῶ
 σώμα μου, σθεγξομαι σθεβλήμα-
 τα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσθη καὶ ἔγνω-
 νη αὐτῆ, καὶ πατέρες ἡμῶν
 διηγήσαντο ἡμῖν.

4 Οὐκ ἐκρύβη ὑπὸ ἤλι τι-
 κλων αὐτῆ εἰς χυεᾶν ἐτέρε.
 Ἀπ' ἠγέλλοντες τὰς αἰτίαις τῶ
 Κυεῖα καὶ τὰς δυναστείας αὐτῆ,
 καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ ἀ ἐ-
 ποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μῆστύλιον ἐν
 Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔδωκε ἐν Ἰσ-
 ραὴλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πα-
 τράσιν ἡμῶν, τῆ γνωρίσαι αὐ-
 τὰ τῆς υἱῶν αὐτῆ,

6 Ὅπως ἀν γνῶ χυεᾶ ἐτέ-
 ερε. Τίτοι τεχνησόμενοι,

7 Καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀ-
 παγγελῶσιν αὐτὰ τοῖς υἱῶν
 αὐτῆ.

8 Ἴνα ζῶνται ὅτι ἡ Θεὸν ἡ
 ἐλπίδα αὐτῆ, καὶ μὴ ὀπλά-
 θανται ἡμῶν ἔργων τῷ Θεῷ, καὶ
 τὰς ἐντολαῖς αὐτῆ ἐκλήθησασιν.

9 Ἴνα μὴ χυῶνται ὡς οἱ πα-
 τέρες αὐτῆ, χυεᾶ σκολιὰ καὶ
 ὄρεσιν κερταίνουσι. Γενοῦ ἡ τις ἢ
 κατὰ θυμῶν τῶν καρδίας αὐτῆς,
 καὶ ἐκ ὀπισθῶν αὐτῆ τῷ Θεῷ τὸ
 πνεῦμα αὐτῆς.

10 Τιοὶ Ἐθραῖμ ἐπένοντες, ἐβάλλοντες τόξους, ἐσφάρασαν ἡμέρα πολέμου.

11 Οὐκ ἐθύλαξαν τὴν διακίλευ τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῷ ἐκ ἠβελήθησαν πορεύεσθαι.

12 Καὶ ἐπελάθοντο ἧς ἐνηρησάν αὐτῶν, καὶ ἧς θαυμασίου αὐτῶν, ὧν ἐδίδκεν αὐτοῖς.

13 Ἐνσπῆρον ἧς πατέρων αὐτῶν αἰ ἐποίησε θαυμασία, ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν πιδίῳ Γάνωσ.

14 Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγῆν αὐτοῖς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

15 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοῖς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὄλλω τὴν ῥύχλα ἐν φασματῷ πυρός.

16 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπέπυσεν αὐτοῖς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

17 Καὶ ὄξηγαγῆν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατηγαγῆν ὡς ποταμῶν ὕδατα.

18 Καὶ σεσεδάντο ἐπὶ τῷ ἀμύδατῳ αὐτῶν, παρσπίκραναν ὕψισεν ἐν ἀνύδρῳ.

19 Καὶ ὄξεπίρμασι ἡ Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τῷ αἰτήσῃ βρωίματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ κατελάλησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπον, μὴ δωθήσεται ὁ Θεὸς ἐπιμάσαι πρᾶπξαν ἐν ἐρήμῳ;

21 Ἐπι ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἤρῃκασαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δώσεται δοῦσαι, ἢ ἐτοιμάσῃ πρᾶπξαν τῷ λαῷ αὐτῷ.

22 Διὰ τῆτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη

ἐν Γαχώβ, καὶ ὄργῃ ἀνέβη ἐπὶ ἡ Ἰσραήλ.

23 Ὅπ ἐκ ἐπίσθῳσεν ἐν τῷ Θεῷ, ὠδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτῶν.

24 Καὶ ἐνετείλατο νεφίλαις Ἰσραήλωθεν, καὶ θυραὶ ἔρανε ἀνέφριξε.

25 Καὶ ἔβροξεν αὐτοῖς μάνα φαγῆν, καὶ ἄρτον ἔρανε ἔδωκεν αὐτοῖς.

26 Ἄρτον ἀσγέλων ἔφαγῆν ἀνδραπῶν, ἐπισπῆμον ἀπέστηλεν αὐτοῖς εἰς πηλομονίῳ.

27 Ἀπῆρεν Νότον ὄξ ἔρανε, καὶ ἐπήγαγῆν ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν Λίβα.

28 Καὶ ἔβροξεν ἐπ' αὐτῶν ὡσεὶ χροῦν σίρκας, καὶ ὡσεὶ αἷμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτᾶ.

29 Καὶ ἐπέπυσεν ἐν μέσῳ ἡ παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω ἧς ὀκλωμαμάτων αὐτῶν.

30 Καὶ ἔφαρον καὶ ἐνεπλήθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιδυμίαν αὐτῶν ἠνεῖκεν αὐτοῖς, ἐκ ἐστῆθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιδυμίας αὐτῶν.

31 Ἐπὶ ἡ βραύσεως ἔσκε ἐν τῷ σῆματι αὐτῶν, καὶ ὄργῃ τῷ Θεῷ ἀνέβη ἐπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπέκλεινε ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ πῦρ ἐκλεκίς τῷ Ἰσραήλ σμωπέδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τύτοις ἡμῶντον, ἐπὶ καὶ ἐκ ἐπίσθῳσεν ἐν τοῖς θαυμαστοῖς αὐτῶν.

33 Καὶ ὄξελίπον ἐν μακρότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μὴ ἀπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκλεινε αὐτοῦ,

πότε ὄξειζήτην αὐτὸν, καὶ ἐπέ-
στροφον καὶ ἄρδρισον πρὸς τὸν
Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησθε, ὅπου Θεὸς
βοηθῶς αὐτοῦ ὄξει καὶ ὁ Θεὸς ὁ
ὑψαὶς λυτρωτὴς αὐτοῦ ὄξει.

36 Καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ, καὶ τῆ γλω-
σση αὐτοῦ ἐψάσαστο αὐτὸν.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ ἐκ ἐν-
δοῦ μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐπιστάθη
ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δὲ ἔβην οἰκίριμων,
καὶ ἰλάσασθε ταῖς ἀμάρτιαις αὐ-
τοῦ, καὶ ἐ διαφθερεῖ.

39 Καὶ πληθύνει τὴ ἀποσρέ-
ψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ ἐχὶ ἐκ-
χαιρίσει πᾶσαν τὴν ὀργλὴν αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ ἐστίν,
πνεῦμα πορνοῦσθιον, καὶ ἐκ ἐπι-
σπίου.

41 Ποταμοὶ περιέκρυσαν αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. παρώρυσαν
αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρῳ.

42 Καὶ ἐπέσχεσθε καὶ ἐπέ-
σχεσθε τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἄγγιν
Ἰσραὴλ παρωξίνας.

43 Καὶ ἐκ ἐμνήσθησθε τὴ χει-
ρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσα-
το αὐτοῦ ἐκ χειρὸς θλίβοντο.

44 Ὡς ἔδειτο ἐν Αἰγύπτῳ τὸ
σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐ-
τοῦ ἐν ποδί Τάνεως.

45 Καὶ μετέσχεσθε εἰς αἴ-
μα τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ
διβρήματα αὐτοῦ, ὅπως μὴ πί-
ωσιν.

46 Ἐξάπεσθην εἰς αὐτοῦ
κυνόμαζον, καὶ κατέσχεσθε αὐτοῦ
καὶ βιάτραχον, καὶ διεφθερῆν αὐ-
τοῦ.

47 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοῦ

καρπὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πῶπις
αὐτοῦ τῇ ἀκρίδι.

48 Ἀπέκλεισεν ἐν χαλαζῇ
ἀμπελον αὐτοῦ, καὶ τὰς συγ-
μίνοιας αὐτοῦ ἐν τῇ πύχῃ.

49 Καὶ παρέδωκεν εἰς χαλα-
ζαν τὰ κλίωη αὐτοῦ, καὶ τὴν
ὑπαρξιν αὐτοῦ πρὸ πύει.

50 Ἐξάπεσθην εἰς αὐτοῦ
ὀργλῇ θυμὸς αὐτοῦ, θυμὸν, καὶ
ὀργλῇ, καὶ θλίψον, ἀποσθλῇ δὲ
ἀγγέλων ποιηρῶν.

51 Ὡς ποίησε πείθειν τῇ ὀρ-
γῇ αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἐφθίσατο ἐπὶ
θανάτω τῶν ψυχῶν αὐτοῦ
καὶ τὰ κλίωη αὐτοῦ εἰς θάνατος
σωείκασθε.

52 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρῶ-
τόκορον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπαρ-
χλῆν παντὸς πόνο αὐτοῦ ἐν
τοῖς σκλωώμασι Χάμ.

53 Καὶ ἀπῆρεν ὡς σπύρακα
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνίγαγῃ αὐ-
τοῦ ὡσεὶ ποιμίον ἐν ἐρήμῳ.

54 Καὶ ὠδίγησεν αὐτοῦ ἐπὶ
ἐλπίδι, καὶ ἐκ ἐθείλασθε, καὶ τοῦ
ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐκάλυψε θάλα-
σσε.

55 Καὶ εἰσήγαγῃ αὐτοῦ εἰς
ὄρεα ἀμάσματο αὐτοῦ, ὅσθι
τίπο ὁ ἐκθήσατο ἢ δόξια αὐ-
τοῦ.

56 Καὶ ὄξεισθησθε ἀπὸ πρῶ-
σθων αὐτοῦ ἐθνη, καὶ ἐκλερο-
δοτήσθε αὐτοῦ ἐν χοιρίῳ κληρο-
δοσίας. Καὶ κατέσχεσθε ἐν
τοῖς σκλωώμασι αὐτοῦ πᾶσι
ουλαῖς Ἰσραὴλ.

57 Καὶ ἐπέσχεσθε καὶ παρ-
σέκρυσαν τὸν Θεόν τὸν ὑψαὶν,
καὶ τὰ μυστήρια αὐτοῦ ἐκ ἐφου-
λάσασθε.

58 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ματεγράφησαν εἰς τόξιν γρεβλόν.

59 Καὶ παρώρισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουλοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσεν αὐτόν.

60 Ἦκουτιν ὁ Θεὸς καὶ ἰσπείδει, καὶ ἔξυδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

61 Καὶ ἀπόστατο τὴν σκηνὴν Σιλωμ, σκῆνωμα ὃ κρετεσκῆνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

62 Καὶ παρέδωκεν εἰς ἀχμαλυσάν τὴν ἰσχυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

63 Καὶ σωίκευσεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἰσπείδει.

64 Τοῖς νεανίκοις αὐτοῦ ἠγάπησεν πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτοῦ ἔκ ἐκένθηθησαν.

65 Οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ ἔπασαν, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν ἐκλαυδίον.

66 Καὶ ἔξυδένωσεν ὁ ἰσχυρὸς Κύριος, ὡς δυνάστης καὶ κεραιπληκῶς ὄξυ οἶνον.

67 Καὶ ἐπάτηξε τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπισθεν, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

68 Καὶ ἀπόστατο τὸ σκῆνωμα Ἰσραήλ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ ἔκ ἔξελίξατο.

69 Καὶ ἔξελίξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησεν.

70 Καὶ ἐκοδύμησεν ὡς μονοκέρως τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸ αἶψον.

71 Καὶ ἔξελίξατο Δαυὶδ τὸ δῦλον αὐτοῦ, καὶ ἐτίλαβε αὐτὸν ἐκ τῆς πυμνίας τῆς σαρβάτων.

72 Ἐξόπησεν τὴν λοχλοῦσιν ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνει Ἰακώβ τὸν δῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ κληρονομίαν αὐτοῦ.

73 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ σωίσει τῆς χεῖρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτές.

Ψ Α Λ Μ. } { Ἐὐδοκίαι
ὁδ. 79. } { εὐχαί.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

Θεὸς ἠλδοσεν ἔδωκεν εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίσησεν τὸν ἄδον τὸν ἐχθρὸν σου, ἔδωκεν τὴν Ἰερουσαλήμ ὡς ὀπισθενφυλάκιον.

2 Ἐδωκεν τὰ ἐνησημαῖα τῶν δούλων σου βρομίματα τοῖς πετρίνοις τῆς ἐροῦσῆ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θνητοῖς τῆς γῆς.

3 Ἐξέχασεν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσπερ ὕδωρ κύκλῳ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἔκλυον ὁ δαίμων.

4 Ἐξυδένωσεν ὁνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκίπεισμος καὶ χλοασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἐως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκλυθήσῃ ὡς πῦρ ὁ ἔκλυος σου;

6 Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου ἔκ ἐπυμλίσαντο.

7 Ὅπως κατέσθαρσεν τὸ Ἰακώβ, καὶ τὸ τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσεν.

8 Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν

ἀρχαίων ταχὺ σφραταλαβέ-
τωσθε ἡμᾶς οἱ οἰκτιριμοὶ σε Κύ-
ριε, ὅτι ἐπινοήσασαί με σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ
σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τῆς
δοξαίας σου, Κύριε, ῥύσαι ἡ-
μᾶς, ἐν ἰλαδίῃ τῆς ἀμάρτιας
ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δοξαίας σου.

10 Μήποτε εἰπωσὶ τὰ ἔθνη,
ὅτι ὁ Θεὸς αὐτῶν;

11 Καὶ γινώσκω ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν ἐνώπιον τῆς ὀργῆς ἡμῶν.
Ἡ ἐκδικησις τῆς αἱματὸς τῆς δό-
λων σου τῆς ἐκκαχυμῆς.

12 Εἰσφύτω ἐνώπιόν σου ὁ σε-
ραχημὸς τῆς πεπεδημένων. Κατὰ
τὴν μεγαλωσύνην τῆς βραχίονός
σου, σπαιοίηται τὸ ὕψος τῆς τε-
θανατωμένων.

13 Ἀπόδος τοῖς γίτοσιν ἡ-
μῶν ἐπαλαπίδια εἰς τὴν γλῶτταν
αὐτῶν, ἢ οὐκ ἐδιδούσιν αὐτῶν ὅν
οὐκ ἐδιδούσιν σε Κύριε.

14 Ἡμεῖς ὃ λαός σου καὶ σφρα-
τατοί σου, ἀνδομολογησά-
μεθα σοί, ὁ Θεὸς, εἰς τὴν αἰῶνα.
Εἰς ἡμεῶν καὶ ἡμεῶν ἔξαγγελ-
λήσῃ τὴν αἰνεσίαν σου.

ΨΑΛΜ. π'. 80.

Εἰς τὸ τέλος. ᾠδὴ τῆς ἀμωιωθη-
σουλῶν, μὴ τῆς ἰσραήλ, ᾠδὴ
ψαλμοῦ.

Ὁ Ποιμαίνων τῆς ἰσραήλ σφρα-
τατοί, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ σφρα-
τατον τῆς ἰσραήλ. Ὁ καθήμενος
ὅτι τῆς κερυβίμ ἐμφάνηθι,

2 Ἐναντίον Ἐφραΐμ καὶ Βεν-
ιαμῶν καὶ Μανασσή. Ἐξέγειρον τῆς

δυνατείαν σου, καὶ ἰδοὺ, εἰς τὴν
σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ὅπισθρον ἡμᾶς,
καὶ ὅπισθρον τὸ σφρατατον σου, καὶ
σφρατατόμην.

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δυνατέ-
ων, ὡς πότε ὀργίζῃ ὅτι τὴν
σφρατατῶν τῆς δόλων σου;

5 Ψαμμεῖς ἡμᾶς ἄστρον δα-
κρυῶν, καὶ ποταμὸς ἡμᾶς ἐν δα-
κρυῶν ἐν μέτρῳ.

6 Ἐθεῖς ἡμᾶς εἰς ἀνπολογῶν
τοῖς γίτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκλήσει ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δυνατέων
ὅπισθρον ἡμᾶς, καὶ ὅπισθρον τὸ
σφρατατον σου, καὶ σφρατατόμην.

8 Ἀμωιωθὸν ἔξ ἰσραήλ καὶ κα-
τερούτας αὐτῶν.

9 Ὁ δειπνοίησας ἐμωφρατατον αὐ-
τῶν, καὶ κατερούτας τὰς ῥι-
ζὰς αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν
γλῶτταν.

10 Ἐγαλύφεν ὄρη ἡ σκία αὐ-
τῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐ-
τῆς τὰς κέδρες τῆς Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐ-
τῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως πο-
ταμῶν τὰς ὄρους αὐ-
τῆς.

12 Ἰνατί καθεῖλες τὸν σφρα-
γατῶν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐ-
τῶν πάντες οἱ ὄρους αὐτῶν
τὴν ὄδον;

13 Ἐλυμνώατο αὐτῶν ἕως ἐν
δρυμῶν, καὶ μονίδος ἀγειροῦ κα-
τινεμῆσατο αὐτῶν.

14 Ὁ Θεὸς τῆς δυνατέων ὅπι-
σθρον σου, καὶ ὅπιθρον σου ἔξ
ἰσραήλ καὶ ἰδοὺ καὶ ὅπιθρον σου
ἀμπελον ταύτην.

15 Καὶ κητάρησαι αὐτῷ, ὡς ἐφύτρωσεν ἡ δεξιὰ σου· καὶ ἐπὶ ὑδρῶν ἀνθρώπων, ὃν ἐκροστῆσαι σε σταντῶ.

16 Ἐμπυπυειομένη πτεὶ καὶ ἀνισκαμμένη, ὥστε ἐπιπυμῆσας τῷ κροστῆσαι σε ἄπολυν.)

17 Γεννηθῆτω ἡ χεὶρ σου ἐπὶ ἄνδρα δεξιάς σου, καὶ ἐπὶ ὑδρῶν ἀνθρώπων, ὃν ἐκροστῆσαι σε αὐτῶ.

18 Καὶ ἔμὴ ἄποσῶμῶν ἄπο σῶ, ζωῆς ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομα σου ἐπικηροσύμῆα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δυναμῶν ὁπίσφελον ἡμᾶς, καὶ ἐπιφανον τὸ κροστῆσαι σε, καὶ στυθοσύμῆα.

ΨΑΛΜ. πα'. 81.

Εἰς τὸ τέλος, ὑψὸς ἑξ ἡλῶν, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Α Γαμᾶθε τῷ Θεῷ βοηθῶ ἡμῶν, ἀλθᾶξάτε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ ἀδοτε κύμπος, ψαλμῆιον τερπνὸν ὑψὸς κισᾶρας.

3 Σηπῆσατε ἐν νεομῆνῆα, σάλπυγι, ἐν ἐνοσήμῳ ἡμέρα ἐορτῆς ὑψῶν.

4 Ὅπ κροστῆσαι τῷ Ἰσραὴλ ἔτι, καὶ κείμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔδοτο αὐτὸν, ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτὸν ἐκ γῆς Ἀἰγύπτου· γλῶσσα ὡς ἐκ ἡρώ ηἰκασεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τῶν ὠτων αὐτῶ· αἱ χεῖρες αὐτῶ ἐν τῷ κροστῆσαι ἐδύλασαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπικηροσῆσαι με, καὶ ἐρρύσαμῆσαι σε, ἐπικηροσῆσαι σου ἐν ἀποκροστῆσαι κροστῆσαι· διαψαλμα.

8 Ἐδοκίμασῆσαι σε ἐπὶ ὑδατος ἀνπλογῆας.

9 Ἀκροσῆσαι λαὸς με καὶ διαμῆσαι πύρεμαί σου· Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκροσῆσαι με.

10 Οὐκ ἔστα ἐν σοὶ Θεὸς κροστῆσαι, ἔδο κροστῆσαι Θεῷ ἀλλοσεῖα.

11 Ἐγὼ γὰρ εἰμὴ Κύριε ὁ Θεὸς σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Ἀἰγύπτου· κροστῆσαι τὸ κροστῆσαι καὶ κροστῆσαι αὐτῶ.

12 Καὶ ἐκ ηἰκασεν ὁ λαὸς με τῆς θωνῆς με, καὶ Ἰσραὴλ ἐκροστῆσαι μοι.

13 Καὶ ἔσταπῆσαι αὐτῶ καὶ τὰ ἐπιπυμῆσαι τῷ κροστῆσαι αὐτῶν, κροστῆσαι ἐν τοῖς ἐπιπυμῆσαι αὐτῶν.

14 Εἰ ὁ λαὸς με ηἰκασῆσαι με, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς με εἰ ἐκροστῆσαι.

15 Ἐν τῷ κροστῆσαι αὐτῶ ἐκροστῆσαι καὶ ἐπὶ τῷ θλίβονται αὐτῶ ἐπὶ κροστῆσαι αὐτῶ τῷ κροστῆσαι με.

16 Οἱ ἐκροστῆσαι Κυρίου ἐκροστῆσαι αὐτῶ, καὶ ἔστα ὁ κροστῆσαι αὐτῶ εἰς τὸ αἶωνα.

17 Καὶ ἐκροστῆσαι αὐτῶ ἐκροστῆσαι πύρεθ, καὶ ἐκροστῆσαι μετὰ ἐκροστῆσαι αὐτῶ.

Ψ Α Λ Μ. } Ἐσπασε κ' }
 πβ'. 82. } } ἐνχαί

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς ἐστὶν ἐν σωαγωγῇ
 θιῶν, ἐν αἰσῶν δι' ἐπὶ
 διακρινεῖ.

2 Ἐὖς ποτε κρίνετε
 ἀδικίαν, καὶ σπείρωπα ἀμάρτωλῶν
 λαμβάνετε;

3 Κεῖνατε ὄφρα καὶ πῶ-
 χῶ, ταπεινὸν καὶ πάντα δικα-
 ῶσατε.

4 Ἐξέλεθε πάντα καὶ πῶ-
 χόν, ἐν χειρὸς ἀμάρτωλῶ ῥυ-
 σαθε αὐτόν.

5 Οὐκ ἐγνωσαν οὐδὲ συνῆ-
 ζαν, ἐν σότῃ διαπορεύονται·
 σαλεύθησαν πάντα τὰ θεμέ-
 λια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστε, καὶ
 υἱοὶ ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
 ἀποθήσκετε, καὶ ὡς εἰς τ' ἀρ-
 χόντων πίπτετε.

10 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κεῖνον τ'
 γῆν, ὅπ' οὐ κατὰ κληρονομίης
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσσιν.

Ψ Α Λ Μ. πγ'. 83.

Ὡδὴ ψαλμῶ, τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται
 σοι; μὴ σιγήσης μὴδὲ κα-
 ταπραύνης ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σε ἤ-
 χθησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν
 κεφαλῆν.

3 Ἐπὶ τ' λαόν σου καταπί-
 ηργύσαντο γλώσσῃ, καὶ ἐβε-
 λάσαντο κατὰ τὴν ἀγίαν σου.

4 Εἶπας, δεῦτε καὶ ἐξολο-
 θρώσω αὐτούς ἐξ ἔθους
 καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα ἱε-
 ραῖν ἐπ.

5 Ὅπ' ἐβελύσαντο ἐν ὄμο-
 νοίᾳ ὅπτοαυτὸ, κατὰ σὲ δια-
 θήκην διεδόντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῆ Ἰου-
 μαίων καὶ Ἰσραηλῆται. Μοᾶβ
 καὶ οἱ Ἀγαρῶνοι.

7 Γεβὰ καὶ Ἀμμων καὶ
 Ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι αὐτῶν τῆ κα-
 τοικουήτων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσὺρ συμπα-
 ρεχύστο κατὰ αὐτῶν, ἐψηθῆ-
 σαν εἰς ἀντήληψιν τοῖς υἱοῖς
 Λαῶν. Διάψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ
 Μαδιάμ καὶ τῷ Σιπαρά, ὡς
 τῷ Γαβὶμ ἐν τῷ χειμαρρῷ
 Κισαῶν.

10 Ἐξολοθρώθησαν ἐν Ἀν-
 δῶρ, ἐψηθῆσαν ὡσεὶ κόσμη
 τῆ γῆ.

11 Θεὸς τοὺς ἄρχοντας αὐ-
 τῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ, καὶ
 Ζεβεὶ καὶ Ζαμμανάφ. Πάντας
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

12 Οἱ πνεκ εἶπον, κληρονο-
 μήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγιασμένον
 τῷ Θεῷ.

13 Ἰ' Θεὸς μου θεῷ αὐτοῦς
 ὡς πρόχον, ὡς καλάμην κατὰ
 σπείρωπῶν ἀνέμου.

14 Ὡσει πῦρ ὃ διαθλίξῃ
 δρυμὸν, ὡσεὶ φλόξ ἡ κατακαύ-
 σαι ὄρη.

15 Οὕτως καταθώξῃς αὐ-
 τοὺς ἐν τῇ κατακλιδί σου, καὶ
 ἐν

ἐν τῇ ὄργῃ σου σωταρξίζεις αὐ-
τίς.

16 Πλήρωσον τὰ ὄφθαλμα αὐ-
τῶν ἀπείας, καὶ ζητήσουσι τὸ
ἴδιόν σου Κύριε.

17 Λιχυθῆνται καὶ ταρα-
χθῆνται εἰς τὸ αἶψα τὰ αἰῶνες,
καὶ ἐντραπήνουν καὶ ἀπολειπώ-
σονται.

18 Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά
σε Κύριε Θεοῦ, σὺ μόνος ὑψίστος ὅτι
πᾶσαν γῆν ἔχεις.

ΨΑΛΜ. πδ'. 84.

Εἰς τὸ πλθ, ἕως ἧς λιπῶν
τοῖς ὑοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιπθῦ καὶ ἐκλήπι ἡ ψυ-
χή μου εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου.
Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγα-
λάσαντο ὅτι Θεὸν ζῶντα

3 Καὶ γὰρ σπουδίον ἄμην ἐσωτῆ-
ρίκιόν μου, καὶ τρυγῶν νοσίων ἐμαυτῆ,
ἐθήσθη τὰ νοσία ἐμαυτῆς. Ἰὰ θυ-
σασθῆναι σε Κύριε ἧς δυνάμε-
ων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μαχάριοι οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκὴν σου, εἰς τὸς αἰῶνας
ἧς αἰῶνων αἰνεσοῖς σε διὰ
ψαλμοῦ.

5 Μαχάριος ἀνὴρ ὃς ὅτι ἀντι-
λήψαι αὐτῷ ὄψον σου ἀναβά-
σις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέδοξα

6 Εἰς γῆν κοιλάδα τῆς κλαυ-
θμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν εθε-
καὶ γὰρ ἀλογίας δώσει ὁ
γαμῶν σου.

7 Πορεύσονται ἐκ τῆς γῆς

εἰς δυνάμιν, ἐφθῆσεται ὁ Θεός
ἧς θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεός ἧς δυνάμε-
ων ἠσκαρῶν τῆς πνευματικῆς μου,
ἐνώπιόν σου ὁ Θεός Ἰακώβ. διὰ
ψαλμοῦ

9 Ὑψίστος ἡμῶν ὁ Θεός.
καὶ ἐπέβλεψον εἰς τὸ πνεύμα-
τον τῆς Χειρὸς σου.

10 Ὅτι κρείσσον ἡμῶν μία
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἕως χιλι-
δας.

11 Ἐξελθὲς ἔμην ἕως ἀρριπῆ-
ας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου,
μᾶλλον ἢ οἰκῶν με ἐν σκηνώ-
μασιν ἀμαρτωλῶν.

12 Ὅτι ἐλεος καὶ ἀλήθειαν ἀ-
γαπᾷ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ
δόξαν δώσει Κύριος ὁ σερῆσται
τὰ ἀγαθὰ τοῖς προδομήοις ἐν
ἀγαθία

13 Κύριε ὁ Θεός ἧς δυνά-
μεων, μακάριος ἄνθρωπος ἐέλ-
πιζων ὅτι σε.

ΨΑΛΜ. πε'. 85.

Εἰς τὸ τέλος, τῶς ὑοῖς Κορὲ
ψαλμός.

Ἐπίδοξται Κύριε ἧ γῆν σὺ
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν
Ἰακώβ

1 Ἀφῆκας πᾶς ἀνεμίαι τῶ
λαῶ σου, ἐγάλυψας πᾶσας τὰς
ἀμαρτίας αὐτῶν.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν ἧ ὀρι-
γῆν σου, ἀπέστρεψας τὸν ὄργον
θυμοῦ σου.

4 Ἐπέστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεός ἧς
σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἀπέστρεψον
τὸν

τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.
 5 Μὴ εἰς τὰς αἰῶνας ὀργιθῆς ἡμῶν, ἢ διαπενθῆς τὸ ὄργωμά σου ἀπὸ θυμῶν εἰς θυμῶν;
 Ο Θεὸς σὺ ὅστις ἐφάρξαις ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαὸς σου ἀὐρυνθήσεται ἐπὶ σοί.
 7 Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δῶκε ἡμῖν.
 8 Ἀκούσονται τὴν ληήσιν ἐν ἐμοὶ Κύριε ὁ Θεός· ὅτι ληήσιν ἐπιβλήσω ὅτι τὸν λαόν σου. Καὶ ὅτι περὶ ὅσιος αὐτῶν, καὶ ὅτι τὰ ἐπιφρόνους καρδίας ἐπ' αὐτῶν.
 9 Πλήν ἐγγίς τῆς βοῦν ἑστηκὼν αὐτῶν τὸ σωτήριον αὐτῶν, τὰ καταπλαῦσα δόξα ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.
 10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια σωλώπου, δικαιοσύνη καὶ εὐρυμία καταπίληται.
 11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τῆς ἕρανθ δέξωτε.
 12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος θήσει χηνοσύνην, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
 13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτῶν πορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. πη. 86.

Προσυχὴ τῷ Δαβίδ.

Κλίτον Κύριε τὸ ἔς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένις εἰμι ἐγώ.
 2 Φύλαξον πλὴν ψυχῶν μου,

ὅτι ὁσὸς εἰμι· σωσον τὸν δούλον σε ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
 3 Ἐλίπον με Κύριε, ὅτι σὺ σέ κενάξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
 4 Ἐυφρανὸν τὸ ψυχῶν σου δούλου σου, πρὸς σέ ἤσα. πλὴν ψυχῶν μου.
 5 Ὅτι σὺ Κύριε χηνοσύνην ἐπιπέσεις, καὶ πάλυλος πᾶσι τὸ ἐπιχλουμένους σε.
 6 Ἐνώπιον Κύριε πλὴν σου εὐχῶν μου, καὶ σωθῆς τὴν ὁσὴν τῆς δεήσεώς μου.
 7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου κένραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπικουρά μου.
 8 Οὐκ ἐστὶν ὁμοίος σοὶ ἐν τοῖς Κύριε, καὶ ἔκ ἐστι κατὰ ἴσους σου.
 9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπίστασαι ἤξουσιν, καὶ προσκυλήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε· καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομα σου.
 10 Ὅτι μέγας ἐστὶ σὺ, καὶ πτωχῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.
 11 Ὁ δὴ γηνοσύνην με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ἐυφρανθήτω ἡ καρδία μου τὰ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα σου.
 12 Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλην καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα.
 13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω πλὴν ψυχῶν μου ἐξ ἁπῶν καταπίπτου.
 14 Ὁ Θεός ὁδοῦ ἑστηκὼν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγαγῶν

χρα
μου,
αὐτε
οικτι
μος
λείπε
τῶ
σταυρ.
μη
οι
σω
μαι
Τοῖς
Ο
ριθ
τα
σὺ
Βαβυ
εἰς
τη
προς
αὐτῶ
αὐτῶ
εἰ
των
τῶ.

κραταιῶν ἐζήτησα τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐσώθησέν με ὁ ἄνωγος αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου εἰκπύρωσεν καὶ ἐλάλησεν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλάησον με ὡς τὸ κρατῆρ σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὴν ἕδραν τῆς πτωχότητος σου.

17 Ποίησον ματ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν μισσηταί μου, καὶ αἰσχυρήτωσαν ὅτι σὺ Κύριος ἐσθλήθησάς μοι καὶ παρεχέσασάς με.

ΨΑΛΜ. 87.

οἷς ἡοῖς Κορέ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ὁ ἱ Θεμέλιοι αὐτῶ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πόλεις Σιών, ἡδὲν πάλαι τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

2 Δεδόξασμένα ἐλάληθη παρὰ σοῦ ἡ πόλις τῆ Θεοῦ.

3 Διηγήσομαι ῥαῶν, καὶ Βαβυλώνας τοῖς γινώσκουσί με.

4 Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροι καὶ λαοὶ ἧβρ' Ἀἰθίοπων, οὐ ἐβλήθησαν ἐκεῖ.

5 Μητρὶ Σιών ἐρεῖ, ἄνθρωποι, καὶ ἄνθρωπος ἐβλήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ ἐθεμελίωσαν αὐτὴν ὡς ὕψιστος.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γεσλαῶν, καὶ ἀρχόντων τυτῶν ἧβρ' γεβημεῖων ἐν αὐ-

7 Ὡς εὐθροισθῶν πᾶτων γετικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. πη. 88.

Ὡδὴ ψαλμὸς τοῖς ἡοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ἡδὲν Μααλεὶβ τῷ ἀποκριθῆναι, σωμίστας Ἀΐματ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κ Τρις ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναγῆσον σου. Ἐίσταλόν μου ἐνώπιόν σου ἡ σωτηρία μου· κλίνον τὸ ὤσ σου εἰς τὴν δέησίν μου.

2 Ὅτι ἐπλήθη καρῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου ὡς ἀδὴν ἠγίσσε.

3 Προσλογίσθην με ἧβρ' καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐβλήθησάν μου ὡς ἄνθρωπος ἀσπίθης.

4 Ἐν νεκροῖς ἐλάλησεν. Ὡς τραυματῆαι καρδιούργου ἐν τῷ σπῆ, ὡς ἐκ ἐμνάθης ἐπ, καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπείδησεν.

5 Ἐδὲντό με ἐν λάκκῳ καταπτώτῳ, ἐκ σκοτινοῖς καὶ ἐν σιᾷ θανάτου.

6 Ἐπ' ἐμὲ ἐπέσειχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πᾶτας τοὺς μετεπεισμαί σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ διὰ ψαλμα.

7 Ἐμάχησας τοῖς γροῖσίν με ἀπ' ἐμοῦ, ἔδεντό με βδύλυμα ἑαυτοῖς.

8 Παρεδίδην καὶ ἐκ ἕξου πορῶμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠδένθησαν ἀπὸ πῶγίας. Ἐκέκραξα ὡς ἐπὶ τὸ Κύριε ὄλιω τὴν ἡμέραν, διπύτῃσθαι ὡς ἐπὶ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσῃς θαυμάσια· ἢ ἰαχοὶ ἀναστήσουσι καὶ ἕξομολογήσονται σοί,

11 ἢ διηγῆσεται τῆς ἐν τῷ τέρῳ τὸ εὐαγγέλιόν σου, καὶ τῆς ἀληθείαν σου ἐν τῇ ἀποκάλυψι;

12 ἢ ἡ γλώσσά σου ἐν τῷ στόματι τῶν θαυμασῶν σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ὅλης Ἀσσυρίας;

13 Καὶ γὰρ φεῖς σὲ Κύριε ἐχέκασα, καὶ προσῆ ἡ φωνή μου προσεύχου με προσεύχου με.

14 Τραπὴ Κυρίου ἀπαθὴ τῷ ψυχῷ μου, ἀπορίσθης τὸ φροσῶπὸν σου ἀπ' ἐμοῦ.

15 Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὕψωσάς δὲ ἐπαπινώθην καὶ ἕξηπορήθην.

16 Ἐπ' ἐμὲ ἀπῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φθόροι σου ἕξεργάζαντι με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλιον τῷ ἡμέραν πλείονα με ἄμα.

18 Ἐμάκρυνες ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τὰς γνώσεις μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. } } Ἐσπείρει
πθ. 8 } } ἐνχαί.

Σωτήρις Αἰδάμ τῷ Ἰσραηλῆτι.

ΤΑ ἔλεῖν σου Κύριε εἰς τὴν αἰῶνα αἰσμάτων. Εἰς ἡμέραν καὶ ἡμέραν ἀπογελῶ τῷ δήθειάν σου ἐν τῷ σωματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα

ἐλεος ἐκκαθάρθησται, ἐν ταῖς οὐρανοῖς ἐτοιμαθῶσιν ἢ ἀληθείά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἐως τῶ αἰῶνος ἐτοιμαθῶ τὸ σπέρμα σου. Καὶ ὀικουμένη σου εἰς ἡμέραν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τῷ ἀληθεῖν σου ἐν ἐκκλησίαις ἀγίων.

6 Ἰπ τίς ἐν νεφέλαις ἰκνησῆται τῷ Κεκύρι;

7 Τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κεκύρι ἐν ἡμέραις Θεοῦ;

8 Ὁ Θεὸς ἐνδοξάζομαι ἐν βουλή ἁγίων, μέγας καὶ ἐξουσίαν ὄντι πάντας τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

9 Κύριε ὁ Θεὸς ἦν δυνάμεων τίς ὁμοίός σοι; δυνάτος ἢ Κυρίου, καὶ ἢ ἀληθεία σου κύριε σου.

10 Σὺ διαπόρρυνες τὰς κοίτας τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταψήφυνες.

11 Σὺ ἐπαπίνωσας ὡς θανάτου ἰατρὴν Ἰσραηλ, ἐν τῷ βροχίονι τῆς δυνάμεώς σου διασώψασας τὰς ἐχθράς σου.

12 Σοὶ εἰσιν οἱ ὄφρανοι καὶ σὺ ὄντι ἢ γῆ, τῷ οἰκουμένῳ τὸ πῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐδεμαλίωσας.

13 Τὸν Βορρᾶν καὶ τῷ δάκτυλῳ σου ἐκτίσας. Θαβὼρ καὶ Ἐρμων ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται.

14 Σὺς ὁ βραχίων κτῆσιν ὄντων. Κραταύθητι ἡ χεὶρ σου, ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἰσχυροῦ σου.

15 Διχαιοσύνη καὶ κρίμα ἐπιμαρτυροῦσιν τὸ ὄνομα σου. Ἐλεός καὶ ἀλήθεια περιεσώθησαν ἐκ τῆς πύλης τοῦ οὐρανοῦ σου.

16 Μακάριος ὁ λαός ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ οὐρανοῦ σου περιεσώθησαν.

17 Καὶ ἐν τῷ ὄνοματι σου κταθήσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἰσχυροῦ σου.

18 Ὅτι τὸ κέντημα τῆς δυνάμεως ὡπλῶν σου ἐστίν, καὶ ἐν τῇ δίκαιᾳ σου ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἰσχυροῦ σου.

19 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἀντιλήψις, καὶ τὸ ἀγίου Ἰσραὴλ βασιλεύς ἡμῶν.

20 Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασι τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπες, ἐδέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνάτον, ὡς ὡς ἐκλεχτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

21 Εὐρον Δαβὶδ τὸν δευλόβον μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἐχρισάμεν αὐτόν.

22 Ἡ γὰρ χεὶρ μου σιωπηλῶς ἔκειτο ἐπὶ αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατήχησεν αὐτόν.

23 Οὐκ ὠφελήσῃ ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὡς ἀνομίας οὐ περιεσώθησιν τὸ κακῶσαι αὐτόν.

24 Καὶ συγχώρησον ἀπὸ πνεύματος αὐτῷ τὰς ἐχθρὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς μισουῦσάς αὐτὸν προπέσομαι.

25 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὄνοματι μου ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἰσχυροῦ σου.

κέρας αὐτοῦ.

26 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς διεξάξω αὐτόν.

27 Ἀντὶς ἐπιχλεύεται μετὰ πατῆρ μου εἰς σὺν, Θεός μου καὶ ἀντιλήψωρ τῆς σωτηρίας μου.

28 Καὶ γὰρ περιεσώθησαν θήσομαι αὐτόν, ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἰσχυροῦ σου ἐκ τῆς γῆς.

29 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου μετὰ αὐτοῦ.

30 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τῶν ὀφθαλμῶν.

31 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸ νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασι μου μὴ περιεσώθωσιν.

32 Ἐὰν τὰ δεικνύματα μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐπιτολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐποκέψομαι ἐν ῥαβδίῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μαζῆι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου ἐμὴ διασκέδασον ἀπ' αὐτῶν· ἐδ' ἐμὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδ' ἐμὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐπιτολὰς μου διὰ τῆς χεῖρας μου ἐμὴ ἀδικήσω. Ἀπὸ τῆς ὀμότητος ἐν τῷ ἀγίῳ μου, εἰ τὸ Δαβὶδ φεύσομαι.

Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα κληθήσεται. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

36 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρησμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μίσθός σου ὡς ἡ ἄβυσσος τοῦ ὕδατος.

37 Σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἔξου-
δίνωσαι, ἀνεβαλοῦ τὸν χεῖρόν
σου.

38 Κατίσρεψας τὴν διαδή-
κον τῆς δεύλου σου, ἐβεβήλωσαι
εἰς τὴν γλῶττὴν τὸ ἀήσασμα αὐτῆς.

39 Καθεῖλεις πᾶντας τὰς
σφραγίδας αὐτῆς· ἔδου τὰ ὀχυρώ-
ματα αὐτῆς δειλίαν.

40 Διήρπαζον αὐτὸν πάντες
οἱ δουδιδόντες ὄσθον, ἐχρηθθη ὄρει-
δος τοῖς γέλοισιν αὐτῆς.

41 Ὑψώσας τὴν δεξιάν σου
ἐπιβόντων αὐτὸν, ἀόρασας παύ-
τας τὰς ἐχθρούς αὐτῆς.

42 Ἀπέσρεψας ἔβουδισας ἡ
ῤομοαίαι αὐτῆς, καὶ ἔκ ἀντελά-
βου αὐτῆς ἐν τῷ πολέμῳ.

43 Κατέλυσας ὑπὸ καρταει-
σμοῦ αὐτῆς· ἡ θρόνον αὐτῆς εἰς
τὴν γλῶττὴν κατέρρηξας.

44 Ἐσμίρωσας τὰς ἡμέρας
τῆς χροῦ αὐτῆς, κατέχευας αὐτῆς
αἰχμηλίαν.

45 Ἐὼς ποτε Κύριε ὑποσρέψῃ
εἰς τέλος, ἐκχαυθήσεται ὡς πύρ
ἡ ὄργη σου;

46 Μνήθητι πρὸς μου ἡ ὑπό-
στασις· μὴ ᾗδ ματαιῶς ἐκπίσας
πᾶντας τὰς ἡμέρας σου ἀνθρώ-
πων.

47 Τίς ὅστις ἀνθρώπος, ὃς ζήση-
ται καὶ ἔκ ὄψεαι θάνατον; ρυσί-
ται τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐκ χει-
ρὸς ἄδου, διαφάσμα.

48 Ποῦ εἰσι τὰ ἔλεῖν σε τὰ
ἀρχαῖα Κύριε; ἀ ὤμοσας τῷ
Δαβίδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

49 Μνήθητι Κύριε τῷ ὄνειδι-
σμοῦ σου δεύλων σου, ἡ ὑπέχον
ἐν τῷ κολπῷ μου πολλῶν ἐ-
θῶν.

50 Οὐδ' ἀνείδισαν οἱ ἐχθροί
σου, Κύριε, ἡ ἀνείδισαν τὰ ἀντιλά-
σσμα τῷ χεῖρό σου. Εὐλογη-
τὸς Κύριος εἰς τὸ αἰῶνα ἡμε-
τερά, ἡμέτερο.

Ψ Α Λ Μ. } } Ἐὐδοῖται
5. 90. } } ἡ ψαλαμ.

Προσευχὴ τῷ Μαυσῆ ἀνθρώπῳ
τῆς Θεοῦ.

Κύριε καταουγὴ ἐχρηθθῆς ἡ-
μῖν ἐν ἡμέραι καὶ ἡμεῖς.

2 Πρὸ τῆς ὀργῆς ἡμετέρας καὶ
παροδῆσαι ἡ γλῶττὴ καὶ ἡ οἰκου-
μένην, καὶ ὑπὸ τῷ αἰῶνος καὶ
εἰς τὸ αἰῶνος σου εἶ.

3 Μὴ ὑποσρέψῃς ἀνθρώπων
εἰς ταπεινώσιν; καὶ εἴπας ὀπι-
σρέψατε ὑοὶ ἡμῶν ἀνθρώπων.

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀσθα-
μοῖς σου Κύριε, ὡς ἡμέρας ἡ ἐ-
χθῆς ἡμετέρας διήλθε. Καὶ φυλακῆ
ἐν νυκτὶ.

5 Τα ἔξυδενάματι αὐτῶν ἐπὶ
ἔσονται. Τὸ κερσοὶ αἰσεὶ χλοῆ παρ-
έλδοι.

6 Τὸ κερσοὶ ἀνθήσασαι καὶ παρ-
έλδοι, τὸ ἔσονται ὑποπίσσει,
σαλυρωθεῖν καὶ ξηραθεῖν.

7 Ὅτι ἔξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ
σου; καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐπα-
ρῆσθημεν.

8 Ἐδου τὰς ἀνομίας ἡμετέρας
ἐναντίον σου, ὁ αἰὼν ἡμετέρας εἰς
φωτισμὸν τῷ σερσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμετέρας
ἔξελίπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
ἔξελίπομεν. Τα ἔστη ἡμετέρας αἰσεὶ
ἀρεῶν ἡμετέρας.

10 Αἱ ἡμέραι ἡμετέρας ἡμετέρας

ἐν αὐτοῖς ἐβδωμάκοντα ἔτη, εἰν δὲ ἐν δυνάσειαις ὀγδωμάκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος, ὅτι ἐπὶ ἡλθε τωράτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδιδωθούμεθα.

11 Τίς γνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ὑπὸ τῆς φέβου σου τῆς θυμῶν σου, Ἰσραηλιθμῶν;

12 Τίω δεξιᾷν σου ἔπως γνώσειόν μοι, καὶ τὴν πεπαιδευμένους τῆ καρδία ἐν σοφία.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε, καὶ ὠρακλήθητι ὅτι τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήθημεν τὸ σπῆν τῆς ἐλείου σου Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἐυφρανθήμεθα ἐν πάσις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Εὐφρανθήμεθα, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπίνωσας ἡμᾶς, ἔτι ὧν ἔτι δεικνύμεθα κακῶν.

16 Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸν δούλους σου καὶ ὅτι τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδίστησον τὸν ἕορτῆ αὐτῶν.

17 Καὶ ἔσω ἡ λαμωρῆτης Κυρίου τῆς Θεῶν ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν καλεῖς θυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν καλεῖς θυνον.

ΨΑΛΜ. 91.

Αἶνον ὡδῆς τῷ Δαβίδ, ἀνεπίγραφο παρ' Ἐβραίοις.

Ὁ Καλοικῶν ἐν βοηθεία τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπη Θεοῦ τῆς ἑσπέρου αὐλιδύσει.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, ἀντιλήπτω μου, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἑλπίω ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρῶν, καὶ ὑπολόγου τωραχῶδους.

4 Ἐν τοῖς μάλα φρόνοις αὐτῶν ὀποκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἑλπίεις, ὅπως κυκλώσει σε ἡ δεξιὰ αὐτῶν.

5 Ὅτι φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου θυκτείνῃ. Ἀπὸ βέλους πηλομένου ἡμέρας.

6 Ἀπὸ φεζύγματος ἐν σάββητι διαπορδομήν, ὑπὸ συμπλοκάματος καὶ δαιμονίου μισσημεινῶ.

7 Πιστῆται ἐν τῇ κλίπῃ σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐν δεξιῶν σου, φεζῆς σὲ δὲ ἕκ ἐξήκει.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμύπητων ὄψῃ.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸ ὑψίστου ἐξου καταφυγή σου.

10 Ὅτι φερεσάσει φεζῆς σὲ κακῶν, καὶ μαστῆς ἕκ ἐγχεῖ τῶ σκηνομάτῃ σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶν ἐνταλήται φερεσῶν, τῆ διαφυλάξει σε ἐν πάσις τῆ ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἀρεσῆ σε μήποτε φερεσῶν φερεσῶν φερεσῶν τῆ πόδα σου.

13 Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλικὸν ἐπιθήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσσομαι αὐτόν, σκαπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Κεκραξέται φερεσῶν μου, καὶ ἐπακούσομαι αὐτῶν, μὴ αὐτῶν εἶμι ἐν θλίψῃ, Ἰσραηλιθμῶν αὐτόν, καὶ ὀδῶσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῶ τὸ σκεπτικόν μου.

ΨΑΛΜ. 43. 92.

Ψαλμὸς ψάλλῃς εἰς τὸ ἡμέραν τὸ
Σαββάτου.

Αγαθὸν τὸ ἔξομολογήσασθαι
τῷ Κυρίῳ, καὶ ψαλλεῖν τῷ
ὀνόματι σου ὕψιστε.

2 Τῷ ἀναγγέλλειν τὸ πρὸς
τὸ ἐλεῖς σε, καὶ τῷ ἀλίθειάν
σε κατὰ νύκτα.

3 Ἐν δεκαχόρδῳ, ψαλμείψω
μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι ἄσπερανός με Κύριε
ἐν τῷ ποιήματι σε, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῆς χειρῶν σου ἀγαλλιά-
σμαι.

5 Ὡς ἐμεγαλυνήθη τὰ ἔργα
σου Κύριε, σοδορά ἐβαδύνθησαν
οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄσπρον ἔρωσεν, καὶ
ἀσύνετος ἔσωνήσεν ταῦτα.

6 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμυρ-
τωλὸς ὡς κὶ χόρτον, καὶ δίκυψαν
πάντες οἱ ἔργαζομένοι τῷ ἀνο-
μίᾳ· Ὅπως ἀν' ἔξολοθρῶθω-
σιν εἰς τὸ αἰῶνα τῶ αἰῶνος· οὐ
δὲ ὕψιστος εἰς τὸ αἰῶνα Κύριε.

8 Ὅτι ἰδὲ οἱ ἐχθροί σου Κύ-
ριε, ὅτι ἰδὲ οἱ ἐχθροί σου ἀπο-
λωμῶν καὶ διασχορπιθήσονται
πάντες οἱ ἔργαζομένοι τῷ ἀνο-
μίᾳ.

9 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέ-
ρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆ-
ρας μου ἐν ἐλαίῳ πιονι.

10 Καὶ ἐπεὶ δὲν ὁ ὄσθαλιμὸς
μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν
τοῖς ἐπισημασμένοις ἐπ' ἐμὲ πο-
νηροῦσιν ἀκούσεται τὸ οὖς
μου.

11 Δίχαι ὡς φοῖνιξ ἀνθή-
σει, ὡς κὶ κέρας ἢ ἐν τῷ λι-
βαίνῳ πληθυνθήσεται.

12 Πιψυδωμένοι ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου ἐν τῷ αὐλαίς τῷ Θεῷ ἡ-
μῶν ἔξανθήσονται.

13 Ἐστὶ πληθυνθήσονται ἐν
γῆραι πιονι· καὶ ἐπαυωπῆτες
ἔσονται.

14 Τῷ ἀναγγεῖλαι ὅτι ἐ-
στὶς Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ὅτι ἐστὶν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. } { Ἐσπειραὶ
43. 92. } { ἐνχαί.

Εἰς τὸ ἡμέραν τὸ προσεβάτου
ὅτε καλῶμισο ἢ γῆ, ἀνθ
ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ο Κύριε ἐβασίλευσεν, ἐ-
παύσαν ἐνεδύσατο ἐπὶ
δύσαιο Κύριε δυνάμεις καὶ π-
ειρώσατο.

2 Καὶ γὰρ ἐστρέψατε τὸ οἰκου-
μένῳ, ἢ τις ἐσπλάγξεν.

3 Ἐτοιμῶν ὁ θρόνος σου ἀπὸ
τότε, ἀπὸ τῶ αἰῶνος οὐ εἶ.

4 Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ Κύ-
ριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνῆς
αὐτῶν· ἀρῆσιν οἱ ποταμοὶ ὅτι
τείψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδά-
των πολλῶν.

5 Θαυμαστοὶ οἱ μετὰρισμοὶ
τῆ θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψι-
λοῖς ὁ Κύριος.

6 Τὰ μῦθρα σου ὅπως ἴθι-
σαν σοδορά, τῷ οἴκῳ σου πρέ-
πει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρό-
τητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. 74. 94.

Ψαλμός τῷ Δαβὶδ τῆς αἰτῆς Σαββάτου.

Ⓜ Εὐδὲ ἐκδικήσων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρήσασατο.

2. Ὡς ἴδθη ὁ κείων τῷ γῆν, ἀπὸ τοῦ ἁπταπόδον τοῖς ἰσχυροῖς.

3. Ἔως πότε ἀμῶντοι Κύριε, ἕως πότε ἀμῶντοι καυχῶνται;

4. Φθίζονται καὶ λήθησαν ἀδικία, λαλήσου πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῷ ἀνομίαν.

5. Τὸν λαόν σου Κύριε ἐπαπίθωσον, καὶ τῷ κληρονομίαν σου ἐκδώσον.

6. Χήραν καὶ ἔρρανον ἀπέκτειναν, καὶ περιήλυτον ἐφρόνισαν.

7. Καὶ εἶπαν ἕκ ὄψετα Κύριε, ἔδδὲ συνίσει ὁ Θεὸς τῷ Ἰακώβ.

8. Σωῖτε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ πότε φρονήσατε;

9. Ὁφθαλμοὺς τὸν ἔσ, ἕκ ἄκῃ; ἢ ὀφθαλμοὺς τὸν ὀφθαλμὸν, ἕκ ἰσχυροῦ;

10. Ὁ ποιητὴς ἔδδῃ, ἕκ ἰσχυροῦ ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἀνθρώπων ἰσχυροῦ;

11. Κύριε ἠρώτη τὰς δαλκομύς σου ἀνθρώπων, ὅτι ἐσὶ μάταιοι.

12. Μακάριος ἀνθρώπος, ὃν ἄν παιδείας Κύριε, καὶ ἐκ τῷ νόμῳ σου διδάξης αὐτόν.

13. Τὸ φράσαι αὐτὸν ἀπὸ ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως ἡμερῶν τῶ ἀμῶντοι βόθρου.

14. Ὅτι ἐκ ἀπὸ τοῦ Κυρίου τὴν λαὸν αὐτῷ, καὶ τῷ κληρονομίαν αὐτῷ ἐκ ἐγκαταλείπει.

15. Ἔως ἡμερῶν ὅτι ἐφῶν ἐκείων, καὶ ἐκείων αὐτῶν, πάντες οἱ ἰσχυροὶ τῆ καρδίας. διὰ ψαλμοῦ.

16. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηροῦς ἡγῆς συμφορῶν σῶσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τῷ ἀνομίαν;

17. Εἰ μὴ ὅτι Κύριε ἐβοήθησέν μοι, παρεβόησεν ἡ καρδία μου, ἡ ψυχὴ μου.

18. Εἰ ἐλεῶν, (ἐσάλει) ὁ πῦρ μου, τὸ ἐλεῶν σου Κύριε ἐβοήθησέν μοι.

19. Κατὰ τὸ πλῆθος σου ὁ δυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἰσθησῶμαι τῆς καρδίας σου ἀνθρώπων τῷ ψυχῷ μου.

20. Μὴ συμποροῦσέν σοι δεξιὸς ἀνομίας, ὁ πλάσων κέρας ἐπὶ σφύραγμα;

21. Ὁφθαλμοὺς ἐπὶ ψυχῷ δικαίου, καὶ αἵμα ἀδίκων καταδιώξονται.

22. Καὶ ἐχέσθαι μοι Κύριε ἐκ καταρυγῆν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοήθον ἐπίσθαι μου.

23. Καὶ ἰσχυροῦ αὐτῶν Κύριε τῷ ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τῷ πονηρίαν αὐτῶν ἀφαιρῆ αὐτῶν Κύριε ὁ Θεός.

Ψ Α Λ Μ. } { Ε΄αδιναι
 ζε. 95. } { ευχαι

Αίνθ ωδης Δαβιδ, ανεπιγραφο παρ Ε'βραίοις.

Εδτε αγαλλιασώμεθα τῷ Κυεῖω, ἀλαλάζωμε τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2. Περσθάσωμε τὸ πρῶτον αὐτῷ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμε αὐτῷ.

3. Ὅπ οἶδς μῆρας Κυεῖθ καὶ βασιλευς μῆρας ἐπὶ πᾶσι τῶν γῆν.

4. Ὅπ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῷ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῷ ἔστη.

5. Ὅπ αὐτῷ ἐστὶν ἡ θαλάσσα, καὶ αὐτῷ ἐποίησεν αὐτῷ, καὶ τῶν ξηρῶν αἱ χεῖρες αὐτῷ ἐπλασαν.

6. Δεῦτε προσκυνώσωμεν καὶ προσποσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐν τῷ πόν Κυεῖν τῷ πηύσαντῷ ἡμῶν.

7. Ὅπ οὗτοι ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμῶν λαὸς νομῆς αὐτῷ, καὶ σωβᾶτα χειρὸς αὐτῷ.

8. Σήμερον ἐὰν τ' φωνῆς αὐτῷ ἀκούσῃτε, μὴ σελιμῶνῃτε τὰς καρδιαύμων. Ὡς ἐν τῷ παρεστῆσμένῳ, κατὰ τῶν ἡμέρων τῷ πειρασμῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9. Οὐ ἐπίρησαν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώ-

χθίσα τῇ ἡμερᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα αἰεὶ σπλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.

11. Ὡς ἄμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν καρδίαν μου;

Ψ Α Λ Μ. ζε'. 96.

Αίνθ ωδης τῷ Δαβιδ, ὅτι ὁ δαυὶδ ὠκοδῆκε καὶ τῶν ἀχαιωλῶν ἀνεπιγραφο παρ Ε'βραίοις.

1. Ἄσατε τῷ Κυεῖω ἄσμα κερύθν, ἄσατε τῷ Κυεῖω πᾶσι τῆς γῆς.

2. Ἄσατε τῷ Κυεῖω, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐκασταὶς ζεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωπῆρον αὐτῷ.

3. Ἀναγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τῶν δέξαν αὐτῷ ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῷ.

4. Ὅπ μῆρας Κυεῖθ καὶ αἰσῶν τὸς σφόδρα φοβερός ἐστὶν ὑπὲρ πάντας τὸς θεούς.

5. Ὅπ πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια ὁ δὲ Κυεῖθ τὸς ἔργων ἐποίησαν.

6. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραῖος ἐνώπιον αὐτῷ, ἀγαλλῶν καὶ μεγαλοσφῆρα ἐν τῷ ἀγάσματι αὐτῷ.

7. Ἐνέγκατε τῷ Κυεῖω αἱ παλαιαὶ ἔθνη ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυεῖω δέξαν καὶ πημῷ.

8. Ἐνέγκατε τῷ Κυεῖω, δέξαν ἰνόματι αὐτῷ. Ἄσατε θυσιὰς καὶ εἰσπορεύεθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῷ.

9. Προσκυή:

9. Ποικίησατε τῷ Κυεῖω ἐν αὐλῇ ἀγία αὐτῷ. Σαλαδήθητε ἀπὸ φροσῶτε αὐτῷ πᾶσα ἡ γῆ.

10. Βίπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ ἔδωκε τῷ οἰκονόμῳ, ἢ περὶ σαλαδήθησαι, κενῆ λυγρῆ ἐν ἐνδοξίᾳ.

11. Εὐφρανέσθε οἱ ἕθνη καὶ ἀγαλλιάσθε ἡ γῆ, σαλαδήθητε ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς.

12. Χαρήσθε τὰ πηδῆ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῷ δρυμῷ, ἀπὸ φροσῶτε Κυεῖω.

13. Ὅπως ἐρχομαι, ὅπως ἐρχομαι κείνη τῷ γλυκῷ. Κενῆ τῷ οἰκονόμῳ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆ.

5. Τὰ ὄρη ὡσεὶ χερεὶ ἐπέκεισαν ἀπὸ φροσῶτε Κυεῖω, ἀπὸ φροσῶτε Κυεῖω πᾶσις ἡ γῆ.

6. Ἀνήγειλαν οἱ ἕθνη τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτῆ.

7. Αἰνευθήτωσαν πάντες οἱ φροσῶτες τοῖς γλυκῶσι, οἱ ἔγκαιροι καὶ οἱ πῆρες ἀδελφοὶ αὐτῆ. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτῆ.

8. Ἡ κύριος καὶ οἱ ἐργάται ἡ Σία· καὶ ἡ ἀγαλλίασι τοῦ αἰθουατῆρες τῆ Ἰσραήλ, ἔνεκον τῆς κειμάτων (καὶ Κυεῖω).

9. Ὅπως Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πάντων τῶν γλυκῶν, τοῦ ὄρου ἡ φροσῶτε καὶ ἡ φροσῶτε πάντας τὰς θεάς.

10. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισήτε ποιεῖτε εὐλασίαν Κυεῖω τὰς ψυχὰς τῆς ὁσίον αὐτῆ, ἐκ χερεὶ ἀμάρταν τῆς ῥύσεως αὐτῆς.

11. Φῶς ἀνέτηκε τῷ δικαίῳ καὶ πῆς ἐνδοξίᾳ τῆ καρδία ἐν φροσῶτε.

12. Εὐφρανέσθε δικαιοὶ ἐν τῷ Κυεῖω, καὶ ἐξομολογήσατε τῷ ὀνόματι τῆ ἀγιωσύνης αὐτῆ.

ΨΑΛΜ. 97. 97.

Ψάλλομαι τῷ Δαβίδ, ὅτι ἡ γῆ αὐτῷ κατίσαστο· ἀνέπαυσατο παρ Ἐβραίοις.

1. Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθε ἡ γῆ, ἐν φροσῶτε παννῆσι πολλά.

2. Νεφέλαι καὶ νεφέλαι κύκλω αὐτῷ, δικαιοσύνη καὶ κέσμα καρπῶσις τῷ θρόνῳ αὐτῷ.

3. Πῦρ ἐνώπιον αὐτῷ φροσῶτεσι, καὶ φλεγῆ κύκλω τὸς ἐχθροὺς αὐτῷ.

4. Ἐφανῶσι αἱ ἀστραπαὶ αὐτῷ τῇ οἰκονόμῳ, εἶδε καὶ ἐσαλαδήθη ἡ γῆ.

ΨΑΛΜ. } Ἐσπεριναὶ
98. } ἐνχαί.

Ψάλλομαι τῷ Δαβίδ.

Σατε τῷ Κυεῖω ἄσμα κενῆ, ὅτι δαυμασὶ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

2. Ἐσωσθη ἡ πῆν ἡ δεξιὰ αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἀγίος αὐτῷ.

3. Εγνώρισεν Κύριος τὸ σω-
τηριον αὐτῆ, ἐναντίον ὧν ἐθνῶν
ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ.

4. Εἰμνήσθη τῆ ἐλέως αὐτῆ τῷ
Γακὼς, καὶ τῆ ἀληθείας αὐτῆ τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδεν πάντα τὰ
πύργια τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆ Θεοῦ
ἡμῶν.

5. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάντα
ἡ γῆ, ἄψυτε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψά-
λματε.

6. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐκ κιθά-
ρας, ἐκ κιθάρας καὶ φωνῆ ψαλμῶν,

7. Ἐν οὐλπυγξίν ἐλαταῖς, καὶ
φωνῆ οὐλπυγξίν κροστινῆς, ἀλα-
λάξατε ἐνώπιον τῷ βασιλέως
Κυρίου.

8. Σαλαθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκὸς ὄρων
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ.

9. Ποταμὸι κροτήσουσιν χειρὶ
δύπαντῷ, τὰ ἔρη ἀγαλλιάσουσιν,
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
ὅτι ἦκε κείναι τὴν γῆν.

10. Κεῖνῃ τὴν ἐκκεκλήμενον ἐν
δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν ἐκείνῃ
την.

ΨΑΛΜ. 49. 99.

Ψόμῳ τῷ Δαβίδ.

1. Κύριος ἐβασίλευσεν, ὄργιζέ-
δωσαν λαοὶ, ὁ κροτήσῃ ἐπὶ
τῷ Χερυβείμ, σαλαθήτω ἡ γῆ.

2. Κύριος ἐν Σιών μέγας,
ὕψιλος ἐστὶ ἐπὶ πάντα τὸς λαούς.

3. Ἐξομολογήσουσιν ἐν τῷ
ὀνόματι Κυρίου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβε-
ρὸν καὶ ὄριόν ἐστι.

4. Καὶ πῶς βασιλεύσας κείσιν
ἀγαπᾷ. Σὺ ἠτοίμασας ἐκείνην,
κείσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ
σὺ ἐποίησας.

5. Ἦν ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεόν
ἡμῶν, καὶ προσκυνᾶμε τῷ ἔσσο-
ποδῶ τῷ ποδῶν αὐτῆ, ὅτι ἄγιός ἐστι.

6. Μαυσοῦς καὶ Λαβὼν ἐν πῆς
Γερεδὸν αὐτῆ, καὶ Σαμουὴλ ἐν πῆς
ἐπιγελαμφίους τὸ ὄνομα αὐτῆ. Βῆ-
καλῆντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσῆ-
κεν αὐτῆ,

7. Ἐν γύλῳ νεφέλης ἐλάλη
σφες αὐτῆς ὅτι ἐφύλασσον τὰ μῆ-
τεια αὐτῆ, καὶ τὰ σπυγμάτα
αὐτῆ ἀέθωκεν αὐτοῖς.

8. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπί-
κεν αὐτῆ, ὁ Θεὸς σὺ ἐκίλατῃ
ἐγὼν αὐτῆ, καὶ ἐκδιώξῃ ἐπὶ πάντα
τὰ ἐπιτηδῆματα αὐτῆ.

9. Ἦν ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεόν
ἡμῶν, καὶ προσκυνᾶμε εἰς ὄρθῃ
ἀμῖν αὐτῆ, ὅτι ἄγιος Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. 5. 100.

Ψόμῳ τῷ Δαβίδ εἰς ἐξομολό-
γησιν.

1. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάντα ἡ
γῆ· Δεκάσατε τῷ Κυρίῳ ἐν
ἐυφροσύνῃ· εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐ-
τῆ ἐν ἀγαλλίασει.

2. Γινώτε ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν
ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡ-
μᾶς καὶ ἔχῃ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ
λαὸς αὐτῆ καὶ σπυγμάτα ναμῆς
αὐτῆ.

3. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας
αὐτῆ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς
αὐλάς

νοῦν τὸς με κατ' ἐμὴ ὤμους.

9. Ὅπασον ὡς εἰ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα με μὴ κλαυθμῶ ἐκίρων.

10. Ἀπέσε: σῶπι τ' ὄργης σου καὶ τῆ θυμῶ σου, ὅτι ἐπέρας κατέρραξάς με.

11. Αἱ ἡμέραι με ὡς εἰ σκιά ἐκλίθησας, καὶ γὰρ ὡς εἰ χόρτος ἐξηρσάνθην.

12. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ κημόσιον σου εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ.

13. Σὺ ἀνάσσεις εἰκτηρήσεις τὴν Σιών, ὅτι χαίρει τὸ οἰκτηρήσασα αὐτὴν, ὅτι ἦκει χαίρει.

14. Ὅπ ἐυδίκησαν οἱ δούλοι σου τὸς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χεῖμα αὐτῆς οἰκτηρήσασα.

15. Καὶ βοηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16. Ὅπ οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀρθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ.

17. Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν σελήνην καὶ τὰς πετεινῶν, καὶ ἐκ ἐξουδένωσεν τὴν δόξαν αὐτῆς.

18. Γενοίηται αὐτῆ εἰς γενεὰν ἕτερον, καὶ λαὸς ὁ κηζόμενος αἰνεῖσει τὸν Κύριον.

19. Ὅπ ἐξέκυψεν ἐξ οὐρανόθεν αὐτῆ, Κύριος ἐξ οὐρανόθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν.

20. Τῶ ἀκούσει τῆ συναγωγῆς σου πεπιδιμῶν, τῶ ἴδουσι τὸς ὄφθαλμοὺς τῶν πεθανομένων.

21. Τῶ ἀναγῆται ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσιν αὐτῆ ἐν Ἱερουσαλήμ.

22. Ἐν τῶ ἐπιζυωαχθῆναι λα-

ὸς ἐπιπταυτὸ, καὶ βασιλεῖς τῆ γῆς λαίην τῶ Κυρίῳ.

23. Ἀπεκείθη αὐτῶ ἐν ὄφθαλμοῖς αὐτῶ, τὴν δολιχότητα τῶν ἡμερῶν με ἀνάγειλόν μοι.

24. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμῶσιν ἡμερῶν με, ἐν γενεῶν γενεῶν τῶ ἐπὶ σου.

25. Κατ' ἀρχαίς σου Κύριε τὴν γῆν ὀφθαλμώσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶ οἱ ὕμνοι.

26. Αὐτοὶ ἀπολυῖται, οἱ δὲ διαμίνεις καὶ πάντες ὡς ἡμέτερον παλαιωθήσονται.

27. Καὶ ὡς εἰ φειδόμενοι ἐλθῆς αὐτῶ καὶ ἀλλαγῆσονται, ὡς δὲ οὐ αὐτῶσιν καὶ τῶ ἐπὶ σου ἐκ ἐκλήψουσι.

28. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου καὶ τὰς κληρώσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ δυνάμει.

ΨΑΛΜ. 97. 103.

Ψάμδος τῶ Δαβίδ.

1. Ἐγὼ λόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐργά με τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτῆ.

2. Ἐγὼ λόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ μὴ ὀφθαλμώσας πᾶσαι τῶ ἀνταποδόσεις αὐτῆ.

3. Τὸν ἐπιλατῶντα πᾶσαι τῶ ἀνομιαί σου, τὸν ἰώμενον πᾶσαι τῶ νόσου σου.

4. Τὸν λυβόμενον ἐκ φθορῆς τὴν ζωνί σου, τὸν σεφαρωῖτά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

5. Τὸν

5. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν (α), ἀναγεινιδήσεται ὡς αἰτὴ ἢ νεότης (β).

6. Ποιῶν ἐλεημοσύναις ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις.

7. Ἐγνώσει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τὸ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9. Οὐκ εἰς τέλος ὀργιζήσεται, ἔτι εἰς τὸ αἰῶνα μελεῖ.

10. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐπίστην ἡμῖν, ἔτι κατὰ τὰς ἀυθρίας ἡμῶν ἀνταπίσταν ἡμῖν.

11. Ὅτι κατὰ τὸ ὑψοῦν τῆς ἔρανος ἀπὸ τῆς γῆς ἐκρεταίωσεν Κύριος, τὸ ἐλεῖ αὐτὸ ἐπὶ τὴν φοβηφόρον αὐτόν.

12. Καθόσον ἀπέχεσιν ἀντολά ἀπὸ δουλῶν ἐμακρῶσεν αὐτὸ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13. Καθὼς οἰκτερεῖ πατὴρ υἱὸς, οἰκτερεῖ Κύριος τὴν φοβηφόρον αὐτόν.

14. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ σλάσμα ἡμῶν, ἐννοήθη ὅτι κατὰ τὸ ἐλεῖ.

15. Ἀνθρώπος ὡς τὸ χροῖον, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς αἱ αἰῶνες τῆς ἀχῆ, ἔτι εἰς ἔσθλησιν.

16. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἔκλυσε αὐτὸν, καὶ ἔκλυσε τὸν πόρον αὐτοῦ.

17. Τὸ δὲ ἐλεῖ τὸν Κύριον ἀπὸ τῆς αἰῶνος καὶ ἔως τῆς αἰῶνος, ἐπὶ τὴν φοβηφόρον αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς ἡμῶν.

18. Τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐν-

τολῶν αὐτοῦ, τὴν ποιήσασιν αὐτάς.

19. Κύριος ἐν τῷ ἔρανον ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων διασπύσει.

20. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνάστη ἰσχύος, πνεύματα τὸν λόγον αὐτοῦ, τὰ ἀκρόαται τῆς φωνῆς τοῦ λόγον αὐτοῦ.

21. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα (αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ πνεύματα τὸ θελημα αὐτοῦ).

22. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τῷ ἔρανον τῆς διαποτείας αὐτοῦ. ἐκλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψ Α Λ Μ. } { Ἐσπείναι }
 ρδ'. 104. } { ἔνχαί.

Ψάλλετε τῷ Δαβὶδ, ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔρανον σου σάββατος.

Εκλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνεισθε σὺν ὁρα. Ἐξομολογήσιν καὶ μεγαλοφρονεῖσιν ἐξουσίαν.

1. Ἀναβαλλόμενος ὡς ἰμάτιον, ἐκτέννω τὸν ἔρανον ἀπὸ δόξης.

3. Ὁ στρατὸν ὁ ὕδασι τὰ ἔρανον αὐτοῦ, ὁ πηδῆς νεφελῶν ἐπίσταν αὐτοῦ, ὁ περὶ πλερῶν ἀνέμων.

4. Ὁ ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὰς λειτουργοὺς αὐ-

τῆ πύρρος φλόγα.

5. Ο' θμελιῶν τλω γλῶ ἐπι τλω ἀσφαλειαν αὐτῆς, ἢ κλιθεῖται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

6. Ἀκουσθε ὡς ἰμάριον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ὀρέων σῆσονται ὕδατα.

7. Ἀπὸ ἐπιπληξίως ἔκ φάξονται, ἀπὸ φωνῆς βρογῆς ἔκ δειλιάτσιν.

8. Ἀναβαίνουσιν ὄρυ, καὶ καταβαίνουσιν πεδίον, εἰς τὸ τίπον ὃν ἐδεμελιώσας αὐτὰ.

9. Ο' εἰον ἔδε ὃ ἢ παρελδύσονται, ἐδὲ ἐπὶ σφῆξοι καλύψαι τλω γλῶ.

10. Ο' ἐξαπετέλλων πηγάς ἐν φάεργεῖν, ἀνά μισον τῶν ὀρέων διελδύσονται ὕδατα.

11. Πηπῆλ πάντα τὰ θνεῖα τῶ ἀργῆ, φεροδῆξοῖται ὄναγεῖ εἰς δῆψαν αὐτῶν.

12. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τῶ ἔργῳ ἢ κατασκλιώσεται, ἐκ μέκῃ ἢ πῶ πῶν δάσασι φωνῶν.

13. Ποπίζων ὄρη ἐκ τῶν ἑσθῶν αὐτῆς, ἀπὸ κερπυδῆ ἔργων (ἐκ κερπυδῆσῃ) ἢ γῆ.

14. Ο' ἐξαντελλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόω τῆ δακεία τῶν ἀνθρώπων.

15. Τοῖς ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆ γῆς, καὶ οἶνον εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, τῶ ἰλαρῶναι φεῖσπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτῃ καρδίαν ἀνθρώπου σκεῖται.

16. Χορταθήσονται τὰ ζῦλα τῶ πεδίον, καὶ κέδροι τῶ Λιβάνου αἰς ἐρίτῶσας.

17. Ἐκεῖ σφιδία ἐνοσοδύσονται τῶ ἔρωδῆ ἢ κητορία ἠγέται αὐ-

τῶν.

18. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλαίκοις, πῖτρα καταφυγῆ τοῖς λαζωῖς.

19. Ἐποίησεν σελῶν ἐς κερρῆς, ὃ ἦλε ἐγνω τλω δῆξο αὐτῆ.

20. Ἐδε σκότῃ, καὶ ἐξῆθη νύξ· ἐν αὐτῇ διελδύσονται πάντα τὰ θνεῖα τῶ δρυμῆ.

21. Σκῦμοι αἰσρέμφοι τῶ ἀρπῆσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῶ θῆξ βρωῖν αὐτοῖς.

22. Ἀνέτελεν ὃ ἦλε καὶ ἔκωπῃ χθῆσας, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοσταδύσονται.

23. Ἐξελδύσῃ ἀθροπῃ ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τλω ἔργῳ αὐτοῦ ἔως ἰσπέργς.

24. Ὡς ἐμεγαλῶθη τὰ ἔργα σοι, Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησαι, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεως ἔκ.

25. Αὐτῆ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ἐνρῶ χαρῆ· ἐκεῖ ἐρπετὰ ὄντι ἐσιν ἀειθμῆς. Ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλων.

26. Ἐκεῖ πλοῖα διαπερδύονται, δρόμων δῶ ὃν ἔπλασας ἐμπύξῃ αὐτῶν.

27. Πάντα σοῖς οἱ κερρῆσας, εἰ, δοῦναι τλω τερφῶ αὐτῶν ἐς ἀκαερν.

28. Δόντῃ ἔκ αὐτοῖς σκλήξουσιν, ἀοῖξαντῶς ἔκ τλω χῆρς τὰ σύμπαντα πληθῶσονται καὶ σῶπῃ.

29. Ἀποσρέψαντῃ δὲ ἔκ τὸ φεῖσπον, τερρῃ θῆσονται. ἀντὰ νελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλήψεται, καὶ εἰς τὸν χόυν αὐτῶν ἐπὶ σρέψῃν.

30. Ἐξά-

30. Ἐξαποστείλῃς τὸ πνεῦμά σου ἐπὶ τὸν ὄρειον, καὶ ἀνακαταστήσῃς τὸ ὄρειον ὡς τὸ γῆρας.

31. Ἡ ψαλμὴ δὲ αὕτη Κυρίου ἐστὶν ἡ ψαλμὴ ἡ ἡμερῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

32. Ὁ ὄρειος ἐπὶ τῷ γένῳ καὶ πατρὶν αὐτῶν τρέμει· ὁ ἀπόκλιμαίται ἡ δὲ ὄρειος καὶ κρημαίνεται.

33. Ἀπόκλιμαίται ὡς τὸ γῆρας μὲν, ψαλμὴ τῷ Θεῷ μὲν ἕως ἑξήκοντα.

34. Ἡ δὲ ψαλμὴ αὐτῶν ἡ διὰ τὸν λόγον μὲν· ἐγὼ δὲ ἐξοφρασηθήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35. Ἐκλείπειν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆρας, καὶ ἀποκαταστήσονται αὐτῶν· ἐκλείπειν ἡ ψυχὴ μὲν τῷ Κυρίῳ.

Ψ. Α. Λ. Μ. } Ἐωθιαί
 ρέ. 105. } Ἐψαλμοί.

Α. Μιλουῖα.

Ἐκμολογήσῃς τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁπταθήσονται τὸ ὄνειμα αὐτῶν· ἀπαυσιέσονται ἐπὶ τῷ ἔρειπῃ τὰ ἔργα αὐτῶν.

1. Ἀκούετε αὐτῶν καὶ ψαλλάτε αὐτῶν· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτῶν.

2. Ἐπαινεῖτε ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἀμῶν αὐτῶν· ἐνομοθέτησεν καρδίαν ἡμετέραν τῷ Κυρίῳ.

3. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κρημαθήσονται· ζητήσατε τὸ ὄρειον αὐτῶν διαπαντός.

4. Μνήσθητε τῶν θαυμάτων αὐτῶν ἐποίησεν· τὰ τέρατα αὐτῶν καὶ τὰ κρίματα τῶν σωματῶν αὐτῶν.

5. Σπῆγμα Ἄβραμ δὲ ἔλασεν αὐτῶν, καὶ Ἰσραὴλ ἐκλεκετὶ αὐτῶν.

6. Αὐτῶν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμετέρος, ἐπὶ πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτῶν.

7. Ἐμνήσθητε τὰ αἶμα διαθήκης αὐτῶν, λόγος ἔσται ἔλεος εἰς χιλίαν γενεάν.

8. Ὁν δίδετο τῷ Ἄβραμ καὶ τῷ Ἰσραὴλ.

9. Καὶ ἔστησαν αὐτῶν τῷ Ἰσραὴλ εἰς σωματῶν, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

10. Λέγει, σὺ δίδω τῷ γένῳ ἡμετέρῳ, κρίματα κληρονομίας ὑμῶν.

11. Ἐπὶ τῷ ἔρειπῃ αὐτῶν κληρονομία ἐστὶν αὐτῶν.

12. Καὶ δίδετο ἐξ ἔθους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς βασιλείαν.

13. Οὐκ ἀποκαταστήσονται ἀδικήσασιν αὐτῶν, καὶ ἡλεγεσθῆσαν αὐτῶν βασιλείας.

14. Βλέπετε τῶν χειρῶν μου, καὶ εἰ τῶν φρονησῆσαι μὲν ἡ πονηρήσασθε.

15. Καὶ κληρονομία ἐπὶ τῷ γένῳ, παντὸς σωματῶν αὐτῶν (καὶ τῶν τειφῶν).

16. Ἀπίστευσεν ἡμετέρος αὐτῶν ἀνθρώπων, εἰς δὲ ἔλεος ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ.

17. Ἐπαρηγόρησεν ἐπὶ τῶν τειφῶν αὐτῶν, σὺ δὲ ἔλεος ἐπὶ τῷ γένῳ αὐτῶν.

18. Μέχρι τῶν ἐλθῶν ὁ ἔλεος αὐτῶν.

αὐτῷ, τὸ λόγον Κυεῖν ἐπύρουν αὐτῶν.

20. Ἀπέστειλε βασιλῆς καὶ ἐλυ-
σιν αὐτῶν, ἀρχῶν λαοῦ καὶ ἀφῆκιν
αὐτῶν.

21. Κατέσχον αὐτῶν Κυεῖον
τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀχοντα πάσης
τῆς κτησεως αὐτοῦ.

22. Τὸς παιδῶν αὐτῶν τὸς ὄρ-
χοντας αὐτῶν ἐέσωτον, καὶ τὸς ὄρ-
σβυπέμεις αὐτῶν σοφίστη.

23. Καὶ ἐπέστειλεν Ἰσραὴλ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρῴκησεν
ἐν γῆ Χαμ.

24. Καὶ ἠύξησεν τὸν λαὸν αὐτῶ
σφόδρα, καὶ ἐκρεταίωσεν αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶ.

25. Νεπέτερεψε τὴν καρδίαν αὐ-
τῶ, τῶ μωσῆσαι τὸ λαὸν αὐτῶ· τῶ
δὲ λαῷ αὐτῶ ἐν πῆσι δούλοισιν αὐτῶ.

26. Ἐξαπέστειλε Μαισὼν τὸ δού-
λον αὐτῶ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο
ἰαυτῶ.

27. Ἐΐθετο ἐν αὐτοῖς τὸς λόγους
τῶ σημεῖων αὐτῶ, καὶ τῶ τεράτων
αὐτῶ ἐν γῆ Χαμ.

28. Ἐξάπεστειλε σκόλοθ καὶ ἐσκό-
πισεν ὅτι παρεπίκρανας τὸς λόγους
αὐτῶ.

29. Μετέρεψε τὰ ὕδατα αὐ-
τῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπίκλιεν τὸς ἰ-
χθυας αὐτῶν.

30. Ἐξήρεψεν ἡ γῆ αὐτῶν βα-
τράχους, ἐν πῆσι ταμείοις τῶν βασι-
λέων αὐτῶν.

31. Εἶπε, καὶ ἦλθεν κυρόμμα, καὶ
σεμίπεις, ἐν πῆσι πῆσι δόλοισιν αὐ-
τῶ.

32. Ἐΐθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν
χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ
γῆ αὐτῶν.

33. Καὶ ἐπάταξε τὸς ἀμπέλους

αὐτῶ καὶ τὰς συκὰς αὐτῶ, καὶ
ζωάτωσε πᾶν ξύλον ὅσειν αὐ-
τῶ.

34. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκεί, καὶ
βροχῶ, καὶ ἦλθεν ἀκεί, καὶ ἦλθεν
τέρατα πάντα χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐ-
τῶ, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον
τῆς γῆς αὐτῶ.

35. Καὶ ἐπάταξε πᾶν ἄσπιδον
ἐν τῇ γῆ αὐτῶ, ἀπαρχὴν
παντὸς πόνου αὐτῶ.

36. Καὶ ἐξήγαγον αὐτῶς ἐν ἀρ-
γυρίῳ καὶ χρυσῷ, καὶ ἦλθεν ἐν τῶν
φυλάκων αὐτῶ ὁ ἀδελφῶν.

37. Εὐεράνθη Αἴγυπτο ἐν τῇ
ἐξόδῳ αὐτῶ, ὅτι ἐπέταξεν ὁ θεὸς
αὐτῶ ἐπὶ αὐτῶ.

38. Διεπίταξεν ἐφέλιμ εἰς σκῆ-
πῶν αὐτῶ, καὶ πῦρ τοῦ φασγάνου
αὐτῶ τῶν ἰσχυρῶν.

39. Ἦπτα καὶ ἦλθεν ὄρθουρμη-
της, καὶ ἦλθεν ἕρπον ἰσχυρῶ
αὐτῶ.

40. Διέβρονξε πῆρας, καὶ ἐβρονξῆ
ὑδατα, ἐπερδύθησαν ἐν αὐτοῖς
πταμοῖ.

41. Ὅτι ἐμνήθη τῶ λαῷ τῶ ἀ-
γίε αὐτῶ· τῶ ὄρει Ἀβραὰμ τὸ
δύλον αὐτῶ.

42. Καὶ ἐξήγαγε τὸ λαὸν αὐτῶ
ἐν ἀραβίᾳ, καὶ τὸς ἐκλελέθεις αὐ-
τῶ ἐν ἐν ἕρπον.

43. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χάρας
ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατακληρονο-
μήσαν.

44. Ὅπως αὐτῶ φυλάξωσι τὰ
δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νό-
μον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἀλλὰ
ἀνία

ΨΑΛΜ. } { Ε'σπεινά
95. 106. } { ουχαί.

Αλληλία.

Σομολογήσατε τῷ
Κυεῖω, ὅτι χειρὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

2. Τίς ἀγαπήσει
τὰς δυναστείας τῆς
Κυεῖας, ἀκυστὰς πρὶν εἶ
πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ.

3. Μικροί οἱ φυλάσσοντες
χειρῶν, καὶ ποιοῦντες
δικαιοσύνην ἐν
καρδίᾳ.

4. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ
ἐυσδοκίᾳ τῷ λαῷ σου, ἐπέσκεψαι
ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

5. Τὰ ἰδεῖν ἐν τῇ χειρὸς
ἐκλεκτοῦ σου, τὰ ἐν
ἐσπερῶν θλίβει ἐν
τῇ ἐσπερῶν σου τὸ
ἐδύναται σου τὸ
ἐπαινεῖσθαι μὲν τὸ
κληρονομίαν σου.

6. Ἡμεροπληγίαν σου τῶν
πατέρων ἡμῶν, βουνοῦ
σαμῶν, ἡλικίᾳ σου.

7. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
Αἰγύπτῳ ἐβλήθησαν τὰ
θαυμάσια σου, καὶ
ἐκινῶν τὸ πλῆθος τῶν
ἐλέων σου, καὶ περιπαροῦσαν,
ἀναβαίνοντες ἐν
τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8. Καὶ ἔσωσον αὐτοὺς ἐκ
ἐννοίας σου αὐτῶν, τὸ
γνωσθῆναι τὴν
δυναστείαν σου.

9. Καὶ ἐπέπηγε τῇ
ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ
ἐξήρανθαι καὶ ἀνάγει
αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς
ἐν ἐρήμῳ.

10. Καὶ ἔσωσον αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς ἐμισσητῶν,
καὶ ἐλυτρώσωτο αὐτοὺς.

τὰς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

11. Ἐκάλυψεν ὁ κύριος τὰς
θαλάσσας αὐτῶν, εἰς
ἐξ αὐτῶν ἐκινῶν
ἐκινῶν.

12. Καὶ ἐπέπεσε τὴν
λόγῳ σου, αὐτῶν,
καὶ ἦσαν τὴν αἰνῶν σου
αὐτῶν.

13. Ἐταχῶσαν, ἐπέπεσαν
τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἐκ
ἐκινῶν σου τὴν
βελῶν σου.

14. Καὶ ἐπιδυμῶν σου
ἐπιδυμῶν σου ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καὶ ἐπέπεσαν
τὸ πλῆθος σου αὐτῶν.

15. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
τὸ ἀκούειν σου αὐτῶν,
ἐξ ἀπέπεσε πλῆθος
σου εἰς τὰς ψυχὰς
αὐτῶν.

16. Καὶ περιώρισαν τὸ
Μωϋσῆν ἐν τῇ
περὶ σου, τὸ ἀκούειν
σου Κύριε.

17. Ἡνοίχθη ἡ γῆ, καὶ
κατέπεσε σου αὐτῶν,
καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ
τὴν θάλασσαν σου
Αἰγύπτῳ.

18. Καὶ ἐξέκαυθαι σου
ἐν τῇ θάλασσῃ σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσε σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσε σου αὐτῶν.

19. Καὶ ἐπέπεσε σου
αὐτῶν, καὶ ἐπέπεσε
σου αὐτῶν, καὶ ἐπέπεσε
σου αὐτῶν.

20. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν
δύναμιν σου αὐτῶν ἐν
ὁμοιωματῶν σου αὐτῶν
ἐκινῶν σου.

21. Καὶ ἐπέπεσαν τὸ
πλῆθος σου αὐτῶν, τὸ
πλῆθος σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν.

22. Θαυμάσια ἐν γῆ
καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν
ἐν τῇ θαλάσσῃ σου
αὐτῶν.

23. Καὶ εἶπε τὸ ἐκινῶν
σου αὐτῶν, ἐκινῶν σου
αὐτῶν, ἐκινῶν σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν.

24. Καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν,
καὶ ἐπέπεσαν σου αὐτῶν.

24. Καὶ ἐκδίνωσαν γλῶσσοι αὐτῶν, ἕκ ἐπίδωσαν τῷ λόγῳ αὐτῶν.

25. Καὶ ἐρόγυσσαν ἐν τοῖς σπηραμασιν αὐτῶν, ἕκ εἰσήκωσαν τὸ φωνῆς Κυεῖς.

26. Καὶ ἐπρετῶν χιῆρα αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν, τὸ καταβῆν αὐτῶν ἐν τῇ ἐρημίῳ.

27. Καὶ τὸ καταβῆν τὸ ἀπέμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἐδρεσι, καὶ διασκορπίσας αὐτῶν ἐν ταῖς χιῆρας.

28. Καὶ ἐτελέθησαν τῷ Βεελσεζὺρ, καὶ ἐράρον θυσίας νεκρῶν.

29. Καὶ παρῴωσαν αὐτῶν ἐν πῖσι ἐπιβῆμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύθη ἐν αὐτοῖς ἡ πλῆθος.

30. Καὶ ἐσηφεν ἐς καὶ ἐξιλῆσπον, καὶ ἐκόπη ἐν ἡθεσίῳ.

31. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῶν εἰς διακωσούλου, εἰς χιῆρα καὶ χιῆρα ἕως τῶν ἁγίων.

32. Καὶ παρῆρσαν αὐτῶν ἐπὶ ἑδάτῳ ἀπληρίας, καὶ ἐκαμῶθη Μαυθῆς δι' αὐτῶν.

33. Ὁ π παρῆρσαν τὸ πῦμα αὐτῶν, καὶ διέσπασεν ἐν ταῖς χιῆρασιν αὐτῶν.

34. Οὐκ ἐξολόθρῶσαν τὰ ἔδνην αὐτῶν Κυεῖς οὐπίς.

35. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔδρησι, καὶ ἔμαδον τὸ ἔργα αὐτῶν.

36. Καὶ ἐδιδάξαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐβλήθη αὐτοῖς εἰς σκαυδαλον, καὶ ἐδυσσε τὰς ἡσῆσιν αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, πῖσι δαμονίοις.

37. Καὶ ἐξέχων αἷμα αὐτῶν, αἷμα ἁγίων αὐτῶν καὶ θυγατέρων,

δὲν ἐδύτῃ τοῖς γλυπτοῖς Χαραά- καὶ ἐθρονοκτόνηθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἰμασι.

38. Καὶ ἐμῶθη ἐν τοῖς ἔδρησι αὐτῶν, καὶ ἐπόνησαν ἐν τοῖς ἐπιβῆμασιν αὐτῶν.

39. Καὶ ἐβλήθη θυρῶν Κυεῖς ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ἐβλήθη τῶν κληρονομίαν αὐτῶν.

40. Καὶ παρέδωκεν αὐτῶν εἰς χιῆρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτῶν.

41. Καὶ ἐβλήθη αὐτῶν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χιῆρας αὐτῶν.

42. Πλεονάκεις ἐβῆσαν αὐτῶν αὐτοὶ δὲ παρῆρσαν αὐτῶν ἐν τῇ βελῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

43. Καὶ ἐδὲ Κυεῖς ἐν τῷ βλήβιδι αὐτῶν, ἐν τῷ αὐτῶν εἰταῦσαι τὸ δεισῆσαι αὐτῶν.

44. Καὶ ἐμῶθη τὸ διαθήκῃ αὐτῶν, καὶ μετεμῆθη κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἔδρησι αὐτῶν, καὶ ἐδὲ αὐτῶν εἰς οἰκηρμῆς, ἐν ταῖς πόσιν αὐτῶν αἰχμαλωτῶσιν αὐτῶν.

45. Σῶσον ἡμᾶς Κυεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔδρησι τῆ ἐξομολογησῆσαι τῶν ὀνοματίῃ τῷ ἀγίῳ, τῶ ἐγκωχῆσαι ἐν τῇ αἰνέσει ἡμῶν.

46. Εὐλογητὸς Κυεῖς ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν αἰῶν καὶ ἕως τῶν αἰῶν, καὶ ἐρῆ πᾶσι ὁ λαὸς ἡμῶν, τοῦ ἁγίου.

ΨΑΛΜ. } Εὐδοκία
 ρζ'. 107. } εὐχαία

Ἀλληλία.

Ἐξομολογήσατε τῷ Κυ-
 εῖῳ ὅτι ἤσους, ὅτι οἷς
 τὸν οὐρανὸν τὸ ἔλεθ-
 ἄντων.

2. Εἰπάτωσαν οἱ
 λευκοὶ ἄνθρωποι ὑπὸ
 Κυεῖς. ὅς ἐλυ-
 ῖναι τὸ ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

3. Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν Σινη-
 ἤραυτον ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ
 Δυ-
 σμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ἐν ἀνδρῶν, ὅδον πέλειος κατεκί-
 ηται ἐκ δ' ἔρην.

5. Πηρώσθη καὶ διψώσθη, ἢ
 ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλι-
 πον.

6. Καὶ ἐκέκραξαν σὺς Κυεῖον
 ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν
 ἀναγκῶν αὐτῶν ἐμύστατο αὐτῶν.

7. Καὶ ὠδήγησεν αὐτῶν εἰς
 ὄδον ἐυθῆσαν, τῆ ποταμῶν αἰεὶς
 πλιν κατεκίηται.

8. Ἐξομολογησάτωσαν τῷ
 Κυεῖῳ τὸ ἔλεθ' αὐτῶν, καὶ τὰ θαυ-
 μάσια αὐτῶν πῶς ἦν τῶν ἀνθρώ-
 πων.

9. Ὅτι ἐχρότασε ψυχῶν κελῶν,
 καὶ ψυχῶν πεινώσαν ἐν ἐπλησέν
 ἀγαθῶν.

10. Καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιά
 σατά, πεπιδμῶνος ἐν πτωχίῳ
 καὶ σιδήρῳ.

11. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λό-
 για τῷ Θεῷ, καὶ τῷ βελῶν τῷ ὑψί-
 σθ παρῶξονα.

12. Καὶ ἐπαπαχ...

ἢ καρδία αὐτῶν, ἠδὲ τῆσαν καὶ ἐκ
 ἡμῶν ὁ βοήθων.

13. Καὶ ἐκέκραξαν σὺς Κυεῖ-
 ον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῶν. καὶ
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν
 αὐτῶν.

14. Καὶ ἐξήγαγον αὐτῶν ἐκ πῶ-
 τος καὶ σκιάς θανάτου, καὶ τῶν δεσ-
 τῶν αὐτῶν διέρρηξεν.

15. Ἐξομολογήσασθε τῷ Κυ-
 εῖῳ τὰ ἔλεθ' αὐτῶν καὶ τὰ θαυμά-
 σια αὐτῶν πῶς ἦν τῶν ἀνθρώ-
 πων.

16. Ὅτι ἠρώσθη πύλας
 χαλκῶν, καὶ ἠώχλησεν σιδηροῦς σιμῶ-
 θλασέν.

17. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ
 ὄδοῦ ἀνομίας αὐτῶν διὰ τῶν
 τῶν ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθη-
 σαν.

18. Πᾶν βροῦμα ἐβδελύξετε ἢ
 ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγρίσαν ἕως τῶν
 πύλων τοῦ σατά.

19. Καὶ ἐκέκραξαν σὺς Κυ-
 εῖον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῶν, καὶ ἐκ
 τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐ-
 τῶν.

20. Ἀπίηκε τὸ λόγον αὐτῶν,
 καὶ ἔλεθ' αὐτῶν, καὶ ἐβύβασε αὐ-
 τῶν ἐκ τῶν διασθῶν αὐτῶν.

21. Ἐξομολογησάτωσαν τῷ
 Κυεῖῳ τὰ ἔλεθ' αὐτῶν, καὶ τὰ θαυ-
 μάσια αὐτῶν τοῖς ἡμῶν τῶν ἀν-
 θρώπων.

22. Καὶ θυσαίτωσαν αὐτῶν θυσι-
 αὶ ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ ἐξαγαθῆται τὰ
 ἔργα αὐτῶν ἐν ἀγαλλίασει.

23. Οἱ κατὰ βαίροντες εἰς θα-
 λασσῶν ἐν πλοίοις, πεποδῆται ἔργα-
 σίας ἐν ὑδασι πολλοῖς.

24. Αὐτῶν ἔλεθ' αὐτῶν τὰ ἔργα Κυεῖν, καὶ
 τὰ θαυμάσια αὐτῶν ἐν τῷ βυθῶν.

25. Εἶπε, καὶ ἔση πνεῦμα κα-
ταιμίθε, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα
αὐτῆς.

26. Ἀναβάνουσιν ἔως ἤθ' ἡρα-
ισαῖ, καὶ καταβαίνουσιν ἔως ἤθ' ἀβύσ-
πων· ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐν καρδίᾳ
ἐπίκατο.

27. Ἐταρσάθησαν, ἐπαλάθη-
σαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία
αὐτῆς κατεπόθη.

28. Καὶ ἐκέκραξεν φωνὴ Κύ-
ριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῆς, καὶ ἐκ
ἤθ' ἀγαθῶν αὐτῶν ἐξήγαγον αὐ-
τῆς.

29. Καὶ ἐπάταξε τῇ καταπίδι,
καὶ ἔση εἰς αὐρὰν, καὶ ἐσίγησαν τὰ
κύματα αὐτῆς.

30. Καὶ ἐνεσάνθησαν, ὅτι ἠού-
χασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτὴς ἐπὶ λε-
μένα θλίματά αὐτῆς.

31. Ἐξομολογήσατο αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῶν, καὶ τὰ θαυ-
μάσια αὐτῶν τοῖς ἡγίοις τῶν ἀνθρώ-
πων.

32. Ἦψάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκ-
κλησίᾳ λαῶν, καὶ ἐν καρδίᾳ
φρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐ-
τὸν.

33. Ἐΐθετο πεταμοὶ εἰς ἔρη-
μον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς
δίψαν.

34. Γινῶ καρτεροὺς εἰς ἀλλήλους,
ὑπὸ καρίας τῶν κατοικοῦτων ἐν
αὐτῇ.

35. Ἐΐθετο ἔρημον εἰς λίαν
ὑδάτων, καὶ γινῶ ἀνδρον εἰς διεξό-
δους ὑδάτων.

36. Καὶ καταπίψεν ἐκεῖ σπι-
τῶντας, καὶ ζῴωσάντο πόλεις κα-
τοικισίας.

37. Καὶ ἔπαυον ἀγῆς, καὶ
ἐφύτασαν ἀμπέλους, καὶ ἐπέθη-

σαν καρπὸν ἡμνήματός·

38. Καὶ ἐυλόγησεν αὐτὴν, καὶ
ἐπληθύνθησαν σοδοὶ, καὶ τὰ
κτίωα αὐτῶν ἐκ ἐτήμηνος.

39. Καὶ ἀλιζήθησαν καὶ ἐκατά-
θησαν ἀπὸ θλίψεως καρδίας καὶ
ὀδύνης.

40. Ἐξεχύθη ἐξυδένους ἐκ
ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάησεν αὐ-
τὴς ἐν ἀβάτω καὶ ἐκ ὀδύς.

41. Καὶ ἐβοήθησε πάντῃ ἐκ
πληχίας, καὶ ἔδωκε αἰς σῶματα πα-
τειάς.

42. Ὁψόνται ἐυθεῖς καὶ ἐυφρα-
νήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμείθε-
ξεν τὸ σῶμα αὐτῆς.

43. Τίς σοδοὶ καὶ ἐυλάξεν ταῦ-
τα, καὶ ζῴωσάντο τὰ ἔλεη τῷ Κυ-
ρίῳ;

Ψ Α Λ Μ. ρλ'. 108.

Ὡδὴ ψαλμῶν τῷ Δαβίδ.

1. Ἐΐθιμῃ ἡ καρδία μου ὁ Θεός,
ἔποίμῃ ἡ καρδία μου, ἄσμου καὶ
ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2. Ἐξέμῃρθη ἡ δόξα μου, ἐξέ-
μῃρθη ψαλπίδιον καὶ κίθαρος, ἐξέ-
μῃρθη σῶμα ἔρθευ.

3. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λα-
οῖς Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

4. Ὅτι μόνα ἐπάνω τῶν ἡρατῶν
τὸ ἔλεός σου, καὶ ἔως τῶν νεφελῶν
ἡ ἀλήθειά σου.

5. Ἦψάθη ἐπὶ τὸν ἔρσην ὁ
Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ
δόξα σου.

6. Ὅπως αὐτοῖς ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπῶ-
νοί σου, σῶσον τὴν διεξίαν σου καὶ ἐπέ-
κυσεν μου.

7. Ο Θεός ἐλέησεν ἐν τῷ ἀ-
γῶν αὐτῷ. Τὸ ψῆφισμα καὶ διομε-
εῖω Σίκιμα, καὶ τῷ κοιλιάδα τῶν
οκτωῶν διαμετρίσω.

8. Ἐμός ἐστι Γαλαδ καὶ ἔμός ἐστι
Μαυραῆς, καὶ Ἐφραΐμ ἀντιλήψις
τῆ κεραλής μου.

9. Ἰούδας βασιλεύς μου. Μωσὲς
λίβησ τῆ ἐλπίδος μου. ἐπὶ τῷ
Γιδμαϊκῶν ἐπιβόησ τὸ ὑπερδμά-
μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλσι ὑπτάγνη-
σω.

10. Τίς ἀπάξει με εἰς πλιν-
θελοχῆς, ἢ τίς ὀδηγήσει με εἰς τὴν
Γιδμαϊκῶν;

11. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀποσά-
μεισ ἡμᾶς καὶ ἐκ ἐξελείψῃ ὁ
Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν;

12. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλί-
ψεως, καὶ ματαία σωπίει ἀνθρώπου.

13. Ἐν τῷ Θεῷ πισώσωμεν
δυνάμην. καὶ αὐτὸς ἐξεδενώσει τὰς
ἐχθρὰς ἡμῶν.

Ψ Α Λ Μ. ρθ'. 109.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δα-
βίδ.

10. Θεὸς τῷ αἰνεσθῆναι μου μὴ
δρασησπίσης ἐπὶ σῆμα ἀνθρώ-
πων καὶ σῆμα δούλου ἐπὶ ἐμὴν ἡ-
νοίχθην.

2. Ἐλάλησαν καὶ ἡμῶν γλώσσῃ
δολία. καὶ ἰσχυρὸς μένος ἐπέκλωσάν
με, καὶ ἐπολέμησαν με διεστάν.

3. Ἀντὶ τῆ ἀγαπᾶν με, ἐν-
διέβηκόν με ἐγὼ δὲ ὤρεσιν υἰοχό-
μην.

4. Καὶ ἔδειτε κατ' ἐμῶν κακῶν

αὐτῶν ἀγαθῶν, καὶ μίσθον αὐτῶν τῶν ἀγα-
πιστῶν μου.

5. Κατάσπον ἐσ' αὐτὸν οὐδὲν
πολὺν, καὶ διεβλάθον εἶπω ἐκ δε-
ξιῶν αὐτῶν.

6. Ἐν τῷ κινῆσαι αὐτὸν ἐ-
ξέλθοι κατὰ δεικασμῶσ, καὶ ἡ
φροσῶ χλαυτῶν ἡμέσων εἰς ἀνθρώ-
πων.

7. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτῶν
ὀλίγαι, καὶ ἡλὼ ἐπισκίπην αὐτῶν λά-
βοι ἑτέρῳ.

8. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀρ-
θανοὶ, καὶ ἠγαπή αὐτῶν χήρα.

9. Σηλοδομοὶ μεταστῶσ' ἀπὸ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπατησῶσ' ἀπὸ
ἐκ ἐληθήτωσαν ἐκ τῶν εἰκοσῶσαν
αὐτῶν.

10. Ἐξερῶσ' αὐτῶν δαιεσθῆς
πάντα ἔσα ὑπὲρ χεῖ αὐτῶν, καὶ δια-
παύσῶσ' αὐτῶν ἀλλότρισι τὰς πόδας
αὐτῶν.

11. Μὴ ἴσασ' ἄνω αὐτῶν ἀπ-
λήσῶσ, μηδὲ ἡσθηθήτω εἰκτίσμων
πῆσι ῥαχρῶσ αὐτῶν.

12. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐ-
τῶν εἰς ἐξολοθροσῶσ, ἐν ἡμέσῃ μὲν
ἐξῆθηφείη τὸ ὄνομα αὐτῶν.

13. Ἀνθρωποθῆν ἡ ἀνομία τῶν
πατέρων αὐτῶν ἐρατη Κυεῖν, καὶ ἡ
ἀμάρτια τῆ μητρὸς αὐτῶν μὴ ἐξῆθηφ-
είη.

14. Γενηθήτωσαν ἕσθη τὸν Κυ-
εῖν διαπυτῶσ, καὶ ἐξολοθροσθῆν εἰς
γῆσ τὸ μνημῆσμων αὐτῶν.

15. Ἀνθρώπων ἐκ ἐμνήσθην πηῶσ
ἐλεθῶσ, καὶ κατεδωξῶσ ἀνθρώπων
πῆσ πτα καὶ πῆσ γῆσ, καὶ κατανεῦσ
μὴσ τῆ καρπῆσ τῶν δαυατῶν
Γαι.

16. Καὶ ἡμέσων κατὰσαν καὶ
ἡσῆσ αὐτῶν, καὶ ἐκ ἡδέσῶσ ἐυλο-
γῶσ

ρίαν, κ' μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτῆ.

17. Καὶ ἐρεθίσατο κατὰ φανῶς ἰμάτιον, κ' εἰπήλυν ὡστέ ὕδωρ εἰς τὰ ἔρχαται αὐτῆ κ' ὡς εἰ ἔλαιον ἐν ποίσις αὐτῆ.

18. Γεννηθήτω αὐτῆ ὡς ἰμάτιον ὁ ἀειβάλλει, κ' ὡς ἡ (ζῶν) ἡ δια-
παιτὸς αὐτῆ (ζῶντος).

19. Τὸ τοῦ ἐργον τῶν ἐν-
βλήσαστων με παρὰ Κυεῖα, κ' ἡ
λῆξομῶτων ποιησὶ κ' τ' ψυχῆς
με.

20. Καὶ σὺ Κυεῖε. Κυεῖε πρῆ-
σον μετ' ἐμοῦ ἔνεκεν τῶ ὄνοματός
(κ', ὅπ' ἔχουσιν τὸ ἔλεός (κ).

21. Ῥῶσαι με, ὅπ' ἔρω κ' πῆ-
νης ἐμὲ ἐγὼ, κ' ἡ καρδία με τετα-
ραταί ἐσπίς με.

22. Ὡσὲν οἶα ἐν τῷ ἐκκλίνας
αὐτῆ αὐτῆ ἀντιδῶ, ἐξεπνάχθην
ὡς ἡ ἀκείδεις.

23. Τὰ ῥήματα μου ἠδὲν ἵκαν
ἀπὲ νηρείας, κ' ἡ σάρξ μου ἠλλοιω-
θη δι' ἔλαιον.

24. Καὶ γὰρ ἐβλήθην ὄνειδος
αὐτοῖς, ἐδοκίμασάν με, ἐτάλασαν κα-
ρδίαν αὐτῶ.

25. Βοήθησόν μοι Κυεῖε ὁ Θε-
ός μου, καὶ σώσόν με ὡς τὸ ἔλεός
(κ).

26. Καὶ γὰρ ὡς ὅπ' ἡ χεὶρ
(κ' αὐτῆ, κ' σὺ Κυεῖε ἐπέισα αὐ-
τῶ.

27. Καταρτίσων αὐτῆ, κ' σὺ
ἐυλογῆσαι οἱ ἐπισημαῖοι μοι
αἰχμηθῆσαν, ὁ δὲ δούλος (κ'
ἐυφρανθήσεται).

28. Ἐνδοξάσασθαι οἱ ἐν-
βάλλοντες με ἐν τρωπῶν, κ' πει-
σθήσασθαι ὡς διαλοῖσθαι αἰχμητῶ
αὐτῶν.

29. Ἐξομολογήσασθαι τῷ Κυ-
εῖω σφόδρα ἐν τῷ σωματί μου, κ' ἐν
μυτῶ πολλῶν ἀνέσω αὐτὸν ὅπ' πα-
ρέστη ἐκ δεξιῶν σπῆντος, τὸ σώσασθαι
ἐκ τῶν καταδικῶτων τῶ ψυχῆ
μου.

ΨΑΛΜ. ρί. 110.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ.

1. Ἐπὶ τῷ Κυεῖα τῷ Κυεῖα μου
καὶ ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐτῶ
τῶ ἐχθροῖς (κ' ἡσποδίου τῶν
ποδῶν (κ).

2. Ῥῶσόν δυνάμεως ἐξαπο-
τελέη (σοι Κυεῖα ἐκ Σιών, καὶ
κατεκυεῖσθαι ἐν μίσῳ τῶν ἐχθρῶν
(κ).

3. Μετὰ σὺ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆ
δυνάμεως σου, ἐν ταῖς λαμπροῦσι
τῶν ἀγγέλων σου ἐκ τῶν ποσῶν ἐσω-
φῶν ἐβλήσασθαι.

4. Ὡμοσε Κυεῖα κ' ἡ μετὰ
μεληθῆσαι σου τῶν αἰώνων
κ' τῶν πάντων Μελχισεδεκ.

5. Κυεῖα ἐκ δεξιῶν σου, σω-
θήσασθαι ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῶ βα-
σιλεῖς.

6. Κεῖνῃ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πῆρῶν
ση πῆρῶν, σωθήσασθαι κεφαλῆς
ἐπιγῆς πολλῶν.

7. Ἐκ χειμῶν ἐπόδῳ πῆρῶ
διὰ τῶν ἔθνεσι κεφαλῆς.

ΨΑΛΜ. ρια. 111.

Ἀλληλεία.

1. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βυβλῇ ἐνδοῦν καὶ ψαλμῶν σου.

2. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητήματα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3. Ἐξομολόγησας καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸ αἶψα αἰῶν.

4. Μνήσθη ἐπέσιστατο πρὸ θαύμασιν αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν ὁ Κύριος.

5. Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβεραῖς αὐτοῦ. Μνησθήσεται εἰς τὸ αἶψα αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6. Ἰσχυρὸν ἔργον αὐτοῦ ἀνήγειλε τὸ λαὸν αὐτοῦ, τὸ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7. Ἐργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρείσσον πᾶσαι αἰ ἐν πλάτῃ αὐτοῦ.

8. Ἐσπειρομένη εἰς τὸ αἶψα αἰῶνα τῶ αἰῶν, πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δόξῃ.

9. Ἀνέστησαν ἀπίστευται τὸ λαὸν αὐτοῦ, ἐπέταλατο εἰς τὸν αἶψα αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου. Σωέσις καὶ ὄραθι πᾶσι τοῖς πνεύματι αὐτοῦ αἰνεῖσι αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἶψα αἰῶνα αἰῶν.

ΨΑΛΜ. ρις. 112.

Ἀλληλουία.

1. Μην φοβῆσθαι αὐτὸν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2. Δωσάτωσαν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ἡμεῖς ἐνδοῦν ἐλογοῦμεθα.

3. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἶψα αἰῶνα αἰῶν.

4. Ἐξάρτησεν ὡς σκόπη φάος τοῖς ἐνδοῦσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν καὶ δικαίος.

5. Χρηστὸς αὐτὸν ὁ οἰκτιρῶν καὶ κηρῶν, οἰκοδομήσει τὰς λόγους αὐτοῦ ἐν κείσῃ.

6. Ὅτι εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παλάθησεν τὰ εἰς κτηνὸν ἁγίων ἔσται δικαίος.

7. Ἀπὸ ἀρχῆς πορεύσει ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον.

8. Ἐσκέπη ἡ καρδία αὐτοῦ, ἐν ἡσυχίᾳ ἕως ἐσπέρας ἐπὶ τὰς ἐχθρας αὐτοῦ.

9. Ἐσκόρησεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἶψα αἰῶνα αἰῶν. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψώθη ἐν δόξῃ.

10. Ἀνέστησαν ὅσοι καὶ ὄργισεν, τὰς ἐχθρας αὐτοῦ θρούση καὶ τὰ κτήνη ἐπιθυμία αὐτοῦ τὸν ἁγίων.

ΨΑΛΜ. ριγ'. 113.

Αλληλουϊα.

1 Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

2. Εἰπὸ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐυλογηθῶσιν ἀπὸ τῆ γῆ καὶ ἕως τῶ αἰῶν.

3. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4. Τῷ φιλόδῳ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τὰς ἕρηνους ἡ δόξα αὐτοῦ.

5. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ὁ φιλόδῳς καρπικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, ἐν τῷ ἕρανῳ καὶ ἐν τῇ γῆ;

6. Ὁ ἐγεφών ἀπὸ γῆς πλωθῶν, καὶ ἀπὸ κορυφῆς ἀνύψων πέννητα.

7. Τὰ καθίστα αὐτὸν ὑψίστων, ὡς ἀρχόντων λαῶν αὐτῶν.

8. Ὁ κατελάζων σῆσαν ἐνοῖς κω, μήτερον ἐπὶ τείχεσι ἐυθρανομόλιω

ΨΑΛΜ. } Ἐσπεινάει
ειδ'. 114. } Ἰουδαί.

Αλληλουϊα.

Ἐξ ἔδω Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου
Ἰακώβ ἐκ λαῶν βαρ-
βάρων.
Ἐξ ἠρώθη Ἰουδαία
ἀγίασμα αὐτῆ,
Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτῆ.

Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτῆ.

3. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἐθουλήθη, Ἰορδάνης ἐς ἔσθλην εἰς τωποπῶν.

4. Τὰ ὄρη ἐσκιρτήσαν ὡς ἡ κειρί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία περ-
βάτων.

5. Τί σοι ὄτι θάλασσα ἔπειρε-
ται καὶ οὐ Ἰορδάνη, ὅτι ἐς ἔσθλην εἰς
τωποπῶν;

6. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσαντε ὡς ἡ
κειρί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία περ-
βάτων;

7. Ἀπὸ περσῶν Κυρίου ἰσα-
λάθη ἡ γῆ, ἀπὸ περσῶν τῶ Θεοῦ
Ἰακώβ.

8. Τὰ ἐρέσαντε τῷ πτέρω-
τις λίμναι ὑδάτων, καὶ τῷ ἀεζυ-
μῶν εἰς πηγῆς ὑδάτων.

ΨΑΛΜ. εἰδ'. 115.

1 Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ'
ἡ τῶ ὀνόματί σου ὁδὸς δόξασ-
εῖ ἐπὶ τὸ ἐλεῆσαι σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου.

2. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, πῶ
ὄσιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἕρα-
νῳ καὶ ἐν τῇ γῆ, σπύτα ὅσα ἠθέλη-
σεν ἐποιήσεν.

4. Τὰ εἰδῶλα ἡμῶν ἐθρῶν ἀρ-
γῆριον καὶ χευστόν, ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων.

5. Στήματα ἔχουσιν, καὶ ἠλόγησαν
ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν, καὶ ἔκ ἀφο-
τα.

6. Ὡς τὰ ἔχουσιν, καὶ ἔκ ἀκούσιν,
ῥίνας ἔχουσιν, καὶ ἔκ ὀσφραίνονται.

7. Χεῖρας ἔχουσιν, καὶ ἠψιλα-
φίησιν, πόδας ἔχουσιν, καὶ ἠπεπα-
τήσουσιν;

πίστον· ἢ φωνήσουσιν ἐν τῷ λαφύ-
ρι αὐτῶν.

8. Ὅμοιοι αὐτοῖς ἤσονται οἱ
ποιικῶντες αὐτὰ· καὶ πάντες οἱ ποιι-
δότες ἐπ' αὐτοῖς.

9. Οἶκ^Θ Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ
Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τοῦ ὄντι.

10. Οἶκ^Θ Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ
Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τοῦ ὄντι.

11. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλ-
πισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερ-
ασπιστὴς αὐτοῦ ὄντι.

12. Κύριε^Θ κηδεύεις ἡμῶν ἐυλό-
γησον ἡμᾶς· ἐυλόγησον τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ, ἐυλόγησον τὸν οἶκον Ἀα-
ρῶν.

13. Εὐλόγητε τὰς φοβημένας
τὸν Κύριον, τὰς μικρὰς καὶ τὰς με-
γάλων.

14. Προθέει Κύριε^Θ ἐφ' ὑμᾶς,
ἐρ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰς υἱὰς ὑμῶν.

15. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυ-
ρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸ ἕκαστον καὶ τὴν
γλῶσσαν.

16. Ὁ ἕκαστος τῶ ἕκαστου τῷ Κυ-
ρίῳ, τὴν γλῶσσαν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τοῦ
ἀνθρώπων.

17. Οὐχ οἱ ἰερεῖς αἰνέσουσιν σε
Κύριε, ἔδδ' πάντες οἱ καταβαίνον-
τες εἰς ἅδ' α.

18. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἐυλο-
γήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τῶν νεφ-
λῶν καὶ ἐκ τῶν αἰθρῶν.

ΨΑΛΜ. } Ἐ΄ ᾠδὴ
εἰς 116. } ἑυχαί.

Ἀλληλουία.

Γάπσο, ἢ ἐσακέ-
σθ) Κύριε^Θ ἔρω-
νῆς τὸ δέησέν με.

2. Ὅτι ἐλίπεν τὸ
ἐς αὐτὸ ἐμοί, καὶ ἐσ-
τώσ ἡμέραις με

ἐπιγαλίσομαι.

3. Περιέρον με ὡδῖνες θανάτου,
κίνδυνος ἀπὸ δεξιῶν μου.

4. Ὀλίγην καὶ ὀδυνὴν ἔσθην,
καὶ πόσωνα Κυριε^Θ ἐπεγαλίσαί μου·
ὁ Κύριε βύβηται τὴν ψυχὴν μου.

5. Ἐλήμην ὁ Κύριε^Θ καὶ ἠγα-
πῶν καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεεν.

6. Φυλάσσον τὰ νεφῶν ὁ Κύριε-
^Θ ἔπαται ὡδῖν καὶ ἐσώσεν με.

7. Ἐπίπεσον ψυχῇ μου εἰς τὴν
ἀνάπαυσιν σου, ὅτι Κύριε^Θ ἐσπρη-
γάτησέν με.

8. Ὅτι ἐξήλειτο τὴν ψυχὴν μου
ἐκ θανάτου, τὰς ὀφθαλμούς μου
ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματός.

9. Εὐαρεσίσσω ἐνώπιόν Κυριε^Θ ἐν
χώρᾳ ζώντων.

10. Ἐπιστάτω, διὸ ἐλάλησα,
ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ
δὲ ἔπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πῶς ἀν-
θρώπων ἐλάλησα.

11. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυ-
ρίῳ ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν ἀνταπεθε-
ρῆσέν μοι;

12. Ποθητὸν σωτηρίας λίψωμα,
καὶ τὸ ὄνομα Κυριε^Θ ὀπιγαλίσο-
μαι.

13. Τὰς εὐχὰς μου πρὸς Κύριον ἀποδώσω, ἐναντίον πάντων τῶν λαῶν αὐτοῦ. Τίμιον ἐναντίον Κυρίου ὁ δάκρυον ἡμῶν ὡσίων αὐτοῦ.

14. Ὡς Κίεε ἐγὼ δὴλῶσας, ἐγὼ δὴλῶσας, καὶ ἡδὺς τῆς ψυχῆς μου, διέρρηξας τὰς δεσμὰς μου.

15. Σὺ ἰθύσῃ θυσιᾶν αἰνέστως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπιχαλέσομαι.

16. Τὰς εὐχὰς μου πρὸς Κύριον ἀποδώσω, ἐναντίον πάντων τῶν λαῶν αὐτοῦ. ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ τῆς ἱερῆς σιναίης.

ΨΑΛΜ. εἰς'. 117.

Ἀλληλουϊά.

1. Ἄνῃτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐταίεσθε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μὴ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. εἰς'. 118.

Ἀλληλουϊά.

1. Ἐξομολογεῖτε πρὸς Κύριον ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2. Εἰπέτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3. Εἰπέτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν,

ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4. Εἰπέτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5. Ἐκ θλίψεως ἐπαχθεύσθη τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐκ πνεύματος.

6. Κύριε ἐμοὶ βοήθη, καὶ ἐβοηθήσεται, τί ποιήσει μοι ἀνδραπῶτα.

7. Κύριε ἐμοὶ βοήθη, καὶ ἐποφθαίμα τὴν ἐχθρὸν μου.

8. Ἄγαθὸν ποιήσεται ἐπὶ Κυρίου, ἢ ποιήσεται ἐπ' ἀνδραπῶτα.

9. Ἄγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κυρίῳ, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχαῖς.

10. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύρωσάν με, καὶ πρὸς ὄνοματι Κυρίου ἠμωάμην αὐτός.

11. Κυκλώσατε ἐκύρωσάν με, καὶ πρὸς ὄνοματι Κυρίου ἠμωάμην αὐτός.

12. Ἐκύκλωσάν με ἀσέβητοι κτείνοντες, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ πρὸς ὄνοματι Κυρίου ἠμωάμην αὐτός.

13. Ὡς εἶπεν ἀνδραπῶτα τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.

14. Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐξήσεται μοι εἰς σωτηρίαν.

15. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκιαῖς δικαίων. Δεξιά Κυρίου ἐποίησε δυνάμην.

16. Δεξιά Κυρίου ὑψώσεται μοι. Δεξιά Κυρίου ἐποίησεν δυνάμην.

17. Οὐκ ἀποθανῆμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

18. Παιδῶν ἐπαίδουί με ὁ
Κύριος, καὶ τὸ θαυμάσιον ἐπαί-
δουήσασαί με.

19. Ἀνοίξτε μοι πύλας δι-
καιοσύνης, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐταῖς ἐξο-
μολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

20. Αὐτὴ ἡ πύλι τῷ Κυρίῳ, δι-
καιοὶ ἡσυχάζουσιν ἐν αὐτῇ.

21. Ἐξομολογήσομαι σοι ὅτι
ἐπέκυσάς με, καὶ ἐξήκουσάν μοι εἰς σω-
τηρίαν.

22. Λίθους ὃν ἀπέδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοὶ τῆς ἐκκλησίας, ὅσους ἐξήχησεν εἰς κε-
φαλὴν γωνίας.

23. Παρεβόησεν ὁ Κύριος ἐν αὐτῇ,
καὶ ἐπὶ θαυμασθῆ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡ-
μῶν.

24. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἡμῶν ἐποίησεν
ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἐυ-
φρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25. Ὡς Κύριε σῶσον δὴ, ὡς Κυ-
ριε ἐυδωσον δὴ.

26. Ἐυλογηθήτω ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογηθήτω ἡ
ἐκκλησία Κυρίου.

27. Οἶδος Κυρίου καὶ ἐπίσταται
ἡμῶν· συστήσατε ἐργάτας ἐν τοῖς
πυλῶσιν, ἕως ἧς κεραιπὸν τῷ
δυσπασπεί.

28. Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολο-
γήσομαι σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑ-
ψώσω σε.

29. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι
ἐπέκυσάς με, καὶ ἐξήκουσάν μοι εἰς σω-
τηρίαν.

30. Ἐξομολογήσασαί τῷ Κυρίῳ
ἐπάναθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἐλεῖ αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. } Ἐσπεινά
εἰθ'. 119. } ἰσθαί.

Ἀλληλουῖα.

ΑΙΣΡΗ.

Μαχέριοι ἄνωμοι ἐν ὁδοῖς,
οἱ πορνοῦχοι ἐν νόμῳ
Κυρίου.

2. Μαχέριοι οἱ ἐξε-
ραίνοντες τὰ ἄνωμα
αὐτῶν, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν
αὐτοῦ.

3. Οὐ γὰρ οἱ ἐργάζεσθαι ἄνο-
μίας, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶ ἐπορεύ-
σονται.

4. Σὺ ἐστεύλω τὰς ἐπιτολάς σου
τῷ φυλάξασθαι σφόδρα.

5. Ὁ φίλον κατὰ συνείδησάν σου
ὁδοῖς μου, τῷ φυλάξασθαι τὰ δικαιο-
ματά σου.

6. Τότε καὶ μὴ αἰσυνῶ, ἐν τῷ
με ἐπιλήπιον ἐπὶ πάλαι ταῖς ἐπι-
τολάς σου.

7. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἐυ-
θύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμασκήνους
με τὰ κρίματα τῆ δικαιοσύνης
σου.

8. Τὰ δικαιοματά σου φυλάξω,
μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

ΒΕΤΗ.

9. Ἐν πίστεσιν καρδίας σου νεώτερον
πῶ ὅσον αὐτῶ ἐν τῷ φυλάξασθαι
τὰς λόγους σου.

10. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐκζητή-
σασαί σου, καὶ ἀπώλη με ἀπὸ τῆς ἐπι-
τολῆς σου.

11. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐκρυψὲ τὰ λόγια σου, ὥπως αὐτὴ μὴ ἀμάρτω σοι.

12. Εὐλογητὲς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγήσεται πάντα τὰ κείμενα τῆς σοφίας σου.

14. Ἐν τῷ ὄφει σου ἠρτυρίων σου ἵπτερόσω, ὡς ἐπὶ πατὴρ πλάτω.

15. Ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς σου ἀδολογήσω, καὶ καταροίσω τὰς ὁδούς σου.

16. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, ἕκ ἐπιλήσομαι σου ἡμέρας σου.

GIMEL.

17. Ἀγαπήσῃ σου τὸ δούλω σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰς λόγους σου.

18. Ἀποκάλυψον τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαύματα σου τῆς νόμου σου.

19. Πάρετα σου ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ, μὴ σπκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐπιτολάς σου.

20. Ἐπέπεσον ἡ ψυχὴ μου τῷ ἐπιθυμῆσαι τὰ κείμενά σου ἐν πατὴρ καρδίᾳ.

21. Ἐπιτιμοὺς ἠρτυρίων, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ σου ἐπιτολῶν σου.

22. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος σου καὶ ἐξουδένωσιν, ἐπὶ τὰ μῦθους σου καὶ ἐξηγήσῃ σου.

23. Καὶ γὰρ ἐκείνηται ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὲ καταλάλῃ σου ὁ δὲ δόλος σου ἠπολέσῃ σου τῶν δικαιωμάτων σου.

24. Καὶ γὰρ τὰ μῦθους σου καὶ λέγῃ σου ὄνειδος σου καὶ συμβουλία σου τῶν δικαιωμάτων σου.

DALETH.

25. Ἐκολλήθη σου εἰδὼν ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με καὶ τὸν λόγον σου.

26. Τὰς ὁδούς μου ἐξηγήσεται καὶ ἐπικύσῃς μου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27. Ὅσον δικαιωμάτων σου ζῶσόν με, καὶ ἀδολογήσω ἐν τοῖς θαύμασί σου.

28. Ἐνύστασον ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29. Ὅσον ἀδικίας ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῶν νόμων σου ἐλέησόν με.

30. Ὅσον ἀληθείας ἠρεπάμην, τὰ κρίματά σου ἕκ ἐπιλαθόμεν.

31. Ἐκολλήθην τοῖς μῦθους σου Κύριε, μή με καταλαλήσῃ.

32. Ὅσον ἐπιτολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπάτωνας τῶν καρδίας μου.

HE } { Ἐπιτολῶν
 } { ἐνχαί.

Ὁμοδίποτον με Κύριε εἰς τὴν ὁδὸν σου δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34. Σωτήσόν με, καὶ ἐξερδνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

35. Ὅσον

35. Ο δόγυσόν με ὡς τῆ τέβω
 ἤ ἔστωλῶν ζ, ὅπ αὐτῶ ἠδύ-
 λησα.

36. Κλίρον τῶ καρδίας με εἰς
 τὰ μὲ πεία ζ, κὲ μὴ εἰς πλεον-
 εξίας.

37. Ἀπόπεψον τὸς ἰφθαλμῆς
 με τῶ μὴ ἰδεῖν ματιότητα, ἐσ τῆ
 ὀφθῶ σου ζισόνμα.

38. Σπῶσον τὸ δόλω ζ, τὸ λό-
 γόν ζ, εἰς τὸν φόβον ζ.

39. Πείελε ἢ ὀρειδισμόν με ὄν
 ἰπύπλωσα, ὅπ τὰ κείματά ζ
 ζισα.

40. Ἰδὲ ἐπιθύμσου πὲς ἐστο-
 λῆς ζ, ἐσ τῆ δικαιοσύνη ζ ζι-
 σῖνμα.

V Δ V.

41. Καὶ ἔλθοι ἐσ' ἐμὶ τὸ ἔλε-
 ῶς ζ, Κύεει, τὸ σωτήειν ζ, κῖ τῆ
 λόγον ζ.

42. Καὶ ἀπκρεθῖσσομαι τῶς ἰν-
 ῶσὶ μοι λόγον, ὅπ ἠλπισα ἐπὶ
 τῶς λόγους ζ.

43. Καὶ μὴ πείελης ἐσ τῆ ζέ-
 ματὸς με λόγον ἀληθείας ἕως σφό-
 δρα, ὅπ ἐπὶ τῶς κείμασί σε ἐπὶ λ-
 πα.

44. Καὶ ζυλάξω τὸν νόμον ζ
 διαπατῆς, εἰς τὸν αἰῶνα κὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα τῶ αἰῶν θ.

45. Καὶ ἐπρόβῶμω ἐσ πλάτυ-
 σμῶ, ὅπ τὰς ἐστωλῆς ζ, ἐξεζή-
 ησα.

46. Καὶ ἐλάλωμ ἐσ τοῖς ἰφθι-
 οῖς ζ, ἐσπῶν βασιλέων, κὲ ἕκ
 ἠσυνόμω.

47. Καὶ ἐμελέτων ἐσ τῶς ἐστο-
 λῆς ζ, αἰς ἠγάπησά σφόδρα.

48. Καὶ ἤρεσ τὰς χῆρες με ὡς

τὰς ἐστωλῆς σε, αἰς ἠγάπησα, κὲ
 ἠδύλεσσω τῶς δικαιομασί σου.

Z A I N.

49. Μὴ θῆπ ἤ ἰ λόγον σε τὸ
 δόλω σε, ὡν ἐπίλπισαί με.

50. Αὐτῆ μὴ παρεκάλειν ἐσ τῆ
 πασηνώσει με, ὅπ τὸ λόγόν σε
 ἐξῆσὶ με.

51. Ὑπὸ ἠσῶνι παρλωόμω
 ἕως σφόδρα. ἀπὶ δὲ τῶ γόμω σε ἕκ
 ἐξέλινα.

52. Εὐμῆδῶ ἤ κείματων σε
 ἀπ' αἰῶν θ, Κύεει, κὲ παρεκλή-
 σω.

53. Ἀθύμια κατῖχε με ἀπὸ ἀ-
 ἠστωλῶν ἤ ἰσῶταλιμῶν ὄντων
 τὸν νόμον σε.

54. Ὑψῆλῶ ἠσὶ μοι τὰ δικαιο-
 ματά σου, ἐσ τὸ πῶ περικίαις με.

55. Εὐμῆδῶ ἐσ νικτὶ τῶ ὀρθ-
 ματὸς σου Κύεει, κὲ ἐζύλαξα τὸ νό-
 μόν ζ.

56. Αὐτῆ ἐβῆθῆ μοι, ὅπ τὰ
 δικαιοματά σου ἐξεζήτησα.

H E T P.

57. Μείεις με εἰ Κύεει, ἠπα τῶ
 ζυλάξαθ τὸ νόμον σε.

58. Εὐδῆδῶ τῶ σφροσῶ σε
 ἐσ ἕλη τῆ καρδία με, ἐλίπισόν με
 κῖ τὸ λόγιόν σε.

59. Διελοησιμίμω τὰς ὀδῆς σε,
 κὲ ἐπέσρεψα τὸς πῶδας με εἰς τὰ
 ἠσπυεία σου.

60. Ἡ τοιμάδῶ κὲ ἕκ ἐπαρῶ-
 θῶ, τὸ ζυλάξαθ τὰς ἐστωλῆς σου.

61. Σχοινία ἀἠστωλῶν σφει-
 πλακῆσῶ μοι, κὲ τῶ ἵέμα σε ἕκ
 ἐπλάθῶμω.

62. Μεσογύκπον ἐξεγερέμω, τὴ ἐξαμολογήθαι σοι ἐπὶ τὰ κείματα τὴ δικαιοσύνης σου.

63. Μίτοχ^Θ ἐγὼ εἰμι πάντων ἔξ φοβέμενων σε, καὶ ἔξ φυλασσωτων τὰς ἐντολάς σου.

64. Τὴ ἐλέες σε Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου διδάξον με.

ΤΕΤΗ.

65. Χρηστῆτα ἐποίησάς μου τὴ δόξα σου Κύριε, καὶ τὸν λόγον σου.

66. Χρηστῆτα, καὶ παιδείαν, καὶ γνώσιν διδάξον με, ὅπ ταῖς ἐπιτολαῖς σου ἐπίστώσῃ.

67. Πρὸ τῆ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμένησα, διὰ τὸ τὸ λόγιόν σου ἐρούλαξ.

68. Χρηστῆ εἰ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστῆτῇ σου διδάξον με τὰ δικαιώματά σου.

69. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία καρσάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ἐξερεύνησά τὰς ἐπιτολάς σου.

70. Ἐπυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῆς, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμείλησα.

71. Ἀγαθόν μοι ὅπ ἐταπείνωσάς με, ὅπως αὐ μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τῆ σῶματός σου, ὡς χιλιάδας χρυσίου καὶ ἄργυρου.

100. } { Ἐσπεινά
 } { ἐνχαί.

Ἰ χεῖρές σου ἐποίησάς με, καὶ ἐπλασάν με, σκέπασάν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐπιτολάς σου.

74. Οἱ φοβέμενοί

σε ὄφονται με καὶ ἐνφρασηθήσονται, ὅπ εἰς τὰς λόγους σου ἐπλήπτα.

75. Ἐβρων Κύριε ὅπ δικαιοσύνη τὰ κείματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

76. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τὴ φραγήσῃ μοι, καὶ τὸ λόγιόν σου τὸ δόξα σου.

77. Ἐλθέτωσαν μοι οἱ σὶπρ-μοί σου, καὶ ζήσῃμαι, ὅπ ὁ νόμος σου μελέτη μου ὄσιν.

78. Αἰγμυθήτωσαν ἰσθήφῃμαι, ὅπ ἀδίκως λυόμεναί εἰς ἐμὴ ἐγὼ δὲ ἀδδλεγήσω ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς σου.

79. Ἐπίστρεψάτωσαν μοι οἱ ἐρβύμφοί σου, καὶ οἱ γνώσκοντες τὰ ἰσθήφῃά σου.

80. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἀμυμ^Θ ἐν τοῖς δικαιώμασί μου, ὅπως αὐ μὴ ἀγμυθῶ.

ΣΑΡΗ.

81. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὰς λόγους σου ἐπλήπτα.

82. Ἐξέλιπον οἱ ῥοδαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρκαλέσεις με;

83. Ὅπ ἐγχοῦθῃ ὡς ἀσπίς ἐν πάχη, τὰ δικαιώματά σου ἐν ἐπιλαθόμεν.

84. Πόσοι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆ δόξῃ σου, πότε ποιήσεις μοι ὄμ ἔξ τῶ παδωκόντων με κείσιν;

85. Διηγῆσαι τὸ μοι παράνομον ἀδδλεξίας, ἀλλ' ἔχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

86. Πᾶσιν αἱ ἐπιτολαί σου ἀληθῆνα, ἀδίκως κατεδδξάμ με, ῥοήθησόν μου.

87. Πασβεσθῆ.

87 Πάρεθεσθε, καὶ σιωπήτε εἰς αὐτὸν ὡς τῇ γῆ· ἐγὼ δὲ ἔκ ἐξουσίας ἐλάλησον τὰς ἐπιτολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἐλεός σου ζῆσόν με, καὶ ἐλάλησω ταὶ μὲνύειά σου τοῦ σώματος σου.

Λ Α Μ Ε Ρ.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ ἕρμῳ.

90 Εἰς ἡμεῖν καὶ ἡμεῖν ἡ ἀληθιὰ σου· ἐξημελίωσας τὴν γῆν καὶ διζυμῆν.

91 Τῆ διατάξιν σου διαμένει ἡ μέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σὰ.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ὄν, τότε ἀνὰ πωλόμην ἐστὶν τῆ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ὀπιλάσωμαι τῷ δικαιοματί σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξῆσάς με.

94 Σὸς εἰμι ἐγὼ, σπὸς αὐτὸν με, ὅτι τὰ δικαιοματὰ σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ἐσφίμεναν ἀμάρτυλοι τὰ ἀπολέσαι με, τὰ μὲνύειά σου συνέχευον.

96 Πάσης σωτηλείας ἐσθον πέρας, πλατῆια ἡ ἐπιτολή σου ἐσθον.

Μ Η Μ.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ὄν.

98 Ὡς πῆρ πῆρ ἐχάρης με ἐσθονοίπας με τὴν ἐπιτολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμαί ὄν.

99 Ὡς πῆρ παιδάς τοῦ διδάσκατός με σιωπήσας, ὅτι τὰ μὲνύειά σου μελέτη μου ὄν.

100 Ὡς πῆρ ἐπιτολάς σου σιωπήσας, ὅτι τὰς ἐπιτολάς σου ὄξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πορευθεὶς ἐκάλυσα τὴν πόδα μου, ὅπως ἀποφυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῆς κριμάτων σου ἔκ ἐξέλιγα, ὅτι σὺ ἐσομολογήσας με.

103 Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὡς μέλι τῷ σώματι μου.

104 Ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς σου σιωπήσας, διὰ τὸ ἐμίσσηται πᾶσαι ὁδοὶ ἀδικίας.

Ν Ὑ Ν. } } Ἐσθονοίπας
 } } ἐσθονοίπας.

Λ Τὸν νόμον σου ποίησον ἐν τῷ στόματι μου, καὶ ὡς τὰς ἐπιτολάς σου.

106 Ὡς μωσα καὶ ἔσθονοίπας τὰ ἐπιτολάς σου τὰ κριματα τὰ δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως ἐσθονοίπας Κύριε, ζῆσόν με καὶ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἐκρούσια τοῦ σώματος μου ἀσθονοίπας δὲ Κύριε, καὶ τὰ κριματα σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐστὶν ἐξ ἁρῶν σου διαπαντός, καὶ τὸ νόμος σου ἐστὶν ἐπιτολή σου.

110 Ἐσθονοίπας ἀμάρτυλοι παρὰ μοι, καὶ ἐκ τῆς ἐπιτολῆς σου ἔκ ἐπιτολή σου.

111 Ἐκλιθεὶς ἐν τῷ νόμῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τὸ καρδίας μου ὄν.

112 Ἐκλιθεὶς ἐν τῷ νόμῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τὸ καρδίας μου ὄν.

πείσασαι τὰ δικαιώματά σου εἰς
τὸ αἰῶνι δι' αἰτιάμεν ψν.

S A M E C H .

113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν
δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου ἐγώ, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐκπλήρωσας.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμῶ πε-
νηθρόμαχοι, καὶ ὀξυφρονήσω τὰς
ἐσπλάγξεις τῶ Θεοῦ μου.

116 Ἀνπλαθῶ με χτ' τὸ λό-
γιόν σου, καὶ ζήσῃ με, καὶ μὴ κηται-
χίρης με ἀπὸ τῆ σπασσούκίας μου.

117 Βοηθήσάν μοι, καὶ σωθῆ-
σμαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δι-
καιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξυδένωσας πάντας τοὺς
ἀποσταθούσους ἀπὸ τῆ δικαιωμά-
των σου, ὅτι ἀδικοὺ τὸ ἐσθυμα-
μα αὐτῶν.

119 Παρασβαίνοντας ἐλογισά-
μην πάντας τοὺς ἀμάρτωλούς τῆς
γῆς, διὰ τὸτο ἠγάπησα τὰ μάρ-
τύριά σου.

120 Καθύλωσιν ἐκ τῶ οὐρανοῦ
σε τὰς σέρας μου ἀπὸ γῆ τῆ κρι-
μάτων σου ἐφοβήθην.

A I N . .

121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην, μὴ ὡδύνη με πείσῃ ἀ-
δικησῆσθαι με.

122 Ἐκδέξαι τὸ δῶλόν σου εἰς
ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάί
με ἡσθήσανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλι-
πον εἰς τὸ σωπίειόν σου, καὶ εἰς τὸ
λόγιόν τῆ δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μὲ τῶ δόλου σου
χτ' τὸ ἑλεός σου, καὶ τὰ δικαιώ-
ματά σου διδάξόν με.

125 Δουλός σου εἰμὶ ἐγώ,
σωτήσόν με, καὶ γνάσσομαι τὰ
μάρτύριά σου.

126 Καίρῳ τῆ ποιήσασαι τῶ
εἰψὲ διεσκέδαται τὸ νόμον σου.

127 Διὰ τὸτο ἠγάπησα τὰς
ἐντολάς σου ἡσθῆσον ἡσ-
τοπάριον.

128 Διὰ τὸτο σπῆς πείσας τῆ
ἐσπλάγξεις σου κηταιφρονήσω, πε-
σαι ὁδὸν ἀδικίαν ἐμίσησα.

P H E .

129 Θάυμασά τὰ μάρτύριά
σου, διὰ τὸτο ὀξυφρονήσων αὐ-
τὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δόλιωσις τῆς λόγου σου
σωπῆ, καὶ σωσπῆ ἡσπίς.

131 Τὸ σῶμα μου ἡσπίς, καὶ
εἰλικυτα πέδιλα, ὅτι τὰς ἐν-
τάλας σου ἐπέπῳθεν.

132 Ἐπίβλεψὼν ἐπ' ἐμὴ κη
ἐλέησόν με, χτ' τὸ κρίμα τῆ ὀ-
γαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου ἡσ-
πῆσῶν χτ' τὸ λόγιόν σου, καὶ
μὴ κηλακκειάσωσάί μου πᾶσα
ἀνομία.

134 Ἀνθρώσασαί με ἀπὸ συκο-
φαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξῃ
τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρῶσῳπόν σου ὀφθαλμῶν
ἐπ' τὸ δῶλόν σου, καὶ διδάξῶν με
τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεσθῶδες ὕδατων κηται-
δυσαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, ἐπὶ ἡσ-
ἐφυλάξῃ τὸ νόμον σου.

Ζ Α Ρ Η.

137 Δίχμηθ εἰ Κύριε, καὶ ὠδῖς αἰ-χρίσεις σε.

138 Ἐνείκλω δίκαιοσύνην τὰ ἠρτίειά σου, καὶ δὴ ἤδειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζήλωθ σου, ὅπ ἐπλαδοστο ἦλ λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πέπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ ὀδυλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερο ἐγὼ εἶμι καὶ ὄξυδονωμένος, τὰ δίκαιώματά σου ἔκ ἐπλαδομίω.

142 Ἡ δίκαιοσύνη σε δίκαιοσύνη εἰς τὸ αἰῶνα, καὶ ὁ νόμοθ σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάσχη ἀ-ρσασί με· αἰ ἐντολαί σου με-λίτη μου.

144 Δίκαιοσύνη τὰ ἠρτίειά σου εἰς τὸ αἰῶνα συνέσπόμε καὶ ζήσομαι.

Σ Ο Ρ Η. } } Ἐπαρειαί
 } } εὐχαί,

Εκέκραξα ἐν ὄλῃ καρ-
δίᾳ μου, ἐπακουσόν
μου Κύριε, τὰ δι-
καιώματά σου ἐκζη-
τήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με,
καὶ φυλάξω τὰ ἠρτίειά σου.

147 Περιφθάσα ἐν ἀνοείᾳ, καὶ
ἐκέκραξα, εἰς πῶς λόγος σε ἐπ-
ήλπητα.

148 Περιφθάσει οἱ ὀφθαλμοί

μου πρὸς ὄρθρον, τὴ μεγατῆρ τὰ
λόγια σου.

149 Τίς φωνῆς μου ἀκουσον
Κύριε καὶ τὸ εἶδος σου καὶ τὸ
κρίμα σου ζήσόν με.

150 Πρὸσάγισμα οἱ χαλαδίω-
κόντες με ἀνομία· ὅπο δὲ ἴδ
νόμος σε ἐμακρύνθησασ.

151 Ἐγὼ εἶς εἶσὺ Κύριε, καὶ πᾶ-
σαι αἰ ὀδοί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχαίς ἐζηῶν ἐκ τῆ
ἠρτίειαν σου, ὅπ εἰς τὸ αἰῶνα
ἐθμελίωσις αὐτά.

R E S.

153 Ἴδὲ τίω παπίνωσόν μου
καὶ ὄξυλὸν με, ὅπ τὸ νόμου σου
ἔκ ἐπλαδομίω.

154 Κρίνον τὴ κρίσιν μου, καὶ
λύβωσά με, δια τὸ λόγον σου
ζήσόν με.

155 Μακρὰν ὅπο ἀμῶτων
σωτηρία, ὅπ τὰ δικαιώματα σε
ἔκ ὄξυλίτησι.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί
Κύριε, καὶ τὸ κρίμα σου ζή-
σόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντες
με καὶ θλίβόντες με, ἐκ τῆ ἠρ-
τιρίων σου ἐκ ὄξυλίτησι.

158 Εἶδον ἀσυνετήκται καὶ ἔξε-
τηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου ἐκ
ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδὲ ὅτι τὰς ἐπιβολὰς σε
ἠγάπησα Κύριε, ἐκ πᾶ ἐλέξασ
ζήσόν με.

160 Ἀρχὴ ἦλ λόγων σου ἀ-
λήθεια, καὶ εἰς τὸ αἰῶνα πᾶ-
τα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης
σου.

N 2 S C H I N

SCHIN.

161 Α'ρχοντες καρτερώσαν με
δουραάν, και από τῆς λόγῳ σου
ἐδεδίλασεν ἡ καρδία μου.

162 Α'γαλλιάσμαι ἐγώ, ὅτι
τὰ λόγῳ σου, ὡς ὁ δεισικων
αὐθά πολλὰ.

163 Α'δικίαν ἐμίσησα καὶ ἐ-
δεδιυξάμην τὸν δὲ τὸ ζῶν σου,
ἡγάπησα.

164 Ε'πῆαις τῆς ἡμέρας ἤρξα-
σε, ὅτι τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
σύνης σου.

165 Εἰμὴν πολλὴ τῆς ἀγ-
πῆς τῆς νόμιον σου, καὶ ἔκ ἐστιν αἰ-
τίς σκευάλαον.

166 Προσεύχων τὸ σωτήριον
σου Κύριε, καὶ τὰς ἐπιτοκίας σου
ἡγάπησα.

167 Ε'φύλαξεν ἡ ψυχὴ μου
τὰ ἰσχυρία σου, καὶ ἡγάπησα
αὐτὰ σοφία.

168 Ε'φύλαξα τὰς ἐπιτοκίας σου
καὶ τὰ ἰσχυρία σου, ὅτι πᾶσαι
αἱ δόξαι με ἐναντίον σου Κύριε.

TAN.

169 Ε'χρησάτω ἡ δεισιφία μου
ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ τὸ λό-
γιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου
ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ τὸ λόγιόν
σου ῥῆσάι με.

171 Ε'ξερῶξαντο τὰ χεῖλη
μου ἕμῳν, ὅταν διδάξῃς με τὰ
δικαιώματά σου.

172 Φθόνος ἔλατο ἡ σκώασα μου
τὰ λόγῳ σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
συχλαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω χεῖρ σου τὸ σω-
τήριόν μου, ὅτι τὰς ἐπιτοκίας σου
ἠρέμισαμην.

174 Ε'πέποθησα τὸ σωτήριόν
σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μέ-
ση με ὄξαι.

175 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ
αἰνήσει σε, καὶ τὰ κρίματα σου
βωθήσονται μοι.

176 Ε'πλαθήτω ὡς ἐπιτοκία
σου ἀπολαδός, ζήσεται ἡ δό-
ξαι σου, ὅτι τὰς ἐπιτοκίας σου
ἔκ ἐπλάθον μιν.

ΨΑΛΜ. 120. } 2. εὐχαί.

Ὡς δὲ τῆς ἀναβαθμῆς.

Πρὸς Κύριον ἐσ τὴν δικαιο-
σύνην με ἐπέκραξα, καὶ εἰσέ-
λασε μου.

2 Κύριε ῥῆσαι τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ χειρῶν ἀδικῶν, καὶ ἀπὸ
γλώσσας δολίχης.

3 Πιθόθειν σοι, καὶ πῆ πε-
σέθειν σοι πρὸς γλώσσας δολί-
χης τὰ βέλη τῶν δωματῶ ἠκον-
μῆα σὺν τοῖς κείραξι τοῖς ἐ-
ρημικοῖς.

4 Οἱ μοι, ὅτι ἡ παρηκία μου
ἐμακρυνθή, κατέσπρωσά με ὡς
τὸ σκηνωμάτων Κηδάρ.

5 Πολλὰ παρώκητην ἡ ψυχὴ
μου ὡς τῆ μισουμένων πλὴν ἐ-
ριμῶν.

6 Ἡμῶν ἐρημικῶν, ὅταν ἐ-
λάλωσιν αὐτοῖς, ἐπελεμούμεν με
δάρειν.

ΨΑΛΜ. 120.

Ψ Α Λ Μ. ρκα'. 121.

Ω δὴ ἦν ἀνακαθήμενος.

Η ῥα πῦρ ὀφθαλμοῦ μου εἰς τὰ ὄρη, ὅστιν ἦξει ἢ βοήθεια μου.

2 Ἡ βοήθειά μου ὡς Κύνει ἔποιήσασθαι ἔργον κὶ ἔργον.

3 Μὴ δὲ ἐν σαλευσὶ ὀφθαλμῶν σου, μηδὲ ἐν σαλευσὶ ὀφθαλμῶν σου.

4 Ἰδὲ ἐν σαλευσὶ ἐδὲ ὑπώσασθαι ὀφθαλμῶν σου Ἰσραήλ.

5 Κύνει ὀφθαλμοῦ σου, Κύνειος ἔστι σοι ὅτι χεῖρας δεξιῶν σου.

6 Ἡμέρας ὅ ἡλίου ἐν σαλευσὶ σου, ἐδὲ ἢ σαλευσὶ ἔνυκτα.

7 Κύνει ὀφθαλμοῦ σου ἀπὸ πωλὸς κακῶν, σαλευσὶ πῦρ ψυχῶν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος ὀφθαλμοῦ σου ἔσσοδόν σου, κὶ ἔσσοδόν σου, ἀπὸ ἔνυκτος ἕως αἰῶν.

Ψ Α Λ Μ. ρκβ'. 122.

Ω δὴ ἦν ἀνακαθήμενος.

Ε ἴσθαι ἴδω ὅτι τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορεύσασθε.

2 Ἐστῶτε ἵστασθε οἱ πόδες ἡμῶν ἐν τῇ αἰλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἥς ἢ μετοχήν αὐτῆς ὀπίσθασθαι.

4 Ἐκείνῳ γὰρ ἀνέβηται αἰουλαί, φυλακὴ Κυρίου, κἀπύριον ὡς Ἰσραήλ, ὡς ἔξομο λογισθῆσθαι πρὸ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι οὐκ ἐκείνη ἔσσοδος εἰς κείνην, ὅσοι οὐκ οἶκον Δαβὶδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρηλίω τὴν Ἱερουσαλήμ, κὶ διδύαται τοῖς ἀγαπῶσι σε.

7 Γενέσθω εἰρηλίω ἐν τῇ διαθήκῃ σου, κὶ διδύαται ἐν τῇ πυρροφάρετι σου.

8 Ἐνεχθῆναι ἀδελφῶν μου κὶ ἦν κησίων μου. ἐλάλιω δὴ εἰρηλίω σου.

9 Ἐνεχθῆναι οἴκου Κυρίου ὡς ἦν ἔξοδος ἀγαπῶσι σοι.

Ψ Α Λ Μ. ρκγ'. 123.

Ω δὴ ἦν ἀνακαθήμενος.

Πρὸς τὸν ὀφθαλμῶν μου, τὸν κατακούρηται ἐν τῷ ἔργῳ.

2 Ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. ἔτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ἂν οἰκτερήσῃ ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ὀφθαλμοὶ ἐπέβησαν ἡμῶν ἔξοδος τῆς γῆς.

4 Ἐπλήθυνον ἐπλήθυνον ἡμῶν, τὸ ὄφθαλμοὶ τοῖς ἐπλήθυνον, κὶ ἢ ὄφθαλμοὶ τοῖς ἐπλήθυνον.

Ψ Α Λ Μ. ρκδ'. 124.

Ω δὴ ἦν ἀνακαθήμενος.

Ε μὴ ὅτι Κύριος ἡμῶν ἐν τῇ ἡμῶν, ἐπλήθυνον δὴ Ἰσραήλ.

οὐ μὴ ἔπι Κύριε ὦ λὺ ἐν ἡμῶν,
 ἐν τῷ ἑπαλασῆναι ἀνθρώπους ἐφ'
 ἡμᾶς.

2 Ἄρα ζῶντες ἀν κατέπιον
 ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργαθῆναι τ' θυ-
 μῶν αὐτῶ ἐφ' ἡμᾶς.

3 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατέπιον
 ἡμᾶς, χειμάρρον διήλθεν ἡ
 ψυχὴ ἡμῶν.

4 Ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν
 τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

5 Εὐλογητὸς Κύριε, ὅς ἐκ
 ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτῶν.

6 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς σρουθῖον
 ἐρρύθη ἐκ τ' παγίδος ἧς θηρώ-
 ὄντων ἡ παγὶς συνετείχη, καὶ
 ἡμῖς ἐρρύθημεν.

7 Ἡ βροχὴ τῆς ἡμῶν ἐν ὄνοματι
 Κυρίου, ὅς ποιήσας τ' ἔσχατον
 καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ρκβ'. 125.

Ὁ δὴ ἦν ἀναβαθμῶν.

Ὁ ἵπποιστοὶς ἐπὶ Κύριον ὡς
 ὄρεσ Σιών· ἐ σαλεύθησεν
 εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κρηοικῶν Ἱερου-
 σαλὴμ

2 Ὅρη κύκλω αὐτῆς. καὶ ὁ Κυ-
 ρεὺ κύκλω τ' λαῶ αὐτῶ, ἀπὸ τ'
 νῦν καὶ ἕως τ' αἰῶν.

3 Ὅτι ἐκ ἀσπίου Κυρίου καὶ
 βέλτου ἦν ἀνθρώπων ὅτι τὸν
 κληῖρον καὶ δικαίων ὅπως ἀν μὴ
 ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομί-
 ας γῆρας αὐτῶν.

4 Ἀγαθὸν Κυριε τοῖς ἀγα-
 θοῖς καὶ τοῖς ἐσθῆσι τῆ καρδία.

5 Τὸς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς

στραταίας ἀπάξει Κύριε καὶ
 τ' ἐργαζομένων τῶν ἀνομίαν ἡ-
 βρωῆ ὅτι τ' Ἱσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκς'. 126. } } Εἴσπειρα
 εὐχαί.

Ὁ δὴ ἦν ἀναβαθμῶν.

Εἰς τὴν πῶ ὀπρῆσαι Κύριον καὶ
 αἰγαλοσίαν Σιών, ἐγὼ
 θηῶν ὡσεὶ παροκλιηθῆναι.

2 Τότε ἐπλήθη χαρᾶς τὸ σῶ-
 μα ἡμῶν, καὶ ἡ γλώσσα ἡμῶν
 ἀγαλλιάσεως.

3 Τότε ἐρῶσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
 ἡμεγάλωσε Κύριε τ' ποιῆσαι μὴ
 αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλωσε Κύριε τ' ποι-
 σαι μὴ ἡμῶν, ἐγὼ θηῶν ἐσφρα-
 γόμενοι.

5 Ἐπίσπεσον Κύριε τῶν αἰ-
 χμαλοσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρι
 ἐν τῷ Νότα.

6 Οἱ ἀπείροντες ἐν ἀέκρυσσ,
 ἐν ἀγαλλιάσει θηῶν.

7 Πορροῦμοι ἐπορροῦσθε, καὶ
 ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρμα-
 τα αὐτῶν, ἐρχόμενοι δὲ ἤκησι
 ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δά-
 ρματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ρκη'. 127.

Ὁ δὴ ἦν ἀναβαθμῶν.

Εἰς τὸν μὴ Κύριε οἰκοδομήσον
 οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίας
 οἱ οἰκοδομοῦντες.

2 Εἰς τὸν μὴ Κύριε φυλάξῃ
 πόλιν,

πόλιν, εἰς μάτῳ ἠγρεύθησεν ὁ
υλαῶσων.

3 Εἰς μάτῳ ὑμῶν ὄξει τὸ ὄρ-
θρίσειν, ἐγείραθε κτ' τὸ καθή-
δαι, οἱ ἐπίοντες ἄρτεν ὀδύνης.
Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῷ
ὑπὸν.

4 Ἰδὲ ἡ κληρονομία Κυρίου,
οἱ, ὁ μισθὸς τῆ καρπῷ τ' γαστροῦ.

5 Ὡσὶ βέλῃ ἐν χειρὶ δυνα-
τῶ, ἕτως οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐκτετινα-
γμένων.

6 Μακάριος ὁς πληρώσῃ τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτῷ ἐξ ὠπῶν· ἡ χα-
ταιρωθήσονται. ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῷ ἐν πυλαῖς.

Ψ Α Λ Μ. ρκή. 128.

Ὡδὴ ἡμῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβόμε-
νοι τὸν Κύριον, οἱ πορεύο-
μενοι ἐν τῷ ἔθει αὐτῷ.

2 Τὲς πόδες ἡμῶν καρπῶν σου
εἰσάγει, μακάριος εἶ καὶ χαλῶς
σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος
ἐλυθνήσῃ ἐν ταῖς κλίσι τ' οἰ-
κίας σου.

4 Οἱ υἱοὶ σε ὡς νεόφυτα ἐλαι-
ν, κύκλω τ' τραπίζῃς σε.

5 Ἰδοὺ ἕτως ἐυλογηθήσεται
νῆρωσός ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.

6 Εὐλογίησά σε Κύριος ἐκ
Σκῶν· καὶ ἴδεις τὰ ἀγαθὰ Ἱερου-
σαλήμ πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς
ωῆς σου.

7 Καὶ ἴδεις ἡμῶν ἡμῶν σε
ρήνη ἐπὶ τῇ Ἰσραήλ.

Ψ Α Λ Μ. ρκβ'. 129.

Ὡδὴ ἡμῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησά με ἐκ
νεότητός μου, εἰ πάτω δὲ
Ἰσραήλ.

2 Πλεονάκις ἐπολέμησά με
ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ ἐκ ἡδωμή-
θου μοι.

3 Ἐπὶ τῷ νῦν τὸν μου ἐτέκτανον
οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάχωνται τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν
αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰχμηθῆνται καὶ ἀπεσραθή-
τωσαν εἰς ταπεινότητα οἱ μι-
σουῶντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσὶ χόρτος
δωμάτων, ὡς σῶμα ἡμῶν ἐκασπαθῆναι
ἡσπέρουσιν.

7 Οὐ ἐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα
αὐτῷ ὁ στείλων, καὶ τὸν κόλασον.
αὐτῷ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ ἐκ εἰπαι οἱ πῶντες,
ἐυλογία Κυρίου ἐφ' ὅμας, ἐυλο-
γήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὄνομα Κυρίου.

Ψ Α Λ Μ. ρλ'. 130.

Ὡδὴ ἡμῶν ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθέων ἐκείραξά σοι
Κύριε, Κύριε εἰσακούσον τῆ
φωνῆς μου.

2 Γενηθήτω τὰ ὦτά σε σεση-
μένον εἰς τὴν φωνὴν τῆ δει-
σεώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας ἐπατηρήσῃς
Κύριε, Κύριε τίς ἕσπεσται;

4 Ὅτι

4 Ὅπ ᾧ σὶ ὀϊλασμός ὄνι, ἐπικαν ᾧ ὀνδιατός σου.

5 Ἐπέμεινά σε Κύριε· ἕως μινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

6 Ἡλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ ᾧ Κύριον· ἀπὸ φυλακίης σφεταῖς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακίης παροῦσας.

7 Ἐλπίσά περ Ἰσραὴλ ἐπὶ ᾧ Κυρίῳ ὅπ ᾧ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὰ παρ' αὐτῶν λυτρώσεις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσει ᾧ Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ρα. 131.

Ὁ δὴ ᾧ ἀναβαθμῶν.

ΚΥριε ἔχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, ἕως ἐμεταπειθήσασαι οἱ ὀφθαλμοί μου.

2 Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐκ μαγαλαῖς, ἕως ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

3 Εἰ μὴ ἐταπεινωθῆναι, ἀλλὰ ὑψώσαι τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπομαλακισθῆναι ὅπ ᾧ μὴ ἔσται αὐτῶν, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ ᾧ ψυχῆν μου.

4 Ἐλπίσά περ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. } } Εὐδοκίαν
ρβ. 132. } } ἐυχαί.

Ὁ δὴ ᾧ ἀναβαθμῶν.

Μνήστη Κύριε τῶν Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς σφραγίστης αὐτῶν.

2 Ὡς ᾧμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

3 Εἰ ἐσθλάδισμαι εἰς σκλίμα οἴκου μου, ἀναθήσωμαι ἐπὶ κλίης στροφῆς μου.

4 Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τίς βλεφάροις μου νυσσάσθω· καὶ ἀνάπαυσθαι τοῖς κροτάφοις μου.

5 Ἐως ἔδωρα τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώματα τῶν Θεῶν Ἰακώβ.

6 Ἰδοὺ ἠκούσθη αὐτῶν ἐν Βουθεσίᾳ, ἀνρωμὴ αὐτῶν ἐν τοῖς πεδίοις ᾧ Ἰρμῆ.

7 Ἐπέσθω ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν· περιουκλήσθη αὐτῶν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐσησασαί τε δὲ αὐτῶν.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὰ ἄνω πτωσίης σου, καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἀγαθματός σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται χρυσίνην, καὶ οἱ ὄστοι σου ἀγαλλιάσονται.

10 Ἐνέκει Δαβὶδ ᾧ δὲ λέγει μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρῶτον σου πρὸς ἐμέ.

11 Ὡς ᾧμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλίζεζε, καὶ οὐ μὴ ἀστῆσαι αὐτῆν.

12 Ἐχ καρπὸν τῆς κολίας σου θέσωμαι ἐπὶ ᾧ θρόνον σου.

13 Ἐὰν σφλάξον οἱ υἱοί σου τῷ διαθήκην μου, καὶ τὰ μὴ πύριά μου, πάντα ἀδιδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως πρὸς αἰῶνα καθίστανται ἐπὶ τῷ θρόνῳ σου.

14 Ὅπ ᾧ δαλίζεσθε Κύριος ᾧ Σιών, ἠρετισάτο αὐτῶν εἰς κροτικήν ἑαυτῶν.

15 Αὐτῆν κατὰ πᾶντις με εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὁ δὲ κατοικήσασα ὅτι ἠρετισάμεν αὐτῶν.

16 Τῶν

16 Τὴν θῆραν αὐτῆς ἀλόγῳ, τοῦ πῶχῆς αὐτῆς χορτάσω ἀρτων.

17 Τὸς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσῃ ἀγαλλιάσονται.

18 Ἐκεί ἔξανατελῶ χεῖρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοιμάσω λύγρον τῷ χειρῶν μου.

19 Τὸς ἐχθρούς αὐτῶ ἐνδύσω αἰσχύνην, ὅτι δὲ αὐτὸν ἔξασθήσῃ τὸ ἅγιόν μου.

ΨΑΛΜ. ρλγ'. 133.

Ωδὴ ᾠδ' ἀναβαθμῆς.

Γ' Δὲ δὴ τί χαλόν, ἢ τί τεκνόν; ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν ἀδελφῆς ὀπιπταυτό.

2 Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ χλαβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, ἢ πώγωνα τῷ Ἀρών· τὸ χλαβαῖνον ἐπὶ πῶ ἕαν τὸ ἐνδύμαίον αὐτῶ.

3 Ὡς ὄρνις Ἀεμμῶν ἢ χλαβαῖνον ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

4 Ὅπ ἐκεῖ ἐρστήλατο Κύριον τῶ ἐυλογίαν, ζῶν ἕως τῶ αἰῶν.

ΨΑΛΜ. ρλδ'. 134.

Ωδὴ ᾠδ' ἀναβαθμῆς.

Γ' Δὲ δὴ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον· πῶς οἱ δούλοι Κυρίου.

2 Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐν τῷ θυξίν.

3 Ἐπάρεθ' τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον.

4 Ἐυλογήσω σε Κύριον ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν ἕρανόν καὶ τῶ γῆν.

ΨΑΛΜ. ρλέ. 135.

Ἀλληλία.

Α' Ἰνῶτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δούλοι Κυρίου.

2 Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅπ ἀγάθους Κυρίου, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅπ χαλόν.

4 Ὅτι τὸ Ἰακώβ ἔξελέξατο ἐμὴν ὁ Κύριον, Ἰσραὴλ εἰς πενιπασμὸν ἐμὴν.

5 Ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅπ μίσης ὁ Κύριον, καὶ ὁ Κύριον ἡμῶν ἔσῳ πάντας τοῦ θένος.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριον ἐπίπεν ἐν τῷ ἕσπῳ καὶ ἐν τῇ γῆ· ἐν τῷ θαλάσσης καὶ ἐν πάσις τῷ ἀβύσσους.

7 Ἀνάγων νεσίλας ἔξ ἐράτε τῆς γῆς, ἀράπας εἰς ὑέτον ἐκίπτε, ὁ ἔξάγων ἀνέμους ἐκ θαλασσῶν αὐτῶ.

8 Ὡς ἐπάταξε τὰ πρῶτότυνα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξάπτεσε σημεῖα καὶ τέρατα, ἐν μέσῳ σε Αἰγύπτου, ἐν Φαράῳ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὡς ἐπάταξεν ἔσθη πολλὰ, καὶ ἀπέκτενε βασιλεῖς κραταῖς.

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασυῶν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τῆς γῆς αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραήλ λαῷ αὐτῶν.

13 Κύριε τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὴν λαὸν αὐτῶν, καὶ ὅτι τοῖς δόλοισι αὐτῶν ὤρασει αὐτοὺς.

15 Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνων ἀρμήσειον, καὶ χρυσοῖον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ ἔλαλησαν, ὀφθαλμοὶ ἔχουσι καὶ ἔκ οὐρανῶν.

17 Ὅτι ἔχουσι καὶ ἔκ ἐνωτιῶν σου. ἡδὲ γὰρ ὅτι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιτο οἱ πεισῶτες αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ πεπεισότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ ἐυλογῆσατὶ τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρῶν ἐυλογῆσατε τὸν Κύριον.

20 Οἶκος Λαὶ ἔυλογῆσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐυλογῆσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κρατικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΨΑΛΜ. } } Ἐσπειναὶ
 ρλς'. 136. } } ἐυχαί.

Ἀλληλεΐα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῶ ποιήσατε θαυμάσια μεγάλα μόνω, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῶ ποιήσατε τὸν ἕρπυλλον ἐν σωῖσιν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῶ στερέωσατε τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῶ ποιήσατε φῶτα μεγάλα μόνω, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἔξοχον τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὸν σπυρίων καὶ τὸν ἀέρος εἰς ἔξοχον τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῶ πατάξαντι Αἰγύπτου σω τοῖς προσφύτοισι αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ὄξασαζόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσων αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κρατικῆ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῶ καθάραζόντι τὴν ἕρπυλλον θαλάσσης εἰς διαίρεσιν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαζόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσων αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἕρπυλλον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῶ

16 Τῷ Διαβαρῶντι τὸν λαὸν αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πανάξαρτι βασιλεῖς μαγάλυς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Κραῖ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κρατυῖς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σπῶν βασιλέα τῷ Α'μορρῶζιων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ω'γ βασιλέα τῷ Βραῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τῷ γλω αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δόλω αὐτῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ τυκρῶσσι ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ δίδως ἕρῳ πάση σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῷ ἔρανε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

27 Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

κλαύσαυμ ἐν τῷ μνηστῆραι ἡμᾶς τῷ Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαυμ τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπρώτησεν ἡμᾶς οἱ ἀρχιμικτωῦσεντες ἡμᾶς, λόγους ὠδῶν· καὶ οἱ ἀπαβαρῶντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῶν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιών.

4 Πῶς ἄσοιμ τῷ ὠδῶν Κυεῖς ἐπὶ γῆς ἀλλοτείας;

5 Ἐὰν ἐπιλάθομαι σε Ἰερουσαλήμ, ἐπιλυθῆν ἢ δεξιζίμ.

6 Κολληθεῖν ἢ γλωσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἰ μὴ σου μνηστῆ· εἰ μὴ σφραγισθῶμαι τῷ Ἰερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῷ ἐνθροῦσῳ μου.

7 Μνηστῆτι Κύριε τῷ ἕωθ Ἐδῶμ, τῶν ἡμῶν Ἰερουσαλήμ· τῷ λάρυγγῳ, ἐκκεῦτε, ἐκκεῦτε, ἕως τῷ θυμῶν αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλωνῶν ἢ ταλαίπωρ, μαγῆρι ὅς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομα σε, ὁ ἀνταπέδωκας ἡμῶν.

9 Μαγῆρι ὅς κρατήσῃ, καὶ ἐδοξεί τὰ νήπια σε σπεῖς τῶν πύτρων.

Ψ Α Λ Μ. ρλθ. 138.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, Ἀ'γλαῖν καὶ Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσεται σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐκ παντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

2 Ὅτι ἠκυσας πάντα τὰ ῥήματα τῷ σωματός μου, πρῶτον.

Ψ Α Λ Μ. ρλζ'. 137.

Τῷ Δαβίδ, διὰ Ἰερεμίε.

Ἐπὶ τῷ ποταμῷ Βαβυλωνῶν ἐκεῖ ἐκαθίσκαυμ, καὶ ἐ-

ῥησὺς εὐφραδίαν ἀγίων σου, καὶ ἑξομολογήσῃς τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἑλίῳ σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλωσας ἐπὶ πάντ, τὸ ἔλεος σου τὸ ἀγίόν σου.

3 Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ὀπιηλῶσωμαι σε, τὰ χυ' ἐπάκουσόν μου, πλουρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμαι σου.

4 Ἐξομολογήσῃς δυνάμει σου Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς, ὅτι ἠκούσας πάντα τὰ ῥήματα τὰ σώματος σου.

5 Καὶ ἀσπίτωσόν με ἐν ταῖς ἐσθῆσιν Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψιλλὸς Κυρίῳ, καὶ τὰ ταπεινά ἐσοῦν, καὶ τὰ ὑψηλά ὑπομαρῶδεν γνώσεσι.

7 Ἐὰν πορεύθῃ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὄργῳ ἐχθρῶν μου ἐξίτηται χεῖρές σου, καὶ ἔσπασέ με ἡ δεξιὰ σου.

8 Κύριῳ ἀνταποδώσει ἡ ψυχή μου· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Ψ Α Λ Μ. } } Ἐὐδαίμων
 ρλβ'. 139. } } εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ ψαλμοῦς, Ζαχαρίῳ ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε ἐδοκίμισάς με, καὶ ἔγνωσέ με, σὺ ἔγνωσέ τὸ κεδίδραγμά μου καὶ τὸ ἔργασίον μου· σὺ συνέκασες τὰς διαλογισμούς μου ὑπομαρῶδεν.

2 Τὴν πείθειν με καὶ τὸ ῥῆθρον μου σὺ ἔξισχιάσεις· καὶ πάσης τὰς ὁδούς μου σεσεΐδεις.

3 Ὅτι οὐκ ἐστὶ ἄλλο ἐν γῆσιν, οὐ μὴ· ἰδὲ Κύριε σὺ ἔγνωσες πάντα τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀρχαῖα.

4 Σὺ ἐπλασάς με καὶ ἐδύναίπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

5 Ἐθαυμασθήσῃ ἡ γῆ σὺς· ἔξ ἐμῶν ἐκροτασθήσῃ, ἡ μὴ δυνάμαι σε εἰς αὐτῶν.

6 Ποῦ πορεύθῃ ὑπὸ τῆ πίματός σου, καὶ ὑπὸ τῆ σφραγίδος σου τῆ φύλας;

7 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν ἕσπερον, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν χαλαβῶ εἰς τὴν ἀρούρη, παρῆν.

8 Ἐὰν ἀναβαλοῦμαι πρὸς πύργους μου καὶ ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔργα τῆς δεξιότητος.

9 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ἐδηγήσῃ με, καὶ κενθήσει με ἡ δεξιὰ σου.

10 Καὶ εἴπα, ἄρα σκότῃ καταπατήσῃ με, καὶ νύξ σφαιροῦς ἐν τῇ πρυσῇ μου.

11 Ὅτι σκότῃ ἐσκοιδήσῃ ὑπὸ σπῆ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα καταπνήσῃ· ὡς τὸ σκότῃ αὐτῆς, ἔπως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

12 Ὅτι σὺ ἐκτίσῃς τὸν νεφέην μου, ἀνπλαῖβέ με ἐκ χειρῶν ματῶν μου.

13 Ἐξομολογήσῃς μοι ὅτι σφοδρῶς ἐθαυμασθήσῃς· θαυμάσια πάντα ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γνωσέσει σφόδρα.

14 Οὐκ ἐκρίβῃ τὸ ὄσων ὑπὸ σου, ὃ ἐποίησας ἐγχευθῆ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς καλῶτατοις τῆ γῆς.

15 Τὸ ἀκατέργαστον μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γεγράθησαν.

16 Ἡμέραι πλάθουσιν, καὶ
 ἐθαίς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐπιμήθησαν
 φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκρα-
 τώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαιδήσομαι αὐτοῦς
 καὶ ὑπὸ ἄμιμον πηθυνθήσονται.
 Ἐξηγήθην, καὶ ἔπι εἰμὶ
 σὺ.

19 Ἐὰν ὑποκτείνης ἀμάρτυρος
 Θεός· σὺ δὲ αἱμάτων ἐκκλί-
 πῃ ἀπ' ἐμῆ.

20 Ὅτι εἰσεαὶ ἔσε εἰς διαλο-
 γομίας· λίψον) εἰς ματαιότητα
 τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοῦ μισσητάς σε
 ὕριε ἐμίσηται, καὶ ὅτι τοῦ εὐ-
 χθρῆς σε ἔξετηκένω;

22 Τέλειον μῦθος ἐμίσην αὐ-
 τῶν, εἰς εὐχθρῆς ἐχθρόντο μοι.

23 Δοκίμισόν με ὁ Θεός, καὶ
 γνώθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με,
 καὶ γνώθι τὰς τέλεις μου.

24 Καὶ εἴ δε εἰ ὁδοὶ ἀνομίας
 ἐν ἐμοί, καὶ ὁδὸ γησόν με ἐν ὁ-
 δῷ αἰωνία.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χει-
 ρὸς ἀμάρτυλῶ, ἀπὸ ἀνθρώπων
 ἀδίκων· ἔξελῶ με, οἱ πνες διε-
 λογίσαντο τὴν ὑποσκελίσει τα δια-
 βήματα μου.

5 Ἐκρυψαν ὑπὸ στήθεσιν παρι-
 στα μοι. [διὰ ψάσμα] καὶ χειρῶν
 διέτριψαν παρὶστα τοῖς ποσὶ μου,
 ἐχθρῶν τείχεσιν σκάνδαλα ἔθεν-
 τόν μοι.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου
 εἴ σὺ· ἐνώπιόν σου Κύριε πῶς φε-
 νῶν τὴν δέησέν μου.

7 Κύριε, Κύριε, δυνάμις τῆ
 σωτηρίας μου, ἐπεκρίσας ὅτι
 πῶς καρτελλῶ με ἐν ἡμέρῃ πο-
 λέμου.

8 Μὴ παραδῶς με Κύριε ὑπὸ
 τῆ ὀπθυμίας μου τῷ ἀμάρτυλῶ.
 διελογίσθη καὶ ἐμῆ, μὴ ἔργα-
 τείτης με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
 διὰ ψάσμα.

9 Ἡ κίχθη τῶν κυκλώμασθ
 αὐτῶν, καὶ πῶ τῆ χειρῶν αὐ-
 τῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦ) ἐπ' αὐτῶν ἔθ-
 θρακὸς ἐν πυρὶ, καὶ σθεθῆς αὐ-
 τῶν ἐν ταλιπυρῆσιν, καὶ ἔ μὴ
 ὑποσῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης ἔ κελδ-
 θωσθῆσιν) ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρῶ
 ἀδίκων κακῶ θηράσθ εἰς δια-
 ὀθησθ.

12 Ἐγνώθι ποιήτης Κύριε
 τὴ κρίσιν τῶ πωχῶν καὶ τὴ δικίαν
 τῶν πενήτων.

13 Πλῶν δίκαιον ἔξοιολο-
 γήσων) τῶ ὁσμάτι σου, καὶ κε-
 ποικύσθσιν ἐυθαίσθσιν τῶ πρῶσθ
 ὡπῶ σου.

ΨΑΛΜ. ρμ' 140.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ
 Δαβίδ.

Ἐξελῶ με Κύριε ἔξ ἀνθρώ-
 πων πονηρῶ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀ-
 δίκων ῥύσαι με.

2 Οἱ πνες ἐλογίσαντο ἀδικίαν
 ἐν καρδίᾳ, ὄλλω τὴν ἡμέραν πα-
 ρετάωσιν πολέμου.

3 Ἡ κόνησαν γλώσσας αὐτῶν
 ὡσθὶ ὄρεως, ἰδὸς ἀσπίδων ὑπὸ
 τῶν χεῖρῶν αὐτῶν· διὰ ψάσμα.

Ψ Α Λ Μ. ρμγ'. 143.

Ψημὸς τῷ Δαβίδ, ὁπατε
κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβραα-
μὴ ὁ υἱὸς αὐτῆ.

ΚΥ εἰς εἰσαίχυσον ἢ προσδι-
χῆς μου, ἐνώπιον ἢ δέη-
σιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσαί-
χυσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσαλάθῃς εἰς κρί-
σιν μου πρὸ δόλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς
πρὸ ψυχῆ μου, ἐπαπείνωσεν
εἰς γῆν πρὸ ζωῆ μου· ἐκεί-
πισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς
αἰῶν.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐπεράχθη
ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων·
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῆς χειρῶν σου
ἐμνήστων.

6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χειράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ
ἀνδρός σοι.

7 Ταχὺ εἰσαίχυσόν μου Κύριε,
στέλειτε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀπο-
φρίψῃς τὸ πρῶτον σου ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσμαι πῆλιν καλα-
βάσκον εἰς λάκκον.

8 Ἀκούσον ποίησόν μοι το-
σοῦτὸν τὸ ἐλεός σου, ὅτι ὅππῃ σὺ
ἤλπισα· γνώσεισόν μοι Κύριε ὁ-
δόν, ἐν ἣ πορεύομαι, ὅτι σπέρ-
σὸν ἤσθ. ἢ ψυχῆ μου.

9 Ἐξέλα μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Κύριε σπέρσὸν κατέβυζαν.

10 Δίδαξόν με τῷ ποιῆν τὸ
θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ἐδιδάχθη με ἐν γῆ ἐνδία.

11 Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε ζήσῃς με· ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ σου· ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
ἢ ψυχῆ μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ὁξ-
ολοθράσεις τοῦ ἐχθρὸς μου, καὶ
ὑπολείψῃς πάντα τοῦ θλιβόντος
πρὸ ψυχῆ μου· ὅτι ἐγὼ δούλος
σου εἰμί.

Ψ Α Λ Μ. } } Ἐωθινὰ
ρμδ'. 144. } } ἑυχαί.

Ψημὸς τῷ Δαβίδ, σπέρσῃ ἢ
Γολιάθ.

Τ' λογιητὸς Κύριε ὁ
Θεός μου· ὁ δίδασκων
τὰς χειράς μου εἰς πα-
ράταξιν, τοῦ σακτυ-
λῆς μου εἰς πόλεμον.

2 Ἐλεός μου καὶ καταφυγή
μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύσις
μου. Ὑψίστης μου, καὶ ἐπ'
αὐτῷ ἠλπίσα· ὁ ὑποστάσων ἢ λαόν
μου ἡσ' ἐμὲ.

3 Κύριε, τί ὄσθιν ἀνδρωπῶ,
ὅτι ἐγνώθῃς αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀν-
δρώπε, ὅτι λεγίθη αὐτῷ;

4 Ἀνδρωπῶ ματωπέτη ὡ-
μοιωθῆ· αἱ ἡμέραι αὐτῷ ὡσθ'
σκιά πρῶτος.

5 Κύριε κλῆρον ἔρριψῃς καὶ κα-
τάβηθι, ἀψευθῆ ὄρεων καὶ κα-
πιδήσων.

6 Ἀστράφαν ἀστράπιν καὶ σκορ-
πίτις αὐτῷ· ἔλαπίσειλον τῆ
βέλη σου, καὶ σμύλασεξῆς αὐτῷ.

7 Ἐξα-

7 Β'ξαπόσειλον τ' χεῖρας ὄξυ-
 υψας, ὄξελε με χ'ρῶσαι με ὄξυ
 ὑδατων πολλῶν, ἐκ χεῖρας ὑ-
 ὠν ἀλοτεῖων

8 Ὡν τὸ σῶμα ἐλάλησε μα-
 τωπῆλα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν,
 δεξιὰ ἀδικίας.

9 Ὁ Θεὸς ῥ'δῶνι κενῶν ἔ-
 σομαί σοι, ψαλλῆσι δακαχόρ-
 δα, ψαλῶ σοι

10 Τῷ διδόντι πῶ σωθῆσαν
 πῆς βασιλεύσι, τῷ λυθουμένῳ
 Δαβὶδ τὸν δῦλον αὐτῆ ἐκ ῥομ-
 θαίας πονηρῆς.

11 Ρ'δῶσαι με καὶ ὄξελε με ἐκ
 χεῖρας ὑῶν ἀλοτεῖων ὦν το
 σῶμα ἐλάλησε ματωπῆλα, καὶ
 ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

12 Ὡν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νε-
 θρῦλα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐ-
 τῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κε-
 καλλωπομέναι, κεκοσμημέναι
 αἰ ὡς ὁμοίωμα ναῦ.

13 Τὰ ταμίαια αὐτῶν πη-
 ρη, ἐξεραδύμενα ἐκ τῆτευ εἰς
 ἴστο· τὰ κρόβατα αὐτῶν πο-
 λύτεκα, πληθύνοντα ἐν τ' εἰς-
 ὄδοις αὐτῶν.

14 Οἱ βόσθ αὐτῶν παχεῖς ἐκ
 ἐστὶ κατὰ πῶμα σραγγῆ· οὐδὲ
 διεξοδῶ, ἢ τὴ κραυγῆ ἐν ταῖς
 πλατείαις αὐτῶν.

15 Ἐμακρίσαι τὸν λαόν ὡ
 παῦτά ὄσι· μακρίσθ ὁ λαὸς ἔ
 Κύριθ ὁ Θεὸς αὐτῶν.

ὀνομαί σε εἰς τ' αἰῶνα, καὶ εἰς
 τ' αἰῶνα τῶ αἰῶνθ.

2 Καθ' ἰκθῆσω ἡμέραν ἐυλο-
 γῆσαι σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομα
 σε εἰς τ' αἰῶνα, καὶ εἰς τ' αἰ-
 ῶνα τ' αἰῶνθ.

3 Μέγας Κύριθ καὶ αἰνετός
 σφόδρα, καὶ τ' μεγαλωσῶνς αὐτῶ
 ἕκ ἐστ ῥαα.

4 Γερεά καὶ ἡμεῖς ἐπαινήσοι
 τὰ ἔργα σε, καὶ τ' δυνάμιν σε
 ἀπαρξελῶσι.

5 Πῶ μεγαλοφρέπεια τῆς
 δόξης τ' ἀμωσῶνς σε λαλήσο-
 σι, καὶ τὰ θαυμάσι' σε διηγῶ-
 σονθ.

6 Καὶ τ' δυνάμιν τ' σοφείων
 σε ἐροῦσι, καὶ τ' μεγαλωσῶνς σε
 διηγῶσινθ.

7 Μνημῶν τ' πλήθους τ' χρι-
 σότητος σε ἐξεραδίξονθ, καὶ τῆ
 δικαιοσύνη σε ἀγαλλιάσωνθ.

8 Οἱ κτήριων καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύ-
 ριθ, μακρόδουρθ καὶ πολυέλιθ.

9 Χρυσὸς Κύριθ τῆς σύμ-
 πασι, καὶ οἱ οἰκτιροὶ αὐτῶ ὅτι
 πάντα τὰ ἔργα αὐτῶ.

10 Ἐξομολογησάτωσαι σοι
 Κύριε πάντα τὰ ἔργα σε, καὶ
 οἱ ὅτιοί σε ἐσλογησάτωσαν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου
 ἐροῦσι, καὶ πῶ δυναστείαν σου
 λήθησιν.

12 Τῷ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς ἡ
 ἀνθρώπων τ' δυναστείαν σε, καὶ
 τ' δόξαν τ' μεγαλοφρέπείας τῆς
 βασιλείας σε.

13 Ἡ βασιλεία σε βασιλεία
 πάντων τ' αἰῶνων, καὶ ἡ δαυτοῖα
 σε ἐν πίσῃ ἡμεῶν. [Πισὸς Κύριε
 ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτῶ, καὶ ὄσιθ
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶ]

Ψ Α Λ Μ. ρμέ. 145.

Αἴνεσις τῷ Δαβίδ.

ΥΨώσω σε ὁ Θεὸς με ὁ βα-
 σιλεύς μου, καὶ ἐυλογῆσαι τὸ

14 Ὁ ποσειδὼν Κύριος πάντας
 τὸς χαλιπύρονας, ἀνορθοῖ πύ-
 ρα τοῦ χατερραβάνου.
 15 (ὁ δὲ θαλμοὶ πάντων εἰς σὺν
 ἄλκιον, καὶ σὺν δίδωσ ἢ ἔφω
 τὸν ἐν ἀχαλιερα.
 16 Ἀνορθοῖ σὺν ἢ χεῖρα σὺν, καὶ
 ἀμπλάσ πᾶν ζῶον ἐν θαλάσῃ.
 17 Δίκατος Κύριος ἐν πᾶ-
 σι τοῖς ὁδοῖς αὐτῆ, καὶ ὅσοι ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆ.
 18 Ἐργὸς Κύριος πᾶσι τοῖς
 ἐπιγαλυμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς
 ἐπικαλυμένοις αὐτὸν ἐν ἀλη-
 θείᾳ.
 19 Θέλημα τῆς φοβημένοις αὐ-
 τῆ πειρήσει, καὶ τῆς δεισιπείας αὐτῆ
 εἰσπαύσει, καὶ σώσει αὐτῆς.
 20 φυλάσσει Κύριος πάντας
 τοῦ ἀγαπῶντος αὐτῆ, καὶ πάντας
 τοῦ ἀμνηστῶντος ἑξολοθρεύσει.
 21 Δίνασον Κυεῖν λαλήσει τὸ
 ῥήμα μου, καὶ ἐυλογίηται πᾶσα
 σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆ,
 εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸ αἰῶνα
 αἰῶνος.

ἐκείνη τῆς ἡμέρας ἀπολοῦν ὅ πάν-
 τες οἱ διαλογοῖσθε αὐτῆ.
 4 Μαχίειος ἢ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 βοηθὸς αὐτῆ, ἡ ἐλπίς αὐτῆ ὅτι
 Κύριος τῆς Θεοῦ αὐτῆ.
 5 Τὸν ποιήσαντα τῆς ἕρανδον καὶ τῆς
 γλῶσσης, τῆς θαλάσσης καὶ πάντα τὰ ἐν
 αὐτῆς. τῆς φυλάσσει ἡ ἀληθινή
 εἰς τὸ αἰῶνα.
 6 Ποιῆσα κρίμα τοῖς ἀδικη-
 μένοις, δίδόντα ἔφω τοῖς φει-
 νῶσι.
 7 Κύριος λύει πτωχόμυθους,
 Κύριος σαροῖ πτελῆς.
 8 Κύριος ἀνορθοῖ χατερραβάνου-
 νες, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.
 9 Κύριος φυλάσσει τὸς πνευμα-
 λυτῆς ὁρεάνδον καὶ χεῖρα ἀναλί-
 ψετι, καὶ ὁδὸν ἀμνηστῶν ἀρα-
 νίει.
 10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸ
 αἰῶνα, ὁ Θεὸς σε Σιών, εἰς ἡμέ-
 ραν καὶ ἡμέραν.

Ψ Α Λ Μ. } } Ἐσπειραὶ
 ρμζ. 147. } } ἐυχαί.

Ἀλληλία.

Ψ Α Λ Μ. ρμς. 146.

Ἀλληλία. Ἀγγελοῦ καὶ Ζαχα-
 ρίου.

Ἄνοι ἡ ψυχὴ μου τῆς Κυρίου.
 αἰνέσω Κύριον ἐν τῆς ῥωῆ
 , ψαλῶ τῆς Θεοῦ μου, ἕως
 πύργου.
 2 Μὴ πειροῦσθε ἐπ' ἄρχο-
 ντας, ὅτι ἡμεῖς ἀνθρώπων οἰς οὐκ
 σὺν πείᾳ.
 3 Ἐξελείψεται τὸ πνεῦμα αὐτῆ,
 ὅπως εἴψει εἰς τὸ γλῶσσί αὐτῆ ἐν

ἰσχυρῶς τὸν Κύριον ὅτι
 ἀγαθὸς ψαλμὸς τῆς
 Θεοῦ ἡμεῖς ἡδυνθεῖν
 αἰνοῦσι.
 2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κυ-
 ριος, τὰς διασπορὰς τῆς Ἰσραὴλ
 ἐπισυναξεί.
 3 Οἰκώμενος τῆς σωτηριε-
 μένης τῆς καρδίας, καὶ διομοίωσεν τὰ
 σωτηριεμῆτα αὐτῆ.
 4 Ὁ ἀριθμῶν πᾶσιν ἀσφῶν, καὶ
 πᾶσιν ἐν τοῖς ὀνόμασι γελῶν.
 1. 3 Μέγας

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ ἕκαστος ἀριθμῶς.

6 Ἀναλαμβάνων φωνὰς ὁ Κύριος. ταπεινῶν δὲ ἀμύητων ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τὴν Κουίαν ἐν ἔξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κινδύρῳ.

8 Τῷ περικάλῳ τὸν ἕρανδον ἐν νεφέλαις, τῷ ἐποιμαῖζοντι τῇ γῆ ὑπέτον. Τῷ ἔξανατέλλοντι ἐν ὄρει χορτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

9 Διδόσθι τοῖς κτήνεσι ἔσθῳ αὐτῶν, καὶ πῖσι νεοσσῶσι τῶν κορῶν τοῖς ὀπιπλάμῳσι αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ θύρασει τοῦ ἵππου θιλήσει, ἕδὲ ἐν τῇ κούμαις τῶν ἀνδρῶν ἐυδοκεί.

11 Ἐυδοκεί Κύριος ἐν πῖσι βοσκόμενοι αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἐλεῖν αὐτῶν.

12 Ἐπαινῶν Ἰερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνε τὸ Θεόν σε Σιών.

13 Ὅτι ἐνίκασι τοῖς μογλῶσι τῶν πυλῶν σου, ἐυλόγησεν τὸν ἕβρ σου ἐν σοί.

14 Ὅτι τίθει τὰ ὄρη σε εἰρωπύλῳ, καὶ τὰς περὶ ἔμπλαῶν σε.

15 Ὅτι ἔσπελλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ ἕως τὰς ἄκρας δραμεῖται τοῦ λόγου αὐτοῦ.

16 Διδόντω χάρις αὐτῶ ὡσὶ ἔριον, ὁμῶν χύμα ὡσὶ ἀποτὸν πάσῳ τῷ,

17 Βάλλοντι τὸν κρῦλλον αὐτοῦ ὡσὶ ψάμας, καὶ τὸν πρῶτον ψάμας αὐτοῦ τίς ἔσπασε;

18 Ἐξάποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τῆξει ὡς τὰ πνέουσι τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥύσσει ὑδάτα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ Γακῶβ, διχασματῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐσώθησεν ἕως παντὸς ἔθους, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐκδήλωσεν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ρημ. 148.

Ἀλληλία. Ἀγγελοῦ καὶ Ζαχαρίου.

Ἀνείητε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἕρανδῶν, αἶνετε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἶνετε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἶνετε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἶνετε αὐτόν ἡλιος καὶ σελήνη, αἶνετε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἶνετε αὐτόν οἱ ἕστεροι ἕρανδῶν, καὶ τὸ ὑδρὸν τῶν ἕρανδῶν.

5 Αἶνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτοῦ εἶπε, καὶ ἐξήμῳ αὐτοῦ ἐνεπίλατο, καὶ ἐκπαύθη.

6 Ἐστῆσεν αὐτὰ εἰς τὸ αἰῶνα, καὶ εἰς τὸ αἰῶνα τῶν αἰῶνων, ἁγιασματῶν ἔδειτο, καὶ ἐπαρελάσθη.

7 Αἶνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν δρῶν καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πύρ, χαλαζα, χιών, καὶ σάλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ.

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ἕλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

10 Τὰ θηρία καὶ πάντες τὰ κτήνη, ἔρπετα καὶ πετεινά πῶς ῥωτά.

11 Βασι-

11 Βασιλεῖς τῆ γῆς, ὡς πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κειτὰ γῆς.

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, φρεσβύτεροι μὲν νεωτέρων, αἰνεσιπώσω τὸ ὄνομα Κυεὶκ, ὅτι ψάψῃ ὄνομα αὐτῷ μόνον· ἔξομολόγησις αὐτῷ ὅτι γῆς καὶ ἕραν.

11 Καὶ ὑψώσῃ χεῖρας λαοὺ αὐτοῦ· ὡς πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῷ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

λαρυγίαι αὐτῶ, καὶ βομοαῖαι δίσκομοι ἐν τῇ χερσὶν αὐτῶ.

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίχασιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεῖμας ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τῷ δῆσαι τὸν βασιλεῖς αὐτῶ ἐν πίδασι, καὶ ἐνδύξαι αὐτῶ ἐν χερσπέδασι σιδηραῖς.

9 Τῷ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτόν· δόξα αὐτῷ ἐσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῷ.

Ψ Α Λ Μ. ρν'. 150.

Ἀλληλία.

Αἰνεῖτε τὸ Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στεράμασι δυναμῶς αὐτῷ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ὅτι τῆ δυναστείας αὐτῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν καὶ τὸ πῆθος τῆ μεγαλωσῆς αὐτῶ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχοσάλων πύργῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοισι ὑψήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν κυμβάλοισι ἀλαλαγμῷ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ψ Α Λ Μ. ρμβ'. 149.

Ἀλληλία.

Ασαπὲ τῷ Κυεὶκ ἄσμα κεινόν, ἢ αἰνεσις αὐτῷ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ὅτι τῷ ποιῆσαντι αὐτὸν· καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσονται ὅτι τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐν χορῷ· ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλίσωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι ἐυδοκῆ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτῷ, καὶ ὑψώσῃ φωνῆς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ὅτι τῷ κειτὰ αὐτῶ.

6 Αἱ ὑψώσεις τῷ Θεῷ ἐν τῷ

τῷ Θεῷ δόξα.